

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

April 2006

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	23
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	35
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	107
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	203
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	293
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	321
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	353

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	451
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	473
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	511
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	513
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	523
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	527
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	531
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	537
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	583
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	589
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	621
Nihil	622
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	623
Nihil	624

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 42
van 8 maart 2006
van **JAN LOONES**

Berekening mestquota - Oppervlakte kleine landschapselementen

Veel landbouwers in de Westhoek hebben, ter verfraaiing van het landschap, in de voorbije jaren hagen en houtkanten aangeplant, daarbij aangemoedigd door de overheid (provinciebestuur, gemeenten en Monumenten en Landschappen). Zo werden in de regio Ieper-Poperinge de voorbije tien jaar 192 landschapsbedrijfsplannen opgemaakt, goed voor 157.953 struiken, 4.241 hoogstammen en 1.025 fruitbomen.

De betrokken landbouwers voelen zich nu echter bedrogen door de gewijzigde houding van de Mestbank: terwijl ze aanvankelijk te horen kregen dat de oppervlakte van de aanplantingen niet zou worden afgetrokken om hun mestquota te berekenen, blijkt dit nu wel te gebeuren. Het gevolg is dat ze niet langer geneigd zijn om groen aan te planten, terwijl dit volgens hen toch zou moeten worden gestimuleerd, vooral op de minderwaardige gronden op de bedrijven.

Vanuit de VLM (Vlaamse Landmaatschappij) wordt bevestigd dat de Mestbank, onder Europese druk, sedert begin 2006 de wetgeving volgens de letter toepast: een houtkant en een heg zijn geen productieve oppervlakte en dus niet bemestbaar.

Het RLWH (Regionaal Landschap West-Vlaamse Heuvels) zou in een schrijven aan de minister-president om een oplossing vragen voor deze impasse.

1. Heeft de minister-president intussen al kennis genomen van het schrijven van het RLWH (Regionaal Landschap West-Vlaamse Heuvels)?
2. Zo ja, heeft hij daarover reeds overleg gepleegd met zijn collega van Leefmilieu? Met welk resultaat?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister president Leterme (vraag nr .42) en aan minister Peeters (nr. 330).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 42 van 8 maart 2006

van **JAN LOONES**

1. De voorzitter van het Regionaal Landschap West-Vlaamse Heuvels (RLWH) heeft mij in een brief zijn bezorgdheid uitgedrukt over het succes van landschapszorg, de beheersovereenkomsten en de aanleg en het onderhoud van kleine landschapselementen. Aangezien ik zeer begaan ben met het succes van de beheersovereenkomsten en het aanleggen van kleine landschapselementen, heb ik hierover overlegd met mijn collega minister Peeters.
2. In overleg met mijn collega minister Peeters zal deze vraag door hem beantwoord worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 43
van 10 maart 2006
van **ERIK MATTHIJS**

Evolutie leeftijdsgebonden overheidsuitgaven - Vlaanderen

Het Economic Policy Committee pakte vorige maand uit met haar "Report on the impact of ageing populations on public spending". De cijfers zijn gebaseerd op (de voorspelling van) volgende uitgaven: pensioenen, gezondheidszorg, langdurige verzorging, werkloosheid en onderwijs. Net als in het vorig verslagjaar stellen we vast dat de vergrijzing in vele Europese landen de overheidsuitgaven de hoogte zal injagen.

De positie in ons land is tegenover het vorige verslagjaar echter nog verslecht, onder meer door een structurele welvaartsaanpassing en een herziening van het aantal bejaarden naar boven toe. Uit dit rapport blijkt dat België aan de staart hangt van de landen van de Europese Unie. Ons land spendeert vandaag het allerhoogste percentage van het BBP van alle landen van de Europese Unie aan werkloosheidsuitkeringen, en dat zou tot 2050 ook zo blijven. Tegen 2030 stijgen de leeftijdsgerelateerde uitgaven in België met 4,5 %, tegenover het Europees gemiddelde van 1,6 %. Hiermee bekleedt België de 22ste plaats op 24 landen (van Griekenland zijn geen gegevens beschikbaar). Tegen 2050 wordt in Europa een grotere stijging van de leeftijdsgerelateerde uitgaven voorspeld, namelijk 3,4 %. België komt dan vermoedelijk op een stijging van 6,3 % (16de plaats). In 2050 zou 31,7 % van het Belgisch BBP gependend worden aan leeftijdsgebonden uitgaven.

Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende regio's. Het VBO vraagt een intensivering van de hervormingen, zonder uitstel.

Zijn de minister-president aparte berekeningen voor Vlaanderen bekend?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 43 van 10 maart 2006

van **ERIK MATTHIJS**

De projecties waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst zijn deze van het Economic Policy Committee (EPC) van de Europese Unie, in het bijzonder van de Working Group on Ageing Populations (AWG) die werd opgericht kort na de introductie van de euro. Ook de Directorate General for Economic and Financial Affairs van de Europese Commissie (ECOFIN) verleende haar medewerking aan deze projecties.

Concreet betreft het voorspellingen met betrekking tot leeftijdsgerelateerde overheidsuitgaven, meer specifiek over de toekomstige uitgaven voor pensioenen, gezondheidszorg, langdurige verzorging, werkloosheid en onderwijs. Drie verslagen werden inmiddels gepubliceerd, met resultaten van de projectieoefeningen van 2001, 2003 en 2005. De vraagsteller verwijst naar de projectieoefening van 2005, met voor het eerst resultaten voor alle 25 lidstaten van de Europese Unie¹.

Een belangrijk voordeel van de voormelde projecties is dat zij steunen op eenzelfde methodologie, met gemeenschappelijke aannames wat betreft de determinanten van de toekomstige evolutie van de bevolking en van de economische ontwikkelingen.

Zeer beknopt gesteld betreft het een econometrisch model met 5 inputfactoren: projecties en aannames over de ontwikkeling van de bevolking, de arbeidsbevolking, de arbeidsproductiviteit, de werkloosheidsgraad en de reële interestvoet. Dit zijn elk op zich determinanten voor de toekomstige ontwikkeling van het BBP in elke lidstaat. Vervolgens wordt, op basis van de nationale kenmerken van de verzorgingssystemen in elke lidstaat, nagegaan welke de te verwachten evolutie is – in termen van % BBP – van de uitgaven op het vlak van werkloosheidsvergoedingen, gezondheidszorg, langdurige verzorging, opleiding en nationale pensioensystemen².

De projecties hanteren het algemene uitgangspunt van ongewijzigd beleid ('no policy change'), d.w.z. dat in principe enkel de huidige wettelijke bepalingen het kader bieden voor de diverse projecties (hoewel ook rekening is gehouden met wettelijke bepalingen die pas in de toekomst in voege treden). De pensioenprojecties bijvoorbeeld steunen op de bestaande pensioenstelsels van medio 2005. Voor wat betreft de toekomstige evolutie m.b.t. werkloosheidsvergoedingen, gezondheidszorg, langdurige verzorging en opleiding is gesteund op een aantal algemene aannames die gelden voor de gehele Europese Unie en die, volgens de samenstellers van het rapport, misschien niet ten volle recht doen aan de nationale ontwikkelingen.

Op de vraag of regionalisering van het model mogelijk is, moet geantwoord worden dat het voor de diensten van het ministerie onmogelijk is om op korte termijn de projectieoefening voor Vlaanderen over te doen, en wel om volgende redenen:

¹ Volgende bron geeft de resultaten van deze projectieoefening: Economic Policy Committee, Impact of ageing populations on public spending on pensions, health and long-term care, education and unemployment benefits for the elderly, SUMMARY REPORT, Brussels, 6 February 2006, ECFIN/EPC(2006)REP/238 final
http://europa.eu.int/comm/economy_finance/epc/documents/2006/ageingsummary_en.pdf

² Voor het technische rapport kan verwezen worden naar:

http://europa.eu.int/comm/economy_finance/epc/documents/2006/ageingannex_en.pdf

het econometrische model met zijn vele complexe algoritmen staat niet ter onzer beschikking;
het econometrische model moet gevoed worden met regionale reeksen die momenteel niet allemaal regionaal beschikbaar zijn (zie verder);
er moet rekening worden gehouden met specifieke en mogelijk divergerende wettelijke voorzieningen en/of bepalingen in deelgebieden van een lidstaat (denk aan de casus van de Vlaamse zorgverzekering).

Dit wil niet zeggen dat de aangehaalde projectieoefening van het EPC voor Vlaanderen waardeloos is. Het gaat hier om veruit de ernstigste en daarom ook toonaangevende oefening op dit vlak, zij het dat de Europese schaal van het project maakt dat voornamelijk de ontwikkelingen in deelregio's van de lidstaten niet het eerste aandachtspunt zijn.

Volgende elementen kunnen in ogenschouw genomen worden:
de nadere positionering van de deelgebieden m.b.t. de publieke uitgaven die in aanmerking genomen zijn;
een evaluatie van de positie van Vlaanderen t.a.v. het gemiddelde voor België op elk der deelaspecten op basis van beschikbaar bronmateriaal en/of alternatieve projectieoefeningen.

Inhoudelijke commentaren

1. Plaats van België binnen de Europese Unie

De vraagsteller geeft aan dat "uit dit rapport blijkt dat België aan de staart hangt van de landen van de Europese Unie". Dit is zeker het geval als we de positie van België bekijken met betrekking tot de voorspelde stijging van leeftijdsgerateerde publieke uitgaven tegen 2030 (stijging van 4,5p.p. tegenover het Europese gemiddelde van 1,6p.p.; 22ste plaats op 24 landen).³

Bekijken we dit aspect voor de diverse in aanmerking genomen deelaspecten van publieke uitgaven, zoals aangegeven in Tabel 1.

Tabel 1. Plaats van België binnen de EU25 en de EU15 op het vlak van de publieke uitgaven als % van het BBP in 2004 en plaats van België betreffende de stijging van de publieke uitgaven in 2030 en 2050, per deelsector en voor het totaal van die deelsectoren (met ordening van lage naar hoge publieke uitgaven)

EU25

	# landen *	Startpositie in 2004		Plaats in wijziging t.o.v. situatie 2004 **	
		% BBP	Plaats	2030	2050
Pensioenen	24	10.4	15	21	16
Gezondheidszorg	25	6.2	18	11	13
Langdurige verzorging	19	0.9	12	14	14
Werkloosheidsvergoedingen	25	2.3	25	1	1
Opleiding	25	5.6	21	17	15
Totaal	24	(25.4)	(19)	22	16

³ p.p. = procentpunt

EU15

	# landen *	Startpositie in 2004		Plaats in wijziging t.o.v. situatie 2004 **	
		% BBP	Plaats	2030	2050
Pensioen	14	10.4	7	12	10
Gezondheidszorg	15	6.2	10	6	8
Langdurige verzorging	12	0.9	6	8	8
Werkloosheidsvergoedingen	15	2.3	15	1	1
Opleiding	15	5.6	12	7	6
Totaal	14	(25.4)	(9)	12	10

* Aantal landen waarvoor informatie beschikbaar is;

** De wijziging t.o.v. de startpositie in 2004 is uitgedrukt in procentpunten afwijking van het % BBP in het observatiejaar t.o.v. het % BBP in 2004.

† Tussen haakjes: eigen berekening via optelling % BBP voor de deelgebieden.

Bron: ECFIN/EPC(2006)REP/238 final, p.8.

Voor een goed begrip stellen we voor de aandacht te richten op de landen van de EU15, omdat die landen iets beter vergelijkbaar zijn wat hun publieke zorgstelsels betreft. Tevens richten we de blik naar de voorspelde stijging der uitgaven tegen 2030.

Pensioenen

De post 'pensioenlasten' vormt de hoofdbrok van de leeftijdsgebonden publieke uitgaven (EU15: 10,6% BBP-2004) en is tevens een sterke stijger (+1,5p.p.). België is een middenmoter qua publieke uitgaven voor de pensioenen (7/14) maar is anderzijds volgens de projecties wel een sterke stijger (12de in 2030).

Gezondheidszorg

De post 'Gezondheidszorg' is de tweede grote post in het geheel van leeftijdsgebonden publieke uitgaven (EU15: 6,4% BBP-2004) en een niet onbelangrijke stijger (+1p.p.). België plaatst zich achteraan de middengroep (10/15) en is een middelmatige stijger (6de in 2030).

Volgens de Studiecommissie voor de Vergrijzing zouden de overheidsuitgaven voor de gezondheidszorg oplopen van 7,2% in 2004 tot 9,5% van het BBP in 2030. Indien we er ook de privé uitgaven aan toevoegen (verhouding publiek-prive verschilt per lidstaat!) zou de gezondheidszorg in 2030 tot 12,8% van het BBP oplopen. De stijging van de uitgaven voor gezondheidszorg zijn volgens het rapport van de Studiecommissie grotendeels toe te schrijven aan kwaliteitsbevorderende maatregelen (betere omkadering personeel, ondersteunende functies, diversificatie in het aanbod), loonaanpassingen in de sector, een verhoging van de tegemoetkomingen en een uitbreiding van de lijst van aandoeningen waarvoor het RIZIV een tussenkomst geeft.

Langdurige verzorging

Deze post weegt duidelijk minder door in het geheel (EU15: 0,9% BBP-2004) maar er wordt toch een zekere stijging verwacht (+0,3p.p.). België is hier een middenmoter zowel qua startpositie (6de) als qua voorspelde aangroei van de publieke uitgaven (8ste tegen 2030).

Het federale Agentschap voor de Gezondheidszorg en het Intermutualistisch Agentschap berekende de toekomstige uitgaven voor langdurige en acute gezondheidszorg. Vanaf 75 jaar stijgen de uitgaven voor langdurige zorg exponentieel met de leeftijd, terwijl de acute gezondheidskosten dalen vanaf 85 jaar. De overheidsuitgaven voor langdurige gezondheidszorg bedroegen in 2004 0,9% van het BBP.

Dit aandeel zou tegen 2030 stijgen tot 1,5% van het BBP (tgv reconversie ROB naar duurere RVT in rusthuizen, financiering palliatieve zorg, hoger forfait in thuiszorg). De acute gezondheidszorg blijft echter een grotere publieke uitgavenpost (6,3% in 2004 naar 8,0% van BBP in 2030). De jaarlijkse gemiddelde stijging van de totale gezondheidsuitgaven worden voor de langdurige zorg geraamd op 4% voor de periode 2004-2030 en op 3% voor de acute zorg

Werkloosheidsvergoedingen

Qua gewicht staat deze post ex aequo met de voorgaande (EU15: 0,9% BBP-2004), maar een lichte daling wordt verwacht (-0,2p.p.). Binnen de EU15 (en ook binnen de EU25) is België de hekkensluiter op dit vlak. Anderzijds wordt verwacht dat ons land zich als eerste plaatst wat betreft de daling van die uitgavenpost, zij het dat die daling zich in alle landen situeert binnen enge marges (tussen 0 en -0,5p.p.).

Opleiding

Dit is de derde post naar omvang van de financiering binnen de EU15 (4,6% BBP-2004) en ook hier wordt een daling verwacht in relatie tot het BBP (-0,6p.p.). België heeft verhoudingsgewijs veel over voor opleiding of onderwijs (12de), maar hoort bij de middelmatige dalers op dit vlak (7de in 2030).

Bekijkt men het plaatje in zijn geheel, dan wordt de wat ongunstige startpositie van België (9/14) verklaard door de relatief hoge kosten van de werkloosheidsvergoedingen, het onderwijs en de gezondheidszorg. Buurland Nederland (5de) scoort beter en Zweden (14de) is hekkensluiter. Wat de voorziene stijging van de publieke uitgaven tegen 2030 betreft, komt België binnen die groep op de 12de plaats. Vooral de stijging der pensioenlasten blijken het probleem.

2. Plaats van Vlaanderen

Voor de evaluatie van Vlaanderen t.o.v. het gemiddelde voor België baseren we ons op de resultaten van de bevolkingsvoorzichten van het NIS, waarvan uitvoerig verslag is gedaan in de publicatie *Stativaria* 36.

Pensioenen

De vergrijzing zet zich volgens verwachting het sterkst door in Vlaanderen. Het aandeel 65-plussers evolueert er van 18 naar 26% tegen 2030. Ter vergelijking: voor Wallonië gaat dit van 17 naar 24%, voor Brussel van 16 naar 19%. Als België zich qua stijging van de pensioenlasten al achteraan plaatst binnen Europa, dan geldt dit a fortiori voor Vlaanderen.

Gezondheidszorg

Vlaanderen scoort qua levensverwachting beter dan Wallonië of Brussel. Het verschil met Wallonië anno 2003 bedraagt 2,3 jaar in het voordeel van Vlaanderen. Ook de 'levensverwachting in goede ervaren gezondheid' is het gunstigst voor Vlaanderen (Miermans & Van Oyen, 2002). Dit sluit echter niet in dat de gezondheidszorg in zijn geheel genomen goedkoper is voor de regio. Bovendien betreft het hier een heel complexe en dynamische materie wat ook de auteurs van de studie aangeven: 'To project public spending on health care over the long-run is an extremely complex exercise.' (EPC Summary report, p.12). Vlaanderen stimuleert de thuiszorg maar is deze goedkoper? Hoe verdelen de uitgaven zich over de deelstaat en het federale niveau? Veiligheidshalve willen we hier dan ook, tot nader onderzoek, geen bijzondere uitspraak doen.

Langdurige verzorging

Het aandeel 80-plussers stijgt in Vlaanderen van 4,5% nu naar meer dan 7% in 2030. Die stijging is minder scherp voor Wallonië (6,5% in 2030) en voor Brussel (5,4% in 2030). Dit kan betekenen dat er extra zorgbehoeften zijn in Vlaanderen, maar zeker is dat allerm minst omdat er nog geen grondige studie is verricht over het verband tussen hogere levensverwachting en vraag naar professionele zorg. Tenslotte kampt Wallonië, en ook de hoofdstad, met heel wat nood en zorg (Miermans & Van Oyen, 2002). Ook hier dus in het allerm minst eenvoudig in te schatten wat de extra kosten per deelgebied van

België zijn. Men zou voor Vlaanderen kunnen wijzen op de extra budgettaire last tengevolge de extra inspanningen die ze levert voor tussenkomst in niet-medische kosten via de Vlaamse zorgverzekering, maar hoe sterk dit aspect doorweegt vergt beslist nadere studie.

Werkloosheidsvergoedingen

De uitgangspositie van Vlaanderen is hier in elk geval gunstiger dan in de overige gewesten. Vlaanderen telt anno 2005 iets meer dan 230.000 werkzoekende werklozen, Wallonië bijna 270.000 en Brussel bijna 100.000 (VDAB). Hoe dit verder zal evolueren tussen de regio's is moeilijk voorspelbaar, althans wat betreft de langere termijn.

Opleiding

Het vraagt beslist een aanvullende studie om te zien hoe de inspanningen voor onderwijs en vorming in termen van het BBP (per Regio) zich verhouden in de bevoegde Gemeenschappen van België. Voorlopig gaan we ervan uit dat de mogelijke uitsparingen (o.m. als gevolg van de ontgroening) ongeveer in dezelfde grootteorde liggen, temeer omdat binnen de EU15 die uitsparingen zich situeren geval binnen nauwe marges (tussen -0,2p.p. tot -0,9p.p. van het BBP tegen 2030, met voor België -0,6p.p.). daarnaast doet Vlaanderen wel inspanningen om de kwaliteit van het onderwijs te verhogen en gelijke kansen te waarborgen voor alle jongeren.

Conclusies

De plaats van België binnen de EU15 betreffende leeftijdsgebonden publieke uitgaven wordt vooral bepaald door de pensioenlast. Het laat zich aanzien dat hier voor België een relatief sterke stijging (in termen van aandeel in het BBP) kan verwacht worden. De sterke vergrijzing van Vlaanderen maakt dat dit gegeven beslist ook voor de regio een bepalend element is.

Voor de overige en minder zware posten worden alvast voor België minder excessieve stijgingen verwacht. Aangenomen wordt, zij het niet steeds op zeer tastbare gronden, dat die ook voor Vlaanderen min of meer van dezelfde grootteorde zullen zijn.

Al bij al moet het beeld van België als 'loser' binnen Europa dus enigszins gerelativeerd worden: niet op alle terreinen scoort het land slecht en er zijn bovendien tal van kanttekeningen te maken bij deze vooruitzichten en hun implicaties, zelfs al horen ze tot de beste die er zijn binnen Europa.

Los van de kanttekeningen die de EPC zelf over de hypothesen in het model maakte, kan o.i. nog gewezen worden op twee elementen die per saldo gunstiger uitvallen voor België en zeker ook voor Vlaanderen: 1) het hoge aandeel eigenaars van één of meerdere woningen in de bevolking (73% is eigenaar van een woning in het Vlaamse Gewest volgens de SEE2001), en 2) de traditioneel hoge spaarquote in België/Vlaanderen o.m. in het kader van het pensioensparen. Beide elementen bieden in elk geval bijkomende garanties tegen het risico op armoede bij een mogelijke terugloop van de publieke uitgaven voor pensioenen.

REFERENTIES

Englert M, Fasquelle N., Festjens M-J., Lambrecht M., Saintrain M., Streels C., Weemaes S.; Verkenning van de financiële evolutie van de sociale zekerheid 2000-2050. federaal Planbureau, 2002

Miermans P;-J. & Van Oyen H., Gezondheidsrapport: een verkenning van de gezondheidssituatie in België aan de hand van sterftecijfers en gezondheidsverwachtingscijfers, IPH/EPI Reports, 2002/031.

Pelfrene E., Ontgroening en vergrijzing in Vlaanderen 1990-2050. Verkenningen op basis van de NIS-bevolkingsvooruitzichten, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Stativaria 36, 2005.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 44
van 10 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Overdracht Nationale Plantentuin Meise - Stand van zaken

Eind vorig jaar zouden de gemeenschapsregeringen de krachtlijnen van een akkoord over de uitvoering van artikel 92bis, §4 quinquies van de Bijzondere Wet op de Hervorming van de Instellingen, omzetten in een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de beide gemeenschappen m.b.t. de overdracht van de Nationale Plantentuin in Meise.

Enmaal het ontwerp van samenwerkingsakkoord zou zijn opgesteld en mits afstemming met de federale overheid, zou dan een ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord worden neergelegd in het Vlaams Parlement.

Voorzover ik daar zicht op heb, is dat nog niet gebeurd.

Kan de minister-president een stand van zaken geven?

Zijn er op dit ogenblik nog problemen m.b.t. dit samenwerkingsakkoord?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 44 van 10 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het akkoord met de Franse Gemeenschap over de krachtlijnen voor de uitvoering van artikel 92bis, § 4, quinquies, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, werd op 23 september 2005 bevestigd door de Vlaamse Regering en op 30 september 2005 door de Franse Gemeenschapsregering.

Sindsdien werd er gewerkt aan de omzetting van deze krachtlijnen in een ontwerp van samenwerkingsakkoord en werden concrete afspraken gemaakt om de overdracht op het vlak van patrimonium en personeel optimaal te laten verlopen.

Het ontwerp van samenwerkingsakkoord bevindt zich momenteel in een finale fase en zal binnenkort aan de Vlaamse Regering voorgelegd worden. Daaropvolgend zal een ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord in het Vlaams Parlement ingediend worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 45
van 15 maart 2006
van **JOS DE MEYER**

Fokkerijsectoren - Werking en controle

De fokkerij heeft tot doel voor de landbouw het meest geschikte fokmateriaal te leveren. Een tweede doelstelling is het instandhouden van originele bloedlijnen in de diverse diersoorten en zo het genetisch materiaal bewaren. In de loop der jaren zijn heel wat fokkerijverenigingen ontstaan voor verschillende diersoorten en rassen.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 2 september 2005 betreffende de uitbouw van fokkerijstructuren in Vlaanderen regelt de erkenning, de werking en de subsidiëring van de verschillende fokkerijsectoren. Het is de bedoeling de samenwerking tussen de fokkerijsectoren en de samenwerking tussen de erkende verenigingen en organisaties in elke fokkerijsector te verbeteren.

Ik hoor hardnekkige geruchten over een gebrekkige werking van sommige fokkerijsectoren (sector kleine herkauwers).

1. Wat is de stand van zaken in verband met de uitvoering van het regeringsbesluit van 2 september 2005?
2. Welke controles werden uitgevoerd op de werking van de diverse fokkerijverenigingen en fokkerijsectoren?

Wordt voldaan aan de vormvereisten en de eisen van degelijk bestuur in alle fokkerijverenigingen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 45 van 15 maart 2006
van **JOS DE MEYER**

De verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren wordt door het besluit van de Vlaamse Regering van 2 september 2005 betreffende de uitbouw van fokkerijstructuren in Vlaanderen georganiseerd binnen zes fokkerijsectoren.

Hetzelfde besluit van de Vlaamse Regering maakt de erkenning mogelijk van een fokkerijcentrum en stelt de opdrachten vast waarmee het erkende fokkerijcentrum zal belast worden.

In het ministerieel besluit van 25 oktober 2005 houdende de organisatie van de uitbouw van fokkerijstructuren in Vlaanderen is uitvoering gegeven aan het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering:

- 1) elke vereniging, erkend voor het bijhouden van stamboeken, is toegewezen aan een fokkerijsector;
- 2) de vzw Vlaams Fokkerijcentrum (VFc) is erkend en belast met de opdrachten, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering, en met de coördinatie van de fokwaardeschattingen in de fokkerijsector rundvee, varkens, paarden en ezels, kleine herkauwers.

In uitvoering van haar opdrachten heeft het VFc:

- 1) een overeenkomst gesloten met het Centrum van Huisdierengenetica en –selectie van de KU Leuven om de fokwaardeschattingen te berekenen;
- 2) alle fokkerijsectoren vertegenwoordigd op Agribex 2005 met een gezamenlijke stand.

De erkenning van verenigingen voor het bijhouden van een stamboek wordt gereguleerd door besluiten die specifiek zijn voor de fokkerijsector in kwestie.

In de fokkerijsector kleine herkauwers is de vzw Kleine Herkauwers Vlaanderen (KHV) erkend. Deze vereniging groepeerde de activiteiten van de vroeger erkende nationale en provinciale verenigingen van schapenfokkers en fokkers van geiten en melkschape en van de Vlaamse Schapenhouderij. De groepering van die activiteiten was noodzakelijk om alle expertise inzake fokkerij samen te brengen in één vereniging en om de doelmatigheid van de verstrekte subsidies te verhogen.

De KHV is erkend door het ministerieel besluit van 21 maart 2005 betreffende de organisatie van de fokkerij van kleine herkauwers.

Door een gebrek aan onderling vertrouwen tussen de stichtende leden van de KHV, en een grondig onderling verschil in visie betreffende de implementatie van het concept, is de vereniging er nog niet in geslaagd enerzijds een degelijk en stabiel fokprogramma, aangepast aan de noden van elk ras en de wensen van de fokkers, te ontwikkelen en anderzijds de verkiezingen voor de algemene vergadering op een ordentelijke manier te laten verlopen. Mijn medewerkers en mijn administratie hebben de KHV meermaals aangespoord orde op zaken te stellen.

Ik blijf er bij die vereniging op aandringen de genoemde problemen weg te werken. Het is voorlopig geen optie voor mij de erkenning van de KHV op te heffen en terug te keren naar de oude situatie. Anderzijds kan ik evenmin aanvaarden dat de KHV geen degelijk bestuur organiseert en geen correcte dienstverlening op punt stelt voor haar leden. De KHV weet dat zij nog een zeer beperkte tijd krijgt om zich goed te organiseren op bestuurlijk en foktechnisch vlak. Zolang dat niet gebeurd is worden er voor dit jaar geen subsidies toegewezen aan KHV.

De erkende verenigingen worden gecontroleerd op basis van verschillende acties:

- 1) een permanente controle op de naleving van de erkenningvoorwaarden;
- 2) de aanwezigheid van ambtenaren op de vergaderingen van de raad van bestuur en de algemene vergadering en op foktechnische vergaderingen;
- 3) de controle op de correcte uitvoering van de lastenboeken, opgesteld door de vereniging en goedgekeurd door mijn administratie;
- 4) de goedkeuring van gesubsidieerde programma's (inhoudelijk, begroting) en de controle achteraf op de uitvoering ervan en op de besteding van de subsidies;
- 5) toezicht op de bestuurlijke werking van de vereniging (neerlegging van de ledenlijst en van de rekeningen, toepassing van de statuten).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 47
van 21 maart 2006
van **LUDO SANNEN**

Visserijovereenkomst EU-Marokko - Westelijke Sahara

Op 28 juli 2005 ondertekenden de Europese Unie en Marokko een partnerschapsovereenkomst inzake visserij. Binnenkort wordt deze overeenkomst ter opinie aan het Europees Parlement voorgelegd, en ter acceptatie aan de Raad voor Visserij. Daarnaast moeten ook het Marokkaanse Parlement en de 25 lidstaten van de Europese Unie hun goedkeuring nog geven.

Hoewel er op zich geen bezwaar is tegen de overeenkomst, zou ze, indien ze in haar huidige vorm wordt aangenomen, ernstige gevolgen kunnen hebben voor het conflict tussen Marokko en de Westelijke Sahara.

De EU-Marokko-visserijpartnerschapsovereenkomst heeft betrekking op de wateren die onder de soevereiniteit of jurisdictie van het Koninkrijk Marokko vallen. Nochtans is het onduidelijk wat de zuidelijke grens van het afgebakende gebied is. De internationaal erkende grens tussen Marokko en de Westelijke Sahara ligt op breedtegraad 27°40', maar als dit niet in de overeenkomst wordt gespecificeerd, zouden Europese vissers ook voor de kusten van de Westelijke Sahara kunnen vissen. Gezien de houding van Marokko ten aanzien van de Westelijke Sahara, wordt gevreesd dat de opbrengsten van de visserij niet ten goede komen aan de lokale bevolking van de Westelijke Sahara.

Bovendien zou het vissen voor de kust van de Westelijke Sahara een schending van het internationaal recht en een onrechtmatige exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van de Westelijke Sahara inhouden.

De vraag rijst dus of in de overeenkomst tussen de EU en Marokko geen garanties voor de visserijopbrengsten voor de bevolking van de Westelijke Sahara dienen opgenomen te worden, voorzover de zuidelijke grens niet uitsluit dat het gebied bevist kan worden.

1. Wat is de zuidelijke grens van het te bevissen gebied?
2. Wordt in de overeenkomst rekening gehouden met de belangen van de bevolking van de Westelijke Sahara?
3. Wat is het gezamenlijke Belgische standpunt met betrekking tot de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Unie en Marokko, en meer specifiek over de wateren die gelegen zijn voor de Westelijke Sahara? Heeft de minister-president daarover al overleg gepleegd met de federale minister van Buitenlandse Zaken?
4. Kunnen Vlaamse vissers ook gebruikmaken van deze overeenkomst om te vissen in bovenvermelde wateren?

Zijn hieromtrent al concrete afspraken met de Vlaamse visserijsector?

5. Neemt de minister-president terzake initiatieven, eventueel ten aanzien van Marokko, die de bevolking van de Westelijke Sahara tegemoetkomen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 47 van 21 maart 2006

van **LUDO SANNEN**

1. De Partnerschapsovereenkomst in de visserijsector die de Europese Commissie op 25 juli 2005 met Marokko parafeerde, slaat op de Marokkaanse visserijzone, in de overeenkomst gedefinieerd als "de wateren waarover het Koninkrijk Marokko de soevereiniteit of de jurisdictie bezit". Door de Partnerschapsovereenkomst aan te gaan neemt de Raad nota van het feitelijk gezag van de Marokkaanse autoriteiten over de wateren van de Westelijke Sahara maar dit impliceert in geen geval een formele erkenning van de rechten die Marokko ten aanzien van de Westelijke Sahara zou kunnen doen gelden. De Europese Unie heeft partnerschapsakkoorden afgesloten met verschillende kuststaten die grensgeschillen hebben met buurlanden en waar bepaalde visgronden onderling betwist worden. De jurisprudentie stelt in dat geval dat de Raad en de Commissie betwiste visgronden niet van een partnerschapsakkoord kunnen uitsluiten zonder zich te mengen in de interne zaken van staten die geen lid zijn van de Europese Unie (cfr. uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg in de zaak Oditra AAE met betrekking tot visserijactiviteiten van de Gemeenschapsvloot in een zone die betwist wordt door Guinea-Bissau en Senegal: zaak T-572/93 van 6 juli 1995).
2. De Partnerschapsovereenkomst zal de lokale bevolking ten goede komen. De overeenkomst bepaalt ondermeer dat 25% van de industriële pelagische visvangst in Marokko aan land moet gebracht worden. Dit opent perspectieven voor de lokale havens en de verwerkingsindustrie in het zuiden, die kampt met onregelmatige en onvoldoende toevoer. Minstens 4,75 miljoen euro per jaar zal worden vrijgemaakt voor de modernisering van de kustvloot. Een deel van de financiële bijdrage zal ook besteed worden voor de herstructurering van de artisanale vloot en de training en capaciteitsversterking van professionele organisaties. Vermeldenswaardig is verder dat het plan voor de Westelijke Sahara dat Marokko in april zal voorleggen aan de Veiligheidsraad de plaatselijke bevolking verregaande autonomie verleent, ook wat betreft de exploitatie en het beheer van de natuurlijke rijkdommen.
3. Voor het gezamenlijke Belgische standpunt met betrekking tot deze partnerschapsovereenkomst verwijs ik naar het antwoord van Minister De Gucht op de vragen van Jacinta de Roeck en Pierre Galand (vraag nr. 3-3500 en 3-3490). Hoewel het akkoord eind juli 2005 is geparafeerd kan het nog niet aan de Raad worden voorgelegd ter goedkeuring, omdat het Europees Parlement nog geen advies heeft verstrekt. Zodra dit is gebeurd zal er uiteraard intern Belgisch overleg plaats vinden met alle betrokken partijen, ter bepaling van het Belgische standpunt in deze aangelegenheid. Tot nu toe werd de Commissie gevolgd in zijn standpunt door de Belgische delegatie.
4. De Partnerschapsovereenkomst is in principe open voor de hele communautaire vloot. Enkel Spanje, Portugal, Frankrijk, Duitsland, Litouwen, Latvië, Nederland, Ierland, Polen en het Verenigd Koninkrijk hebben een allocatie van de vangstmogelijkheden onder deze overeenkomst gevraagd. België (Vlaanderen) heeft dit niet gevraagd en de Vlaamse vissers zullen dus geen gebruik maken van de vangstmogelijkheden in het kader van deze overeenkomst. Vermits onze vissersvaartuigen, die traditionele demersale visserij met sleepnetten op platvissen bedrijven en bijgevolg voor de visserij in dit akkoord niet geschikt zijn, mogen we aannemen dat er geen Vlaamse interesse is.

5. Vanuit het oogpunt van de economische belangen van de Vlaamse visserijsector geniet neutraliteit in deze de voorkeur, teneinde volledig te kunnen ijveren voor dossiers die van direct Vlaams belang zijn.

FIENTJE MOERMAN,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 53
van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Mobility Center Genk-Zuid - Stand van zaken

Het Mobility Center Genk-Zuid wil verschillende complementaire bedrijfsactiviteiten clusteren op één locatie. Het is de bedoeling vervoersprocessen en het gebruik van bedrijfsmiddelen te optimaliseren en de samenwerking met de verschillende bedrijven onderling en/of met publieke instellingen te vergemakkelijken en te intensifiëren.

Het oorspronkelijk businessplan voorzag in een instelling met drie kernfuncties: een logistiek centrum (een centrale locatie voor logistieke activiteiten: overslag- en opslagfaciliteiten, goederenbehandeling,...), een facilitair dienstencentrum (rustplaats chauffeurs, shop, restaurant, kantoren, opleidingsfaciliteiten,...) en een technisch dienstencentrum (reparatie en onderhoud, tanken, wasstraat,...).

Het Limburgplan spreekt enkel over het jaarlijks opleiden van 1.000 werkzoekenden en werknemers in de logistieke sector.

1. Wat is de stand van zaken in het project Mobility Center Genk-Zuid?
2. Welke harde engagementen zijn er reeds genomen:
 - a. door privé-investeerders?
 - b. door overheidsinstanties?
3. Hoeveel heeft NV De Scheepvaart reeds geïnvesteerd en waarin?
4. Welke oppervlakte van het industrieterrein zal door het Mobility Center worden ingenomen?
5. Komt er een treinspoor tot aan het multi-modaal logistiek centrum en langs welk traject?
6. Zal er een laad- en loskade worden aangelegd en wie zal deze uitbaten?
7. Wat is het huidige stappenplan met de vooropgestelde timing?
8. Welke zijn de uitgetrokken budgetten, zowel aan privé-zijde als van overheidswege?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 103), Peeters (nr.322), Moerman (nr. 53) en Vandenbroucke (nr.120).

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 1 maart 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Viceminister-president Fientje Moerman

Mobility Center Genk-Zuid (MCGZ) International NV, opgericht in 2001, is een dochteronderneming van H.E. Investments. MCGZ wil met de realisatie van de vermelde kernfuncties een multimodaal logistiek centrum ontwikkelen. De ontwikkeling van dit mobility centre vindt plaats op een terrein dat ter beschikking gesteld wordt door NV De Scheepvaart. MCGZ draagt als 'landlord' de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van het terrein. Deze exploitatie houdt het aanbieden van grond, gebouwen, infrastructuur en dienstverlening aan organisaties binnen het mobility concept in.

De administratie Economie is niet verantwoordelijk voor de opvolging van het globale dossier Mobility Center Genk-Zuid en kan dan ook enkel antwoorden op de vragen 1, 3 en 8

1. De administratie Economie is niet verantwoordelijk voor de opvolging van het globale dossier Mobility Center Genk-Zuid en kan dan ook geen toelichting geven over de stand van zaken van de werking van dit initiatief in het algemeen. De administratie Economie is wel verantwoordelijk voor de opvolging van enkele subsidiedossiers waarvan de stand van zaken kort zal toegelicht worden.

Op 2 september 2003 werd het *EFRO-project 'Ontwikkeling en inrichting van een regionaal bedrijventerrein Genk-Zuid, 1ste fase (2.1.29/D2/155)'* goedgekeurd door het managementcomité in het kader van het Doelstelling 2-programma Limburg 2000-2006. Dit gebeurde binnen prioriteit 2 'Optimalisering van het omgevingskader', onder maatregel 1 'Verbetering van fysieke omgevingsfactoren als randvoorwaarden voor tewerkstelling'.

Er zou binnenkort ook een *EFRO-project* worden ingediend bij het managementcomité in het kader van het doelstelling 2-programma Limburg 2000-2006 door de VDAB '*Opleidingscentrum voor de bouwsector en voor zwaar transport*'. Het zou gaan om de bouw van dit opleidingscentrum op het bedrijventerrein Genk-Zuid.

In het kader van het EFRO-programma *Innovatieve Acties* 'Duurzaam beheer en duurzame inrichting van bedrijventerreinen' werd een Vlaamse cofinanciering toegekend aan MCGZ voor een studieproject. Het ging om een haalbaarheidsstudie naar publieke en private exploitatiemogelijkheden van een bewaakte parking op het terrein dat door MCGZ beheerd wordt.

3. In het kader van het *EFRO-project 'Ontwikkeling en inrichting van een regionaal bedrijventerrein Genk-Zuid, 1ste fase'* werd 65% van de totale projectkost gedragen door NV De Scheepvaart, 35% werd gedragen door EFRO-middelen en er werden geen Vlaamse middelen ter beschikking gesteld. In absolute termen komt dit neer op resp. 912.042,86 € en 491.100 €. De totale projectbegroting bedraagt dus 1.403.142,86 €. Daarnaast draagt NV De Scheepvaart nog 832.108,22 € voor projectonderdelen die niet in aanmerking komen voor EFRO-subsidiëring. In totaal komt de bijdrage van NV De Scheepvaart dan ook neer op 1.744.151,08 €.

Dit project werd inmiddels voltooid. Na afronding van het project konden 479.114,10 € EFRO-middelen uitbetaald worden in plaats van 491.100 €, omdat de aanvaarde uitgaven slechts 1.368.897,43 € bedroegen.

De middelen zijn gegaan naar de ontsluiting van het laaggelegen gedeelte van het terrein. Meer concreet omvatte dit de ontwikkeling van een industrieweg van ca 2 km met een breedte van 7 meter, afgeboord aan weerszijden met een weggoot van 0,5 meter en een onverharde berm (nutsvoorzieningen). Hiermee wordt een terrein van in totaal 50 ha ontsloten, waarvan ca. 15 à 20 ha voor watergebonden bedrijven en 30 à 35 ha voor derdelijnsbedrijven (ondersteunend voor bedrijven op het terrein).

In het Kader van Innovatieve acties bedroeg de totale projectkost 116.081 €. Hiervan werd 50% door EFRO-middelen gedragen, 35% werd door de Vlaamse overheid gefinancierd en 15% door MCGZ zelf.

8. Zie antwoord op vraag 3.

Viceminister-president Frank Vandenbroucke

2b. Investering van de VDAB i.v.m. Mobility Center Genk- Zuid : de oprichting van een competentiecentrum voor mechanische beroepen in de bouw, wegenbouw, logistiek en transport op een te huren terrein van 7ha.

De bespreking voor de inhuurname terrein en recht van opstal bevindt zich in de eindfase.

Aanvang studie infrastructuurwerken gepland in juni a.s.

Aanvang uitvoering infrastructuurwerken gepland in augustus 2007.

Ingebruikname competentiecentrum : einde 2008/begin 2009.

8. Investering van de VDAB i.v.m. Mobility Center Genk-Zuid; overheidsfinanciering:

Raming :	4,5 mio euro
Financiering :- budget VDAB incl. EFRO 22 :	2,625 mio
Limburgplan Vlaamse Regering :	1,875 mio

Minister Van Mechelen

Het Mobility Center Genk-Zuid is gesitueerd op het regionaal bedrijventerrein 'Genk-Zuid', tussen de de Taunusweg en het Albertkanaal, op het grondgebied van de steden Genk en Bilzen. Betreffend terrein wordt momenteel beheerd door de NV De Scheepvaart, een NV die onder de bevoegdheid van collega Peeters ressorteert.

1. In 2002 werd voor dit gebied, door de NV De Scheepvaart, een inrichtingsplan opgemaakt met als oogmerk het industrieterrein operationeel te maken. Bij de opmaak van dit plan werd rekening gehouden met een reeds opgemaakt MER. Tevens werd er overleg gepleegd met de betrokken gemeentebesturen én de administraties AROHM en AMINAL. Op basis van de structuurvisie werd de eerste fase van de inrichting van het terrein d.d. 28 februari 2003 (dossier 7014TW068B01) vergund. Betreffende werken zijn inmiddels effectief uitgevoerd zodat het terrein bouwklaar is. Een concrete aanvraag (stedenbouwkundig attest of aanvraag) voor het Mobility Center werd evenwel nog niet ingediend.

2. /

3. /

4. Volgens de opgemaakte structuurvisie bedraagt de oppervlakte van het Mobility Center ongeveer 100 ha; fase 1 heeft betrekking op ca. 1/3 van dit gebied.

5. Vanuit mijn administratie (ruimtelijke ordening) is er steeds voor gepleit om het nog te ontwikkelen terrein eveneens bereikbaar te maken via spoor (trimodaal model). Inzake deze optie heeft in 2004 een overleg plaatsgevonden tussen de NV De Scheepvaart, Ford én mijn administratie. Hieruit bleek dat het doortrekken van de bestaande spoorlijn langs het kanaal de meest logische optie was. De bij betreffend overleg betrokken partijen konden zich naar verluidt akkoord verklaren om betreffend tracé voorlopig vrij te houden.
6. /
7. /
8. /

Minister Kris Peeters

1. Voor de realisatie van het Mobility Center Genk-Zuid werd een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen de Limburgse Reconvertie Maatschappij (LRM), NV De Scheepvaart en een privé-partner.
2. NV De Scheepvaart wil een actief grondbeleid voeren, om uitvoering te kunnen geven aan een kernopdracht uit de beheersovereenkomst: "het voeren van een grondbeheer dat erop is gericht vestigingsmogelijkheden te creëren voor nieuwe watergebonden ondernemingen". Concreet wil de vennootschap op een terrein van 25 ha een logistiek centrum uitbouwen, waarin vanuit een multimodale invalshoek een koppeling wordt gemaakt van watergebonden met weggebonden activiteiten. Op dit terrein komt een opleidingscentrum van de VDAB, is er toezegging voor een douane-entrepot en wordt onroerende infrastructuur ter beschikking gesteld aan bedrijven die rechtstreeks actief zijn in de transport- of logistieke sector of aan ondernemingen die algemene en/of specifieke ondersteunende diensten aan de transport- en logistieke sector verlenen. Hierbij zullen bijkomende diensten en faciliteiten worden aangeboden, zoals een keuringslijn voor bedrijfsvoertuigen, een bandcentrale, een onderhoudswerkplaats voor trekkers en trailers, een truckwash, een tankstation, glasvervanging en bewaakte parking. Dit multimodaal concept brengt bedrijfsactiviteiten samen, waarbij zowel de vervoersprocessen als het gebruik van bedrijfsmiddelen worden geoptimaliseerd.

Deze doelstellingen worden gerealiseerd in de vennootschap Mobility Center Genk-Zuid. Voor de realisatie van dit logistiek centrum is er bij MCGZ een ruime knowhow aanwezig. Door de LRM worden in eerste fase ten bedrage van 1.000.000 euro de nodige liquiditeiten ingebracht en nv De Scheepvaart van haar zijde participeert voor eenzelfde bedrag van 1.000.000 euro door middel van grondinbreng. Concreet is de geleidelijke inbreng voorzien van 25 ha bedrijfsterrein in MCGZ. De rest van het benodigde kapitaal voor fase I komt uit private middelen. De totale investeringskost wordt geraamd op ongeveer 28.000.000 euro, exclusief opleidingscentrum VDAB.

3. NV De Scheepvaart heeft de voorbije jaren geïnvesteerd in de inrichting van een gedeelte van het industrieterrein Genk-Zuid. Door de aanleg van de nodige wegen werd het terrein bouwrijp gemaakt. De totale investeringskosten bedroegen 1.368.897 euro.
4. Met Mobility Center zal geleidelijk worden uitgebouwd op een terrein van 25 ha. Het gaat hier over gronden die niet rechtstreeks grenzen aan het Albertkanaal, en als dusdanig niet watergebonden zijn.

5. Een treinspoor is voorlopig niet voorzien, maar de mogelijkheid tot aanleg ervan staat nog steeds open.
6. De terreinen van het Mobility Center Genk-Zuid grenzen aan de watergebonden gronden die langs het Albertkanaal zijn gelegen. NV De Scheepvaart voert met een aantal bedrijven besprekingen om op deze gronden watergebonden activiteiten te ontwikkelen. De mogelijke bouw van een laad- en loskade maakt deel uit van deze besprekingen.
7. Stappenplan :
 - Opleidingscentrum VDAB: 2006 verdere uitwerking bouwplannen, aanvraag vergunningen, start bouwwerken in 2007.
 - 2006 toetreding partners in MCGZ, afsluiting onderhandeling commerciële partners, verdere afwerking bouwplannen & vergunningen, bouwstart technostreet en parking deel I.
8. Voor het antwoord op deze vraag wordt verwezen naar vraag 2.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 54
van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Vlaamse economische vertegenwoordigers - Beleidsvisie

Het net van de Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland vormt de ruggengraat van onze export-promotie.

Van in het begin van de jaren '90, toen Vlaanderen de bevoegdheid kreeg van export-promotie, is het de bedoeling geweest om dit buitenlands netwerk gestaag uit te bouwen om zo steeds nieuwe markten aan te boren.

1. Is dit ook de visie van de Vlaamse Regering?
2. Welke stappen heeft deze regering daartoe reeds gezet?
3. Wat is de evolutie van het aantal Vlaamse economische vertegenwoordigers en hun medewerkers per land en per post van 1992 tot vandaag?
4. Wat is de visie van de regering over de adviseurs buitenlandse handel?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

1. In de beleidsnota van de Vlaamse Regering (vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen) wordt er duidelijk gesteld dat Vlaanderen de Vlaamse export actief gaat ondersteunen. Het onderhoud van het bestaande netwerk en de uitbouw hiervan is hier één element van.
2. De uitbouw van het buitenlands netwerk is sinds de inwerkingtreding van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen op 1 juli 2005 echter niet meer de bevoegdheid van de Vlaamse Regering. Artikel 15 van het decreet tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen” van 7 mei 2004 stelt dat de Vlaamse Regering in de beheersovereenkomst met het Agentschap wel “de wijze waarop de vaststelling van de standplaats van de kantoren in het binnenland en het buitenland wordt gemotiveerd” kan bepalen. Er zullen dan ook objectieve criteria in de beheersovereenkomst opgenomen worden met betrekking tot de motivatie van de verschillende standplaatsen, die kortelings afgesloten zal worden met de raad van bestuur van het Agentschap.

In navolging van het politieke akkoord dat ik op 14 februari 2005 sloot met de Waalse en de Brusselse minister bevoegd voor buitenlandse handel, werd er een samenwerkingsakkoord tussen de verschillende regionale exportpromotieagentschappen opgesteld. Dit akkoord, dat op 26 november 2005 in werking is getreden, heeft tot doel dat de drie gewesten voor een aantal welbepaalde buitenlandse posten samenwerken. Als gevolg hiervan kan de Vlaamse ondernemer nu een beroep doen op 17 bijkomende posten in 15 bijkomende landen.

3. Zie bijlage 1.
4. De Vlaamse Regering heeft tijdens deze legislatuur geen standpunt ingenomen met betrekking tot de adviseurs buitenlandse handel.

BIJLAGE

1. Overzicht van de evolutie van de vlees.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/MOERMAN/54/antw.054.bijlage.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 57
van 24 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Handelsmissies - Dagvergoeding prins Filip

In haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 17 februari 2004 over de dagvergoeding voor de erevoorzitter van het Agentschap voor Buitenlandse Handel, wist de voorgangster van de minister mee te delen dat er tot op dat ogenblik nog geen dagvergoeding werd uitbetaald aan de prins, maar dat dit wellicht op de agenda van de raad van bestuur zou komen (Handelingen C131 van 17 februari 2004, blz. 4).

1. Kan de minister medelen of dat sedertdien ook is gebeurd?

Welke beslissing heeft de raad van bestuur in voorkomend geval terzake getroffen?

2. Hoeveel werd er eventueel aan dagvergoedingen uitbetaald aan de erevoorzitter voor de verschillende economische missies die hij heeft voorgezeten?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 24 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In antwoord op uw schriftelijke vraag in verband met de dagvergoeding van Z.K.H. prins Filip kan ik u mede delen dat:

1. Op zijn vergadering van 23 maart 2004 heeft de Raad van Bestuur van het Agentschap voor Buitenlandse Handel beslist geen dagvergoeding toe te kennen aan de Erevoorzitter, maar wel de reële onkosten in aanmerking te nemen.
2. Er werd dan bijgevolg ook geen enkele dagvergoeding uitbetaald aan Z.K.H. prins Filip.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 112
van 15 februari 2006
van **GREET VAN LINTER**

Openbare bibliotheek Wemmel - Raad van bestuur

Naar verluidt zou de beheerraad van de openbare bibliotheek in Wemmel niet reglementair zijn samengesteld. Meer bepaald zouden niet alle ideologische strekkingen op gelijkwaardige manier vertegenwoordigd zijn.

Dit werd door de Cultuurpactcommissie onderzocht en deze erkende de problematiek. Zij stelde de gemeente op de hoogte van het feit dat een bijkomend lid een adviserende functie moest krijgen. Het gemeentebestuur wijzigde dit in “adviserend of observerend”.

Op een bijeenkomst van de beheerraad bestempelt de schepen van Cultuur dit lid als zuiver observerend, hij stelt dat het lid zichzelf uitnodigde en dat het lid bijgevolg ook geen vragen mag stellen. Dit was duidelijk niet ingegeven door de beheerraad, noch door de gemeenteraad en gebeurde op initiatief van de bewuste schepen.

Bovendien zou de beheerraad slechts één keer zijn samengekomen in 2005 in plaats van twee keer zoals vooropgesteld.

1. Kan de minister deze gegevens bevestigen?
2. Is het zo dat de beheerraad niet naar behoren functioneert mede door onwil van de (Franstalige) schepen van Cultuur?
3. Heeft de minister gegevens over de werking van de beheerraden van de verschillende openbare bibliotheken in de faciliteitengemeenten?

Is er melding van een slechte werking door onwil van de overwegend Franstalige besturen?

4. Welke maatregelen nam de minister om deze toestand te verhelpen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 15 februari 2006
van **GREET VAN LINTER**

De Cultuurpactcommissie sprak op 30 september 2002 inderdaad een aanbeveling uit ingevolge een klacht over de samenstelling van de beheerraad van de openbare bibliotheek van de gemeente Wemmel.

Het college van burgemeester en schepenen ging in antwoord op deze aanbeveling niet akkoord met de bewering dat er geselecteerd zou zijn in de vacatures voor de bibliotheekraad. De bibliotheekraad bestaat uit 12 leden: 4 afgevaardigden van de politieke strekkingen, 4 afgevaardigden van de filosofische en ideologische strekkingen en 4 gebruikers. Er waren 5 kandidaat-afgevaardigden van de filosofische en ideologische strekkingen. Het college antwoordde aan de Cultuurpactcommissie dat de leden van de bibliotheekraad op democratische wijze werden gekozen op de gemeenteraad van 17 mei 2001. De 4 kandidaat-afgevaardigden van filosofische en ideologische strekkingen met het meeste stemmenaantal werden aangeduid. Geen enkele naam van een ingediende kandidatuur werd verwijderd, aldus het college.

Uit het antwoord van het college blijkt dat het akkoord ging om de mevrouw die als vertegenwoordigster van de Vlaams-Nationale strekking het laagste stemmenaantal behaalde, voorlopig te laten zetelen in de bibliotheekraad als raadgevend of observerend lid.

Het college ging er - luidens haar antwoord aan de Cultuurpactcommissie - tevens mee akkoord dat bij eventueel ontslag van één van de vier leden van de filosofische strekkingen mevrouw Verbeeck de voorkeur zou krijgen om te zetelen in de bibliotheekraad.

Over verdere inlichtingen beschik ik niet.

Uit een onderhoud met de bibliothecaris blijkt dat de beheerraad van de openbare bibliotheek van Wemmel in 2005 tweemaal vergaderde, namelijk op 11 januari 2005 en op 17 mei 2005. Tijdens de laatst vermelde vergadering werden het werkingsverslag 2004 en het actieplan 2005 van de bibliotheek goedgekeurd.

De Vlaamse minister bevoegd voor cultuur noch de Vlaamse minister bevoegd voor de Vlaamse Rand beschikken over gegevens met betrekking tot de werking van de beheerraden van de gesubsidieerde Nederlandstalige openbare bibliotheken in Wemmel en in Sint-Genesius-Rode. Ik kan dus onmogelijk een uitspraak doen over de eventuele slechte werking ervan, noch over de oorzaak hiervan. Zelfs indien ik over deze gegevens zou beschikken kan ik geen maatregelen nemen, gezien dit een lokale bestuursaangelegenheid is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 113
van 22 februari 2006
van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Lerarenkaart - Gepensioneerden

Sinds meerdere jaren wordt aan leerkrachten, directies en leden van de pedagogische begeleidingsdienst een lerarenkaart verstrekt die toegang verleent tot musea, culturele activiteiten, enzovoort...

Eenmaal met pensioen, vervalt die kaart.

Kan de minister medelen waarom deze gunst ophoudt bij de pensionering?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 22 februari 2006
van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

De lerarenkaart is de officiële legitimatiekaart die het departement onderwijs jaarlijks via Klasse aan de actieve personeelsleden van het Vlaamse onderwijs uitreikt. Leraren kunnen met de lerarenkaart tegenover derden bewijzen dat ze in het onderwijs werkzaam zijn. De lerarenkaart zet leraren ertoe aan deel te nemen aan activiteiten van culturele, ecologische, wetenschappelijke, sportieve... aard. Leraren die op deze terreinen actief zijn, communiceren beter met hun leerlingen.

Alle belangrijke Belgische musea, natuurcentra, theatergezelschappen, wetenschappelijke instellingen zijn bereid om aan actieve leraren speciale voorwaarden te geven onder de vorm van gratis toegang, korting of extra educatief materiaal.

De lerarenkaart is op korte termijn een bijzonder geapprecieerde en veel gebruikte beroepskaart geworden voor actieve leraren. We krijgen talloze vragen van onder andere gepensioneerde leraren om de kaart te blijven ontvangen. We antwoorden daar telkens negatief op. De lerarenkaart is niet zomaar een voordelenkaart.

Doorslaggevend: De genoemde educatieve instellingen waarmee de lerarenkaart samenwerkt zijn alleen bereid om speciale tarieven of gratis toegang te verlenen aan personeelsleden in actieve dienst. Zij dragen interesses over op hun leerlingen en zijn de potentiële organisatoren van studiebezoeken. Dit argument gaat niet op voor personeelsleden die niet langer in actieve dienst zijn. Het is de uitdrukkelijke vraag van de instellingen waarmee de lerarenkaart samenwerkt om alleen actieve personeelsleden een beroepskaart te verschaffen. Deze instellingen concipiëren de kaart als een officiële beroepskaart. Ook andere categorieën een lerarenkaart verschaffen zou het huidige (uitgebreide) aanbod van de lerarenkaart sterk doen versralen, wat in het nadeel is van de actieve personeelsleden. Hierdoor zou de lerarenkaart niet langer aan de gestelde doelstellingen voldoen.

Secundair: Het departement Onderwijs treedt als betaalmeester op voor de genoemde personeelsleden. Daardoor beschikt het departement over een elektronisch dossier van alle actieve personeelsleden. Het departement beschikt niet over de gegevens van gepensioneerden. (Zelfs als dat het geval zou zijn, blijft het de zorg van de lerarenkaart om het aanbod voor actieve personeelsleden zo sterk mogelijk te houden in het belang van het onderwijs en de leerlingen. We moeten vermijden dat de instellingen met een educatief aanbod hun speciale voorwaarden intrekken omdat de lerarenkaart veel meer personen bereikt dan de oorspronkelijke doelgroep.) Bovendien hanteren de meeste van deze instellingen voor gepensioneerden (andere) speciale voorwaarden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 114
van 22 februari 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Chinese studenten - Selectie

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 228 van 10 juni 2005 over betere selectiesystemen voor het aantrekken van Chinese studenten naar onze universiteiten, deelde de minister mee dat hij heel wat contacten en verkennende gesprekken had met vertegenwoordigers van de verschillende betrokken overheden en organisaties (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 23 van 2 september 2005, blz. 2854).

Hij verwachtte op korte termijn dat dit zou resulteren in een verbeterde aanpak voor de selectie van Chinese studenten.

1. Is er wat dat betreft al enige vordering gemaakt?
2. De minister had het ook over het mogelijk posteren van een speciaal daarmee belaste adviseur in Peking.

Zijn er wat dat betreft al beslissingen genomen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 22 februari 2006
van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Uit het overleg waarnaar ik verwees in het antwoord op vraag nr. 228 van 10 juni 2005, kan geconcludeerd worden dat:

- de verschillende overheden ook in dit dossier de bevoegdheden van elkeen wensen te respecteren; concreet betekent dit dat beslissingen over de toegang tot ons hoger-onderwijssysteem niet zullen worden opgenomen door de federale overheid.
- de hogescholen en de universiteiten uiteraard ook Chinese studenten kunnen (blijven) aantrekken. Onder andere met het oog op het waarborgen van de kwaliteit van de instroom delen zij evenwel de bekommernis van de overheid dat erop moet worden toegezien dat dit met respect voor de regelgeving gebeurt.

Vanuit de vaststelling dat Vlaanderen enerzijds niet op korte termijn een eigen en volwaardig systeem voor de selectie van Chinese studenten kan uitbouwen en dat anderzijds in verschillende Europese landen wel al een dergelijk systeem operationeel is, is ervoor geopteerd om de mogelijkheden na te gaan om bij één van die bestaande systemen aan te sluiten.

Na uitvoerige studie door de administratie, waarbij onder andere rekening werd gehouden met de bekommernis inzake de kwaliteit van de instroom, is de keuze gemaakt om na te gaan hoe Vlaanderen voor een onderzoek naar het academische potentieel van Chinese studenten die bij ons wensen te studeren, gebruik zou kunnen maken van de door de *Deutscher Akademischer Austauschdienst* (DAAD) aangestuurde *Akademische Prüfstelle* (APS) in Peking. APS verzorgt een dergelijke dienstverlening ook al voor Oostenrijk. De Franse Gemeenschap en Zwitserland bereiden inmiddels eveneens een samenwerking met APS voor.

Het APS-onderzoek leidt tot een geattesteerd advies over het niveau van de student. Onze universiteiten en hogescholen kunnen, niet verplicht, op het APS-advies voortgaan bij het nemen van de beslissing over het al dan niet toelaten van een student. APS reikt geen certificaat uit bij documentenfraude, wanneer de aanvragers niet in staat blijken een eenvoudige conversatie over hun eigen vooropleiding te voeren in het Engels of het Nederlands, en evenmin als zij niet gekwalificeerd zijn om in eigen land hoger onderwijs aan te vatten. De federale minister van Buitenlandse Zaken heeft mij meegedeeld dat, van zodra het akkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de DAAD ten volle in werking treedt, enkel nog visa en verblijfsvergunningen zullen worden afgeleverd aan Chinese studenten die zowel een APS-certificaat als de toelating van een Vlaamse universiteit of hogeschool hebben.

De onderhandelingen met DAAD/APS worden momenteel nog gevoerd. Het is de bedoeling om het systeem, na een overgangsfase voor 2006-2007, operationeel te maken voor alle Chinese aanvragen tot inschrijving aan Vlaamse universiteiten en hogescholen voor het academiejaar 2007-2008. In overleg met de VLIR en de VHORA zal gezorgd worden voor een tijdelijke detachering van Vlaamse deskundigen naar het APS team in Peking. Een begeleidingsgroep met vertegenwoordigers van de overheid, de VLIR en de VLHORA zal het hele proces ondersteunen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 115
van 22 februari 2006
van **WERNER MARGINET**

Schooldirecteurs - Mandaatsysteem

De directieleden zijn de centrale spil van de schoolwerking. Leerkrachten, leerlingen, ouders, en alle betrokkenen hebben er baat bij dat de directieleden waardevolle krachten zijn. Maar het is niet altijd makkelijk de juiste persoon op de juiste plaats te hebben (of te houden).

Eén van de mogelijkheden om zowel kwaliteit bij directies te garanderen als sneller te kunnen inspelen op noden, is het mandaatsysteem dat de minister als “idee” lanceerde.

Om de impact ervan te kunnen inschatten had ik graag het volgende vernomen.

1. Op welke argumenten (resultaten van studies) baseert de minister dit idee?
2. Hoeveel directeurs zonder bekwaamheidsbewijs van directeur waren in functie in de basisscholen van het gemeenschapsonderwijs tijdens de schooljaren 2000-01, 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05?
3. Hoeveel personeelsleden met bekwaamheidsbewijs van directeur voor een basisschool waren in het gemeenschapsonderwijs beschikbaar maar hadden geen functie als directeur tijdens de schooljaren 2000-01, 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 22 februari 2006

van **WERNER MARGINET**

1. In tegenstelling tot wat de Vlaamse volkvertegenwoordiger poneert, is het invoeren van het mandaatsysteem in het onderwijs geen nieuw initiatief.

Door het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs werd in de decreten van 27 maart 1991(waarin de rechtspositieregeling van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, respectievelijk het gesubsidieerd onderwijs wordt geregeld), een hoofdstuk Vter, dan wel IVter – “Mandaat” - ingevoegd waardoor de aanstelling van een directeur onder de vorm van een mandaat principieel wordt vastgelegd voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs.

In de memorie van toelichting bij het decreet van 14 juli 1998 lees ik o.a. de volgende motivering:

“Voor alle nieuwe aanstellingen van directeur geldt vanaf 1 september 1999 een mandaatsysteem. De directeur neemt in de school een zeer belangrijke leidinggevende positie in: hij stuurt de school. Het is voor de school dan ook cruciaal dat aan het hoofd een gemotiveerd en enthousiast personeelslid staat dat zich sterk engageert en alles eraan doet om dit engagement waar te maken.

De lokale inrichtende macht is het best geplaatst om enerzijds de meeste geschikte kandidaat te vinden om de functie van directeur uit te oefenen, en om anderzijds ook te beoordelen hoe de gemandateerde zijn functie uitoefent. Daarom is het ook van groot belang dat de lokale inrichtende macht de volledige verantwoordelijkheid draagt over de aanstelling of de beëindiging van het mandaat.....”

Op zich was de figuur van het “mandaat” trouwens niet nieuw in het onderwijslandschap. Het decreet betreffende de hogescholen van 13 juli 1994 voerde al een aantal mandaatfuncties in.

Het was oorspronkelijk de bedoeling van de decreetgever om het mandaat van directeur in het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs vanaf 1 september 1999 in te voeren. Aangezien de vorming van de scholengemeenschappen in het secundair onderwijs, een zeer zware operatie was die vooral ten laste van de directies kwam, werd het niet opportuun geacht het mandaat voor directies in te voeren op 1 september 1999 en werd het verdaagd naar 1 september 2000.

Uiteindelijk werd door het Onderwijsdecreet XII van 20 oktober 2000 deze datum verschoven naar een door de Vlaamse regering te bepalen datum.

Ondertussen was het principe van de invoering van het mandaatsysteem voor de directeurs uitbereid tot de centra voor leerlingenbegeleiding (decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding), tot de centra voor volwassenenonderwijs (decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs) en het

basisonderwijs en het deeltijds kunstonderwijs (Onderwijsdecreet XII van 20 oktober 2000). Zodat in beginsel voor alle directiefuncties het “mandaat” werd ingevoerd.

Omdat de werkelijke invoering in het werkveld slechts kon gebeuren bij besluit van de Vlaamse regering en een dergelijke beslissing nog niet werd getroffen, bleef de invoering van het mandaat, op een uitzondering na, dode letter.

Enkel voor de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) werd deze stap door het Onderwijsdecreet XII wel gezet. Derhalve blijft de feitelijke invoering van een vorm van mandaat voor de directeurs dan ook beperkt tot de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB).

In de memorie van toelichting bij het decreet van 20 oktober 2000 betreffende het onderwijs XII-Ensur werd dit als volgt gemotiveerd:

“..... Het aanstellen van directeurs bij wijze van mandaat is voor de CLB's, het gewoon en buitengewoon basis- secundair onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie en het deeltijds kunstonderwijs een belangrijke vernieuwing en betekent dat voor de CLB's en voor de voormelde onderwijsniveaus het bevorderingsambt van directeur een andere invulling zal krijgen. Het is dan ook meer dan logisch dat een dergelijke nieuwe visie op één van de belangrijkste leidinggevende functies in het onderwijs op een planmatige wijze wordt ingevoerd. Op grond van het huidige decreetartikel dient op 1 september 2000 zowel in de CLB's, het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs als in het onderwijs voor sociale promotie het mandaat van directeur te starten. Als gevolg van de bepalingen van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding is er thans binnen de PMS-centra en de MST-equipes een volledige omvorming en reorganisatie aan de gang die bedoeld is om de oprichting en implementatie van de centra voor leerlingenbegeleiding op 1 september 2000 op een gestructureerde wijze te doen verlopen. Dit laatste decreet bepaalt dat het personeelslid dat op 31 augustus 2000 in een betrekking benoemd of aangesteld is in een vacant of niet-vacant ambt van directeur op 1 september 2000 geconcordeerd wordt naar het ambt van psycho-pedagogisch consulent. Anderzijds bepaalt hetzelfde decreet dat het bevorderingsambt van directeur bij mandaat wordt toegewezen. Uit het samenlezen van deze beide artikelen blijkt dat in de CLB's, op 1 september 2000 alle directeurs mandaathouder zijn.

Gelet op deze specifieke situatie wordt voorgesteld op 1 september 2000 enkel in de CLB's, met het mandaat van directeur te starten. In de andere onderwijsniveaus zal later op een getrapte wijze en op grond van de ervaringen het mandaatsysteem worden ingevoegd. Dit kan dan gebeuren op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt.....”

Ik moet hierbij wel aanmerken dat het bij de directeur CLB eigenlijk niet om een echt mandaat gaat, zijnde een tijdelijke aanstelling van bepaalde duur, desgevallend met een mogelijkheid tot verlenging.

In feite betreft het een tijdelijke aanstelling van onbepaalde duur, waarbij het personeelslid belast met een dergelijk “mandaat” in een vacante betrekking op zijn verzoek na de leeftijd van 55 jaar in deze betrekking vastbenoemd kan worden. Uiteraard heeft de thans voor de directeurs CLB in voege zijnde regeling een relatie met de pensioenregeling, die in overeenstemming met de Grondwet, ook wat de onderwijssector betreft, een federale materie is.

Op te merken valt dat aan de directeurs CLB, mandaathouders en vastbenoemde titularissen, een aanvullende directeursvergoeding wordt toegekend, die in uitvoering van Onderwijs-CAO VII onder de vorm van een bijwedde wordt uitgekeerd, die pensioenrechten kan genereren.

Bij de onderwijsinspectie werd door het decreet van 13 april 1999 voor bepaalde functies (coördinerend inspecteur, inspecteur-generaal) eveneens het mandaat ingevoerd, zij het dat ook hier het personeelslid belast met een mandaat in een vacante betrekking in zijn ambt vanaf de leeftijd van 55 jaar benoemd kan worden.

Ondertussen werden door het Onderwijsdecreet XI van 18 mei 1999 eveneens de mandaten van algemeen directeur en van coördinerend directeur ingevoerd. Deze mandaten zijn eveneens van onbepaalde duur, maar kunnen niet leiden tot een vaste benoeming. Wel werd de mandaatstoelage (vergoeding) omgezet in een bijwedde, die pensioenrechten kan genereren (Onderwijsdecreet XIII van 10 juli 2001).

Uit het voorgaande blijkt dat er echt geen nieuwe studies noodzakelijk zijn over het principe van de invoering van het mandaatsysteem. Het Vlaams Parlement heeft in vorige legislaturen decretaal al duidelijke lijnen uitgetekend die steunen op argumenten waarbij ik mij, wat het uitgangspunt betreft, aansluit.

Dienaangaande verwijs ik tevens naar de uitgebreide motivering in punt 3.1. van mijn beleidsnota 2004-2009 waarin ik bijzondere aandacht schenk aan de rol van de schoolleiding, de directie, in het bestuur en het beleid in onderwijs en waarin ik bevestig dat het mijn bedoeling is om de schoolleiding verder te professionaliseren. In mijn beleidsbrief 2005-2006 vermeld ik trouwens enkele concrete maatregelen die noodzakelijk zijn om de rol van de schoolleiding beter te waarderen nl. een betere bezoldiging, de invoering van een mandaatsysteem, en, ten derde, meer mogelijkheden voor verdere professionalisering. Uiteraard moet dit met de onderwijspartners grondig worden overlegd.

In het kader van de besprekingen m.b.t. Onderwijs-CAO VIII werden deze punten dan ook met het akkoord van de onderwijspartners op tafel gelegd. Hierover wordt thans onderhandeld.

2. De tweede en derde vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffen enkel het gemeenschapsonderwijs en behandelen een totaal ander thema dan de invoering van het mandaatsysteem, meer bepaald de professionalisering van de schoolleiding, met name het verstrekken, en zelfs verplichten van het volgen van een (preservice) opleiding voor men in dienst kan treden, dan wel een (in-service) opleiding voor de directeurs in functie, al dan niet afgesloten met een bekwaamheidsproef, in voorkomend geval bekroond met een bekwaamheidsattest.

In mijn beleidsbrief spreek ik over een wetenschappelijk onderbouwde, maar realiteitsbetrokken nascholing, in de eerste plaats voor de coördinerend en algemeen directeurs en ten behoeve van de jonge directies (punt 2.3.1).

Op dit moment is een dergelijke vorming statutair enkel verplicht in het gemeenschapsonderwijs, dat hiermede de traditie van het voormalige Rijksonderwijs (dat al "directiebrevetten", verkregen na een vergelijkend examen, oplegde), zij het in sterk geactualiseerde vorm verder zet.

Naast en aanvullend op de regelgeving voor het gemeenschapsonderwijs is er decretaal ook voor de directeurs van de centra voor leerlingenbegeleiding een "bewijs van specifieke vorming inzake leidinggeven", erkend door de Vlaamse regering voorzien (artikel 48 §2 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding).

Uiteraard vragen ook de meeste schoolbesturen/inrichtende machten/centrumbesturen van de gesubsidieerde sector, zonder hiertoe statutair verplicht te zijn, nascholingsinspanningen van de (toekomstige) directeurs. De onderscheiden koepelorganisaties hebben diverse nascholingsinitiatieven terzake ontwikkeld, dan wel overeenkomsten afgesloten met

aanbieders van nascholing. Het verheugt me overigens dat een aantal universiteiten recent in dit verband initiatieven hebben ontwikkeld.

Wat het concrete antwoord op de tweede vraag betreft, worden de voorwaarden inzake aanstelling in het ambt van directeur vastgelegd in het Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, meer bepaald in artikel 46 (toelating tot de proeftijd) en artikel 50 (tijdelijk waarnemende aanstelling).

Eenzijds dient men (o.a.) 'houder te zijn van een voorzien bekwaamheidsbewijs', zoals vastgelegd in de respectieve besluiten van de Vlaamse regering, en anderzijds dient men te beschikken over de 'bekwaamheden vereist voor het ambt'. Deze bekwaamheden en het functieprofiel op basis waarvan zij zijn vastgelegd, worden door de Raad voor het Gemeenschapsonderwijs vastgelegd en getest in een proef onder de verantwoordelijkheid van de Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Personeelsleden die de specifieke vorming voor directeur hebben doorlopen en slagen in de proef, krijgen een bekwaamheidsattest voor het ambt van directeur.

Wat de voorwaarde 'bezit bekwaamheidsbewijs' betreft, dient men ten aanzien van het departement Onderwijs en Vorming verplicht te beschikken over een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs om toegelaten te kunnen worden tot de proeftijd (met het oog op vaste benoeming). Hier is geen afwijking mogelijk.

Wat de waarnemende aanstellingen betreft, kunnen de raden van bestuur slechts een personeelslid met een 'ander bekwaamheidsbewijs' kunnen aanstellen, wanneer er geen kandidaten zijn die een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs hebben.

Wat de voorwaarde 'bezit van het specifieke bekwaamheidsattest voor directeur' betreft, is de regeling analoog.

Om toegelaten te worden tot de proeftijd (met het oog op vaste benoeming), dient men hoe dan ook verplicht te beschikken over het bekwaamheidsattest voor het betrokken ambt. Voor een waarnemende aanstelling kan er slechts iemand zonder bekwaamheidsattest worden aangesteld voor zover er geen kandidaten zijn die over het bekwaamheidsattest beschikken.

Wat de gevraagde cijfergegevens betreft, beschikt het departement Onderwijs en Vorming niet over gegevens inzake de directeurs die zonder het specifieke bekwaamheidsattest tijdelijk waarnemend worden aangesteld. Dit is te verklaren vanuit de rol die de minister bevoegd voor Onderwijs en het departement Onderwijs en Vorming vervullen in de organisatie van het onderwijs en het daarbij horende personeelsbeleid.

Noch de minister, noch het departement richten zelf rechtstreeks onderwijs in en zijn daardoor geen werkgever van de personeelsleden uit het onderwijs. Anders dan voor 1 januari 1989, is de minister dan ook, op basis van artikel 24 §2 van de Grondwet dat in Vlaanderen wordt uitgevoerd, geen bevoegd gezag, ook niet over het gemeenschapsonderwijs. De rol van bevoegd gezag wordt wat het personeelsbeleid in het gemeenschapsonderwijs betreft, in overeenstemming met het bijzonder decreet van 14 juli 1998 uitgeoefend door de (thans 28) scholengroepen die dan ook optreden als werkgever.

Het departement Onderwijs en Vorming, betaalt via een derdebetalersysteem alleen de wedden(toelagen) en vergoedingen rechtstreeks aan de personeelsleden uit, voor zover aan een beperkt aantal voorwaarden wordt voldaan (in hoofdzaak de omkaderingsnormen en de algemene bekwaamheidsbewijzen).

Het beschikken over het bekwaamheidsattest voor directeur in het gemeenschapsonderwijs, behoort net zo min als het naleven van de statutaire voorrangsregels tot de minimale voorwaarden die door de uitbetalende overheid worden gecontroleerd. Deze elementen situeren zich volledig in de verhouding werknemer - werkgever (in concreto de binnen de scholengroepen van het gemeenschapsonderwijs).

Indien een (kandidaat-)personeelslid meent dat een (orgaan van een) scholengroep de statutaire regels niet respecteert, dient hij of zij zich tot de organen van de scholengroep en uiteindelijk tot de administratieve rechter, de Raad van State, te wenden. De minister van Onderwijs en het departement Onderwijs en Vorming hoeden er zich voor om betrokken te worden in dergelijke conflicten tussen werkgevers (de scholengroepen) en werknemers. Hierover worden dan ook door het departement geen gegevens opgevraagd.

Gelet op de strikte bevoegdheidsafbakening tussen het centrale bestuursniveau van het gemeenschapsonderwijs (de Raad en de afgevaardigd-bestuurder) enerzijds en de scholengroepen die bevoegd zijn voor het concrete personeelsbeleid anderzijds, beschikken ook de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs niet over concrete cijfers over hoeveel personeelsleden zonder het bekwaamheidsattest zijn aangesteld. Het gaat hier immers om een uitsluitende bevoegdheid van de raden van bestuur van de scholengroepen.

In elk geval is het zo dat hoe dan ook alle personeelsleden die vast benoemd of tot de proeftijd toegelaten zijn in het ambt van directeur over een dergelijk bekwaamheidsattest beschikken.

Enkel binnen de groep waarnemend aangestelde directies zijn er aanstellingen mogelijk zonder bekwaamheidsattest, waarbij het duidelijk moet zijn dat de raden van bestuur van de scholengroepen deze aanstellingen enkel kunnen uitvoeren binnen de decretaal voorziene regeling, nl. voor zover er geen kandidaten zijn die beschikken over het bekwaamheidsattest.

Het verzamelen van de gevraagde gegevens sinds 2000 is een omvangrijk werk, omdat alle scholengroepen bevestigd dienen te worden, die zelf retroactief, ook voor tijdelijk waarnemende aanstellingen van beperkte duur al hun scholen dienen te bevragen. Ik heb mijn diensten gevraagd om samen met de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs de scholengroepen te bevragen. Eenmaal dit omvangrijke werk achter de rug zal zijn, zal ik een aanvullend antwoord verstrekken.

3. Het Gemeenschapsonderwijs richt op regelmatige basis opleidingen in voor (kandidaat)directies zodat geïnteresseerden de kans krijgen om het bekwaamheidsattest te verkrijgen en aldus te voldoen aan deze decretale aanstellingsvoorwaarde.

Tevens bestaat er een systeem van gelijkstellingen waardoor personeelsleden die bepaalde opleidingen volgden of in het verleden een attest behaalden, eveneens geacht worden te voldoen aan het bezit van het bekwaamheidsattest.

Wat het basisonderwijs betreft werden door de Raad voor het Gemeenschapsonderwijs volgende bekwaamheidsattesten directeur uitgereikt:

- proef jaar 2000: 79 attesten gewoon en 8 attesten buitengewoon basisonderwijs;
- proef jaar 2001-2002: 66 attesten gewoon en 8 attesten buitengewoon basisonderwijs;
- proef jaar 2003-2004: 78 attesten gewoon en 19 attesten buitengewoon basisonderwijs;
- proef 2005: 36 attesten gewoon en 0 attesten buitengewoon basisonderwijs.

Op de vraag hoeveel personeelsleden over het bekwaamheidsattest beschikken maar niet in dienst waren of zijn als directeur, zijn noch op het departement Onderwijs en Vorming, noch bij de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs concrete cijfers voorhanden.

Men moet dit specifieke bekwaamheidsattest zien zoals om het even welk diploma of getuigschrift.

Voor zover iemand over het bekwaamheidsattest beschikt, behoort het tot zijn/haar autonomie zich al dan niet kandidaat te stellen voor een bepaalde aangeboden betrekking.

Vaak zijn de houders van het bekwaamheidsattest erg selectief in het solliciteren naar een betrekking van directeur. Zij beperken zich vaak tot vacante betrekkingen in scholen die hen (b.v. omwille van het profiel of de geografische nabijheid) interessant lijken.

Voor waarnemende aanstellingen is het zelfs een vaak voorkomend gegeven dat de raden van bestuur van de scholengroepen geen kandidaturen ontvangen en oproepen geregeld moeten herhalen om überhaupt één kandidaat te vinden.

Het cijfermatig beantwoorden van deze vraag is nog moeilijker dan het beantwoorden van de tweede vraag, omdat niet alleen voor alle houders van een bekwaamheidsattest (ook uit het verleden), maar ook voor alle gelijkgestelde personeelsleden dient nagegaan worden of ze al dan niet als directeur aan de slag zijn.

Ik heb mijn diensten en de centrale diensten van het Gemeenschapsonderwijs gevraagd om aan de scholengroepen de lijsten van de geslaagden sinds 2000 voor te leggen en aan te duiden welke personeelsleden al dan niet fungeren als directeur basisonderwijs. Ook deze gegevens zullen het voorwerp uitmaken van een aanvullend antwoord.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 116
van 22 februari 2006
van **KRIS VAN DIJCK**

Geweld op school - Trends

Naar aanleiding van de vergiftigingspoging van twee schoolmeisjes in Wallonië, las ik dat er vorig jaar net geen honderd kleine crisissen waren in Waalse scholen.

Het kabinet van minister Arena beschikt momenteel over een veertigtal bemiddelaars die bij problemen op school tussenbeide komen. Dat is te weinig en daarom wordt hun aantal tegen 2007 opgetrokken naar 85. Vorig jaar kreeg het kabinet van Marie Arena 1.548 hulpaanvragen binnen van scholen. De problemen zijn uiteenlopend, maar het gros zijn wel klachten over verbale agressie. Daarnaast waren er ook nog eens 96 kleine crisissen.

1. Is deze trend ook merkbaar in Vlaanderen? Kan de minister cijfers bezorgen van het aantal hulpvragen en het aantal crisissen in de afgelopen 5 jaar? Kan dit verder onderverdeeld, bijvoorbeeld per school, per gemeente, ... ?
2. Klopt het dat agressie het meest frequent voorkomt in het BuSO, BSO en TSO?
3. Bestaan er in Vlaanderen ook dergelijke bemiddelaars? Hoe verloopt dit?
4. Over welke soorten agressie hebben we het? Wat komt het meeste/minst voor?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 22 februari 2006

van **KRIS VAN DIJCK**

De aanpak van geweld op school is in Vlaanderen heel anders geregeld dan in Wallonië. Vergelijkingen tussen Vlaanderen en Wallonië zijn dan ook moeilijk.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. en 4. Er bestaat voor Vlaanderen eerder weinig cijfermateriaal over agressie in scholen. De bronnen die er zijn, en die ik ook al eerder in het parlement besprak, kennen bovendien allemaal hun beperkingen. Ik vat het beschikbare materiaal nog even kort samen.
- Bij de dienst Arbeidsongevallen van het departement Onderwijs heb ik de cijfers opgevraagd van arbeidsongevallen waarbij leerkrachten letsels opliepen door agressie van leerlingen, hun ouders of derden. De voorbije jaren ligt dit cijfer in de buurt van 50 aangiftes per jaar, vooral uit het secundair onderwijs.
 - Het Steunpunt Grensoverschrijdend Gedrag op School, dat onder andere als meldpunt fungeert, kreeg het voorbije jaar vooral klachten over pestgedrag onder personeel van scholen en CLB's: 119. Op de tweede plaats staat ongewenst gedrag van leerkrachten naar leerlingen, met 61 klachten. Op drie staan de klachten over grensoverschrijdend gedrag tussen leerlingen onderling met 34 klachten. Over antisociaal gedrag van leerlingen richting leerkrachten, kreeg het steunpunt slechts 3 klachten. Klachten die het Steunpunt bereiken, gaan vooral om verbale vormen van geweld, maar lang niet altijd. Het aantal oproepen is de afgelopen jaren fors gestegen: als we de vragen om informatie buiten beschouwing laten, komen we aan ruim 30 oproepen eind jaren 90. Vijf jaar later, wanneer het mandaat en de bekendheid van het steunpunt uitgebreide, was er een vertienvoudiging tot ruim 300 oproepen. Het afgelopen schooljaar is er sprake van een trendbreuk: dan zat er voor het eerst een daling in naar ongeveer 220.
 - Binnenlandse Zaken stelde ons politiecijfers voor de periode 2000 tot het einde van het eerste semester van 2005 ter beschikking. Het zijn cijfers betreffende 'slagen en verwondingen'. Ze zijn uitgesplitst per gewest en per onderwijsniveau (hoger, secundair, kleuter- en lager onderwijs, andere). Men beschikt niet over de subregionale verdeling van de cijfergegevens. Er is ook geen bijkomende informatie over deze geregistreerde feiten. Bekijkt men de gegevens voor het Vlaams Gewest, dan blijkt dat voor alle feiten in de periode 2000-2005 (eerste semester) samen genomen, de onderwijsniveaus volgend aandeel hebben:

Basisonderwijs	18,9 % (o.m. kleuter 2,6 %, 16,3 % lager onderwijs)
Secundair Onderwijs	74,7 %
Hoger Onderwijs	1,4 %
"Andere" onderwijsniveaus	5,0%
TOTAAL	100 %

Het geweldsaandeel per schoolniveau voor het Vlaams Gewest

Het geweldsaandeel dat secundair onderwijs heeft in het totaal stijgt van 72,5% (2000) naar 76,8% (2004). Het aandeel van basisonderwijs in het totaal aantal geweldsmisdrijven blijft ongeveer gelijk: van 18,6% (2000) naar 17,6% (2004).

In absolute cijfers stijgt het aantal geregistreerde gevallen van slagen en verwondingen in het secundair onderwijs zelfs met een derde: van 447 feiten in 2000, naar 580 feiten in 2004. De stijgende trend tekent zich niet af in het basis- en hoger onderwijs.

Over de periode 2000-2005 (eerste semester) werden in het Vlaamse Gewest 3.800 gevallen van slagen en verwondingen geregistreerd, in het Waalse 5.330, wat betekent dat het Waalse Gewest in totaal 40% meer gevallen dan het Vlaamse optekent. Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest registreerde men in totaal 1.595 feiten van slagen en verwondingen.

Over het algemeen kunnen we de laatste jaren inderdaad spreken over een stijgende trend. Hoe de toename in de cijfers te verklaren? Dat meer incidenten geregistreerd worden door de politiediensten, kan verschillende verklaringen hebben.

Een mogelijke verklaring is dat er de laatste jaren een grotere aandacht is voor de problematiek, ook als gevolg van de nieuwe federale wetgeving (11 juni 2002) waardoor ook scholen verplicht werden een beleid ter preventie en bestrijding van antisociaal gedrag te hebben. De wet biedt trouwens ook het kader voor slachtoffers met oude klachten om stappen te zetten en verlaagt de drempel om naar buiten te komen voor recente/nieuwe slachtoffers. Scholen reageren vandaag wellicht alerter bij incidenten. In diezelfde periode was er ook een toename aan sensibiliseringsacties in het onderwijs. Contacten met partners zoals politie, welzijn,... zijn, ook in het kader van de sensibiliseringsinitiatieven die de voorbije jaren gegroeid zijn, wellicht nauwer. Burgers worden mondiger, en ook de gevoeligheid voor bepaald gedrag werd aangescherpt, onder meer door een aantal fel gemediatiseerde voorvallen (bv. het proces Dutroux). Deze factoren maken dat ouders, leerlingen en schoolteam(leden) sneller de stap zetten naar de politie.

Anderzijds is het ook mogelijk dat agressiviteit en geweld inderdaad aan het toenemen zijn. Het beschikbare cijfermateriaal is echter te beperkt om enkel op basis daarvan dergelijke conclusies te trekken. De beschikbare cijfers vertellen ons ook weinig of niets over de aard van de feiten, over het feit of agressie meer of minder voorkomt in bepaalde richtingen of scholen of in bepaalde regio's. Voor dat soort conclusies zijn we vaak aangewezen op krantenartikels en dergelijke. Hiermee wil ik de problematiek zeker niet ontkennen of minimaliseren, maar ik wil meer (waar mogelijk wetenschappelijk onderbouwde) informatie alvorens ik hierover uitspraken wens te doen.

2. Het beschikbare cijfermateriaal over geweld op school maakt geen onderscheid naar onderwijsvormen.
3. In Vlaanderen beschikken we niet over dergelijke bemiddelaars. Heel wat conflicten kunnen opgelost worden binnen de school zelf, waar nodig ondersteund door het CLB. Ook binnen het Vlaamse onderwijs zijn er echter initiatieven en diensten die kunnen bemiddelen bij ernstige conflicten.
 - Het **time-outproject** biedt aan leerlingen die een verziekte relatie hebben met de school de kans om hun leertijd voor een bepaalde tijd buiten de school door te brengen. De resultaten blijken positief. Zo heeft de time-out een positieve invloed op de relaties binnen het gezin, de binding met de school wordt sterker en leerlingen krijgen meer sociale vaardigheden, waardoor ze minder probleemgedrag stellen. Na een time-out kiezen nogal wat jongeren voor een andere richting waarin ze zich beter voelen, zo blijkt uit onderzoek. Ik wil dan ook een verankering van deze werkvorm in het onderwijs onderzoeken.

- Ook is uit een wetenschappelijke evaluatie gebleken dat het herstelgericht overleg of **Hergo** als bijzonder positief wordt ervaren, door alle partijen binnen de school. Zo'n begeleid overleg tussen slachtoffer en dader, dat op de eerste plaats gericht is op het herstellen van de schade van antisociaal gedrag, draagt bij tot de aanpak van ernstige gedragsproblemen en tuchtproblemen in scholen. Vanaf 1 september van dit jaar maak ik middelen vrij om deze methodiek op iets bredere schaal te toetsen in onze scholen, in 2006 94.000 euro en vanaf 2007 374.000 euro.

- Ik geloof ook sterk in de inschakeling van de **jo-jo'ers**. Nu werken al 150 jonge mensen met een kansarme of allochtone achtergrond met succes aan de verbetering van contacten tussen leerkrachten, leerlingen en hun gezinnen. Het Meerbanenplan dat de Vlaamse Regering net heeft goedgekeurd, voorziet in ongeveer 200 nieuwe voltijdse jojo-ers. We leggen hierbij wel nieuwe accenten. Ook leerlingen uit de deeltijdse leerplicht kunnen als jojo-er aan de slag gaan, maar dan voor nieuwe praktische taken zoals onderhoud en renovatie. En over infrastructuur gesproken, een aantal maatregelen komen de infrastructuur ten goede en dragen op hun manier bij tot het aangename leefklimaat.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 118
van 23 februari 2006
van **WERNER MARGINET**

Deense cartoons - Richtlijnen naar scholen

Wereldwijd is er veel commotie rond de Deense cartoons. Moslims voelen zich beledigd en komen op straat, voorstanders van het absolute recht op vrije meningsuiting verdedigen de publicaties. Het vormt op vele plaatsen het gespreksonderwerp van de dag.

De recente rellen in Frankrijk in het achterhoofd houdende, vindt niet iedereen het een goed idee om het debat, in welke vorm dan ook, te voeren op dit moment. Zo gaf de Antwerpse sp.a- schepen Voorhamme het duidelijke "advies" aan de stadsscholen om het onderwerp uit de lessen te weren voor de volgende twee weken of tot nader order.

Ongetwijfeld stellen dezer dagen vele leerkrachten zich de vraag wat de beste manier zou kunnen zijn om met dit gegeven om te gaan. De meeste leerkrachten vinden zelf een gepaste wijze, andere wenden zich - om zeker te spelen - tot hun directie. Ook de directie heeft in deze complexe situatie nood aan richtlijnen.

1. Zijn er vanuit het ministerie naar aanleiding van deze problematiek richtlijnen uitgevaardigd naar de scholen?
2. Acht de minister het opportuun om dergelijke richtlijnen uit te vaardigen naar de scholen? Zijn leerkrachten niet mondig genoeg om deze situatie zelf te kunnen plaatsen binnen de eindtermen "opvoeden tot burgerzin"?
3. Zijn er voorzover de minister weet in het al dan niet recente verleden nog situaties geweest waarbij de overheid (regionaal of lokaal) adviseerde om over bepaalde onderwerpen niet te praten tijdens de lessen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 23 februari 2006
van **WERNER MARGINET**

1. Het departement Onderwijs heeft nu noch in het verleden dergelijke richtlijnen uitgevaardigd. Dit zou immers een inbreuk betekenen op de pedagogische vrijheid van scholen. Ik wil in dit verband opmerken dat dhr. Voorhamme in deze zaak is opgetreden als inrichtende macht (van de Antwerpse stadsscholen) en niet als vertegenwoordiger van de lokale overheid op zich. Het staat de inrichtende machten steeds vrij beperkingen te adviseren, behalve bij verplichtingen die voortvloeien uit de eindtermen en/of leerplannen – wat hier niet het geval is.
2. Zoals u zelf aangeeft, vinden heel wat leerkrachten op eigen initiatief een gepaste wijze om met dergelijke actuele problemen om te gaan. De eindtermen burgerzin kunnen wat dat betreft zeker een aanknopingspunt vormen. Opvoeden tot burgerzin heeft immers tot doel de jongeren te vormen tot kritische burgers die in staat zijn een standpunt in te nemen over de maatschappelijke problemen die zich aandienen. Opvoeden tot burgerzin impliceert ook de opdracht van de school om met jongeren aandacht te besteden aan de mondiale dimensie van de huidige samenleving, die steeds explicieter wordt zowel op politiek, economisch als cultureel vlak. Het feit dat deze evolutie voordelen biedt, maar ook problemen en conflicten oplevert, kan via een voorbeeld als de Deense cartoons duidelijk geïllustreerd worden.
3. Uit de studiedagen die vorig jaar naar aanleiding van het Europees Jaar Burgerschap door Onderwijs en Vorming door het departement Onderwijs georganiseerd werden, is wel gebleken dat leerkrachten soms terughoudend zijn om actuele (politieke) problemen in de klas te behandelen, o.m. wegens een gebrek aan concrete werkvormen en een te weinig gestroomlijnde ondersteuning. In mijn beleidsnota heb ik zelf ook reeds gepleit voor een meer overzichtelijk ondersteuningsaanbod naar de scholen en een grotere coördinatie in een omvattend kwaliteitsconcept. Ik zal daarom aan mijn administratie de opdracht geven te onderzoeken of en hoe de ondersteuning op het vlak van burgerschap verbeterd kan worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 119
van 1 maart 2006
van **STEFAAN SINTOBIN**

Werkgelegenheidsbeleid - Westhoek

De laatste jaren gaat de tewerkstelling in de Westhoek er stelselmatig en dramatisch op achteruit. In vijf jaar tijd gingen in Veurne bijna 500 banen verloren. Bedrijven sloten hun deuren, andere gingen over tot een verregerende herstructurering, wat uiteraard ook jobs kostte. Er sneuvelde in 2004 142 jobs bij badlinnenproducent Santens. Binnenkort moet nog eens een 35-tal mensen afvloeien bij de transportfirma Christian Salvesen.

Triest hoogtepunt was natuurlijk de recente sluiting van de Suikerfabriek, waarbij 77 mensen hun werk verloren. De impact van de sluiting van de Suikerfabriek op de onrechtstreekse tewerkstelling in de landbouwsector valt voorlopig nog niet te becijferen. De sluiting van de Suikerfabriek is uiteraard een rechtstreeks gevolg van de hervormingen in het Europees suikerbeleid.

Op zaterdag 4 februari verzamelden vele honderden mensen in Veurne voor de "Jobsop(de)tocht". Met deze manifestatie vroegen de deelnemers aandacht voor het behoud van de tewerkstelling in de Westhoek. De manifestatie maakte duidelijk dat "Werk in eigen streek" brandend actueel is in de Westhoek.

In diverse toespraken drong men aan op oplossingen voor de specifieke problemen waarmee de Westhoek kampt. Niet alleen werd een gezamenlijk eisenplatform overhandigd aan de lokale overheid, maar werd er ook gewezen op de verantwoordelijkheid van de hogere overheden.

1. Staat de tewerkstelling in de Westhoek inderdaad zwaar onder druk en vereist deze problematiek een specifieke aanpak, waarbij ook de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid moet nemen?
2. Onderschrijft de minister het pleidooi in de Westhoek voor "Werk in eigen streek"?
3. Is er, volgens de minister, nood aan een globaal, Vlaams tewerkstellingsplan voor de Westhoek? Hoe ziet hij de invulling van dit tewerkstellingsplan?
4. Welke andere initiatieven neemt de Vlaamse Regering betreffende de tewerkstellingsproblematiek in de Westhoek?

Wanneer mag men in de regio concrete initiatieven vanwege de Vlaamse overheid verwachten?

Welke mogelijkheden betreffende reconversie ziet de minister voor de Westhoek?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 1 maart 2006
van STEFAAN SINTOBIN

1. Uit de cijfermatige analyse blijkt dat de Westhoek inzake arbeidsdeelname en werkloosheid de afgelopen jaren (1997-2005) haar relatieve voorsprong op het Vlaams gemiddelde heeft kunnen behouden (een uitgebreide cijfermatige analyse vindt u achteraan deze nota in bijlage).

Anno 2005 is slechts 7,1% van de beroepsbevolking in de Westhoek werkloos, tegenover 8,5% gemiddeld in Vlaanderen. De toename van het aantal niet-werkende werkzoekenden (NWWZ) was in de periode 2003-2005 ook iets minder sterk in de Westhoek dan gemiddeld in (West-)Vlaanderen (+13,5% tegenover +14,7%).

Anno 2004 is 69,3% van de bevolking op actieve leeftijd uit de Westhoek aan het werk, tegenover 67,7% gemiddeld in Vlaanderen. De arbeidsdeelname in de Westhoek blijft wel lichtjes achter op het gemiddelde in de gehele provincie West-Vlaanderen (69,8%).

De cijfers over de werkgelegenheid (het aantal jobs) in de Westhoek tonen evenwel een minder rooskleurig beeld. Met minder dan 62 arbeidsplaatsen per 100 inwoners op actieve leeftijd (dit is de zogenaamde werkgelegenheidsgraad) kent de Westhoek duidelijk een achterstand op het Vlaams en vooral het West-Vlaams gemiddelde (respectievelijk bijna 64 jobs en meer dan 68 jobs per 100 inwoners op actieve leeftijd). Vooral de commerciële diensten (tertiaire sector) zijn relatief zwak ontwikkeld in de Westhoek, de zelfstandige werkgelegenheid is er wel sterker dan gemiddeld uitgebouwd.

Uit de evolutie van de werkgelegenheidsgraad in de periode 1997-2002 blijkt een minder gunstige evolutie in de Westhoek dan gemiddeld in het Vlaams Gewest en in West-Vlaanderen (respectievelijk +1,7 +3,5 en +3,3 procentpunten). Het aantal jobs in loondienst in de secundaire sector (industrie + bouw) is in de periode 1997-2002 licht gedaald in de Westhoek (-0,8%), maar gemiddeld in Vlaanderen was dit jobverlies in de secundaire sector nog iets sterker (-1,4%). De oorzaak van de minder gunstige evolutie van de werkgelegenheid in de Westhoek ligt dan ook vooral in de daling van de (relatief goed uitgebouwde) zelfstandige werkgelegenheid, de relatief zwakke aanwezigheid van een aantal groeisectoren in de commerciële diensten (tertiaire sector), en de iets zwakker dan gemiddelde jobgroei in de publieke diensten (quartaire sector).

- De 5 belangrijkste krimpsectoren in de Westhoek zijn :
 - Textiel
 - Overige, niet metaalhoudende minerale producten
 - Machines, apparaten en werktuigen
 - Meubels en overige industrie
 - Elektriciteit, gas en water

- De 5 belangrijkste groeisectoren in de Westhoek zijn :
 - Bouw
 - Handel en reparatie
 - Hotels en restaurants
 - Onroerende goederen, verhuur en diensten aan bedrijven
 - Gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening

Omwille van een breuk in de tijdreeks van de beschikbare bronnen is het spijtig genoeg onmogelijk de meer recente evolutie in de werkgelegenheid betrouwbaar te vergelijken. De beschikbare cijfers wijzen er evenwel op dat de daling van de werkgelegenheid in 2003 de Westhoek relatief zwaarder getroffen heeft dan gemiddeld in (West-)Vlaanderen.

Het antwoord op deze uitdaging voor de werkgelegenheid in de Westhoek ligt allicht besloten in de verankering van de segmenten waarin de Westhoek traditioneel sterk staat (zoals de zelfstandige werkgelegenheid en specifieke industrietakken zoals de machinebouw), in combinatie met de ondersteuning van een aantal groeisectoren in de commerciële en publieke diensten. Het Vlaamse beleid kan deze subregionale strategie ondersteunen met gepaste flankerende maatregelen zoals een activerend herstructureringsbeleid (cf. meerbanenplan), een sluitende aanpak van werkloosheid en het stimuleren van ondernemerschap.

2. De relatief lage werkloosheid en relatief hoge arbeidsdeelname bewijst dat het relatief beperkte aantal 'jobs in eigen streek' niet noodzakelijk een handicap betekent voor de Westhoek. Als perifere subregio met een eerder ruraal profiel is de Westhoek immers traditioneel relatief sterker aangewezen op uitgaande pendel naar de naburige subregio's, provincies of grensarbeid. Waakzaamheid is evenwel geboden als de werkgelegenheid in eigen streek verder onder druk komt te staan. Via o.m. het stimuleren van ondernemerschap, een activerend herstructureringsbeleid (cf. meerbanenplan) en een sluitende aanpak van de werkloosheid tracht de Vlaamse regering een gepast flankerend beleid te voeren.
3. Zoals blijkt uit de cijfermatige analyse (zie 1.) is de situatie op de arbeidsmarkt in de Westhoek zeker niet alarmerend. De Westhoek maakt een analoge beweging door als Vlaanderen: hoe kan de Westhoek een topregio zijn en blijven, binnen een sterk Vlaanderen? We kunnen stellen dat deze beweging scherper aanvoeld wordt binnen de Westhoek, wegens het grote aandeel van traditionele industrietakken (zoals voeding, (machine)bouw, textiel) in de economische portefeuille. Het dossier van de Suikerfabriek te Veurne is ondertussen een symbooldossier geworden dat we best als een knipperlicht interpreteren.

Het is natuurlijk wél zo dat er in de laatste 5 jaar inderdaad nogal wat is gebeurd in Veurne, en bij uitbreiding in de Westhoek. Sluitingen van ondernemingen, faillissementen, herstructureringen en delokalisaties hebben hun tol ongetwijfeld geëist. Daarom lijkt het inderdaad belangrijk dat er een actieplan voor de Westhoek wordt opgemaakt. Hierover zijn er reeds eerste contacten geweest tussen de Vlaamse Regering (Minister-President Leterme, Minister-Vice-Presidenten Vandenbroucke en Moerman) en de RESOC/SERR-structuren (17 februari 2006), waarbij beide partners een open houding aannamen. Eind april, begin mei is een nieuw overleg voorzien. Het is de bedoeling dat er vanuit de Westhoek een voorstel wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Een aantal prioritair te behandelen thema's zijn ongetwijfeld vorming, opleiding en mobiliteit. Met betrekking tot de mobiliteit stellen we vast dat de basismobiliteit in de Westhoek zo goed als gegarandeerd is. Toch blijft mobiliteit er vaak een probleem voor wat het volgen van opleidingen betreft, en dit mede als gevolg van de beperkte ontsluiting van een aantal opleidingscentra elders in de provincie West-Vlaanderen.

Om het opleidingsaanbod voor de inwoners van de Westhoek te garanderen is een samenwerking tussen de diverse lokale partners (VDAB, CVO, Syntra, scholen) aangewezen. Specifiek kan het dus zowel gaan om een uitbreiding van het VDAB-aanbod, als de organisatie van tertiair onderwijs, voortgezette opleidingen en modulair onderwijs. Een voorstel hierover is momenteel in voorbereiding vanuit het Regionale Technologische Centrum (RTC).

Vanuit RESOC Westhoek ligt er momenteel ook een draaiboek voor het streekpact op tafel. De conceptnota van het streekpact is voorzien voor november 2006. Cruciale thema's binnen het streekpact zijn de reeds vermelde prioritaire thema's mobiliteit en de uitbouw van het opleidingsaanbod voor de Westhoek.

4. Eerder dan reconversie lijkt de Westhoek nood te hebben aan nieuwe impulsen, zodat een gezonde economische groei gekoppeld kan worden aan het behoud van het rurale karakter én de tewerkstelling in de streek. De Westhoek dient daartoe te blijven werken aan het imago van een kwalitatieve regio, waar het goed is om te wonen en te werken.

De Vlaamse Regering heeft in dit verband reeds initiatief genomen, door met de geëigende structuren van RESOC/SERR te overleggen met het oog op het zoeken naar oplossingen voor specifieke knelpunten enerzijds en het verkennen van hefboomen voor de algemene economische ontwikkeling van de streek anderzijds. Er zijn immers knelpunten, eigen aan de specificiteit van de Westhoek als plattelandsgebied (cf. lage bevolkingsdichtheid) die creatieve oplossingen vragen. Vlaanderen kan hiervoor het kader en/of de middelen aanreiken

Een aantal Europese structuurfondsen zijn traditioneel van groot belang voor de Westhoek (ESF doelstelling 2, doelstelling 5b, EFRO,...). De meeste van deze programma's zijn momenteel uitdovend ('phasing out' tot 2006). In het licht van de nieuwe programma-periode voor 2007-2013 van de Europese structuurfondsen is het voor de Westhoek dan ook van belang dat er voldoende lokale projecten en promotoren aansluiting kunnen vinden bij de nieuwe beleidsprioriteiten op Europees en Vlaams niveau. Vermits de centrale uitdagingen voor de Westhoek eveneens hoog staan op de Europese én Vlaamse beleidsagenda (zoals de uitbouw van het opleidingsaanbod, het stimuleren van ondernemerschap en het activerend herstructureringsbeleid), lijkt deze aansluiting alvast gegarandeerd voor de komende jaren.

BIJLAGE

De arbeidsmarkt in de Westhoek – commentaar bij de kernindicatoren 1997-2004

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/119/antw.119.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 120
van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Mobility Center Genk-Zuid - Stand van zaken

Het Mobility Center Genk-Zuid wil verschillende complementaire bedrijfsactiviteiten clusteren op één locatie. Het is de bedoeling vervoersprocessen en het gebruik van bedrijfsmiddelen te optimaliseren en de samenwerking met de verschillende bedrijven onderling en/of met publieke instellingen te vergemakkelijken en te intensifiëren.

Het oorspronkelijk businessplan voorzag in een instelling met drie kernfuncties: een logistiek centrum (een centrale locatie voor logistieke activiteiten: overslag- en opslagfaciliteiten, goederenbehandeling,...), een facilitair dienstencentrum (rustplaats chauffeurs, shop, restaurant, kantoren, opleidingsfaciliteiten,...) en een technisch dienstencentrum (reparatie en onderhoud, tanken, wasstraat,...).

Het Limburgplan spreekt enkel over het jaarlijks opleiden van 1.000 werkzoekenden en werknemers in de logistieke sector.

1. Wat is de stand van zaken in het project Mobility Center Genk-Zuid?
2. Welke harde engagementen zijn er reeds genomen:
 - a) door privé-investeerders?
 - b) door overheidsinstanties?
3. Hoeveel heeft NV De Scheepvaart reeds geïnvesteerd en waarin?
4. Welke oppervlakte van het industrieterrein zal door het Mobility Center worden ingenomen?
5. Komt er een treinspoor tot aan het multi-modaal logistiek centrum en langs welk traject?
6. Zal er een laad- en loskade worden aangelegd en wie zal deze uitbaten?
7. Wat is het huidige stappenplan met de vooropgestelde timing?
8. Welke zijn de uitgetrokken budgetten, zowel aan privé-zijde als van overheidswege?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 103), Peeters (nr.322), Moerman (nr. 53) en Vandenbroucke (nr.120).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Fientje Moerman, Vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 121
van 1 maart 2006
van **CATHY BERX**

Lerarenopleiding - Inschrijvingscijfers

Met het oog op het hangende ontwerp van decreet over de lerarenopleiding is het belangrijk een juist en precies kwantitatief zicht te hebben op het hele veld van de huidige lerarenopleidingen. De algemene cijfers terzake zijn wel terug te vinden in de statistische jaarboeken van het Vlaams onderwijs, maar die cijfers worden niet uitgesplitst naar enkele belangrijke parameters.

Daarom vraag ik de volgende cijfers aan de minister.

1. Voor de GPB-opleidingen aangeboden door CVO's (centrum voor volwassenenonderwijs):
 - de inschrijvingscijfers van de laatste vijf jaar voor het GPB-diploma (getuigschrift pedagogische bekwaamheid; D-diploma);
 - deze inschrijvingscijfers opgesplitst naar vooropleiding van de studenten (secundair onderwijs, universitair, HOKT, HOLT);
 - deze inschrijvingscijfers ook opgesplitst naar CVO.
2. Voor de professionele lerarenopleidingen aangeboden door de hogescholen:
 - de inschrijvingscijfers van de laatste vijf jaar aan de hogescholen voor de opleiding tot leraar secundair onderwijs (groep 1);
 - deze inschrijvingscijfers opgesplitst naar vakken die de student volgt (bv. Nederlands-Geschiedenis; Frans-Godsdienst);
 - deze inschrijvingscijfers ook opgesplitst naar hogeschool.
3. Voor de academische lerarenopleidingen aangeboden aan de Vlaamse universiteiten:
 - de inschrijvingscijfers van de laatste vijf jaar aan de universiteiten voor de academische lerarenopleiding;
 - deze inschrijvingscijfers opgesplitst naar basisdiploma's (bv. Licentiaat Germaanse Talen);
 - deze inschrijvingscijfers ook opgesplitst naar universiteit.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 1 maart 2006
van **CATHY BERX**

1. In het als bijlage toegevoegde bestand wordt per centrum het aantal cursisten van de GPB-opleidingen voor de referterperiodes 1.2.01-31.1.1.02 t/m 1.2.04-31.1.05 vermeld. De gegevens voor de referterperiode 1.2.05-31.1.06 zijn nog niet beschikbaar.

Bij de statistische bevraging wordt het kenmerk 'vooropleiding van de cursisten' niet opgevraagd. Deze informatie is dus niet beschikbaar.

2. De bijgevoegde tabel bevat het aantal hoofdinschrijvingen per hogeschool in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs (voorheen de initiële lerarenopleiding secundair onderwijs-groep 1) voor de laatste vijf jaar.

Inschrijvingscijfers opgesplitst naar de vakken die de studenten volgen zijn niet beschikbaar. Er zijn talloze combinaties tussen de verschillende opleidingseenheden mogelijk, waardoor registratie van deze gegevens zeer moeilijk is.

3. Academische lerarenopleidingen in de universiteiten

Er zijn twee tabellen bijgevoegd:

- De inschrijvingen voor de laatste vijf jaar per universiteit, uitgesplitst naar hoofd- en bijkomende inschrijvingen
- De inschrijvingen uitgesplitst naar studiegebied. Gegevens opgesplitst naar basisdiploma zijn evenmin beschikbaar. Door de opsplitsing naar studiegebied wordt wel een inhoudelijke aanduiding gegeven.

De hoofdinschrijvingen betreffen de studenten die de academische initiële lerarenopleiding volgen aansluitend met een basisopleiding. De bijkomende inschrijvingen betreffen de studenten die de academische lerarenopleiding volgen samen met een basisopleiding (in het laatste jaar van een bacheloropleiding of tijdens de tweede cyclus/licentie).

BIJLAGEN

1. Tabel cursistenaantallen GBP-opleiding
2. Tabel inschrijvingen hoger onderwijs en universitair onderwijs

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/121/antw.121.bijlage.001.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/121/antw.121.bijlage.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 123
van 8 maart 2006
van **DIRK DE COCK**

Huisonderwijs - Overstap naar reguliere school

In België kan aan de leerplicht voldaan worden door het volgen van huisonderwijs. Steeds meer ouders en leerlingen maken gebruik van deze mogelijkheid om verschillende redenen.

Toch leeft er bij heel wat onderwijsbetrokkenen bezorgdheid over de kwaliteit van het huisonderwijs. Sinds 2003 is dan ook de mogelijkheid tot controle op huisonderwijs in het Onderwijsdecreet XIV ingeschreven. Bij het niet aanvaarden van deze controle of bij twee opeenvolgende controles waarbij vastgesteld wordt dat het verstrekte onderwijs niet voldoet aan de vooropgestelde doelstellingen, moet het kind opnieuw worden ingeschreven in een school.

M.b.t. de leerlingen die - al dan niet na een negatieve beoordeling - opnieuw overstappen naar het volgen van onderwijs in een school om aan de leerplicht te voldoen, zou ik graag enkele vragen stellen.

1. Hoeveel leerlingen die oorspronkelijk waren ingeschreven in het thuisonderwijs zijn opnieuw overgestapt naar een school? (en dit voor alle schooljaren met beschikbare cijfers, met uitsplitsing naar basis en secundair)
2. Hoeveel daarvan deden dit op eigen initiatief? Is bekend waarom zij ervoor kozen om opnieuw naar school te gaan?
3. Hoeveel van deze overstappen (vanaf 2003) waren het gevolg van een ongunstige evaluatie door de inspectie?
4. Hoeveel tijd hebben leerlingen met twee negatieve beoordelingen om zich opnieuw in te schrijven in een school?

Stromen dergelijke leerlingen ook in tijdens het schooljaar of gebeurt dat bij het begin van het eerstvolgende schooljaar?

5. Wat zijn de bevindingen omtrent de verdere loopbaan van deze kinderen/jongeren in de school?

In hoeverre konden ze doorstromen naar het niveau waar ze zich normalerwijze zouden moeten bevinden?

In hoeverre was er sprake van voorsprong of achterstand bij deze leerlingen t.o.v. hun leeftijdsgenoten/klasgenoten?

6. Hoeveel van de kinderen/jongeren die hun zesde jaar secundair onderwijs via huisonderwijs beëindigd zouden moeten hebben, haalden effectief hun diploma (uitgesplitst per richting ASO/TSO/BSO/KSO)?
7. Worden degenen die huisonderwijs volgen met een achtergrond van spijbelen en schoolproblemen prioritair gecontroleerd/opgevolgd door de onderwijsinspectie?
8. Op welke manier worden ouders die huisonderwijs geven, geïnformeerd over het behalen van een diploma, over de eindtermen en leerplannen, ...?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 8 maart 2006
van **DIRK DE COCK**

I. BASISONDERWIJS

1. In totaal waren ingeschreven in het huisonderwijs:
2003-2004: 122 kinderen
2004-2005: 202 kinderen
2. Overstap van huisonderwijs naar onderwijs in een school:
2003-2004: voor 6 kinderen ontving het departement de mededeling dat het huisonderwijs stopgezet werd en dat de leerlingen terug in een school ingeschreven werden.
2004-2005: voor 11 kinderen weet het departement dat het huisonderwijs tijdens het schooljaar werd stopgezet en dat de kinderen terug in een school ingeschreven werden. 1 kind werd terug ingeschreven nadat bleek uit de controle door inspectie dat het huisonderwijs niet voldeed. De overige 10 lieten de inspectie of het departement spontaan weten dat zij het huisonderwijs stopgezet hadden.
Bij deze cijfers moet erop gewezen worden dat de ouders momenteel niet verplicht zijn om de stopzetting van huisonderwijs aan het departement Onderwijs te melden. Ouders die het huisonderwijs stopzetten moeten hun kind wel in een school inschrijven, anders zijn ze niet in orde met de leerplichtregelgeving. Voor het basisonderwijs worden deze inschrijvingen niet centraal opgevolgd.
Eén van de actiepunten uit het spijbelactieplan dat binnenkort in de Commissie Onderwijs besproken zal worden houdt in de regelgeving aan te passen opdat ouders bij het stopzetten van het huisonderwijs het departement wel dienen te informeren. Dit zal een betere opvolging van de leerplicht van de betrokken kinderen mogelijk maken.
3. Zie vraag 1.
4. De regelgeving legt hier niet expliciet een termijn op. Maar in principe moet dit onmiddellijk na de stopzetting, aangezien leerplichtige kinderen om in orde te zijn met de leerplichtregelgeving ofwel huisonderwijs moeten volgen ofwel ingeschreven moeten zijn en er tussen beide systemen geen tijds kloof mag zijn. M.a.w. wanneer bij twee negatieve beoordelingen het recht op huisonderwijs vervalt hebben ouders geen andere keuze dan hun kind onmiddellijk in te schrijven in een school, anders zijn ze in strijd met de leerplichtwet.
5. Wanneer een leerling van huisonderwijs wenst over te stappen naar het regulier basisonderwijs, dan is het de school zelf die beslist tot welk leerjaar de betrokken leerling toegelaten wordt. Centraal zijn hierover geen gegevens beschikbaar. Voor een overstap naar het secundair onderwijs is een getuigschrift basisonderwijs nodig, dat behaald kan worden via de examencommissie.
6. Nihil.

7. Het is inderdaad zo dat het departement Onderwijs beschikbare info over problematische situaties doorgeeft aan de onderwijsinspectie. De inspectie stelt zelf de agenda voor deze controles op maar de afspraak tussen departement en inspectie is dat prioritair die situaties die onrustwekkend zijn gecontroleerd worden. Zo werd in 2004-2005 voor 10 kinderen (in 6 verschillende gezinnen) een dringende controle door inspectie gevraagd vanuit het departement, omdat er twijfels waren over het huisonderwijs. Dit gebeurde nadat de school, het CLB of de gemeente hun bezorgdheid geuit hadden over de betrokken kinderen. Tijdens de controle bij deze 10 kinderen bleek dat het huisonderwijs voldeed aan de vooropgestelde doelstellingen. Van 3 van hen weten we dat ze het schooljaar 2005-2006 terug naar een school zullen gaan.
8. Algemene info is te vinden op de website van het departement Onderwijs, in de brochures 'Leerplicht, Leerrecht' en 'Gids voor ouders met kinderen in het basisonderwijs' die gratis aan ouders ter beschikking gesteld worden. Ook telefonisch wordt door het departement info verstrekt aan ouders die informeren naar de mogelijkheid om huisonderwijs te geven. Daarnaast krijgt elke ouder die een melding van huisonderwijs aan het departement doet een brief met daarin uitgebreide info over o.a. mogelijkheden voor het behalen van het getuigschrift BAO via de examencommissie, verwijzing naar de eindtermen e.d. Hierbij moet er wel op gewezen worden dat het departement geen enkele ouder die huisonderwijs geeft kan verplichten om de eindtermen na te leven.

II. SECUNDAIR ONDERWIJS

1. Van de 239 leerlingen die in het schooljaar 2002-2003 in huisonderwijs ingeschreven waren zijn er intussen 47 terug naar een school overgestapt. Van de 255 leerlingen die in het schooljaar 2003-2004 in huisonderwijs ingeschreven waren zijn er 38 terug naar een school overgestapt. Van de 311 leerlingen die in het schooljaar 2004-2005 in huisonderwijs ingeschreven waren zijn er intussen 48 terug naar een school overgestapt.
2. + 3. Meestal gebeuren deze overstappen op eigen initiatief van de ouders. In het schooljaar 2003-2004 gebeurde het bij 2 gevallen na een negatieve controle door de inspectie, in schooljaar 2004-2005 was dit in 5 gevallen na een inspectiebezoek. De ouders hoeven zich niet te verantwoorden bij een overstap van huisonderwijs naar een school. Precieze informatie over de reden van de overstap is dan ook niet te geven. Wel is duidelijk dat de meeste ouders het inrichten van huisonderwijs een dure aangelegenheid vinden. Ook geven de ouders een aantal bijkomende negatieve aspecten aan, zoals het gebrek aan sociale contacten met leeftijdsgenoten en de grote (zelf)discipline die nodig is. Dit kunnen redenen zijn waarom men terug overstapt naar onderwijs in een school.
4. Na 2 negatieve controles moet men zich terug inschrijven in een school. Hierop is geen termijn vastgesteld. Dit betekent dat men niet in orde is met de leerplicht tijdens deze periode. De administratie kan de dossiers van deze leerlingen dan ook doorsturen naar de procureur indien geen inschrijving in een school wordt gerealiseerd binnen een aanvaardbare termijn. (In 2003-2004 werden 4 dossiers naar de procureur gestuurd, in 2004-2005 2 dossiers.)
Leerlingen kunnen tijdens het schooljaar overstappen van huisonderwijs naar een school en vice versa. In schooljaar 2002-2003 werden 33 leerlingen gedurende het schooljaar terug in een school ingeschreven, in schooljaar 2003-2004 was dit 11 leerlingen en in schooljaar 2004-2005 was dit 37 leerlingen.
5. Schooljaar 2002-2003: 27 leerlingen van de 47 die overstapten naar een school van het secundair onderwijs hadden op het ogenblik van de overstap een leerachterstand. 10 leerlingen hadden geen achterstand, één leerling had een voorsprong. De overige 9 leerlingen gingen over naar

het deeltijds of het buitengewoon onderwijs, waar deze leerachterstand moeilijk te bepalen is, gezien men niet met strikte schooljaren werkt.

Schooljaar 2003-2004: 26 leerlingen van de 38 die overstapten naar een school van het secundair onderwijs hadden op het ogenblik van de overstap een leerachterstand. 7 leerlingen hadden geen achterstand, van de overige 5 leerlingen is de leerachterstand niet te bepalen.

Schooljaar 2004-2005: 26 leerlingen van de 48 die overstapten naar een school van het secundair onderwijs hadden op het ogenblik van de overstap een leerachterstand. 7 leerlingen hadden geen achterstand, één leerling had een voorsprong. Van de overige 14 leerlingen is de leerachterstand niet te bepalen.

6. In het schooljaar 2003-2004 behaalden 9 leerlingen (van de 86 leerlingen uit de leeftijdsgroep die in het laatste jaar secundair zou moeten zitten) een diploma secundair onderwijs: 7 leerlingen in het ASO, één leerling in het KSO en één in het BSO.

Daarnaast behaalden nog 82 leerlingen een vakattest, een deelattest of een getuigschrift (van de 117 leerlingen die ingeschreven waren in de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap).

In het schooljaar 2004-2005 behaalden 10 leerlingen (van de 90 leerlingen uit de leeftijdsgroep die in het laatste jaar secundair zou moeten zitten) het diploma secundair onderwijs: 5 leerlingen in ASO en 4 in KSO. Eén leerling behaalde zijn diploma bij de Franstalige examencommissie.

Daarnaast behaalden nog 116 leerlingen een vakattest, een deelattest of een getuigschrift (van de 150 leerlingen die ingeschreven waren in de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap).

Daarbij dient opgemerkt te worden dat de leerlingen uit het BSO hun diploma pas behalen in het 7de jaar. Bij een normale schoolloopbaan zijn zij op dat ogenblik niet meer leerplichtig en dus ook niet meer ingeschreven in huisonderwijs. Dit kan een verklaring vormen voor het lage aantal BSO-diploma's.

Deze gegevens zijn gebaseerd op de data van de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap. Een aantal leerlingen is ingeschreven voor soortgelijke examens in het buitenland, waarvan we geen systematische gegevens krijgen.

7. Bij nieuwe inschrijvingen in huisonderwijs worden de leerlingen gescreend: indien we over elementen beschikken die duiden op een problematische schoolloopbaan (spijbelen, uitsluiting, grote leerachterstand, e.d.), dan worden deze leerlingen prioritair gecontroleerd door de inspectie.
8. Huisonderwijs houdt per definitie in dat het onderwijs georganiseerd en bekostigd wordt door de leerplichtverantwoordelijke (zie wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht: Huisonderwijs is onderwijs dat verstrekt wordt aan leerplichtigen van wie de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in rechte of in feite de minderjarige leerling onder hun bewaring hebben, beslist hebben zelf dit onderwijs te organiseren en te bekostigen). Dit impliceert dat een grote mate van zelfstandigheid en organisatievermogen van de ouders mag verwacht worden. Deze ouders worden dan ook niet systematisch geïnformeerd over de verschillende manieren waarop het huisonderwijs ingevuld kan worden. Wel wordt op eenvoudige vraag de nodige informatie verschaft over de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap, de dienst Begeleid Individueel Studeren, de leerplannen en andere aspecten van huisonderwijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 124
van 8 maart 2006
van AN MICHIELS

Vlaamse Rand - Aanvullende lestijden taalvaardigheid (2)

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag nr. 90 van 27 januari betreffende de aanvullende lestijden taalvaardigheid kreeg ik van de minister een uitgebreid antwoord. Hieruit blijkt dat sommige scholen toch wel een aanzienlijk aantal aanvullende uren kregen, wat echter tegelijk ook wijst op een hoog tot zeer hoog percentage anderstalige leerlingen in die scholen.

Graag kreeg ik daarom nog volgende informatie per school die aanvullende lestijden taalvaardigheid krijgt.

1. Wat is het aantal leerlingen voor het schooljaar 2005-2006 en het aantal TNN-leerlingen?
2. Wat is het aantal GOK-leerlingen en het aantal GOK-uren dat aan deze scholen werd toegekend?
3. Zijn er naar aanleiding van de aanpassingen op het GOK-decreet, goedgekeurd in 2005, wijzigingen in het aantal GOK-uren dat aan deze scholen toegekend werd?
4. Heeft het aantal GOK-uren een invloed op het toekennen van het aantal lessen taalvaardigheid of worden deze los van elkaar berekend?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 8 maart 2006
van AN MICHIELS

1. + 2. In antwoord op haar vraag nr.90 van 27 januari 2006, deelde ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat per school het aantal extra lestijden met ingang van 1 januari 2006 werd toegekend aan Nederlandstalige kleuter-, lagere en basisscholen voor gewoon en buitengewoon onderwijs in de 13 gemeenten van de grote Vlaamse Rand rond Brussel die niet behoren tot de zes faciliteitengemeenten.

Deze lestijden werden toegekend op basis van de leerlingentelling van 1 februari 2005. Toekenningsbasis is een flexibel berekeningsstelsel gebaseerd op de relatieve en de absolute aantallen leerlingen met thuistaal niet het Nederlands (TNN) in de betrokken school. Het recurrent toekennen van deze extra lestijden werd budgettair mogelijk gemaakt op basis van de inspanningen door de minister-president aangekondigd in zijn verklaring van 18 mei 2005.

In de faciliteiten-en taalgrensgemeenten hadden alle Nederlandstalige scholen (en niet het beperktere aantal dat de vorige schooljaren extra lestijden ontving) reeds voordien, met ingang van 1 september 2005, aanvullende lestijden ontvangen. Zij het, omwille van budgettaire beperkingen in het begrotingsjaar 2005, op basis van een forfaitair stelsel (6, 12 of 18 lestijden) gebaseerd op het globale leerlingenaantal van de school.

In mijn antwoord op haar vraag nr.91 van 1 februari 2006 betreffende het aantal anderstaligen in alle Nederlandstalige scholen van Vlaams-Brabant, gaf ik, op basis van dezelfde telling van 1 februari 2005, gedetailleerde cijfers met betrekking tot het procentuele aantal leerlingen TNN per school (met een vergelijking tussen de telling van 2002 en deze van 2005).

De verstrekte gegevens werden geput uit de opvraging van gegevens voor de uitvoering van het ondersteuningsluik van het GOK-decreet, telkens ten behoeve van de driejarige GOK-ondersteuningsperiode op datum van enerzijds 1 februari 2002 (ten behoeve van de periode 2002-2005) en anderzijds 1 februari 2005 (ten behoeve van de periode 2005-2008).

De basis van de gegevens m.b.t. de thuistaal zijn "verklaringen op eer", waarbij de ouders verklaren dat de thuistaal van het gezin niet het Nederlands is.

In mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr.40 van 30 november 2005 van mevrouw Van Kerrebroeck, heb ik aangegeven op basis van welke indicatoren de aanvullende GOK-lestijden worden toegekend. Thuistaal niet het Nederlands is een additionele gelijke-kansenindicator, die enkel in rekening komt, in combinatie met één of meerdere van de vier anderen GOK-indicatoren.

In bijlage bij dit antwoord heb ik het aantal toegekende GOK-lestijden voor elke Vlaamse school opgegeven.

Aangezien de Vlaamse regering de intentie heeft om met ingang van 1 september 2006 ook in de faciliteiten-en taalgrensgemeenten de aanvullende lestijden ter beschikking te stellen op basis van het flexibel toekenningsmechanisme, gebaseerd op het relatief en absoluut aantal leerlingen TNN per school en niet langer op basis van het minder gunstige forfaitaire stelsel,

werden voor alle Nederlandstalige kleuter-, lagere en basisscholen van het gewoon en buitengewoon onderwijs zowel in de brede Vlaamse Rand rond Brussel, als in de taalgrensgemeenten op 1 februari 2006 de geactualiseerde gegevens opgevraagd.

Ik geef dan ook op basis van deze meest recente telling, voor al de Nederlandstalige kleuter-, lagere en basisscholen de gevraagde leerlingengegevens, ook van de taalgrensgemeenten buiten de Vlaamse Rand rond Brussel.

De GOK-lestijden werden met ingang van 1 september 2005 toegekend voor de drie schooljaren van de periode 2005-2008, uiteraard op basis van de telling van 1 februari 2005, waarvan de gegevens te vinden zijn in het antwoord op de vraag nr. 91 van 1 februari 2006.

Naam	adres	postnr	gemeente	Lln	Tnn	Lln_gok	LT_gok
Gemeentelijke Basisschool	Kerkhove 14	1547	BEVER	356	81	47	14
Vrije Kleuterschool	Désiré Vandervaerenstraat 1a	1560	HOEILAART	235	88	11	0
Vrije Lagere School	Waversesteenweg 2	1560	HOEILAART	351	98	35	0
Basisschool	vh						
Gemeenschapsond.	Willem Matstraat 4	1560	HOEILAART	514	223	55	17
Basisschool	vh						
Gemeenschapsond.	Albert Van Cotthemstraat 110	1600	SINT-PIETERS-LEEUEW	229	162	105	35
Vrije Basisschool	Arthur Quintusstraat 45	1600	SINT-PIETERS-LEEUEW	284	78	54	17
Vrije Basisschool	Gustave Gibonstraat 1A	1600	SINT-PIETERS-LEEUEW	238	118	60	17
Gemeentelijke Basisschool	Jan Vanderstraetenstraat 91	1600	SINT-PIETERS-LEEUEW	427	188	85	25
Vrije Basisschool	Jules Sermonstraat 15	1600	SINT-PIETERS-LEEUEW	287	34	0	0
Vrije Basisschool	Fabriekstraat 3	1601	RUISBROEK (BT.)	218	133	80	25
Gemeentelijke Basisschool	Schoolstraat 14	1601	RUISBROEK (BT.)	233	132	76	23
Vrije Basisschool	Dorp 48	1602	VLEZENBEEK	333	42	35	10
Vrije Basisschool BuO	Inkendaalstraat 1	1602	VLEZENBEEK	78	12	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Steenweg op Drogenbos 252	1620	DROGENBOS	234	165	82	26
Gemeentelijke Basisschool	Arthur Van Dormaelstraat 2A	1630	LINKEBEEK	220	104	0	0
Vrije Kleuterschool	Gehuchtstraat 170	1640	SINT-GENESIUS-RODE	111	83	22	7
Vrije Lagere School	Kloosterweg 1	1640	SINT-GENESIUS-RODE	424	195	25	0
Vrije Kleuterschool	Kloosterweg 1B	1640	SINT-GENESIUS-RODE	193	80	11	0
Gemeentelijke Basisschool	Wauterbos 1	1640	SINT-GENESIUS-RODE	386	159	71	20
Vrije Basisschool	Hoogstraat 52	1650	BEERSEL	229	76	16	0
Gemeentelijke Basisschool	Beerselsestraat 2	1651	LOT	271	116	50	14
Vrije Basisschool (OEF)	Brusselsesteenweg 20	1652	ALSEMBERG	269	98	54	16
Vrije Lagere School BuO	Brusselsesteenweg 20	1652	ALSEMBERG	88	32	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Brusselsesteenweg 77 b	1652	ALSEMBERG	176	34	31	10
Basisschool	vh						
Gemeenschapsond.	Oude Postweg 76	1652	ALSEMBERG	167	52	9	0
Gemeentelijke Basisschool	Alsebergsesteenweg 569	1653	DWORP	236	28	36	10
Vrije Basisschool	Kerkstraat 3	1653	DWORP	269	37	16	0
Gemeentelijke Basisschool	Vaucampsiaan 80	1654	HUIZINGEN	311	77	50	16
Vrije Lagere School	Heilige Theresialaan 77	1700	DILBEEK	420	89	0	0
Basisschool	vh						
Gemeenschapsond.	Kasteelstraat 76	1700	DILBEEK	278	52	36	5
Vrije Lagere School	Kaudenaardestraat 112	1700	DILBEEK	183	30	0	0
Vrije Kleuterschool	Kaudenaardestraat 121	1700	DILBEEK	243	55	0	0
Gemeentelijke Lagere School	Marktplein 8	1700	DILBEEK	193	20	0	0

Vrije Basisschool	Spanjebergstraat 1	1700	DILBEEK	394	79	0	0
Vrije Kleuterschool	Stationsstraat 271	1700	DILBEEK	180	53	0	0
Vrije Basisschool	Sint-Martinusstraat 10	1700	SINT-MARTENS-BODEGEM	236	30	0	0
Vrije Kleuterschool	Brusselstraat 711	1700	SINT-ULRIKS-KAPELLE	69	7	0	0
Gemeentelijke Lagere School	Kerkstraat 1	1700	SINT-ULRIKS-KAPELLE	132	7	0	0
Vrije Basisschool	Brusselstraat 295	1702	GROOT-BIJGAARDEN	431	58	0	0
Vrije Lagere School	Hendrik Placestraat 45	1702	GROOT-BIJGAARDEN	236	30	0	0
Vrije Kleuterschool	E. Eylenboschstraat 50	1703	SCHEPDAAL	244	55	27	7
Gemeentelijke Lagere School	Marktstraat 25	1703	SCHEPDAAL	405	52	0	0
Vrije Kleuterschool	Gemeenteplein 28	1730	ASSE	149	39	21	7
Gemeentelijke Basisschool	Mollestraat 31	1730	ASSE	345	36	50	16
Basisschool Gemeenschapsond. vh	Nieuwstraat 124	1730	ASSE	223	75	52	17
Vrije Basisschool	Nieuwstraat 72	1730	ASSE	341	46	72	22
Gemeentelijke Basisschool	Stevensveld 16	1730	ASSE	478	61	79	20
Gemeentelijke Basisschool	Kasteelstraat 49	1730	MOLLEM	230	7	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Dorpsstraat 1	1731	RELEGEM	237	23	0	0
Vrije Kleuterschool	Kloosterstraat 1	1731	ZELLIK	148	119	49	16
Gemeentelijke Lagere School	Noorderlaan 6	1731	ZELLIK	148	107	77	26
Lagere School BuO Gemeenschapsond. vh	Is. Meyskensstraat 75	1780	WEMMEL	227	186	0	0
Gemeentelijke Basisschool	J. Vanden Broeckstraat 29	1780	WEMMEL	376	137	26	0
Vrije Basisschool	Kaasmarkt 38	1780	WEMMEL	323	122	14	0
Vrije Basisschool	Zalighedenlaan 16	1780	WEMMEL	232	108	62	18
Vrije Basisschool	Dorpstraat 42	1785	BRUSSEGEM	185	3	0	0
Vrije Kleuterschool	Gasthuisstraat 15	1785	MERCHTEM	221	31	0	0
Vrije Lagere School	Gasthuisstraat 21	1785	MERCHTEM	248	18	41	10
Vrije Lagere School	Maurits Sacréstraat 42	1785	MERCHTEM	155	20	18	6
Gemeentelijke Basisschool	Nieuwbaan 65	1785	MERCHTEM	245	16	27	8
Gemeentelijke Basisschool	Stationsstraat 43	1785	MERCHTEM	417	65	65	20
Vrije Basisschool	Kerkstraat 14	1800	PEUTIE	403	82	119	36
Gemeentelijke Basisschool	Groenstraat 21	1800	VILVOORDE	378	193	129	40
Vrije Basisschool II	Hendrik Consciencestraat 25	1800	VILVOORDE	310	207	102	31
Vrije Basisschool I	Hendrik Consciencestraat 25	1800	VILVOORDE	279	163	93	28
Basisschool Gemeenschapsond. vh	Karel Ledeganckstraat 16	1800	VILVOORDE	486	224	148	44
Gemeentelijke Basisschool	Karel Trekelsstraat 30	1800	VILVOORDE	164	66	120	40
Gemeentelijke Basisschool	Perksestraat 125	1800	VILVOORDE	240	135	91	28
Gemeentelijke Lagere School BuO	Schaarbeeklei 322	1800	VILVOORDE	155	55	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Streekbaan 189	1800	VILVOORDE	300	126	39	11
Vrije Basisschool	Thaelstraat 7	1800	VILVOORDE	217	56	32	9
Basisschool Gemeenschapsond. vh	Van Helmontstraat 6	1800	VILVOORDE	192	164	138	49
Gemeentelijke Basisschool	Vlierkensstraat 49	1800	VILVOORDE	475	192	142	45
Vrije Lagere School BuO	Witherenstraat 32	1800	VILVOORDE	118	33	0	0
Vrije Basisschool	Cornelis Peetersstraat 6	1830	MACHELEN (BT)	338	78	55	17
Basisschool Gemeenschapsond. vh	Koning Albertlaan 1	1830	MACHELEN (BT)	338	115	79	23

Vrije Basisschool	Oude Haachtsesteenweg 125	1831	DIEGEM	235	79	30	9
Gemeentelijke Basisschool	Watermolenstraat 75	1831	DIEGEM	326	191	151	52
Basisschool Gemeenschapsond.	Brusselsesteenweg 99	1850	GRIMBERGEN	414	129	81	23
Gemeentelijke Kleuterschool	Jean Deschampsstraat 19	1850	GRIMBERGEN	63	14	11	6
Vrije Kleuterschool	Prinsenstraat 17	1850	GRIMBERGEN	263	48	0	0
Vrije Lagere School	Prinsenstraat 19	1850	GRIMBERGEN	416	43	0	0
Vrije Basisschool	Dorpsstraat 24	1851	HUMBEEK	234	40	35	10
Gemeentelijke Basisschool	Nachtegaallaan 5	1851	HUMBEEK	315	32	43	12
Gemeentelijke Basisschool	Gemeentehuisstraat 1	1852	BEIGEM	285	34	0	0
Gemeentelijke Basisschool	De Villegas de Clercampstraat 85	1853	STROMBEEK-BEVER	261	98	62	19
Vrije Basisschool	Sint-Amandsplein 31	1853	STROMBEEK-BEVER	348	116	54	14
Gemeentelijke Basisschool	Brusselsesteenweg 71	1860	MEISE	268	36	9	0
Vrije Basisschool	Limbosweg 13	1860	MEISE	515	81	8	0
Gemeentelijke Basisschool	Papenmeuter 8	1860	MEISE	382	41	17	0
Vrije Basisschool	Processieweg 4	1860	MEISE	214	28	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Hoogstraat 40	1861	WOLVERTEM	378	61	58	16
Gemeentelijke Basisschool	Jan Hammeneckerstraat 44	1861	WOLVERTEM	166	4	6	0
Basisschool Gemeenschapsond.	Karel Baudewijnslaan 26	1861	WOLVERTEM	153	39	24	8
Vrije Basisschool	Burggrachtstraat 1a	1930	NOSSEGEM	152	47	25	8
Gemeentelijke Basisschool	Desmedtstraat 52	1930	ZAVENTEM	424	145	77	23
Vrije Basisschool	Hoogstraat 1	1930	ZAVENTEM	478	199	116	37
Basisschool Gemeenschapsond.	Spoorwegstraat 27	1930	ZAVENTEM	297	125	84	28
Gemeentelijke Basisschool	Leuvensesteenweg 194	1932	SINT-STEVENS-WOLUWE	300	178	82	28
Vrije Basisschool	Kerkdries 22	1933	STERREBEEK	422	87	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Emiel Bricoutlaan 61	1950	KRAAINEM	278	151	0	0
Vrije Basisschool	Albertlaan 44	1970	WEZEMBEEK-OPPEM	428	229	18	0
Gemeentelijke Basisschool	Louis Marcelisstraat 134	1970	WEZEMBEEK-OPPEM	165	72	31	10
Basisschool Gemeenschapsond.	Hippolyte Boulengerlaan 7	3080	TERVUREN	190	54	37	12
Vrije Basisschool	Nieuwstraat 17	3080	TERVUREN	421	163	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Vander Achterstraat 33	3080	TERVUREN	534	137	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Dorpsstraat 38	3080	VOSSEM	326	59	0	0
Gemeentelijke Basisschool	Brusselsesteenweg 592	3090	OVERIJSE	105	40	12	6
Vrije Basisschool	Duisburgsesteenweg 134	3090	OVERIJSE	264	51	14	0
Gemeentelijke Basisschool	Heuvelstraat 57	3090	OVERIJSE	456	78	53	14
Gemeentelijke Kleuterschool	Patrijzenlaan 23a	3090	OVERIJSE	72	39	3	0
Basisschool Gemeenschapsond.	Stafh. Braffortlaan 6	3090	OVERIJSE	457	195	33	0
Vrije Basisschool	Terhulpensesteenweg 524	3090	OVERIJSE	385	152	0	0
Vrije Basisschool	Witherendreef 25	3090	OVERIJSE	243	104	0	0
Provinciale Kleuterschool	Kwinten z/n	3790	SINT-MARTENS-VOEREN	12	6	3	6
Vrije Basisschool	De Plank 10	3790	VOEREN	111	39	0	0
Provinciale Basisschool	Berneauweg 163E	3798	'S GRAVENVOEREN	346	120	53	15
Basisschool	Oudenaardseweg 75	8587	SPIERE-HELKIJN	453	316	0	0

Gemeenschapsonderwijs							
Vrije Basisschool	Rijselstraat 21	8957	MESEN	193	109	55	15
Vrije Basisschool	Charles De Gaullestraat 10	9600	RONSE	239	100	67	20
Vrije Basisschool	Charles De Gaullestraat 10	9600	RONSE	182	60	45	14
Vrije Basisschool	Charles De Gaullestraat 10	9600	RONSE	296	132	89	28
Kleuterschool Gemeenschapsonderwijs	vh Geraardsbergenstraat 221	9600	RONSE	207	124	100	33
Basisschool Gemeenschapsond.	vh Koningin Astridplein 1	9600	RONSE	328	169	175	59
Vrije Lagere School	Kruisstraat 57	9600	RONSE	215	57	45	13
Vrije Lagere School	Kruisstraat 57	9600	RONSE	312	103	69	20
Vrije Kleuterschool	Sint-Pietersnieuwstraat 4	9600	RONSE	288	124	123	40
Vrije Basisschool	Sint-Pietersnieuwstraat 6	9600	RONSE	361	146	137	43

3. De aanpassingen aan het GOK-decreet door het decreet van 15 juli 2005 hebben geen invloed op het aantal toegekende GOK-lestijden, want aan het ondersteuningsluik (deel 3 van het GOK-decreet) werd niets gewijzigd. De aanpassingen hadden alleen maar betrekking op deel 1, nl. het inschrijvingsrecht en deel 2, nl. de rechtsbescherming.

Wat wél veranderd is, is een budgetstijging met € 4,6 miljoen. M.a.w. werd de oorspronkelijk gesloten enveloppe voor het GOK-ondersteuningsaanbod verruimd. Deze verruiming van het budget had als bedoeling om in de nieuwe ondersteuningsperiode 2005-2008 evenveel GOK-lestijden te kunnen geven aan scholen die hetzelfde aantal GOK-leerlingen telden die aan dezelfde indicatoren beantwoordden als in 2002. Bij identieke situaties worden er evenveel GOK-lestijden toegekend als in de periode 2002-2005.

Door de grote globale stijging van het aantal GOK-leerlingen zou dat zonder deze budgetstijging niet mogelijk geweest zijn.

4. Het toekennen van het aantal GOK-lestijden gebeurt op basis van de indicatoren en de berekening zoals terug te vinden in het GOK-decreet en het BVR van 19 juli 2002 betreffende het geïntegreerd ondersteuningsaanbod in het gewoon basisonderwijs en kort toegelicht in mijn antwoord op vraag nr.40 van 30 november 2005 van mevrouw Van Kerrebroeck.

De indicator “thuis taal niet het Nederlands” wordt hierbij pas in rekening gebracht, éénmaal de betrokken leerling ook op één van de vier andere GOK-indicatoren scoort.

Dit staat los van het aantal aanvullende lestijden waar scholen in de Rand- en taalgrensgemeenten aanspraak op kunnen maken, waarbij het enige criterium het absolute en relatieve aantal leerlingen met thuis taal niet het Nederlands is .

Deze beide groepen aanvullende lestijden kunnen cumulatief zijn aangezien ze beide een andere doelstelling hebben en een eigen berekeningswijze kennen. In de concrete werking binnen de betrokken scholen versterken de toegekende TNN-lestijden en GOK-lestijden elkaar.

Hoe de berekening van de aanvullende extra lestijden voor anderstalige leerlingen in de Rand- en taalgrensgemeenten volgend schooljaar zal verlopen is in beginsel duidelijk : het absolute en relatieve (percentage ten aanzien van de globale schoolbevolking) aantal leerlingen met thuis taal niet het Nederlands vormt de basis van de berekeningswijze.

Het besluitvormingsproces daarover zal door de Vlaamse regering afgerond worden, eenmaal het Vlaams parlement met het komende Onderwijsdecreet XVI de decretale basis zal gelegd hebben om het stelsel organiek te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 125
van 8 maart 2006
van AN MICHIELS

Vlaamse Rand - Aanvullende lestijden taalvaardigheid (3)

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag nr. 90 van 27 januari betreffende de aanvullende lestijden taalvaardigheid antwoordde de minister dat momenteel nog niet bepaald is of er aanvullende lestijden toegekend zullen worden aan scholen in andere gemeenten dan de dertien Vlaamse gemeenten die grenzen aan het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en/of de faciliteitengemeenten.

Nochtans kennen ook scholen in nog andere gemeenten een grote toestroom anderstalige leerlingen, zoals aangetoond werd door de cijfers die geciteerd werden door collega Demesmaeker in een vraag om uitleg op 10 november laatstleden. In sommige gemeenten worden gelijkaardige cijfers genoteerd als die welke gehanteerd worden om de huidige toekenning aanvullende lestijden te doen.

Graag had ik van de minister vernomen of de aantallen TNN-leerlingen in de andere gemeenten (vooral in Vlaams-Brabant, arrondissement Halle-Vilvoorde) bekend zijn?

Zo ja, kan de minister ze meedelen? (per school, in verhouding met het aantal leerlingen)

Zo neen, overweegt de minister om deze cijfers op te vragen? Binnen welke tijdspanne? (indien negatief: waarom niet?)

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 8 maart 2006
van AN MICHIELS

In antwoord op haar vraag nr.91 van 1 februari 2006 betreffende het aantal anderstalige leerlingen in alle Nederlandstalige scholen van Vlaams-Brabant, gaf ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger op basis van de leerlingentelling van 1 februari 2005 per school gedetailleerde procentuele gegevens van het aantal leerlingen TNN (“thuis taal niet het Nederlands”), met een vergelijking van de situatie tussen 2002 en 2005 .

Deze gegevens werden bekomen bij de driejaarlijkse opvraging van de gegevens voor de uitvoering van het ondersteuningsluit van het GOK-decreet voor de periode 2005-2008.

In antwoord op haar vraag nr.124 van 8 maart 2006, gaf ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger gedetailleerde cijfergegevens met betrekking tot het aantal leerlingen TNN in de Nederlandstalige kleuter-, lagere en basisscholen van de Rand- en taalgrensgemeenten, zoals geteld op 1 februari 2006, met het oog op het bijkomend toekennen van aanvullende lestijden TNN voor het schooljaar 2006-2007.

De basis van deze gegevens zijn “verklaringen op eer”, waarbij de ouders hebben verklaard dat de thuis taal van het gezin niet het Nederlands is.

Van de 89 basisscholen uit het arrondissement Halle-Vilvoorde gelegen in andere gemeenten dan de negentien die grenzen aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en/of de faciliteitengemeenten, en de taalgrensgemeente Bever, zijn er 55 die op 1 februari 2005 gegevens betreffende de GOK-indicatoren hebben ingestuurd, waaronder het aantal leerlingen TNN. Ik kan dan ook alleen voor deze 55 scholen volgende informatie geven.

Voor de procentuele gegevens en de evolutie tussen 2002 en 2005 verwijst ik naar mijn antwoord op vraag nr. 91 van 1 februari 2006.

naam	adres	postnr	gemeente	TN N	Leer l
Gemeentelijke Kleuterschool	Arkenvest 1	1500	HALLE	38	131
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Auguste Demaeghtlaan 40	1500	HALLE	92	261
Vrije Basisschool	Halleweg 220	1500	HALLE	72	493
Vrije Basisschool	Handbooghof 10	1500	HALLE	117	426
Vrije Basisschool	Lenniksesteenweg 2	1500	HALLE	24	161
Vrije Basisschool	Lenniksesteenweg 2	1500	HALLE	29	189
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Pastoor Bernaertsstraat 28	1500	HALLE	123	681
Gemeentelijke Basisschool	Groenstraat 29-31	1501	BUIZINGEN	36	228
Gemeentelijke Basisschool	Arthur Puesstraat 46a	1502	LEMBEEK	110	221
Vrije Kleuterschool	Heerweg 75	1502	LEMBEEK	84	183
Vrije Lagere School	Stevens de Waelplein 13	1502	LEMBEEK	77	181
Vrije Basisschool	Kapellestraat 18	1540	HERNE	76	286
Gemeentelijke Basisschool	Schoolstraat 2	1570	GALMAARDEN	23	254

naam	adres	postnr	gemeente	TN N	Leer l
Gemeentelijke Basisschool	Ninoofsesteenweg 72	1570	VOLLEZELE	28	248
Vrije Basisschool	Boekhoutstraat 1	1670	PEPINGEN	34	350
Vrije Basisschool	Kareelstraat 6	1674	BELLINGEN	22	119
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Gemeentehuisstraat 19	1740	TERNAT	54	151
Vrije Basisschool	Stationstraat 35	1740	TERNAT	50	457
Vrije Basisschool	Meersstraat 5	1742	ST-KATHERINA- LOMBEEK	39	577
Gemeentelijke Basisschool	Heiveld 61	1745	OPWIJK	22	283
Vrije Basisschool	Nijverseelstraat 131	1745	OPWIJK	4	142
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Ringlaan 2	1745	OPWIJK	11	170
Vrije Basisschool	Steenweg op Vilvoorde 229	1745	OPWIJK	15	272
Gemeentelijke Basisschool	Assesteenweg 125	1750	LENNIK	8	162
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Karel Keymolenstraat 39	1750	LENNIK	39	189
Vrije Basisschool	Kroonstraat 40	1750	LENNIK	16	266
Vrije Basisschool	De Ham 2	1755	KESTER	22	199
Gemeentelijke Kleuterschool	Winnepenninckxstraat 1	1755	LEERBEEK	3	29
Gemeentelijke Basisschool	Kerkplein 1	1755	OETINGEN	21	282
Gemeentelijke Basisschool	Brusselstraat 27	1760	ROOSDAAL	36	384
Vrije Basisschool	Kapelleweide 7	1760	ROOSDAAL	15	378
Vrije Basisschool	Bosstraat 32	1761	BORCHTLOMBEEK	16	249
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Kleemputtenstraat 16	1770	LIEDEKERKE	33	242
Vrije Basisschool	Opperstraat 32	1770	LIEDEKERKE	31	354
Vrije Basisschool	Sint-Gabriëlstraat 152	1770	LIEDEKERKE	49	332
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Driesstraat 11	1790	AFFLIGEM	27	210
Vrije Basisschool	Assestraat 5	1790	ESSENE	16	241
Vrije Kleuterschool	Vanheylenstraat 8	1820	MELSBROEK	0	78
Gemeentelijke Basisschool	Mulslaan 2	1820	STEENOKKERZEEL	80	325
Vrije Basisschool	Tervuursesteenweg 176	1820	STEENOKKERZEEL	10	240
Vrije Basisschool	Van Frachenlaan 25	1820	STEENOKKERZEEL	26	296
Vrije Basisschool	Kloosterstraat 21	1840	LONDERZEEL	2	194
Gemeentelijke Basisschool	Stationsstraat 58	1840	LONDERZEEL	32	376
Vrije Basisschool	Topmolen 77	1840	LONDERZEEL	10	235
Gemeentelijke Basisschool	Kouterbaan 17	1840	MALDEREN	3	162
Gemeentelijke Lagere School	J. Van Doorslaerstraat 47	1840	STEENHUFFEL	6	183
Vrije Kleuterschool	Schoolstraat 2	1840	STEENHUFFEL	7	94
Vrije Basisschool	Mechelseweg 96	1880	KAPELLE-OP-DEN-BOS	19	354
Gemeentelijke Basisschool	Schoolstraat 8	1880	KAPELLE-OP-DEN-BOS	23	335
Gemeentelijke Basisschool	Gemeenteweg 2	1910	BERG (BT.)	25	308
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Tiendeschuurstraat 17	1910	KAMPENHOUT	45	371
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Bovenweg 17	1980	ZEMST	10	144
Vrije Basisschool	Brusselsesteenweg 23	1980	ZEMST	36	334
Basisschool vh Gemeenschapsond.	Ambrossteenweg 13	1981	HOFSTADE (BT.)	101	373
Vrije Basisschool	De Tilbourgstraat 16	1981	HOFSTADE (BT.)	10	270

Ik ben niet van plan om jaarlijks de aantallen leerlingen TNN in alle gemeenten van het arrondissement Halle – Vilvoorde op te vragen. Ik heb dit op 1 februari 2006 wel gedaan voor de 19 gemeenten van de grote Vlaamse Rand rond Brussel en de taalgrensgemeenten (zie mijn antwoord op uw vraag nr. 124 van 8 maart 2006).

In mijn antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 90 van 27 januari 2006 heb ik reeds gesteld dat er op dit moment absolute voorrang gegeven wordt aan de faciliteiten- en taalgrensgemeenten en aan de andere Vlaamse gemeenten die grenzen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en/of grenzen aan de faciliteitengemeenten, dit in uitvoering van de verklaring van de minister-president van 18 mei 2005. In mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Demesmaeker van 10 november 2005 heb ik dan ook gesteld dat de Vlaamse regering voor een identificeerbaar en vanuit politiek oogpunt voor de Vlaamse gemeenschap cruciaal territorium een krachtig initiatief wenste te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 126
van 8 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Serviceflats - Limburg

Onlangs vernam ik via de adviseur van de minister in de Vlaamse media dat de provincie Limburg te kampen heeft met een aanzienlijke achterstand wat het aantal rusthuisbedden en zeker wat het aantal serviceflats betreft.

Het kabinet van de minister pleit voor een behoeftestudie wat de serviceflats betreft en een inhaalbeweging via het Limburgplan op het gebied van zowel rusthuisbedden als serviceflats.

1. Waarom neemt de minister bij monde van zijn adviseur standpunt in in een dossier dat de bevoegdheid is van zijn collega Vervotte?
2. Heeft de minister deze problematiek te berde gebracht bij de bespreking van het Limburgplan in de regering?
3. Waarom heeft de minister desondanks het Limburgplan toch goedgekeurd?
4. Wat zal de minister doen om aan deze problematiek een oplossing te bieden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 8 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

1. Mijn adviseur is een actief gemeenteraadslid en sprak vanuit zijn functie als gemeenteraadslid. In het kader van de gemeenteraadszitting van 6 maart 2006 heeft betrokken adviseur een agendapunt geagendeerd waar hij ter ondersteuning van zijn punt uitvoerig de situatie heeft geschetst voor zijn gemeente en dit in verhouding met Limburg en Vlaanderen. U kan dit terugvinden op <http://www.diepenbeek.be/gemeenteraad/Dagordegemeenteraad/Dagordegemeenteraad%2020060306/index.html>.
2. Zie antwoord op de eerste vraag.
3. Zie antwoord op de eerste vraag.
4. Zie antwoord op de eerste vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 127
van 10 maart 2006
van **GREET VAN LINTER**

Nederlandstalig onderwijs Brussel - Kwaliteit

Naar verluidt zou bij de leerlingen die uit het Brussels Nederlandstalig onderwijs komen en overgaan naar onderwijs in Vlaanderen worden vastgesteld dat zij een aanzienlijke achterstand hebben, vergeleken met de scholen waar ze terechtkomen. Deze achterstand zou al vlug tot een praktisch een jaar oplopen, zodat de uit Brussel afkomstige leerlingen een jaar moeten overdoen.

Volgens deskundigen op het terrein zou de achterstand vooral te wijten zijn aan de aanwezigheid van anderstalige leerlingen in het Brusselse onderwijs, omdat deze het Nederlands onvoldoende machtig zijn.

Werd hierover reeds gerapporteerd? Heeft de minister hierover gegevens?

Wat stellen de inspecties hierover vast?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 10 maart 2006
van **GREET VAN LINTER**

Over de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden ook recentelijk, zowel in het Vlaamse parlement als in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, grondige discussies gevoerd.

Ik stel vast dat verschillende actoren hierbij andere kwaliteitsomschrijvingen hanteren.

Voor een aantal actoren is het Vlaams onderwijs in Brussel een succesverhaal. Waar bij de invoering van de “liberté du père de famille”, begin van de jaren 1970, gevreesd werd voor de leegloop van het Nederlandstalig onderwijs, zou de jaarlijkse stijging van de leerlingenaantallen in het Vlaams onderwijs de aantrekkingskracht van een “goed product” en een groot “consumentenvertrouwen” in de kwaliteit van dat “product” aantonen.

Ook de recente tellingen van september 2005 en 1 februari 2006 bevestigen de aanhoudende groei van het Vlaams onderwijs in Brussel.

Sinds het refertejaar 1979-1980 is het Nederlandstalig kleuteronderwijs met meer dan 250% toegenomen. Meer dan 20% van alle Brusselse kleuters volgen Vlaams onderwijs. Het Vlaams lager onderwijs nam over dezelfde periode met 150% toe. Ook het Vlaams secundair onderwijs, dat in de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw duidelijk achteruitging, is sinds het schooljaar 2001-2002 aan een opwaartse beweging bezig.

Globaal verzorgt het Nederlandstalig onderwijs rond de 17% van het leerplichtonderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het percentage leerlingen gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die Vlaams onderwijs volgen en die dit doen in een Vlaamse school gelegen in dat Gewest, is de afgelopen tien jaar merkwaardig stabiel gebleven: 96 % in het kleuteronderwijs, 95 % in het lager onderwijs en 84 % in het secundair onderwijs.

Van een “educatieve” stadsvlucht is derhalve geen sprake. Ook de traditionele uitstroom uit het secundair onderwijs bleef stabiel over de jaren heen en heeft voornamelijk te maken met de aanwezigheid van aantrekkelijke scholen in de onmiddellijk nabije Rand en/of een specifiek studieaanbod in de rest van Vlaanderen.

Uiteraard zijn er verschuivingen in leerlingpopulaties tussen onderwijsinstellingen, binnen en buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naargelang deze zich anders profileren binnen het onderwijslandschap, maar de wederzijdse bewegingen heffen elkaar statistisch gesproken op.

Zoals ik in mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr.2 van 1 oktober 2004 van de heer Van Nieuwenhuysen met cijfergegevens heb aangetoond, is er dan ook geen sprake van een toenemende uitwijking van Nederlandstalige kinderen gedomicilieerd in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, a fortiori niet omwille van kwalitatieve redenen, dan wel na de invoering van het GOK-decreet.

Wel stellen we vast dat het percentage leerlingen ingeschreven in Vlaamse scholen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat ook gedomicilieerd is in dit Gewest, systematisch toeneemt.

Gelet op de globale evolutie van de bevolkingssamenstelling van het Brussels Gewest, brengt dit met zich mee dat we in de jaarlijkse opvragingen van de V.G.C., die ook peilen naar de culturele achtergrond (grotfweg ingedeeld in “westers” en “niet-westers” op basis van het geboorteland van de ouders en/of de grootouders), de groep allochtone leerlingen stelselmatig zien toenemen.

Het aantal leerlingen uit homogeen en taalgemengde Nederlandstalige gezinnen gaat in dalende richting en bedraagt in het kleuteronderwijs zo een goede 30 %, in het lager onderwijs een goede 35 % en in het secundair onderwijs een kleine 65 %.

Een opmerkelijke vaststelling bij de bevraging van 1 februari 2006, is dat in het basisonderwijs het aantal Franstalige leerlingen afneemt en het aantal anderstalige leerlingen toeneemt.

We stellen dan ook vast dat, hoe groter de leerlingentoeename, hoe kleiner het relatieve aandeel van de Nederlandstalige leerlingen wordt.

Dat brengt sommige actoren er toe een somber, haast apocalyptisch beeld op te hangen over de kwaliteit van het Vlaams onderwijs in Brussel, die in een neerwaartse spiraal zou zitten . Ook de vraagsteller gaat van deze onderstelling uit.

Het is allerminst mijn bedoeling om de problemen die zich voor het Vlaams onderwijs in Brussel stellen te ontkennen . Precies de kwantitatieve aantrekkingskracht van het Nederlandstalig onderwijs stelt dit onderwijs voor veelvuldige uitdagingen. Er is niet alleen de grootstedelijke context, maar ook de sterk gewijzigde bevolkingssamenstelling en – typisch voor Brussel - een situatie waarbij het Nederlands niet de evidente omgevingstaal is.

Willen we als Vlaamse Gemeenschap in Brussel aanwezig blijven, zullen we hoe dan ook blijvend te maken hebben met aanzienlijke aantallen leerlingen met één of twee anderstalige ouders. Veeleer dan ons terug te plooiën op een homogeen Nederlandstalige en monoculturele bevolking, opteren we voor een strategische Vlaamse aanwezigheid, die er rekening mee houdt dat ook anderstalige ouders - niet het minst uit de allochtone gemeenschappen - het Nederlandstalig onderwijs verkiezen in functie van de sociale mobiliteit van hun kinderen. Het Nederlandstalig onderwijs moet daarom open blijven staan voor alle kinderen die het pedagogisch project en het Vlaams karakter van de school aanvaarden. De uitbouw van een sterke Vlaamse aanwezigheid in Brussel is enkel mogelijk wanneer we ouders en kinderen van niet-Nederlandstalige herkomst blijven betrekken bij de Vlaamse Gemeenschap.

Zoals ik in mijn antwoord op de interpellatie van de heer Arckens op 16 februari 2006 heb aangegeven, houdt de 300.000- norm, die de Vlaamse Gemeenschap voor het bepalen van haar beleid in Brussel hanteert, niet in dat we –zoals een lid van de V.G.C.-Raad recentelijk nog heeft gesuggereerd - naar 30% van het leerlingenaantal moeten mikken.

De achterliggende idee van de norm gesteld door het Vlaams parlement en de Vlaamse regering is dat we als Vlaamse Gemeenschap bereid moeten zijn om een substantiële inspanning inzake menskracht en budgettaire ruimte op te brengen op basis van deze virtuele norm.

Zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Vlaamse Gemeenschapscommissie leveren aanzienlijke inspanningen qua omkadering, ondersteuningsprojecten, werkingsmiddelen en infrastructuur precies voor het Vlaams onderwijs in Brussel. Directies en leerkrachten worden dan ook in staat gesteld om de gestelde uitdagingen aan te gaan. Hoewel er zeker nog heel wat weg af te leggen is, worden er door de inspanningen van de schoolteams heel wat resultaten geboekt.

Het “doorstromingsonderzoek” dat de V.G.C. een paar jaar geleden liet uitvoeren op het derde jaar van het secundair onderwijs kwam tot de conclusie dat de resultaten “op zich” goed zijn . Zij het dat er grote verschillen vast te stellen zijn tussen de scholen onderling en dat de zwakste doorstromingstrajecten bij anderstaligen worden gerealiseerd. Een tendens die we ook in het basisonderwijs vaststellen.

Alleszins kan men wat het secundair onderwijs betreft op dit moment zeker niet concluderen dat het “eindproduct” kwalitatief lager zou zijn dan in de grote steden uit de rest van Vlaanderen. Er zijn indicaties dat de Brusselse situatie wat een aantal aspecten betreft zelfs als “beter” kan omschreven

worden. Zij het dat dit ook te maken heeft met het overzicht van de A.S.O.-studierichtingen binnen het Vlaams secundair onderwijs in Brussel.

Zeker wat de leerlingen met een Nederlandstalige achtergrond kan niet gesteld worden dat ze een aanzienlijke achterstand zouden hebben.

De onderzoekers situeren probleemsituaties in de eerste plaats binnen de sociale en culturele selectiemechanismen die ten nadele van leerlingen met een andere culturele en/of anderstalige achtergrond werken.

Wat het basisonderwijs betreft, bespreken het Vlaamse parlement en de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie jaarlijks op indringende wijze het voortgangsrapport van het project Voorrangbeleid Brussel (V.B.B.), onder leiding van mevrouw Magda Deckers, bijzonder opdrachthouder.

Uit het wetenschappelijk begeleidingsonderzoek van het project V.B.B. blijkt dat dit door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie gefinancierd initiatief vruchten afwerpt en dat de overgrote meerderheid van de leerlingen wat taalvaardigheid betreft aanzienlijke vooruitgang boekt, zodat de eindresultaten vergelijkbaar zijn met de rest van Vlaanderen. Globaal scoren de Brusselse scholen ondersteund door het project V.B.B. niet slechter dan de (stedelijke) controlescholen in de rest van Vlaanderen

Ook de onderwijsinspectie heeft bij haar doorlichtingen van de Brusselse basisscholen vastgesteld dat deze scholen zeer grote inspanningen leveren om het niveau van het Nederlands bij de leerlingen te verhogen. Die inspanningen worden zichtbaar in o.m. "taalbadklassen" en een ver doorgedreven differentiatie tijdens het leerproces. De onderwijsinspectie stelt vast dat deze inspanningen renderen.

Wel blijft er aan de onderkant van de prestatiecurve een restgroep, die zwak tot zeer zwak blijft presteren. Dit is overigens niet anders in andere grootsteden waar scholen geconfronteerd worden met leerlingen bij wie de persoonlijke problematiek complex is.

De mate waarop het in september 2004 voor de A-stroom van de eerste graad secundair onderwijs gestarte project "Brussels curriculum" voor deze groep een oplossing vormt, wordt thans door de onderwijsinspectie nagegaan.

Wat de door de vraagsteller aangehaalde problemen bij overgang van Vlaamse scholen uit Brussel naar andere Vlaamse scholen betreft, is me geen omvattend rapport bekend, dat specifiek inzoomt op problemen ontstaan bij schoolverandering.

Ieder antwoord op vragen naar mogelijke achterstand van leerlingen die overgaan van de ene school naar de andere, moet rekening houden met de contextuele aspecten. Waarom is de betrokken leerling overgegaan? Vindt de overgang plaats omwille van praktische redenen zoals een verhuis, dan wel om socio-emotionele problemen? In het secundair onderwijs kan de overgang ook te maken hebben met een attestering die een verwijzing naar een andere school noodzakelijk maakt. Vaak nemen leerlingen die van school veranderen een complexe persoonlijke problematiek mee. Dit los van de aanpassingsproblemen aan de schoolcultuur van de nieuwe school.

Naast de evaluatie van het project "Brussels curriculum", worden dit schooljaar de scholen van het Vlaams secundair onderwijs in Brussel doorgelicht door de onderwijsinspectie. Op basis van deze aanpak zullen we een beter beeld krijgen van de situatie van de Nederlandstalige scholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft een aanvullend onderzoek besteld naar de instroom, de doorstroming en de uitstroom naar, in en na de eerste graad van het Brussels Nederlandstalig secundair onderwijs.

Eén en ander zal ons zeker toelaten om het inzicht in de problematiek van de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te breiden en gezamenlijk met de Vlaamse Gemeenschapscommissie gepaste acties te ondernemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 128
van 10 maart 2006
van **GREET VAN LINTER**

Nederlandstalig onderwijs Brussel - Inschrijvingsregeling

Maandag 6 maart gaat de derde inschrijvingsronde in de Brusselse Nederlandstalige basisscholen van start. Het Gelijke Onderwijskansendecreet (GOK) bepaalt dat wie zich als eerste aanmeldt, zich ook als eerste mag inschrijven. De inschrijvingen vinden in verschillende stappen en op gespreide data plaats.

Op 9 januari mocht de eerste groep ouders zijn kinderen inschrijven. Het ging toen om de broers of zussen van kinderen die reeds ingeschreven waren in de school. In februari was het dan de beurt aan Nederlandstalige en kansarme leerlingen. Kampeertaferelen waren er toen niet, omdat deze tweede ronde beperkt was en het plafond van dertig procent voor Nederlandstaligen en kansarmen al in de eerste ronde was bereikt.

In verschillende Brusselse scholen is het aantal overgebleven plaatsen dan ook beperkt en vormden zich de ondertussen bekende kampeertoestanden aan de schoolpoorten. Er zijn ouders die sinds donderdagochtend 2 maart aan de poort van de school van hun keuze staan.

1. Gaat het hier om een jaarlijks terugkerend fenomeen aan dezelfde scholen, of doet de situatie zich elders ook voor?
2. Om hoeveel scholen gaat het? Welke Brusselse scholen hebben met deze problematiek te maken?
3. Welke initiatieven nam de minister reeds om dit probleem te verhelpen?
4. Komt er een evaluatie van de aanpassingen aan het GOK-decreet?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 10 maart 2006

van **GREET VAN LINTER**

1. Het kamperen is een jaarlijks terugkerend fenomeen aan dezelfde Brusselse basisscholen. Vooral de media hebben hieraan een hele klui. De kwaliteitskranten schreven echter dat er nauwelijks kampeertoestanden waren, ondanks alle aandacht hiervoor.
2. Er werd aan LOP Brussel BaO melding gemaakt van kampeertoestanden aan 5 van de 118 Brusselse Nederlandstalige basisscholen. In één school (Everheide te Evere) bleek achteraf dat kamperen helemaal niet nodig was. In het Boodschapinstituut (Schaarbeek), Maria Boodschap (Brussel-centrum) en Sint-Jan Berchmanscollege kleuterschool en Sint-Jan Berchmanscollege lagere school (Brussel-Centrum) gaf zelfs kamperen geen zekerheid op een inschrijving. De vraag is hier veel groter, dan het aanbod. Kamperen heeft dus te maken met de individuele populariteit van enkele scholen.
3. De recente decretale aanpassingen zorgen ervoor dat ouders wel degelijk een alternatief hebben voor kamperen. De toepassing van de voorrangsgroepen is een zeer interessante oefening. We zien dat het veel vlotter gaat om Nederlandstalige hogeropgeleide gezinnen te bereiken in de scholen die schitterend weten om te gaan met de grootst mogelijke diversiteit. Ouders zetten deze stap veel vlugger als ze hierin niet alleen staan. De huidige toepassing van 30% voorrang voor thuistaal Nederlands maakte het mogelijk om deze stap met enkele ouders samen te zetten. Zo hebben een aantal ouders er voor gekozen zich tijdens de voorrangperiode gezamenlijk aan te bieden voor inschrijving in een scholen zonder capaciteitsproblemen, waardoor ook de druk op scholen die wel kampen met zo'n capaciteitsprobleem werd verlaagd.

Het beperkt aantal voorrangplaatsen voor GOK-leerlingen (20%) invullen bleek hier en daar toch niet zo gemakkelijk. Voor laaggeschoolde ouders gelden vaak andere kwaliteitsomschrijvingen. Op de vraag: "Wat is voor mijn kind een goede school?" spelen er voor hen ook andere elementen. Ze fixeren m.a.w. hierin niet alleen op de infrastructuur en het publiek dat de school reeds bereikt, maar ook en veel meer op de zorg voor elk kind en vooral de wijze van communiceren naar ouders... Enkele scholen slagen er niet in om ook doelgroepouders te overtuigen van hun kwaliteiten. De ligging van de school speelt hierin natuurlijk een rol, maar er is meer. Sommige scholen zijn een eiland in de buurt. Er is geen of weinig verwevenheid met een ruimer netwerk. Deze scholen hebben in de eerste plaats zelf nog heel wat werk.

4. Bij de implementatie van de toepassing van de gewijzigde voorrangregelingen werd door LOP Brussel BaO een grondige evaluatie ingebouwd. De Brusselse basisscholen hebben zich geëngageerd om allemaal hieraan mee te werken. Deze evaluatie komt in april '06 na de eerste drie fasen van de inschrijvingen. De voorzitter van het LOP Brussel BaO heeft echter nu al toegezegd om deze grondige evaluatie ook aan de leden van de commissie onderwijs van het Vlaams Parlement te presenteren. Dit kan eventueel ook in een gezamenlijke samenkomst van de commissies onderwijs van de VGC en VG.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 129
van 10 maart 2006
van **KRIS VAN DIJCK**

Hogere Zeevaartschool - Franstalige opleiding

Overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op het zeevaartonderwijs van 20 september 1960 wordt het zeevaartonderwijs in het Nederlands en het Frans gegeven.

De kosten van deze opleiding, ook van de Franstalige, worden aangerekend op de begroting van het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Hoeveel studenten telde de Nederlandstalige/Franstalige opleiding van de Hogere Zeevaartschool Antwerpen in de voorbije vijf academiejaren?
2. Hoeveel bedraagt de totale kostprijs van deze Nederlandstalige/Franstalige opleiding voor deze academiejaren (+ de dotatie)?
3. Worden er gezien de Franstalige lessen ook Franstalige diploma's uitgereikt?
4. De Sociale Dienst van de Hogere Zeevaartschool zou nogal wat aanvragen voor bijkomende financiële steun van de school (d.i. financiering die de school haalt uit toelagen van de Vlaamse Gemeenschap) ontvangen, ook van Franstaligen. Klopt dit?
5. Als de Franstalige studenten een studiefinanciering aanvragen, gaat die vraag dan naar het Vlaamse departement Onderwijs? Over hoeveel studiebeurzen gaat het?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 10 maart 2006
van **KRIS VAN DIJCK**

De Hogere Zeevaartschool organiseert de volgende opleidingen in beide talen:

- de professioneel gerichte bacheloropleiding scheepswerktuigkunde;
- de academisch gerichte bachelor- en de masteropleiding nautische wetenschappen.

1. Het aantal hoofdinschrijvingen bedraagt voor de voorbije vijf academiejaren:

	Nederlandstalige opleidingen	Franstalige opleidingen
2004-2005	237	148
2003-2004	228	133
2002-2003	209	111
2001-2002	168	115
2000-2001	163	92

2. De ingeschreven kredieten voor de uitbetaling van enerzijds de salarissen en de toelagen van het personeel en anderzijds de dotatie bedragen voor de vijf laatste begrotingsjaren:

	Salarissen (in euro)	Dotatie (in euro)
2006	2.636.000	1.092.000
2005	2.722.000	1.080.000
2004	2.532.000	1.067.000
2003	2.594.000	1.055.000
2002	2.461.000	1.043.000

De bedragen worden niet opgesplitst volgens het taalregime waarin de studenten ingeschreven zijn, aangezien een aantal personeelsleden tegelijk in de Nederlandstalige en de Franstalige opleidingen fungeert. De bedragen uit de dotatie worden aangewend voor de studenten van beide taalregimes. Bij de transfer van de Hogere Zeevaartschool van het federale Ministerie van Verkeerswezen naar het departement Onderwijs (academiejaar 1990-1991) werd immers het globale krediet overgeheveld, inclusief de kredieten bestemd voor de organisatie van de Franstalige opleidingen.

3. De Hogere Zeevaartschool reikt aan de studenten die ingeschreven zijn in de Franstalige opleidingen een diploma uit in de Franse taal.
4. De Hogere Zeevaartschool ontving in 2005 van zes studenten uit de Franstalige opleidingen een aanvraag tot het bekomen van een sociale toelage. Drie aanvragen werden goedgekeurd.
5. De studenten van de Franstalige opleidingen vragen een studiefinanciering aan bij de Franse Gemeenschap. In 2004-2005 ontvingen vijf studenten van de Franstalige opleidingen een studiefinanciering van de Franse Gemeenschap.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 130
 van 10 maart 2006
 van **JAN LAURYS**

Werkzoekencijfers - Categorieën en meettechnieken

1. Sedert begin 2006 hanteert de VDAB het begrip werkzoekenden met werkloosheidsuitkering (WZUA) in plaats van uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW).

Gaat dit om een loutere naamswijziging of is er meer aan de hand?

2. Wat is het verschil tussen het begrip WZUA dat de VDAB hanteert en het begrip werkzoekende werklozen vergoed door de RVA dat de RVA sedert begin dit jaar hanteert?

Er bestaan opmerkelijke verschillen in aantallen:

	VDAB/WZUA	RVA/ werkzoekende werklozen vergoed door de RVA
December 2004	177.308	176.568
Januari 2005	177.661	198.375
November 2005	166.161	178.595
December 2005	171.379	170.284
Januari 2006	172.228	196.061
Februari 2006	176.065	nog niet bekend

Bron: VDAB en RVA

Beperkte verschillen zijn te begrijpen: bij de VDAB gaat het om de geregistreerden bij de stempelcontrole, bij de RVA gaat het om betalingsgegevens. Verschillen zijn in sommige maanden echter zeer groot. Wat is de verklaring daarvan?

3. In het commentaar van de VDAB bij de cijfers voor februari 2006 vinden we het volgende terug: "De VDAB-werkzoekencijfers moeten nog om een andere reden gerelativeerd worden in 2006: behalve de Dimona-gegevens worden ook andere bronnen geëxploiteerd en alternatieve opvolgingssystemen ontwikkeld".

Wat is de precieze draagwijdte en betekenis van die zin?

4. In februari 2006 stijgt het aantal NWWZ (gemeten door VDAB) licht ten opzichte van januari 2006. Normalerweise is er in februari een "negatief seizoenseffect" (d.w.z. aantal NWWZ vermindert). Dit is dit jaar niet het geval.

Is dit te wijten aan de wijzigingen in meettechnieken of aan onderliggende ontwikkelingen op de arbeidsmarkt?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 10 maart 2006
van **JAN LAURYS**

Op de 4 specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. In de VDAB-statistieken verschijnt vanaf 2006 de statistische categorie ‘Werkzoekenden met werkloosheidsuitkeringsaanvraag’, afgekort: WZUA. Deze subcategorie vervangt de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW).

De naamswijziging is er gekomen op vraag van de RVA: het is de bevoegdheid van de RVA om te bepalen of een werkzoekende uitkeringsgerechtigd is.

Naast de naamswijziging is er ook een andere definiëring: de categorie WZUA sommeert de vroegere categorie 00, zijnde de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW) en de werkzoekenden categorie 07, zijnde de werklozen na een deeltijdse betrekking. Cijfermatig is het effect evenwel beperkt. De gewestinstellingen hadden in het verleden vastgesteld dat werkzoekenden uit de categorie 07 - ‘Ik werkte vrijwillig deeltijds en wordt volledig werkloos’ is de omschrijving in de zelfinschrijvingsmodule - zich meestal inschreven als 00 - ‘Ik ben werkloos – geen schoolverlater’. Bovendien is de dienstverlening van de gewestinstellingen t.a.v. de categorie 00 en 07 identiek. Uit praktische overwegingen hebben de gewestinstellingen beslist om de categorie 00 en 07 te laten samenvallen met als nieuwe naam WZUA. Gezien de werkzoekenden van categorie 07 meestal geregistreerd werden als 00, worden bij vergelijkingen in de tijd de WZUA (vanaf 2006) vergeleken met de UVW (tot 2005).

2. De categorie WZUA groepeert de vroegere de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW) en de werklozen na een deeltijdse betrekking.

Op de RVA-site worden cijfers gepubliceerd over de Groep I.1 - De niet werkende werkzoekenden die recht hebben op uitkeringen betaald door de RVA. Binnen deze groep maakt RVA een verdere indeling:

I.1.1 [na een voltijdse betrekking](#)

I.1.3 [rechthebbenden op wacht- of overbruggingsuitkeringen](#)

en

I.1.2 [na een vrijwillig deeltijdse betrekking](#)

De cijfers van groep I.1.1. en I.1.3. in detail zijn:

I.1.1 - Na een voltijdse betrekking

januari 2006	Vlaams Gewest	Waals Gewest	waarvan Duitstalige Gemeenschap	Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Land	maand -1	jaar -1
mannen	82 909	77 211	753	30 583	190 703	17 746	5 516
vrouwen	79 890	65 527	694	23 956	169 373	14 911	- 1011
maand -1	20 867	8 611	178	3 179	32 657	---	---
jaar -1	- 1362	4 520	129	1 347	4 505	---	---

I.1.3 - Rechthebbenden op wacht- of overbruggingsuitkeringen

januari 2006	Vlaams Gewest	Waals Gewest	waarvan Duitstalige Gemeenschap	Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Land	maand -1	jaar -1
mannen	13 913	31 010	85	8 357	53 280	4 627	585
vrouwen	19 349	51 887	188	10 547	81 783	5 536	- 2 617
maand -1	4 910	4 107	31	1 146	10 163	---	---
jaar -1	- 952	- 1432	55	352	- 2 032	---	---

De 196.061 vergoede werklozen, dat is het cijfer dat RVA communiceert in hun persbericht, zijn dus de som van I.1.1. en I.1.3.

Voor de volledigheid geven we hierna de cijfers betreffende I.1.2.:

I.1.2 - Na een vrijwillig deeltijdse betrekking

januari 2006	Vlaams Gewest	Waals Gewest	waarvan Duitstalige Gemeenschap	Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Land	maand -1	jaar -1
mannen	1 318	1 114	20	1 428	3 860	434	115
vrouwen	14 473	10 084	274	3 462	28 019	2 252	- 474
maand -1	1 656	755	24	275	2 686	---	---
jaar -1	- 275	- 149	11	65	- 359	---	---

Deze **werkzoekenden na een vrijwillig deeltijds werkzoekenden** worden **niet geteld bij de RVA vergoede werklozen**, maar worden **wel** meegenomen bij de **WZUA**. Dat is dus een belangrijk verschilpunt.

Er zijn ook nog andere redenen waarom de cijfers niet vergelijkbaar zijn:

- de **VDAB**-cijfers inventariseren de situatie op het **einde van de maand**, de **RVA**-cijfers geven aan dat er een **uitkering** is geweest **in de loop van de maand**. Het cijfer van de uitkeringstrekkers in de loop van de maand moet noodzakelijkerwijze groter zijn dan het aantal uitkeringstrekkers op het einde van de maand.
- in de **gewestcijfers** worden de **werkzoekenden in opleiding niet meegeteld** in het **NWWZ**-cijfer. In het **RVA**-cijfer **wel** wanneer zij een uitkering genieten;

- RVA telt bepaalde groepen werkzoekenden – bijvoorbeeld **havenarbeiders** die één dag of meer een uitkering hebben genoten in de loop van de maand – in het cijfer van vergoede werkloze. Deze havenarbeiders met een speciaal statuut neemt **VDAB niet** mee in zijn cijfers;
- de RVA heeft het over betalingen in de loop van de maand. In de RVA-cijfers is er een scherpe stijging in januari (196.061). In december telde de RVA slechts 170.284 vergoede werklozen. **Laattijdige** betalingen van december - omwille van het kerstverlof zijn er dat meer dan anders – worden geteld bij de betalingen van januari. Laattijdige betalingen kunnen ook verder terug gaan in de tijd, eventueel zelfs jaren wanneer gewacht wordt op een uitspraak van de arbeidsrechtbank.

Conclusie:

- De inhoud van de noties WZUA en vergoede werklozen is verschillend. De gewestinstellingen definiëren het begrip werkzoekende in functie van de arbeidsmarkt, de RVA definieert werkloosheid in functie van de werkloosheidsverzekering;
- De telwijze van VDAB en RVA verschilt. De cijfers van de VDAB zijn een momentopname (toestand einde maand), de RVA heeft aan hoeveel werkzoekenden een uitkering ontvingen in de loop van een bepaalde maand;
- De cijferreeksen hebben daardoor elk hun eigen karakteristieken en seizoenspatroon en kunnen niet zomaar met elkaar vergeleken worden.

3. In de volgende maanden worden andere bronnen geëxploiteerd:

- Vanaf april 2006 zullen de betaalgegevens van de RVA (betalingen betreffende de maand januari) voor de eerste keer verwerkt worden. De verwerking van de betaalgegevens zal leiden tot een aantal acties. De niet-betaling van een ingeschreven persoon kan leiden tot afschrijving (al of niet na contact met de werkzoekende) of overplaatsing naar een andere categorie, doch dit criterium moet voorzichtig worden gehanteerd gezien vertraging in de betaling mogelijk is. Anderzijds kan de betaling van een niet-ingeschreven persoon een signaalfunctie hebben en leiden tot herinschrijving (al of niet na contact met de werkzoekende)
- De werkzoekenden die ziek of zwanger zijn, of starten met een zelfstandige activiteit verschijnen niet op de stempelcontrole en werden dus afgeschreven. Via de RIZIV- en RSVZ-gegevens krijgt, wanneer deze informatie de VDAB nog niet bereikte, VDAB een signaal. De RIZIV-flux geeft indicaties betreffende de langdurig zieken en de RSVZ-gegevens leveren informatie over personen die zelfstandig worden.

Tenslotte is het zo dat de Dimona-gegevens niet altijd eenduidige informatie leveren. Zo signaleert Dimona een deeltijdse job op een zelfde wijze als een voltijdse job, of sturen werkgevers voor de werkzoekenden die afgevloeid zijn via een Canada Dry-regeling een bericht naar Dimona waarmee ze willen aangeven dat de werkgever nog een extra-vergoeding uitkeert van datum ontslag tot datum (brug-)pensioen. Ook zijn er veel laattijdige en foutieve dimona-aangiften (werknemers die niet gestart zijn, uitdienstredingen die niet gemeld worden, foute start- en eindedata,..) De interpretatieproblemen en manifeste fouten noopt VDAB tot het opzetten van bijkomende opvolgingsmechanismen.

4. In 2006 beschikt VDAB als gevolg van de afschaffing van de stempelcontrole over geen stabiele cijferreeks.

De grafiek hierna zou kunnen suggereren dat de daling in januari 2006 te bruusk was – toen speelde voor de eerste keer het effect van dimona – en in februari gecorrigeerd is. De fijnere afstelling inzake de verwerking van de dimona-gegevens had zijn impact. In de komende maanden zal de confrontatie van de werkzoekendengegevens – geactualiseerd via Dimona – en de andere bronnen wellicht leiden tot een verdere aanpassing van de beslissingsschema's.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 131
van 15 maart 2006
van **MARIE-ROSE MOREL**

“Scholen voor democratie” - Holocaust - informatie

Naar aanleiding van de zestigste verjaardag van de bevrijding van Auschwitz, namen de federale minister van Integratie Dupont en de federale minister van Defensie Flahaut het initiatief met de titel “scholen voor democratie”.

Aan Vlaamse kant werd de coördinatie toevertrouwd aan het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR). Dat centrum moest pedagogische “koffers” verzorgen als didactisch materiaal, onder andere ter voorbereiding van de reis die een aantal leerlingen zouden maken naar Auschwitz.

In de eerste helft van januari arriveerde de tweede “koffer”. Rijkelijk laat (twee maanden vertraging) en bovendien voor drievierde in het Frans opgesteld. Los van de timing en de taal, bleek ook de inhoud van de koffer abominabel. De 25% teksten die men dan al vertaald had, bleek onleesbaar, en te pas en te onpas voegde de vertaler historische onjuistheden toe.

Volgens het CGKR was het kiezen tussen het “nog later opsturen” van de educatieve koffers of het opsturen van “slechte educatieve koffers”. Het centrum besliste dan maar te kiezen voor het opsturen van slecht studiemateriaal...

Ook de aanvullende educatieve webstek (www.scholen-democratie.be) blijkt enkel in het Frans te bestaan. Toen ik hem zelf aanklikte kwam er zelfs helemaal niets op het scherm.

Daarnaast schreef een historicus in een vrije tribune dat hij de minister en zijn diensten contacteerde betreffende moeilijkheden die hij zag rijzen. Hij vermeldde dat hij na zes maanden te horen kreeg dat hij aan het verkeerde adres was en dat de diensten van de minister niet verantwoordelijk waren.

1. Werd de minister door het CGKR op de hoogte gesteld van de problemen?
2. In hoeverre bepaalde de minister mee de inhoud van de pakketten die de door hem geselecteerde scholen ontvingen of werden zijn diensten betrokken bij de organisatie van dit project?
3. Is er desbetreffende overleg geweest met zijn collega's of het CGKR?
4. Klopt het dat de minister en zijn diensten door een historicus hieromtrent werden aangeschreven?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 131 van 15 maart 2006

van **MARIE-ROSE MOREL**

1. Allereerst wil ik opmerken dat de leerkrachten en leerlingen die bij het project betrokken zijn, als eerstelijns betrokkenen het best geplaatst zijn om hun oordeel te vellen over het verloop van het project. Het heeft me dan ook plezier gedaan vast te stellen dat ik overwegend positieve reacties heb gehoord. Het stemt me des te meer gerust dat er behalve controversiële opiniestukken in de media ook authentieke getuigenissen werden opgenomen van leerlingen en leerkrachten die het project beschouwen als een didactische meerwaarde. Zij beroepen zich terecht op de autonomie van de scholen en hun eigen professionele deskundigheid om op creatieve manier opvoeden tot burgerzin uit te werken. Een actuele stimulans of projectondersteuning waarden zij als een aangeboden kans om op eigen wijze een dynamiek te geven aan het verschil tussen geschiedenis als wetenschap en een door de federale regering ondersteund initiatief. Het beeld dat zij ophangen van Scholen voor Democratie ziet er dus heel wat positiever en genuanceerder uit. Ook in de lerarenopleiding ziet men de meerwaarde van het project als een middel om de adolescente leerlingen te wijzen op de “levende aspecten” van de geschiedenis (De Standaard, opinie en analyse, 14 januari 2006). Zij stellen dat: “...*in de perceptie van de leerlingen het verleden vaak een soort bewegingsloze monoliet is, die echter dankzij het Auschwitzproject en de controverse errond constant ter discussie wordt gesteld en dat het verleden bijgevolg allerminst eenduidig is of belangeloos.*”
2. Het project werd gecoördineerd vanuit het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR). Dit betekent dat zij o.a. instonden voor de samenstelling van het pedagogisch materiaal dat naar de scholen werd verstuurd. Voor dit laatste werd een pedagogisch team samengesteld o.a. met vertegenwoordigers van diverse organisaties die al jaren actief zijn op dat veld, zoals de Auschwitz Stichting, het Joods Museum van Deportatie en Verzet, het Fort van Breendonk en de SOMA. Zowel vanuit mijn kabinet als mijn administratie is bij de materiaalkeuze aangedrongen op een ruime kadering van de problematiek van de jodenvervolging tijdens de tweede wereldoorlog, aansluitend bij onze visie op het onderwijzen van dit thema. Het bepalen van de concrete inhoud van pedagogische middelen valt echter buiten mijn bevoegdheid. Het is niet aan de minister of aan zijn bevoegde medewerkers om zelf het didactisch materiaal te ontwikkelen en historisch te waarmerken. Voor de uiteindelijke keuze van het pedagogisch materiaal hebben we dan ook vertrouwd op de expertise en ervaring van de aangesproken instellingen en onderzoekers.

Het CGKR heeft de aangehaalde problemen erkend en wijt deze vooral aan tijdgebrek. Hoewel het pilootproject voortbouwt op de ervaring van specialisten uit het veld, moest het in korte tijd opgezet worden. Dit heeft in de implementatiefase tot enkele logistieke knelpunten geleid. We moeten dus zeker lessen trekken uit de praktische fouten bij de uitwerking van een dergelijk federaal project. Ook zullen we in de toekomst het mogelijk optreden van taalgevoeligheden beter moeten bewaken.
3. Van bij de lancering van het project is erop gewezen dat het hier een proefproject betreft. Een grondige evaluatie van alle deelaspecten van het project - zowel inhoudelijk als logistiek, dringt zich dan ook op. Een universitair team van de VUB zal zowel de organisatorische als pedagogische aspecten van het pilootproject evalueren.

De resultaten van deze evaluatie worden tegen het einde van dit jaar verwacht. Op basis van deze gegevens zal nagedacht worden over een eventuele uitbreiding en bestending van het project.

Ik denk samen met u dat we uit een pilootproject nog heel wat te leren hebben en dat er een ernstige voorbereiding nodig is om te zien of wij ons doel halen of missen. Dat is trouwens ook de stelling van federaal minister Dupont. Wij beschouwen deze evaluatie dus als een ernstige en noodzakelijke opdracht om de mogelijke voortgang van het project op het kwalitatief hoogste niveau mogelijk te maken.

4. Over de gemelde problemen en het opzet van het project heeft inderdaad een mailwisseling plaatsgevonden tussen een historicus en één van mijn kabinetsmedewerkers. Mijn adviseur heeft verslag uitgebracht van ons standpunt terzake en onze beperkte mogelijkheden tot bijsturing op dat moment. Dat we niet onmiddellijk zijn ingegaan op zijn suggesties betekent echter niet dat we zijn bedenkingen niet naar waarde schatten. Ze zullen ongetwijfeld worden meegenomen bij een eventuele verderzetting en/of herdenking van het project. Omwille van bovenstaande getuigenissen blijf ik achter de waarde staan van een project dat aanzet tot meerduidige bezinning. Ik moet gehoor verlenen aan meer dan één historisch deskundige en ook open staan voor de inbreng en de meerwaarde van de didactisch deskundigen die het onderwijs dagelijks voor jongeren levendig houden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 132
van 17 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Radioactieve bliksemafleiders op schoolgebouwen - Verwijdering

In de loop van de vorige maand waren er diverse berichten over problemen inzake de veiligheid van bliksemafleiders waarvan de straler weg was door wegroesten of verwijdering. Het probleem van lekkende stralers zou vaak scholen betreffen, naast allerlei andere openbare gebouwen. Tot in het midden van de jaren '80 waren er bliksemafleiders verkrijgbaar die voorzien waren van één of meer radioactieve stralingsbronnen, zoals radium-226, americium-241 of krypton-85 Model Horemans-Souply.

1. Heeft de minister weet van het bestaan van dergelijke lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders die scholen (en leerlingen en personeelsleden) zouden kunnen besmetten?
2. Heeft hij weet van het op niet-reglementaire wijze afbreken of verwijderen van dergelijke radioactief besmette bliksemafleiders in schoolgebouwen?
3. Kan de minister meedelen of er de jongste jaren op al dan niet systematische wijze onderzoek werd gedaan naar de aanwezigheid van lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders in gebouwen van onze onderwijsinstellingen?

Werden er de jongste jaren lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders aangetroffen?

4. Welke richtlijnen moeten er gevolgd worden voor de verwijdering van deze dergelijke lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 17 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1+2+3. De vragen 1, 2 en 3 vallen onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse zaken.

Bliksemafleiders dienen in eerste instantie om enerzijds mensen en in casu kinderen en anderzijds onze gebouwen en schoolgebouwen te beschermen. Elk gebouw dat hoger is dan 25 meter moet er mee uitgerust zijn. Vele van onze scholen, vooral basisscholen, zijn laagbouw en hebben geen bliksemafleider.

Het KB van 20 juli 2001 verbiedt het gebruik van bliksemafleiders met radioactieve onderdelen. Er was echter een uitzondering voor de toestellen die vóór 27 oktober 1985 werden vergund en die geregeld door een erkend bedrijf werden gecontroleerd.

Het KB van 24 januari 2006 (dat het KB van 20 juli 2004 wijzigt) voorziet dat de regelmatig vergunde radioactieve bliksemafleiders op datum van 26 oktober 1985 uiterlijk zes maanden na de dag van inwerkingtreding van dit besluit moeten verwijderd worden.

De eigenaars zijn ertoe gehouden zich uiterlijk twee maanden na de dag van inwerkingtreding van dit besluit aan te melden bij het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (Art. 2 § 2). Artikel 2 § 3 bepaalt dat de eigenaars een attest moeten voorleggen, opgesteld door een door het Agentschap daartoe gemachtigde, waaruit blijkt dat de opvangrichtingen overeenkomstig de terzake geldende instructies werden afgebroken en verwijderd. Dit attest moet voorgelegd worden uiterlijk zeven maanden na de dag van de inwerkingtreding van dit besluit.

Dit besluit werd gepubliceerd op 20 februari 2006.

4. De richtlijnen voor de verwijdering zijn vervat in het Koninklijk Besluit van 24 januari 2006 en dient te gebeuren door firma's erkend door het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle.

Louter ter info: de kostprijs voor eigenaar of school kan oplopen tot méér dan 2 000 euro per verwijdering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 133
van 17 maart 2006
van **LINDA VISSERS**

Radioactieve bliksemafleiders op schoolgebouwen - Verwijdering

In het Nieuwsblad van 16 februari 2006 op pagina 12 verscheen een opmerkelijk artikel onder de titel: "Lekkende bliksemafleiders dringend uit doofpot halen. SP.A-kamerlid Philippe De Coene waarschuwt voor nieuwe problemen radioactieve veiligheid." Uit dit artikel volgende opmerkelijke citaten: "...Een week geleden werd zo'n bliksemafleider van de kerktoren van Jurbise gehaald. De straler was weg: ofwel weggeroest ofwel eerder op niet-reglementaire wijze afgebroken. Dezelfde dag gebeurt hetzelfde op het dak van de provinciale school in Ath. ...Lekkende stralers besmetten vaak scholen, rusthuizen, ziekenhuizen, kerken en andere openbare gebouwen. Het FANC blaast warm en koud hierover. ..." Verder lezen we in dit artikel ook nog: "Tot in het midden van de jaren '80 waren er bliksemafleiders verkrijgbaar die voorzien waren van één of meer radioactieve stralingsbronnen, zoals radium-226, americium-241 of krypton-85 Model Horemans-Souply."

1. Heeft de minister weet van het bestaan van dergelijke lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders die scholen (en leerlingen en personeelsleden) zouden kunnen besmetten?
2. Heeft de minister weet van het op niet-reglementaire wijze afbreken of verwijderen van dergelijke radioactief besmette bliksemafleiders in schoolgebouwen?
3. Kan de minister medelen of er de jongste jaren op al dan niet systematische wijze onderzoek werd gedaan naar de aanwezigheid van lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders in gebouwen van onze onderwijsinstellingen?

Werden er de jongste jaren lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders aangetroffen?

4. Welke richtlijnen werden er uitgevaardigd voor de verwijdering van dergelijke lekkende stralers, beschadigde en/of radioactief besmette bliksemafleiders?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 133 van 17 maart 2006
van **LINDA VISSERS**

1+2+3. De vragen 1, 2 en 3 vallen onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse zaken.

Bliksemafleiders dienen in eerste instantie om enerzijds mensen en in casu kinderen en anderzijds onze gebouwen en schoolgebouwen te beschermen. Elk gebouw dat hoger is dan 25 meter moet er mee uitgerust zijn. Vele van onze scholen, vooral basisscholen, zijn laagbouw en hebben geen bliksemafleider.

Het KB van 20 juli 2001 verbiedt het gebruik van bliksemafleiders met radioactieve onderdelen. Er was echter een uitzondering voor de toestellen die vóór 27 oktober 1985 werden vergund en die geregeld door een erkend bedrijf werden gecontroleerd.

Het KB van 24 januari 2006 (dat het KB van 20 juli 2004 wijzigt) voorziet dat de regelmatig vergunde radioactieve bliksemafleiders op datum van 26 oktober 1985 uiterlijk zes maanden na de dag van inwerkingtreding van dit besluit moeten verwijderd worden.

De eigenaars zijn ertoe gehouden zich uiterlijk twee maanden na de dag van inwerkingtreding van dit besluit aan te melden bij het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (Art. 2 § 2). Artikel 2 § 3 bepaalt dat de eigenaars een attest moeten voorleggen, opgesteld door een door het Agentschap daartoe gemachtigde, waaruit blijkt dat de opvangrichtingen overeenkomstig de terzake geldende instructies werden afgebroken en verwijderd. Dit attest moet voorgelegd worden uiterlijk zeven maanden na de dag van de inwerkingtreding van dit besluit.

Dit besluit werd gepubliceerd op 20 februari 2006.

4. De richtlijnen voor de verwijdering zijn vervat in het Koninklijk Besluit van 24 januari 2006 en dient te gebeuren door firma's erkend door het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle.

Louter ter info: de kostprijs voor eigenaar of school kan oplopen tot méér dan 2 000 euro per verwijdering.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 103
van 22 februari 2006
van **CATHY BERX**

Rusthuizen - Werkingsinformatie

1. Het Rekenhof stelde in zijn verslag over de afstemming van het zorgaanbod op de beleidsdoelstellingen dat de afdeling Inspectie en Toezicht haar financiële inspectie toespitst op de facturatie aan de cliënt en de rekeningen van rusthuizen met RSZ-achterstallen.

a) Beschikt de minister over een lijst van rusthuizen met RSZ-achterstallen?

Wat is de verdeling naar de aard van het initiatief (OCMW, VZW en commercieel)?

b) In welke gemeenten zijn deze voorzieningen gelegen?

2. Beschikt de minister over de informatie omtrent de verhouding tussen dagprijs en supplementen in respectievelijk OCMW-, VZW- en commerciële rusthuizen?

Zo niet, welke organisatorische elementen verhinderen dit?

3. Beschikt de minister over informatie omtrent de personeelsbezetting in respectievelijk OCMW-, VZW- en commerciële rusthuizen?

Zo niet, welke organisatorische elementen verhinderen dit?

4. Beschikt de minister over informatie over verschillen in rentabiliteit tussen de diverse rust- en verzorgingstehuizen?

Zijn die enkel verklaarbaar door de kwaliteit van het management of zijn er andere, structurele redenen?

5. Beschikt de minister direct of indirect over instrumenten om de naleving van de VZW-wetgeving te toetsen (bv. afwendingsmiddelen vaststellen via een boekhoudkundige of financiële analyse)?

Welke inzichten leverde deze eventuele toetsing tot op heden op?

6. Beschikt de minister over geaggregeerde informatie over het bewonersprofiel (bv. zorgzwaarte) van de residenten uit OCMW-, VZW- en commerciële rusthuizen?

Zo niet, welke organisatorische elementen verhinderen dit?

7. Beschikt de minister over geaggregeerde informatie over respectievelijk OCMW-, VZW- en commerciële rusthuizen vanuit de inspectieverslagen omtrent de naleving van de erkenningsnormen?

Zo niet, welke organisatorische elementen verhinderen dit?

8. Voor de periode 1990-2005

- a) Van hoeveel rusthuizen werd de exploitatie vrijwillig stopgezet? (verdeling naar aard van het initiatief, plaats van stopzetting en betrokken capaciteit)
- b) Hoeveel rusthuizen werden in de periode gesloten? (verdeling naar aard van het initiatief, plaats van sluiting en betrokken capaciteit)
- c) Hoeveel rusthuizen werden overgenomen? (verdeling naar aard van het initiatief, plaats van overname en betrokken capaciteit)

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 22 februari 2006

van **CATHY BERX**

1. a) Ik beschik over een periodieke lijst van rusthuizen en serviceflatgebouwen/woningcomplexen met dienstverlening met RSZ-achterstallen.

Op 21 maart 2002 werd een protocolakkoord gesloten tussen de toenmalige ministers Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en Frank Vandebroucke, federaal minister van Sociale Zaken, dat de informatie-uitwisseling regelt tussen de administratie van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de ouderenvoorzieningen (rusthuizen en serviceflatgebouwen/woningcomplexen met dienstverlening) in Vlaanderen.

Er wordt geen systematisch onderscheid gemaakt bij de analyse voor wat betreft de aard van de initiatiefnemers. Voor OCMW's zijn RSZ-achterstallen niet van toepassing. Aangezien RSZ-achterstallen een sterk fluctuerend gegeven zijn, is er geen vaste verdeling te duiden tussen vzw's en commerciële vennootschappen.

- b) De ouderenvoorzieningen met RSZ-achterstallen zijn niet significant geografisch gebonden alsook continu in beweging. De RSZ-administratie verstrekt periodiek een lijst met alle ouderenvoorzieningen met RSZ-achterstallen en deze lijst is sterk fluctuerend.
2. Ik beschik niet over specifieke informatie omtrent de verhouding tussen dagprijs en supplementen in respectievelijk OCMW-, vzw- en commerciële rusthuizen, aangezien deze prijzenreglementering (melding van nieuwe dagprijs, aanvraag tot dagprijsverhogingen, enz.) tot de bevoegdheid behoort van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, die deze gegevens verstrekt aan mijn Vlaamse administratie.
Ik heb evenwel enkele weken geleden mijn administratie de opdracht gegeven te onderzoeken hoe en op welke basis zogenaamde "all-in-facturen" kunnen gehanteerd worden in de rusthuizen. Doel is meer duidelijkheid te scheppen over de werkelijke kost voor het verblijf en de verzorging in een rusthuis. De problematiek van de aangerekende supplementen zal hierbij behandeld worden. Dit onderzoek kadert in het overleg tussen de federale overheid en de Gewesten en Gemeenschappen over het te voeren ouderenbeleid. Een van de thema's die er in een werkgroep besproken wordt, is de problematiek van de dagprijs (en de aangerekende supplementen) in de rusthuizen.
3. Ik beschik over individuele dossiergebonden informatie over de personeelsbezetting in respectievelijk OCMW-, vzw- en commerciële rusthuizen, aangezien de personeelsbezetting in elk inspectieverslag in het kader van een erkenningsonderzoek (verlening, verlenging, opvolging) is opgenomen.
4. Ik beschik over informatie over verschillen in rentabiliteit tussen de diverse rust- en verzorgingstehuizen die zowel verklaarbaar zijn door de kwaliteit van het management als door andere structurele elementen. Hiervoor verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger onder meer naar het onderzoek naar de structurele kostprijselementen van openbare rusthuizen in Vlaanderen, deelrapport 2: vergelijking van de kostenstructuur van openbare en vzw-rusthuizen van mei 2002 in opdracht van VVSG, de OCMW's van de centrumsteden, het Ministerie van de Vlaamse

Gemeenschap en het VIPA, en uitgevoerd door de tijdelijke vereniging Probis Corporate NV en BVBA Jean Vandorpe.

5. Het hanteren van instrumenten voor het toetsen van de naleving van de vzw-wetgeving op zich behoort niet tot mijn bevoegdheid als minister van Welzijn. Ik heb wel een Cel bevoegd voor het uitvoeren van financiële inspecties opgericht binnen de afdeling Inspectie en Toezicht Welzijn die zonder onderscheid voor wat betreft de rechtspersoon de financiële toestand van de ouderenvoorzieningen controleert.
6. Ik beschik over individuele dossiergebonden informatie over de bewonersprofielen van de residenten uit OCMW-, vzw- en commerciële rusthuizen, aangezien deze informatie vervat zit in elk inspectieverslag in het kader van een erkenningsonderzoek (verlening, verlenging, opvolging). De geaggregeerde informatie over bewonersprofielen (bv. zorgzwaarte) wordt verzameld door andere overheden zoals het RIZIV, die mij deze informatie op verzoek verstrekt ter verder gebruik.
7. Ik beschik over individuele dossiergebonden informatie over de naleving van de erkenningsnormen door OCMW-, vzw- en commerciële rusthuizen, aangezien deze informatie vervat zit in elk inspectieverslag in het kader van een erkenningsonderzoek (verlening, verlenging, opvolging). Mijn administratie is volop bezig om een inspectie-instrument te ontwikkelen waarbij het mogelijk wordt om geaggregeerde informatie ter beschikking te stellen.
8. a) Voor de periode 1990-2005 werd van 81 rusthuizen met een totale capaciteit van 1.757 woonegelegenheden de exploitatie vrijwillig stopgezet in Vlaanderen.
Voor de verdeling naar aard van het initiatief, plaats van de stopzetting en de betrokken capaciteit verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de tabel als bijlage 1.
- b) In de periode 1990-2005 werden 19 rusthuizen met een totale capaciteit van 555 woonegelegenheden gesloten in Vlaanderen.
Voor de verdeling naar aard van het initiatief, plaats van de sluiting en de betrokken capaciteit verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de tabel als bijlage 2.
- c) In de periode 1990-2005 werden 186 erkende rusthuizen met een totale capaciteit van 12.690 woonegelegenheden overgenomen in Vlaanderen.
Voor de verdeling naar aard van het initiatief, plaats van de overname en de betrokken capaciteit verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de tabel als bijlage 3.

BIJLAGEN

1. tabel vrijwillige stopzetting erkende rusthuizen in Vlaanderen voor de periode 1990-2005
2. tabel sluiting erkende rusthuizen in Vlaanderen voor de periode 1990-2005
3. tabel overgenomen erkende rusthuizen in Vlaanderen voor de periode 1990-2005, opgedeeld per provincie

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/103/antw.103.bijl.003.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/103/antw.103.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/103/antw.103.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 104
van 23 februari 2006
van **BART CARON**

Fiscaal aftrekbare kinderopvang - Stand van zaken

Zoals de minister weet, zijn de uitgaven voor de kinderopvang van kinderen jonger dan 12 jaar fiscaal aftrekbaar indien de opvanginstantie:

- erkend, gesubsidieerd of gecontroleerd is door of onder toezicht staat van Kind en Gezin;
- erkend, gesubsidieerd of gecontroleerd is door de lokale openbare besturen of openbare besturen van de gemeenschappen of gewesten;
- verbonden is met de kleuter- of lagere school of met de inrichtende macht van de kleuter- of lagere school.

1. Hoeveel kinderen zijn er de laatste jaren ingeschreven in deze opvanginstanties?

Indien mogelijk had ik graag per jaar een opsplitsing ontvangen per opvanginstantie en per leeftijdscategorie (0-3 jaar en 3-12 jaar).

2. Hoeveel verblijfsdagen zijn er geregistreerd in deze opvanginstanties?

Indien mogelijk had ik ook hier graag per jaar een opsplitsing ontvangen per opvanginstantie en per leeftijdscategorie (0-3 jaar en 3-12 jaar).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 23 februari 2006

van **BART CARON**

1. Aantal ingeschreven kinderen in de verschillende opvanginstancies

De gegevens in 2002 en 2003 geven aan hoeveel kinderen er waren ingeschreven in de kinderopvang in de loop van dat jaar.

2002

Leeftijdscategorie	BOKDV	KDV	DVO	IBO	MINI-CR	ZKDV	ZO	Som
3 – 12 jaar	4.202	839	14.345	93.196	503	784	233	114.102
< 3 jaar	828	28.199	50.385	10.064	9.670	3.082	4.345	106.573
Totaal	5.030	29.038	64.730	103.260	10.173	3.865	4.579	220.675

2003

Leeftijdscategorie	BOKDV	KDV	DVO	IBO	MINI-CR	ZKDV	ZO	Som
3 – 12 jaar	4.195	668	14.106	100.452	555	606	191	120.773
< 3 jaar	867	28.227	52.431	10.732	10.128	2.865	4.415	109.665
Totaal	5.062	28.895	66.537	111.184	10.683	3.471	4.605	230.437

In 2004 werd overgeschakeld op een nieuwe registratiemethode voor het aantal kinderen dat opgevangen werd. Er werd overgeschakeld op een telling van het aantal aanwezige kinderen in een bepaalde week, omdat dit een beter zicht geeft op het aantal kinderen dat kan worden opgevangen binnen een bepaalde capaciteit. Deze week werd vastgelegd op de week waarin 1 februari valt, naar analogie van de telling van de schoolpopulatie op 1 februari.

Deze nieuwe registratiemethodiek heeft als gevolg dat het aantal opgevangen kinderen per jaar een grote daling kent. In het oude systeem werden alle kinderen geteld die in de loop van dat jaar opgevangen waren, ook als ze slechts eenmaal of een beperkte tijd werden opgevangen. Vanaf 2004 telt men het aantal kinderen dat gedurende een bepaalde periode werd opgevangen. Uit de toepassing van deze laatste registratiemethodiek blijkt dat op jaarbasis één voltijdse opvangplaats ongeveer door 2 kinderen wordt bezet.

2004

Opvangsoort	BOKDV	KDV	DVO	IBO	MINI-CR	ZKDV	ZO	Som
Buitenschools	2.002	265	6.545	46.150	1.413	544	1.021	57.940
Voorschools(*)	14	17.501	29.678	29	12.163	4.452	7.247	71.084
Totaal	2.016	17.766	36.223	46.179	13.576	4.996	8.268	129.024

(*) Voorschools = met inbegrip van de kinderen in de overgangperiode (tussen opvang en basisschool); in buitenschoolse opvanginitiatieven verbonden aan een kinderdagverblijf en in initiatieven voor buitenschoolse opvang gaat het hierbij om kinderen die slechts deeltijds naar school gaan en gedurende een bepaald dagdeel tijdens de schooluren in de opvangvoorziening worden opgevangen

Ik beschik niet over het aantal ingeschreven kinderen in de opvanginstanties, erkend, gesubsidieerd of gecontroleerd door lokale openbare besturen of openbare besturen van de gemeenschappen of gewesten, noch over het aantal ingeschreven kinderen in opvanggezinnen verbonden aan een kleuter- of lagere school of aan een inrichtende macht van de kleuter- of lagere school, tenzij ze erkend of gecontroleerd worden door Kind en Gezin. Indien dit laatste het geval is zijn de gegevens hiervoor opgenomen in bovenvermelde tabel.

2. Aantal geregistreerde verblijfsdagen in de verschillende opvanginstanties

2002

	VOORSCHOOLS			BUITENSCHOOLS		
	volle dag	1/2 dag	1/3 dag	volle dag	1/2 dag	1/3 dag
KDV	2.271.924	419.239	11.776	19.527	6.854	11.237
DVO	3.224.763	783.229	27.574	321.922	269.164	286.905
BOKDV				NB	NB	NB
IBO				NB	NB	NB

2003

	VOORSCHOOLS	BUITENSCHOOLS

	volle dag	1/2 dag	1/3 dag	volle dag	1/2 dag	1/3 dag
KDV	2.298.206	372.256	30.188	15.338	6.067	10.980
DVO	3.247.496	705.136	45.283	336.202	235.971	289.732
BOKDV				43.626	54.207	155.394
IBO				483.894	539.200	3.092.470

2004

	VOORSCHOOLS			BUITENSCHOOLS		
	volle dag	1/2 dag	1/3 dag	volle dag	1/2 dag	1/3 dag
KDV	2.448.392	361.637	39.631	14.998	6.080	11.753
DVO	3.440.610	704.932	50.193	333.718	229.159	312.241
BOKDV				37.920	58.987	146.726
IBO				518.135	608.743	3.792.875

De verblijfsdagen zijn niet gekend voor de opvanginitiatieven in de zelfstandige sector. Voor de buitenschoolse opvanginitiatieven verbonden aan een kinderdagverblijf en voor de initiatieven voor buitenschoolse opvang worden de verblijfsdagen pas sinds 2003 op een gestructureerde wijze geregistreerd. Verblijfsdagen kunnen niet uitgesplitst worden volgens leeftijdscategorie maar wel volgens opvangsoort (voorschoolse of buitenschoolse opvang).

Ook voor de tweede vraag geldt de bemerking die als antwoord op vraag 1 is gegeven, namelijk het niet beschikken over gegevens van voorzieningen verbonden aan openbare besturen of scholen, indien ze niet erkend of gecontroleerd worden door Kind en Gezin.

Afkortingen:

BOKDV : buitenschoolse opvang in kinderdagverblijven

KDV: kinderdagverblijven

DVO: diensten voor opvanggezinnen

IBO : initiatieven buitenschoolse opvang

MINI-CR: mini creches

ZKDV: zelfstandige kinderdag verblijven

ZO: zelfstandige onthaalmoeders

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 106
van 1 maart 2006
van **VERA JANS**

Diensten voor gezinszorg - Impact dienstencheques

De federale wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en –banen levert de juridische basis voor het systeem van overheidsbetoelagde dienstencheques bij thuishulp van huishoudelijke aard.

Thuishulp van huishoudelijke aard wordt in het koninklijk besluit van 12 december 2001 gevat als “activiteiten ten gunste van particulieren die in België woonachtig zijn, die bestaan uit:

- a) activiteiten verricht ten huize van de gebruiker: schoonmaken van de woning met inbegrip van de ramen, wassen en strijken, kleine occasionele naaiwerken, bereiden van maaltijden;
 - b) activiteiten verricht buiten het huis van de gebruiker: boodschappendienst, mindermobielencentralen en strijken met inbegrip van kleine occasionele verstelwerken”.
1. In welke mate overlappen deze activiteiten met de opdrachten van de Vlaamse erkende diensten voor gezinszorg?
 2. Heeft de minister een zicht op het aantal diensten voor gezinszorg die een parallelle erkenning als onderneming (natuurlijke of rechtspersoon wiens activiteit of doel ten minste gedeeltelijk bestaat in het leveren van buurtwerken of –diensten) hebben in de zin van de federale wet?

Om welke diensten voor gezinszorg gaat het en waar is hun zetel gelegen?

3. Op welke wijze heeft de invoering van de federale dienstencheques het profiel van het gebruikersbestand van de Vlaamse diensten voor gezinszorg beïnvloed?
4. Wat is de gemiddelde gebruikersbijdrage voor de diensten voor gezinszorg over de periode 1998-2005 (ook uit te drukken in constante eenheden)?
5. Wat is de gemiddelde gebruikersbijdrage per provincie over de periode 1998-2005 (ook uit te drukken in constante eenheden)?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 1 maart 2006

van **VERA JANS**

1. Een gebruiker kan voor een beperkt aantal taken van huishoudelijke aard bij hem thuis (schoonmaken van de woning met inbegrip van de ramen, wassen en strijken, kleine occasionele naaiwerken, bereiden van maaltijden) een beroep doen op dienstencheques. Bij een dienst voor gezinszorg kunnen gebruikers daarentegen terecht voor een veel ruimer takenpakket: zoals uit het statuut van de verzorgende in de thuiszorg blijkt, beperkt de taak van een verzorgende zich niet tot het aanbieden van huishoudelijke hulp- en dienstverlening.

De functieomschrijving van een verzorgende in het Vlaamse statuut van de verzorgende in de thuiszorg is gebaseerd op vier pijlers: de persoonsverzorging, de huishoudelijke hulpverlening, de algemene psychosociale ondersteuning en de algemene (ped)agogische ondersteuning. In het takenpakket van de verzorgende kan men deze vier domeinen onderscheiden, al zijn ze niet altijd te scheiden van elkaar. Niet zelden worden ze door een verzorgende tegelijkertijd uitgevoerd: de verzorgende biedt een totaalpakket van taken aan.

Bepaalde taken die opgesomd worden in het statuut van de verzorgende in de thuiszorg, namelijk deze die verband houden met huishoudelijke hulp, kunnen ook toevertrouwd worden aan niet-gediplomeerde mensen die werken in een systeem van dienstencheques. Maar dit alleen op voorwaarde dat de organisaties of bedrijven die deze mensen tewerkstellen, zorgen voor de nodige opleiding en begeleiding. Andere taken uit het statuut (persoonsverzorging, psychosociale en (ped)agogische ondersteuning) kunnen echter alleen maar uitgevoerd worden door mensen die een basisopleiding tot verzorgende gevolgd hebben en zich daarna ook voortdurend bijscholen.

2. Ik heb geen informatie over welke erkende diensten voor gezinszorg ook een erkenning hebben voor het dienstenchequesysteem. Die erkenningsaanvraag moet namelijk ingediend worden bij de Erkenningscommissie Dienstencheques van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA). Om de lijst van de erkende ondernemingen te kennen, moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger dus contact opnemen met de RVA. Via de website www.dienstencheques.be kan men wel per gemeente een overzicht opvragen van de ondernemingen die er werkzaam zijn in het kader van het systeem van de dienstencheques.
3. Ik heb geen informatie over een mogelijke wijziging van het gebruikersprofiel bij de diensten voor gezinszorg. De diensten voor gezinszorg die ook een erkenning hebben in het kader van het dienstenchequesysteem geven wel aan dat ze erover waken dat elke doelgroep de juiste hulp- en dienstverlening krijgt. Als de zorgbehoefte van de gebruiker toeneemt, wordt die doorverwezen van de dienstencheques naar de gezinszorg. Ik blijf er evenwel over waken dat iedereen in zijn thuishilieu een beroep kan doen op kwaliteitsvolle dienstverlening op maat. Voor sommige mensen volstaat poetshulp of huishoudelijke hulp met dienstencheques, anderen hebben dan weer nood aan gezinszorg. Elk van deze diensten heeft een aanbod dat zich richt op een specifieke doelgroep.
4. Het is niet mogelijk om de gevraagde informatie over de gemiddelde bijdrage per gebruiker correct te bezorgen. De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn kan wel aan de hand van het totaal aantal gepresteerde uren gezinszorg en het totaal aan ontvangen cliëntbijdragen door de

dienst berekenen welke de gemiddelde ontvangen bijdrage per uur gezinszorg bedraagt. Hierna wordt een overzicht gegeven voor het jaar 2004.

Erkenningsnummer	Dienst	Gemiddelde bijdrage
Openbare diensten		
3400	Leuven	2,87
5500	Ronse	3,17
7700	Imsir Boom	3,26
8300	Hoeilaart	4,01
8500	Tienen	3,88
9100	Puurs	3,50
9200	Aalst	3,06
9700	Zelzate	3,39
10100	Edegem	3,86
10400	Schoten	3,38
10500	St-Niklaas	2,56
11200	Merelbeke	3,01
11400	Eeklo	2,40
11500	Evergem	2,78
11800	Assenede	2,82
11900	Halle	3,16
12300	Vilvoorde	2,75
13500	Zelee	3,33
13700	Kalmthout	3,51
14100	Aarschot	3,02
14300	Wijnegem	3,72
14500	Kapellen	3,97
14600	Antwerpen	3,19
14700	Willebroek	2,82
15100	Diest	0,41
15300	Maldegem	3,04
15500	Wetteren	2,52
15700	Tessenderlo	3,29
15900	Geraardsbergen	2,62
16900	Beveren	2,80
17000	Temse	2,87
17100	Beringen	3,16
17500	Dilsen	3,29
18000	St.Pieters-Leeuw	3,02
18200	Heusden-Zolder	3,07
18700	Kinrooi	3,24
18900	Oostende	3,08
19000	St.Truiden	3,11
20300	Zaventem	3,57

20400	Bornem	3,08
20600	Borsbeek	2,86
20700	Kampenhout	3,00
21000	Scherpenheuvel	3,62
21100	Landen	3,03
21300	Wuustwezel	2,89
21600	Leopoldsburg	3,78
21700	Tervuren	2,90
21900	St.Genesius-Rode	3,12
22200	Zonhoven	3,30
22500	Grimbergen	3,43
22600	Wommelgem	3,45
23000	Heist-o.d.-Berg	2,84
23100	Schelle	2,97
23200	Houthalen	3,04
23500	Lummen	2,68
23600	Waarschoot	2,54
23800	Kapellen o.d. Bos	5,93
24100	Begijnendijk	3,60
24300	Haaltert	2,80
24400	Keerbergen	3,19
24500	Bree	2,43
24900	Overijse	2,94
25200	Oosterzele	2,45
25500	Tielt-Winge	2,93
25600	Machelen	3,02
25700	Tremelo	3,13
25800	Kontich	4,09
25900	Mortsel	3,29
26000	Kortesseem	3,29
26200	Boortmeerbeek	4,18
27100	Zoutleeuw	2,03
27300	Zoersel	2,81
27400	Asse	3,44
27500	Schilde	4,82
27600	Ham	3,82
27700	Zwalm	2,92
27900	St.Katelijne-Waver	3,55
28000	Nijlen	3,25
28100	Vorselaar	2,15
28300	Huldenberg	3,08
28400	Steenokkerzeel	3,43
28700	Koksijde	3,44
28800	Ranst	4,07

28900	Kraainem	4,63
29300	Bertem	
29800	Ingelmunster	3,43
30300	Beersel	2,41
30400	Holsbeek	2,78
30500	Kortenaken	2,54
31000	Maaseik	3,21
31300	Bierbeek	2,85
31600	Zwijndrecht	3,38
32000	Kortenberg	3,15
32100	Lubbeek	2,39
32400	Erpe-Mere	0,02
32500	Diepenbeek	3,42
32700	Hove	3,48
32800	Bekkevoort	3,44
32900	Glabbeek	3,71
33000	Boutersem	3,44
33100	Mechelen	2,53
33200	Haacht	2,71
33300	Herent	0,89
33500	Welzijnsregio Noord-Limburg	3,26
33700	Gingelom	3,10
33800	Welzijnszorg Kempen	3,07
33900	Welzijnskoepel West-Brabant	3,08
	Subtotalen	3,11
Private diensten		
200	Familiehulp	3,56
300	Familiezorg West-Vlaanderen	4,29
500	Familiezorg Oost-Vlaanderen	3,67
800	Gezinszorg Villers	3,44
1400	Sociale Familiezorg	3,60
1500	Thuishulp	3,29
6200	Landelijke Thuiszorg	3,55
7400	Sociaal Centrum Lier	2,59
15200	Liers Centrum voor bejaardenhulp	3,25
16300	SOWEL Thuiszorg	3,29
20200	Solidariteit voor het Gezin Gent	4,09
22000	Joodse Dienst voor Gezins- en bejaardenhulp	
23300	Gezins- en bejaardenhulp 'De Regenboog'	3,81
29400	Onafhankelijke dienst voor gezinszorg	3,81
30200	Onafhankelijke Thuiszorg Verenigingen	3,09
30800	Thuisverzorging 'De Eerste Lijn'	3,18
31200	Pajottenlands Centrum voor Gezins- en bejaardenhulp LEDA	3,23
31500	Thuisgezondheidszorg Midden-Limburg	4,11

34000	Wij Blijven Thuis	4,01
	Subtotalen	3,64
	TOTAAL	3,56

Uit deze gegevens kunnen we besluiten dat de gemiddelde bijdrage die een dienst gezinszorg ontvangt per gepresteerd uur 3.11 € bedraagt in de openbare sector en 3.64 € in de private sector. Over alle diensten heen bedraagt de gemiddeld ontvangen bijdrage 3.56 € per uur.

5. Het is niet mogelijk om de gevraagde gegevens over de gemiddelde gebruikerbijdrage per provincie te bezorgen. Zie ook het antwoord op vraag 4. Voor de private diensten is bovendien de provinciale spreiding van de uren gezinszorg en van de ontvangen bijdragen niet gekend.

VLAAMS PARLEMENT
SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 107
van 1 maart 2006
van VERA JANS

Opleidingen palliatieve zorg - Subsiëring

In 1994 werd gestart met de subsidiëring van de opleidingsinitiatieven palliatieve zorg in de hogescholen. Dit met als doel de bevolking en de professionele hulpverleners vertrouwd te maken met de problematiek van de palliatieve zorg.

Recentelijk kondigde de minister aan deze subsidiëring stop te zetten. De subsidie aan de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen, die vorming als een van haar kerntaken heeft, wordt met 25.000 euro verhoogd.

1. Welke hogescholen ontvingen een subsidie voor de organisatie van opleidingsinitiatieven palliatieve zorg?
2. Welk subsidiebedrag werd aan elk van deze onderwijsinstellingen toegekend?
3. Werd er in het kader van de stopzetting van deze subsidiëring overleg gepleegd met de minister van Onderwijs?

Wat zijn de resultaten van dit overleg?

4. De subsidies aan de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen worden voor 2006 met 25.000 euro verhoogd tot 100.000 euro.

Dienen deze extra middelen exclusief te worden gebruikt voor de organisatie van specifieke opleidingen in de palliatieve zorg?

5. Welke middelen zijn er voor het begrotingsjaar 2006 ingeschreven in de Vlaamse begroting in het kader van de palliatieve zorg in Vlaanderen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 1 maart 2006

van **VERA JANS**

Het stimuleren van de verhoging van de deskundigheid inzake palliatieve zorg, via subsidiëring van opleidingsinitiatieven, was niet specifiek gericht naar opleidingscentra of hogescholen. Alle mogelijke gezondheids- of welzijnsorganisaties kwamen in aanmerking voor deze financiering van vormingsinitiatieven in palliatieve zorg op voorwaarde dat deze opleidingen voldeden aan welbepaalde criteria. De palliatieve zorg opleiding behoort ook tot het takenpakket van de palliatieve netwerken. In het Besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 1995 houdende erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken staat het volgende vermeld: “het netwerk dient, rekening houdend met het aanwezige vormingsaanbod, overleg te plegen omtrent de organisatie van vorming voor zorg- en hulpverleners, vrijwilligers en andere betrokkenen. De palliatieve deskundige zal mee zorgen voor deskundigheidsbevordering.”

1. Aan vier hogescholen/vormingscentra werd voor het begrotingsjaar 2004 een subsidiebedrag voor de organisatie van opleidingsinitiatieven in palliatieve zorg toegekend:
 - KATHO-Campus Roeselare;
 - Vormingscentrum Hoger Instituut voor Verpleegkunde Sint-Elisabeth Turnhout;
 - Erasmushogeschool;
 - Karel de Grote Hogeschool.
2. De toegekende subsidiebedragen voor het begrotingsjaar 2004 waren als volgt:
 - KATHO-Campus Roeselare: 1.760 euro gespreid over 2 dossiers van elk 880 euro;
 - Vormingscentrum HIVSET: 1.320 euro gespreid over 2 dossiers van 440 euro en 880 euro;
 - Erasmushogeschool: 2.574 euro gespreid over 3 dossiers van 528 euro, 726 euro en 1.320 euro;
 - Karel de Grote Hogeschool: 1.870 euro.

Van het totaal toegekend subsidiebedrag (7.524 euro) aan hogescholen werd uiteindelijk slechts 5.403,78 euro uitbetaald, omwille van administratieve bezwaren in verband met de boekhoudkundige staving van de kosten.
3. De ontwikkeling en implementatie van vormingsprogramma's behoort tot de kerntaken van hogescholen. In een 10-tal hogescholen in Vlaanderen worden opleidingen, die tot gezondheidszorgberoepen leiden, ingericht. In al deze hogescholen worden vormingsprogramma's, gericht op specifieke zorgbegeleidingen ontwikkeld. Binnen de werkingstoelagen van hogescholen wordt het ontwikkelen van vormingsprogramma's voorzien. De begroting van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming voorziet budgetten voor vormingsopdrachten. Er werd geen specifiek interministerieel overleg met betrekking tot deze materie gevoerd.
4. Tot eind 2005 ontving de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen een jaarlijkse subsidie van 75.000 euro om opleidingen in palliatieve zorg te organiseren. Vanaf 2006 wordt deze jaarlijkse subsidie omgevormd tot een contract, “convenant”, voor 3 jaar waarbij bijkomende taken worden toegekend aan de Federatie Palliatieve Zorg. De subsidie wordt verhoogd met 25.000 euro.
Deze taken zijn als volgt:

- het opstellen van een curriculum voor hulpverleners in palliatieve zorg in samenwerking met de verschillende opleidingsverantwoordelijken;
- het organiseren van opleidingen in palliatieve zorg en het overleggen met de palliatieve netwerken om te komen tot een complementaire taakafbakening.
- een programma ontwerpen dat toelaat de werking van de palliatieve netwerken te registreren;
- het adviseren van de minister en haar administratie met betrekking tot palliatieve zorg;

Door dit takenpakket beoog ik op termijn een complementaire taakinfilling te bekomen in de verschillende opleidingsinitiatieven betreffende palliatieve zorg. Door het ontwikkelen van competentieprofielen in palliatieve zorg kunnen de opleidingen meer gestandaardiseerd worden wat de kwaliteit van de opleidingen alleen maar kan verhogen.

5. Voor 2006 vallen de “palliatieve” subsidies ten laste van prog. 42.2, ba 33.67, subsidies in het kader van eerstelijnsgezondheidszorg. Het totaal krediet bedraagt 2.894.000 euro. Naast de financiering voor palliatieve zorg wordt ook de subsidiëring van de SIT's van dit programma betaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 108
van 1 maart 2006
van **RUDI DAEMS**

Verzekering vrijwilligerswerk - Stand van zaken

Het vrijwilligerswerk in Vlaanderen is een aanzienlijk sociaal kapitaal en het verdient grote waardering en beleidsmatige ondersteuning. In diverse beleidsdocumenten wordt het ondersteunen, het bevorderen en het waarderen van het vrijwilligerswerk terecht vooropgesteld.

Zo is er ook uitdrukkelijk gesteld dat een structurele oplossing noodzakelijk is voor de problematiek van de verzekering van de vrijwilliger. Binnen enkele maanden zal het voor de diverse organisaties verplicht zijn om een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid af te sluiten, dit in toepassing van de wet van 3 juli 2005.

Door beide ministers werd een studie aangekondigd over de verzekering van vrijwilligersorganisaties. De resultaten van deze studieopdracht werden verwacht tegen eind januari 2006.

Wat is de stand van zaken? Welke zijn de resultaten van deze studie?

Welke beleidsvisie hanteren de ministers m.b.t. collectieve verzekering vanuit de gemeenten?

Wordt er in overleg met de verzekeringssector werk gemaakt van een modelpolis?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 108) en Anciaux (nr. 52).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 1 maart 2006

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstekt door Bert Anciaux, Vlaams minister, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 109
van 1 maart 2006
van **TINNE ROMBOUTS**

Voorzieningen voor bejaarden - Voorafgaande vergunningen

Artikel 10 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, bepaalt dat “het bouwen van een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, een rusthuis, het als dusdanig inrichten of in gebruik nemen van een bestaand gebouw en het wijzigen van de capaciteit, zijn onderworpen aan de voorafgaande vergunning van de regering volgens de regels die zij bepaalt. De vergunning kan niet worden verleend wanneer het initiatief niet past in het kader van het programma dat door de regering is vastgesteld” (artikel 10, eerste en tweede lid).

Het uitvoeringsbesluit van 17 maart 1998 bepaalt dat de voorafgaande vergunning geldt voor vijf jaar. Een verlenging van deze termijn is mogelijk: als de initiatiefnemer uiterlijk twee maanden voor het verstrijken van deze geldigheidsduur een ontvankelijke aanvraag voor het verkrijgen van een verlenging van de voorafgaande vergunning bij de administratie instuurt, kan de minister de geldigheidsduur van de voorafgaande vergunning eenmalig verlengen met drie jaar. Als de initiatiefnemer binnen de geldigheidsduur van de voorafgaande vergunning de werken die nodig zijn om het initiatief te verwezenlijken niet heeft aangevat, vervalt de voorafgaande vergunning van rechtswege. Als het initiatief twaalf jaar na datum van de beslissing van de minister die de voorafgaande vergunning verleent slechts gedeeltelijk verwezenlijkt werd, vervalt de voorafgaande vergunning van rechtswege voor de niet-gerealiseerde opnamemogelijkheden (art. 8 B. VI. Reg. 17 maart 1998 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning, bedoeld in artikel 10 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991).

Het Rekenhof stelde in het verslag over de afstemming van het zorgaanbod op de Vlaamse beleidsdoelstellingen dat er minder aanvragen voor voorafgaande vergunningen zijn doordat de inhoudelijke opmaak van dossiers sinds 1998 is verzaamd. De bedoeling daarvan was om enkel kwalitatieve en realiseerbare projectdossiers te behandelen (Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 37-A/1, 64-65). Het Rekenhof stelde dat de ex post beleidsevaluaties nog uitzonderlijk zijn: “Er vindt een beperkte interne evaluatie van het doelbereik plaats. De statistieken over voorafgaande vergunningen, erkenningen en invulling van de programmatie voor rusthuizen en serviceflats worden jaarlijks in stafvergadering besproken. De oorzaken van opvallende wijzigingen worden in de mate van het mogelijke opgespoord en geduid en de dossierbehandelaars worden op de hoogte gebracht van opvallende evoluties in hun provincie” (p. 83).

1. Hoeveel initiatiefnemers in de Vlaamse Gemeenschap beschikken momenteel over een voorafgaande vergunning voor:
 - a) een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening;
 - b) een rusthuis?

Hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkeren nog in de eerste fase van vijf jaar en hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkregen de eenmalige verlenging?

Om welke capaciteit gaat het (a en b)?

Wat is de gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning (met als eindstip de realisatie van de opnamemogelijkheden waarvoor de voorafgaande vergunning werd aangevraagd)?

Welke zijn de elementen die bepalend zijn voor deze gemiddelde duur?

2. Hoeveel initiatiefnemers in de provincie Antwerpen beschikken momenteel over een voorafgaande vergunning voor:

a) een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening;

b) een rusthuis?

Hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkeren nog in de eerste fase van vijf jaar en hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkregen de eenmalige verlenging?

Om welke capaciteit gaat het (a en b)?

Wat is de gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning in de provincie Antwerpen?

3. Hoeveel initiatiefnemers in "Turnhout" als territoriale omschrijving (regionale stad) beschikken momenteel over een voorafgaande vergunning voor:

a) een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening;

b) een rusthuis?

Hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkeren nog in de eerste fase van vijf jaar en hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkregen de eenmalige verlenging?

Om welke capaciteit gaat het (a en b)?

Wat is de gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning in "Turnhout" als territoriale omschrijving (regionale stad)?

4. Hoeveel initiatiefnemers in "zorgregio Hoogstraten" beschikken momenteel over een voorafgaande vergunning voor:

a) een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening;

b) een rusthuis?

Hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkeren nog in de eerste fase van vijf jaar en hoeveel van deze initiatiefnemers (a en b) verkregen de eenmalige verlenging?

Om welke capaciteit gaat het (a en b)?

Wat is de gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning in "zorgregio Hoogstraten"?

5. Bij hoeveel initiatiefnemers “doofde” de voorafgaande vergunning (voor respectievelijk een serviceflatgebouw, woningcomplex met dienstverlening en een rusthuis) zonder gevolg uit, na het verlopen van de termijn van vijf jaar (zonder aanvraag tot verlenging) en eventueel, op basis van de eerder geldende regeling, en dit voor de periode 1998-2005 in:

- a) de Vlaamse Gemeenschap;
- b) de provincie Antwerpen;
- c) “Turnhout” als territoriale omschrijving (regionale stad);
- d) de zorgregio Hoogstraten?

Om welke capaciteit (voorwerp van de voorafgaande vergunning) ging het?

6. Hoeveel initiatiefnemers dreigen er in 2006 hun voorafgaande vergunning te verliezen in:

- a) de Vlaamse Gemeenschap;
- b) de provincie Antwerpen;
- c) “Turnhout” als territoriale omschrijving (regionale stad);
- d) de zorgregio Hoogstraten?

7. Werd de doelstelling om enkel kwalitatieve en realiseerbare projectdossiers te behandelen via de voorafgaande vergunning (besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 1998) bereikt?

Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?

8. Op welke wijze komt de minister tegemoet aan de vaststelling van het Rekenhof dat ex post beleidsevaluaties nog uitzonderlijk zijn, meer specifiek wat de hierboven bevraagde thematiek betreft?

9. Welke “oorzaken en opvallende wijzigingen” en “opvallende evoluties in hun provincie”, zoals aangehaald in het verslag van het Rekenhof zijn de minister bekend?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 1 maart 2006

van **TINNE ROMBOUTS**

1. a) Op 1 januari 2006 zijn er in de Vlaamse Gemeenschap 146 geplande of voorafgaand vergunde nieuwe serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening voor een totale capaciteit van 5.648 wooneenheden.
- b) Op 1 januari 2006 zijn er in de Vlaamse Gemeenschap 51 geplande of voorafgaand vergunde nieuwe rusthuisgebouwen voor een totale capaciteit van 8.887 wooneenheden.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt mij de vraag naar het aantal initiatiefnemers in de Vlaamse Gemeenschap dat verkeert in de eerste fase van vijf jaar en het aantal initiatiefnemers dat verkeert in de fase van de eenmalige verlenging. Zij verzoekt mij om daarbij telkens de capaciteit en de gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning en de bepalende elementen voor deze gemiddelde duur mee te delen.

Deze data kunnen momenteel door mijn administratie nog niet binnen een redelijke taakbelasting en termijn verstrekt worden, op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap, gezien deze gegevens nog niet elektronisch beschikbaar zijn. Ik heb binnen mijn administratie een e-project opgezet, waarvan de uitvoering volop lopende is, dat deze gegevens wel elektronisch beschikbaar zal maken.

Ik bezorg de Vlaamse volksvertegenwoordiger deze gevraagde gegevens wel voor de provincie Antwerpen, de stad Turnhout en de regio Hoogstraten. Ik hanteer hierbij de gegevens die op 14 maart 2006 ter beschikking waren.

2. a) Op 14 maart 2006 zijn er in totaliteit in de provincie Antwerpen 58 verschillende lopende voorafgaande vergunningen voor serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening. Hiervan waren er
 - 39 geplande of voorafgaand vergunde nieuwe serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening voor een totale capaciteit van 1.445 bijkomende wooneenheden en
 - 19 lopende voorafgaande vergunningen voor capaciteitsuitbreiding, (gedeeltelijke) vervangingsnieuwbouw, vernieuwbouw, ingebruikname, enz. van een bestaand serviceflatgebouw.,

Van deze 58 voorafgaande vergunningen verkeren er, voor wat de geldigheidsduur betreft:

- 34 in de eerste fase van vijf jaar,
- 9 in de tweede fase van de eenmalige verlenging met drie jaar en
- 15 in de geldigheidsperiode van 12 jaar, waarbij de bouwwerken dus effectief gestart zijn.

De gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning voor serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening in de provincie Antwerpen is niet gekend.

- b) Op 14 maart 2006 zijn er in totaliteit in de provincie Antwerpen 87 verschillende lopende voorafgaande vergunningen voor rusthuizen. Hiervan zijn er:

- 15 geplande of voorafgaand vergunde nieuwe rusthuisgebouwen voor een totale capaciteit van 2.261 bijkomende woonegelegenheden en
- 72 lopende voorafgaande vergunningen voor capaciteitsuitbreiding, (gedeeltelijke) vervangingsnieuwbouw, vernieuwbouw, ingebruikname, enz. van een bestaand rusthuisgebouw.

Van deze 87 voorafgaande vergunningen verkeren er, voor wat de geldigheidsduur betreft:

- 45 in de eerste fase van vijf jaar,
- 11 in de tweede fase van de eenmalige verlenging met drie jaar en.
- 31 in de geldigheidsperiode van 12 jaar, aangezien de werker er effectief zijn gestart.

De gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning voor rusthuizen in de provincie Antwerpen is niet gekend.

3. a) Op 14 maart 2006 beschikt één initiatiefnemer in de stad Turnhout over een voorafgaande vergunning voor de bouw van een nieuw serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening voor een totale capaciteit van negen nog te realiseren wooneenheden (22 al gerealiseerde wooneenheden; dus in totaal 31 wooneenheden). Deze voorafgaande vergunning is 12 jaar geldig na de initiële verlening ervan aangezien de werken om het initiatief te verwezenlijken, zijn gestart en het gebouw al deels is gerealiseerd.

De gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning voor serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening in de stad Turnhout sinds 1990 bedraagt zes jaar.

- b) Op 14 maart 2006 beschikt één initiatiefnemer in de stad Turnhout over een voorafgaande vergunning voor de bouw van een nieuw rusthuis voor een totale capaciteit van 13 nog te realiseren woonegelegenheden (92 al gerealiseerde woonegelegenheden, dus in totaal 105 woonegelegenheden). Deze voorafgaande vergunning is 12 jaar geldig na de initiële verlening ervan aangezien de werken om het initiatief te verwezenlijken, zijn gestart en het gebouw al grotendeels is gerealiseerd.

De gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning voor rusthuizen in de stad Turnhout sinds 1990 bedraagt 3,5 jaar.

4. a) Op 14 maart 2006 beschikt in de ouderenzorgregio Hoogstraten één initiatiefnemer over een voorafgaande vergunning voor de bouw van een nieuw serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening voor een totale capaciteit van 18 wooneenheden.

Deze voorafgaande vergunning verkeert nog in de eerste fase van vijf jaar.

De gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning voor serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening in de regio Hoogstraten sinds 1987 bedraagt vijf jaar.

- b) Op 14 maart 2006 beschikken in de ouderenzorgregio Hoogstraten vijf initiatiefnemers over een voorafgaande vergunning voor rusthuizen, waarvan
- één verkeert in de eerste fase van vijf jaar,
 - één in de fase van eenmalige verlenging met drie jaar en
 - drie initiatiefnemers zich bevinden in de geldigheidsperiode van 12 jaar, aangezien de werken er effectief van start zijn gegaan.

Het gaat voor de vijf vergunningen samen om een capaciteitsuitbreiding met 83 woonegelegenheden, waarvan 55 nieuwbouwwoonegelegenheden en 28 nog te realiseren woonegelegenheden als uitbreiding van een bestaand of nieuw gerealiseerd gebouw.

De gemiddelde duur van een voorafgaande vergunning voor rusthuizen in de ouderenzorgregio Hoogstraten sinds 1991 bedraagt 6,5 jaar.

5. Het aantal initiatiefnemers waarbij de voorafgaande vergunning uitdoofde zonder gevolg, na het verstrijken van de termijn van vijf jaar (zonder aanvraag tot verlenging) en eventueel op basis van de eerder geldende regeling, en dit voor de periode 1998-2005 bedraagt in:
 - a) de Vlaamse Gemeenschap: niet gekend;
 - b) de provincie Antwerpen: niet gekend;
 - c) de stad Turnhout: geen;
 - d) de ouderenzorgregio Hoogstraten: geen.
6. Het aantal initiatiefnemers dat in 2006 zijn voorafgaande vergunning dreigt te verliezen in:
 - a) de Vlaamse Gemeenschap: niet gekend;
 - b) de provincie Antwerpen: acht voorafgaande vergunningen lopen af in 2006, waarvan drie voor serviceflatgebouwen waarvoor de eenmalige verlenging met drie jaar nog mogelijk is, en vijf voor rusthuizen: voor drie rusthuizen is de eenmalige verlenging met drie jaar nog mogelijk en voor de twee andere rusthuisvergunningen loopt de termijn van 12 jaar na de initiële verlening af voor het niet-gerealiseerde gedeelte van de verleende vergunning;
 - c) de stad Turnhout: geen;
 - d) de ouderenzorgregio Hoogstraten: geen.
7. De doelstelling om enkel kwaliteitsvolle en realiseerbare projectdossiers te behandelen via de voorafgaande vergunning (besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 1998) werd bereikt en wel op volgende wijze:
 - grondige voorbereiding van de samenstelling van een aanvraagdossier door de initiatiefnemers is noodzakelijk geworden;
 - de in te sturen documenten en inlichtingen zijn een verdere verfijning en uitwerking van de procedure;
 - uitvoeren door de kandidaat-initiatiefnemer van een voorafgaande haalbaarheidsstudie;
 - aanzet tot visievorming over het te realiseren initiatief;
 - aanzet tot zelfreflectie vanwege de kandidaat-initiatiefnemer.
8. Ik evalueer samen met mijn administratie de huidige bestaande regelgeving over de voorafgaande vergunning, rekening houdend met alle betrokken actoren en factoren, in het kader van de voorbereiding van een nieuw woon- en zorgdecreet. Bovendien zijn ex-post beleidsevaluaties van de voorafgaande vergunning van ouderenvoorzieningen complex, waarbij allerlei directe en indirecte elementen een rol spelen, zoals de subsidiëring van rusthuizen via het Vlaamse Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), subsidiëring van serviceflats via Serviceflats Invest (SFI), de economische en maatschappelijke verschuivingen en veranderingen zoals onder andere de rentevoeten, veranderingen in het lokale beleid op vlak van ruimtelijke ordening, woonbeleid, lokale planning, enz.
9. De “oorzaken en opvallende wijzigingen” en “opvallende evoluties in hun provincie”, zoals aangehaald in het verslag van het Rekenhof zijn mij als minister bevoegd voor de ouderenvoorzieningen in Vlaanderen bekend.

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger daarvoor naar de kleinere groei van het aantal rusthuiswoonegelegenheden en wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening. Ook de procedure voor de infrastructuursubsidiëring via het VIPA speelt hierbij een rol.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 110
van 8 maart 2006
van **TOM DEHAENE**

RVT-bedden Vlaams-Brabant - Stand van zaken

1. Hoeveel RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuis) telt de provincie Vlaams-Brabant?

Wat is de evolutie in dit aantal over de periode 1995-2005?

Wat is de verhouding van het aantal RVT-bedden tot het aantal ROB-bedden (rustoord) over de periode 1995-2005?

Wat is de huidige verdeling van deze RVT-bedden naar de aard van het initiatief (VZW, OCMW, commercieel)?

Hoeveel rusthuisbewoners in de provincie Vlaams-Brabant voldoen aan de RVT-criteria, maar worden slechts met een Riziv-forfait voor een ROB-bed betaald?

2. Hoeveel RVT-bedden ressorteren er onder de zorgregio Mechelen als territoriale omschrijving (regionale stad) in het kader van de zorgregio-omschrijving?

Wat is de evolutie in dit aantal over de periode 1995-2005?

Wat is de verhouding van het aantal RVT-bedden tot het aantal ROB-bedden over de periode 1995-2005?

Wat is de huidige verdeling van deze RVT-bedden naar de aard van het initiatief (VZW, OCMW, commercieel)?

Hoeveel rusthuisbewoners in de zorgregio Mechelen als territoriale omschrijving (regionale stad) voldoen aan de RVT-criteria, maar worden slechts met een Riziv-forfait voor een ROB-bed betaald?

3. Hoeveel RVT-bedden telt de zorgregio Mechelen?

Wat is de verdeling van deze RVT-bedden naar de aard van het initiatief (VZW, OCMW, commercieel)?

Wat is de evolutie in dit aantal over de periode 1995-2005?

Wat is de verhouding van het aantal RVT-bedden tot het aantal ROB-bedden over de periode 1995-2005?

Wat is de huidige verdeling van deze RVT-bedden naar de aard van het initiatief (VZW, OCMW, commercieel)?

Hoeveel rusthuisbewoners in de zorgregio Mechelen voldoen aan de RVT-criteria, maar worden slechts met een Riziv-forfait voor een ROB-bed betoelaagd?

4. Hoe verhouden respectievelijk de provincie Vlaams-Brabant, de territoriale omschrijving regionale stad Mechelen, de zorgregio Mechelen, het subniveau van eerste orde Mechelen, het subniveau van eerste orde Duffel en het subniveau van eerste orde Bonheiden zich tot :
 - a) het totale aantal RVT-bedden in de Vlaamse Gemeenschap?
 - b) de algemene verhouding in de Vlaamse Gemeenschap tussen ROB-bedden en RVT-bedden?
 - c) het totale aantal rusthuisbewoners in de Vlaamse Gemeenschap die voldoen aan de RVT-criteria, maar slechts met een Riziv-forfait voor een ROB-bed worden betoelaagd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 8 maart 2006

van **TOM DEHAENE**

1. Op 31 december 2005 waren er in Vlaams Brabant 4.318 erkende RVT-bedden.

Het aantal RVT-bedden en de verhouding tot het aantal rusthuiswoongelegenheden is in Vlaams Brabant geëvolueerd als volgt:

Jaartal	Rusthuiswoongelegenheden	Waarvan RVT-bedden	Verhouding RVT/ROB
1995	7983	1960	24.55 %
1996	8205	1971	24.02 %
1997	8459	1988	23.50 %
1998	8554	2256	26.37 %
1999	8530	2219	26.01 %
2000	8539	3193	37.39 %
2001	8672	3612	41.65 %
2002	8901	4073	45.76 %
2003	9046	4377	48.39 %
2004	9157	4402	48.07 %
2005	9414	4318	45.87 %

De RVT-bedden zijn naar de aard van de initiatiefnemer verdeeld als volgt:

VZW	:	2.299	bedden
OCMW	:	1.200	bedden
NV	:	682	bedden
BVBA	:	62	bedden
Fysisch persoon	:	50	bedden
CV	:	25	bedden
Totaal	:	4.318	bedden

Uit gegevens van het RIZIV die betrekking hebben op het vierde kwartaal 2004 blijkt dat er in die periode in Vlaams Brabant gemiddeld 1.392 bewoners met een RVT-profiel opgenomen waren in een rusthuisbed zonder RVT-erkenning.

2. Op 31 december 2005 waren er in de zorgregio Mechelen 950 erkende RVT-bedden.

Het aantal RVT-bedden en de verhouding tot het aantal rusthuiswoongelegenheden is in zorgregio Mechelen geëvolueerd als volgt:

Jaartal	Rusthuiswoongelegenheden	Waarvan RVT-bedden	Verhouding RVT/ROB
1995	1.781	420	23.58 %

1996	1.827	440	24.08 %
1997	1.912	440	23.01.%
1998	1.960	466	23.78 %
1999	1.989	460	23.13 %
2000	2.024	554	27.37 %
2001	2.024	678	33.50 %
2002	1.992	783	39.31 %
2003	1.992	897	45.03 %
2004	2.010	897	44.63. %
2005	2.069	950	45.92 %

De RVT-bedden zijn naar de aard van de initiatiefnemer verdeeld als volgt :

VZW	:	452	bedden
OCMW	:	402	bedden
NV	:	71	bedden
BVBA	:	25	bedden
Fysisch persoon	:	0	bedden
CV	:	0	bedden
Totaal	:	950	bedden

Uit gegevens van het RIZIV die betrekking hebben op het vierde kwartaal 2004 blijkt dat er in die periode in zorgregio Mechelen gemiddeld 374 bewoners met een RVT-profiel opgenomen waren in een rusthuisbed zonder RVT-erkenning.

- De zorgregio Mechelen, op het niveau van de 14 regionale steden, stemt volledig overeen met de zorgregio Mechelen volgens de indeling in 60 zorgregio's, niveau kleine stad.
- Op 31 december 2005 telde Vlaanderen, inclusief de Vlaamse rustoorden in Brussel, 63.003 ROB-woonegelegenheden, waarvan 28.008 woonegelegenheden met een RVT-erkenning. Daarnaast waren er 425 ziekenhuis-RVT-bedden zonder rustoorderkenning. Op een totale opvangcapaciteit van 63.428 woonegelegenheden in de Vlaamse Gemeenschap waren er dus 28.433 RVT-erkenningen, hetzij 44.82 % van de totale opvangcapaciteit.

De uitsplitsing van deze cijfers over de gevraagde regio's geeft de volgende resultaten:

	Rusthuis-woonegelegenheden	RVT-bedden	verhouding RVT-ROB	Aantal RVT-gerechtigden in ROB
Vlaanderen	63.428	28.433	44,83%	10.835
Vlaams Brabant	9.414	4.318	45,87%	1.392
Zorgregio Mechelen	2.069	950	45,92%	374
Subniveau Mechelen	1.011	471	46,59%	176
Subniveau Duffel	524	210	40,08%	70
Subniveau Bonheiden	534	269	50,37%	128

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 111
van 8 maart 2006
van **CATHY BERX**

Welzijn en Volksgezondheid - Kredieten wetenschappelijk onderzoek

M.b.t. het wetenschappelijk onderzoek gefinancierd met begrotingskredieten vanuit Welzijn en Volksgezondheid vernam ik graag het antwoord van de minister op volgende vragen.

1. Welke middelen van de begrotingsprogramma's 40.1 t.e.m. 40.3 gaan vanaf 2004 naar wetenschappelijk onderzoek? (naam onderzoeksinstelling, omschrijving onderzoeksopdracht, bedrag van financiering en duurtijd van het gefinancierde onderzoek)
2. Welke middelen van de begrotingsprogramma's 41.1 t.e.m. 41.9 gaan vanaf 2004 naar wetenschappelijk onderzoek? (naam onderzoeksinstelling, omschrijving onderzoeksopdracht, bedrag van financiering en duurtijd van het gefinancierde onderzoek)
3. Welke middelen van de begrotingsprogramma's 42.1 t.e.m. 42.3 gaan vanaf 2004 naar wetenschappelijk onderzoek? (naam onderzoeksinstelling, omschrijving onderzoeksopdracht, bedrag van financiering en duurtijd van het gefinancierde onderzoek)
4. Hoe worden de vermelde middelen voor wetenschappelijk onderzoek toegekend?
5. Welk wetenschappelijk onderzoek werd afgerond sinds 2004?

Op welke wijze werd het wetenschappelijk onderzoek dat werd afgerond sinds 2004 betrokken in de beleidsevaluatie?

6. In welke domeinen leverde het onderzoek sinds 2004 nieuwe numerieke gegevens aan? Om welke numerieke gegevens gaat het?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 8 maart 2006

van **CATHY BERX**

Voor de Bovenbouw binnen het beleidsdomein Welzijn en Volksgezondheid gingen er vanaf 2004 geen middelen naar wetenschappelijk onderzoek.

Vragen 1- 3 : zie bijgevoegde overzichtstabel

4. De gegevens zijn ook in de tabel toegevoegd.

De **administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn** lijst de onderzoeksbehoeften op. De minister bepaalt de prioritaire volgorde van de ingediende onderzoeksvoorstellen. De toekenning van de onderzoeksopdrachten gebeurt door een offertevraag volgens de wetgeving op overheidsopdrachten.

Bij het **Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap** worden minstens 3 relevante onderzoeksinstellingen aangeschreven op basis van een welomschreven onderzoeksopdracht. Veelal worden een richtprijs en een richttermijn vermeld. Iedere deelnemer kan dan zijn studievoorstel indienen. De administratie vergelijkt de ingediende studievoorstellen en legt een voorstel van beslissing voor aan de Raad van Bestuur. De Raad van Bestuur beslist over de toewijzing van de onderzoeksopdracht.

5. Deze gegevens zijn in de bijgevoegde tabel opgenomen.

Het wetenschappelijk onderzoek dat binnen de **administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn** werd afgerond sinds 2004 werd niet betrokken in de beleidsevaluatie.

N.a.v. de opdracht inzake het natraject van het Zorgcongres werden verschillende publicaties uitgebracht door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies.

De studieopdracht betreffende de brandveiligheid binnen de voorzieningen Bijzondere Jeugdbijstand heeft als doelstelling het voorbereiden van een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende specifieke brandveiligheidsnormen en beoogt aldus geen beleidsevaluatie.

Het onderzoek m.b.t. de sociale conjunctuurbarometer heeft als doelstelling het ondersteunen van het beleid in een voorbereidende fase.

De resultaten van de studieopdracht rond verzekeringen voor organisaties met vrijwilligers zullen worden meegenomen in de evaluatie van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector.

Het onderzoek naar de financiële toestand van 6 beheersinstanties van 6 ouderenvoorzieningen door een bedrijfsrevisor werd pas op 1 maart 2006 afgerond, waardoor de resultaten van dit onderzoek nog niet betrokken werden in de beleidsevaluatie.

Bij het **Vlaams Fonds** wordt elk opgeleverd onderzoeksrapport normaliter voorgelegd aan de Raad van Bestuur. In bepaalde gevallen vraagt de Raad dan nog op zijn beurt advies in bij één of andere Ad-hoccommissie die bij het Vlaams Fonds geïnstalleerd is.

De resultaten van de wetenschappelijke onderzoeken worden bij **Kind en Gezin** op verschillende manieren gebruikt voor beleidsevaluatie :

- De resultaten van het rapport “Indicatoren van de leefsituatie van het jonge kind in Vlaanderen 2001 en 2002”, juni 2004 (gepubliceerd) wordt opgenomen in de publicatie Het kind in Vlaanderen 2004 en aangewend in de planningsoefeningen kinderopvang en in omgevingsanalyses
- De specifieke dataset met enquêtegegevens voor Kind en Gezin zal opgenomen worden in de publicatie Het kind in Vlaanderen 2004 en zal worden aangewend in omgevingsanalyses in het domein preventieve gezinsondersteuning en kinderopvang.
- Het rapport “Evaluatie van het aanbod aan opvoedingsondersteuning” (niet gepubliceerd) vormt een input voor het vormingsprogramma voor de regioverpleegkundigen van Kind en Gezin.
- De resultaten in het onderzoek rond visusscreening vormt een element in de beslissing over de introductie van de visusscreening op de consultatiebureaus van Kind en Gezin
- De resultaten uit de bevraging over de tevredenheid van de klanten Kind en Gezin-lijn vormt een element in de beslissing over de uitbreiding van het proefproject “Kind en Gezin-lijn”
- De resultaten van de bevraging van de onthaalouders aangesloten bij een dienst voor opvanggezinnen in het kader van de evaluatie van het sociaal statuut werd bezorgd aan de voogdijminister.
- De bevraging van gezinnen over het gebruik van kinderopvang voor kinderen jonger dan 3 jaar en bevraging van gezinnen over het gebruik van buitenschoolse opvang wordt opgenomen in de publicatie Het kind in Vlaanderen 2004 en geeft basisinformatie voor de planningsoefeningen kinderopvang en aanwending in omgevingsanalyses.
- Het rapport “Financiële leefbaarheid van de mini-crèches” werd gebruikt voor in de omgevingsanalyses kinderopvang en levert materiaal aan voor verbeteringsvoorstellen met betrekking tot de leefbaarheid van de zelfstandige sector.
- Het rapport “De werkdruk in de diensten voor opvanggezinnen” vormt de basis voor de uitwerking van voorstellen tot verlichting van de werkdruk in de diensten
- Het ontwikkelen van een vragenlijst voor het in kaart brengen van de behoeften aan kinderopvang op lokaal niveau zal een instrument opleveren dat ter beschikking zal worden gesteld van het Lokaal Overleg Kinderopvang.

De resultaten uit de wetenschappelijke onderzoeken van **CBGS** werden gebruikt voor :

- intensief gebruikt in de verschillende regio’s Integrale Jeugdhulp om structurele participatie vorm te geven en om de discussie daaromtrent te voeren.
- de preventie Vlaams-Brabant ontwierp een draaiboek voor de methodiek van de verbetergroepen; organiseerden daarover vormingen binnen de bijzondere jeugdbijstand.
- Aanmaak van gegevens op vraag van o.a. Kind en Gezin /observatorium voor gezondheid en welzijn/pensioenrapport
- In overleg met Vlaams Fonds : simulaties om de omvang en de veroudering van toekomstige cliëntpopulaties te becijferen

- De resultaten worden ook gebruikt bij de programmering van de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen

Bij de **administratie Gezondheidszorg** zijn in het kader van de preventie van suïcide 2 projecten gedeeltelijk afgerond: fase 1

- zorg voor suïcidepogers via de spoedgevallendienst: afhankelijk van de resultaten van het 2de deel zullen beide fasen geïntegreerd worden en geïmplementeerd in heel Vlaanderen.
- zorg voor personen met depressie binnen de CGG: afhankelijk van de resultaten van het 2de deel zullen de bevindingen geïmplementeerd worden in heel Vlaanderen.

Voor de professionalisering van preventie en behandeling van jongeren met eetstoornissen wordt momenteel het draaiboek door de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg gebruikt voor het opstellen van de standaard gewicht die dienen toegepast te worden in de CLB's. Door de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen wordt het draaiboek voor huisartsen verder geïmplementeerd. In de zorgrijke regio Leuven worden netwerken tussen de verschillende zorgverleners opgericht om tot éénduidige aanpak te komen en overlappings te vermijden bij de zorgverlening van jongeren met eetstoornissen.

Binnen het Steunpunt Milieu en Gezondheid worden de definitieve resultaten opgeleverd na het aflopen van de beheersovereenkomst. Totnogtoe zijn er resultaten van studies over milieugezondheidsindicatoren; open ruimte en gezondheid; biomonitoringsgegevens over pasgeborenen; genetische gevoeligheid en milieubelasting. Het onderzoeksproject leverde ook gegevens op in het domein van de jeugdgezondheidszorg en de geestelijke gezondheidszorg. Het betreft gegevens rond zorgverleners die met anorexia- en obesitas-diagnose en -behandeling betrokken zijn.

Het eindrapport van de Gezondheidsenquête 2004 is ter beschikking op <http://www.iph.fgov.be/epidemiologie/epin/crosprnl/hisnl/table04.htm>. De enquête bevat vele cijfers voor zowel het evalueren van het beleid (bv. kankerscreening) als het signaleren van probleemgebieden (bv. kennis AIDS, milieufactoren, lawaaihinder) of voor beide (alcoholgebruik in verschillende leeftijdsgroepen).

6. Binnen de **administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn** leverde de opdracht betreffende het natraject van het Zorgcongres numerieke gegevens aan over zorg verlenen en zorg ontvangen in Vlaanderen, met bijzondere aandacht voor mantelzorg.

Het eindrapport van de studie rond de brandveiligheid van de voorzieningen Bijzondere Jeugdbijstand resulteert in een kostprijsberekening van de noodzakelijke aanpassingswerken voor de voorzieningen, indien de voorgestelde normen geïmplementeerd worden.

Het resultaat van het onderzoek rond het ontwikkelen van een sociale conjunctuurbarometer was een cijferkorf ter ondersteuning van het lokaal sociaal beleid. Hierbij wordt de nadruk gelegd op de mogelijkheden die de korf biedt voor de lokale besturen om hun sociaal beleid te evalueren en eventueel bij te sturen.

Het onderzoek naar de financiële toestand van 6 beheersinstanties van 6 ouderen-voorzieningen door een bedrijfsrevisor leverde op het domein van boekhouding en financiële analyse numerieke gegevens aan. De numerieke gegevens zijn jaarrekeningen en ratio's, berekend op deze jaarrekeningen.

Bij het **Vlaams Fonds** lag in de meeste, zonet alle gevallen waarbij onderzoek uitbesteed aan derden, het hoofddoel op kwalitatieve gegevens met beleidsrelevantie. Alle onderzoek in de betreffende periode 2004-2005 is trouwens nog niet opgeleverd. Wel kunnen we nu al vooropstellen dat in het kader van het onderzoek 'inschaling PmH' cijfermatige gegevens

beschikbaar zullen worden over de persoonskenmerken van meer dan 17.000 PmH die momenteel in een erkende voorziening van het Vlaams Fonds verblijven.

Bij **Kind en Gezin** leverde de resultaten van de wetenschappelijke onderzoeken nieuwe numerieke gegevens mbt :

- Voorzetting van de gegevensreeks leefsituatie jonge kinderen
- Verderzetting van de gegevensreeks over de leefsituatie van jonge kinderen na de stopzetting van de PSBH.
- Kennis regioverpleegkundigen op domein opvoedingsondersteuning; evaluatie door gezinnen van aanbod opvoedingsondersteuning
- Gegevens over klanttevredenheid
- Achtergrondgegevens over onthaalouders aangesloten bij een dienst en evaluatiegegevens
- Verderzetting van de gegevensreeks over het gebruik van kinderopvang en buitenschoolse opvang
- Basisgegevens over de mini-crèches in Vlaanderen
- Gegevens over takenpakket van de diensten voor opvanggezinnen en werkdruk
- Kwantificering zoekproces, gegevens over toegankelijkheid van de kinderopvang

De informatie van de wetenschappelijke onderzoeken bij **CBGS** zorgt voor :

- Update van de Rijksregister gegevens over de samenstelling van de huishoudens (situatie 1/1/2004)
- demografische gegevens (uit rijksregister) over alleenwonenden in België, veranderingen tijdens 1991-2003.
- gegevens over de samenstelling van het huishouden van 75-plussers, veranderingen tijdens de jaren '90 (zie Artikel in Bevolking en Gezin 2004/1)
- gegevens over de samenstelling van het huishouden van alleenstaande ouders, ongehuwd samenwonenden
- schattingen over het aantal kinderen in het Vlaamse Gewest die een scheiding van de ouders meemaakten, de verspreiding van kinderen met gescheiden ouders over de Vlaamse gemeenten, de leeftijd van de kinderen waarop die gebeurtenis plaats vond, de woonsituatie enkele jaren na een scheiding, de veranderingen tijdens de jaren '90.
- Dagopvang in vlaanderen : een aantal indicatoren
- combinatiebeleid in vlaamse bedrijven: overzicht van beschikbare faciliteiten
- combinatiemodel (vlaanderen / europa)/ indicatoren inzake arbeidsverdeling

De wetenschappelijke onderzoeken uitgevoerd binnen de **administratie Gezondheidszorg** leverden op verschillende manieren nieuwe numerieke gegevens aan :

- Het onderzoek naar de preventie van suïcide
 - numerieke gegevens zullen pas beschikbaar zijn na het afronden van de projecten
 - voorbeeld van nieuwe numerieke gegevens:
 - aantal suïcidepogers met opvang volgens standaardprotocol
 - aantal patiënten met een depressie met opvang volgens standaardprotocol in de CGG
- Prostaatkankerscreening: de eerste numerieke gegevens zullen pas vanaf 2008 beschikbaar zijn. Onder meer over het aantal screeningstesten en het aantal gevonden kankers zullen numerieke gegevens bekend zijn.
- Steunpunt Milieu en Gezondheid: Numerieke gegevens zijn er vooral op het vlak van de biomonitoring. Totnogtoe zijn er individuele en groepsgegevens aangaande de onderzoeksgroep "pasgeborenen" en individuele gegevens van de onderzoeksgroep "adolescenten". Het gaat daarbij om gehalten van diverse pollutanten in (navelstreng)bloed en in urine als ook resultaten over een reeks effectindicatoren.

Het wetenschappelijk onderzoek dat in het kader i.v.m. epidemiologisch onderzoek en indicatorenverzameling wordt gesubsidieerd (pr. 42.2, b.a. 33.29) levert jaarlijks gegevens inzake incidentie, prevalentie, kenmerken van patiënten ed. aangaande de onderzochte ziektebeelden (kanker, diabetes, zelfmoord, hartaandoeningen enz.).

BIJLAGE

Overzichtstabel

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/111/antw.111.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 112
van 8 maart 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Welzijn en Volksgezondheid - Projectsubsidies

Diverse decreten uit het welzijnsrecht bieden de mogelijkheid aan de uitvoerende macht om initiatieven op projectbasis (dus niet structureel) te betoelagen.

1. Welke sectoren uit de Vlaamse welzijns- en gezondheidszorg kennen (ook) een betoelaging op projectbasis?
2. Welke initiatieven uit de respectieve sectoren werden en/of worden op projectbasis betoelaagd in 2004, 2005 en 2006? (naam en locatie initiatiefnemer, beschrijving van het project en duurtijd projectfinanciering)
3. Hoe verhoudt voor de diverse sectoren het bedrag van de projectfinanciering zich tot het bedrag van de structurele subsidiëring?
4. Welke projecten werden in 2004, 2005 of (reeds) 2006 geëvalueerd?

Welke inzichten leverden deze evaluaties op?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 8 maart 2006

van **STEVEN VANACKERE**

1. Hierna een lijst van de sectoren uit de Vlaamse welzijnszorg welke een betoelaging kennen op projectbasis:

Algemeen Welzijnswerk:

Subsidies aan 'diensten en instellingen voor vernieuwende en experimentele projecten in de welzijnszorg'.

Thuiszorg:

De regelgeving bepaalt dat de minister jaarlijks de thema's vastlegt waarvoor projecten kunnen worden ingediend.

Ouderenzorg:

De overheid verleent ondersteuning aan diverse experimentele initiatieven en projecten teneinde de bestaande hulp- en dienstverleningsvormen op voortdurende wijze te evalueren, en ook om aan te sporen tot vernieuwing.

De projectfinanciering beoogt een gedeeltelijke financiering van initiatieven die niet gesubsidieerd worden volgens het reguliere circuit.

Algemeen Welzijnsbeleid:

Alle organisaties uit alle sectoren kunnen een aanvraag voor subsidies indienen

Het forensisch Welzijnswerk.

Bijzondere Jeugdbijstand.

Hierna een lijst van de sectoren uit de Vlaamse gezondheidszorg welke een betoelaging kennen op projectbasis:

Programma 42.1:

Het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg voorziet dat de regering bijkomende taken kan opdragen aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg ten behoeve van specifieke doelgroepen, problematieken of regionale behoeften of in geval van acute crisissituaties.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1999 ter uitvoering van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg werd bepaald dat voor de uitvoering van deze bijkomende taken de Vlaamse minister convenants kan sluiten met de CGG-sector voor een termijn van maximaal 3 jaar. Hiervoor kunnen middelen worden voorzien op het programma 42.1

Programma 42.2:

Vanuit preventieve en sociale gezondheidszorg worden vanuit de sectoren gezondheidsbevordering, ziektepreventie, preventie van zelfmoord en depressie, eerstelijnsgezondheidszorg en jeugdgezondheidszorg enkele projecten betoelaagd. Gewoonlijk wordt voorzien in een structurele financiering. Via meerjarige convenanten worden in overleg opdrachten gegeven aan organisaties die hiervoor gesubsidieerd worden. Aan de hand van indicatoren en opvolging gedurende het jaar worden deze organisaties geëvalueerd en bijgestuurd indien nodig.

De subsidies die i.v.m. epidemiologisch onderzoek en indicatorenverzameling worden toegekend zijn uitsluitend projecten. Het betreft hier registratieprojecten die gegevens aanleveren die belangrijk zijn in het kader van de beleidsvoorbereiding.

2. Als bijlagen gaan overzichten van de door hierna vermelde sectoren gesubsidieerde projecten 2004, 2005 en 2006 met respectievelijk de naam en de locatie van de initiatiefnemer, de beschrijving van het project en de duurtijd ervan.

Welzijnszorg:

- Algemeen Welzijnswerk;
- Thuiszorg;
- Ouderenzorg;
- Algemeen Welzijnsbeleid;
- Forensisch Welzijnswerk;
- Bijzondere Jeugdbijstand.

Gezondheidszorg:

- Geestelijke Gezondheidszorg;
- Preventie en Sociale Gezondheidszorg.

3. Hierna per sector de verhouding van het bedrag van de projectfinanciering tot het bedrag van de structurele subsidiëring:

Welzijnszorg:

Algemeen Welzijnswerk:

Voor het begrotingsjaar 2004 was een budget beschikbaar van 332.000 euro. Hiervan is in totaal 314.857,69 euro toegekend. Voor de structurele subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk (programma 41.7, basisallocatie 34.04) was een budget ingeschreven van 66.020.800 euro. De toegekende projectsubsidies komen dus neer op zowat 0,48 % van de structurele subsidie.

Voor het begrotingsjaar 2005 was een budget beschikbaar van 312.000 euro. Hiervan is in totaal 279.559,48 euro toegekend. Daarnaast is er nog een restbudget van 217.000 euro integraal aangewend vanuit programma 41.7, basisallocatie 34.04.

Voor de structurele subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk (programma 41.7, basisallocatie 34.04) was een budget ingeschreven van 68.229.860 euro (min het restbudget van 217.000 euro). De toegekende projectsubsidies komen dus neer op zowat 0,73 % van de structurele subsidie.

Voor het begrotingsjaar 2006 is een budget beschikbaar van 233.000 euro. Daarvan is nog niets toegekend. Voor de structurele subsidiëring (programma 41.7, basisallocatie 34.04) is een budget ingeschreven van 70.270.000 euro. De beschikbare projectsubsidies bedragen dus 0,33 % van de structurele subsidie.

Thuiszorg:

In 2004 bedroeg de totale subsidie voor de projecten thuiszorg 372.000 euro. Tegenover het globale budget thuiszorg (exclusief gezinszorg), dat 10.025.000 euro bedroeg, komt dit neer op ongeveer 3,5%.

In 2005 werd 561.826 euro besteed aan de projecten terwijl het totale budget 10.201.000 euro bedroeg, wat overeenkomt met 5,5%

Neemt men het budget gezinszorg mee in overweging, dan daalt de verhouding tot respectievelijk 0,1% in 2004 en bijna 0,2% in 2005.

Algemeen Welzijnsbeleid:

Bij de subsidiering uit de gedeelde winsten van de Nationale Loterij wordt er een onderscheid gemaakt tussen een projectsubsidie, een investeringssubsidie en een werkingssubsidie. Deze subsidies zijn echter allen niet structureel. De definities van de verschillende subsidies zijn terug te vinden in de omzendbrief WEL 2005/001.

Het forensisch welzijnswerk:

Enerzijds worden met de subsidies projecten gefinancierd bij organisaties die (nog) geen structurele financiering van de Vlaamse overheid ontvangen (Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, Suggnomè) maar wel over een inhoudelijke expertise beschikken die niet aanwezig is bij door de Vlaamse Gemeenschap structureel gefinancierde organisaties.

Anderzijds wordt via een proefproject uitvoering gegeven aan nieuw Vlaams beleid (Vlaams strategisch plan 'Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden') binnen bestaande structuren (CAW De Kempen, CAW Metropool, CAW De Poort) in afwachting van een algemene invoering van het plan in alle gevangenissen van Vlaanderen en van een structurele verankering van de op projectbasis toegekende personeelsleden. Aangezien de extra personeelsleden tewerkgesteld zijn in de door de Vlaamse Gemeenschap reeds gesubsidieerde CAW's en aangezien een structurele inbedding in de CAW's in het vooruitzicht wordt gesteld, zijn de subsidies berekend overeenkomstig de regelgeving op het algemeen welzijnswerk en ontvangen de begunstigde CAW's bijgevolg eenzelfde bedrag per voltijds equivalent, ongeacht of het om een structurele dan wel een projectmatige subsidie gaat.

Bijzondere Jeugdbijstand:

In het jaar 2005 werd een totaalbedrag van 225.229.149 euro voorzien voor de bijzondere jeugdbijstand, waarvan 8.748.681 euro, of 3,9%, voor projecten.

Gezondheidszorg:**Programma 42.1:**

Voor de uitvoering van de overeenkomst werd in 2004 en 2005 jaarlijks een bedrag voorzien van 136.341,00 euro. In 2006 is het subsidiebedrag beperkt tot 123.000,00 euro.

Het bedrag van deze convenantfinanciering staat in een verhouding van 0,3 % ten opzichte van de structurele subsidiëring.

Programma 42.2

Globaal genomen is projectfinanciering maar een klein deeltje in vergelijking met de structurele financiering in het globale budget van preventieve en sociale gezondheidszorg.

Jaar 2004:

sector	verhouding tov vastleggingskrediet pr.42.2	Verhouding tov vastleggingskrediet sector
Gezondheidsbevordering	0,003 Of 94.547/36.510.000	0,01 Of 94.547/7.212.000
Ziektepreventie	0,001 Of 50.000/36.510.000	0,01 Of 50.000/4.571.000
Preventie van zelfmoord en depressie	0,003 Of 120.050/36.510.000	0,39 Of 120.050/309.000
Eerstelijnsgezondheidszorg	0	0
Jeugdgezondheidszorg	0	Geen apart budget voor jeugdgezondheidszorg. Staat op een basisallocatie dat voor verschillende doeleinden mogelijk is en op basisallocaties die voorzien in kredieten voor de screening van aangeboren metabole aandoeningen.

Jaar 2005:

sector	verhouding tov vastleggingskrediet pr.42.2	Verhouding tov vastleggingskrediet sector
Gezondheidsbevordering	0,003 Of 120.050/35.262.000	0,02 Of 120.050/7.096.000
Ziektepreventie	0,001 Of 50.000/35.262.000	0,01 Of 50.000/4.644.000
Preventie van zelfmoord en depressie	0,01 Of 440.979/35.262.000	+/- 1 of 440.979/441.000
Eerstelijnsgezondheidszorg	0,006 Of 210.455/35.262.000	0.09 of 210.455/2.407.593,65
jeugdgezondheidszorg	0	0

Jaar 2006:

sector	verhouding tov vastleggingskrediet pr.42.2	Verhouding tov vastleggingskrediet sector
Gezondheidsbevordering	0	0
Ziektepreventie	0,002 Of 60.000/36.180.000	0,01 of 60.000/4.472.000
Preventie van zelfmoord en depressie	0	0
Eerstelijnsgezondheidszorg	0	0
jeugdgezondheidszorg	0	0

De projecten die via het programma 42.2, basisallocatie 33.29 (epidemiologisch onderzoek en indicatorenverzameling) worden gefinancierd, betreffen allemaal subsidieprojecten. Het vastleggingskrediet betrof voor de respectieve jaren:

2004: 1.494.000 €

2005: 1.536.000 €

2006: 1.200.000 €

Dit is ongeveer 6 à 8 % van de middelen voor het programma 42.2.

4. Hierna per sector de projecten welke in 2004, 2005, of/reeds werden geëvalueerd:

Welzijnszorg:

Algemeen Welzijnswerk:

De subsidiërende administratie heeft de projecten 2004 geëvalueerd, en dit op basis van het financiële en inhoudelijke verslag. Het financiële verslag bevat een overzicht van de kosten en de opbrengsten van het project, een voor waar en echt verklaarde schuldvordering en een genummerde lijst van de bewijsstukken. Het inhoudelijke verslag bevat de resultaten van het project en een omstandige verslaggeving over de wijze waarop de doelstellingen van het project zijn bereikt en de activiteiten zijn uitgevoerd.

Uit de evaluatie is gebleken dat voormelde projecten een duidelijk experimenteel en/of vernieuwend karakter vertonen, met uitzondering van het project van Caritas Gemeenschapsdienst (voorlopige regularisatie van DAC-project 08040, en dit in afwachting van een inbedding in een regulier gesubsidieerde organisatie.). Deze projecten beantwoorden aan maatschappelijk relevante noden, behoeften en problemen die vooralsnog niet (kunnen) worden opgenomen door de reguliere sector. Het betreft met name projecten die vernieuwend zijn qua doelgroep, processen of methodieken, en waarbij de beoogde resultaten en de vertaling ervan naar heel de sector/beleidsdomein concreet worden omschreven. Het is de bedoeling dat de resultaten van deze projecten op termijn implementeerbaar worden in andere beleidsdomeinen.

De projecten van 2005 zijn nog niet geëvalueerd aangezien de meeste nog niet zijn afgelopen. Wat de projecten betreft die afgelopen zijn op 31 december 2005, moeten de initiatiefnemers pas tegen 1 april 2006 het inhoudelijke en financiële verslag aan de subsidiërende administratie bezorgen.

Thuiszorg:

Op dit moment kan er enkel een evaluatie gegeven worden van de projecten 2004. De projecten 2005 zijn pas effectief gestart in januari 2006 en zijn dus momenteel aan de gang. De werkingsperiode van deze projecten loopt tot oktober 2006.

- Ouderenmis(be)handeling

In 2000 werd een eerste project m.b.t. ouderenmis(be)handeling opgestart in de schoot van Sociaal Huis Pandora, een deelwerking van het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen. Van daaruit sloten de andere provincies zich aan bij dit project, zodat in 2003 een Vlaams Meldpunt gerealiseerd werd met steunpunten in alle Vlaamse provincies en Brussel. De bedoeling was dan ook een structurele inbedding te gaan uitwerken voor de centra/steunpunten ouderenmis(be)handeling. Daartoe werd in 2004 de Toekomstgroep opgericht. Deze is samengesteld uit vertegenwoordigers van de vijf Vlaamse provincies, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, mijn kabinet, de directie van het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen en de beleidsmedewerkers van het Vlaams Meldpunt. De Toekomstgroep had de opdracht om op strategisch niveau een langetermijnvisie uit te werken m.b.t. de efficiënte en effectieve aanpak van ouderenmis(be)handeling. Het resultaat van deze oefening is de "Visietekst Vlaams Meldpunt Ouderenmis(be)handeling, de steunpunten en de hulpverlening". De Visietekst formuleert o.a. de algemene doelstellingen van zowel het Vlaams Meldpunt als van de steunpunten, het concrete stappenplan bij de behandeling van oproepen, de accenten van de respectieve steunpunten, de knelpunten en de financiële noden.

Het opzet van het projectjaar 2005 is te komen tot een bijsturing van het uitgewerkte concept met bijzondere aandacht voor:

- de ontwikkeling van een eenvoudige en efficiënte methodiek die de meldpunten en de diverse zorgverleners toelaat om in geval van ouderenmis(be)handeling op een uniforme wijze de opvolgingswijze en de minimale probleem-, cliënt- en situatiekenmerken te registreren;
- de ontwikkeling van een vernieuwd concept dat gekenmerkt wordt door eenvoud in structuur, uitzuivering van overlappende activiteiten en door een efficiënte inzet van beperkte middelen.

De structurele inbedding van de centra voor ouderenmis(be)handeling zal pas finaal vorm krijgen na afloop van het lopende projectjaar.

- Opvang van ouderen ter ondersteuning van de mantelzorg

Opvang van ouderen in gastgezinnen werd al enkele keren gefinancierd via projectmiddelen. Momenteel wordt onderzocht of en hoe deze alternatieve zorgvorm in de toekomst eventueel een meer structureel karakter kan krijgen.

- Naadloze zorg

Het project 'Integrale nachtzorg in de zorgregio Antwerpen' werd drie jaar geleden opgezet met projectfinanciering. Dit pluralistische initiatief trachtte via een interdisciplinaire samenwerking tegemoet te komen aan een reële nood bij thuiswonende ouderen. De deelnemende partners zijn:

- Christelijke Mutualiteiten, Familiehulp Antwerpen, Gasthuiszusters van Antwerpen, Gezinszorg Villers, OCMW Antwerpen, OCMW Zwijndrecht, Orion ECD, Onafhankelijke Thuiszorg Vereniging, Palliatieve Hulpverlening Antwerpen, WZC Onze-Lieve-Vrouw van Antwerpen, Sociale Familiezorg, Solidariteit voor het Gezin, Sowel Thuiszorg, Thuishulp Antwerpen en Thuiszorgcentrum Antwerpen.

Na drie jaar is dit pilootproject uitgegroeid tot een autonoom initiatief. Op 16 maart 2006 ondertekenden alle vijftien partners een nieuwe samenwerkingsovereenkomst, waardoor nachtzorg voortaan zal behoren tot het reguliere zorgaanbod in de regio.

Algemeen Welzijnsbeleid:

Inhoudelijk worden deze projecten niet geëvalueerd, er wordt van de organisaties wel een financiële verantwoording verwacht. De verantwoordingsstukken van 2004 worden momenteel geëvalueerd, de stukken van 2005 komen momenteel nog binnen.

Het forensisch Welzijnswerk:

Met betrekking tot de verschillende forensische opdrachten binnen het algemeen welzijnswerk heeft de Vlaamse Gemeenschap samenwerkingsakkoorden afgesloten met de federale overheid. De engagementen die de Vlaamse Gemeenschap in deze akkoorden heeft aangegaan, vereisen een nauwgezette opvolging van het forensisch welzijnswerk en van de projecten die in deze sector worden uitgevoerd. Daarom worden alle projecten via tussentijdse opvolgings- en evaluatievergaderingen met de administratie opgevolgd en wordt er geregeld mondeling en schriftelijk gerapporteerd over vooruitgang en resultaten.

De projecten in deze sector betreffen vaak attitudewijziging bij eigen personeel of bij externe partners en competentieverhoging van de eigen diensten. Uit de projecten is gebleken dat dit processen zijn van langere duur, die een nauwe opvolging behoeven en soms weinig voorspelbaar zijn, waardoor continue bijsturing vereist is.

Momenteel loopt er wetenschappelijk onderzoek naar de effectiviteit en de efficiëntie van drie soorten projecten: crisishulp aan huis (CaH), gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding (GKRB) en gestructureerde intensieve trajectbegeleiding (GIT). Het onderzoek omtrent CaH is nog lopende (en wordt binnenkort verwacht), alsook dat omtrent de GKRB-

projecten (rapport eind 2006). De resultaten van het GIT-onderzoek, dat pas in januari 2006 werd opgestart, worden begin 2007 verwacht.

Daarnaast worden door de afdeling Inspectie en Toezicht projecten geïnspecteerd. Tijdens deze inspecties wordt nagegaan of de formele erkenningsvoorwaarden nageleefd worden. In 2005 werden 20 inspecties uitgevoerd van door het Fonds bijzondere jeugdbijstand gesubsidieerde projecten: 13 inspecties van GKRB-projecten, 6 time-outprojecten en 1 onthemend project.

Bijzondere Jeugdbijstand:

Momenteel loopt er wetenschappelijk onderzoek naar de effectiviteit en de efficiëntie van drie soorten projecten: crisishulp aan huis (CaH), gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding (GKRB) en gestructureerde intensieve trajectbegeleiding (GIT). Het onderzoek omtrent CaH is nog lopende (en wordt binnenkort verwacht), alsook dat omtrent de GKRB-projecten (rapport eind 2006). De resultaten van het GIT-onderzoek, dat pas in januari 2006 werd opgestart, worden begin 2007 verwacht.

Daarnaast worden door de afdeling Inspectie en Toezicht projecten geïnspecteerd. Tijdens deze inspecties wordt nagegaan of de formele erkenningsvoorwaarden nageleefd worden. In 2005 werden 20 inspecties uitgevoerd van door het Fonds bijzondere jeugdbijstand gesubsidieerde projecten: 13 inspecties van GKRB-projecten, 6 time-outprojecten en 1 onthemend project.

Inspectie en Toezicht:

De afdeling wordt sporadisch ingeschakeld bij de evaluatie van de projecten die vanuit de administratie Gezin- en Maatschappelijk Welzijn worden ondersteund. Tijdens de in de vraag beoogde periode werden 22 inspecties verricht.

Het ging in de meeste gevallen om een inspectie m.b.t. het naleven van projectvoorwaarden binnen de sector van de bijzondere jeugdbijstand. Met name de projecten GKRB (gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding), Time-outprojecten en zogenaamde onthemende projecten werden gecontroleerd.

De algemene projectvoorwaarden werden getoetst op hun conformiteit. Daarnaast werd nogal wat aandacht geschonken aan de concrete begeleidingsdossiers van minderjarigen.

Hierbij werd steeds aangegeven hoeveel dossiers voldeden aan de gestelde eisen.

Buiten de bijzondere jeugdbijstand, waren er nog uitgebreide inspectiebezoeken ten behoeve van de evaluatie van de resultaten van de experimentele projectsubsidie voor het project "Activeren en ondersteunen van de gemeenten m.b.t. woonwagenterreinen" (uitgevoerd door de VVSG) en het project "Belangenbehartiging en beleidsopvolging door allochtone verenigingen" (uitgevoerd door het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden v.z.w.). Ook hier ging het om een toetsing van de diverse concrete projectvoorwaarden en -resultaten.

De inspectierapporten werden overgemaakt aan de entiteiten die bevoegd zijn voor de erkenning en de subsidiëring namelijk de afdeling bijzondere jeugdbijstand en de afdeling Algemeen Welzijnsbeleid.

Gezondheidszorg:

Programma 42.1:

De geleverde prestaties worden jaarlijks gerapporteerd aan de administratie. Tot nu toe werden deze positief geëvalueerd.

Programma 42.2:

Naam en Locatie	evaluatie
KULeuven: Instituut voor media en gezondheid	Er werd een onderzoeksrapport met interessante bevindingen ingediend door de onderzoekers.
Universiteit Antwerpen: Universitair Wetenschappelijk Instituut voor drugsproblemen (UWID)	Werd tijdens het project opgevolgd en bijgestuurd indien nodig.
KULeuven: Centrum voor Ziekenhuis-en Verplegingswetenschap	Dit project loopt nog en wordt gedurende de periode opgevolgd.
Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG): G.Schildknechtstraat 9 1020 Brussel	Dit project loopt nog.
Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG): G.Schildknechtstraat 9 1020 Brussel	Dit project loopt nog.
Oncologisch Centrum Antwerpen: Lange Gasthuisstraat 35-37, 2000 Antwerpen	Er zijn enkel tussentijdse evaluaties gebeurd, het project is pas afgerond tegen 2008. Er kunnen nog geen definitieve uitspraken gedaan worden, maar het project evolueert in de richting van een negatief advies voor het opzetten van een bevolkingsonderzoek naar prostaat kanker.
Centrum ter preventie van zelfmoord	Realisatie van CPZ: -colloquium op 29/04/04 -jubileumboek in oktober 2004 -bedankfeest voor de vrijwillige medewerkers van de Zelfmoordlijn 28/08/04 -ontwikkeling van logo CPZ 25, folders en posters
Limburgs Universitair Centrum Universitaire Campus Diepenbeek	Project is nog niet afgerond. Follow up op basis van tussentijds overleg.
Universitair Centrum Sint-Jozef Kortenbergh	Project is nog niet afgerond. Follow up op basis van tussentijds overleg.
Centrum voor publieksonderzoek	In het kader van een thesisonderzoek (2004-

	2006).
Werkgroep Verder	Op basis van voortgangs- en eindrapporten.
Interuniversitair Centrum voor Huisartsenopleiding	Ondertussen hebben al een 350 huisartsen deelgenomen aan de cursus via een elektronisch leerpakket. Tegen 31/12/06 moeten de middelen van de Cera Foundation samen met de lopende subsidie van de Vlaamse Gemeenschap het mogelijk maken 600 huisartsen te bereiken. Een impactstudie wordt uitgevoerd om het effect van E-learning bij huisartsen na te gaan, resultaten tegen 31/12/06.
Interfacultair onderzoekscentrum LUCAS in Leuven	Project is nog niet afgerond. Follow up op basis van tussentijds overleg.
Universitair ziekenhuis Gent	Project is nog niet afgerond. Follow up op basis van tussentijds overleg.
de holebifederatie	Project is nog niet afgerond. Follow up op basis van tussentijds overleg.
Vlaamse Vereniging Geestelijke Gezondheidszorg	Project is nog niet afgerond.
Samenwerkingsverband (Verbond van Verzorgingsinstellingen / Familiehulp / Wit-Gele Kruis Vlaanderen)	
KULeuven: Academisch Centrum Huisartsgeneeskunde	
Pluralistisch samenwerkingsinitiatief (een 10-tal erkende organisaties - regio Antwerpen)	
KULeuven	Het draaiboek wordt momenteel door de VVVJ gebruikt voor het opstellen van de standaard "gewicht" voor de CLB's. Door Domus Medica, vroeger de WVVH, wordt het draaiboek voor huisartsen verder geïmplementeerd. In de zorgrijke regio Leuven worden netwerken tussen de verschillende zorgverleners opgericht om tot een éénduidige aanpak te komen en overlappings te vermijden bij de zorgverlening van jongeren met eetstoornissen.

De projecten die via het programma 42.2, basisallocatie 33.29 worden gefinancierd, worden jaarlijks geëvalueerd. Deze registratieprojecten worden positief beoordeeld. Daar waar nodig is er een bijsturing in functie van de noodzaak aan beleidsrelevante informatie.

BIJLAGEN

1. Algemeen Welzijnwerk – overzicht van alle gesubsidieerde projecten in 2004 en 2005
2. Thuiszorg – overzicht en van alle gesubsidieerde projecten in 2004 en 2005 en inhoudelijke omschrijving gesubsidieerde projecten in 2004 en 2005
3. Ouderenzorg – overzicht van alle gesubsidieerde projecten in 2004 en 2005
4. Algemeen Welzijnsbeleid – overzicht van alle gesubsidieerde projecten in 2004 en 2005
5. Forensisch Welzijnswerk - overzicht van alle gesubsidieerde projecten in 2004 en 2005
6. Bijzondere Jeugdbijstand - overzicht van alle gesubsidieerde projecten in 2004 en 2005
7. Geestelijke Gezondheidszorg en Preventie en Sociale Gezondheidszorg

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/112/antw.112.bijlage.007.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/112/antw.112.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/112/antw.112.bijlage.006.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/112/antw.112.bijlage.005.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/112/antw.112.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/112/antw.112.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/112/antw.112.bijlage.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 113
van 8 maart 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden - Evaluatie

In 2005 liep een wetenschappelijk onderzoek af naar de kwaliteit en de effectiviteit van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.

De opnieuw samengestelde Vlaamse stuurgroep bij het strategisch plan inzake hulp- en dienstverlening aan gedetineerden redigeerde het tweede opvolgings- en evaluatierapport over de implementatie van het strategisch plan.

1. Welke zijn de meest in het oog springende elementen uit het wetenschappelijk onderzoek naar de kwaliteit en de effectiviteit van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden?
2. Welke zijn de meest in het oog springende elementen uit het opvolgings- en evaluatierapport over de implementatie van het strategisch plan inzake hulp- en dienstverlening aan gedetineerden?
3. Wat is de middeleninzet vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden in 2004, 2005 en 2006?

Hoe werden deze middelen concreet gealloceerd en waarvoor werden/worden deze middelen precies ingezet?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 8 maart 2006

van **STEVEN VANACKERE**

1. Het belangrijkste element uit het wetenschappelijk onderzoek naar de kwaliteit en de effectiviteit van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden is de realisatie van een reflectie-instrument.

De vraag naar de kwaliteit en effectiviteit van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden werd vertaald naar de vraag: in welke mate wordt de doelstelling van het aanbieden van deze hulp- en dienstverlening, de sociale reïntegratie van gedetineerden, effectief en kwaliteitsvol gerealiseerd?

Hiertoe worden drie vragen gesteld:

- Welk aanbod is er aanwezig en is dit voldoende beschikbaar?
- Participeert de gedetineerde aan het aanbod?
- Beantwoordt het aanbod aan de vragen en behoeften van de gedetineerde, m.a.w. is het een aanbod op maat?

Het reflectie-instrument dat werd ontworpen laat de beleidsmedewerker samen met de verantwoordelijken voor de hulp- en dienstverlening toe deze vragen te beantwoorden en het hulp- en dienstverleningsaanbod zo nodig aan te passen zodat de doelstelling van sociale reïntegratie beter wordt gerealiseerd.

2. Het 2de opvolgings- en evaluatierapport over de implementatie van het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden is bijgevoegd als bijlage. We beperken ons hier tot de aanbevelingen van het rapport:

- M.b.t. ontwikkelingen op het terrein:
 - Verdere intense aansturing en ondersteuning van de beleids- en stafmedewerkers en het zoeken naar de gepaste middelen om hun opdracht naar behoren te laten vervullen.
 - Een verdere methodiekontwikkeling en een volgehouden gerichte aansturing van justitieel welzijnswerk met het oog op een degelijke uitbouw van de trajectbegeleidingfunctie, rekening houdend met doelgroepspecifieke omstandigheden (bijv. arresthuis) en de diversiteit in hulp- en dienstverlening (onderwijs, arbeid,...).
 - Een evenwichtige verdere implementatie van de organisatieondersteuning.
 - De verdere uitvoering van de plannen en initiatieven van de Werkgroep Vorming en Ondersteuning: door de verspreiding van een introductiemap en gerichte vorming van de hulp- en dienstverlenende actoren en de penitentiaire beampten de deskundigheid van de medewerkers verhogen en het draagvlak voor de verdere implementatie van het strategisch plan vergroten.
 - De verdere werkzaamheden van het PMD op vlak van planning, coördinatie, opvolging en evaluatie opvolgen en ondersteunen.
- Te overleggen met Justitie:

Het overleg met Justitie (in de bovenlokale werkgroep) dient te worden gecontinueerd en geïntensifieerd met het oog op:

 - Meer ruimte voor en facilitering van de opdrachten en werkzaamheden van de beleids- en stafmedewerkers
 - Een betere personeelsomkadering van de PSD en een betere aansturing met het oog op een betere samenwerking trajectbegeleiding-PSD
 - Beter infrastructurele en ICT-omstandigheden voor de medewerkers van de Vlaamse Gemeenschap

- Een meer gezamenlijke aansturing van het penitentiaire beleid vanuit een complementariteit van de bepalingen van de basiswet en de bepalingen van het strategisch plan.
- Op het Vlaams beleidsniveau:
 - De Vlaamse stuurgroep en de bevoegde ministers nemen akte van de positieve realisaties, de knelpunten, de uitdagingen en de aanbevelingen in de uitbouw van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, zoals die tot uiting komen in dit tweede opvolgings- en evaluatierapport en willen samen streven naar gepaste antwoorden hierop.
 - Het "strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden" blijft het centraal beleidsinstrument om vorm en inhoud te geven aan de Vlaamse bevoegdheden en verantwoordelijkheden op het vlak van de sociale reïntegratie van gedetineerden.
 - De functioneel bevoegde Vlaamse ministers zetten, in onderlinge samenwerking en rekening houdend met de aanbevelingen in dit opvolgings- en evaluatierapport en met de beschikbare begrotingskredieten, de inhoudelijke en budgettaire inspanningen voor de verdere implementatie en uitbreiding van het strategisch plan voort. Zo is de realisatie van een eerste fase in de uitbouw van geestelijke gezondheidszorg een absolute prioriteit.
 - De federale Basiswet moet verder gepreciseerd worden in uitvoeringsbesluiten. Het is belangrijk voor de Vlaamse Gemeenschap en de door haar aangestuurde voorzieningen passend betrokken te worden bij de opmaak van deze uitvoeringsbesluiten in functie van een correcte positie- en opdrachtbepaling.
 - Het bepalen van de rol en de inbreng van de voorzieningen van de Vlaamse Gemeenschap behoort tot haar autonome bevoegdheid. Met Justitie dienen afspraken gemaakt te worden over de operationalisering in de gevangeniscontext. De evoluties m.b.t. de federale basiswet en het Vlaams strategisch plan nopen er toe werk te maken van een nieuw samenwerkingsakkoord.
 - De Vlaamse stuurgroep neemt zijn verantwoordelijkheid op om bovengenoemde twee uitdagingen te realiseren.

3. De middeleninzet situeert zich sedert 2004 op volgend niveau:

Welzijn		VTE	Kost 2006
	beleidsmedewerkers	6	303.030,24
	stafmedewerkers	3	112.813,86
	organisatieonderst.	7	315.122,92
	trajectbegeleiding	26	1.222.456,56
	hulpverleners	48,85	2.296.807,81
	gevangeniskrant		3.000,00
	werking (12.02)		10.000,00
	ondersteuning stpt	1	55.000,00
Departementaal totaal		91,85	4.318.231,39
Gezondheid			
	Forensische teams		
Departementaal totaal			0
Onderwijs			
	coördinatoren	2	94.200,00
	cursusgevers		254.427,00
	ondersteuning VOGB	1	47.100,00
Departementaal totaal		3	395.727,00

Cultuur			
	Sociaal-cultureel werker		687.112,78
	Sportpromotoren	1,5	73.200,00
	Departementaal totaal	1,5	760.312,78
	Tewerkstelling		
	personeel en werking		545.072,00
	assessments		34.843,00
	Wisterminals Leuven		5.106,62
	Labtops voor consul.		79.607,20
	Departementaal totaal		664.628,82
	Totaal Vlaamse Gemeenschap		6.138.899,99

BIJLAGE

Het 2de opvolgings- en evaluatierapport betreffende het Vlaams strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden - 23 mei 2005

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/113/antw.113.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 114
van 10 maart 2006
van **TOM DEHAENE**

Zorgverzekering - Controle indicatiestellingen

Op 1 januari 2005 ging, in het kader van de Vlaamse zorgverzekering, het externe controle-orgaan Mediwe aan de slag met het uitvoeren van controles op de indicatiestellingen verricht aan de hand van de BEL-profielschaal.

In haar beleidsbrief 2006 stelde de minister de mogelijkheden te hebben gecreëerd voor een goede dialoog tussen Mediwe en de gemachtigd indicatiestellers, een gemeenschappelijke vorming en opleiding en wederzijdse afstemming.

Eind 2005 zou een aparte handleiding ter beschikking worden gesteld die alle bepalingen en interpretatieregels met betrekking tot indicatiestellingen bundelt. Indien uit de evaluatie van de werkzaamheden van Mediwe en uit een verdere analyse van het profiel van de eerst uitgevoerde indicatiestellingen en daarnaast de controle-indicatiestellingen, zou blijken dat een onvoldoende kwaliteit wordt gerealiseerd, zouden gerichte maatregelen worden getroffen om de gemachtigde indicatiestellers te responsabiliseren en de impact van de controles te vergroten (p. 56-57).

1. Werd de aparte handleiding voor de indicatiestellingen in het kader van de zorgverzekering reeds beschikbaar gesteld?
2. Welke inzichten leverde de inschakeling van het externe controle-orgaan omtrent de indicatiestellingen op?
3. Hoeveel controles werden in 2005 uitgevoerd en hoeveel daarvan waren negatief tegenover de uitgevoerde indicatiestellingen?
4. Hoeveel bedraagt de vergoeding van Mediwe voor het uitvoeren van de controles?
5. Hoe worden de controles uitgevoerd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 10 maart 2006

van **TOM DEHAENE**

1. De aparte handleiding zit vervat in de bijlagen bij het ministerieel besluit van 6 januari 2006 tot regeling van de vaststelling van de ernst en de duur van het verminderd zelfzorgvermogen aan de hand van de BEL-profielschaal in het kader van de Vlaamse zorgverzekering. In februari 2006 ontving elke gemachtigde indicatiesteller het ministerieel besluit met bijlagen en een begeleidend schrijven waarin ik oproep tot een correcte toepassing van de regels.

2. De inschakeling van het extern controle-orgaan leverde volgende bevindingen op:

- Tot en met het werkjaar 2004 hadden de zorgkassen zelf de verplichting om minstens 10% van de nieuwe aanvragen tenlasteneming op basis van een indicatiestelling met de Belprofielschaal te controleren. In 2002 leidde gemiddeld 18% van de controle-indicatiestellingen uitgevoerd door de zorgkassen tot een resultaat van minder dan 35 punten. In 2003 was dit 14% en in 2004 16%. Het controle-orgaan haalde in 2005 een terugzettingspercentage van 27,7%.
- 31,61% van de eerste indicatiestellingen uitgevoerd door de OCMW's leidden in 2005 tot een controle-indicatiestelling met een score lager dan 35 punten.

Bij indicatiestellingen uitgevoerd door diensten voor gezinszorg bedroeg dit percentage 29,45%.

Indien de eerste indicatiesteller een ingebouwd centrum voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen was, is er sprake van 25,43 % terugzettingen naar een score lager dan 35 punten door het controle-orgaan.

- Wanneer we het terugzettingspercentage per provincie bekijken geeft dit volgend resultaat:

Provincie	% terugzetting
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	62,50 %
Antwerpen	36,05 %
Limburg	33,38 %
Vlaams-Brabant	26,00 %
West-Vlaanderen	22,75 %
Oost-Vlaanderen	17,41 %

- Per zorgkas zien we het volgende:

Zorgkas	% terugzetting
Ethias Zorgkas	50,00 %
Vlaamse Zorgkas	31,33%
Zorgkas van de Onafhankelijke Ziekenfondsen	30,64 %
Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten	29,96 %
Zorgkas van de Liberale Mutualiteiten	26,50 %
Christelijke Mutualiteiten – Zorgkas Vlaanderen	25,97 %
Neutrale Zorgkas Vlaanderen	25,58 %
Zorgkas DKV Belgium	23,08 %

3. In 2005 voerde Mediwe 4130 controlebezoeken uit.

Bij 3328 van deze bezoeken werd effectief een controle-indicatiestelling met de BEL-profielschaal uitgevoerd. In de andere gevallen was er sprake van overlijden, opname rusthuis of opname ziekenhuis of was er niemand thuis of kon de zorgbehoevende ondertussen een attest voorleggen dat rechten opent in de zorgverzekering.

Van de 3328 uitgevoerde controle-indicatiestellingen was in 922 gevallen het resultaat van de controle-indicatiestelling lager dan 35.

4. Met Mediwe is een overeenkomst voor drie jaar gesloten. Mediwe is verplicht per jaar 4000 controlebezoeken te doen. Hiervoor ontvangt Mediwe jaarlijks een forfaitaire vergoeding van 199.667 euro.
5. Trimesterieel bezorgt het Vlaams Zorgfonds een representatieve steekproef uit de bestanden van de zorgkassen aan Mediwe. Hierin zitten 1.500 personen met een tenlasteneming mantel- en thuiszorg gebaseerd op een indicatiestelling met de Bel-profielschaal met een resultaat van 35 tot 40 punten.

Uit dit bestand kiest Mediwe de te controleren personen. De te controleren personen worden minstens veertien dagen op voorhand door Mediwe per brief verwittigd. De controle gebeurt thuis bij de zorgbehoevende.

Indien er niemand thuis is, laat Mediwe een brief achter in de postbus met het verzoek zo snel mogelijk contact op te nemen voor een nieuwe afspraak. Mediwe bevroegt tevens de zorgkas van de zorgbehoevende of zij de oorzaak kent van de afwezigheid en of een tweede bezoek opportuun is (cfr. overlijdens, rustoordopname, hospitalisatie). Indien er door de zorgkas geen tegenindicatie gemeld wordt voor een tweede controlebezoek en de zorgbehoevende niet reageert op de achtergelaten brief, stuurt Mediwe een aangetekend schrijven.

In dit aangetekend schrijven wordt de te controleren persoon aangemaand binnen de maand contact op te nemen. Indien dit niet gebeurt zal de zorgkas de tenlasteneming stopzetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 115
van 10 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

MUG's Vlaamse Rand - Stand van zaken

Via het Nieuwsblad van 4 maart konden we andermaal kennismaken met de MUG (medische urgentiegroep). Deze keer speelde het zich niet af in de regio Halle maar in Overijse. Een MUG-team van het Sint-Lucasziekenhuis uit Sint-Lambrechts-Woluwe bleek te zijn geleid door een arts die totaal Nederlandsonkundig was. De uitwisseling van informatie verliep via een verpleegster, die evenwel zelf ook gebrekkig Nederlands sprak.

Dit blijkt geen alleenstaand feit te zijn. De MUG-diensten die in Overijse opereren, zijn afkomstig uit het UCL-ziekenhuis in Sint-Lambrechts-Woluwe, uit Leuven, Ukkel en Ottignies. Blijkbaar zijn het vooral de teams van Sint-Lucas uit Sint-Lambrechts-Woluwe en het Sint-Pietersziekenhuis in Ottignies waar zich een schrijnend gebrek voordoet aan Nederlandstalige of Nederlandskundige urgentieartsen.

De minister heeft in het verleden herhaaldelijk toegegeven dat de problematiek van de MUG in Halle maar één aspect is van een probleem dat zich veel algemener in de Vlaamse rand rond Brussel voordoet.

Ze heeft in het verleden herhaaldelijk bevestigd dat zij deze aangelegenheid ook bij de federale overheid te berde zou brengen en naar een oplossing wilde zoeken.

Kan de minister meedelen wat de stand van zaken is?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 10 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Mijn administratie werd niet in kennis gesteld van een incident met de MUG dienst van het Sint-Lucasziekenhuis te Sint-Lambrechts-Woluwe. Alle klachten over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen worden systematisch doorgestuurd aan de bevoegde overheid. Wij vragen expliciet ons te berichten over het resultaat van het onderzoek. Tot op heden is hierop geen enkele reactie binnengekomen.

Het taalprobleem in de Vlaamse Rand is mij voldoende bekend. Ik heb het probleem geagendeerd op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid. Ik zal via deze weg proberen om het controlemechanisme op de tweetaligheid in de Brusselse ziekenhuizen efficiënter te maken. Het is u intussen bekend dat op vandaag de Vlaamse inspectiediensten geen bevoegdheid hebben om klachten te onderzoeken in unicommunautaire Franstalige of bicommunautaire ziekenhuizen of welzijnsvoorzieningen.

Intussen heeft in 2005 een interkabinettenwerkgroep, in overleg met de andere overheden, verder nagedacht over structurele oplossingen. Er wordt gewerkt aan een protocol dat, naast een gestructureerde en transparante omgang met klachtendossiers, onder meer ook voorziet in de oprichting van een klachtenmeldpunt. Op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 12 december 2005 werd afgesproken dat uiterlijk tegen de volgende Interministeriële Conferentie in juni 2006 een concreet voorstel van oplossing uitgewerkt moet zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 116
van 10 maart 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Jeugdhulpvoorzieningen - Zorgregio Gent

Artikel 4 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp (Belgisch Staatsblad van 11 oktober 2004) bepaalt dat integrale jeugdhulp betrekking heeft op jeugdhulpverlening die aangeboden wordt met toepassing van de volgende regelgeving en de latere wijzigingen of vervangingen ervan:

- het decreet van 29 mei 1984 houdende de oprichting van de instelling Kind en Gezin;
- de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990;
- het decreet van 27 juni 1990 houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1997 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van de centra voor integrale gezinszorg;
- het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk;
- het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding;
- het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg.

Binnen die regelgeving moest de Vlaamse Regering bepalen welke jeugdhulpverlening onder het toepassingsgebied van de integrale jeugdhulp valt. Dit is gebeurd met het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 tot afbakening van het toepassingsgebied van de integrale jeugdhulp en van de regio's integrale jeugdhulp en tot regeling van de beleidsafstemming integrale jeugdhulp (BS 6 oktober 2004).

Het gaat concreet om volgende voorzieningen: centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning, vertrouwenscentra kindermishandeling, diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg (Kind en Gezin), consultatiebureaus voor het jonge kind, voorzieningen van bijzondere jeugdbijstand, thuisbegeleidingsdiensten (Vlaams Fonds), diensten voor plaatsing in gezinnen (Vlaams Fonds), semi-internaten (Vlaams Fonds), internaten (Vlaams Fonds), observatie- en behandelingscentra (Vlaams Fonds), tehuizen voor kortverblijf (Vlaams Fonds), centra voor ontwikkelingsstoornissen (Vlaams Fonds), centra voor integrale gezinszorg, centra voor algemeen welzijnswerk, centra voor leerlingenbegeleiding en centra voor geestelijke gezondheidszorg.

1. Welke van deze voorzieningen hebben hun zetel in de zorgregio Gent? Om welke voorzieningen gaat het?
2. Welke van deze voorzieningen hebben hun zetel in het subniveau van eerste orde Evergem? Om welke voorzieningen gaat het?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 10 maart 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1.

1. Bijzondere Jeugdbijstand:

Blij Leven vzw
Nieuwe Boekhoutestraat 7
9968 Assenede

Jeugdzorg vzw, Liaan
Wilgenstraat 11
9840 De Pinte

Hadron vzw
Brandstraat 3
9000 Gent

Afdeling De Kerhoek
Kerhoek 31
9930 Zomergem

Afdeling De Betsberg
Meerstraat 34
9860 Oosterzele

Lionshulp vzw
Golfweg 1
9000 Gent

Tehuis voor kinderen Sint-Jan-Baptist vzw
Kiekenstraat 4
9000 Gent

Begeleidingscentrum Stappen vzw
Westveldstraat 1
9040 Sint-Amandsberg

Steevliet vzw
Heusdenbaan 67
9090 Melle

Martens-Sotteau vzw
Meerhoutstraat 49
9041 Oostakker

Steevliet vzw

Gezinstehuis A. Charels
Doolaegepark 29
9070 Destelbergen

Jongerenhuis vzw
Onderstraat 59
9000 Gent
OOOC Luein
Dorp Oost 101
9080 Lochristi

De Totem
Berouw 138
9000 Gent

Dagcentrum Bijzondere Jeugdzorg De Twijg
E. De Deynestraat 4
9000 Gent

Martens-Sotteau vzw
Dagcentrum Letha
Willem Blanckestraat 29
9050 Ledeberg

Dagcentrum De Pedaal
Pijnderstraat 30
9000 Gent

Centrum voor Thuisbegeleiding
Bevrijdingslaan 9
9000 Gent

De Cocon – Dienst voor Gezinsbegeleiding
Kantienberg 9b
9000 Gent

De Steiger vzw
Mobilé
Groot Begijnhof 26
9040 Sint-Amandsberg

Thuisbegeleiding Meetjesland
Sint-Bernardusdreef 1a
9968 Bassevelde

De Cocon – Dienst Begeleid Zelfstandig Wonen
F. Van Ryhovelaan 325
9000 Gent

Centrum Begeleid Wonen
Bevrijdingslaan 9
9000 Gent

Open Haard vzw

Beekstraat46, bus 3
9031 Drogen

Gezinsplaatsing – Sociaal Centrum
Visserij 153
9000 Gent

Opvang vzw
Tenderstraat 14
9000 Gent

Opvang Oost-Vlaanderen
Kantienberg 9a
9000 Gent

2. Centra Leerlingenbegeleiding:

CLB GO Deinze-Eeklo
Eikelstraat 42
9900 Eeklo
Scholen in De Pinte en Zelzate

CLB GO Gent (38 scholen)
Voskenslaan 262
9000 Gent

Vrij CLB regio Gent (117 scholen)
Holstraat 95
9000 Gent

Interstedelijk CLB Gent-Brugge-Oostende
Jubileumlaan 215 – 2de verdieping
9000 Gent

3. Centrum Algemeen Welzijnswerk:

CAW ARTEVELDE
Prinsenhof 56
9000 Gent

ALGEMEEN ONTHAAL, DIENSTVERLENING EN BEGELEIDING:

Onthaal en Begeleidingsteam voor sociale, relationele en seksuele vragen
(ook gezins- en relationeel welzijnswerk)
J.B. Guinardstraat 34
9000 Gent

Antenneposten:
Velodroomstraat 29
9940 Evergem

Bosdreef 5B
9080 Lochristi

Kastanjeplein 1
9060 Zelzate

GEZINS- EN RELATIONEEL WELZIJNSWERK:

Contrapunt: hoofdzakelijk scheidings- en ouderschapsbemiddeling
Pekelharing 2
9000 Gent

Opmerking: sinds kort ook voor koppels met kinderen.

Voor vrouwen (met kinderen)

Prinsenhof 41
9000 Gent

JUSTITIEEL WELZIJNSWERK ((EX)-GEDETINEERDEN EN HUN DIRECTE OMGEVING):

Achilles Musschestraat 1
9000 Gent

Opmerking: hoofdzakelijk mobiel.

BEGELEIDING VOOR THUISLOZE MANNEN (MOBIEL):

Bijstandsteam (mobiel)
Pekelharing 6
9000 Gent

Begeleid wonen voor thuislozen (mobiel)
Pekelharing 6
9000 Gent

CENTRA MBT SEKSUALITEIT:

De Jongerenadviescentra, de Onthaal- en Begeleidingsteams en/of de diensten van het gezins- en relationeel welzijnswerk werken preventief rond seksualiteit. CAW Artevelde heeft een specifieke deelwerking.

CAW Artevelde – Centrum voor seksuele voorlichting (CSV)
J.B. Guinardstraat 34
9000 Gent

Opmerking: aanbod:

- artsenteam
- team vorming

DADERBEGELEIDING:

Pekelharing 2
9000 Gent

HSD-team: Hulpverlening aan seksuele delinquenten (HSD) en leerprojecten voor plegers van gewelddelicten, vermogensdelicten en seksuele delicten.

GENDERSTICHTING

Holstraat 23
9000 Gent

VLUCHTHUIS

Postbus... 9000 Gent

JAC GENT, JONGERENADVIESCENTRUM

Holstraat 23
9000 Gent

OCJ DE WIP

Bomastraat 38
9000 Gent

BZW (MOBIEL)

Holstraat 23
9000 Gent

CENTRAAL PERMANENT CRISISMELDPUNT (CRISISNETWERK IJHGM) EN AMBULANTE CRISISINTERVENTIE:

De Schelp
Elyzeese Velden 7
9000 Gent

**Vindplaatsgericht, Laagdrempelige, Ambulante en Mobiele jeugdhulpverlening
Praatcafé**

E. Anseeleplein 3
9000 Gent

PREVENTIEACTIVITEITEN VOOR TIENERS

E. Anseeleplein 3
9000 Gent

CAW Visserij

ALGEMEEN ONTHAAL EN DIENSTVERLENING

Visserij 153
900 Gent

Inclusief integrale gezinsbegeleiding.

GEZINS- EN RELATIEBEGELEIDING

Visserij 153
9000 Gent

OPVANG VOOR (THUISLOZE) MANNEN EN VROUWEN (MET KINDEREN) EN THUISLOZENZORG

Campus Huize Emmaüs (Assenede): vrouwenopvangcentrum.

SLACHTOFFERHULP (IN HOOFDZAAK MOBIEL)

Visserij 153
9000 Gent

BEZOEKRUIJTE HALF-ROND

Neutrale ontmoetingsruimte in de bemiddeling tussen kinderen en ouders
Visserij 153
9000 Gent

4. Kind en Gezin:***Overzicht van de inloopteams in Oost-Vlaanderen*****Brugse Poort**

Bevrijdingslaan 88
9000 Gent

Reddie-Teddy

Rerum Novarumplein 180 A
9000 Gent

De Sloep

Bevelandstraat 26
9000 Gent

Regiohuizen:

Het regiohuis is de centrale spil van de werking en de uitvalsbasis van het team van regioverpleegkundigen die instaan voor de huisbezoeken en consultatiebureaus in de regio bij ouders en opvoeders van kinderen van 0-3 jaar, kinderen van 0-6 jaar in bijzondere leefsituaties.

Gent 1

Jubileumlaan 25
9000 Gent

Gent 2

Jubileumlaan 25
9000 Gent

Gent 3

Jubileumlaan 79
9000 Gent

Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning: residentieel, semi-residentieel en ambulantly/mobiel:**CKG Sloeberhof**

Langerbrugsestraat 69
9940 Evergem

CKG Sloeberhof – afdeling Brugse Poort

Aambeeldstraat 43
9000 Gent

CKG 't Kinderkasteeltje – afdeling Gentbrugge

Jacob van Arteveldestraat 20
9050 Gentbrugge

VERTROUWENSCESTRUM VOOR KINDERMISHANDELING

Brugsesteenweg 274A
9000 Gent

5. Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap:

Voorzieningen erkend als internaat én semi-internaat

Sint-Lievenspoort

Keizersvest 18
9000 Gent

Sint-Jozef
Ebegiste De Deynestraat 1
9000 Gent

Sint-Gregorius
Jules Destréelaan 67
9000 Gent

De Triangel
Molendreef 16
9920 Lovendegem

Wagenschot
Steenweg 2
9810 Nazareth (Eke)

Ten Dries
Poeldendries 32
9850 Nevele

Semi-internaten

Orthopedagogisch observatie- en behandelingscentrum "Jozef Guislain"
Jozef Guislainstraat 47-49
9000 Gent

Tehuizen voor kortverblijf

Hoofdzetel:
Brugsesteenweg 97/A
9000 Gent

DIENSTEN VOOR PLAATSING IN GEZINNEN

Open Thuis Oost- en West-Vlaanderen
Neermeerskaai 2b
9000 Gent

Thuisbegeleidingsdiensten

Dienst voor mentaal gehandicapten De Tandem
Groot Begijnhof 26
9040 Sint-Amandsberg

Dienst voor motorisch gehandicapten De Kangoeroe
Brusselsesteenweg 7b
9090 Melle

Thuisbegeleidingsdienst Tanderuis
Antwerpse steenweg 38
9080 Lochristi

Dienst thuisbegeleiding Sint-Lievenspoort
Sint-Lievenspoortstraat 220
9000 Gent

Thuisbegeleidingsdienst MPI Spermalie
Snaggaardstraat 9
8000 Brugge

Deze Brugse thuisbegeleidingsdienst is tevens relevant voor de provincie Oost-Vlaanderen.

Centrum voor ontwikkelingsstoornissen

Centrum voor ontwikkelingsstoornissen
Campus UZ – 2 K5
De Pintelaan 185
9000 Gent

6. Geestelijke Gezondheidszorg:

Regionaal Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Deinze-Eeklo-Gent

Hoofdzetel + CGG:
Holstraat 95
9000 Gent

Keizersvest 17
9000 Gent

Antennes:

Zelzate (filiaal van CGG Eeklo)
Oostkade 24
9960 Zelzate

Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg regio Groot-Gent – Eclips

Hoofdzetel + CGG:
Elyzeese Velden 74
9000 Gent

Guidance Centrum
Jef Vandermeulenstraat 59
9050 Gentbrugge

ABC
Azaleastraat 27
9040 Sint-Amandsberg

CAT Curatiehuis
Hospitaalstraat 7

9000 Gent

CAT Preventiehuis
Martelaarslaan 204a
9000 Gent

Centrum Bevrijding
Bernard Spaelaan 141
9000 Gent

2..

De gemeenten Evergem, Zomergem en Lovendegem

1. Bijzondere Jeugdbijstand:

Hadron vzw
Afdeling De Kerhoek
Kerhoek 31
9930 Zomergem

2. Centra Leerlingenbegeleiding:

CLB-vestiging:
Hofbilkstraat 21
9940 Evergem

3. Algemeen Welzijnswerk:

CAW Artevelde – antennepost
Velodroomstraat 29
9040 Evergem

4. Kind en Gezin:

CKG Sloeberhof
Langerbrugsestraat 69
9040 Evergem

5. Vlaams Fonds:

De Triangel – internaat en semi-internaat
Molendreef 16
9920 Lovendegem

6. Geestelijke Gezondheidszorg:

Psychiatrisch Ziekenhuis
Weststraat 135
9940 Sleidinge (Evergem)

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 117
van 10 maart 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

St.-Pietersziekenhuis Leuven - Stand van zaken

De Vlaamse Regering gaf de minister het mandaat om met het OCMW van Leuven te onderhandelen over de VIPA-vordering bij een afbraak van het Sint-Pietersziekenhuis in Leuven.

Wat is de stand van zaken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 117 van 10 maart 2006

van **PATRICIA CEYSENS**

Bij brieven van 28 februari 2006 werden het OCMW Leuven en de Katholieke Universiteit Leuven, Afdeling Universitaire Ziekenhuizen, in kennis gesteld van het ministerieel besluit van 27 februari 2006 tot terugvordering respectievelijk van

- het OCMW Leuven, van het bedrag van 12.963.046,51 euro;
- de Katholieke Universiteit Leuven, Afdeling Universitaire Ziekenhuizen, van het bedrag van 724.493,62 euro.

Beide bedragen dienen vermeerderd te worden met de wettelijke interesten berekend tegen de thans geldende wettelijke interestvoet van 7 % en dit vanaf 31 augustus 1977 tot de dag der volledige betaling.

Bij dit schrijven werden de beide partijen uitdrukkelijk in gebreke gesteld wegens het niet naleven van de aangegane verbintenissen.

Ter ondersteuning van deze ingebrekestelling en ter vrijwaring van de rechten van de Vlaamse overheid overweeg ik een dagvaarding in te leiden voor de burgerlijke rechtbank.

Ik heb de beide partijen in de brieven van 28 februari 2006 erop gewezen dat de Vlaamse Regering in haar beslissing van 22 juli 2005 de mogelijkheid heeft opengelaten om in dit dossier een dading te sluiten. De Vlaamse Regering heeft mij daarbij expliciet opgedragen onderhandelingen te voeren met het oog op het opstellen van een voorstel tot dading. Het voorstel tot dading dient dan ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Ik heb tot slot beide partijen uitgenodigd mij hun voorstellen kenbaar te maken betreffende het voeren van voormelde onderhandelingen.

Ik heb ondertussen nog geen dergelijke voorstellen ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 118
van 10 maart 2006
van **VERA JANS**

Welzijnsvoorzieningen - Subsidies Nationale Loterij

Een besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 regelt de voorwaarden tot toekenning van subsidies afkomstig van de over de Vlaamse Gemeenschap verdeelde winst van de Nationale Loterij. Dit besluit is van toepassing op de subsidies afkomstig van de verdeelde winst van de Nationale Loterij die bestemd zijn voor de in de algemene uitgavenbegroting bepaalde doeleinden van openbaar nut, met uitzondering van de subsidies die worden toegekend aan:

- BLOSO, wat het Vlaams Sportfonds betreft;
- Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek - Vlaanderen;
- Kind en Gezin;
- Toerisme Vlaanderen;
- Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

1. Hoeveel bedroegen de "Lotto"-middelen aan Vlaamse welzijnsvoorzieningen in 2004 en 2005?
2. Aan welke initiatiefnemers werden deze middelen in 2004 en 2005 toegekend (naam en locatie initiatiefnemer en gesubsidieerde project)?
3. Hoe verhouden deze middelen zich tot de reguliere subsidies (is er bijvoorbeeld op enigerlei wijze een cumulbeperking)?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 10 maart 2006

van **VERA JANS**

1. De middelen die aan welzijnsvoorzieningen werden toegekend in het kader van de gedeelde winsten van de Nationale Loterij bedroegen:

Voor 2004: 85.314,75 euro voor projecten, 486.427 euro voor investeringen en 19.021 euro voor werking. (totaal: 590.762,7 euro)

Voor 2005: 69.298 euro voor projecten, 558.127 euro voor investeringen. (totaal 627.425 euro)

2. Als bijlage vindt u een lijst terug met de welzijnsorganisaties aan wie in 2004 en 2005 een subsidie werd toegekend. Voor het werkjaar 2004 gaat het om investerings-, project- en werkingssubsidies. Voor het werkjaar 2005 gaat het enkel om investerings- en projectsubsidies aangezien de werkingssubsidies nog niet zijn toegekend. De uiterste aanvraagtermijn voor een werkingssubsidie (30 juni 2006) is immers nog niet bereikt.

3. De subsidies uit de gedeelde winsten van de Nationale Loterij worden volledig los van de reguliere subsidies toegekend. De organisaties kunnen slechts subsidies aanvragen voor kosten die niet worden ingebracht in het kader van een reguliere subsidies. Bij de subsidieaanvraag moeten de organisaties duidelijk aangeven indien men nog andere inkomsten heeft, zoals andere subsidies. Zaken die worden gesubsidieerd (ook door andere overheden) komen niet in aanmerking voor een subsidie. Organisaties die voor hun investering eveneens een VIPA-subsidie krijgen kunnen sinds 2005 geen subsidie krijgen uit de gedeelde winsten van de Nationale Loterij, zelfs niet voor het niet-gesubsidieerde deel ervan.

Achteraf kan bij een inspectiebezoek worden nagegaan of de organisaties hierbij correct handelen.

BIJLAGE

Overzicht van de subsidies uit de gedeelde winsten van de Nationale Loterij werkjaar 2004 en 2005.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/118/antw.118.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 119
van 10 maart 2006
van **VERA JANS**

Gehandicaptenvoorzieningen - Infrastructuursubsidies

In de goedgekeurde uitgavenbegroting 2006 biedt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid om het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap voor 18.264.000 euro aan subsidiebeloftes te laten doen in 2006 in het kader van de VIPA-regelgeving.

1. Voor welk bedrag werden in 2004 en 2005 subsidiebeloftes gedaan aan initiatiefnemers die actief zijn of wensen te zijn in de zorg voor personen met een handicap?
2. Om welke initiatiefnemers gaat het? (naam en locatie van de initiatiefnemer, alsook erkenningstype)
3. Wat is de hoogte van de subsidiebelofte van elk investeringsdossier?
4. Met welke bijkomende capaciteit correspondeert elk dossier waarvoor een subsidiebelofte werd gedaan?
5. Heeft de minister zicht op het aantal investeringsdossiers dat in 2006 administratief zal worden afgehandeld en in aanmerking komt voor een subsidiebelofte?

Welk bedrag aan benodigde vastleggingsmachtigingen correspondeert hiermee?

Met welke bijkomende capaciteit corresponderen deze dossiers?

6. Welke investeringsdossiers werden in 2004 en 2005 effectief gerealiseerd en met welke bijkomende capaciteit ging dit gepaard?

Om welke initiatiefnemers gaat het? (naam en locatie van de initiatiefnemer, alsook erkenningstype)

Hoeveel ordonnanceringskredieten werden hiervoor aangesproken in 2004 en 2005?

7. Welke investeringsdossiers zullen in 2006 wellicht effectief worden gerealiseerd?

Welk bedrag aan benodigde ordonnanceringskredieten correspondeert hiermee?

Met welke bijkomende capaciteit corresponderen deze dossiers?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 10 maart 2006

van VERA JANS

1. In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de subsidiebeloften voor 2004 en 2005 voor de sector van de residentiële zorgverlening bij het Vlaams Fonds voor Integratie van personen met een handicap. Onder residentiële zorgvoorzieningen wordt verstaan : internaten, semi-internaten, dagcentra, tehuizen werkenden, tehuizen niet-werkenden, observatiecentra en tehuizen voor kort verblijf.

	Totaal bedrag subsidiebeloften	Subsidiebeloften residentiële zorgsector	
		Bedrag	Corresponderende uitbreiding van capaciteit
2004	31.960.389,64 EUR	27.142.452,51 EUR	305
2005	17.981.087,07 EUR	16.442.627,00 EUR	310

2. Het antwoord op de vragen 2, 3 en 4 wordt gegeven in de tabellen van bijlage 1 : subsidiebeloften 2004 en bijlage 2 : subsidiebeloften 2005
5. Van de in de begroting 2006 ingeschreven kredieten zal voor de sector residentiële zorgvoorzieningen een bedrag van ongeveer 13.788.000 € gereserveerd worden. Hiervan zijn met inbegrip van de dossiers subsidiebelofte die aan de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds van 28 maart worden voorgelegd, reeds 5.548.012 € subsidiebeloften goedgekeurd. Hiermee wordt de capaciteit met 87 plaatsen uitgebreid.

Het Vlaams Fonds heeft daarnaast nog volgende dossiers in behandeling:

a. Reeds formeel goedgekeurd door de Coördinatiecommissie

Aan deze dossiers, die hoofdzakelijk betrekking hebben op de vervanging van bestaande capaciteit, werd omwille van het feit dat prioriteit wordt verleend aan investeringsdossiers met betrekking tot hoofdzakelijk capaciteitsuitbreiding, nog geen subsidiebelofte verleend.

Ze hebben een totale budgettaire weerslag van 6.709.131,06 EUR en corresponderen met 20 plaatsen bijkomende capaciteit.

b. Nog niet formeel goedgekeurd door de Coördinatiecommissie

1. Aanvragen reeds ontvangen, onderzocht maar nog onvolledig
Deze dossiers hebben een budgettaire weerslag van 2.970.544,78 EUR en corresponderen met een bijkomende capaciteit van 52 plaatsen.

2. Aanvragen reeds ontvangen, maar nog in onderzoek
Deze dossiers hebben een *geraamde* budgettaire weerslag van 6.498.000 EUR en corresponderen *vermoedelijk* met 242 plaatsen; hoeveel hiervan bijkomende capaciteit zijn is, gelet op de stand van onderzoek van de aanvragen, momenteel nog niet geweten.

3. Prognose m.b.t. tot nog in te dienen aanvragen:
Deze dossiers hebben een *geraamde* budgettaire weerslag van 7.160.000 EUR en corresponderen *vermoedelijk* met 160 plaatsen; hoeveel hiervan bijkomende capaciteit is, is momenteel nog niet geweten. Het is ook niet zeker dat al deze dossiers nog in 2006 effectief zullen worden ingediend.
6. Het antwoord op deze vraag is moeilijk nauwkeurig weer te geven. Als we de laatste afrekening als leidraad nemen bekommen we de gegevens vervat in de tabellen in bijlage 3 : dossiers gerealiseerd in 2004 (laatste betaling in 2004) en bijlage 4 : dossiers gerealiseerd in 2005 (laatste betaling in 2005). In de praktijk stellen we echter vast dat de voorzieningen reeds geopend zijn en hun nieuwe plaatsen al een tijdje in gebruik hebben alvorens de laatste afrekening in te dienen.
7. De voorzieningen opgesomd in bijlage 5 moeten nog hun laatste schijf van de investeringssubsidies ten bedrage van 1.119.334 € ontvangen. Indien ze deze nu aanvragen zal de uitbetaling wellicht volgen in 2006 of 2007. Van de 68 uitbreidingsplaatsen zijn reeds 47 plaatsen in gebruik en blijven er nog 21 effectief te realiseren. (zelfde opmerking als bij vraag 6)

BIJLAGEN

1. Subsidiebeloften 2004
2. Subsidiebeloften 2005
3. Dossiers gerealiseerd in 2004
4. Dossiers gerealiseerd in 2005
5. Prognoses van de realisaties 2006 – 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/119/antw.119.bijl.004.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/119/antw.119.bijl.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/119/antw.119.bijl.005.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/119/antw.119.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/119/antw.119.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 120
van 10 maart 2006
van **KATHLEEN HELSEN**

Partnerschap met onderwijs - Stand van zaken

De aangenomen met redenen omklede motie bij de Beleidsnota 2004-2009 Welzijn, Volksgezondheid en Gezin vraagt de Vlaamse Regering om het partnerschap met het onderwijs te versterken met het oog op het verhoogd welzijn van jongeren en het verbeteren van het preventief gezondheidsbeleid.

1. Op welke wijze wordt vanuit het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin concreet gestalte gegeven aan de vraag van het Vlaams Parlement naar dit partnerschap?
2. Welke zijn de nieuwe elementen sinds 2004 op het vlak van dit partnerschap?
3. Hoe wordt dit partnerschap vertaald vanuit de uitgavenbegroting, respectievelijk voor
 - a) de programma's 40.1 t.e.m. 40.3;
 - b) de programma's 41.1 t.e.m. 41.9;
 - c) de programma's 42.1 t.e.m. 42.3?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 10 maart 2006

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Als Vlaams minister bevoegd voor Gezondheid heb ik een **intentieverklaring** afgesloten met de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs, de Vlaamse minister bevoegd voor het Landbouwbeleid en de Zeevisserij en de Vlaamse minister bevoegd voor Sport. In deze intentieverklaring worden afspraken opgenomen tussen en met betrekking tot de rol en bijdrage betreffende gezondheidsbevordering in het basis- en secundair onderwijs. Verschillende aandachtsgebieden op het vlak van gezondheidsbevordering bij schoolgaande kinderen en jongeren worden in deze verklaring prioritair gesteld.

Hierbij worden als uitgangspunten, de actuele Vlaamse gezondheidsdoelstellingen opgenomen. In het bijzonder worden volgende doelstellingen vooropgesteld:

- het aantal rokers in Vlaanderen, zowel bij mannen als vrouwen en specifiek bij de jongeren, moet met 10% dalen; daarenboven wordt ook bijzondere aandacht besteed aan andere schadelijke vormen van middelengebruik;
- de consumptie van vet- en suikerrijke dranken en voeding moet op significante wijze dalen ten voordele van vetarme en vezelrijke voeding;
- ook een actieve bevordering van meer lichamelijke beweging is noodzakelijk;
- de preventie van infectieziekten moet op significante wijze worden verbeterd, met name door het verhogen van de vaccinatiegraad voor aandoeningen als polio, kinkhoest, tetanus, difterie, mazelen, bof en rubella; alsmede door een efficiënte voorlichting betreffende de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen;
- het aantal dodelijke ongevallen in de privé-sfeer en in het verkeer moet met 20% dalen;
- preventie van depressie en suïcide.

Om deze doelstellingen zo goed mogelijk te realiseren, werd een gezondheidscoördinator aangesteld. De gezondheidscoördinator is de spilfiguur tussen het departement Onderwijs en Vorming, het IVA zorg en gezondheid (beleidsvoorbereiding en -evaluatie) en de VLOR (beleidsadvies). Deze coördinator ontwikkelt in samenspraak met de administraties Onderwijs en Gezondheid een strategisch en operationeel plan onder de naam 'Op uw gezondheid!'. Dit plan biedt aan scholen de mogelijkheid om binnen hun eigen context en behoeften een aantal concrete streefdoelen te bepalen en een gezondheidsbeleid op maat van hun leerlingen te ontwikkelen. De beleidsvoorbereiding, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie zal dus in nauwe samenwerking tussen de beide departementen gebeuren.

De rondzendbrieven die betrekking hebben op gezondheidsbevordering en gericht zijn naar scholen en CLB's, worden door de minister van Onderwijs en mezelf ondertekend. Dit om meer eenduidige boodschappen naar het onderwijsveld (scholen en CLB) te sturen.

Ook de externe communicatie wordt gevoerd met het oog op eenduidige boodschappen, waarbij de eigen specifieke communicatiekanalen worden aangesproken.

Op het vlak van welzijn subsidieert het Fonds bijzondere jeugdbijstand in cofinanciering met Onderwijs vier time-outprojecten die zich richten naar minderjarigen bij wie de schoolsituatie ernstig verstoord is en die dreigen van school gestuurd te worden. De minderjarige wordt voor een korte tijd intensief buiten de school begeleid door deze projecten. De finaliteit van de

projecten is de begeleide minderjarigen in de school van herkomst te reïntegreren. De vier projecten zijn Arktos (Antwerpen), Koinoor (Leuven), SWOB (Brugge) en De Werf (Gent).

Wat het algemeen welzijnswerk betreft, wordt verder aan dit partnerschap gestalte gegeven in het kader van de Integrale Jeugdhulpverlening (IJH). De hoofdpdracht van de IJH is het bereiken van een continuüm van jeugdhulp door sectoroverschrijdende samenwerking en intersectorale afstemming tussen de volgende sectoren: gehandicaptenzorg, onderwijs, Kind en Gezin, gezondheidszorg, bijzondere jeugdbijstand, centra voor algemeen welzijnswerk en centra voor integrale gezinszorg. Cruciaal voor het realiseren van deze samenwerking en afstemming zijn de netwerken met als doel de voorzieningen samen te brengen rond doelgerichte opdrachten. Zo zijn er in alle regio's in Vlaanderen 'netwerken rechtstreekse toegankelijke hulp' geïnstalleerd. De finaliteit ervan is een flexibele en vraaggestuurde jeugdhulpverlening.

2. Naast de voornoemde intentieverklaring, is sinds oktober 2005 de commissie gezondheidsbevordering van de VLOR met een vernieuwd elan gereactiveerd. Prof. Dr. L. Maes had in 2005, mede namens de leden van de commissie gezondheidsbevordering van de VLOR, een aanvraag ingediend om het overleg op het gebied van gezondheidseducatie en gezondheidsbevordering op school verder te zetten. Als minister van Gezondheid heb ik haar mijn volledige steun verleend. Aan deze werkgroep wordt geparticipeerd onder andere door beide administraties, de onderwijssector, de CLB's, de organisaties met inhoudelijke expertise inzake gezondheidsbevordering (zoals onder ander het VIG, de VAD, Sensoa enz), die door mij via convenanten worden gefinancierd, de gezondheidscoördinator en de medewerkers van beide kabinetten.

De projecten van de Bijzondere Jeugdbijstand lopen een vijftal jaar en werden grondig geëvalueerd. Uit deze evaluatie bleek dat er in de manier van aanpak tussen de projecten grote verschillen zijn (duurtijd van een begeleiding, gehanteerde methodieken, intensiteit, ...). De doelgroep van de projecten is op heden niet nauwkeurig genoeg omschreven: de link met Welzijn kan niet voldoende aangetoond worden. Op grond van deze evaluatie vond een overleg plaats met de Onderwijs, Welzijn, de respectieve administraties en de vier initiatiefnemers. Tijdens dit overleg werd de afspraak gemaakt te streven naar een geüniformiseerd en gestandaardiseerd aanbod. De vier projecten zullen hiervoor gezamenlijk een voorstel formuleren gebaseerd op de principes van de modulering van de Integrale Jeugdhulp. Het is de bedoeling om op basis van dit voorstel de initiatiefnemers nieuwe overeenkomsten voor te leggen.

3. Vanuit de algemene uitgavenbegroting op programma 41.04, basisallocatie 34.04 (Subsidies aan centra voor integrale gezinszorg) en op programma 41.7, 34.04 (Subsidies aan erkende centra en samenwerkingsinitiatieven in het kader van het algemeen welzijnswerk) wordt de reguliere werking van de centra voor integrale gezinszorg en de centra voor algemeen welzijnswerk gesubsidieerd. Er wordt van deze voorzieningen gevraagd dat zij in dat kader een samenwerking realiseren met voormelde sectoren. Deze opdracht is overigens expliciet opgenomen in de beleidsplannen van de autonome centra voor algemeen welzijnswerk.

Op programma 42.2 wil ik wel verwijzen naar de convenanten met de loco-regionale overlegorganen (Logo's), het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie en de VWVJ (Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg). Logo's werken samen met CLB's en scholen in verband met het voedings- en tabaksbeleid op scholen. Zij ontvangen jaarlijks een budget van ongeveer 3,6 miljoen euro. Daarnaast wordt ook het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie gesubsidieerd. Het ontwikkelt methodieken die specifiek aangepast zijn aan scholen. Het VIG ontving in 2005 1.147.442 euro. De VWVJ ontwikkelt standaarden voor de CLB's. Het ontving in 2005 een subsidie van 155.500 euro.

Op het programma 41.2 van de Bijzondere Jeugdbijstand is in 2006 in totaal 465.000 euro voor deze vier projecten voorzien. Onderwijs engageert zich voor hetzelfde budget.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 121
van 10 maart 2006
van **GREET VAN LINTER**

Zorgverzekering Brussel - Taalgebruik bicommunautaire instellingen

In het kader van de Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse bicommunautaire sector is het een bekend gegeven dat slechts weinige van deze instellingen echt tweetalig zijn. Dit is nochtans noodzakelijk om een kwaliteitsvolle behandeling van de Nederlandstalige patiënt in Brussel te waarborgen.

Vorig jaar bleek dat 50 % van deze rusthuizen niet in orde was met tweetalige dienstverlening.

1. Hoeveel rusthuizen zijn op dit moment door de Vlaamse overheid erkend en gelijkgesteld?
2. Wat is de stand van zaken in dit dossier: hoeveel van deze rusthuizen zijn werkelijk tweetalig wat de dienstverlening betreft?
3. Welke maatregelen nam de minister om dit probleem te verhelpen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 10 maart 2006

van **GREET VAN LINTER**

1. Op dit moment zijn 6 bicommunautaire thuiszorgvoorzieningen en 64 bicommunautaire residentiële voorzieningen in Brussel gelijkgesteld met erkenning in het kader van de Vlaamse Zorgverzekering.
2. Van de 64 bicommunautaire residentiële voorzieningen werden aan 38 voorzieningen ten tijde van de gelijkstelling met erkenning bijkomende inspanningen gevraagd om de tweetaligheid van dienstverlening te garanderen.
3. De controle op deze 38 voorzieningen die in januari 2006 werd uitgevoerd wees uit dat 24 voorzieningen nog niet volledig volgens verwachting functioneren.

De bevindingen van de controle zullen worden bezorgd aan de betrokken voorzieningen samen met de vraag zich binnen afzienbare tijd volledig in orde te stellen.

Daarnaast zal ik deze vaststellingen signaleren aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de commissie verzoeken om maatregelen te treffen in verband met het taalgebruik in de door haar erkende bicommunautaire voorzieningen.

Ik blijf de situatie nauwgezet opvolgen, en streef daarbij in de eerste plaats naar een bijsturing van de vastgestelde gebreken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 122
van 15 maart 2006
van **VERA JANS**

Vlaams Fonds - Klantentevredenheid

In haar Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2006 stelt de minister in verband met het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een handicap, dat op basis van klantentevredenheidsonderzoeken een aantal verbeteracties inzake de kwaliteit van de dienstverlening opgezet werden binnen het Vlaams Fonds.

1. Op welke wijze en door wie werden/worden deze klantentevredenheidsonderzoeken uitgevoerd?
Over welke periode liepen/lopen deze onderzoeken?
2. Wat waren de resultaten van deze klantentevredenheidsonderzoeken?
3. Welke verbeteracties werden inmiddels doorgevoerd inzake de kwaliteit van de dienstverlening door het Vlaams Fonds?
4. Hoe en in welke mate werd de procedure inzake klachtenbehandeling door het Vlaams Fonds verbeterd?
5. Hoe en in welke mate werd de werking van de provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds geoptimaliseerd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 15 maart 2006

van **VERA JANS**

1. Het Vlaams Fonds heeft vanaf 2001 drie tevredenheidsenquêtes uitgevoerd, iedere keer bij een andere doelgroep. In 2001 zijn de mensen met een handicap zélf bevraagd (de individuele klant), in 2002 de door het Vlaams Fonds erkende voorzieningen (de institutionele klant) en in 2003 het eigen personeel (personeelstevredenheidsonderzoek). In de toekomst zal het Vlaams Fonds deze cyclus herhalen, om na te gaan hoe de tevredenheid bij die verschillende doelgroepen evolueert (vervolgonderzoek).

Met het oog op onafhankelijkheid naar de te enquêteren groep en het inzetten van de vereiste competentie werkt het Vlaams Fonds voor een deel van de werkzaamheden samen met gespecialiseerde externe onderzoeksbureaus. Het traject van het tevredenheidsonderzoek omvat in grote lijnen de volgende stappen: opstellen van een adequate vragenlijst (er wordt bij ieder item zowel naar belangrijkheid als naar tevredenheid gevraagd), samenstellen van een representatieve steekproef (alleen van toepassing voor het onderzoek bij de personen met een handicap), uitvoeren van proefinterviews, het veldwerk (de interviews zélf), de analyse van de resultaten, de rapportering en informatieverstrekking en tot slot de conclusies wat betreft aandacht- en verbeterpunten. De externe partner geeft advies bij de voorbereiding van het project, doet de interviews en helpt het Vlaams Fonds om de resultaten te analyseren.

2. De klantentevredenheidsenquête in 2001 was een onderzoek bij 400 personen met een handicap die recent contact hadden met de diensten van het Vlaams Fonds. De ca. 80 vragen gingen over hoe de instelling aanvragen afhandelt, informatie geeft, betalingen uitvoert enz. De algemene, gemiddelde tevredenheid (alle vragen samen) was bij deze eerste meting 8,3 op 10. Dat is een goede score. Ter vergelijking: de gemiddelde score van 200 recente onderzoeken in België was 7,6 à 7,8. De individuele klanten van het Vlaams Fonds hechten het meest belang aan behulpzame en vriendelijke medewerkers, aan snelle en correcte uitbetalingen conform de afspraak, aan een snelle en professionele respons in geval van klachten of vragen en aan goede informatieverstrekking. Uit de detailvragen blijkt dat de klanten gemiddeld ook tevreden waren over deze aspecten. Toch waren sommige klanten ook kritisch in hun commentaren. Enkele aandachtspunten waren : de toegankelijkheid van de provinciale afdeling Oost-Vlaanderen, de perceptie van sommige klanten over hun contact met de provinciale evaluatiecommissie, de informatieverstrekking door het Vlaams Fonds.

Het onderzoek bij de voorzieningen in 2002 ging over de erkenningen, de inspectie, de subsidieprocedures, de investeringen, het klachtenmanagement, informatie en communicatie, de website en een aantal algemenere topics. 697 personeelsleden (directeurs en administratief medewerkers) uit 370 voorzieningen zijn geïnterviewd. Op de eerste vraag (algemene tevredenheid) haalde het Vlaams Fonds een gemiddelde score van 7,3. Deze score ligt nog iets onder de verwachtingen. Anderzijds was de gemiddelde tevredenheidsscore op alle vragen uit het onderzoek (feitelijke kwaliteit) 7,9. Dat wil zeggen : de voorzieningen hadden een minder gunstig algemeen beeld van het Vlaams Fonds dan het niveau van hun tevredenheid als je inzoomt op de feitelijke dienstverlening. De algemene conclusies uit het onderzoek waren dat de voorzieningen de menselijke factor in de dienstverlening door het Vlaams Fonds goed tot zeer goed waarden. Bepaalde procedures werden echter ervaren als log, complex of traag. Sommige commentaren gingen ook over weinig heldere regels of instructies. Er was nog wat

werk aan de gebruiksvriendelijkheid van bepaalde lokale applicaties voor gegevensverzameling en communicatie tussen de voorzieningen en het Vlaams Fonds. Vele voorzieningen hadden ook nog wat vraagtekens bij de klachtenprocedure en waren van mening dat er wat schort aan de naambekendheid van het Vlaams Fonds in de samenleving.

Op de website van het Vlaams Fonds www.vlafo.be staat er onder de rubriek 'publicaties' een uitgebreidere toelichting bij de resultaten van beide tevredenheidsenquêtes.

3. Enkele verbeteracties die in de voorbije jaren in het Vlaams Fonds hebben plaatsgevonden, deels op grond van de resultaten van klantentevredenheidsonderzoeken, zijn :
- een meer doeltreffende klachtenprocedure (zie het antwoord op vraag 4)
 - méér en betere algemene informatieverstrekking
 - betere afspraken m.b.t. het contact tussen mensen met een handicap en de provinciale evaluatiecommissies
 - een nieuw, toegankelijk gebouw voor de provinciale afdeling Oost-Vlaanderen
 - acties om de naambekendheid van het Vlaams Fonds te stimuleren
 - een betere motivering van beslissingen
 - knelpunten wegnemen in betalingsprocedures
 - onthaalfunctie optimaliseren
 - een e-mail-gedragcode voor de medewerkers van het Vlaams Fonds
 - enz.

4. Een duidelijke procedure voor klachtenbehandeling werd begin 2004 door een verbetergroep binnen het Vlaams Fonds uitgewerkt. De procedure wordt sindsdien door de ombudsdienst strikt gevolgd. Voor de klachten tegen voorzieningen werd een samenwerkingsprotocol gesloten tussen de ombudsdienst en de inspectie. In dat protocol wordt een aparte procedure afgesproken voor klachten tegen voorzieningen. Daarin staat dat klachten tegen voorzieningen in eerste lijn steeds door de inspectiedienst worden behandeld. Zij worden wel door de ombudsdienst geregistreerd in het register. Pas in tweede lijn (en in samenspraak met de Vlaamse Ombudsdienst) treedt de klachtendienst van het Vlaams Fonds in actie. Op vraag van de Vlaamse Ombudsdienst wordt jaarlijks een uitgebreid ombudsrapport gemaakt, dat in het jaarverslag van deze ombudsdienst wordt verwerkt. Ook in het jaarverslag van het Vlaams Fonds wordt over de werking gerapporteerd.

Dat er in het Vlaams Fonds een grotere alertheid is m.b.t. klachten, is te merken aan het aantal geregistreerde klachten. Waren dat er in 2003 nog slechts 65, dan waren het er in 2004 al 236. Dat aantal stagneerde in 2005 op 227. De klachten worden steeds naar de ombudsdienst doorgeschakeld, waarvan de verantwoordelijken overigens een opleiding klachtenmanagement hebben gevolgd. Er is intussen ook een nieuw registratiesysteem in werking, een Access database die ontwikkeld werd binnen de Vlaamse Gemeenschap.

5. Ten gevolge van de invoering van een nieuwe regelgeving is er in de loop van 2002 en 2003 in het Vlaams Fonds een enorme toevloed geweest aan vragen naar hulpmiddelen. Dat heeft er toe geleid dat, met inzet van hetzelfde aantal personeelsleden als daarvoor, de doorlooptijd voor een antwoord (beslissing) op de vraag meer dan verdubbelde.

Om de dienstverlening zo goed mogelijk te doen verlopen :

- werd een reglementaire ingreep gedaan aan het BVR van 13 juli 2004 (stoppen van intering - schrapping van de termijn van 4 jaar van de hulpmiddelenkorf)
- werd en wordt maximaal beroep gedaan op de in het dossier aanwezige informatie
- werd de beslissingsbevoegdheid van de administratie herzien
- werden maatregelen genomen omtrent de terugbetaling van incontinentiemateriaal
- werd en wordt de personeelsbezetting en -inzet in de provinciale afdelingen geoptimaliseerd.

Actueel wordt er naar gestreefd om, tegen het najaar 2006, binnen de reglementair voorziene periode van 1 of 3 maanden (naargelang de procedure) de beslissing aan de persoon met een handicap te versturen. Voor de betalingen is de streefperiode 1 maand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 136
van 24 maart 2006
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?

2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzetting tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 55, Vandembroucke nr. 136, Vervotte nr. 136, Van Mechelen nr. 122, Anciaux nr. 64, Bourgeois nr. 75, Peeters nr. 370, Keulen nr. 116, Van Brempt nr. 134).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 24 maart 2006

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 137
van 24 maart 2006
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Vlaamse administratie - Niet-Belgen

Overeenkomstig artikel 10 van de Gecoördineerde Grondwet zijn “alleen (de Belgen) tot de burgerlijke en militaire bedieningen benoembaar, behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere gevallen door een wet kunnen worden gesteld.”

De Raad van State heeft herhaaldelijk, expliciet of impliciet, gesteld dat deze bepaling van toepassing is op vastbenoemde en op contractuele personeelsleden (bijvoorbeeld: Kamer van Volksvertegenwoordigers, stuk 331/2 BZ 1988; Vlaams Parlement, stuk 2055 (2003-2004) nr. 1; Belgisch Staatsblad, 6.10.2005, p. 43090).

1. Kan de minister voor elke Vlaamse overheidsdienst die onder zijn/haar bevoegdheid of toezicht valt, meedelen hoeveel personeelsleden er in totaal werken?
2. Hoeveel personen die niet over de Belgische nationaliteit beschikken, zijn er in elk van de onder vraag 1 bedoelde diensten momenteel tewerkgesteld (statutair, contractueel, enz.), met opsplitsing tussen enerzijds vreemdelingen die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie en anderzijds vreemdelingen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie?
3. Kan de minister meedelen welk statuut de onder vraag 2 bedoelde betrokkenen hebben?
4. Graag vernam ik eveneens krachtens welk decreet waarin de ambten worden opgesomd die voor niet-Belgen worden opengesteld, de in vraag 2 bedoelde ambtenaren, in afwijking van de algemene regel vervat in artikel 10 van de Grondwet, in dienst werden genomen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 49, Moerman nr. 56, Vandenbroucke nr. 139, Vervotte nr. 137, Van Mechelen nr. 125, Anciaux nr. 66, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 375, Keulen nr. 118, Van Brempt nr. 135).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 137 van 24 maart 2006

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 141
van 28 maart 2006
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen - Ziekteverzuim

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 18 van 22 oktober 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 4 februari 2005, blz. 564) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte werden genoteerd in de Vlaamse openbare instellingen (VOI's)? Kan de minister de cijfers meedelen voor 2004, 2005 en de stand van zaken in 2006?
2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periode vastgesteld?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periode?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode vastgesteld?
5. Welke conclusies of adviezen hebben de directieraden van de betrokken VOI's geformuleerd hieromtrent?
6. Werden er in die periodes attesten ingekort?
7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in die periodes?
8. Werden specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim te verminderen?
9. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 51, Moerman nr. 60, Vandenbroucke nr. 141, Vervotte nr. 141, Van Mechelen nr. 126, Anciaux nr. 67, Bourgeois nr. 81, Peeters nr. 382, Keulen nr. 120, Van Brempt nr. 137)

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 141 van 28 maart 2006

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 79
van 25 januari 2006
van **BART CARON**

Bescherming monumenten en landschappen - Stand van zaken

Om onze architecturale geschiedenis te vrijwaren van volledige verdwijning bestaat er een procedure om "oude" monumenten en landschappen te beschermen.

De ene is al wat meer voorstander van bescherming dan de andere.

Naar aanleiding van deze vraag ben ik ook nog eens gaan grasduinen in de beleidsnota van de minister en heb ik er zijn beleidsbrief van dit parlementaire jaar nog eens op nagelezen.

In de beleidsnota vind ik onder uitgangspunt 2 het volgende terug:

"Het behouden van de erfgoedwaarden door deze te beschermen blijft een beleidsoptie. Het instrumentarium waarmee erfgoed beschermd wordt is echter aan evaluatie toe. Eerder dan belemmerende erfdienstbaarheden op te leggen vanuit een absoluut gestelde erfgoedwaarde, zal elke potentiële erfgoedbescherming de overweging moeten maken welke erfgoedkenmerken belangrijk genoeg worden geacht om ook materieel mee te nemen naar de volgende generaties, gelet op hun brede maatschappelijke ontwikkelingspotenties. Eventueel materieel verlies van erfgoedkenmerken kan opgevangen worden door studie en archivering, waarbij uiteraard het Charter van Venetië de leidraad blijft. Beschermingsdoelstellingen zullen dan ook veel explicieter moeten geformuleerd worden en dienen meer oog te hebben voor het beheer.

In sommige gevallen is beschermen niet nodig of wenselijk. De inventaris geeft het globale erfgoedbestand weer. Het kan als een eerste vorm van vrijwaring van de erfgoedwaarden worden beschouwd, in onrechtstreekse en papieren vorm. De inventarisgegevens vormen een waardevolle basis voor objectieve adviesverlening met een erfgoedtoets en zorgen op hun manier rechtstreeks voor instandhouding. Erfgoed dat uiteindelijk niet expliciet een beschermingsstatuut krijgt, vergt een eigen soort aandacht.

Enige begeleiding bij de omgang met niet-beschermd erfgoed is niet onbelangrijk en hoeft ook niet problematisch te zijn. Een vakgroep niet-beschermd erfgoed zou zich kunnen buigen over dergelijke vormen van onrechtstreeks beheer.

Wanneer er alsnog wordt overgegaan tot bescherming, dient de draagwijdte van de bescherming weloverwogen te zijn. In sommige gevallen zal een algemene en bindende bescherming noodzakelijk blijven, in andere gevallen zal een grotere soepelheid aan de dag worden gelegd. De komende jaren zal er werk gemaakt worden van graduele en specifieke beschermingsregels die de belangrijkste erfgoedwaarden vrijwaren, maar die een gepaste hedendaagse herbestemming niet in de weg staan.

Het staat buiten kijf dat de topmonumenten van Vlaanderen onder een maximale bescherming zullen blijven staan. Hier wordt expliciet gesteld dat bepaalde erfgoedwaarden absoluut zijn, m.a.w. dat bepaalde aspecten kost wat kost moeten worden bewaard. Beschermen kan daarin erg letterlijk worden genomen: het waken over erfgoedaspecten die een moeilijk alternatief vormen voor moderne

oplossingen. Omdat dit taxerend werkt, dient echter aan de hand van strenge criteria te worden geredeneerd.

Aangezien heel wat van ons erfgoed beschermd is, is het van belang het bestaande bestand te toetsen. Reeds bestaande beschermingen moeten kunnen worden heroverwogen en/of genuanceerd. Vooral bij de aantasting van de intrinsieke waarde en als nieuwe kansen zich aanbieden voor een kwaliteitsvolle ontwikkeling moet de bescherming opnieuw geëvalueerd kunnen worden, of eventueel zelfs opgeheven.”

In de beleidsbrief van het huidige parlementaire jaar lees ik het volgende:

Pag 71: “Aangezien bescherming vooralsnog het hoofdinstrument is van de onroerend-erfgoedzorg, zal vooral hier naar een shift worden gestreefd. Voor elke nieuwe bescherming moet een pragmatische en functionele langetermijnvisie worden ontwikkeld, uitgaande van concrete en haalbare doelstellingen. Voor bestaande beschermingen wordt gewerkt met proefprojecten. Deze doelstellingen moeten maximaal op maat van het individuele te beschermen item worden geformuleerd, moeten de basis vormen van een samenwerkingsverband met de betrokken eigenaar, en op termijn voorwaardelijk bepalen waar en in welke mate subsidie mogelijk en noodzakelijk is”.

Pag 79: “De voorbije jaren is aan een hoog tempo gewerkt aan het wegwerken van een achterstand inzake het beschermen van waardevol onroerend erfgoed. De tijd is ondertussen rijp om te evalueren of met de huidige manier van werken het beoogde doel wel op een efficiënte wijze wordt gehaald, of met andere woorden de uitgevoerde beschermingen effectief tot bescherming hebben geleid, of al het beschermingswaardige erfgoed via de huidige manier van werken effectief wordt gevat en of het statuut “beschermd erfgoed” wel baat heeft bij een grootschalige aanpak.

Het Vlaamse beschermingsbeleid dient gebaseerd te zijn op een degelijke selectie op evenwaardige basis. Dit impliceert vooreerst een toetsing op basis van expliciete en uniforme criteria. Verder moet ook het geografische referentiekader uniform zijn: elke bescherming wordt voorwaardelijk afgewogen tegen het globale, Vlaamse aanbod. Tot slot is ook een afweging inter pares vereist, teneinde een vergelijking mogelijk te maken: een kapel kan immers niet met een kasteel worden vergeleken, een archeologische site niet met een houtkant. Een typologisch-thematische aanpak is dan ook cruciaal. In het nieuwe werkjaar zullen prioritaire typologische thema's worden aangeduid, waarop het beschermingsbeleid zal zijn gestoeld. Het is daarbij niet onbelangrijk reeds lopende thematische initiatieven (cf. industrieel erfgoed, tuinen en parken, jonge bouwkunst, kerken in neostijlen, klokken, beiaarden en torenuurwerken, bomen en struiken ...) te verfijnen tot hun typologische essentie, hen te evalueren, systematiseren, actualiseren en dynamiseren.

Het is niet alleen de bedoeling om elke bescherming op een heldere en ondubbelzinnige wijze te motiveren binnen de in de vorige alinea aangehaalde krijtlijnen, maar bovendien zal de nadruk moeten worden gelegd op een pragmatische langetermijnvisie, die los staat van de puur inhoudelijke afweging of waardering. Een bescherming moet dan ook te allen tijde uitgaan van concrete en haalbare doelstellingen. In 2006 moet het principe van de criteria en beschermingsdoelstellingen algemeen worden geformaliseerd. Voor individuele beschermingsdossiers wordt er een methodiek ontwikkeld die moet toelaten om de erfgoedwaarden die zijn vastgesteld te kunnen evalueren binnen de Vlaamse context”.

1. Hoeveel monumenten en landschappen heeft de minister definitief beschermd in de periode 1 januari 2005 tot 31 december 2005?

Zijn er markante verschillen met de jaren voordien?

2. Hoeveel monumenten en landschappen heeft de minister voorlopig beschermd in de periode 1 januari 2005 tot 31 december 2005?

3. Als er grote verschillen zijn tussen 2005 en de jaren voordien, welke zijn hiervoor de motieven?

4. Hoe meent de minister waardevol onroerend erfgoed dat nu nog niet beschermd is in de toekomst te beschermen? Welke instrumenten gaat hij daarvoor inzetten?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 25 januari 2006

van **BART CARON**

1. tot en met 4. In de periode 1/01-31/12/2005 werden 21 monumenten voorlopig beschermd, 360 monumenten en 7 landschappen definitief. Deze cijfers verhouden zich als volgt met de gegevens van de laatste jaren:

Aantal definitieve beschermingen (periode 2000-2005)						
	2005	2004	2003	2002	2001	2000
Monumenten	360	734	1.107	496	296	170
landschappen	7	3	8	5	8	7

Het grote aantal lopende en nieuwe beschermingsdossiers en –besluiten dat mij de voorbije maanden is voorgelegd, heeft mij een goed inzicht verschaft in de manier waarop mijn administratie de voorbije jaren gestalte heeft gegeven aan het kwantitatieve beschermingsbeleid, dat in de periode 2000-2004 heeft geleid tot een abrupte, exponentiële toename van het aantal beschermingen.

Beschermen heeft wat mij betreft twee cruciale implicaties: enerzijds het verlenen van een evenwaardig statuut aan beschermingswaardig erfgoed, anderzijds het duidelijk informeren over dat statuut: wat wordt er beschermd, op welke gronden en waartoe? Onroerend-erfgoedzorg is immers een zaak van partnerships met overheden en particulieren, eigenaars, professionals en geïnteresseerden. En partnerships hebben alleen effect mits consequent handelen en duidelijke afspraken. Bij het versnelde beschermingsbeleid heb ik me dan ook de vraag gesteld of met deze implicaties voldoende rekening is gehouden.

Beschermen is soms een logische keuze, maar dat moet dan ook glashelder blijken uit de beschermingsdossiers en -besluiten. Meestal schieten ze op dat vlak echter tekort. Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven hieraan te verhelpen.

De nieuwe beschermingsdossiers en –besluiten moeten niet alleen duidelijk omschrijven wat er is beschermd en met welke bedoeling, maar moeten evenzeer aangeven op welke manier de ter bescherming voorgedragen items werden geselecteerd. Alleen zo wordt het duidelijk dat beschermen geen toevallige keuze is. Dit impliceert dat op thematische basis alle Vlaamse vertegenwoordigers van de voorgedragen types erfgoed worden opgelijst, dat wordt aangegeven welke items uit deze lijst beschermingswaardig worden geacht, en op basis van welke criteria deze selectie gebeurde.

Deze typologisch-thematische, Vlaamse en informatieve aanpak vereist een nieuwe manier van werken, die ook afhangt van de beschikbaarheid van voldoende en degelijk ontsloten inventarisgegevens. Daarom zijn overgangsmatregelen getroffen. Om het beschermingsritme niet te ernstig te verstoren, zijn uit de reeds voorbereide dossiers de onmiskenbaar beschermingswaardige items geselecteerd. Dit heeft geresulteerd in 41 monumenten en 3 landschappen, waarvoor ik op 25 januari 2006 de voorlopige beschermingsbesluiten heb ondertekend. De andere items – en de nieuwe dossiers - zullen echter stelselmatig aan de nieuwe voorwaarden moeten voldoen. Als overgang naar globale Vlaamse themadossiers is het daarnaast een optie om in eerste instantie te werken met thema's die slechts een beperkte Vlaamse reikwijdte hebben (bijvoorbeeld vakwerk, dat voornamelijk in Limburg bewaard is

gebleven) of waarvoor al fundamenteel onderzoek is verricht (bijvoorbeeld kerken in neostijlen).

Inzake beschermingsbeleid in strikte zin is het parallel ook de bedoeling om op basis van enkele steekproeven de effectiviteit van oudere beschermingen te evalueren in functie van verdere algemene bijsturing, en wordt onderzocht hoe het instrument van beheersplanning, dat al is ingebouwd in de regelgeving inzake landschappen en varend erfgoed, ook in een monumentenkader kan worden geïmplementeerd en gestimuleerd. Samenwerking met Monumentenwacht Vlaanderen (MOWAV) is hierbij een belangrijke optie. In mijn beleidsbrief worden de eerste beschermingsdossiers inzake varend erfgoed aangekondigd: zij zullen inderdaad van meet af in alle opzichten – inclusief beheersplanning - aan de nieuwe voorwaarden moeten voldoen. Mijn administratie, het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) en de voor varend erfgoed bevoegde afdeling van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML) buigen zich gezamenlijk over deze taak.

Parallel met het klassieke beschermingsinstrumentarium kondig ik in mijn beleidsnota en beleidsbrief ook een geïntegreerd beschermingsbeleid aan, via het instrumentarium ruimtelijke ordening. Via deze weg krijgen ook provincies en gemeenten de kans om een bijdrage te leveren aan de onroerend-erfgoedzorg.

Meer bepaald het Europees landschapsverdrag van Firenze en de Europese archeologische conventie van Malta bevelen dergelijke integratie aan. Inzake het archeologische beschermingsbeleid zal de voorbereiding van de implementatie van Malta, waarover ik u al uitvoerig heb gebriefd in de parlementaire commissie bevoegd voor onroerend erfgoed, een interessante oefening zijn om een geïntegreerde bescherming en een klassieke bescherming tegen elkaar af te wegen. Parallel worden overigens de eerste Vlaamse archeologische beschermingen gescreend in functie van eventuele bijsturing.

Inzake geïntegreerde landschapsbescherming zal dit jaar een eerste selectie niet-problematische ankerplaatsen uit de landschapsatlas ter aanduiding worden voorgelegd aan de Vlaamse regering, als eerste stap in de ontwikkeling van erfgoedlandschappen, die in het kader van ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen worden geconcretiseerd.

Om ook inzake monumentenzorg tot een dergelijke geïntegreerde aanpak te komen, is het cruciaal dat de bestaande inventarisgegevens conform de landschapsatlas en de centrale archeologische inventaris worden ontsloten, geactualiseerd en gedynamiseerd, dat de inventarissen bekend worden bij een breed publiek van overheden en particulieren, professionelen en amateurs, en dat zij door hun gebruiksvriendelijkheid ook systematisch worden geconsulteerd. Met betrekking tot dit en andere aspecten van de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed loopt momenteel een diepgaand overleg tussen mijn administratie en het VIOE, waarvan ik binnenkort de resultaten verwacht.

Los van de al dan niet geïntegreerde bescherming via het klassieke overheidsinstrumentarium is het tot slot vooral mijn bedoeling om een breed draagvlak te creëren voor onroerend erfgoed. De beste manier van beschermen is net het enthousiasmeren van de mensen die dagelijks met erfgoed worden geconfronteerd. Het is ook belangrijk steeds meer mensen op regelmatige basis op een positieve manier met erfgoed te confronteren.

Hier speelt de inventaris opnieuw een sleutelrol. Eén van de doelstellingen van de inventaris is immers het informeren en als dusdanig sensibiliseren van een breed publiek. Door de inventarisgegevens te gebruiken als basis voor monumentenroutes, waarover ik naar aanleiding van andere vragen om uitleg al heb uitgeweid, wordt deze sensibiliseringsrol op een concrete manier in de praktijk gebracht. Ter zake wordt overleg gepleegd tussen mijn administratie, het VIOE en de gewestelijke partnerverenigingen (Erfgoed Vlaanderen, Open-Monumentendag Vlaanderen, MOWAV en VCM-Contactforum voor Erfgoedverenigingen).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 82
van 27 januari 2006
van **RUDI DAEMS**

Geplande logistieke zone Willebroek - Gewestplan

De voorbije weken stond Tisselt, deelgemeente van Willebroek, in rep en roer naar aanleiding van de plannen om een logistiek centrum te bouwen aan de Kersdonk in Tisselt, tegen het Zeekanaal aan.

In totaal werden 373 bezwaarschriften ingediend bij het gemeentebestuur van Willebroek, dit ondanks het feit dat het openbaar onderzoek werd gehouden in een zeer ongelukkige periode (6 december 2005 tot 6 januari 2006). Ook vanuit de buurgemeente Kapelle-op-den-Bos kwamen heel wat bezwaren. Opvallend was het aantal bezwaarschriften afkomstig van scholen uit de omgeving. Deze mensen zijn niet tegen de creatie van extra werkgelegenheid in deze reeds getroffen streek. Maar ze zijn bezorgd om in hoofdzaak vier redenen:

- de toename van het vrachtwagenverkeer door het centrum van Tisselt. Dit is een verkeersas die ook veel door schoolgaande jongeren wordt gebruikt. Bovendien is het niet erg logisch dat pal langs het Zeekanaal een sterk vrachtwagengebonden activiteit wordt uitgebouwd;
- de ontwikkeling van het logistiek centrum zou gebeuren vlak tegen of gedeeltelijk op een bestaand asbeststort. Dit laatste wordt door het gemeentebestuur, Eurimpro en OVAM tegengesproken (gezamenlijke persconferentie, 16.01.2005). Nochtans tonen de tekeningen als bijlage dat er gevaarlijk dicht tegen de grens van het asbeststort wordt gewerkt, en op sommige plaatsen zelfs erop (geplande ontsluitingsweg, zie bijlage);
- een mogelijke toename van de wateroverlast wegens een versnelde afvoer van het water van de Bosbeek. De dienst Waterbeleid van het Antwerpse provinciebestuur stelt dat de realisatie van een nieuwe doorsteek en de opheffing van de bestaande het risico op overstromingen in de afwaarts gelegen woongebieden sterk zou doen toenemen;
- de ontwikkeling van een gedeelte van het terrein in een volgens het gewestplan ingekleurde bufferzone (zie plan als bijlage).

1. Is de minister op de hoogte van dit dossier?

Zo ja, wat is zijn standpunt over een mogelijke (gedeeltelijke) inname van de bufferzone voor ontwikkeling en ontsluiting van het terrein?

Wordt een voldoende buffering ten opzichte van de woonzone verzekerd?

2. Welke activiteiten zijn toegelaten in een bufferzone?

3. In dit gebied werden onlangs bomen gekapt. Is dit wettelijk mogelijk, of gaat dit over zonevreemde activiteiten?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 27 januari 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Navraag bij de provinciale afdeling ROHM-Antwerpen leert dat op 10 februari 2006 kwestieuze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning door de gemachtigde ambtenaar voorwaardelijk gunstig werd geadviseerd. In zitting van 14 februari 2006 heeft het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Willebroek ter zake een stedenbouwkundige vergunning verleend. Alle voorwaarden vermeld in het advies van de gemachtigde ambtenaar werden aan deze stedenbouwkundige vergunning gehecht. De stedenbouwkundige vergunning werd door de gemachtigde ambtenaar ontvangen op 21 februari 2006.

De volgens het gewestplan Mechelen (KB d.d. 5 augustus 1976) vastgestelde bufferzone wordt volledig behouden. In dit gebied worden wel enkele bergingsbekkens voorzien. Deze bergingsbekkens zijn vrij omvangrijk (het betreft bekkens van circa 120 meter bij 100 meter en 80 meter bij 40 meter). De bedoeling is dat deze bekkens zullen worden aangewend om bij uitzonderlijk hoge waterstanden tijdelijk het water te bergen. Betreffende bekkens zullen slechts bij uitzondering vollopen met water en zijn dus bedoeld om het waterbufferend vermogen van het gebied te verhogen.

Met betrekking tot de aanleg en de inrichting van de bufferbekkens werden in het kader van voormelde vergunningsaanvraag navolgende adviezen geformuleerd:

- advies van de Provinciale Dienst Waterbeleid d.d. 24 november 2005; gestipuleerd wordt dat in geen enkel van de voorziene bekkens beplanting mag worden aangebracht;
- advies van de afdeling Bos en Groen (AMINAL) d.d. 23 november 2005; gestipuleerd wordt dat het dossier onvolledig en onontvankelijk is;
- advies van de afdeling Bos en Groen (AMINAL) d.d. 10 januari 2006; gunstig advies voor het deel van de aanvraag gelegen in het industriegebied; gestipuleerd wordt dat er geen ontbossing kan worden toegestaan in de bufferzone zonder het voorafgaandelijk bekomen van een ontheffing van het verbod op ontbossing door de inzake Leefmilieu bevoegde Vlaamse minister; tevens wordt gesteld dat er inzake de bergingsbekkens in het buffergebied geen beslissing kan worden genomen vooraleer de daartoe bevoegde instanties de beslissing genomen hebben of het bergingsbekken al dan niet kan worden herbebest;
- advies van de Provinciale Dienst Waterbeleid d.d. 17 januari 2006; gestipuleerd wordt dat de bergingsbekkens dusdanig mogen worden beplant (1 boom/5m²) dat onderhoud mogelijk blijft;
- advies van de afdeling Bos en Groen (AMINAL) d.d. 20 januari 2006; gesteld wordt dat er duidelijkheid is inzake het herbebossen van de bergingsbekkens, gelegen in het buffergebied; indien deze herbebossing gebeurt, zal deze aanvraag niet resulteren in ontbossing; de zones 1, 2 en 3 op het beplantingsplan 'ontbossingsdossier' zullen kaalgekapt en herbebest worden; hiertoe dient een kapmachtiging bij de afdeling Bos en Groen te worden aangevraagd; aan betreffend advies is een compensatiedossier in het kader van art. 90 bis van het bosdecreet gehecht; dit compensatiedossier maakt integraal deel uit van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 14 februari 2006.

Gelet op de herbebossing behoudt de bufferzone dus zijn functie.

Op het gewestplan is voorzien dat het industriegebied naar het noorden toe met een zeer brede (ca. 260 meter) bufferstrook wordt gebufferd (m.b.t. het woongebied van de deelgemeente Tisselt). Op het industriegebied (cf. gewestplan) wordt aan de noordzijde, palend aan het buffergebied, een supplementaire bufferstrook voorzien met een breedte van 15 meter.

De percelen waarop de aanvraag betrekking heeft worden via een ontsluitingsweg met een breedte van 12 meter op het terrein van de NV Eternit aangesloten op de laterale weg, langsheen het zeekanaal, genaamd Kersdonk. Deze ontsluitingsweg, aangelegd bij de realisatie van het linksaanpalend logistiek bedrijf, betreft een zogenaamde erfdiensbare weg.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar gold niet voor de 'mogelijke aansluiting op de westvaardijk' (zoals aangeduid op het plan massaplan nieuwe toestand d.d. 12 oktober 2005 met nummer A1-MA-001-0). Deze weg was zeer summier aangeduid en niet verder uitgewerkt op de ingediende bouwplannen.

2. Volgens artikel 14 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, dienen de bufferzones in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten worden gescheiden.

Zoals reeds vermeld werd in dit geval een bufferzone van ca. 260 meter voorzien tussen het woongebied en het gebied voor milieubelastende industrie. Tussen het aanpalende gebied voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen en het gebied voor milieubelastende industrie werd geen bufferzone voorzien.

Uiteraard kan een bergingsbekken op zich geen visuele bufferfunctie vervullen.

Na de aanleg van de bergingsbekkens (die worden voorzien in het kader van de waterhuishouding van het gebied en slechts zeer uitzonderlijk zullen vollopen) worden deze opnieuw herbebossed. De noodzakelijke herbebossing werd in dwingende voorwaarden opgenomen in het advies van de gemachtigde ambtenaar d.d. 10 februari 2006 en in de stedenbouwkundige vergunning d.d. 14 februari 2006. Derhalve behoudt de bufferzone zijn groene afschermdende functie t.o.v. het woongebied. Dit blijkt ook uit het advies van de afdeling Bos en Groen – Antwerpen d.d. 20 januari 2006.

3. In het gebied zijn er bij de uitvoering van de vorige stedenbouwkundige vergunningen (vergunde) kappingen en ontbossingen gebeurd.

In het kader van de huidige aanvraag heeft de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, cel Milieueffectreportage op 29 augustus 2005 de ontheffing van de MER - plicht verleend. De ontbossingen in het huidige project worden voorzien in het gebied voor milieubelastende industrie.

Het kaalkappen en herbebossen van de bergingsbekkens gelegen in de bufferzone (cf. gewestplan) maakt geen deel uit van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 14 februari 2006, maar wordt geregeld in een afzonderlijke kapvergunningaanvraag, die momenteel in behandeling is bij de afdeling Bos en Groen (AMINAL).

Op 20 februari 2006 is er een ambtenaar van cel Ruimtelijke Ordening van de provinciale afdeling ROHM Antwerpen ter plaatse geweest. Vastgesteld werd dat er langs de zijde van de KMO-zone in de Beekstraat, meer specifiek op de kadastrale percelen 5de afdeling sectie C 148^c, 150^e/deel en 146, hoogstammige bomen werden gekapt. De stammen lagen op de werfzone op de kop van de Beekstraat gestapeld. De percelen waarop bomen werden gekapt situeren zich in het industriegebied en het gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en binnen de perimeter van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 14 februari 2006.

Daarnaast werden er een aantal stroken ontruimd voor het aanleggen van leidingen van en naar de bestaande hoogspanningsmasten. Het betreft smalle stroken en de begroeiing bestaat hoofdzakelijk uit heesters. Ook deze stroken situeren zich integraal in het industriegebied.

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft d.d. 14 februari 2006 de stedenbouwkundige vergunning verleend, conform het advies d.d. 10 februari 2006 van de gemachtigde ambtenaar. Het advies van de afdeling Bos en Groen van AMINAL d.d. 20 januari 2006 stelt dat een afzonderlijke kapvergunning vereist is voor de kaalkap en de herbebossing van de bergingsbekkens. Deze kapvergunning werd naar verluidt door de bouwheer aangevraagd doch betreffende aanvraag werd, volgens de op 20 februari 2006 door de cel Ruimtelijke Ordening van de provinciale afdeling ROHM-Antwerpen bij de afdeling Bos en Groen telefonisch ingewonnen inlichtingen nog niet afgehandeld. Het al dan niet verstrekken van betreffende kapvergunning ressorteert onder de verantwoordelijkheid van mijn collega Peeters.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 85
van 1 februari 2006
van **WIM VAN DIJCK**

Spaans Huis Tervuren - Restauratie

In het deel van het (beschermd) Park van Tervuren dat eigendom is van het Vlaams Gewest, ligt het zogenaamde Spaans Huis (of Goordaalmolen).

Het huis (dat in zijn huidige vorm dateert van de 16de-17de eeuw) is sinds 1981 onbewoond, en staat sindsdien te verkrotten (een deel van een van de trapgevels is al ingestort). Volgens een plaatselijk actiecomité zijn alle overheden zich bewust van de historische waarde van het pand en van de noodzaak om het op korte termijn te renoveren.

Naar aanleiding van de antwoorden op schriftelijke vragen nrs. 572 (13.05.2005) en 142 (13.05.2005), heb ik nog volgende vragen.

1. Een bouwhistorische studie is gepland voor 2006. Minister Van Mechelen zou er bij de afdeling Bos en Groen op aandringen het project te versnellen. Hij zou minister Peeters daarover ook contacteren.

Is dat alles gebeurd? Zo ja, wordt het project daadwerkelijk versneld?

2. Is er overleg met de plaatselijke overheid?
3. Bos en Groen gaf enige jaren geleden een negatief advies in verband met een horeca-project voor het Spaans Huis.

Is een horeca-bestemming daarmee definitief uitgesloten?

Aan welke mogelijke andere herbestemmingen denkt men?

4. Het gebouw komt voor op de webstek van Erfgoed Vlaanderen.

Zal Erfgoed Vlaanderen het gebouw in beheer nemen?

5. Het grootste deel van het Park van Tervuren is nog altijd in federale handen.

Worden er onderhandelingen gevoerd om ook dat deel naar Vlaanderen over te hevelen?

Zo ja, wat is daarvan de stand van zaken?

Zo neen, wat is daarvan dan de reden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 85) en Peeters (vraag nr. 262).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 1 februari 2006

van **WIM VAN DIJCK**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur .

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 88
van 3 februari 2006
van **CARL DECALUWE**

Bouwmisdrijven - Evolutie

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 59 van 14 januari 2005 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 10 juni 2005, blz. 1289) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Hoeveel processen-verbaal inzake bouwmisdrijven werden in 2005 opgemaakt? Kan dit worden opgesplitst per provincie?

Om welke overtredingen gaat het hier meestal?

2. Hoeveel stakingsbevelen waren er in 2005? Graag eveneens opgesplitst per provincie.
3. Wordt er een positieve of negatieve evolutie waargenomen?

Wat ligt aan de basis van deze evolutie? Uit welke cijfers blijkt dit?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 3 februari 2006

van **CARL DECALUWE**

1. en 2. De afdeling Bouwinspectie van mijn administratie heeft kennis van de hierna opgegeven aantallen processen-verbaal en stakingsbevelen voor het jaar 2005. De opgegeven aantallen processen-verbaal kunnen nog enigszins verhogen omdat de processen-verbaal van 2005 met een zekere vertraging via de Procureur des Konings worden overgemaakt aan de Stedenbouwkundig Inspecteurs (met verzoek een herstellvordering uit te brengen). Noteer ter zake bovendien dat lichtere overtredingen sedert enige tijd enkel nog worden opgenomen in een vereenvoudigd proces-verbaal. Betreffende procedure kreeg eind 2005 veralgemening in gevolge een omzendbrief van het College van Procureurs-Generaal.

	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Totaal
Processen-verbaal	675	314	434	800	311	2534
Stakingsbevelen	138	61	77	240	114	630

3. Enkel in de provincie Vlaams-Brabant stijgt van het aantal processen-verbaal t.o.v. 2004, terwijl er in de overige provincies een daling waar te nemen is. In 2005 is het totaal aantal processen-verbaal merkkelijk lager dan in 2004 (2909) en in 2003 (2810).

Het aantal stakingsbevelen t.a.v. 2004 (521) en 2002 (466) neemt daarentegen toe. In het cijfer m.b.t. 2003 (823), zijn immers een groot aantal stakingsbevelen m.b.t. reclamepanelen vervat, waardoor 2003 geen goede vergelijkingsbasis is. Betreffend gegeven kan worden verklaard doordat er steeds vaker accuraat wordt ingegrepen op het ogenblik dat er zich een bouw misdrijf voltrekt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 98
van 22 februari 2006
van **ANNICK DE RIDDER**

Watertoets - Maatregelen

Vandaag kennen we in Vlaanderen een zeer precare waterhuishouding. De Vlaamse overheid alsook de lokale overheden willen terecht vermijden dat woonwijken en bedrijvenszones in de toekomst onnodig onder water blijven lopen wanneer er zich langdurige neerslag voordoet of er een stortbui uitbreekt.

Sinds 24 november 2003 – met het nieuwe decreet inzake integraal waterbeleid - dient een watertoets doorgevoerd te worden wanneer bepaalde percelen worden verkaveld of reeds verkavelde percelen verder worden ontwikkeld. Kortom, iedere stedenbouwkundige en verkavelingsvergunning dient de watertoets te ondergaan.

Heden ontstaat er een dubbel probleem. Vooreerst kan het afleveren van een watertoetscertificaat een vertraging opleveren inzake geplande investeringen. Ten tweede dreigen sommige ondernemingen en gezinnen in een situatie terecht te komen waarbij ze niet meer kunnen bouwen op hun perceel omdat het de watertoets niet doorstaat.

1. Werden er bijzondere maatregelen genomen om de watertoets die dient uitgevoerd te worden door de vergunningverlener zo snel mogelijk te laten verlopen?
 - a) Om welke maatregelen gaat het daarbij?
 - b) Werd er in middelen voorzien om de lokale besturen, in het bijzonder de gemeenten, daarbij te ondersteunen?
2. Werd een campagne opgestart om bedrijven en particulieren in te lichten over de watertoets?
3. Werd er een RIA-test uitgevoerd op de betrokken regelgeving?

Zo ja, wat was hiervan het resultaat?

Zo neen, waarom werd de regelgeving inzake de watertoets vrijgesteld?
4. Werden inmiddels uitvoeringsbesluiten genomen inzake de concrete invulling van de watertoets?
5. Indien er sprake is van een “bouwverbod” op het betrokken perceel, wordt er dan in compensaties voorzien voor de eigenaar?
 - a) Behoort een onteigening van de gronden tegen vigerende marktprijzen door de overheid tot de mogelijkheden?

- b) Kan het stimuleren van waterhuishoudingsbevorderende maatregelen – waarna het perceel toch aan een watertoets zou kunnen voldoen – een afdoende alternatief bieden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (nr. 98) en Peeters (nr. 311).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 22 februari 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 99
van 22 februari 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Financieringsfonds éénmalige uitgaven - Middelen 2000-2005

Kan de minister in aansluiting op het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 86 van 16 februari 2005 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 24 juni 2005, blz. 1652) een overzicht bezorgen per eind 2005 van:

- de middelen die sedert 2000 in het FFEU werden gereserveerd;
- de werkingskosten per jaar;
- de goedgekeurde middelen per project;
- de vastleggingen en betalingen die per project zijn gebeurd;
- de nog te bestemmen middelen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 22 februari 2006

van **JOHAN SAUWENS**

1. Het totale bedrag gereserveerd in dit Fonds bedraagt 919.632.145,44 euro op datum van 31 december 2005. De tabel in bijlage geeft de dotaties weer sedert december 2000 tot en met december 2005, alsook de correcties op deze dotaties en de eventueel teruggestorte saldo's bij einde project.
2. De werkingskosten voor het jaar 2005 bedragen 69.369,16 euro (voornamelijk personeelskosten en de realisatie van het jaarverslag) en 74.915,50 euro investeringskosten voor de éénmalige aankoop van een boekhoudpakket AXI Finance. In 2004 bedroegen de werkingskosten 70.845,55 euro, in 2003 51.202,72 euro en in 2002 - toen er nog geen personeelslid in dienst was - 18.893,09 euro voor selectiekosten en de personeelsadvertentie in de krant. Hoewel de werkingskosten zeer bescheiden zijn – 1 promille van de jaarlijkse uitgaven – was de stijging, verleden jaar – zij het éénmalig (investering) – opvallend: gelet op de omvang die het FFEU inmiddels heeft gekregen, was het nodig de interne controleprocedures strikter te beveiligen, wat via een daartoe aangepast boekhoudpakket werd doorgevoerd.
3. De goedgekeurde middelen, werkingskosten voor het FFEU inbegrepen, door het Vlaamse Parlement op voorstel van de Vlaamse Regering bedragen in totaal 866.606.166,21 euro. Hiervan zijn momenteel 775.974.089,74 euro vastgelegd en 479.123.486,67 euro uitbetaald.
4. In de tabel in bijlage staat eveneens per project welk bedrag toegekend, vastgelegd en uitbetaald werd.
5. Het saldo aan nog te bestemmen middelen per 31 december 2005 bedraagt 53.025.979,23 euro

BIJLAGE

1. Synoptisch overzicht FFEU middelen-aanwending

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/99/antw.099.bijlage.001.doc

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****DIRK VAN MECHELEN**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 100
van 23 februari 2006
van **RUDI DAEMS**

Oosterweelverbinding - Ruimtelijke impact

De ruimtelijke en mobiliteitsimpact van de zogenaamde “Lange Wapper” of het geplande Oosterweelviaduct ten noorden van de Antwerpse kernstad mag niet onderschat worden. Dat zegt de vereniging Straten-Generaal als antwoord op de plannen van de Vlaamse Regering, en samen met Straten-Generaal, tal van plaatselijke comités, planologen en bezorgde Antwerpenaren.

De kern van de keuze van de Vlaamse Regering is de sluiting van de kleine ring met tolheffing aan het Oosterweelviaduct en vrachtwagenverbod in de Kennedytunnel. Voor het tracé van de Oosterweelverbinding werd een (voorlopig) Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) principieel goedgekeurd, waarvan het openbaar onderzoek eind 2005 afliep. Tijdens dit openbaar onderzoek heeft Straten-Generaal een noordelijker tracé voorgesteld (door de haven). Dit tracé zou gepaard gaan met een tolheffing aan beide tunnels (Kennedy en Oosterweel). Ook zou vrachtverkeer toegelaten blijven in de Kennedytunnel. Deze variant op het sluiten van de kleine ring moet de verkeersstromen meer spreiden, en de verkeersdrukte ter hoogte Merksem en het knooppunt van Ekeren doen verminderen. Ook berekende Straten-Generaal dat het aantal afgelegde vrachtkilometers daardoor met 25% zou dalen, met een daling van de transportkosten en externe kosten (wegens verminderde milieudruk) als gevolg.

Tegen deze variant voor de sluiting van de kleine ring werden verschillende bezwaren geuit door vertegenwoordigers van de NV BAM en de Vlaamse Regering.

Ten eerste zou dit de vooropgestelde timing van de werken aanzienlijk vertragen. Dit blijkt nogal mee te vallen, omdat het oorspronkelijk opgemaakte MER-rapport grotendeels kan “gerecycleerd” worden, beweren technici. “Wat heet overigens vertraging in het licht van de langdurige impact van het bouwproject op de leefkwaliteit in Antwerpen?”, oordeelt Straten-Generaal.

Ten tweede zou de variant met tolheffing op beide tunnels op bezwaren stoten van de Europese Commissie. Zo’n heffing zou enkel mogen voor nieuwe infrastructuur. De NV BAM antwoordt in dit verband het volgende: “Tol vragen voor een ont dubbelde Kennedytunnel zou Europa niet aanvaarden, omdat dit traject al 40 jaar gratis aangeboden wordt.” Straten-Generaal weerlegt dit met klem: “Nergens in richtlijn 1999/62/EC, het Europese basisdocument over ‘tolheffing op vrachtverkeer voor het gebruik van bepaalde infrastructuur’, wordt een dergelijke restrictie vermeld. Het tegendeel is waar. Europa moedigt tolheffing aan op alle snelweginfrastructuur, precies om de externe kosten betaalbaar te houden voor de gemeenschap en om de mobiliteit mee te beïnvloeden in de gunstige zin (minder files)”, aldus nog Straten-Generaal.

Ook zeiden vertegenwoordigers van de NV BAM dat het voorgestelde alternatieve tracé fel lijkt op de oorspronkelijk bestudeerde vaiente 5 in het alternatievenonderzoek. Een analyse van het alternatieve tracé door de NV BAM (21/10/2005) vergelijkt appelen met citroenen, stelt Straten-Generaal. De NV

BAM spreekt van groot omrijgedrag voor vrachtwagens en dus congestie op de Zuidelijke Ring. Maar er wordt geen rekening gehouden met het scenario van een tolheffing op de Kennedytunnel. Ook is er in variant 5 sprake van (extra) geboorde tunnels, terwijl dit in het alternatief tracé niet is. Dit leidde bijgevolg tot een scheefftrekking van het kostenplaatje.

1. Wordt met het voorgestelde alternatieve tracé van de Straten-Generaal ernstig rekening gehouden in de afweging bij het GRUP Oosterweelverbinding, dat binnenkort voor bespreking op de tafel van de Vlaamse Regering komt?
2. Wat is het standpunt van de minister over de concrete ruimtelijke impact van het voorliggende tracé in vergelijking met het alternatieve tracé?
3. Acht de minister de aanleg van het Oosterweelviaduct op het huidige tracé niet in strijd met de uitgangspunten van het structuurplan van de stad Antwerpen?

Welk zijn de argumenten daarvoor, in positieve of negatieve zin?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 318) , Van Brempt (nr. 115) en Van Mechelen (nr. 100).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 23 februari 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Het tracé in het voorliggende GRUP Oosterweel is gebaseerd op het “Verbeterde Middentracé” dat op 10 juni 2005 door de Vlaamse Regering is bekrachtigd op basis van de conclusies uit de goedgekeurde plan-MER. StRaten-Generaal heeft inderdaad een alternatief tracé voorgesteld tijdens het openbaar onderzoek van de Grup Oosterweel met de vraag om de voor –en nadelen van beide tracés t.o.v. elkaar af te wegen. De VLACORO zal op basis van de conclusies uit de plan-MER een gepast advies uitbrengen t.a.v dit alternatieve tracé.

Als minister van Ruimtelijke Ordening ga ik er dan ook van uit dat mijn collega Peeters via het opstellen van de plan-MER alle randvoorwaarden en tracévarianten heeft onderzocht die als redelijk, realistisch en technisch haalbaar kunnen worden beschouwd. Het gewestelijk RUP heeft maximaal rekening gehouden met de goedgekeurde plan-MER conclusies en de ruimtelijke implicaties ervan vastgelegd in het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften.

2. Voor een dergelijke afweging baseer ik mij op de resultaten en adviezen vervat in de plan-MER, het ruimtelijk onderzoek van het gewestelijke RUP, de resultaten van het openbaar onderzoek over het gewestelijk RUP en het advies van de VLACORO. Op basis van deze elementen zal ik binnen de decretale voorziene procedure een voorstel ter beslissing overmaken aan de Vlaamse regering.
3. In uitvoering van het decreet op de ruimtelijke ordening moet elk gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zich richten naar het hoger plan, in dit geval het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waarin de sluiting van de ‘noordelijke ring R1’ bindend is opgenomen. Er is ook veelvuldig overleg geweest met alle betrokken partners. Op basis van deze gesprekken werd destijds reeds beslist om het tracé meer noordwaarts, van het Eilandje weg, op te schuiven en te bundelen met de aanwezige water –en verkeerinfrastructuur, conform het advies uit de plan-MER, om zo de toekomstige ontwikkelingspotenties van zowel de stad als de haven zo min mogelijk te hypothekeren.

In het voorontwerp ruimtelijk structuurplan Antwerpen wordt uitgegaan van de realisatie van de Oosterweelverbinding en wordt het volgende gesteld bij ‘omgaan met het sluiten van de Ring’, ik citeer: *“De stad en de haven moeten ook (inter)nationaal bereikbaar zijn via de weg. Bij het sluiten van de Ring, op basis van het voorstel van de Vlaamse Regering, worden een aantal stadsontwikkelingsgebieden gekruist (gelijkvloers, bovengronds en ondergronds). Mogelijke negatieve invloeden op bepaalde gebieden moeten beperkt worden. Gezocht moet worden naar het realiseren van aanvaardbare overgangsgebieden met bijzondere kwaliteiten en verbindingen tussen de onderdelen van het lager netwerk. De wijzigingen kunnen ook kansen bieden voor de herinrichting van bepaalde gebieden. In het bijzonder de gebieden die worden ingericht tot werfzone of de gebieden die schijnbaar zullen overblijven als 'restruimte' na de aanleg van de Oosterweelverbinding kunnen in dit licht toch een nieuwe toekomst vinden.”*

De stad Antwerpen deelt wel haar bekommernis mee dat de negatieve aspecten beperkt moeten worden en dat restruimtes moeten benut worden. Daarom dringt de stad als bijkomende actie aan op een goede esthetische vormgeving en beeldkwaliteit van het viaduct. Ik deel deze bekommernissen van de stad Antwerpen volledig. BAM NV heeft daarom i.s.m. een technisch adviesteam o.l.v. de Vlaamse Bouwmeester een uitgebreid bestek opgemaakt dat zowel de

ruimtelijke als kwalitatieve (esthetische) randvoorwaarden vastlegt voor de desbetreffende ontwerpteams. Aanvullend heb ik een interdisciplinaire kwaliteitskamer aangesteld met internationaal gerenommeerde deskundigen in het veld van de architectuur, stedenbouw, landschapsarchitectuur en de civiele technieken die de vergunningsverlenende overheid in deze disciplines zal adviseren bij de selectie van het definitieve ontwerp voor de Oosterweelverbinding.

Hieruit mag ik afleiden dat de aanleg van de Oosterweelverbinding niet in strijd is met het structuurplan van de stad Antwerpen en dat we diverse maatregelen hebben getroffen om op een kwalitatieve manier te waken over zowel de technische vormgeving als de esthetische beeldkwaliteit van de toekomstige viaduct.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 101
van 23 februari 2006
van **JOS STASSEN**

Tweede Scheldebrug Temse - Impact op BAM-projecten

De minister van Openbare Werken, de heer Kris Peeters, beschouwt de bouw van een tweede brug over de Schelde in Temse als één van zijn belangrijkste opdrachten. Dit project werd opgenomen in de realisatie van (zes) missing links in het wegennet in Vlaanderen.

Met deze vragen wil ik een beter inzicht krijgen op de effecten van dit project op de projecten van de BAM in Antwerpen.

1. Hoe verloopt de financiering van dit bouwproject, namelijk een tweede brug over de Schelde in Temse?
2. Op welke manier is de minister als minister van Ruimtelijke Ordening betrokken bij dit project? (studies, procedures, vergunningen,...)
3. Op welke manier is de minister als minister van Financiën en Begroting en voogdijminister van PMV betrokken bij dit dossier?
4. Wat zijn de effecten van dit dossier op de financiering van het BAM-project?

Iedere "transit"-vrachtwagen die de tolvrije verdubbelde brug neemt in plaats van de toltunnel langs Oosterweel, betekent immers inkomensverlies voor BAM.

Hoe werden deze effecten onderzocht? Brengt dit project de financiering van de BAM- werken in gevaar?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 101), Peeters (nr. 319) en Van Brempt (nr. 117).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 23 februari 2006

van **JOS STASSEN**

1. Op 25 november 2005 sprak de Vlaamse regering zich uit over een nota aangaande de alternatieve financiering van openbare werken. De Vlaamse regering wil via publiek-private samenwerking (PPS) een inhaalbeweging realiseren in het domein van openbare werken waarbij in de eerste plaats de realisatie van missing links wordt beoogd. In een eerste oplijsting van te realiseren projecten werd o.a. de ontubbeling van de Scheldebrug voorzien op de N16 te Temse, inclusief de renovatie van de bestaande brug en de herinrichting van de onderliggende kaaien.

Collega Peeters heeft mij recent een voorstel overgemaakt om de bouw ten laste te leggen van de investeringsdotatie van Waterwegen en Zeekanaal teneinde het project niet te vertragen.

Dit voorstel is nog in bespreking.

2. Als minister van ruimtelijke ordening werd ik betrokken bij dit project voor de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en het vergunningsluit.

In nauw overleg met Waterwegen en Zeekanaal NV, die het project uitwerkt, heeft mijn administratie vorige week een voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Scheldebrug Temse-Bornem" afgewerkt. Dit ruimtelijk uitvoeringsplan werd opgemaakt op basis van verschillende voorbereidende studies die in opdracht van Waterwegen en Zeekanaal NV werden uitgevoerd. Het gaat onder meer om een mobiliteitsstudie, de passende beoordeling, een stedenbouwkundig onderzoek mede in opdracht van de Vlaamse bouwmeester en een milieusynthesenota.

Bij de opmaak van deze voorbereidende studies werd mijn administratie eveneens betrokken zodat de inhoudelijke relatie van deze documenten met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan zo goed mogelijk bewaakt kon worden. In dit kader was mijn administratie dan ook vertegenwoordigd in de stuurgroep voor het project.

Vanuit mijn administratie werd dit dossier nauw opgevolgd door de afdeling ruimtelijke planning (ontwerper van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan) en de afdeling stedenbouwkundige vergunningen. Op die manier werd een de link tussen planning en vergunningsverlening steeds gegarandeerd.

3. Aangezien VIA-invest een dochteronderneming is van PMV waarin PMV de meerderheid van de aandelen bezit, ben ik uiteraard als voogdijminister van PMV betrokken in het dossier inzake de tweede scheldebrug te Temse. Hierbij respecteer ik uiteraard ook de bevoegdheden van de minister van Openbare Werken. Het is dan ook in eerste instantie aan hem om de prioriteiten inzake weginvesteringen aan te duiden.

Aan PMV werd opgedragen om de oprichting van VIA-invest voor te bereiden, een onderhandelingsprocedure op te starten voor de aanduiding van een financieel en juridisch adviseur en om een voorstel van DBFM-contract en bestekken uit te werken.

4. Momenteel wordt er een studie uitgevoerd door Faber Maunsell naar de effecten van alternatieve Schelde-oversteken op de inkomsten uit de Oosterweelverbinding. In concreto gaat het om de Liefkenshoektunnel, de Waaslandtunnel, de Kennedytunnel en de brug van Temse.

De studie maakt gebruik van het MOTO-model (Model voor Oosterweel Tol Opbrengsten). Dit is een verkeersmodel dat specifiek werd ontwikkeld met het oog op de bepaling van de financiële inkomsten uit tolheffing op de Scheldeoeververbindingen.

Uit de studie blijkt nu reeds dat de impact van de Tweede Scheldebrug te Temse slechts een beperkt tot marginaal effect heeft op de verdere financiering van de Oosterweelverbinding. Desalniettemin heeft BAM naar aanleiding van die conclusie toch gevraagd om desbetreffende parameter te isoleren zodat voormelde stelling ook gekwantificeerd kan worden. Faber Maunsell is momenteel nog bezig met de uitwerking hiervan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 102
van 1 maart 2006
van **CARL DECALUWE**

Afbakening stedelijk gebied Kortrijk - Zones Gaverzicht en Molenhoek

De afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk werd recentelijk door de Vlaamse Regering definitief goedgekeurd en is ondertussen verschenen in het Belgisch Staatsblad.

De E17 werd als harde lijn aangehouden, niettegenstaande het Deerlijks meubelbedrijf Gaverzicht een enorme economische ontplooiing kent met een regio-overschrijdende functie.

Ook de Molenhoek in Deerlijk valt buiten het stedelijk gebied. De daar gelegen bedrijven hebben desalniettemin naar de toekomst uitbreidingswensen.

Wat zijn nu de ontwikkelingskansen van de zone ten zuiden van de E17 en van de Molenhoek in Deerlijk, die buiten het stedelijk gebied Kortrijk vallen?

Kan men daar met een gemeentelijk structuurplan en/of ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) bijvoorbeeld nog in een ambachtelijke zone of zone voor industriële activiteiten voorzien?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 1 maart 2006

van **CARL DECALUWE**

De ontwikkelingsmogelijkheden voor de omgeving van Gaverzicht zijn vastgelegd in een Bijzonder Plan van Aanleg (BPA Tapuitstraat), opgemaakt door de gemeente Deerlijk en goedgekeurd d.d. 19 februari 2004. Het BPA voorziet in een bestemming van de meubelzaak Gaverzicht en biedt een oplossing voor de parkeerproblematiek, zonder uitbreiding van de verkoopsoppervlakte.

In het kader van de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk is er voor geopteerd om de (grootschalige) kleinhandelsfunctie te bundelen in de verruimde binnenstad en de Beneluxlaan (Hoog-Kortrijk) en bij de bestaande concentraties Ringshopping, Pottelberg, Wevelgem-N8, en Harelbeke-N43. In essentie werd er aldus geopteerd voor het opwaarderen van de binnenstad en niet voor het ontwikkelen van geïsoleerde kleinhandelspolen buiten of aan de rand van het stedelijk gebied. Dit impliceert evenwel geenszins dat het voortbestaan van deze activiteit in het gedrang komt. Het bestaande BPA biedt daartoe immers voldoende garanties. Het impliceert wél dat dergelijke locaties niet beschouwd worden als voorkeurlocaties voor de ontwikkeling van kleinhandelsactiviteiten in de regio Kortrijk.

De grens van het stedelijk gebied Kortrijk ter hoogte van de Molenhoek heeft lange tijd ter discussie gestaan. Na het openbaar onderzoek is hoofdzakelijk de stelling van de VLACORO gevolgd dat er niet kon worden ingegaan op sommige bezwaren, opmerkingen en adviezen waarin gepleit wordt om bijkomende gebieden zoals de Molenhoek in het plan op te nemen, hetzij als een bijkomend deelgebied met een wijziging van de huidige bestemming, hetzij op te nemen binnen de afbakeningslijn zonder bestemmingswijziging. Gebieden die niet in het ontwerp-RUP waren opgenomen en bijgevolg niet het voorwerp hebben uitgemaakt van het openbaar onderzoek, kunnen volgens de bepalingen vervat in artikel 42 §6 van het (meermaals gewijzigde) decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening niet opgenomen worden in het definitieve plan.

Abstractie makend van de ruimtelijke redenen (Desselgemstraat en Waregemstraat als grens) zijn er redenen van meer principiële aard om de Molenhoek niet op te nemen in het stedelijk gebied. Het vastleggen van de afbakeningslijn is niet gebaseerd op een ruimtelijke en beleidsmatige afweging van gekende of van toekomstige lokale ontwikkelingen (zoals bijvoorbeeld de uitbreidingswensen van de bedrijven ter hoogte van de Molenhoek), wel op het voeren van een aanbodbeleid voor stedelijk wonen en voor regionale bedrijventerreinen.

Het vastleggen van de afbakeningslijn is dus niet gericht op een uitspraak over de opportuniteit van lokale ontwikkelingen zoals een lokaal bedrijventerrein of een sportterrein. De afweging van dergelijke opties moet, conform het subsidiariteitsprincipe, op het geëigende niveau gebeuren. In principe dient dit in casu op niveau gemeente te geschieden. Het stedenbouwkundig voorschrift van de afbakeningslijn in het gewestelijk RUP geeft trouwens ook heel expliciet aan dat in de afweging van een lokale ruimtevraag de afbakeningslijn geen afwegingselement vormt. Dit impliceert dat de ontwikkeling van lokale activiteiten buiten de afbakeningslijn niet onmogelijk wordt gemaakt en dat betreffende ontwikkeling m.a.w. afhankelijk wordt gesteld van de lokale ruimtelijke afweging.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 103
van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Mobility Center Genk-Zuid - Stand van zaken

Het Mobility Center Genk-Zuid wil verschillende complementaire bedrijfsactiviteiten clusteren op één locatie. Het is de bedoeling vervoersprocessen en het gebruik van bedrijfsmiddelen te optimaliseren en de samenwerking met de verschillende bedrijven onderling en/of met publieke instellingen te vergemakkelijken en te intensifiëren.

Het oorsponkelijk businessplan voorzag in een instelling met drie kernfuncties: een logistiek centrum (een centrale locatie voor logistieke activiteiten: overslag- en opslagfaciliteiten, goederenbehandeling,...), een facilitair dienstencentrum (rustplaats chauffeurs, shop, restaurant, kantoren, opleidingsfaciliteiten,...) en een technisch dienstencentrum (reparatie en onderhoud, tanken, wasstraat,...).

Het Limburgplan spreekt enkel over het jaarlijks opleiden van 1.000 werkzoekenden en werknemers in de logistieke sector.

1. Wat is de stand van zaken in het project Mobility Center Genk-Zuid?
2. Welke harde engagementen zijn er reeds genomen:
 - a) door privé-investeerders?
 - b) door overheidsinstanties?
3. Hoeveel heeft NV De Scheepvaart reeds geïnvesteerd en waarin?
4. Welke oppervlakte van het industrieterrein zal door het Mobility Center worden ingenomen?
5. Komt er een treinspoor tot aan het multi-modaal logistiek centrum en langs welk traject?
6. Zal er een laad- en loskade worden aangelegd en wie zal deze uitbaten?
7. Wat is het huidige stappenplan met de vooropgestelde timing?
8. Welke zijn de uitgetrokken budgetten, zowel aan privé-zijde als van overheidswege?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 103), Peeters (nr.322), Moerman (nr. 53) en Vandenbroucke (nr.120).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 1 maart 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Fientje Moerman, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 104
van 1 maart 2006
van **VERA DUA**

Aardgasleiding Brakel-Haaltert - Tracé

De gasmaatschappij Fluxys wil een nieuwe ondergrondse aardgasvervoerleiding aanleggen tussen Brakel en Haaltert waarvan de aanlegfase gepland wordt voor 2006. Daarbij werd gekozen voor een zeer betwist tracé, waartegen terecht veel protest is gerezen vanuit de plaatselijke gemeenschap: zowel de landbouwers en natuur- en milieuverenigingen, als lokale mandatarissen gaan niet akkoord met het voorgestelde tracé en hebben gefundeerde kritieken geformuleerd. Ook het gemeentebestuur van Brakel heeft een negatief advies uitgebracht.

Uit onderzoek is gebleken dat twintig jaar na de aanleg van pijpleidingen er nog steeds 50 % minder opbrengst is op de bovenliggende landbouwgronden en dat de landbouwwerkzaamheden sterk bemoeilijkt worden.

Een belangrijke overweging tegen het project is dat de geplande aardgasleiding loopt binnen de erkende perimeter van het natuurreservaatproject "Everbeekse bossen" en dat het tracé ook loopt door een zone met beschermd statuut van Habitatrichtlijngebied. Voor dergelijke werken is een milieueffectrapport (MER) vereist en gezien de ligging in natuur- en ecologisch waardevol gebied moet een project-MER worden opgemaakt.

Het project-MER werd door Aminal conform verklaard op 30 november 2005. Er wordt door de administratie uitdrukkelijk gewezen op de gevolgen op het vlak van structuurbederf van de bodem en de indirecte opbrengstderving voor de landbouwpercelen, alsook op het feit dat niet verwezen wordt naar de zorgplicht en het voorkomen van vermijdbare schade in toepassing van het natuurdecreet en op de negatieve impact door het kappen van bomen en van kleinschalige landschapselementen.

Door de actievoerders werd een alternatief tracé voorgesteld dat een betere oplossing is.

1. Acht de minister het wenselijk dat dergelijke nutsvoorzieningen aangelegd worden in ecologische waardevolle gebieden en is dit in overeenstemming met het stand still-principe en de zorgplicht dat de basis vormt van verantwoord natuurbeleid?
2. In hoeverre stemt dit tracé overeen met het basisprincipe inzake "bundeling" voor pijpleidingen zoals vermeld in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen?
3. Wat is de stand van zaken in het dossier?

Wat zijn de adviezen van de diverse betrokken instanties?

Welke procedurestappen moeten nog doorlopen worden?

Is er nog een plenaire vergadering voorzien in het kader van de opmaak van een GRUP?

4. In hoeverre wordt voldoende aandacht besteed aan het alternatief tracé dat door de lokale actoren wordt voorgesteld?
5. Schept de goedkeuring van het door Fluxys voorgestelde tracé (én het doorkruisen van 945 meter Habitatrictlijngebied) geen precedent zonder weerga, waardoor andere nutsbedrijven in de toekomst zomaar Habitatrictlijngebied kunnen doorkruisen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 1 maart 2006

van **VERA DUA**

Uw vraag bevat elementen die betrekking hebben op het milieubeleid en bijgevolg ressorteren onder de bevoegdheid van collega Peeters. In onderhavig antwoord beperk ik mij dan ook tot de aspecten die betrekking hebben op het beleidsdomein ruimtelijke ordening waarbij ik uiteraard tevens zal ingaan op de elementen die betrekking hebben op de afstemming tussen het milieubeleid en het ruimtelijk beleid.

1. Principieel wordt bij de tracékeuze voor nieuwe leidingprojecten, conform het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, uitgegaan van het bundelingsprincipe. Dit betekent dat maximaal gebruik gemaakt wordt, hetzij van leidingstraten, die reeds op de plannen van aanleg (gewestplan, gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ...) werden vastgelegd, hetzij dat het leidingtracé voorzien wordt parallel met infrastructuur (van Vlaams niveau: ondergrondse transportleidingen, hoogspanningslijnen, hoofd- en primaire wegen, spoorwegen, waterwegen, ...). Algemeen gesteld wordt er gezocht naar tracés die een zo beperkt mogelijke impact op de open ruimte en het milieu hebben. Uiteraard impliceert dit ook dat leidingprojecten in onder meer woongebieden en gebieden met ecologische waarde zoveel mogelijk worden vermeden.
2. Op de beoogde verbinding tussen het bestaande station van Brakel met het bestaande station te Haaltert is er geen infrastructuur van Vlaams niveau voorhanden waarmee het volledige tracé kan worden gebundeld. Waar mogelijk is gebundeld met een hoogspanningslijn en met de N45. Het eerste gedeelte van de verbinding maakt gebruik van de bestaande leidingstraat op het tracé Zomergem-Frankrijk. De andere delen van het tracé zijn dus niet gebundeld met bestaande infrastructuur omdat daartoe de mogelijkheid niet bestaat.
3. Het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is voorgelegd aan een plenaire vergadering op 23 februari 2006. Het verslag van de plenaire vergadering is intussen overgemaakt aan de adviserende instanties. Opmerkingen op het verslag van de plenaire vergadering worden momenteel door mijn administratie ingewacht. Eenmaal alle reacties zijn overgemaakt zal worden onderzocht of er zich in casu, op basis van de resultaten van de plenaire vergadering, aanpassingen opdringen. Indien dit niet het geval is, of nadat betreffende aanpassingen zijn doorgevoerd, zal het GRUP ter voorlopige vaststelling worden geagendeerd op de Vlaamse regering. Nadien volgt het openbaar onderzoek.
4. In het kader van de MER-rapportage (de project-MER werd goedgekeurd door AMINAL op 30 november 2005) is een omstandige vergelijking gemaakt van verschillende alternatieve tracés die door Fluxys werden voorgesteld. Ook het alternatief tracé dat de gemeente Brakel voorstelt werd in betreffende MER-rapportage onderzocht. Bij de opmaak van het gewestelijk RUP werd uiteraard uitgegaan van de resultaten vervat in het MER-rapport. In het MER-rapport worden er dan ook geen fundamentele bezwaren geformuleerd tegen het tracé dat heden in het RUP is opgenomen. Bovendien biedt het MER-rapport geen voldoende basis in functie van het alternatief dat de gemeente Brakel voorstelt. In het MER-rapport worden daarentegen wel voorwaarden en remediërende maatregelen geformuleerd waaraan bij de uitvoering van het project zal moeten worden voldaan. Die voorwaarden en maatregelen hebben uiteraard ook betrekking op het gedeelte van het tracé dat gelegen is in gebieden met natuurwaarde.

5. De mogelijkheden om werken uit te voeren in een gebied dat erkend is als habitatrictlijngebied zijn duidelijk bepaald. Ter zake zijn tevens procedures vastgesteld. Het gaat in casu om een procedure die administratief wordt opgevolgd door de afdeling Natuur (AMINAL). In dit concrete geval maakt de zogenaamde passende beoordeling, die verplicht is wanneer werken worden voorzien in habitatrictlijngebieden, deel uit van het MER-rapport, zodat er in deze ook een bijzondere rol is opgenomen door de Cel MER (AMINAL). Zoals gesteld bevat het MER-rapport, voor zover ik dit als minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening kan beoordelen, geen aanwijzingen dat het alternatieve tracé dat de gemeente Brakel voorstelt de voorkeur zou hebben vanuit het standpunt milieubeleid. In die optiek is er in deze m.i. geen sprake van precepts waarde. Analoge dossiers zullen op hun beurt de vastgestelde procedure moeten doorlopen en getoetst worden aan de bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 105
van 1 maart 2006
van **LUDO SANNEN**

Militaire domeinen - Protocol ruimtelijke ordening

Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 bepaalt, in uitvoering van het decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, dat sommige installaties en gebouwen op militaire domeinen vrij zijn van het verkrijgen van een vergunning. Die installaties en gebouwen moeten tegelijk aan drie vereisten voldoen: van strategisch belang zijn, voorkomen op een lijst gevoegd bij een protocol dat tussen de minister van Landsverdediging en de minister van Ruimtelijke Ordening wordt afgesloten, en niet gelegen zijn in een beschermd of voorlopig beschermd landschap.

Deze bepalingen blijven dode letter zolang het vermelde protocol niet is afgesloten. Bijgevolg kan de militaire overheid doen en laten wat zij wil, zonder rekening te moeten houden met de ruimtelijke impact van de nieuwe infrastructuur.

In de Commissie voor Ruimtelijke Ordening van 9 juni 2005 heeft de minister aangekondigd dat vanuit de Vlaamse Regering een initiatief voor het opstarten van onderhandelingen over het protocol met Landsverdediging zou worden genomen. Desnoods zou de minister het dossier aankaarten op het Overlegcomité (Handelingen C240 van 9 juni 2005, blz. 1-5).

Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering terzake genomen?

Wat is de reactie van de federale overheid?

Wat is de stand van zaken?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 1 maart 2006

van **LUDO SANNEN**

In antwoord op de schriftelijke vraag nr. 32 d.d. 28 januari 2005 (cf. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 d.d. 17 juni 2005, blz. 1335) heeft minister-president Leterme aangekondigd dat hij aan federaal minister Flahaut formeel gevraagd heeft om de onderhandelingen over het protocol opnieuw op te starten. Het is mij niet bekend of de minister-president ter zake reeds een reactie heeft ontvangen van federaal minister Flahaut.

In tegenstelling echter tot wat u in uw vraag stelt, impliceert het ontbreken van het protocol geenszins dat de regelgeving inzake ruimtelijke ordening niet van toepassing zou zijn op militaire domeinen. Ik verwijs dienaangaande naar mijn antwoord, verstrekt d.d. 9 juni 2005 in de commissie Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, op de vraag om uitleg van Vlaams volksvertegenwoordiger Veerle Heeren inzake 'de regeling van de ruimtelijke ordening en vergunningen op militaire domeinen' (cf. Handelingen Commissievergadering C240 d.d. 9 juni 2005, blz. 1-5).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 106
van 1 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Hoeve “Klosken” St.-Martens-Lennik - Bescherming

In Sint-Martens-Lennik, een deelgemeente van Lennik, is er grote beroering ontstaan rond de verkoop en de mogelijke afbraak van de historische hoeve “Klosken” in het centrum van het dorp. Deze “herberghoeve” vormt onmiskenbaar een zeer waardevol historisch en architecturaal geheel, dat weliswaar nog niet officieel beschermd is, maar wel in tal van bouwkundige inventarissen is opgenomen. Het behoud ervan ligt dan ook veel mensen na aan het hart.

Het Klosken is, samen met de kerk en de notariswoning, bepalend voor de authenticiteit van het Pajotse dorp Sint-Martens-Lennik. De sloop van het gebouwencomplex en de bouw van een flatgebouw op de plaats ervan zou het authentieke karakter van dit typische dorpsgezicht definitief aantasten. De hoeve is een getuige van de landelijke structuur van onze vroegere samenleving en is uniek omdat ze in het centrum van het dorp is gelegen, één van de laatste in zijn soort. Ook het interieur van deze hoeve, een herberg uit de 19de eeuw, is werkelijk uniek en verdient bewaard te blijven!

Ik verneem dat een bouwpromotor uit Antwerpen een sloopaanvraag voor het Klosken heeft ingediend. De firma zou plannen koesteren om er een twintigtal appartementen te bouwen. Tegen deze plannen zijn ondertussen zo'n 3.000 bezwaren ingediend bij de gemeente! Omwille van de grote erfgoedwaarde van deze hoeve en de sterke betekenis voor het gemeenschapsgevoel van Sint-Martens-Lennik stuit de mogelijke sloop - begrijpelijkerwijze - op heel wat ongeloof, onbegrip en verzet.

In de bezwaarschriften die naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden ingediend, worden verschillende argumenten aangehaald tegen de bouw van een nieuw flatgebouw op de site van het Klosken, van verkeerstechnische tot sociologische argumenten. Zo wordt bijvoorbeeld - niet ten onrechte - gevreesd dat de nieuwe appartementen niet in de eerste plaats tegemoet komen aan de lokale woonbehoefte, maar de verfransing in de hand zullen werken. Wie vertrouwd is met de Vlaamse Rand, weet dat de bouw van een paar tientallen luxueuze flats in het centrum van dit kleine dorp inderdaad niet de plaatselijke jeugd ten goede komt, maar dat door de nabijheid van Brussel andere kandidaat-kopers worden aangetrokken. Het is natuurlijk een argument dat kapitaalkrachtige bouwpromotoren geenszins beroert... maar de bevolking en sociaalvoelende politici die haar vertegenwoordigen des te meer!

Het behoud van het groene en Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand is voor vele gemeentebesturen, voor de provincie Vlaams-Brabant en voor de Vlaamse Regering een belangrijk aandachtspunt. In het cultuurbeleidsplan van de gemeente Lennik lezen we het volgende: “Open ruimte, landschappelijke schoonheid, rust en stilte zijn de sterkten van het hele Pajottenland. Zij worden een steeds zeldzamer goed in een steeds drukker Vlaanderen. Zij zorgen voor levenskwaliteit. Op een boogscheut van de Europese hoofdstad vormt het natuur- en cultuurlandschap van Lennik - met zijn trage wegen, monumenten en waardevolle landschappen en dorpsgezichten - onvervangbaar erfgoed dat permanente

aandacht en zorg verdient.” Dit wordt verder in het cultuurbeleidsplan vertaald in volgende doelstelling: “Het cultureel erfgoed moet in optimale omstandigheden bewaard, beschermd en ontsloten worden.” In de aanvullende regeerverklaring van 18 mei van de Vlaamse Regering lezen we dan weer: “Wij zullen er over waken dat in het ruimtelijk ordeningsbeleid een halt wordt toegeroepen aan het onverantwoord aansnijden van open ruimte en de sluipende uitbreiding van Brussel.”

Ik weet uit eerdere tussenkomsten in het Vlaams Parlement dat de minister dit engagement ernstig neemt en het ruimtelijk ordeningsbeleid in de Rand wil afstemmen op de speciale noden en verwachtingen. Ik weet ook dat de minister de zorg voor het historisch erfgoed een belangrijke doelstelling vindt.

1. De combinatie herberg en hoeve, verkoophandel, is een van de laatste in zijn soort.

Wat is de visie van de minister m.b.t. het bepalende karakter van de herberghoeve “Klosken” voor de authenticiteit van het dorpsgezicht van Sint-Martens-Lennik?

2. Gelet op de authenticiteit van de hoeve, de combinatie van “kleine zelfstandige handel” zo typisch voor het Pajottenlandse boerenleven dat wezenlijk deel uitmaakt van onze Vlaamse volksaard, is dit een voorbeeld van een “thematische bescherming”.

Is de minister dan ook van plan om dit gebouwencomplex te beschermen, om het in zijn, “authentieke” staat te bewaren voor de toekomst?

Zo neen, wat zijn de precieze argumenten om dit niet te doen?

Is de minister dan op zijn minst van plan de afbraakvergunning die in behandeling is te weigeren? En zo neen, wat zijn de precieze argumenten in deze?

3. De geplande bouw van 20 luxeappartementen zal overwegend Franstaligen aantrekken, wat het sociaal weefsel van het dorp grondig zal verstoren en in tegenstrijd is met het beleid van de Vlaamse Regering in de Rand.

Gelet op de bestemming van woongebied met landelijk karakter, de dichtheidsvoorschriften opgenomen in het gewestplan Halle-Vilvoorde, is de geplande bouw hiermee volledig in tegenstrijd.

Kan de minister meedelen op welke juridische basis hier een bouwvergunning kan afgeleverd worden voor 20 luxeappartementen en hoe dit in overeenstemming is met de voorschriften van het gewestplan, het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het provinciaal ruimtelijk structuurplan?

N.B. Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 106), Bourgeois (nr. 66) en Vandenbroucke (nr. 122).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 1 maart 2006

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Herberghoeve “Klosken” heeft een opvallende ligging ter hoogte van een wegenkruising, vlakbij het dorpscentrum van Sint-Marten-Lennik. Het gaat om een typisch vrij omvangrijk, U-vormig hoevecomplex waarbij de langgerekte woonhuis-stalvleugel en de dominante langsschuur een naar de straat geopend erf omsluiten. Als voorbeeld van een vroeg 19de- eeuwse, verzorgde landelijke architectuur, onderscheidt “Klosken” zich van de omliggende, overwegend aaneengesloten en steeds meer verstedelijkte bebouwing. Samen met de beschermde Sint-Martinuskerk behoort het complex tot de oudste centrumbebouwing in de voor het overige heterogene en steeds meer verstedelijkte dorpskern. Het oorspronkelijke uitzicht van de dorpskern waarbij verschillende hoevecomplexen rond de parochiekerk waren geschaard, is in de loop der jaren verdwenen. Enkel het Klosken wist haar oorspronkelijk karakter nog goed te bewaren.
2. Mijn administratie adviseerde de aangevraagde sloopvergunning ongunstig. Binnenkort zal mij ter zake een beschermingsvoorstel worden overgemaakt. Omdat ik op dit ogenblik nog niet over het concrete dossier en het concrete voorstel beschik, kan ik er uiteraard nog geen uitspraak over doen. Principieel is, zoals aangegeven in mijn beleidsnota en beleidsbrief, het uitgangspunt voor de evaluatie die ten grondslag ligt aan de eventuele bescherming de intrinsieke erfgoedwaarde van het complex in al zijn aspecten. Die waarde kan bijvoorbeeld architecturaal, volkskundig, sociaal-historisch, industrieel-archeologisch, historisch,... of een combinatie ervan zijn. Die intrinsieke erfgoedwaarde wordt afgetoetst op een ruimere schaal. Dat gebeurt vanuit een thematische benadering, op Vlaams niveau waarbij na evaluatie van gelijkaardige complexen, gekeken wordt waar en of de intrinsieke erfgoedwaarden voldoende bewaard zijn gebleven om bescherming te verantwoorden. Het is dus binnen dat kader dat mijn administratie een eventueel beschermingsvoorstel zal moeten uitwerken.
3. Het oprichten van 20 luxeappartementen is niet langer aan de orde. Bijgevolg is betreffende deelvraag zonder voorwerp.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 107
van 1 maart 2006
van **JEF TAVERNIER**

RUP Leievallei - Stand van zaken

In de toelichtingsnota van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk staat vermeld dat op korte termijn een afzonderlijk ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt wordt. Dit initiatief moest dienen om het gebrek aan afbakening van voldoende groene gebieden bij de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk op te vangen.

De beslissing tot voorlopige vaststelling voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk dateert ondertussen van 10 december 2004, meer dan een jaar geleden. Het proces voor de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk zou momenteel in de laatste fase moeten zitten.

1. Welke stappen zijn reeds genomen voor de opmaak van dit RUP?
2. Welke gemeenten zijn met een deel van het grondgebied betrokken bij dit RUP?
3. Wanneer kan een beslissing omtrent dit RUP verwacht worden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 1 maart 2006

van **JEF TAVERNIER**

Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) inzake de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk werd op 20 januari 2006 door de Vlaamse Regering definitief vastgesteld. De publicatie in het Belgisch Staatsblad geschiedde op 14 februari 2006, wat impliceert dat het RUP op 28 februari 2006 in werking is getreden.

1. In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering d.d. 10 december 2004 tot voorlopige vaststelling van het RUP afbakening regionaalstedelijk werd gestart met de opmaak van het RUP 'Leievallei en open ruimte omgeving Kortrijk'. Het voorontwerp RUP omvat acht deelplannen. Vier ervan zijn gelegen in de Leievallei tussen Wervik en Waregem. De vier overige plannen omvatten - in uitvoering van voormelde beslissing van de Vlaamse regering - de omgeving LAR-zuid, de vallei van de Kasselrijbeek, de omgeving van het Mortagnebos en de overgang van de Gavers naar het kanaal Kortrijk-Bossuit. Inzake dit RUP werd een plenaire vergadering gehouden op 14 februari 2006 waarop zowel de betrokken gemeenten, de Bestendige Deputatie van de provincie West-Vlaanderen evenals de bevoegde Vlaamse administraties werden uitgenodigd.
2. Er zijn tien gemeenten betrokken bij dit RUP. Het betreft de gemeenten Wervik, Menen, Wevelgem, Kortrijk, Harelbeke, Deerlijk, Anzegem, Waregem, Zwevegem en Wielsbeke.
3. Het plan wordt aangepast op basis van de uitgebrachte adviezen en de afspraken gemaakt tijdens de plenaire vergadering. Conform deze afspraken is er nog bilateraal overleg met de betrokken gemeenten voorzien. Daarna kan het plan voorgelegd worden aan de Vlaamse regering in functie van de voorlopige vaststelling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 108
van 1 maart 2006
van **ROB VERREYCKEN**

LRM - Renovatie bedrijfsgebouw

In het rapport van Ernst en Young over de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM), wordt op blz. 31-32 aandacht besteed aan de renovatie van het bedrijfsgebouw van LRM aan de Kempische Steenweg. Het rapport heeft ernstige vragen bij de gevolgde procedure, en meent zelfs dat de raad van bestuur zich dient te beraden over de vraag of de vennootschap zich juridisch moet vrijwaren.

1. Legde de Vlaamse Regering richtlijnen vast voor het uitvoeren van bouwwerken of verbouwingswerken in opdracht van de LRM? Zo ja, welke en zo neen, meent de minister niet dat dit zinvol zou zijn?
2. Was op de verbouwing van dit bedrijfsgebouw de wetgeving inzake de overheidsopdrachten van toepassing?

Zo neen, waarom niet?

Zo ja, meent de minister dat de wettelijke voorschriften voor het gebruik van een beperkte offerteaanvraag met selectiecriteria werden nageleefd?

3. De daken van het te renoveren bedrijfsgebouw waren naar verluidt bedekt met koper.

Wat werd met dit waardevolle materiaal gedaan na afbraak?

Werd de opbrengst hiervan in mindering gebracht van de kosten van de verbouwing?

4. Op 12 september 2002 besliste de raad van bestuur van Mijnen dat de werken enkel verder doorgang konden vinden "mits een zeer sterke controle". Volgens Ernst en Young dient de gedelegeerd bestuurder te verantwoorden of deze "zeer strenge controle" plaatsvond.

Op welke data werden de werken aan een concrete en strenge controle onderworpen sedert september 2002?

5. Waarom heeft nog geen definitieve oplevering van het gebouw plaatsgevonden, en welke stappen zet de LRM eventueel om zich juridisch te vrijwaren ten overstaan van de betrokken aannemer en eventueel architect?
6. Welk bedrag werd tot op heden uitbetaald voor de verbouwing van dit pand aan de betrokken aannemer, architect en eventuele derden (zoals studiebureaus, advocatenkantoren, etc.)?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 1 maart 2006

van **ROB VERREYCKEN**

1. De Vlaamse Regering legde geen richtlijnen op. Evenmin is zij van plan dit te doen. De Vlaamse volksvertegenwoordiger aanziet mogelijk bedilzucht en autonomie-afschaffing als vormen van goed beheer. Ik daarentegen vind nog altijd dat het beste bestuur en de beste prestaties worden geleverd, daar waar elkeen verantwoordelijkheid krijgt. In deze aangelegenheid beslist terecht de Raad van Bestuur en zou het een aanfluiting zijn van elke vorm van goed beheer, als men hieromtrent eerst in Brussel hierover specifieke randvoorwaarden zou voorzien, buiten de beheersovereenkomst en buiten de algemene vergunningsnormen, die voor elkeen gelden.
2. De renovatiewerken zijn gebeurd door de NV Mijnen, gezien zij eigenaar is van het gebouw. Deze vennootschap is niet onderworpen aan de wet overheidsopdrachten. Bij de verbouwing heeft Mijnen NV niettemin een procedure gehanteerd, analoog aan deze van een beperkte offerte-aanvraag met selectiecriteria. Deze procedure is stipt gevolgd en de aanstelling van de aannemer is gebeurd na beslissing door de Raad Van Bestuur van Mijnen NV. Zoals gesteld, Mijnen NV valt niet onder de wet op de overheidsopdrachten, zodat men niet kan spreken van "wettelijke criteria".
3. Volgens de architect van het gebouw, dhr. Serge Bosmans, waren er geen daken bedekt met koper, er waren enkel roofing daken op het gebouw gelegen op de Kempische Steenweg 555 te Hasselt.
4. In de beslissing van de Raad van Bestuur van Mijnen NV d.d. 12 september 2002 werd beslist een zeer sterke controle door te voeren middels het aantrekken van een externe deskundige. Dergelijke quantity en/of quality surveyors zijn een gebruikelijk controle-instrument in bv. Groot-Brittannië. De Raad van Bestuur van NV Mijnen besliste op 10 oktober 2002 binnen de voorlopige budgetramingen van 2,1 mln euro exclusief BTW, zoals opgesteld door de externe deskundige, de nodige beslissingen te nemen. De externe deskundige begeleidde NV Mijnen gedurende het ganse proces. Op 20 juni 2003 bedroeg de afrekening bij voorlopige oplevering 2.074.869,17 € excl. BTW.
5. Na de voorlopige oplevering kwamen verschillende uitvoeringsgebreken in het gebouw aan het licht.

NV Mijnen wenst het gebouw niet definitief op te leveren omwille van een slecht werkende airco-installatie en geurhinder aan het onthaal. De definitieve oplevering van het gebouw werd door NV Mijnen meermaals bij aangetekend schrijven geweigerd.

NV Mijnen heeft van haar zijde alle inspanningen geleverd teneinde tot een minnelijke schikking te komen inzake het aanstellen van een expert. De betrokken aannemer wenst enkel een aanstelling van een gerechtsexpert. Een gerechtelijke procedure is lopend.
6. Zoals reeds vermeld in punt 4 bedraagt de afrekening bij voorlopige oplevering 2.074.869,17 € excl. BTW of 2.510.591,69 € incl. BTW.

Naast deze uitgaven voor de aannemers is er de kost van de architect (259.741,51 € incl. BTW). Hiermee komt de totale uitgave op een bedrag van 2.770.333,2 € incl. BTW. Tot op heden werden geen bedragen uitbetaald aan derden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 109
van 1 maart 2006
van **ROB VERREYCKEN**

LRM - Dienstvoertuigen

In het rapport van Ernst en Young over de LRM (Limburgse Reconvertiemaatschappij), wordt op blz. 26-27 aandacht besteed aan de verkoop van wagens. Er blijken geen interne procedures te bestaan, en er wordt verkocht op basis van telefonische offertes zonder bewijsstukken, en dit opmerkelijk vaak aan één garage.

Bovendien blijkt op blz. 20 dat ook een Cadillac en een Jaguar werden aangekocht. Het rapport stelt de begrijpelijke vraag waarom niet via leasing in vloot wordt gewerkt, wat tot een aanzienlijke besparing zou leiden.

Graag deze vragen, die telkens betrekking hebben op de LRM zelf, op LISOM, en op alle verwante vennootschappen zoals Mijnen, ADV, Charbonter, Immocom, HWP, BIP en IMCR.

1. Legde de Vlaamse Regering richtlijnen vast voor het aankopen, verkopen, leasen of gebruiken van dienstwagens bij extern verzelfstandigde agentschappen zoals de LRM?

Zo ja, welke en zo neen, meent de minister niet dat dit zinvol zou zijn?

2. Over hoeveel dienstwagens beschikt de LRM (en alle verwante vennootschappen zoals Lisom etc.) momenteel, en voor welke categorieën van personeelsleden?

Door welk orgaan en op welke datum werden de beslissingen daarrond genomen?

3. Welke wagens werden in 2003, 2004 en 2005 aangekocht door de LRM (etc.), en voor welke categorieën van personeelsleden? Graag een overzicht van aankoopdatum, leverancier, en aankoopprijs.
4. Welke wagens werden in 2003, 2004 en 2005 verkocht door de LRM (etc.)? Graag een overzicht van verkoopdatum, de hoedanigheid van degene aan wie verkocht werd, en het daarvoor ontvangen bedrag.
5. Werden reeds interne procedures vastgelegd door LRM zoals gevraagd op blz. 27 van het rapport van Ernst en Young wat het verkopen van bedrijfswagens betreft en zo ja, welke?
6. Door wie (functie) werd tussen 1999 en 2003 het voertuig Cadillac gebruikt, geboekt bij Mijnen?

Welke kosten inzake onderhoud, herstelling, brandstofverbruik en andere werden hiervoor gemaakt?

Aan wie (hoedanigheid) werd dit voertuig uiteindelijk verkocht in 2003?

7. Door wie (functie) werd vanaf 2003 gebruikgemaakt van het voertuig Jaguar?

Om welk type en model gaat het?

Welke kosten inzake onderhoud, herstelling, brandstofverbruik en andere werden hiervoor gemaakt?

Werd aan dit voertuig een zware herstelling uitgevoerd en zo ja, voor welke kostprijs en op welke datum?

Aan wie (hoedanigheid) werd dit voertuig uiteindelijk eventueel verkocht?

Welke waren eventueel de laatste kosten die gemaakt werden voor verkoop van het voertuig?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 1 maart 2006

van **ROB VERREYCKEN**

1. De Vlaamse Regering heeft voor zichzelf, haar kabinetsleden, de leden van de administratie en de VOI 's op 29 april 2005 een omzendbrief uitgevaardigd m.b.t. dienstwagens, ter vervanging van een gelijksoortige omzendbrief van 1994. Deze omzendbrief geldt evenwel niet voor het economisch overheidsinstrumentarium.
2. Op datum van 1 maart 2006 beschikte de Limburgse Reconvertiemaatschappij over 15 dienstwagens als volgt opgedeeld:

- Gedelegeerd Bestuurder	1
- Kader	12
- Poolwagen (reeds afgeschreven)	1
- Buiten gebruik (te verkopen)	1

Bij Lisom zijn er 3 dienstwagens voor de kadermedewerkers.

Bij de verzelfstandigde vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijngedebied zijn er 4 wagens beschikbaar voor verplaatsingen en het onderhoud van de verspreide pompstations. Geen enkele van deze wagens is aan één persoon toegewezen.

De aankopen van al deze dienstwagens zijn goedgekeurd door de Gedelegeerd Bestuurder van de respectievelijke vennootschappen. In bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht.

3. In bijlage 1 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met de aankopen voor de boekjaren 2003, 2004 en 2005.
4. In bijlage 2 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met de verkopen voor de boekjaren 2003, 2004 en 2005.
5. De Raad van Bestuur van LRM heeft op 16 februari 2006 beslist in de toekomst de dienstwagens te gaan leasen. Concrete invulling van de leasing zal gebeuren door het renumerationcomité wat betreft de leasingvoorwaarden en categorieën. Hier zal dan ook bekeken worden op welke wijze de huidige wagens kunnen ingeruild worden of verkocht.
6. De Cadillac werd in deze periode gebruikt door de heer Roland Aerden, Gedelegeerd Bestuurder van NV Mijnen en LRM NV.

Deze wagen is in 2003 verkocht aan LRM om dan onmiddellijk te worden doorverkocht aan dezelfde prijs aan Jaguar Hasselt naar aanleiding van de aankoop.

De kosten van deze wagen over deze periode zijn terug te vinden in de tabel in bijlage 3.

7. De Jaguar wordt gebruikt door de heer Aerden als Gedelegeerd Bestuurder van LRM NV en NV Mijnen;

Het betreft hier een Jaguar X350 XJ8 3.5 sport.

Deze wagen is vandaag nog steeds in gebruik.

De onderhoudskosten zijn tot op vandaag weergegeven in de tabel in bijlage 3, inbegrepen de kosten ten gevolge van een ongeval.

BIJLAGEN

1. Dienstwagens van de LRM-groep aangekocht in 2003, 2004 en 2005
2. Dienstwagens van de LRM-groep verkocht in 2003, 2004 en 2005
3. Overzicht kosten Cadillac Seville 1999-2003
Overzicht kosten Jaguar 2003-2005

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/109/antw.109.bijlage.003.doc

http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/109/antw.109.bijlage.001.doc

http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/109/antw.109.bijlage.002.doc

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 110
van 8 maart 2006
van **ROB VERREYCKEN**

LRM en LISOM - Participaties

In de jaarrapporten van LRM (Limburgse Reconvertiemaatschappij), en allicht ook van Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), wordt melding gemaakt van participaties, deelnames en aandelen in tal van bedrijven, van zeer grote over KMO's tot beginnende zelfstandigen, maar helaas is daarvan in de jaarrapporten geen overzicht terug te vinden.

1. Welke aandelen, participaties, deelnemingen, enzovoort worden door LRM en/of Lisom aangehouden in welke ondernemingen of vennootschappen van welke aard dan ook?

Graag een overzicht van de bedrijven, het percentage aandelen, en de waarde daarvan.

2. Is het toegestaan aan personeel en leden van LRM en/of Lisom, en aan personeel en leden van de beheersorganen van LRM en/of Lisom, aandelen aan te houden ten privaten titel in deze ondernemingen of vennootschappen?
3. Meent de minister dat de jaarrapporten van LRM en Lisom voldoende gedetailleerde informatie bevatten om te kunnen nagaan of de decretale opdrachten vervuld worden?
4. Welke projecten werden door Lisom uitgevoerd in 2004 en 2005?

Werd daarbij steeds de wetgeving overheidsopdrachten nageleefd?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 8 maart 2006

van **ROB VERREYCKEN**

1. Een gelijkaardige vraag (parlementaire vraag nr. 148 d.d. 27.05.2005) werd door de Vlaamse volksvertegenwoordiger al gesteld. Deze vraag werd door mij beantwoord op 2 september 2005 (Bulletin van vragen en antwoorden nr. 23). Een overzicht van de participaties aangehouden door de instellingen/rechtspersonen die onder mijn bevoegdheid vallen, werden opgenomen in bijlage aan deze vraag.

De samenstelling van de portefeuille van LRM is in haar uitgebreid jaarverslag 2004 te vinden op pagina's 26, 27 en 28. Voor elk bedrijf wordt de locatie, de website (indien beschikbaar), de bedrijfsactiviteit en het engagement van LRM NV (kapitaal of aard van lening) opgegeven. Het percentage van de deelneming is opgenomen in de toelichting bij de officiële jaarrekening zoals neergelegd bij de Nationale Bank van België. De waarde van de deelneming wordt om evidente redenen niet vrijgegeven. Het uitgebreide jaarverslag 2004 is te raadplegen via de website www.lrm.be (publicaties). Het jaarverslag 2004 van Lisom is te raadplegen via www.lisom.be/data/jaarverslag.pdf.

2. Onverminderd de wettelijke bepalingen ter zake dienen bestuurders van LRM, die zelf of hun directe familieleden 5 % of meer van de stemgerechtigde aandelen vertegenwoordigen, dit te melden aan de voorzitter van de Raad van Bestuur. Ter zake is in de "de leidraad voor bestuurders" van LRM de gedragscode en procedure vastgelegd.

Daarenboven is in de arbeidsovereenkomsten voor bedienden en kaderleden van LRM en LISOM een loyaliteitsclausule opgenomen waarin wordt gesteld *'de bediende verbindt er zich toe zowel tijdens de uitvoering van deze overeenkomst als na het beëindigen daarvan, geen daden van oneerlijke concurrentie te verrichten noch de fabrieksgeheimen, zakengeheimen of geheimen in verband met persoonlijke en vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken.'*

3. Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen richtte LRM als specifieke investeringsmaatschappij voor Limburg op, ingegeven door de socio-economische uitdagingen van deze provincie.

Vooreerst dient gesteld te worden dat tien jaar later LRM partner is bij drie van de vier investeringsdossiers gefinancierd met extern risicokapitaal in Limburg, en bij 40 procent van de ontwikkelingsprojecten voor industriezones. Hiernaast valoriseerde LRM bijna 550 ha. van het totale mijnpatrimonium. LISOM, speelt vanaf eind 2002, een belangrijke rol bij ontwikkeling van de door de Vlaamse regering geselecteerde hefboomprojecten.

Zowel LRM als LISOM hebben vanaf de respectievelijke oprichting beheersovereenkomsten met het Vlaams gewest afgesloten. De jaarlijkse rapportering van de respectievelijke Raden van Bestuur aan het Vlaamse gewest wordt voorzien in artikel 7 § 1 van de beheersovereenkomst tussen LRM en het Vlaamse gewest en artikel 4 van de beheersovereenkomst tussen LISOM en het Vlaamse gewest.

De Raad van Bestuur van LRM nodigt, conform artikel 7 § 3 van de beheersovereenkomst, de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid aanvullend tenminste éénmaal per jaar uit voor een gedachtewisseling over de nadere bepaling van de in artikel 10 § 2, vierde lid, van het decreet van 13 juli 1994 bedoelde doelstellingen van LRM, de invulling van de beheersovereenkomst en de concrete operationele doelstellingen voor het volgend werkjaar. De jaarrapporten van LRM en LISOM bevatten voldoende, gedetailleerde informatie over de door de respectievelijke vennootschappen in het betreffende boekjaar ontwikkelde activiteiten (cf. jaarverslagen in bijlage 1 en bijlage 2 toegevoegd).

Ter gelegenheid van de voorstelling van mijn beleidsbrieven, ontvangt de Commissie van Financiën en Begroting telkenmale een uitvoerige toelichting. Bovendien nodigt de Commissie zelf de maatschappij uit. De laatste hoorzitting vond plaats op 16 maart 2005. Ik meen dus niet dat het Parlement onvoldoende wordt ingelicht om haar controle-taak terdege uit te voeren.

4. De volgende hefboomprojecten werden in 2004, zoals beslist door de Vlaamse regering, begeleid, door LISOM:

1. Strategische toeristische hefboomprojecten:

- Plinius te Tongeren;
- Provinciaal Gallo-Romeins Museum te Tongeren;
- Herkenrode te Hasselt;
- Grenslandhallen te Hasselt;
- Nationaal Park Hoge Kempen gespreid over de gemeenten Zutendaal, As, Maasmechelen, Lanaken, Genk en Dilsen-Stokkem;
- Oude Stad te Bokrijk;
- Mijnerfgoedsite te Beringen;
- Familie-attractiepark Houthalen-Helchteren.

2. Transnationale Universiteit Limburg

3. Afval

Op 24 december 2004 heeft de Vlaamse regering beslist de financiële controle van het project I-city toe te wijzen aan een inspecteur van financiën, ondersteund door een revisor. LISOM werd bijgevolg ontlast van de in de beslissing van 4 juni 2004 van de Vlaamse regering geformuleerde controle-opdracht.

In 2005 begeleidde LISOM dezelfde projecten als in 2004, alleen de projecten Oude Stad en Houthalen-Helchteren bleken niet realiseerbaar binnen het LISOM – kader.

In het Limburgplan, goedgekeurd op 8 juli 2005 wordt LISOM voor de uitvoering van verschillende projecten expliciet genoemd. Om uitvoering te kunnen geven aan dit Limburgplan is het nodig de huidige beheersovereenkomst bij te stellen.

Ofschoon de NV LISOM niet figureert op de lijst van instellingen, die verplicht de wetgeving op de overheidsopdrachten dienen te volgen, past LISOM integraal de wet van 24 december 1993 op de overheidsopdrachten en de bijhorende uitvoeringsbesluiten toe.

1. Jaarverslag LRM 2004
2. Jaarverslag LISOM 2004

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/110/antw.110.bijlage.001.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/110/antw.110.bijlage.002.doc

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 111
van 10 maart 2006
van **ERIK MATTHIJS**

Atlas van de woonuitbreidingsgebieden - Toepassing

In de Atlas van de woonuitbreidingsgebieden is een systematiek ontwikkeld om woonuitbreidingsgebieden aan te duiden die onmiddellijk kunnen aangesneden worden. Men houdt rekening met:

- het gemeentelijke structuurplan en de stand van zaken van de opmaak ervan;
- de ligging van het gebied: centraal in de stad of gemeente of perifeer;
- met woningbehoeftestudies;
- goedgekeurde niet-vervallen verkavelingen;
- ...

Nu blijkt dat er door Arohm geen rekening wordt gehouden met de Atlas van de woonuitbreidingsgebieden als beoordelingsmiddel om tot aansnijding van bepaalde gronden over te gaan.

Ik verwijs bijvoorbeeld naar de aanvraag van de CVBA Kleine Landeigendom Het Volk om in Aalter (Lotenhulle) het gebied langs de Corijnstraat aan te snijden.

De maatschappij deelde aan de afdeling Woonbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap mee dat het betrokken woonuitbreidingsgebied (Aalter, Lotenhulle, Corijnstraat - Pittemstraat - Congostraat - project 7.10/44001/007.101) volledig vrijgegeven zou worden op basis van de Atlas van de woonuitbreidingsgebieden en vroeg daarom het project te programmeren. Maar uit de stedenbouwkundige evaluatie van de cel Ruimtelijke Ordening (van 17.01.2006) die de cel Huisvesting van ROHM Oost-Vlaanderen had opgevraagd, bleek dat in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Aalter een mogelijke verdere invulling van het woonuitbreidingsgebied aan de Breestraat-Pittemstraat is uitgesteld tot na de planperiode en dat het project derhalve niet aanvaard wordt als vatbaar voor programmatie.

Blijkbaar houdt de administratie Ruimtelijke Ordening geen rekening met de door de administratie Ruimtelijke Planning opgestelde Atlas, of is er hier een duidelijke fout gemaakt bij de opmaak van de Atlas van de woonuitbreidingsgebieden.

1. Op welke wijze wordt de Atlas van de woonuitbreidingsgebieden gehanteerd door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen?
2. Volgt er eventueel een aanpassing van de Atlas?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 10 maart 2006

van **ERIK MATTHIJS**

Het opzet en de inhoud van de Atlas van de woonuitbreidingsgebieden heeft op 30 november 2005 het voorwerp uitgemaakt van een uitgebreide toelichting in de commissie Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed van het Vlaams Parlement. In de daaropvolgende maanden werden er dienaangaande toelichtingen georganiseerd waarop alle provinciebesturen en gemeenten werden uitgenodigd. Op deze vergaderingen werd telkenmale uitdrukkelijk aangegeven hoe en waar men terecht kan met bijkomende vragen, correcties enz. Eén en ander is voor eenieder raadpleegbaar via de website www.vlaanderen.be/wugatlas.

1. De Atlas is een beleids- en een consultatie-instrument dat, op basis van de huidige juridische en ruimtelijke randvoorwaarden, onder meer een overzicht biedt van de (woonuitbreidings)gebieden die kunnen worden ontwikkeld. De Atlas op zich heeft echter geen juridische waarde.

De gebieden vervat in de Atlas betreffen woonuitbreidingsgebieden zoals bedoeld in artikel 5.1.1. van het KB van 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen. Betreffend artikel blijft uiteraard onverkort van toepassing. Mijn administratie zal zich bij het beoordelen van dossiers baseren op de aanduidingen in de Atlas. Deze aanduidingen houden echter geen rekening met eventuele beperkingen die van toepassing kunnen zijn als gevolg van andere specifieke sectorale regelgeving (bijvoorbeeld: bosdecreet, natuurdecreet, veiligheidsrapportage, milieueffecten-rapportering (MER), enz.), sectorale regelgeving die niet automatisch resulteert in een bouwverbod. In die zin houdt de aanduiding in de Atlas enkel een voorwaardelijke beleidsmatige vrijgave van gronden in. Hetzelfde geldt wanneer erin opgenomen verwijzingen achterhaald zijn en deze nog niet geactualiseerd werden (bijvoorbeeld: een ontwerp-structuurplan werd intussen goedgekeurd, een verkaveling is vervallen, een BPA werd opgemaakt, enz.).

In de door u in uw vraagstelling geschetste case werd het desbetreffend gebied initieel geïnventariseerd als zijnde gelegen in een goedgekeurde niet-vervallen verkaveling en bijgevolg ondergebracht in de categorie 'te ontwikkelen op korte termijn'. Nader onderzoek heeft echter uitgewezen dat kwestieuze verkaveling nooit werd goedgekeurd. Bijgevolg diende mijn administratie noodzakelijkerwijze terug te vallen op andere bestaande (beleids-) plannen. Daar de gemeente Aalter beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, werd de in casu genomen optie dan ook overgenomen in de Atlas. Die optie, die tevens werd vermeld in het advies van de provinciale afdeling ROHM Oost-Vlaanderen, geeft aan dat de gemeente Aalter er niet voor opteert om het desbetreffend gebied te ontwikkelen binnen de vooropgestelde planperiode (korte termijn). In die zin heeft mijn administratie in casu correct geadviseerd.

2. Uiteraard zal betreffende fout in de Atlas worden gecorrigeerd. De Atlas zal overigens regelmatig worden bijgesteld. Het betreft zowel updates van 'fouten' (bijvoorbeeld vervallen verkavelingen) als inhoudelijke bijstellingen op basis van 'nieuwe' plannen (bijvoorbeeld BPA's die goedgekeurd worden, een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat van kracht wordt, enz.).

Betreffende updates zullen door mijn administratie op regelmatige basis, via een monitoringsysteem, worden doorgevoerd teneinde te bewerkstelligen dat de Atlas niet aan actualiteitswaarde inboet. Op voormelde website wordt ter zake vermeld welke kaartbladen van de Atlas intussen werden bijgesteld en wanneer dit geschiedde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 112
van 10 maart 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Windturbines - Vergunningsaanvragen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr.247 van 25 januari 2006 verwees minister Kris Peeters voor een volledig overzicht van de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen voor de inplanting van windturbines in Vlaanderen naar de minister van Ruimtelijke Ordening (Websitebulletin, publicatiedatum 27/02/2006).

Graag had ik van de minister een volledig overzicht gekregen van het aantal vergunningsaanvragen voor windenergieprojecten van zowel klasse 1, klasse 2 én klasse 3, vanaf augustus 2004 tot op heden.

Hoeveel projectaanvragen werden er per provincie ingediend en door wie?

Welke van deze aanvragen werden vergund, welke werden geweigerd en om welke reden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 10 maart 2006

van **ELOI GLORIEUX**

Mijn administratie maakt, in principe, bij de behandeling van stedenbouwkundige vergunningsaanvragen, geen onderscheid naargelang het gaat om één van de in uw vraagstelling aangehaalde milieuvergunningklassen. Inzake gegevens dewelke betrekking hebben op de Vlarem-regelgeving dien ik u dan ook noodzakelijkerwijze te verwijzen naar college Peeters.

Onderstaande tabel biedt een overzicht van het aantal projectaanvragen per provincie, waarbij tevens een onderscheid wordt gemaakt tussen het aantal vergunde turbines, het aantal geweigerde turbines én het aantal nog in behandeling zijnde aanvragen.

provincie	totaal	aantal vergunde turbines	aantal geweigerde turbines	turbines nog in aanvraag (nog geen beslissing)
West-Vlaanderen	30	9	6	15
Oost-Vlaanderen	15	2	10	3
Antwerpen	27	8	4	15
Vlaams-Brabant	0	0	0	0
Limburg	4	4	0	0
TOTAAL	76	23	20	33

De verschillen tussen de provincies zijn onder meer te verklaren door het windaanbod dat ten noorden van de as Kortrijk – Antwerpen evident anders is dan het windaanbod in het gebied dat zich zuidelijk ten opzichte van deze bevindt, het al dan niet aanwezig zijn van zogenaamde strategische locaties zoals havengebieden, het voorhanden zijn van voldoende vrije ruimte waar projecten kunnen worden overwogen, het voorhanden zijn van grootschalige lijninfrastructuur waarlangs projecten kunnen worden voorzien en waarlangs onder meer geen dichte bebouwing gesitueerd is, enz. Het is dan ook evident dat er in de provincie West-Vlaanderen veel meer windturbines kunnen worden ingeplant, dan bijvoorbeeld in de zogenaamde Vlaamse Ruit waar de bebouwing sowieso veel denser is.

Inzake het aantal projectaanvragen kan ik navolgend gedetailleerde overzicht verstrekken:

West-Vlaanderen

Vergunningen in de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum waarop de aanvraag werd vergund):

- Gistel - A18	4 WT	01/06/2005	Aspiravi
- Gistel - A18	1 WT	01/06/2005	Gistel-Wind
- Gistel – A18	1WT	01/06/2005	Electrawinds
- Izegem – L. De Raetlaan	2 WT	01/06/2005	Wind en waterkracht Vlaanderen
- Middelkerke - Boterdijk	1WT	01/02/2006	Gearless Windpower

Weigeringen in de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum waarop de aanvraag werd geweigerd):

- Nieuwpoort	6WT	12/05/2005	Aspiravi/Electrawinds
--------------	-----	------------	-----------------------

(ligging in agrarisch gebied, ongunstig adviezen Monumenten & Landschappen en Instituut Natuurbehoud, niet vergunbaar)

Nog in behandeling zijnde aanvragen, daterend van in of vóór de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum van het indienen van de aanvraag):

- Ieper - Ieperleekanaal WE-POWER	9WT	23/12/2005	Aspiravi/Electrawinds/SPE/
- Nieuwpoort - Nieuwendammeweg	6WT	12/05/2005	Aspiravi/Electrawinds

Oost-Vlaanderen

Vergunningen in de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum waarop de aanvraag werd vergund):

- Melle – Proefhoevestraat	2 WT	17/12/2004	SPE Power Co
----------------------------	------	------------	--------------

Weigeringen in de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum waarop de aanvraag werd geweigerd):

- Melle - Proefhoevestraat	1 WT	17/12/2004	SPE Power Co
- Zottegem - Ballingsweg	1WT	10/09/2004	Ecopower
- Beveren Kallo Pioneer	2WT	28/09/2004	Electrabel
- Melle - E40	2 WT	10/02/2005	Electrabel
- Wetteren - E40	4 WT	10/02/2005	Electrabel

Nog in behandeling zijnde aanvragen, daterend van in of vóór de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum van het indienen van de aanvraag):

- Beveren – Wilgendam	3WT	Nortech bvba
-----------------------	-----	--------------

Antwerpen

Vergunningen in de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum waarop de aanvraag werd vergund):

- Puurs - Ruisbroek	2WT	24/01/2005	Interelectra
- Antwerpen 6WT		20/10/2005	Electrabel

Weigeringen in de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum waarop de aanvraag werd geweigerd):

- Antwerpen - Ekeren	3WT	08/11/2004	Interelectra
(ligging open ruimte gebied, vlakbij beschermd landschap 'Oude Landen')			
- Duffel 1WT		7/12/2004	Ingeborg Nelissen
(bij hondenkennel, geen duidelijkheid over para-agrarisch of agrarisch karakter bedrijf)			

Nog in behandeling zijnde aanvragen, daterende van in of vóór de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum van het indienen van de aanvraag):

- Antwerpen 5WT	08/01/2004	NV Vleemo
- Antwerpen 3WT	08/01/2004	NV Vleemo
- Antwerpen 2WT	18/10/2005	NV Vleemo
- Antwerpen 1WT	18/10/2005	NV Vleemo
- Antwerpen 2WT	18/10/2005	NV Vleemo
- Antwerpen 1WT	18/10/2005	NV Vleemo
- Antwerpen 1WT	23/11/2005	NV Vleemo

Vlaams-Brabant

Tijdens betreffende periode werden er m.b.t. de provincie Vlaams-Brabant geen vergunningsaanvragen ingediend.

Limburg

Vergunningen in de bewuste periode (de opgegeven datum betreft de datum waarop de aanvraag werd vergund):

- Lommel - Balendijk	4WT	16/02/2006	Aspiravi
----------------------	-----	------------	----------

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 113
van 10 maart 2006
van **HUGO PHILTJENS**

Stedenbouwkundige aanvragen - Ongunstige adviezen

In heel wat dossiers tot aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning gaat de administratie Stedenbouw in beroep tegen een positieve beslissing van de bestendige deputatie.

1. Hoeveel stedenbouwkundige vergunningsaanvragen artikel 43 zijn er in 2005 behandeld per provincie en hoeveel procent van die dossiers werd ongunstig geadviseerd aan de gemeente?
2. In hoeveel procent van de beroepsdossiers per provincie is de administratie Stedenbouw in 2005 in beroep gegaan tegen een positieve beslissing van de bestendige deputatie?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 10 maart 2006

van **HUGO PHILTJENS**

Zoals reeds gesteld in mijn antwoord op een analoge vraag d.d. 23 december 2004 (cf. Bulletin van vragen en antwoorden nr. 15 d.d. 3 juni 2005, blz. 1247) wens ik vooreerst op te merken dat de in onderhavig antwoord opgegeven cijfergegevens dienen te worden geïnterpreteerd vanuit de beperkingen van de nog steeds vrij diverse opvolgingssystemen die binnen de betrokken afdelingen van mijn administratie worden aangewend. Momenteel wordt het BREDERO-systeem wél reeds in meerdere afdelingen van mijn administratie als standaard-opvolgingssysteem gebruikt.

1. Inzake de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen artikel 43 (cf. decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) - met andere woorden de aanvragen die door gemeentebesturen ter advies worden overgemaakt aan de gemachtigde ambtenaar (dus niet de rechtstreeks door de gemeente verleende vergunningen, bedoeld in artikel 44) - betreft het aantal geadviseerde vergunningsaanvragen in 2005 per provinciale ROHM-afdeling:

- West-Vlaanderen:	3.519
- Oost-Vlaanderen:	3.665
- Antwerpen:	3.011
- Limburg:	1.906
- Vlaams-Brabant:	2.200

Het relatief aantal ongunstig geadviseerde stedenbouwkundige vergunningsaanvragen, per provinciale ROHM-afdeling betreft:

- West-Vlaanderen:	14,2 %
- Oost-Vlaanderen:	22 %
- Antwerpen:	17,2 %
- Limburg:	21,6 %
- Vlaams-Brabant:	21,1 %

2. Teneinde het relatief aantal door de gemachtigde ambtenaren ingestelde beroepen correct te berekenen, is het uiteraard noodzakelijk het aantal vergunningsbeslissingen van de bestendige deputaties te kennen. Omdat betreffende gegevens door de provinciebesturen niet systematisch aan mijn administratie worden verstrekt, zijn onderstaande gegevens noodzakelijkerwijze gebaseerd op de cijfers verstrekt door de provinciale ROHM-afdelingen van mijn administratie. Noteer dat inzake beroepen, ingesteld bij de bestendige deputatie, de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen én de verkavelingsaanvragen worden samengevoegd. De opgegeven cijfers hebben m.a.w. betrekking op zowel bouwaanvragen, als verkavelingsaanvragen.

Het aantal gunstige beslissingen in 2005, uitgesplitst per bestendige deputatie, betreft:

- West-Vlaanderen:	188
- Oost-Vlaanderen:	480

- Antwerpen: 205
- Limburg: 305
- Vlaams-Brabant: 251

Het relatief aantal door de gemachtigde ambtenaren ingestelde beroepen tegen gunstige beslissingen van de bestendige deputatie betreft:

- West-Vlaanderen: 12,8 %
- Oost-Vlaanderen: 25,8 %
- Antwerpen: 29,3 %
- Limburg: 13,8 %
- Vlaams-Brabant: 23,5 %

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 114
van 15 maart 2006
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Steunpunt BOV-Fiscaliteit - Publicaties

De Vlaamse overheid financiert een aantal steunpunten beleidsgericht onderzoek. Eén daarvan is het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen, waarvan het zogenaamde spoor fiscaliteit deel uitmaakt.

Op de website van het betrokken steunpunt BOV, spoor fiscaliteit, is twee derde van de vermelde publicaties vertrouwelijk.

Kan de minister verklaren waarom dat het geval is?

Wat is de regel om bepaalde studies als vertrouwelijk te beschouwen en andere niet?

Zullen deze studies ooit beschikbaar worden gesteld?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 15 maart 2006

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Binnen het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen, spoor fiscaliteit, geldt als algemene regel dat de papers opgesteld door de onderzoekers werkzaam binnen het spoor slechts voor publicatie worden vrijgegeven na goedkeuring van deze papers door de stuurgroep van het spoor Fiscaliteit. Deze spoorstuurgroep heeft onder meer volgende taken: het bepalen van het jaarplan voor het volgende onderzoeksjaar, het goedkeuren van de verrichte werkzaamheden van het voorbije werkjaar en het geven van toelating aan de onderzoekers tot publicatie en verdere verspreiding van de behaalde onderzoeksresultaten.

Er zijn verschillende redenen om een studie voorlopig als vertrouwelijk te beschouwen:

- Af en toe gebeurt het dat bepaalde onderzoeksresultaten nog niet voor het publiek worden vrijgegeven aangezien door de stuurgroep nog bepaalde verduidelijkingen en/of bijkomende onderzoeken gevraagd werden (zoals bijvoorbeeld een sensitiviteitsanalyse);
- Ook papers die weliswaar volledig afgewerkt zijn door de onderzoekers, maar nog niet door de spoorstuurgroep werden goedgekeurd, worden voorlopig niet vrijgegeven op de website;
- Tenslotte staan soms ook papers op de website die nog als work in progress dienen beschouwd te worden en waaraan de onderzoekers op regelmatige tijdstippen nog verder werken.

Verder kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat sommige publicaties op de website staan onder de status "meer info". Het betreft hier publicaties in boekvorm of publicaties die een onderdeel van een boek of tijdschrift vormen. Deze publicaties kunnen steeds besteld worden, daartoe wordt doorverwezen naar de verantwoordelijke uitgever.

Het is uiteraard mijn bedoeling deze papers publiek beschikbaar te stellen zodra deze door de spoorstuurgroep vrijgegeven zijn voor publicatie. Naar aanleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger heb ik opgemerkt dat bepaalde papers inderdaad reeds enige tijd door de spoorstuurgroep goedgekeurd werden, maar nog steeds de status "vertrouwelijk" hebben. Ik heb intussen aan het secretariaat van het steunpunt gevraagd hiervoor de nodige actie te ondernemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 115
van 17 maart 2006
van **ROB VERREYCKEN**

LRM - Aankoop informaticamateriaal

In het rapport van Ernst en Young over de LRM (Limburgse Reconvertiemaatschappij), wordt aandacht besteed op blz. 21 aan de aankoop van computer- en informaticamateriaal.

1. Welke bedragen werden in 2003, 2004 en 2005 door LRM uitgegeven aan de aankoop, leasing of huur van computermateriaal en/of informaticatoepassingen en software, en bij welke handelaars werden terzake aankopen verricht?
2. Werd voor deze aankopen gewerkt op basis van een raamcontract, afgesloten na een openbare aanbesteding bij diverse mogelijke leveranciers? Zo neen, waarom niet?

Kan een dergelijke werkwijze geen aanzienlijke besparing opleveren?

3. Welke exacte aankopen van welke exacte informatica-apparatuur werden gedaan in het jaar 2003? Graag een gedetailleerde lijst met aangekochte toestel, type (desktop-laptop-palmcomputer-andere), aankoopprijs en aankoopdatum, leverancier, en functie van personeelslid dat hiervan momenteel gebruikmaakt.
4. Welke exacte informatica-apparatuur staat ter beschikking van de gedelegeerd bestuurder?
5. Van welke exacte diefstallen van welke exacte informatica-apparaten werd de LRM het slachtoffer?

Graag een opsomming van de data van de inbraken, de daarbij ontvreemde goederen van LRM, de datum van aangifte bij de politie, de datum van aangifte bij de verzekering, en het door de verzekering uitbetaalde bedrag als vergoeding.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 17 maart 2006

van **ROB VERREYCKEN**

1. In 2003, 2004 en 2005 is er in totaal voor 2.160 euro software en 32.101,86 euro hardware aangekocht. Deze aankopen zijn gebeurd bij Veldeman. De opsplitsing volgt hierbij.

Aankoop activa-bestanddelen hardware en software in 2003, 2004 en 2005

	2003	2004	2005	
software	2.190,10	6.649,05	735,20	*
hardware	32.101,86	20.570,11	13.029,31	*
abonnement BEL-FIRST	5.324,00	5.808,00	8.228,00	**

* aangekocht bij Veldeman kantooruitrusting nv, Kempische Kaai 85, 3500 Hasselt

** abonnement bij Bureau van Dijk, Louizalaan 250 bus 14, 1050 Brussel

2. Er weze nogmaals gesteld dat LRM niet onderworpen is aan de wetgeving op de overheidsopdrachten, wat niet betekent dat LRM zich niet moet houden aan de algemene regel, om als goede huisvader te waken over de gelden, ingebracht door de aandeelhouder.

Veldeman is eerste leverancier van LRM waardoor kortingen verkregen worden. Veldeman staat ook garant voor de werking van het informaticanetwerk van LRM, wat betekent dat LRM kan rekenen op een kwaliteitsvolle service. LRM heeft zich daarbij niet gebonden, via een raamcontract. Of en in welke mate het beroep op de goedkoopste derde voordeliger is, dan het beroep op een nabijgelegen bedrijf, dat ook het onderhoud voor zich neemt, is een vraag, die niet ik, maar door het operationele management wordt beoordeeld.

3. Een gedetailleerde lijst zal in een aanvullend antwoord aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bezorgd worden. Ik neem aan dat het niet de bedoeling kan zijn van een parlementaire vraag, om het kortingbeleid van een toevallige leverancier algemeen te publiceren.
4. Aan de Gedelegeerd Bestuurder is één notebook en één printer ter beschikking gesteld op kantoor. Hiernaast maakt hij gebruik van een palm-GSM. Eveneens ter beschikking gesteld door LRM in de privé-woning van de Gedelegeerd Bestuurder zijn een computer met printer, voorzien van een inlogmogelijkheid op het LRM-netwerk.
5. Er zijn 2 GSM-toestellen (met inbraak in voertuig) ontvreemd van LRM. Tweemaal is aangifte gedaan bij de Politie. Aangifte werd gedaan voor de glasbreuk die telkens vergoed werd door de verzekeringsmaatschappij op 16/09/1997, 06 of 07/1999 en 11/04/2003.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 116
van 17 maart 2006
van **ROB VERREYCKEN**

LRM - Pensioenfonds Kempisch Steenkoolbekken

In het rapport van Ernst en Young over de LRM (Limburgse Reconvertiemaatschappij), wordt op blz. 35-36 summier aandacht besteed aan het beheer van de VZW Pensioenfonds. Het verslag maakt melding van een contract met Emfea en één vanaf 2003 met Serfinac.

1. Om welke VZW Pensioenfonds gaat het? Graag identificatienummer.
2. Wie maakt deel uit van de beheersorganen van deze VZW?
3. Wat is de rol van de LRM in verband met deze VZW?
4. Welk globaal pensioenbedrag betaalt deze VZW jaarlijks uit aan hoeveel rechthebbenden? Welke geldreserves beheert deze VZW?
5. Welke taken van beheer werden blijkbaar tot en met 2002 uitgevoerd inzake het beheer van dit pensioenfonds door "Emfea"?

Gaat het hier om Emfea Consulting NV uit Watermaal-Bosvoorde?

Waren er enige tekortkomingen in de prestaties van deze firma bij het beheer van dit fonds? Zo neen, waarom werd het contract met deze firma verbroken?

6. Welke taken van beheer worden vanaf 2003 uitgevoerd inzake het beheer van dit fonds door "Serfinac"?

Om welke firma gaat het hier, nu deze op dit ogenblik niet terug te vinden is in de online-databank van het Staatsblad?

Werd het contract vanaf 2003 toegewezen aan deze firma of persoon op basis van een openbare aanbesteding en zo neen, waarom niet?

Waarom werd juist deze firma of persoon uitgekozen?

7. Welke opdrachten of beheerstaken worden voor LRM, Lisom of aanverwante vennootschappen (ADV, Charbonter, Immocom, HWP, BIP, IMCR) uitgevoerd door de bank Fortis?

Welke vergoedingen worden daarvoor eventueel jaarlijks betaald?

8. Welke uitgaven, andere dan voor de uitbetaling van pensioenen, werden sedert 2002 verricht door deze VZW Pensioenfonds? Graag een gedetailleerd overzicht.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 17 maart 2006

van **ROB VERREYCKEN**

1. De VZW Pensioenfonds van het Kempisch Steenkoolbekken draagt het identificatienummer 2475/86.
2. Samenstelling van de beheersorganen per 1 juli 2005:
 - gemandateerd namens MIJNEN NV als werkgever: de heren R. Aerden en T. Donné;
 - gemandateerd namens de werknemers: de heer A. Couwberghs.
3. MIJNEN NV is lid van de VZW Pensioenfonds. MIJNEN NV is een dochtervennootschap van LRM NV.
4. Wat het jaarlijks te betalen pensioenbedrag en de beschikbare reserves betreffen, wordt verwezen naar volgende cijfergegevens uit de jaarrekening per 31 december 2004 (de jaarrekening per 31 december 2005 is nog niet afgesloten):

- bruto pensioentolagen en kolengeld:	1.383.192,86
- het vermogen op het einde van het boekjaar:	61.005.741,05

Er zijn 740 rechthebbenden.
5. De taken van beheer zijn in de overeenkomst tussen VZW Pensioenfonds met EMFEA omschreven als het administratief, actuair en boekhoudkundig beheer van het Pensioenfonds.

Het betreft EMFEA CONSULTING NV uit Watermaal-Bosvoorde (Vorstlaan 25 te 1170 Brussel). De vroegere naam van dit bedrijf was ACTUA NV.

Het contract met EMFEA CONSULTING NV is door de Raad van Bestuur van de VZW Pensioenfonds stopgezet op 31 december 2002.

Het Pensioenfonds heeft een gerechtelijke procedure ingeleid tegen EMFEA CONSULTING NV.

Gezien deze procedure lopende is, zou het ongepast zijn om de redenen, die de VZW Pensioenfonds, waarvan MIJNEN NV het voornaamste lid was, ertoe noopten het contract met EMFEA stop te zetten, publiek bekend te maken. Ik meen niettemin te weten dat ook de andere leden van het Pensioenfonds gelijkaardige redenen hadden, om het contract stop te zetten. Andere leden van dit Pensioenfonds zijn o.m. de Kolenhaven van Genk en het Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL).
6. SERFINAC voert het administratief, actuair en boekhoudkundig beheer, omschreven als volgt:
 - het administratief beheer van het Pensioenfonds;
 - het administratief beheer in het kader van het pensioenreglement;

- actuariële beheer;
- het beheer van de rente-uitkeringen;
- het beheer in het kader van (brug)pensionering, overlijden en uitdiensttreding;
- het boekhoudkundig beheer van het Pensioenfonds.

SERFINAC of SERVICES FINANCIERS ET ACTUARIELS, is een financieel actuariële dienst die deel uitmaakt van FORTIS AG NV. SERFINAC is geen afzonderlijke juridische entiteit.

De VZW Pensioenfonds is niet onderworpen aan wetgeving betreffende overheidsopdrachten. De VZW koos voor FORTIS AG ten gevolge positieve ervaringen bij deze instelling:

- FORTIS AG behandelt de groepsverzekering dat een onderdeel is van de afrekeningen die binnen het Pensioenfonds opgemaakt worden, een punt waardoor dit bedrijf de situatie van het Pensioenfonds kent;
- Voor ZOL en Haven Genk wordt het dossier eveneens beheerd door FORTIS AG;
- FORTIS AG ondersteunde voorafgaandelijk bij het ontslag van de actuaaris, waardoor dit bedrijf de situatie van het Pensioenfonds reeds enigszins kende;
- Gunstige prijszetting.

7. Naast het beheer van het Pensioenfonds zijn er volgende relaties met Fortis:

→ Een zichtrekening van NV's:

- ADV
- LRM
- MIJNEN
- MIJNEN overbruggingsfonds
- MIJNEN Interelectra
- MIJNEN discr. beheer
- MBLM

→ Fortis Investment Management is 1 van de 6 beheerders die de financiële middelen van MIJNEN NV beheren onder de vorm van discretionair beheer (met vergelijkbare voorwaarden t.o.v. de andere beheerders)

→ Administratieve contacten voor de afhandeling van o.a.:

- Groepsverzekering van de bruggepensioneerden

8. Naast de wettelijke vergoedingen (bedrijfsvoorheffing, RISIV-bijdrage) zijn er volgende uitgaven:

	31/12/2002	31/12/2003	31/12/2004
Revisor	8.506,30 €	10.000 €	5.517,60 €
Advocaat	8.098,62 €		
Vermogensbeheer	8.887,53 €		
Uitvoering van het ondernemingscontract EMFEA Consulting (BTW incl.)	50.045,41 €	34.769,25 €	-0,01 €
SERFINAC		135.454,25 €	
Ernst & Young		18.062,28 €	
NV MIJNEN		13.068,00 €	
Serfinac, Ernst & Young, Claes & Engels, Mergits en Wyatt			215.791,81 €
Uitvoering van het contract BDP Services (BTW incl.)	8.009,02 €		

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 118
van 21 maart 2006
van **ELSE DE WACHTER**

Vrijstelling successierechten gezinswoning - Overgangsregeling

Onlangs kondigde de Vlaamse Regering aan dat er vanaf 2007 een vrijstelling komt van successierechten op de gezinswoning voor de langstlevende partner. Zowel gehuwden als samenwonenden ressorteren onder deze gunstmaatregel.

Bij het overlijden van één van de partners moet de langstlevende echtgenoot of echtgenote nu nog altijd successierechten betalen op de gezinswoning, ook al blijft hij/zij daar verder wonen. Deze successierechten kunnen in een aantal gevallen zeer hoog oplopen, waardoor sommigen zelfs verplicht worden om de gezinswoning te verkopen.

In het ontwerpdecreet is bepaald dat een gezinswoning gedefinieerd kan worden als de woning waar de partners op het ogenblik van het overlijden samenleefden. Ook indien één of beide partners vrijwillig of gedwongen in een rusthuis verblijven of feitelijk gescheiden zijn, kunnen ze de vrijstelling genieten. Samenwonenden moeten wel kunnen aantonen dat ze minimum drie jaar ononderbroken een relatie hebben. Zo niet zouden zij die niet in aanmerking komen voor de vrijstelling, verschillende constructies kunnen opzetten om de successierechten te ontduiken.

Jammer genoeg kunnen personen wier echtgenoot of echtgenote op dit ogenblik overlijdt, niet rekenen op de door de Vlaamse Regering voorgestelde gunstregeling, daar zij immers vallen tussen het bericht van aankondiging van het initiatief enerzijds en de effectieve ingang van de maatregel, gepland voor 2007 anderzijds.

Wordt er in een overgangsregeling voorzien voor die categorie van personen die valt tussen de aankondiging van de maatregel enerzijds en de effectieve ingang van de maatregel in 2007 anderzijds? Zo ja, met welke modaliteiten?

Zo neen, wordt dit om billijkheidsredenen alsnog overwogen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 21 maart 2006

van **ELSE DE WACHTER**

De vrijstelling van successierechten in voordeel van de langstlevende echtgenoot of samenwonende partner wat de waarde van de gezinswoning betreft, is een maatregel die in 2004 in het Vlaams Regeerakkoord "Vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen" werd opgenomen. De maatregel kadert in het voornemen om de successierechten te "humaniseren". Er werd in het regeerakkoord geen datum van inwerkingtreding voor deze maatregel gestipuleerd.

Als Vlaams minister van Financiën en Begroting heb ik er naar gestreefd deze belangrijke maatregel zo snel als mogelijk in te voeren. De ontwerp teksten werden dan ook reeds geruime tijd voorbereid, maar voor de effectieve inwerkingtreding dient uiteraard ook rekening te worden gehouden met de budgettaire mogelijkheden van de Vlaamse Overheid.

Enkele maanden geleden heeft de Vlaamse regering het budgettaire kader voor de komende jaren bepaald in de zogenaamde meerjarenbegroting. Een inwerkingtreding van de maatregel blijkt nu mogelijk te zijn, met ingang van 1 januari 2007. De vrijstelling zal m.a.w. gelden voor overlijdens die plaatshebben vanaf 1 januari 2007. Op 10 februari laatsleden heeft de Vlaamse regering het voorontwerp van decreet in die zin goedgekeurd.

Een inwerkingtreding van de maatregel vóór 1 januari 2007 is echter niet mogelijk.

Niet alleen past dit niet in het budgettaire kader dat de Vlaamse regering voor de komende jaren heeft uitgetekend, maar bovendien zou de uitvoering van de maatregel dan op onoverkomelijke administratieve problemen stuiten. Indien de maatregel ook zou gelden voor overlijdens die plaatshebben tussen de datum van de aankondiging van de maatregel en 1 januari 2007, dan zou een berekening vaak slechts voorwaardelijk kunnen worden gemaakt, aangezien de teksten nog niet definitief door het Vlaams Parlement zijn goedgekeurd. Het zou ondenkbaar zijn om na de definitieve goedkeuring de erfgenamen opnieuw te bevragen, reeds gemaakte berekeningen te herzien en eventueel aan te passen conform de definitief door het Vlaams Parlement weerhouden opties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 119
van 22 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Bouwproject kasteelvijver Essenbeek - Vergunning

In Essenbeek, gehucht van de stad Halle, is al enkele jaren beroering rond een bouwproject langs de historische vijver in het dorpscentrum. De vijver is gelegen in waardevol parkgebied – de site staat trouwens vermeld op de Biologische Waarderingskaart Vlaanderen en werk ook genoemd in de botanische studie van VZW Natuurpunt (“Van Esschenbeek (1943) tot Essenbeek” (2001), Natuurhistorische Reeks (2003)) – en is bepalend voor het authentieke dorpsgezicht. Er zijn dan ook goede redenen om aan te nemen dat het de intentie is geweest van de wetgever om de grens van het parkgebied te laten samenvallen met de oever van de vijver.

Het is van belang in dit verband op te merken dat eerdere bouwaanvragen op het terrein telkens geweigerd werden wegens de ligging in parkgebied. Op de betrokken site werden verschillende aanvragen ingediend en uit de duidelijke adviezen van o.a. de dienst Ruimtelijke Ordening van de stad Halle, de Gecoro Halle en zelfs Arohm was al manifest gebleken dat er onduidelijkheid heerst over de begrenzingen op het gewestplan. In de aanloop naar de vergunning van 18 juli 2003 heeft de gemachtigde ambtenaar het geweer van schouder gewisseld en in een stedenbouwkundig attest een (door andere instanties betwiste) visie over de bestemming vastgelegd waardoor een deel van de vijver opeens wel in dat woongebied zou liggen volgens het gewestplan, zodat het verkleinen van de vijver wel ineens kon worden toegelaten. In functie van die nieuwe stelling werd zelfs de informatie op het GIS eensklaps aangepast.

Genietend van deze gunstige juridische conjunctuur werd een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning ingediend, teneinde een groot bouwproject te kunnen realiseren in de zone vóór het parkgebied.

Op 18 juli 2003 werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle een vergunning afgeleverd voor de bouw van 11 woningen langs de Kasteelstraat in Essenbeek (Halle) (Ref.: I.2002.215). Een aantal woningen werd geweigerd om het unieke uitzicht op het parkgebied en de vijver te vrijwaren. Op 20 oktober 2004 werd door de projectontwikkelaar een bouwberoep ingesteld tegen een vergunning voor 11 woningen.

Op 23 december 2003 was de betrokken NV ook reeds door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel veroordeeld tot het volledig herstel in de oorspronkelijke staat van het ganse gebied, inclusief de zone waarop de aanvrager het bouwproject wil realiseren, na een groot aantal natuurvernielingen en bouwovertradingen. De rechter veroordeelde het aanbrengen van betonnen oeverversterkingen aan de zijkanten en achterkant van de kasteelvijver en de werken die uitgevoerd werden aan de voorzijde van het perceel, namelijk de reliëfwijziging met het deels dempen van de kasteelvijver aan de voorkant. Dit gebeurde na een klacht ingediend door 53 bewoners ingesteld met toepassing van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu (wet van 12 januari 1993) en met toepassing van artikel 271 van de Nieuwe Gemeentewet (omdat het college van

burgemeester en schepenen kennelijk had verzaakt aan zijn handhavingsplicht). Hiertegen stelde de aanvrager een beroep in, dat vandaag nog in behandeling is. Hoewel dit beroep niet opschortend is voor de veroordelingen die werden opgelopen in het eerste vonnis, wil het stadsbestuur de uitvoering onder dwangsom andermaal niet benaarstigen.

Intussen had ook de stedenbouwkundige inspecteur van Arohm Vlaams-Brabant op 22 mei 2004 een vergelijkbaar herstel in de vorige toestand gevorderd voor de talrijke bouwmisdrijven. In de motivatie van die herstellvordering hekelt hij het "vertuinen" van het gebied door de eigenaar.

De bestendige deputatie van de provincieraad Vlaams-Brabant, die was gevat door het bovenvermelde bouwberoep, had kennis van de veroordeling van de eigenaar en wilde de uitspraak in deze beroepsprocedure afwachten alvorens het bouwberoep te behandelen.

Tegen het uitblijven van een beslissing van de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant werd de minister gevat, die de aanvraag ook behandelde (artikel 53, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996). De minister willigde het beroep in, zodat op heden een stedenbouwkundige vergunning voorligt voor de bouw van 13 woningen. De motivatie van het stadsbestuur om het uitzicht op het parkgebied met de vijver en de daaraan verbonden belevingswaarde te vrijwaren, werd niet gevolgd.

1. Met betrekking tot de inwilliging van het beroep van de aanvrager ondanks de gerechtelijke veroordeling tot het herstel op het voorste deel langs de Kasteelstraat, kreeg ik graag antwoord op volgende vragen.

a) Was de minister op de hoogte van een veroordeling van de eigenaar door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Brussel? Zo neen, werd dit feit niet meegedeeld door de aanvrager?

Zou de minister mogelijk een andere beslissing hebben genomen indien hij het volledige dossier zou gekend hebben?

b) Kan een bouwvergunning afgeleverd worden op een terrein waarop een gerechtelijke veroordeling tot herstel rust? Zo ja, past het dan niet in het kader van behoorlijk bestuur om met het gezag van gewijsde van die veroordeling rekening te houden?

En diende het negeren van deze veroordeling tot herstel dan in het licht van diezelfde beginselen van behoorlijk bestuur niet nader gemotiveerd te worden?

2. Wat de realisatie van de sociale functie van het parkgebied betreft, is mijn vraag wat de motivatie was van de minister voor het inwilligen van het beroep, in het licht van volgende overwegingen:

a) het achterliggende parkgebied wordt volledig, zowel ruimtelijk als visueel, geïsoleerd van zijn omgeving en dus ook van zijn sociale functie als parkgebied. Het uitzicht op de historische kasteelvijver wordt volledig ontnomen en elke toekomstige toegang tot het gebied is definitief onmogelijk gemaakt door het bouwproject;

b) het parkgebied, zelfs in privé-eigendom, mag geen afbreuk doen aan de sociale bestemming die de gewestplanvoorschriften voorzien.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 22 maart 2006

van **MARK DEMESMAEKER**

Kwestieuze stedenbouwkundige vergunning, dewelke betrekking heeft op het realiseren van dertien ééngesinswoningen, werd, op voorstel van mijn administratie (afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen - AROHM), bij Ministerieel Besluit d.d. 20 oktober 2004, voorwaardelijk verleend. Dit geschiedde nadat de raadsman van de aanvrager op 27 februari 2004 hoger beroep had ingesteld omwille van het uitblijven van de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Op 6 januari 2005 werd ter zake een verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring van de stedenbouwkundige vergunning ingediend bij de Raad van State. De schorsing werd verworpen bij arrest van 13 oktober 2005 bij gebrek aan moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

- 1a. De raadsman van de appellant heeft tijdens de hoorzitting, de behandelende afdeling van mijn administratie (in casu de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van AROHM) op de hoogte gebracht van het vonnis d.d. 22 december 2003, waarin het herstel in de oorspronkelijke staat werd bevolen. Ik was dus op de hoogte van het volledige dossier en heb in mijn beoordeling met alle aspecten ter dege rekening gehouden.
 - 1b. In het vonnis van 22 december 2003 spreekt de rechter zich niet uit over de vraag of het voorste deel van de vijver gelegen is in woongebied, dan wel in parkgebied. Deze discussie werd door de partijen zelf uit het geschil gesloten. De rechter oordeelde enkel over de vraag of de milieuwetgeving inzake natuurbehoud gerespecteerd werd en kwam tot het besluit dat het dempen van de vijver vooraan - hetgeen volgens de rechter wel geldig vergund was in een eerdere vergunning van 14 juli 2000 tot het aanleggen van een parking - een inbreuk uitmaakte op de algemene zorgplicht vervat in artikel 14 van het decreet natuurbehoud.
In het Ministerieel Besluit van 20 oktober 2004 tot het bouwen van 13 eengezinswoningen heb ik dienaangaande in het kader van de beoordeling van die concrete aanvraag verwezen naar het advies van de afdeling Natuur van AMINAL d.d. 7 augustus 2002. In het Ministerieel Besluit wordt dan ook vastgesteld dat in dit advies niet werd gesteld dat het ingediende ontwerp een gevaar of aantasting vormt van de natuurwaarde volgens het natuurdecreet zodat het advies op dat vlak gunstig werd beschouwd.
- 2a. In casu betreft het een privé-vijver die reeds geruime tijd onttrokken was aan het zicht vanop de straat. De open ruimte die heden tussen de woningblokken (nrs. 7 en 8) wordt gecreëerd zal ter zake alleszins een meerwaarde betekenen. In de stedenbouwkundige vergunning werd bovendien onder meer als voorwaarde opgelegd dat in de zijtuinstroken van woning nr. 8 en 9 slechts een begroening (struiken of bomen) van maximaal 1,00 m hoogte mag worden voorzien, dit teneinde de relatie tussen de kasteelvijver en de nabije omgeving te versterken. Overigens kan vanuit de ruimtelijke ordeningsreglementering niet zonder meer een objectief recht op een zicht op een achtergelegen gebied, hoe waardevol ook, worden ontleend.
- 2b. Kwestieuze woningen zijn, volgens het vigerende gewestplan, gesitueerd in een woongebied en niet in een parkgebied. De kasteelvijver daarentegen, dewelke niet het voorwerp heeft uitgemaakt van voormelde aanvraag, wordt reeds jarenlang als visvijver gebruikt en blijft, zoals overigens naar aanleiding van de hoorzitting op niveau van mijn administratie door de

raadsman van de aanvrager werd bevestigd, deze functie behouden. Bijgevolg kan gesteld worden dat de sociale functie van het parkgebied in casu niet ter discussie staat.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 122
van 24 maart 2006
van **CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken

In opvolging van mijn vorige schriftelijke vragen over hetzelfde onderwerp zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Welke Europese richtlijnen met betrekking tot de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden in Vlaamse regelgeving?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden?
2. Zijn er betwistingen met betrekking tot de departementen waarvoor de minister bevoegd is? Zo ja, hoeveel en welke?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en laattijdige omzetting tegen te gaan?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 55, Vanden - broucke nr. 136, Vervotte nr. 136, Van Mechelen nr. 122, Anciaux nr. 64, Bourgeois nr. 75, Peeters nr. 370, Keulen nr. 116, Van Brempt nr. 134).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 24 maart 2006

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 125
van 24 maart 2006
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Vlaamse administratie - Niet-Belgen

Overeenkomstig artikel 10 van de Gecoördineerde Grondwet zijn “alleen (de Belgen) tot de burgerlijke en militaire bedieningen benoembaar, behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere gevallen door een wet kunnen worden gesteld.”

De Raad van State heeft herhaaldelijk, expliciet of impliciet, gesteld dat deze bepaling van toepassing is op vastbenoemde en op contractuele personeelsleden (bijvoorbeeld: Kamer van Volksvertegenwoordigers, stuk 331/2 BZ 1988; Vlaams Parlement, stuk 2055 (2003-2004) nr. 1; Belgisch Staatsblad, 6.10.2005, p. 43090).

1. Kan de minister voor elke Vlaamse overheidsdienst die onder zijn/haar bevoegdheid of toezicht valt, medelen hoeveel personeelsleden er in totaal werken?
2. Hoeveel personen die niet over de Belgische nationaliteit beschikken, zijn er in elk van de onder vraag 1 bedoelde diensten momenteel tewerkgesteld (statutair, contractueel, enz.), met opsplitsing tussen enerzijds vreemdelingen die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie en anderzijds vreemdelingen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie?
3. Kan de minister medelen welk statuut de onder vraag 2 bedoelde betrokkenen hebben?
4. Graag vernam ik eveneens krachtens welk decreet waarin de ambten worden opgesomd die voor niet-Belgen worden opengesteld, de in vraag 2 bedoelde ambtenaren, in afwijking van de algemene regel vervat in artikel 10 van de Grondwet, in dienst werden genomen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 49, Moerman nr. 56, Vandenbroucke nr. 139, Vervotte nr. 137, Van Mechelen nr. 125, Anciaux nr. 66, Bourgeois nr. 77, Peeters nr. 375, Keulen nr. 118, Van Brempt nr. 135).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 24 maart 2006

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 50
van 22 februari 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Medische wachtdienst Brussel - Tweektaligheid

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 72 van 25 mei 2005 over de taaltoestand bij de medische wachtdiensten, stelt de minister dat de oprichting van een Nederlandstalige medische wachtdienst niet opportuun is (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 23 van 2 september 2005, blz. 2881). Als met federaal geld een tweektalige wachtdienst wordt opgericht, moet er met alle macht naar worden gestreefd die tweektaligheid ook werkelijk af te dwingen, stelt de minister terecht.

Aanleiding van de vraag was de taaltoestand bij de wachtpost van huisartsen Médinuit in het Brusselse.

Kan de minister medelen of hij sedertdien initiatieven heeft genomen met het oog op het afdwingen van die tweektaligheid en zo ja, welke?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 50 van 22 februari 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik vernam dat de tweetaligheid in de Molenbeekse huisartsenwachtpost Médinuit geenszins is verbeterd.

In februari 2006 verscheen bovendien het Koninklijk Besluit i.v.m. de financiering van de huisartsenwachtposten (BS 21/2/2006), van toepassing op “posten gesitueerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en in de gemeenten met meer dan 150.000 inwoners in het Vlaamse en het Waalse Gewest”. Voor wat het Vlaams Gewest betreft, komen bijgevolg alleen de steden Antwerpen en Gent hiervoor in aanmerking.

Niet alleen de “kwaliteit van de interventie” wordt als evaluatiecriterium naar voren geschoven, maar, en dat is toch merkwaardig voor federale wetgeving, ook het “beschikken over een meertalig onthaal” vormt een subsidie criterium. Ik merk alvast op dat over de taaltoegankelijkheid van de zorg zelf niet wordt gerept.

Intussen reageerden een aantal Vlaamse huisartsen tegen dit Koninklijk Besluit: zij stellen dat dit KB helemaal niet op de Vlaamse realiteit is afgestemd, maar veeleer op de taalsituatie van Brussel. Ik merk evenwel op dat er in het KB geen sprake is van tweetaligheid Nederlands/Frans, maar van meertaligheid.

Kortom, dit KB impliceert dat een wachtpost waar enkel het onthaal in bijvoorbeeld het Frans, het Engels en het Arabisch kan gebeuren, reeds aan de financieringscriteria zou beantwoorden.

Het is duidelijk dat deze problematiek het bevoegdheidsdomein “Brussel” overstijgt. De wettelijkheid, opportuniteit, draagwijdte en impact van dit Koninklijk Besluit moet worden ingeschat door mijn Vlaamse collega bevoegd voor Volksgezondheid. Ik zal dit dossier bij haar aankaarten.

Voor wat de Brusselse wachtpost Médinuit betreft, wens ik actie ondernemen. Feit is dat deze onaanvaardbare toestand reeds een jaar lang aansleept. Ik heb in mijn antwoord op de vraag om uitleg van Vlaams parlements lid Elke Roex in de Commissie Brussel van 21 april 2005 reeds gesteld dat Pro Medicis Brussel bereid is om mee te zoeken naar een oplossing. Pro Medicis heeft immers als taak Nederlandstalige artsen naar Brussel aan te trekken én de Nederlandskundige eerstelijnsverzorgers in Brussel in kaart te brengen; met die achtergrondkennis zou Pro Medicis kunnen betrokken worden bij het aanbrengen van geschikte Nederlandskundige huisartsen voor de wachtpost. Noch de Brusselse Huisartsenkring noch Médinuit zijn echter ingegaan op het voorstel van Pro Medicis om mee te zoeken naar een oplossing voor de taalproblematiek.

Gelet op dit alles, kan ik enkel vragen aan de Brusselse Huisartsenkring om hun engagement in die wachtpost af te bouwen. De huisartsenwachtpost Médinuit is immers opgericht op basis van een overeenkomst tussen het RIZIV, vzw Hippocrates en Médinuit. De vzw Hippocrates is verantwoordelijk voor het garanderen van de tweetaligheid in de zorgverlening van deze huisartsenwachtpost. De vzw Hippocrates is het overkoepelend orgaan van de Nederlandstalige Brusselse Huisartsenkring (BHAK) en de Franstalige equivalent (Fédération des Associations de Médecins Généralistes de Bruxelles, FAMGB). Met andere woorden, de medewerking van de Nederlandstalige BHAK is essentieel voor het voortbestaan van Médinuit.

Ik betreur dat de BHAK de wachtpost Médinuit, in de huidige onvolmaakte vorm, mee heeft mogelijk gemaakt. Ik zal BHAK vragen hun engagement in de wachtpost af te bouwen, BHAK is overigens één van de initiatiefnemers van Zorgnet dat zal worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap-Hoofdstedelijke Aangelegenheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 51
van 22 februari 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Na-tour-criterium Aalst - Subsidiëring

Op 25 juli laatstleden werd voor de 70ste maal het na-tour-criterium in Aalst georganiseerd.

Dit criterium dient als een belangrijk internationaal wielerevenement aangezien te worden. Vorig jaar werd zelfs een rechtstreekse reportage op televisie uitgezonden (Sporza). Ook voor dit jaar is er een uitgebreide televisie-uitzending voorzien.

Dit evenement wordt bijgewoond door 50.000 bezoekers. Er wordt geen toegangsgeld gevraagd aan de bezoekers.

Op de agenda worden drie belangrijke ritten ingeschreven. Enerzijds wordt er een gentlemen race gereden door ex-beroepswielrenners met befaamde Belgische wielerslegenden (o.a. Roger De Vlaeminck, Freddy Maertens, ...). Ook onze nationale wielertrots Eddy Merckx gaf daarbij het startschot. Verder is er ook nog de deelname van bekende Vlamingen uit de tv-wereld. Daarnaast is er dan de eigenlijke wedstrijd tussen onder meer de renners die aan de "Tour de France" hebben deelgenomen. Daarbij worden zowel Belgische als buitenlandse renners gevraagd.

Daardoor krijgt dit wielercriterium het karakter van een belangrijke internationale sportmanifestatie, waardoor de topsport hier zijn voorbeeldfunctie kan waarmaken.

Anderzijds is dit ook een promotie van Vlaanderen, gelet op het internationale karakter van de wedstrijd, waarvan de opnames ook aan buitenlandse zenders worden verkocht.

In 2003 en 2004 werd een subsidie toegekend door de Vlaamse Gemeenschap ten bedrage van ongeveer 2.500 euro. Voor 2005 werd de subsidieaanvraag geweigerd. De reden die daarbij werd opgegeven, is dat de subsidiëring van sportmanifestaties over een groot aantal manifestaties dient besteed te worden.

1. Kan de minister uitleggen welke nieuwe manifestaties er dit jaar worden gesubsidieerd met de vrijgekomen middelen?
2. Wordt deze manifestatie in de toekomst opnieuw gesubsidieerd?
3. Welk soort sportmanifestatie vindt de minister prioritair?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 51 van 22 februari 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

Aanvankelijk werd de subsidieaanvraag voor 2005 van het criterium in Aalst inderdaad geweigerd, maar nadien is er toch nog een subsidie toegekend van € 2500 voor de editie 2005. Ook voor 2006 is er ondertussen een subsidie toegekend van € 1500, niet meer onder de noemer van Topsport Vlaanderen maar van Sportend Vlaanderen.

Verder moeten we ook opmerken dat het aantal subsidieaanvragen de afgelopen jaren steeds toenam (2003: 102, 2004: 115, 2005: 135, 2006: 144) en dat bij een ongeveer gelijk totaalbedrag voor de subsidie.

1. Europees kampioenschap archery (gehandicaptensport)
Paardensport: Nationale Eventing, L'équino, Audi Equestrian Masters, Flanders Horse Event
Pistewielrennen: Lotto 6-daagse Hasselt, WK Juniores Piste
Tennis: Zwevegem Ladies Tenniscup Vlaanderen, Vlaamse Damestroofe Koksijde, Knokke
Zoute Junior Championships, Gaz de France Stars Hasselt
Triathlon/duathlon: Xterra BeNeLux
Veldrijden: Koppenbergcross, Vlaamse Witloofveldrit
Waterpolo: Flanders International
Wielrennen: Halle – Ingooigem, Grote Prijs Stad Zottegem, Druivenkoers Overijse, Schaal Sels Merksem, Grote Prijs Jef Scherens, Omloop van het Houtland, Omloop Het Volk voor vrouwen
2. Voorlopig heeft de manifestatie, zoals al eerder aangehaald, al een subsidie toegekend gekregen voor 2006. Voor de volgende jaren kunnen er wat dat betreft voor geen enkele manifestatie garanties gegeven worden.
3. Voor mij is het belangrijk dat Vlaanderen zich blijft profileren als regio waar sport een belangrijke sociale en maatschappelijke rol vervult. Daarom besteedt Vlaanderen en de Vlaamse overheid veel aandacht aan de (top) sportbeleving en de sportbeoefening door de Vlaamse (top)sporters.
De Vlaamse topsportevenementen:
 - * hebben een mobiliserende kracht die jong en oud aanzet tot sporten;
 - * bieden Vlaamse topsporters kansen om zich in eigen land voor eigen publiek te meten met binnen- en buitenlandse sporters op topniveau;
 - * kennen een wervend effect voor de sporttak en de sport in het algemeen;
 - * zijn een middel om de naambekendheid van Vlaanderen internationaal te realiseren.De organisatie van grote internationale topsportmanifestaties vergt aanzienlijke financiële middelen. Alhoewel de organiserende instantie in eerste orde hiervoor moet instaan, wil de Vlaamse overheid een financiële ondersteuning voorzien binnen het kader van de eigen budgettaire mogelijkheden voor die topsport-en andere evenementen die aan onderstaande criteria voldoen. Hierover is alle informatie te vinden op <http://www.topsportvlaanderen.be> onder de link “criteria voor subsidiëring van topsportevenementen in Vlaanderen en Brussel in 2006”

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 53
van 2 maart 2006
van **FRANCIS VERMEIREN**

BLOSO - subsidies voor gemeentepersoneel - Voorwaarden

Binnen hun bevoegdheden hebben leden van de Vlaamse Regering een aantal ontwerpen van decreet door het Vlaams Parlement laten goedkeuren die de gemeenten genoopt hebben, om de toepassing ervan te verzekeren, al dan niet over te gaan tot de rekrutering en benoeming van personeel. Voorbeelden hiervan zijn de milieuconvenanten, de problematiek van de mobiliteit, en om de sportactiviteiten te bevorderen de aanwerving van sportfunctionarissen.

Het Bloso van zijn kant heeft in het kader van de uitkering van subsidies een aantal voorwaarden vastgelegd die door de gemeenten moeten vervuld worden om de subsidies te kunnen genieten.

Eén dezer voorwaarden is dat de aangestelde ambtenaar van een bepaald niveau moet zijn en ook daadwerkelijk zijn functie moet uitoefenen. Wanneer deze persoon om een geldige reden die door de wet wordt erkend (bevallingsverlof bijvoorbeeld) afwezig is, moet de gemeente om van de subsidies te blijven genieten een tijdelijke kracht aanstellen met een profiel overeenstemmende met dit van degene die normaal de dienst waarneemt.

Vermits de wedde krachtens de sociale wetgeving aan de met een geldige reden afwezige sportambtenaar moet blijven uitbetaald worden, valt dan de plaatsvervanger ten laste van de gemeente. Die regeling kan dan ook bijzonder bezwarend zijn voor de gemeentelijke financiën, tenzij de bestaande regeling voor het toekennen wordt aangepast.

1. Kan de minister een aanpassing van de Bloso-reglementering in het vooruitzicht stellen, dit dan in het licht van de sociale wetgeving die bij ziekte of bevalling de verdere uitbetaling aan de betrokkene waarborgt?
2. Hebben zich dergelijke situaties reeds voorgedaan, waarbij de uitbetaling van de subsidies werd stopgezet omdat geen plaatsvervanger werd aangesteld, of deze niet in het bezit was van het vereiste studieniveau?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 2 maart 2006

van **FRANCIS VERMEIREN**

Artikel 11§1 van het decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie stelt dat de aanvullende subsidie berekend wordt a rato van de in de erkende sportdiensten werkzame sportfunctionarissen die voldoen aan de in dit decreet gestelde voorwaarden. Op basis van dit artikel wordt van bij de inwerkingtreding van dit decreet bij elke afwezigheid (uitgezonderd vakantieverlof) van meer dan 1 maand een regularisatie doorgevoerd voor de periode van afwezigheid aangezien de sportfunctionaris op dat moment niet 'werkzaam' is. Indien de gesubsidieerde sportfunctionaris vervangen wordt door iemand die niet beantwoordt aan de decretale voorwaarden, volgt er ook een regularisatie in overeenstemming met het decreet.

Dat de gemeente ondertussen bij bepaalde afwezigheden de wedde moet blijven uitbetalen, verandert niets aan het feit dat er gedurende een langere periode geen sportfunctionaris aanwezig is die beantwoordt aan de decretale subsidievoorwaarden.

1. Vooreerst wordt opgemerkt dat het Bloso als sportadministratie enkel en alleen het bestaande decreet van 5 april 1995 correct uitvoert en de wil van de decreetgever respecteert. Het gaat dus niet om een eigen Bloso-reglementering.
In de beleidsbrief Sport 2005-2006 wordt gesteld dat in het kader van het Sport voor Allen beleid een nieuw decreet voor het lokale sportbeleid in deze legislatuur gerealiseerd zal worden. Dit decreet zal normaliter in werking treden vanaf 2007. Het heeft dus geen zin om de bestaande regelgeving nu nog aan te passen.
2. Jaarlijks zijn er een aantal sportfunctionarissen die gedurende meer dan één maand afwezig zijn. Zoals in de inleiding gesteld, wordt reeds van bij de aanvang van het decreet artikel 11§1 correct uitgevoerd en de nodige regularisaties toegepast.
Het probleem is niet zo eenvoudig. Ook bij bevallingsverlof worden er vaak andere verloven aan gekoppeld (borstvoedingsverlof, loopbaanonderbreking,...) waardoor de sportdienst gedurende een lange periode niet voldoet aan de decretale subsidievoorwaarden. Dit geldt eveneens bij langdurige ziekte. De vraag stelt zich dus of een sportdienst gesubsidieerd kan blijven ook als er gedurende een langere periode eventueel zelfs geen sportfunctionaris aanwezig is. Op dit moment laat het decreet dit niet toe. Deze problematiek zal zeker aan bod komen bij de opmaak van het nieuwe decreet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 54
van 8 maart 2006
van **KRIS VAN DIJCK**

Jeugdhuis Rzoezie Mechelen - Subsidiëring

De Vlaamse Gemeenschap subsidieert in niet onbelangrijke mate het jeugdhuis Rzoezie in Mechelen (2004: 340.890 euro). Naast de Vlaamse overheid kan het jeugdhuis rekenen op subsidies van de stad Mechelen, de provincie Antwerpen en Europa. (cfr. Jaarrekening 2004)

Meer dan eens is er heel wat te doen rond de werking van het jeugdhuis Rzoezie. Zelfs het stadsbestuur van Mechelen trad op naar aanleiding van problemen die zich voordoen bij de leiding van het jeugdhuis. Er was een klacht bij het parket en een stappenplan werd opgesteld om het tij te keren.

1. Voert de Vlaamse overheid controles uit m.b.t. de interne werking van het jeugdhuis?
2. Zijn er door de Vlaamse overheid voorwaarden gesteld m.b.t. de werking om al dan niet te subsidiëren?
3. Is de Vlaamse overheid betrokken bij het stappenplan dat door het stadsbestuur opgesteld werd?
4. Op welke wijze neemt de minister zijn verantwoordelijkheid om tot een goede werking te komen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 8 maart 2006

van **KRIS VAN DIJCK**

1. De Vlaamse overheid subsidieert het betrokken jeugdhuis Rzoezie niet rechtstreeks, en is niet bevoegd om de interne werking ervan te controleren.
Volgens artikel 7, § 1, 1° en 2° van het decreet van 14 februari 2003, gewijzigd bij decreet van 23 december 2005, houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid, inzake het voeren van een gemeentelijk en intergemeentelijk jeugd- en jeugdwerkbeleid, krijgt de stad Mechelen een subsidie van de Vlaamse overheid indien zij driejaarlijks een jeugdwerkbeleidsplan, en jaarlijks een verantwoordingsnota over de uitvoering van het beleidsplan, opmaakt en indient bij de Vlaamse Regering. Op basis van artikel 8, § 2, 3° van hetzelfde decreet, krijgt de stad bovendien een extra subsidie voor de ondersteuning van de jeugdwerkinitiatieven die de toegankelijkheid van het jeugdwerk verhogen voor alle kinderen en jongeren, en waarin gewerkt wordt met kinderen en jongeren die zich in een sociaal-cultureel of sociaal-economisch zwakke positie bevinden. Het gemeentebestuur kan autonoom doelstellingen formuleren voor de besteding van deze voorbehouden middelen. Het jeugdhuis Rzoezie wordt mede met deze middelen ondersteund. Het is echter de stad die ten volle verantwoordelijk is voor het toezicht en de controle op de aanwending van de toegewezen subsidies door Rzoezie. Zo behoort het tot de autonomie van het stadsbestuur om de interne werking van het jeugdhuis te controleren. Ook in het kader van het kerntakendebat werden de bevoegdheden tussen de Vlaamse overheid en de provinciale en lokale besturen in die zin afgebakend.
2. Om in aanmerking te komen voor de subsidies verbonden aan het bovenvermelde decreet van 14 februari 2003 stelt de Vlaamse overheid een aantal voorwaarden. Volgens artikel 2, 1° en 2°, moet het gaan over jeugdwerk voor kinderen en jongeren van 3 tot 25 jaar. Volgens artikel 2, § 7, 1°, 2° en 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 12 september 2003 ter uitvoering van bovenvermeld decreet, moet het stadsbestuur in het jeugdwerkbeleidsplan aantonen dat de jeugdwerkinitiatieven die voor deze extra subsidiëring werden voorgesteld, voorzien in de behoeften van kinderen en jongeren die sterk bepaald worden door het behoren tot een etnisch-culturele minderheid, armoede en lage scholing.
3. De Vlaamse overheid is niet betrokken bij het stappenplan dat door het stadsbestuur werd opgesteld.
4. Omwille van de autonomie van het stadsbestuur kan ik enkel op vraag van het stadsbestuur tussenkomen. Er moet wel gewezen op de bepalingen in het decreet van 14 februari 2003 (art. 9, § 4), en het bijhorende uitvoeringsbesluit van 12 september 2003 (art.8, §2 en 3) die stellen dat verminderingen in personeelssubsidies uitdrukkelijk voorwerp moeten zijn van een hoorzitting en vooraf voor advies moeten voorgesteld worden aan de Vlaamse jeugdadministratie. Ook op vraag van het jeugdhuis of de gemeentelijke jeugdraad, kan de Vlaamse jeugdadministratie wel bemiddelen in het overleg tussen het jeugdhuis en het stadsbestuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 55
van 8 maart 2006
van **JOHAN DECKMYN**

Sportinfrastructuur universiteiten - Subsiëring

Eind vorig jaar besliste de Vlaamse Regering om aan de Vrije Universiteit Brussel een sporthotel uit te bouwen. Dit hotel is bestemd voor 60 tot 120 binnen- en/of buitenlandse topsporters. De komende twee jaar zou hiervoor 900.000 euro worden uitgetrokken. Met overheidsgeld wordt het pas gerenoveerde sportcentrum op de campus van de VUB in Elsene verder uitgebouwd.

Eén van de argumenten van de minister bestaat erin dat het hoger onderwijs in Brussel de combinatie topsport en studie op deze wijze kan uitbouwen. Toch is het zo dat ook andere universiteiten dergelijke investeringen (daarom niet noodzakelijkerwijs in een sporthotel) goed kunnen gebruiken. Noch de Gentse universiteit, noch de Katholieke Universiteit Leuven kunnen rekenen op een dergelijke tegemoetkoming wat sportinfrastructuur betreft.

1. Welke objectieve criteria worden gehanteerd inzake de keuze van een bepaalde locatie voor investeringen in sportinfrastructuur?
2. Welke motieven liggen aan de basis van de keuze van de VUB voor dergelijke verdere investeringen in sportinfrastructuur?
3. Werden andere universiteiten hieromtrent gepolst?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 55 van 8 maart 2006

van **JOHAN DECKMYN**

Uit de Beleidsnota Sport 2004 - 2009 en de daarin geformuleerde strategische doelstellingen blijkt dat de beschikbaarheid van sportinfrastructuur een kritische succesfactor is voor het bereiken van die doelstellingen. De Vlaamse overheid kan hier een bijdrage leveren via subsidiëring van sportinfrastructuurprojecten. De behoefte aan sportinfrastructuur is groot in gans Vlaanderen, maar uitzonderlijk groot in Brussel. De ondersteuning van sportinfrastructuur in en rond Brussel past dan ook in de beleidsprioriteiten van de Vlaamse regering en de minister bevoegd voor sport.

1. Het VUB-infrastructuurproject werd getoetst aan een aantal algemene criteria (o.a. topsportgerichtheid, toegankelijkheid voor vele doelgroepen, ...) . Omdat de VUB zich in Brussel bevindt, dienen zich daarenboven specifieke en bijkomende elementen aan. Inzake Vlaamse sportinfrastructuur kan het grondgebied Brussel immers beschouwd worden als een 'witte vlek'. Er bestaat geen Bloso-centrum meer en de Vlaamse Gemeenschapscommissie zelf beheert geen eigen sportinfrastructuur. Met de infrastructuurprojecten op de VUB-campus tracht de Vlaamse Gemeenschap derhalve tegemoet te komen aan bepaalde noden m.b.t. de sportbeoefening in Brussel en bovenlokale noden, vooral gericht naar de bevolking in Brussel en de brede Vlaamse Rand.
2. Op het vlak van mogelijkheden tot sportbeoefening bevindt de VUB zich in een nadelige positie ten opzichte van de universiteiten in Gent en Leuven. De VUB-studenten en de Vlaamse sportbeoefenaars in Brussel kunnen in Vlaamse sportinfrastructuur nergens terecht in de omgeving van de campus Oefenplein. Dit is wel het geval in Gent (sportdienst stad Gent - topsportinfrastructuur Bloso/provincie/stad - De Blaarmeersen) en Leuven (sportdienst - provincie Vlaams-Brabant en sportdienst stad Leuven).

Het gebruik van bestaande sportinfrastructuur in Brussel door Vlaamse Brusselaars is daarenboven allesbehalve vanzelfsprekend. Dit blijkt o.a. uit een studie die in opdracht van de Vlaamse Gemeenschapscommissie door een extern auditbureau werd uitgevoerd. Om de bestaande tekorten inzake sportinfrastructuur te verhelpen, hebben de Vlaamse Brusselaars er alle belang bij dat Vlaamse overheidsinstanties, onderwijsinstellingen en (sport)organisaties samenwerken en dat de beschikbare middelen voor de realisatie en uitbating van sportinfrastructuur op een optimale wijze worden aangewend.

3. Door de realisatie van een sporthotel zal de opgerichte sportinfrastructuur op de campus te Etterbeek bijdragen tot het meer optimaal benutten ervan. Ook wordt de mogelijkheid geboden aan topsportatleten, sportclubs, sportfederaties, ... om weekend- en vakantiestages te organiseren met overnachtingsmogelijkheid. Deze mogelijkheid bestaat er in Brussel niet en dit in tegenstelling tot andere steden (Gent, Herentals, Genk, ...) waar het Bloso overnachtingsmogelijkheden voor sportbeoefenaars aanbiedt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 56
van 8 maart 2006
van **JOHAN DECKMYN**

Dossier sportparticipatie gehandicapten - Stand van zaken

In 2004 werd de sportparticipatieverhoging voor gehandicapte personen als één van de prioriteiten naar voren geschoven. Men zou zorgen voor een actieve sensibilisatie voor sportbeoefening in clubverband en de financiële drempels zo laag mogelijk proberen te houden.

Men stelde toen onder meer: “Het uitvoeringsbesluit (decreet sportfederaties) waarbij het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering dient vastgelegd te worden voor de volgende 4 jaar met als doel de sportparticipatie (in clubverband) van specifieke doelgroepen te bevorderen, zal in het teken staan van personen met een handicap.”

De Vlaamse sportfederaties hebben ondertussen reeds veel tijd uitgetrokken om de nodige voorbereidingen te treffen opdat alles in 2005, zoals vooropgesteld, zou kunnen starten. Tot nu toe is er evenwel nog niet veel beweging in dit dossier.

1. Welke maatregelen heeft de minister rond dit dossier reeds genomen?
2. Is er een vertraging in dit dossier opgetreden? Zo ja, waarom werd er totnogtoe dan nog niets concreet ondernomen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 8 maart 2006

van **JOHAN DECKMYN**

1. In antwoord op uw vraag m.b.t. de stand van zaken van het dossier sportparticipatie gehandicapten kan ik u melden dat het uitvoeringsbesluit inzake het prioriteitenbeleid door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd op 13 januari 2006 en is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 23 februari 2006. Het Bloso heeft intussen de nodige documenten aan de Vlaamse sportfederaties bezorgd zodat zij een aanvraag tot subsidiëring van het prioriteitenbeleid kunnen indienen voor het jaar 2006.

De sportfederaties dienen tegen uiterlijk 23 maart 2006 hun aanvraag in te dienen bij het Bloso en de sportfederaties hebben tot 23 april 2006 de tijd om ontbrekende of aanvullende gegevens toe te voegen aan hun dossier. Voor 1 juli 2006 zal ik aan de sportfederaties mijn beslissing meedelen om hen al dan niet te subsidiëren voor het jaar 2006.

2. Het dossier is inderdaad in 2005 al gestart. Aangezien de Vlaamse Regering pleit voor eenvoudige en transparante regelgeving met zo weinig mogelijk planlast heb ik het noodzakelijk gevonden om de eerste voorstellen samen met de cel Wetsmatiging van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap grondig te bekijken. Deze ondersteuning heeft wat tijd gevraagd maar heeft geresulteerd in een aangepast en verbeterd besluit. Na de nodige adviezen te hebben ingenomen werd het besluit zoals blijkt uit het antwoord op vraag 1 intussen goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Concreet is inmiddels het nodige ondernomen om het besluit operationeel te maken. De aanvragen zijn in behandeling zodat de sportfederaties snel duidelijkheid kunnen krijgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 57
van 10 maart 2006
van **SABINE POLEYN**

Verzekering vrijwilligerswerk - Erkennings- of subsidievoorwaarden

Naar aanleiding van de inwerkingtreding van het federale statuut van de vrijwilliger is er in heel wat verenigingen die met vrijwilligers werken beroering ontstaan over hun verzekeringsverplichtingen ten aanzien van hun medewerkers en vrijwilligers.

Kan de minister een overzicht geven van alle minimale en maximale verzekeringsverplichtingen die in de sectoren onder zijn bevoegdheid als erkennings- en of subsidievoorwaarden worden opgelegd aan organisaties en verenigingen die met vrijwilligers werken (bv. burgerlijke aansprakelijkheid inclusief rechtsbijstand, voorwaarden inzake een minimale schadevergoeding, schadevergoeding ten gevolge van ongevallen waarvan vrijwilligers het slachtoffer worden en/of de oorzaak zijn, enz.)?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 10 maart 2006

van **SABINE POLEYN**

CULTUUR

In diverse cultuur- en jeugddecreten worden voorwaarden gesteld die specifiek betrekking hebben op het vrijwilligerswerk.

Jeugdwerk

Het decreet van 22 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid stelt:

"art. 3, §1, Om te worden gesubsidieerd in het kader van dit decreet moeten de verenigingen zonder winstgevend doel: (...)

6° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de vereniging, haar bestuurders, haar leden en de deelnemers aan de door haar georganiseerde activiteiten en haar medewerkers, bedoeld in artikel 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken; (...)".

Daarnaast geldt voor jongeren die in het kader van dit decreet een internationaal project indienen:

"Jongeren die een subsidiebelofte kregen, hebben de verplichting een verzekering af te sluiten inzake burgerlijke aansprakelijkheid, alsook een bijstandsverzekering inzake ziekte, ongeval en repatriëring. Een kopie van die documenten moeten ze aan de administratie bezorgen" (art 21 § 7 van het besluit de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de subsidiëring van jeugdculturele en internationale initiatieven voor de jeugd).

Het decreet van 3 maart 2004 houdende erkenning en subsidiëring van jeugdherbergen, jeugdkampeer- en jeugdvormingscentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme stipuleert dat:

"Om erkend te worden en te blijven moeten de beheerders van jeugdherbergen, jeugdverblijfcentra, de ondersteuningsstructuren en de vereniging zonder winstoogmerk Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, verder ADJ te noemen: (...)

5° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de uitbaters, de eventuele vereniging met haar leden, medewerkers en deelnemers aan de door haar georganiseerde activiteiten, zoals bedoeld in artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken" (art. 4, § 1).

Sociaal-cultureel werk

Art.45 §4 °3 in het Decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk van 4 april 2003 stelt:

"Om subsidies te genieten en te blijven genieten moeten de organisaties voor sociaal-cultureel volwassenenwerk hun bestuurders en hun medewerkers verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de organisatie".

Art.12 §3 °5 in het Decreet betreffende amateurkunsten van 22/12/2000 stelt:

"Organisaties voor amateurkunsten moeten bovendien hun bestuurders en hun medewerkers verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de organisatie."

SPORT

In het kader van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding worden een aantal minimale verzekeringsverplichtingen opgelegd aan Vlaamse sportfederaties en aan organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding. De verzekeringsverplichting is een erkenningsvoorwaarde. In het bijhorende uitvoeringsbesluit van 31 mei 2002 worden deze minimale verzekeringsverplichtingen omschreven (artikel 3 tot en met 8).

Art.5, 11° van het decreet verplicht de sportfederaties om de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de sportfederatie, haar bestuurders, haar personeel en haar aangestelden, bedoeld in de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering te laten dekken.

Art.5, 12° van het decreet verplicht de sportfederatie om ter bescherming van de bij haar aangesloten leden verzekeringspolissen af te sluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden.

Art.5, 13° van het decreet verplicht de sportfederatie om ter bescherming van niet leden bij sportpromotionele acties aparte verzekeringspolissen af te sluiten die voldoen aan de door de Vlaamse regering bepaalde minimumvoorwaarden.

Art.48, 9°-11° legt gelijkaardige verzekeringsvoorwaarden op aan de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

In het kader van dit decreet vallen vrijwilligers en medewerkers onder deze verzekeringsregeling afhankelijk van hun hoedanigheid als bestuurder, aangestelde of sportbeoefenaar. Zoals blijkt uit de tekst worden de waarborgen niet alleen bij deelname aan sportactiviteiten verleend, maar ook bij deelname aan allerlei “nevenactiviteiten” zoals feestmalen, vergaderingen, spelen, enz...

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 58
van 10 maart 2006
van **JOHAN VERSTREKEN**

Zamu Awards - Nederlandstalige muziek

Op 7 februari 2006 werden in de AB de Zamu Awards uitgereikt. De Zamu Awards bekronen de meest verdienstelijke muziekpersoonlijkheden van het afgelopen jaar van ons land.

Een selecte mediajury bepaalt de genomineerden van de Zamu Awards, waardoor deze Awards in het Vlaamse muzieklandschap een zeker prestige genieten. De Zamu Awards zijn bestemd voor de Vlaamse muzieksector, en bij de verschillende categorieën van de nominaties waren dan ook enkele Nederlandstalige artiesten terug te vinden, gaande van kleinkunstmuziek over rock/pop tot zelfs het Vlaamse levenslied. Er was echter teleurstelling bij een aantal aanwezigen toen tijdens de opnames van de twaalfde Zamu Awards geen noot Nederlandstalige muziek te horen was, terwijl de Zamu Awards toch een weerspiegeling zouden moeten zijn van de hele Vlaamse muziekscene.

Aangezien de organisatie van de Zamu Awards in handen is van het Muziekcentrum Vlaanderen, had ik aan de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Welke initiatieven werden er in 2005 reeds genomen om Vlaamse Nederlandstalige artiesten te ondersteunen?
2. Was de uitreiking van de Zamu Awards volgens de minister een weerspiegeling van de hele Vlaamse muziekscene?
3. Het contract van Zamu met het Muziekcentrum Vlaanderen is afgelopen.

Is er reeds een evaluatie geweest? Indien ja, wat zijn de resultaten?

Wordt er onderhandeld over een verdere samenwerking?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 58 van 10 maart 2006

van **JOHAN VERSTREKEN**

- In 2005 werden muziekprojecten nog binnen het Muziekdecreet gesubsidieerd. Bij het beoordelen van deze muziekprojecten wordt de klemtoon in de eerste plaats gelegd op Vlaamse muziek, al dan niet Nederlandstalig. Zowel sommige ensembles als concertorganisaties en festivals besteden aandacht aan Nederlandstalige songs of artiesten. De projecten worden in de eerste plaats echter beoordeeld op basis van hun kwaliteit en niet op basis van het al dan niet Nederlandstalig zijn.

Het Muziekcentrum (MCV) voert geen apart beleid voor de Nederlandstalige artiesten. Het MCV ondersteunt wel bestaande projecten zoals De Kleine Avonden. Dit is een traject voor jonge beginnende artiesten die een repertoire in het Nederlands willen ontwikkelen en die hierbij worden gecoacht door enkele professionele artiesten (Johan Verminnen, Dirk Blanchart, Stijn Meuris e.a.). Het MCV overlegt momenteel met de projectleiders van De Kleine Avonden hoe en in welke mate er eventueel kan worden samengewerkt met andere bestaande vormingstrajecten o.m. rond de zakelijke aspecten binnen het artistieke vak. Daarnaast wordt er gewerkt aan een promotionele compilatie-cd met Nederlandstalig repertoire.
- Er moet vooreerst worden opgemerkt dat de ZaMu Awards op de Belgische muziekcène en niet enkel op de Vlaamse muziekcène slaan. Een jury bepaalt de nominaties en professionelen uit de muzieksector kiezen de uiteindelijke winnaar. Het is dan ook niet mogelijk om te voorspellen of de Nederlandstalige artiesten hun nominaties al dan niet kunnen verzilveren. Op de uitreiking van de ZaMu Awards treedt een beperkt aantal artiesten op. Alleen al daarom is het onmogelijk om een weerspiegeling te krijgen van de hele muziekcène. Voor de optredens wordt in de eerste plaats rekening gehouden met de winnaars in de diverse categorieën en de beschikbaarheid van de artiesten.

Er bestaan in Vlaanderen verschillende prijzen voor de muzieksector, al dan niet beperkt tot een specifiek genre: zo zijn er bvb. de Caeciliaprijzen en de Klara Muziekprijzen voor de klassieke muziek met inbegrip van jazz en roots (= wereldmuziek + traditionele muziek. Radio 1 gaat elk jaar op zoek naar Een Nieuw Lied en Radio Donna heeft elk jaar zijn ZomerHit). Voorts is er De Eregalerij van het Populaire Lied (organisatie Radio 2 & Sabam) waar o.m. prijzen worden uitgereikt aan een Vlaamse artiest voor zijn gehele oeuvre/carrière of waar enkele specifieke liedjes (Nederlandstalig!) worden bekroond.

Er is natuurlijk ook nog Eurosong waar in principe alle Vlaamse artiesten aan kunnen deelnemen. We vermelden ook nog de TMF- Awards waar zowel nationale als internationale artiesten en producties worden bekroond.

De ZaMu Awards pretenderen niet een weerspiegeling te zijn van de volledige Vlaamse Muziekcène; het aantal categorieën en daaraan gekoppelde prijzen die worden uitgereikt is niet noodzakelijk elk jaar gelijk. Voor de categorieën 'beste song' kan het grote publiek meestemmen en het gaat hier louter om liedjes en artiesten van bij ons, zonder evenwel de verplichting dat het Nederlandstalig moet zijn. Dit jaar eindigde Yevgenie net na winnaar Absynthe Minded met het Nederlandstalige liedje 'Als Ze Lacht' trouwens op de tweede plaats.

In totaal waren er 16 nederlandstalige songs genomineerd.

Op de avond van de uitreiking wordt aan enkele artiesten gevraagd om op te treden. Deze selectie gebeurt op basis van eventuele nominaties, beschikbaarheid en haalbaarheid (vb.

financieel, technisch etc.) Zo traden in het verleden reeds De nieuwe Snaar, Raymond Van het Groenewoud, Johan Verminnen, Bart Peeters, Filip Kowlier, Willem Vermandere, Rocco Granata, Will Tura, Wannes van de Velde e.a. op.

3. De ZaMu Awards zijn een privaat initiatief dat bijna volledig met eigen middelen wordt betaald. Voor de fondsenwerving/sponsoring deed ZaMu in het verleden een beroep op een andere private organisatie SEM (Sport & Entertainment Management – Leuven). De persoon die vroeger voor ZaMu werkte en in die hoedanigheid ook verantwoordelijk was voor de praktische organisatie van de Awards werkt sinds enkele jaren in het Muziekcentrum Vlaanderen. Dat is de directe aanleiding geweest om de organisatie van de ZaMu Awards aan het MCV toe te vertrouwen op basis van een tijdelijke overeenkomst. De evaluatie van de voorbije editie is nog aan de gang. Het is duidelijk de bedoeling van betrokken partijen om deze samenwerking verder te zetten en er is ook een toenemende interesse vanuit andere belangrijke partijen uit de sector om in de toekomst nauwer samen te werken zodat de ZaMu Awards een nog grotere uitstraling krijgen. Binnen de RvB van het Muziekcentrum Vlaanderen wordt hiervoor een afzonderlijke werkgroep opgericht. De gesprekken over de toekomst van de ZaMu Awards zijn gepland voor de komende weken/maanden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 59
van 17 maart 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Wielersport - Veiligheid

In Vlaanderen is de wielersport bijzonder populair. In tal van dorpen en steden worden wedstrijden georganiseerd. Deze wedstrijden moeten veilig kunnen verlopen.

Ingeval zich een ongeval voordoet, is een snelle interventie van groot belang, de aanwezigheid van een arts, een verpleger en een ambulancier is noodzakelijk.

Eén en ander wordt geregeld in het KB van 21/08/1967. Maar in de praktijk blijken deze richtlijnen ter bevordering van de veiligheid soms aanleiding te geven tot problemen of blijkt dat ze niet steeds correct worden ingevuld.

1. Hoeveel ongevallen doen zich gemiddeld voor bij wielervedstrijden?
2. Zijn er problemen bekend door onvoldoende dringende medische interventie?
3. Welke mogelijkheden heeft de Vlaamse Regering om dit in de toekomst te verbeteren?
4. Is de huidige wetgeving voldoende sluitend?
5. Hoe verloopt de opvolging op het terrein van deze noodzakelijke veiligheidsvoorzieningen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 17 maart 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1.

Wielervedstrijden worden lokaal georganiseerd door verschillende “inrichters” die hiervoor niet erkend dienen te zijn door de Vlaamse Gemeenschap.

Enkel de Vlaamse Wielrijdersbond (VWB) en de Wielerbond Vlaanderen (WBV - Vlaamse vleugel van de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond) organiseren als erkende en gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties op regelmatige basis wielervedstrijden.

De VWB organiseert slechts een tiental wedstrijden per jaar en dit enkel voor volwassenen. In 2005 hadden zij in totaal 369 aangiftes van lichamelijke ongevallen en 6 aangiftes van Burgerlijke Aansprakelijkheid. Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit voor het totaal van de werking van de VWB is (die hoofdzakelijk bestaat uit de organisatie van recreatieve toertochten) en dat er geen afzonderlijke cijfers beschikbaar zijn voor ongevallen tijdens wedstrijden. Wel bevestigt deze sportfederatie dat het aantal ongevallen in wedstrijden beduidend lager is dan het aantal ongevallen tijdens recreatieve activiteiten, welke niet vallen onder de bepalingen van het KB van 21/08/1967.

In 2005 organiseerde de WBV/KBWB 2068 officiële wedstrijden in alle leeftijdscategorieën. 738 ongevallen gaven aanleiding tot het opstarten van een verzekeringsdossier. De WBV/KBVB kon hierover evenwel geen nadere details verlenen.

Veel wielervedstrijden in Vlaanderen worden georganiseerd door zogenaamde “nevenbonden” of door éénmalige organisatoren zoals lokale jeugd- of sportverenigingen. Deze inrichters zijn echter niet erkend in het kader van het decreet van 13 juli 2001 houdende de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties. In dit decreet is er weliswaar geen rechtstreeks verband met de veiligheid van de sportbeoefenaars, maar in dit decreet worden wel minimale waarborgen gesteld inzake de verzekering van aangesloten leden bij deelname aan sportactiviteiten. “Nevenbonden” en éénmalige organisatoren zijn niet verplicht te voldoen aan deze opgelegde voorwaarden.
2.

Dit is niet bekend doordat er geen gegevens van worden bijgehouden. Er bestaat daaromtrent geen centrale databank.
3.

Aanvullend aan de bepalingen van het KB van 21/08/1967 werd in het kader van het decreet Medisch Verantwoord Sporten van 27/03/1991 door de Vlaamse Regering het zogenaamde “Wielervedbesluit” uitgevaardigd (Besluit van de Vlaamse Regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven). Op 23 september 2006 werd dit Besluit door de Vlaamse regering opgeheven en vervangen door een Generiek Besluit van 10 maart 2006 (Besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene bepalingen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening bij de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in bepaalde sporttakken) dat toepasbaar is op meerdere sporten. Eerstdaags zal door de Minister van Sport een bijhorend ministerieel besluit worden uitgevaardigd waarin de reglementen van de wielervedstrijden evenals de voorwaarden inzake opleiding en medische keuring voor de minderjarige wielervedrenners zijn gespecificeerd. Via deze regelgeving zullen wielervedstrijden voor minderjarigen enkel nog kunnen worden georganiseerd door inrichters die voldoen aan strenge erkenningsvoorwaarden, gelijkaardig aan deze die vermeld zijn in het decreet van 13 juli 2001 houdende de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties.

Wielervedstrijden voor deelnemers ouder dan 18 jaar vallen buiten deze regelgeving.

4. Met het in voege treden van bovenvermeld Generiek Besluit betracht de Vlaamse regering een hogere veiligheidsgarantie bij de organisatie van wielervedstrijden voor minderjarigen.
Er dient opgemerkt dat dit Generiek Besluit alleen de onrechtstreekse omkadering van de veiligheid beogen daar zij slechts een impact hebben op enkele randvoorwaarden zoals de opleidingsvoorwaarden van de deelnemende minderjarige wielerbeoefenaars, de wedstrijdreglementen, de voorwaarden inzake de sportpas, de minimale verzekeringsvoorwaarden en de controle hierop.
Het waarborgen van de lokale veiligheidsvoorwaarden wordt geregeld door het KB van 21 augustus 1967 welke door de lokale gezagsdragers dienen geëvalueerd te worden in overleg met de “inrichters”.
5. Het KB van 21 augustus 1967 verwijst naar de verantwoordelijkheden van de lokale besturen.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 62
van 15 februari 2006
van **STEFAAN SINTOBIN**

Bezoek Chinese journalisten - Betrokkenheid

Op initiatief van de Waalse minister van Toerisme en enkele privé-bedrijven, toerde een groep van Chinese journalisten gedurende twee weken door ons land. Naast verschillende plaatsen in Wallonië, werden ook heel wat locaties in Vlaanderen aangedaan.

De Chinezen werden ingedeeld in twee groepen. De grootste wilde Belgische authenticiteit proeven, maar ook landschappen: "le plat pays". De groep bezocht o.a. Maldegem en Brugge. De tweede groep was vooral tuk op luxe. In dit kader werd bijvoorbeeld de diamantsector en het modemuseum in Antwerpen bezocht.

Het lijkt toch wel eigenaardig dat de Waalse minister van Toerisme uitstappen voor de Chinese pers organiseert naar Vlaanderen, waarbij vooral het Belgisch karakter van de reis wordt benadrukt.

1. Was de minister op de hoogte van dit initiatief? Is er hierover overleg geweest?
2. Hoe evalueert de minister dit initiatief?
3. Op welke wijze benadert de minister de Chinese pers? Welke initiatieven heeft hij terzake al genomen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 15 februari 2006

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Het agentschap Toerisme Vlaanderen informeerde me naar aanleiding van uw vraagstelling dat het agentschap op de hoogte was van het initiatief van de vzw Club de Chine. Deze vzw werd opgericht door de Waalse minister voor toerisme, maar heeft ook Vlaamse bedrijven als lid, zoals bijvoorbeeld, 'Gent Watertoerist'.
Toerisme Vlaanderen en de diensten voor toerisme van de steden die op het programma stonden (Brugge, Antwerpen en Gent), hebben logistieke steun verleend aan deze studiereis. Er toerden overigens niet enkel Chinese journalisten mee, maar ook touroperators.
2. Studiereizen van buitenlandse journalisten en touroperators aan de bestemming Vlaanderen zijn een erg efficiënt instrument om de rijkdom van onze bestemming te tonen.
3. Toerisme Vlaanderen levert, samen met de lokale diensten voor toerisme, logistieke steun aan Chinese journalisten die reisreportages over de bestemming Vlaanderen schrijven. Een eerste resultaat is bijvoorbeeld de bijdrage over Antwerpen in het januarinummer 2006 van Vision City, een trendy Chinees magazine.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 63
van 22 februari 2006
van **CARL DECALUWE**

VRT Sportweekend - Kostprijs VRT vs. productiehuisen

Het programma Sportweekend werd vroeger door het VRT-personeel zelf geproduceerd. Na een tijdelijke afschaffing werd dit programma opnieuw geprogrammeerd. De productie van Sportweekend is nu echter in handen van derden.

1. Wat was de gemiddelde kostprijs voor een uitzending Sportweekend, gemaakt in eigen regie?

Wanneer werd dit programma voor het laatst door de VRT zelf gemaakt?

Hoeveel VRT-personeelsleden werden hierbij betrokken?

2. Wat is de gemiddelde kostprijs van het huidige Sportweekend?

Door welk productiehuis wordt dit gemaakt?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 22 februari 2006

van **CARL DECALUWE**

Ik kreeg volgend antwoord van de VRT:

Het is voor de VRT niet duidelijk welk programma de vraagsteller bedoelt.

- a) *Sportweekend op zondagavond als verlengde van of onderdeel van het Het Journaal van 19 uur*
- Van 18 september 1960 tot en met 16 januari 2002 werd *Sportweekend* gemaakt rond *Het Journaal*. Dit programma was steeds een eigen productie van ongeveer 25 minuten. Het werd opgenomen in een andere studio dan de studio van waaruit *Het Journaal* wordt gebracht. Op het einde werkten 11,9 FTE aan dit programma mee.
 - Sinds 7 augustus 2005 wordt opnieuw *Sportweekend* uitgezonden als onderdeel van *Het Journaal* van 19 uur. Dit programma(-onderdeel) wordt gemaakt door de VRT. Het wordt opgenomen in de studio van *Het Journaal*. Het heeft een duurtijd van 25 minuten. 8,2 FTE werken eraan mee.
- b) *Sportweekend op zondagavond als talkshow*
- Dit programma was een talkshow en werd uitgezonden van 13 oktober 2002 tot en met 29 mei 2005. In totaal waren er 102 uitzendingen. Het programma werd gemaakt door het productiehuis *De Mensen* en had een duurtijd van 45 minuten.

Besluitend kan vastgesteld worden dat de programma's (a en b) onderling niet inwisselbaar zijn en beide andere doelstellingen hebben. *Sportweekend* als verlengde of als onderdeel van *Het Journaal* is steeds intern geproduceerd. *Sportweekend* als talkshow is steeds extern geproduceerd.

Het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement nam in zijn vergadering van 10 september 2001 het standpunt in dat aangelegenheden die buiten de bevoegdheid van de regering vallen, ontsnappen aan de parlementaire controle. Het operationeel beleid van de VRT behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder en zijn directiecomité. Het programmabeleid van de VRT behoort tot de operationele bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder.

In de brief van de Voorzitter van het Vlaams Parlement aan de Voorzitter van het Rekenhof (10 september 2001) betreffende het 'inzage- en informatierecht van parlementsliden' staat vermeld dat 'de bevoegdheid van de regering zich in essentie beperkt tot het vastleggen van de beheersovereenkomst van de VRT' en het uitoefenen van controle op de behoorlijke uitvoering daarvan. Tevens wordt in aangehaalde brief vermeld dat 'de regering niet bevoegd is om de opportuniteit van concrete beslissingen van de organen van de VRT te beoordelen'. Aangezien de regering geen toezicht kan uitoefenen over de operationele beslissing omtrent het programmabeleid van de VRT, kan een Vlaams parlementslid hierover evenmin toezicht uitoefenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 64
van 22 februari 2006
van **CARL DECALUWE**

VRT - Productiehuizen en auteursrechten

De voorbije periode werd een niet onaanzienlijk aantal producties uitbesteed door de VRT. De auteursrechten hiervan zijn veelal van de productiehuizen, maar soms wel eens van de Vlaamse openbare omroep.

1. Met hoeveel verschillende productiehuizen werkt de VRT momenteel?

Wat is telkens de duurtijd van deze contracten?

Hoeveel productiehuizen werken onder exclusiviteit?

2. Welke criteria en afspraken worden gehanteerd inzake de auteursrechten, om deze al dan niet bij de VRT te houden?

3. Hoeveel productiehuizen hebben ook de auteursrechten binnengehaald?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 22 februari 2006

van **CARL DECALUWE**

Ik kreeg volgend antwoord van de VRT:

De VRT besteedde in 2005 14% van zijn totale programmatie uit aan productiehuisen. Deze productiehuisen hebben de opdracht van de VRT om een programma of een programmaserie als uitvoerend producent te realiseren.

De VRT draagt de volledige productiekost van die programma's. Hij draagt hierdoor het volledige investeringsrisico.

De aan de producent toegekende rechten behoren logischerwijs toe aan de VRT: de investering wordt door deze producentenrechten beschermd en gevaloriseerd en de VRT kan daardoor deze audiovisuele producties flexibel inzetten voor de invulling van zijn openbare omroepaak.

De auteursrechten van de creatieve medewerkers van de productiehuisen worden door de VRT vergoed via de beheersvennootschappen met dewelke de VRT een globale overeenkomst heeft. Met 25 productiehuisen wordt regelmatig gewerkt. Het zijn: *Caviar*, *Ciné 3*, *Conception*, *D&D*, *Ded's it*, *De Filistijnen*, *De Mensen*, *Elisabeth*, *Endemol*, *Feel Rouge*, *Jok Foe*, *Kanakna*, *Menuet*, *MMG*, *Primo Piano*, *Sancta Media*, *Skyline*, *Sputnik*, *Sultan Sushi*, *Sylvester*, *Telesaurus*, *TV De Wereld*, *Woestijnvis*, *Zie ze doen* en *3 Keys*.

Met vijf productiehuisen werd een partnership aangegaan: met *De Mensen* voor infotainment, *Kanakna* voor documentaires, *MMG* voor fictie, *Studio 100* voor kinderprogramma's en *Woestijnvis* voor creatief entertainment. De voorwaarden van die partnership-contracten verschillen van de voorwaarden die standaard met de productiehuisen worden aangegaan. De duurtijd van de partnership-contracten verschilt ook onderling.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 65
van 1 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Nederlands voor diplomaten - Aantal cursisten

Kan de minister medelen hoeveel ambassadeurs hebben deelgenomen aan de taalcursussen die voor hen werden georganiseerd van november 2004 tot maart 2005?

Werd dit initiatief ook dit jaar herhaald?

Hoeveel diplomaten namen er aan deel?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 1 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De lessenreeks Nederlands voor beginners werd gevolgd door 8 ambassadeurs.

Aan de opvolgingscursus, bestemd voor de deelnemers aan de initiatiecursus die eind 2003-begin 2004 plaatsvond, namen 6 ambassadeurs deel.

De doelgroep voor deze taalcursussen omvat enerzijds de nieuw geaccrediteerde bilaterale ambassadeurs in Brussel en anderzijds de bilaterale ambassadeurs die reeds uitgenodigd zijn maar om een of andere reden nog niet van dit aanbod gebruik hebben gemaakt. Dit jaar kon nog geen nieuwe lessenreeks worden georganiseerd wegens onvoldoende potentieel cliënteel. Aangezien pas tegen de zomer van dit jaar een aantal nieuwe buitenlandse ambassadeurs hun post in Brussel zullen opnemen, zal dit initiatief opnieuw herhaald worden in het najaar van 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 66
van 1 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Hoeve “Klosken” St.-Martens-Lennik - Bescherming

In Sint-Martens-Lennik, een deelgemeente van Lennik, is er grote beroering ontstaan rond de verkoop en de mogelijke afbraak van de historische hoeve “Klosken” in het centrum van het dorp. Deze “herberghoeve” vormt onmiskenbaar een zeer waardevol historisch en architecturaal geheel, dat weliswaar nog niet officieel beschermd is, maar wel in tal van bouwkundige inventarissen is opgenomen. Het behoud ervan ligt dan ook veel mensen na aan het hart.

Het Klosken is, samen met de kerk en de notariswoning, bepalend voor de authenticiteit van het Pajotse dorp Sint-Martens-Lennik. De sloop van het gebouwencomplex en de bouw van een flatgebouw op de plaats ervan zou het authentieke karakter van dit typische dorpsgezicht definitief aantasten. De hoeve is een getuige van de landelijke structuur van onze vroegere samenleving en is uniek omdat ze in het centrum van het dorp is gelegen, één van de laatste in zijn soort. Ook het interieur van deze hoeve, een herberg uit de 19de eeuw, is werkelijk uniek en verdient bewaard te blijven!

Ik verneem dat een bouwpromotor uit Antwerpen een slooiaanvraag voor het Klosken heeft ingediend. De firma zou plannen koesteren om er een twintigtal appartementen te bouwen. Tegen deze plannen zijn ondertussen zo'n 3.000 bezwaren ingediend bij de gemeente! Omwille van de grote erfgoedwaarde van deze hoeve en de sterke betekenis voor het gemeenschapsgevoel van Sint-Martens-Lennik stuit de mogelijke sloop - begrijpelijkerwijze - op heel wat ongelof, onbegrip en verzet.

In de bezwaarschriften die naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden ingediend, worden verschillende argumenten aangehaald tegen de bouw van een nieuw flatgebouw op de site van het Klosken, van verkeerstechnische tot sociologische argumenten. Zo wordt bijvoorbeeld - niet ten onrechte - gevreesd dat de nieuwe appartementen niet in de eerste plaats tegemoet komen aan de lokale woonbehoefte, maar de verfransing in de hand zullen werken. Wie vertrouwd is met de Vlaamse Rand, weet dat de bouw van een paar tientallen luxueuze flats in het centrum van dit kleine dorp inderdaad niet de plaatselijke jeugd ten goede komt, maar dat door de nabijheid van Brussel andere kandidaat-kopers worden aangetrokken. Het is natuurlijk een argument dat kapitaalkrachtige bouwpromotoren geenszins beroert... maar de bevolking en sociaalvoelende politici die haar vertegenwoordigen des te meer!

Ik verneem dat de minister aan een Groene Gordel-actieplan werkt, om het toerisme in deze regio te bevorderen.

Een betere uitbouw en promotie van de toeristische troeven van de Groene Gordel kan inderdaad bijdragen tot de Vlaamse uitstraling van deze streek. Het ligt volledig in de lijn van de geest van het Vlaams regeerakkoord en de aanvullende regeerverklaring van 18 mei, dat onder de titel “een sterk

beleid voor de Vlaamse Rand” het signaal wilde geven dat de Vlaamse Regering voluit wil gaan voor het behoud van het groene en Vlaamse karakter van deze regio.

Deze streek heeft gelukkig nog een aantal toeristische troeven. Het Klosken is er ongetwijfeld één van. Samen met bijvoorbeeld het historische stadscentrum van Halle, het Kasteel van Gaasbeek en zijn museumtuin, Groenenberg, het trammuseum, de rozentuin van Sint-Pieters-Leeuw... kan het Klosken deel uitmaken van een boeiend dagpakket. Een alternatief voor een afbraak van het Klosken is dan ook een bescherming, waarna het gebouwencomplex een maatschappelijke functie kan krijgen. De herbergfunctie kan daarbij bewaard blijven, terwijl de gebouwen ook heel wat mogelijkheden bieden voor cultuur.

1. De combinatie herberg en hoeve, verkoophandel, is een van de laatste in zijn soort.

Wat is de visie van de minister m.b.t. het bepalende karakter van de herberghoeve voor de authenticiteit van het dorpsgezicht van Sint-Martens-Lennik?

2. Gelet op de grote erfgoedwaarde van de hoeve en de herberg vormt deze een belangrijke troef in de groene gordel als “huis voor Pajottenlandse streekproducten” zoals geuze, kriek, Faro enzovoort.

Welke steun geniet deze toeristische troef vanuit Toerisme Vlaanderen?

3. Heeft de minister of heeft Toerisme Vlaanderen al initiatieven genomen naar de bevoegde minister of zijn diensten met het oog op de bescherming van het “Klosken”?

N.B. Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 106), Bourgeois (nr. 66) en Vandenbroucke (nr. 122).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 1 maart 2006

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Op basis van de informatie die mij werd bezorgd, blijkt de negentiende eeuwse herberghoeve Klosken in Sint-Martens-Lennik inderdaad een schitterende, authentieke site te zijn die mogelijks een toeristische meerwaarde kan betekenen. Het is mijn collega, minister Van Mechelen, die terzake bevoegd is en dit dossier vakkundig behandelt.
2. Het Strategisch beleidsplan Toerisme en Recreatie voor de Groene Gordel 2003-2007 (Westtoer , in opdracht van Toerisme Vlaams-Brabant vzw) maakt melding van verscheidene Pajotse streekproducten: geuze, kriek, plattekaas, hoeveproducten, mattentaarten... De stad Halle beschikt over een heuse streekproductenwinkel.
In Vlaams-Brabant worden de streekproducten gepromoot door Streekproducten Vlaams-Brabant vzw. De doelstelling van deze organisatie is door het ontwikkelen, professionaliseren, vermarkten, controleren en promoten van authentieke producten uit de Groene Gordel, de regionale economie te stimuleren en te ondersteunen. De uitbouw van streekproducten en -gerechten is een belangrijke ondersteuningsfactor bij een toeristisch beleid, waarbij de streekgebonden producten inhoud kunnen geven aan de identiteit van de Groene Gordel.
Ter realisatie van het Strategisch Plan is in het Actieplan 2006 voor de Groene Gordel opgenomen dat de samenwerking tussen Toerisme Vlaams-Brabant vzw en Streekproducten Vlaams-Brabant vzw rond het opzetten van Groene Gordelhoekjes en de vermarkting ervan verder uitgebouwd wordt. In dit verband zal ik dan ook de regiocoördinatoren van de Groene Gordel attent maken op deze schriftelijke vraag en de mogelijke opportuniteit van Hoeve Klosken.
3. De bescherming van gebouwen valt volledig onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen. Hij beslist terzake autonoom. Gelet op mijn Beleidsbrief Toerisme 2005-2006 en de prioriteit die wordt gegeven aan het cultureel erfgoed in de Vlaamse rand en de Groene Gordel, sta ik uiteraard positief tegenover een eventuele klassering. Ook in de beleidsbrief Vlaamse Rand 2005-2006 van collega Vandenbroucke wordt *“het verwerven en/of ontsluiten van cultuurhistorisch patrimonium en de verdere bescherming van het culturele erfgoed”* als één van de prioritaire thema's voor de Groene Gordel en de Vlaamse Rand vermeld. Indien Hoeve Klosken een toeristische invulling krijgt, kan er voor de inrichting een subsidie aangevraagd worden bij Toerisme Vlaanderen (besluit van de Vlaamse regering van 2 april 2004 betreffende de erkenning en financiële ondersteuning van toeristisch-recreatieve projecten en strategische plannen).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 67
van 1 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Telenet - Taalgebruik

Onlangs viel in de regio Halle een reclamefolder van Telenet in de brievenbussen met promotie voor digitale televisie. In een perfect tweetalige omslag (“Uw kabelmaatschappij informeert”/”Votre société de télédistribution vous informe”) bevonden zich een Nederlandstalige en een Franstalige folder en dito begeleidende brieven. De Nederlandstalige folder verwijst naar de Franstalige folder voor meer info over het aanbod Franstalige zenders (en omgekeerd.).

Eerder stuurde Telenet ook al eentalig Franse folders rond in de Vlaamse faciliteitengemeenten in de Rand en in Ronse.

Via haar mozaïekkanaal maakt de kabelmaatschappij in Halle-Vilvoorde tweetalige publiciteit voor haar digitaal interactief pakket.

Na de mislukking van het BHV-dossier, stelde de Vlaamse Regering op 18 mei 2005 een bijkomende regeerverklaring op waarin onder andere een reeks belangrijke maatregelen in het vooruitzicht werden gesteld om het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand te versterken. De Vlaamse Regering heeft hiermee een krachtig signaal gegeven, en dankzij de inspanningen om de maatregelen snel en stipt uit te voeren, is er een vernieuwd vertrouwen gegroeid. Maar op het terrein blijft de strijd tegen de verfransingsdruk een permanent aandachtspunt. Belangrijke factor die de verfransingsdruk in de hand werkt, zijn bedrijven die - zoals nu met Telenet het geval is - de doelstellingen van de Vlaamse en lokale overheid om het Nederlandstalig karakter van de Rand te behouden en versterken, vaak doorkruisen. Ze redeneren immers puur commercieel.

Het is in de ogen van veel mensen wraakroepend dat Telenet, gezien zijn historische achtergrond als uitgesproken Vlaams bedrijf, geen enkele voeling blijkt te hebben met de delicate Randproblematiek. Bovendien is de GIMV nog steeds een belangrijke aandeelhouder van Telenet. En zoals we weten, is het Vlaams Gewest - via de PMV - in de GIMV zeer bewust een minderheidsaandeelhouder. De vraag rijst dan ook of de Vlaamse overheid haar stem niet moet laten horen.

In het licht van die overwegingen heb ik volgende vragen.

Keurt de minister de tweetalige communicatie van kabeldistributeur Telenet via het mozaïekkanaal in Halle-Vilvoorde - dat tot het eentalig Nederlandse taalgebied behoort - af? Doorkruist de verspreiding van tweetalige huis-aan-huis brochures niet de inspanningen van de Vlaamse Regering om het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand te behouden en te versterken?

Zo ja, wat heeft hij als minister van Media ondernomen, of wat zal hij ondernemen om deze praktijken te doen stoppen?

Wat is eventueel het resultaat van die inspanningen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 1 maart 2006

van **MARK DEMESMAEKER**

De voorbije maanden werden de tweetalige communicatieboodschappen van Telenet in de regio Halle-Vilvoorde mij herhaaldelijk gesignaleerd. Omdat Halle-Vilvoorde integraal tot het Nederlandstalige grondgebied behoort, schiet deze tweetalige communicatie heel wat van de Telenet-klanten in het verkeerde keelgat.

Ik onderschrijf de oprechte bekommernis van tal van Vlamingen in Halle-Vilvoorde en heb daarom contact opgenomen met Telenet. Deze besprekingen hebben geleid tot de volgende afspraak, die mij schriftelijk werd bevestigd door de secretaris-generaal van Telenet:

- Afgezien van de zes faciliteitengemeenten, zal Telenet de huis-aan-huis-brochures in geheel Halle-Vilvoorde nog louter eentalig Nederlands verspreiden.

- Wat de boodschappen op het mozaïekkanaal betreft wenst Telenet dezelfde aanpak te hanteren. In heel Halle-Vilvoorde zal het mozaïekkanaal eentalig Nederlands zijn. Indien voor de faciliteitengemeenten technisch geen aparte versie mogelijk is - wat waarschijnlijk is - zal ook daar het mozaïekbeeld enkel in het Nederlands uitgezonden worden.

Ik ben tevreden met de inspanningen die Telenet hier wil leveren. Te meer daar deze inspanningen toch ook een zekere budgettaire impact kunnen hebben voor het bedrijf. Alleszins respecteert Telenet voortaan dus het Nederlandstalig karakter van Halle-Vilvoorde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 68
van 8 maart 2006
van **BART CARON**

VRT-programma's - Politici

In het verleden is er geregeld commotie geweest over het optreden van politici in programma's op radio en tv die niet tot de categorie nieuws- en duidingsprogramma's behoren. Onder meer de minister stelde begin 2005 dat politici beter wegblijven uit entertainmentprogramma's en riep toen de omroepen op geen politici meer uit te nodigen.

Het is echter zeer twijfelachtig of de omroepen, inclusief de openbare omroep, deze oproep hebben gevolgd.

Een tweede discussie die vaak opduikt, is het veelvuldig verschijnen van bepaalde politici in duidingsprogramma's. In principe wordt er door de VRT een soort evenwicht nagestreefd inzake de politieke partijen, maar niet altijd inzake de personen binnen die politieke partijen.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van alle tv-programma's die niet tot het nieuws of de strikte duidingsprogramma's behoren, uitgezonden op de openbare omroep (dus ook van externe productiehuisen), waarin politici te gast waren in de periode van 1 september 2005 tot en met 28 februari 2006?
2. Wie van welke partij was er te gast?
3. In welke programma's (spel- en amusementsprogramma's) van VRT-radio, buiten het nieuws en de echte duidingsprogramma's als "Actueel" en "Voor de dag", waren politici te gast in de periode van 1 september 2005 tot en met 28 februari 2006?
4. Over welke politici van welke partijen ging het dan telkens?
5. Kan de minister een overzicht bezorgen van alle politici die te gast waren in "De Zevende Dag", "Terzake", "Terzake Zaterdag", "Villa Política" en "Morgen Beter", in de periode van 1 september 2005 tot en met 28 februari 2006?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 8 maart 2006

van **BART CARON**

Het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement nam in zijn vergadering van 10 september 2001 het standpunt in dat aangelegenheden die buiten de bevoegdheid van de regering vallen, ontsnappen aan de parlementaire controle. Het operationeel beleid van de VRT behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder en zijn directiecomité. Het programmabeleid van de VRT behoort tot de operationele bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder.

In de brief van de Voorzitter van het Vlaams Parlement aan de Voorzitter van het Rekenhof (10 september 2001) betreffende het 'inzage- en informatierecht van parlementsleden' staat vermeld dat 'de bevoegdheid van de regering zich in essentie beperkt tot het vastleggen van de beheersovereenkomst van de VRT' en het uitoefenen van controle op de behoorlijke uitvoering daarvan. Tevens wordt in aangehaalde brief vermeld dat 'de regering niet bevoegd is om de opportuniteit van concrete beslissingen van de organen van de VRT te beoordelen'. Aangezien de regering geen toezicht kan uitoefenen over de operationele beslissing omtrent het programmabeleid van de VRT, kan een Vlaams parlements lid hierover evenmin toezicht uitoefenen.

Er gelden andere regels al naargelang het gaat om een programma dat onder de verantwoordelijkheid ressorteert van de nieuwsdienst dan wel om een infotainment of entertainmentprogramma.

Programma's van de nieuwsdienst

De programma's van de nieuwsdienst genieten redactionele onafhankelijkheid (artikel 23 van de mediadecreten) onder de verantwoordelijkheid van de hoofdredacteurs. De journalistieke medewerkers zijn gebonden door de deontologische code met onder meer de onpartijdigheidsplicht en de non-discriminatie plicht.

De nieuwsdienst dient te berichten over alle relevante feiten en alle relevante standpunten dienen aan bod te komen. De relevantie van de nieuwsfeiten en de desbetreffende standpunten wordt echter in alle onafhankelijkheid bepaald door de redactie op basis van journalistieke en deontologisch verantwoorde criteria.

De verplichting om alle relevante standpunten aan bod te laten komen, staat niet gelijk met het brengen van de standpunten van *alle* groeperingen, verenigingen of partijen. Noch moeten alle relevante standpunten binnen één uitzending aan bod komen.

Een oplijsting van alle politici die te gast waren in programma's van de nieuwsdienst wenst de VRT bijgevolg niet bekend te maken. Dit om de onafhankelijkheid van de VRT te benadrukken. Bovendien lijkt een dergelijke oplijsting vatbaar voor verkeerde interpretaties: de aanwezigheid van politici in programma's van de nieuwsdiensten hangt af van de actualiteit van de dag en de week.

Infotainment- en entertainmentprogramma's

De VRT heeft richtlijnen vastgesteld over de aanwezigheid van politici in infotainment en entertainmentprogramma's. Zij komen hier op neer.

1. Politici krijgen geen dragende rol in infotainment- en entertainmentprogramma's.
2. De VRT streeft wat betreft de aanwezigheid van politici in zijn infotainment- en entertainmentprogramma's naar diversiteit tussen de maatschappelijke stromingen die een verdraagzame, democratische en pluralistische samenleving voorstaan.
De keuze van individuele politici - wat betreft hun aanwezigheid in een programma - is de verantwoordelijkheid van de programmamakers.
3. Infotainment- of entertainmentprogramma's zijn geen forum voor harde partijpolitieke stellingname. De 'harde' politieke stellingname en de bespreking ervan horen thuis in informatie- en duidingsprogramma's van de VRT-nieuwsdiensten.
4. Bij de realisatie van de programma-items waarin politici optreden, dient de nodige professionaliteit aan de dag te worden gelegd, met respect voor de kwaliteitsnormen en de waarden van de netten.

Voor infotainment en entertainmentprogramma's heeft de VRT wel een lijst bezorgd.

Bij de ophijsting werd een strikte definitie gehanteerd: "elke Vlaming die zitting heeft in het Vlaams/Brussels/Federaal/Europees parlement of regering".

De VRT beschouwt dit als een goede definitie omdat 'politici' (zoals de vraagsteller gebruikt) een te vage omschrijving is. Een kandidaat politicus, een gemeenteraadslid, een oud-politicus,... zijn moeilijk te hanteren begrippen (en soms moeilijk na te gaan) om dergelijke lijst op te stellen. Bovendien zijn ze objectief moeilijk af te bakenen begrippen.

BIJLAGE

Lijst van politici in VRT-programma's (radio en televisie).

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/BOURGEOIS/68/antw.068.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 69
van 8 maart 2006
van **BART CARON**

VRT - Boodschappen van Algemeen Nut en Open Scherm

De gecoördineerde mediadecreten staan een aantal vormen van gastprogramma's toe. Naast de programma's door levensbeschouwelijke en sociaal-economische verenigingen, zijn er ook nog de Boodschappen van Algemeen Nut (BAN) en de Open Scherm-service.

Een Boodschap van Algemeen Nut is een niet-commerciële tv-spot die het beleid van een instelling of vereniging toelicht, en die nuttige informatie bevat voor alle burgers. Volgens het decreet komt hiervoor in aanmerking "elke boodschap in verband met haar beleid, die uitgaat van een overheid of openbare instelling, vereniging of overheidsbedrijf die een meerderheid van overheidsvertegenwoordigers in de raad van bestuur heeft en een taak van openbare dienst vervult die niet door de particuliere sector wordt waargenomen", en "elke boodschap die uitgaat van sociale en humanitaire verenigingen of verenigingen die behoren tot het domein van het algemeen welzijn, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze."

Open Scherm-service betekent het huren van zendtijd en de technische infrastructuur van Eén voor een eigen informatief programma. Zowel overheidsinstellingen als particuliere bedrijven kunnen hiervan gebruikmaken. In haar tarifiering maakt de VRT een onderscheid tussen overheidsinstellingen, humanitaire organisaties en andere verenigingen of bedrijven.

1. Welke organisaties hebben in 2005 gebruikgemaakt van de mogelijkheid om een Boodschap van Algemeen Nut uit te zenden? Kunnen deze organisaties worden opgedeeld in één van volgende vijf categorieën: overheidsinstellingen, humanitaire verenigingen, sociale verenigingen, culturele verenigingen, en verenigingen van algemeen welzijn?
2. Hoeveel zendtijd namen deze uitzendingen in?
Hoeveel inkomsten heeft dit de VRT opgeleverd?
3. Heeft de VRT BAN-aanvragen geweigerd en zo ja, om welke reden?
4. Welke organisaties hebben in 2005 gebruikgemaakt van de Open Scherm-service? Kunnen deze organisaties worden opgedeeld in één van volgende drie categorieën: overheidsinstellingen, humanitaire organisaties, en andere verenigingen of bedrijven?
5. Hoeveel zendtijd namen deze uitzendingen in?
Hoeveel inkomsten heeft dit de VRT opgeleverd?
6. Heeft de VRT Open Scherm-aanvragen geweigerd en zo ja, om welke reden?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 8 maart 2006

van **BART CARON**

1. In 2005 hebben de hierna opgesomde organisaties gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een BAN uit te zenden op de VRT. Het ging daarbij telkens om organisaties die als overheidsinstelling, sociale vereniging, humanitaire vereniging of een vereniging van algemeen welzijn in aanmerking kwamen voor de uitzending van een BAN.

VLAM	Overheidsinstelling
Nationale Loterij	Overheidsinstelling
FOD, Kanselarij 1ste minister, externe communicatie	Overheidsinstelling
Rode Kruis	Humanitaire Vereniging
Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voorlichtingsambtenaar	Overheidsinstelling
Fost Plus	Vereniging van algemeen welzijn
BIVV	Overheidsinstelling
NMBS	Overheidsinstelling
FOD Defensie	Overheidsinstelling
De Post	Overheidsinstelling
FOD Financiën	Overheidsinstelling
Damiaanactie	Humanitaire Vereniging
Caritas Int.	Humanitaire Vereniging
11.11.11	Humanitaire Vereniging
BEBAT	Vereniging van algemeen welzijn
Europese Commissie	Overheidsinstelling
VIZO-Syntra	Overheidsinstelling
Belgian Stroke Council	Vereniging van algemeen welzijn
SOS Kinderdorpen	Humanitaire Vereniging
Valipac	Vereniging van algemeen welzijn
UNICEF	Humanitaire Vereniging
Stichting Onderzoek en Preventie beschavingsziekten	Vereniging van algemeen welzijn
Kind & Gezin	Overheidsinstelling
Voedselbanken	Humanitaire Vereniging
Unizo	Sociale Vereniging
WWF	Vereniging van algemeen welzijn
Stichting tegen Kanker	Humanitaire Vereniging
Nationaal Aktiecomité voor veiligheid in de Bouw	Vereniging van algemeen welzijn
Europalia	Vereniging van algemeen welzijn
Rodin Foundation	Vereniging van algemeen welzijn
Broederlijk Delen	Humanitaire Vereniging
Verbond der Vlaamse Tandartsen	Vereniging van algemeen welzijn
CBM	Humanitaire Vereniging
MS Liga	Vereniging van algemeen welzijn
Plan International	Humanitaire Vereniging
Vlaamse Diabetes Vereniging	Vereniging van algemeen welzijn

Brailleliga	Vereniging van algemeen welzijn
Netwerk Vlaanderen	Vereniging van algemeen welzijn
Memisa	Humanitaire Vereniging

2. De totale zendtijd op Eén en Canvas bedroeg 19 uur. Gemiddeld worden 6 BAN-spots per dag getoond op deze netten.

De totale inkomsten die de VRT in 2005 haalde uit de uitzending van BANs (Radio én TV) bedroeg 7.791.878 euro.

VRT-TV heeft twee BAN-golven uitgezonden omtrent nagelschimmelinfecties. De eerste werd uitgezonden in oktober 2004, de tweede werd uitgezonden eind februari-begin maart 2005. Nadat duidelijk werd dat achter de campagne een farmaceutische firma Novartis schuil ging, heeft de VRT beslist om een geplande derde golf van spotjes niet meer uit te zenden.

3. De VRT heeft de aanvraag van de organisaties *Toerisme Dinant* en *Office de Promotion du Tourisme de Wallonie* geweigerd omdat het ging om overheidsinstellingen die niet bevoegd zijn voor of zich richten tot de Vlaamse Gemeenschap of de Nederlandstalige bevolking van het tweetalig gebied Brussel hoofdstad.
4. In 2005 heeft enkel de Federale overheidsdienst Defensie gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot open schermuitzendingen op VRT.
5. De totale zendtijd bedroeg 15 uur. Dit komt neer op één uitzending per maand gedurende 10 maanden van het jaar en die tijdens de betrokken maand nog eens twee maal wordt herhaald.

De inkomsten uit de open schermuitzendingen worden geboekt op rekening '703 – andere commerciële opbrengsten'. De bedrijfsopbrengsten die worden geboekt op de 703-rekening zijn opbrengsten uit open scherm, bel- en sms-inkomsten, betaalde informatie (zoals Duivenbond voor zijn duivenberichten) en de commercialisering van de VRT-websites. Deze opbrengsten (totaal 703) bedroegen in 2005 866.096 euro.

6. VRT heeft geen enkele aanvraag voor open schermuitzendingen geweigerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 70
van 10 maart 2006
van **KARIM VAN OVERMEIRE**

Voorzitterschap OVSE - Betrokkenheid

België is in 2006 voorzitter van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE). In een nota aan de federale ministerraad van 30 november 2005 belooft de federale minister van Buitenlandse Zaken dat “in de materies die tot hun bevoegdheid behoren, de Gemeenschappen en Gewesten (zullen) worden geconsulteerd.” (punt 3.5)

Op welke manier werd en wordt Vlaanderen betrokken bij het Belgisch voorzitterschap van de OVSE? Welke bijdragen zal Vlaanderen leveren?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 10 maart 2006

van **KARIM VAN OVERMEIRE**

De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE), gevestigd in Wenen, wordt in 2006 voorgezeten door België. De Federale overheid neemt het voorzitterschap waar.

De voorbereiding en opvolging van het voorzitterschap is volledig in handen van de Federale overheid. De Vlaamse overheid heeft geen oproep gedaan bij de FOD Buitenlandse Zaken om nauw betrokken te worden bij de voorbereiding en/of uitvoering van het voorzitterschap van de OVSE, aangezien veiligheidsvraagstukken geen Vlaamse bevoegdheid zijn.

De FOD Buitenlandse Zaken heeft de Vlaamse overheid wel uitgenodigd voor een aantal coördinatievergaderingen in het kader van het OVSE-voorzitterschap waar transport, als bevoegdheid van Vlaanderen, aan bod kwam.

De Vlaamse overheid heeft geen bijdrage geleverd in het kader van het OVSE-voorzitterschap. Ook in de toekomst is er geen intentie om het Belgisch OVSE-voorzitterschap effectief op te volgen.

Met betrekking tot wapenexport blijft Vlaanderen, in lijn met het Vlaams regeerakkoord, bij de federale overheid aandringen op betrokkenheid en een structurele doorstroom van informatie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 71
van 10 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Openstelling databank NADIA - Stand van zaken

Ongeveer één jaar geleden kondigde de minister de creatie aan van een overeenkomstencatalogus op internet die gebaseerd zou zijn op NADIA (Netwerk Archiefdocumenten Intergouvernementele en Internationale Akten).

Kan de minister medelen hoever het met de realisatie ervan staat en tegen wanneer die wordt verwacht?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 10 maart 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Voor het toegankelijk maken via het internet van het informatiesysteem NADIA, werkt de administratie Buitenlands Beleid, departement Coördinatie, samen met het ICT-bedrijf EDS-Telindus.

Er werden een reeks functionele testen uitgevoerd door Vlaamse ambtenaren. Die testen hadden tot doel te valideren dat de nieuwe versie van NADIA correct functioneert. Er werden nog een aantal disfuncties vastgesteld. Er werden opmerkingen gemaakt om de databank verder te verbeteren. Zij werden in een projectvoorstel bezorgd aan EDS-Telindus. De door EDS-Telindus gemaakte offerte werd echter door de administratie Buitenlands Beleid niet aanvaard.

Na overleg tussen de beide partijen werd overeenstemming bereikt om de databank te finaliseren in drie fasen. In eerste instantie zal EDS-Telindus de databank in pre-productie plaatsen om de administratie Buitenlands Beleid in staat te stellen de databank aan te vullen en te actualiseren. De opgemerkte disfuncties kunnen dan gecontroleerd worden en op hun belang geëvalueerd. In die fase zal ook rekening gehouden worden met de vereisten inzake Beter Bestuurlijk Beleid.

In een tweede fase zal de toepassing op het intranet van de Vlaamse overheid geplaatst worden, zodanig dat zij kan getest worden door een testgroep van ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Tijdens die testen zal nagegaan worden of de functionele behoeften al dan niet moeten aangepast worden. Eens die fase ten einde is, kan de databank on line geplaatst worden.

De precieze timing hangt af van de start en de duur van elke fase en het resultaat van de lopende testen. Een evaluatie van de eerste fase is gepland in mei 2006. Op basis van die evaluatie zal een timing voor de andere fasen opgemaakt worden.

De administratie Buitenlands Beleid stelt alles in het werk om de databank NADIA zo vlug mogelijk te kunnen ontsluiten via het internet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 78
van 24 maart 2006
van **JOHN VRANCKEN**

Noodhulp - Soedan

In de Commissie voor Buitenlands Beleid van 21 maart 2006 heb ik mij aangesloten bij een vraag om uitleg van een collega, waarbij de minister mij vroeg om de vragen schriftelijk te stellen, aangezien hij in de commissie niet over de directe antwoorden beschikte. Vandaar deze schriftelijke vraag.

In de grensstreek tussen Soedan en Tsjaad worden we geconfronteerd met een uitdeinende oorlog tussen twee landen die aanspraak maken op noodhulp.

Ik citeer hierbij een krantenartikel van 20 maart 2006.

“ In de luwte van de media-aandacht gaat de situatie er voor de bevolking met de dag op achteruit. Volgens de International Crisis Group is de toegang tot humanitaire hulp de afgelopen twee jaar nooit zo slecht geweest als nu. Vooral het zuiden en het westen van Darfour wordt geplaagd door complete wetteloosheid.

Hoewel ook de rebellen zich niet houden aan het staakt-het-vuren, dat alleen op papier bestaat, is de belangrijkste aanstoker van de ellende volgens de ICG de Soedanese regering. Khartoem doet geen moeite om de situatie te stabiliseren, om de milities in te tomen. Integendeel, het regime ondersteunt de Janjaweedmilities die dorpen aanvallen.”

We mogen niet voorbijgaan aan de schrijnende toestand van de weerloze en onschuldige burger, die dus al meer dan twee jaar het slachtoffer is van deze oorlog, maar er rijzen toch vragen over de bereikbaarheid van deze mensen voor onze hulp.

Zowat een jaar geleden, op 22 februari 2005, stelde ik de minister al een vraag over de noodhulp aan de Soedanese vluchtelingen en hierop antwoordde hij onder andere en ik citeer opnieuw (Handelingen C 113 van 22 februari 2005, blz. 26-27):

“Op het einde van 2004 heb ik steun verleend aan twee noodhulpprojecten voor Darfour. Het eerste is een project van het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal voor een bedrag van 149.996 euro. Het gaat hierbij om noodhulp voor de ondersteuning van de ontheemden en de kwetsbare gemeenschappen in de gastdorpen. Het programma voorziet in het lenigen van de meest essentiële noden zoals onderdak en hulpgoederen voor 300.000 mensen en water en sanitaire noden voor 500.000 mensen.

Een tweede project was van Artsen Zonder Grenzen en bedroeg 150.000 euro. Daar is de doelgroep de ontheemde bevolking van de regio van Darfour die hun dorpen zijn ontvlucht. Hun totaal aantal wordt geschat op 1,2 miljoen waarvan 65.000 in Kebkabyia, 25.000 in Serif Umra en 40.000 in Komra.

Noodhulpprojecten worden aangerekend op een subsidieallocatie. Dit betekent dat het niet om een schenking gaat, maar om een project dat na afloop moet worden verantwoord. Bij de ondertekening

van het besluit wordt 90 percent van de subsidie uitbetaald. Het saldo van 10 percent wordt pas uitbetaald nadat de organisatie onder andere een narratief verslag indient over het verloop van de actie en een factuurlijst met kopieën van de facturen die de uitgaven staven. Bovendien moet het Rekenhof zijn goedkeuring geven over de controle uitgevoerd door de administratie. Er is dus een dubbele controle.

De coördinatie van de hulpverlening in Darfour wordt georganiseerd via de plaatselijke vertegenwoordigers van OCHA die regelmatig overleg plegen met de andere aanwezige NGO's.

Wat de voedselhulp betreft, is er nauw overleg met het wereldvoedselprogramma van de VN. De verdeling van de maandrantsoenen in de getroffen gemeenschappen gebeurt zonder voorafgaande registratie en in overleg met de dorpsversten. De hulporganisaties zien er uiteraard op toe dat de voedselhulp terechtkomt bij die mensen die het echt nodig hebben..."

Als we ervan uitgaan dat de International Crisis Group (ICG) stelt dat de toegang tot humanitaire hulp de afgelopen twee jaar nooit zo slecht geweest is als nu en dat vooral het zuiden en het westen van Darfour wordt geplaagd door complete wetteloosheid, rijzen hierbij toch wel de volgende vragen.

1. Vermits noodhulpprojecten worden aangerekend op subsidieallocatie, en er dus door de verkrijgende hulporganisaties hierover de nodige verantwoording dient afgelegd te worden, zou ik graag vernemen of dit inmiddels gebeurde voor de in 2004 en 2005 aan Rode Kruis Vlaanderen Internationaal en Artsen Zonder Grenzen toegekende sommen en welke de resultaten hiervan zijn.
2. Door de aanhoudende oorlogssituatie tussen Soedan en Tsjaad en het feit dat in de hulpbehoevende streek volkomen wetteloosheid heerst, rijst de vraag hoe de minister de bevolking met zijn noodhulp kan bereiken, in de veronderstelling dat hij bijkomende hulp aan de plaatselijke bevolking en de vluchtelingen gaat bieden, en welke garanties hij hiervoor kan inbouwen opdat deze hulp niet in verkeerde handen terechtkomt.
3. Is de minister van plan om ook naar de ambassadeurs van Soedan en Tsjaad een brief te schrijven om uitleg te vragen over de situatie en eventueel aan te dringen op hun tussenkomst bij hun overheden om de nodige garanties te krijgen opdat de hulp op de juiste plaatsen terechtkomt?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 24 maart 2006

van **JOHN VRANCKEN**

1. Het project van Artsen zonder Grenzen dat op de begroting 2004 werd aangerekend richtte zich voor de hulpverlening naar Noord-Darfour (Kebkabyia, Serif Umra, Korma). De organisatie wou de bestaande gezondheidscentra ondersteunen en de continue bevoorrading van medicijnen verzekeren. Hiervoor werd door Vlaanderen een subsidie van 150.000 euro toegekend (loonkosten medisch personeel, aankoop medicijnen, logistiek materiaal, transport).

AZG heeft tijdens de uitvoering van het noodhulpprogramma verschillende keren moeten evacueren uit de SLA zone (Korma project) tengevolge van de aanvallen van Tawilla, de rebellen, en de tegenaanval van de GOS, ten westen van El Fashir.

Omwille van het gebrek aan veiligheid buiten en tussen de dorpen en het slechte weer gebeurde het grootste deel van het vervoer van goederen en humanitaire voorraden per vliegtuig. Om veiligheids- en logistieke redenen werd een achterbasis opgericht in El Fasher. De aanwezigheid vergemakkelijkte de contacten met de lokale autoriteiten, de VN-organisaties en andere INGO's. Er werd eveneens contact opgenomen met de SLA/M om hen op de hoogte te stellen over AZG en zijn activiteiten in Darfoer.

AZG had voor het volledige hulpprogramma 2004 in Darfour 4.300.000 euro. Ondanks de veiligheidsproblemen en de daar aan verbonden meerkosten is AZG er in geslaagd de Vlaamse subsidie aan te wenden voor de uitvoering van het project zoals het initieel was aangevraagd en goedgekeurd.

Aan het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal vzw werd een subsidie van 149.996 euro toegekend om levensmiddelen zoals sorghum, linzen, kookolie en zout aan te kopen en te verdelen. De hulp werd niet alleen verdeeld aan ontheemden maar ook aan gemeenschappen die door de conflictsituatie uitermate kwetsbaar geworden zijn.

Het Internationale Rode Kruiscomité (IRKC) voert reeds sinds mei 2004 voedselprogramma's uit in de regio. De organisatie legde een luchtbrug in omwille van de groeiende onveiligheid en het regenseizoen waardoor de wegen nog minder berijdbaar werden. Ondanks de onstabiele veiligheidssituatie wordt het IRKC goed aanvaard door alle partijen in het conflict en dankzij een goede coördinatie van de activiteiten werd de werking van het programma niet te zeer verstoord.

Tijdens 2004 werd 8500 ton voedsel aan 280.000 inwoners van dorpjes en 117.000 ontheemden bezorgd op 237 verschillende locaties. De Vlaamse bijdrage werd aangewend voor de aankoop van 341.000 kg sorghum. Het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal vzw zond eveneens een vrachtwagenchauffeur ter plekke om de transporten te begeleiden van de regionale verdeelcentra naar de begunstigde bevolking.

2. Eind 2004 waren er ongeveer 9100 hulpverleners in Darfour. 77 NGO's en 11 VN-operaties hadden hun tenten opgeslagen in de regio. Nadat de Soedanese overheid zich in mei 2004 niet langer verzette tegen humanitaire hulp konden de organisaties de opdracht op vrij neutrale wijze uitvoeren.

In 2005 heb ik nog een noodhulpproject goedgekeurd voor medische hulp in de streek rond Ed Daen en Gereida. Dit project werd uitgevoerd door de vzw Memissa. Er werd een subsidie toegekend van 113.780 euro.

Het saldo van dit project werd vorige maand in betaling gesteld. Uit het narratief rapport dat bij de financiële verantwoording was gevoegd, blijkt dat de hulporganisatie weinig hinder ondervond van de strijdende partijen.

3. Op dit ogenblik worden de hulporganisaties ter plaatse beschouwd als neutrale actoren. Tussenkomen bij de Soedanese overheid in verband met garanties voor het leveren van hulp zou deze onpartijdigheid in het gedrang kunnen brengen. Het regeringsleger is immers partij in het conflict en van de Janjaweed wordt algemeen aangenomen dat ze de steun van de overheid genieten.

Nr. 7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

April 2006

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 301
van 20 februari 2006
van **RUDI DAEMS**

Zoutzuurgebruik PB Gelatins - Milieuvergunning

Voor de tweede keer op enkele jaren tijd werd ons land eind januari 2006 opgeschrikt door een besmetting van veevoer. Deze dioxinecrisis nam niet de proportie aan van de vorige in 1999. Bovendien bestaat er gelukkig intussen zoiets als het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV), dat erger heeft kunnen voorkomen.

Deze crisis was ook anders omdat de bron van de dioxinevervuiling niet bij het mengen van oliën en vetten afkomstig van containerparken lag. De oorzaak was te zoeken bij het gebruik van vervuild zoutzuur bij PB Gelatins in Vilvoorde, afkomstig van het moederbedrijf Tessenderlo Chemie (TC) in Tessenderlo. Dat is intussen door het FAVV meegedeeld, en bevestigd door het bedrijf zelf. TC liet weten dat deze dioxinevervuiling te wijten was aan een panne bij de beide filters in de zoutzuurafdeling, en dit gedurende enkele weken in oktober 2005.

TC is producent van onder meer fosfaten, meststoffen en monovinylchloride (MVC, basisproduct voor polyvinylchloride (PVC)). TC heeft in feite twee grote productieafdelingen : een organische afdeling waar via het chloreren in hoofdzaak PVC wordt gemaakt; een anorganische afdeling waar fosfaat- en sulfaatertsen worden ontsloten voor toepassingen als meststof of voederfosfaten.

In beide productieafdelingen wordt zoutzuur (HCl) gebruikt. Een deel van het zoutzuur (HCl) ontstaat uit de productieketen van de gechloreerde koolwaterstoffen (zie productieschema als bijlage, 1981), zoals bij de afdelingen Benzylchemie en de Limburgse Vinylmaatschappij (LVM). Bij chlorering van organische stoffen (koolwaterstoffen) ontstaat immers niet alleen zoutzuur (HCl), maar ook heel wat gechloreerde verbindingen als ongewenste bijproducten. Dat daardoor dioxines gevormd worden als onvermijdelijk afvalproduct, is bekend. Het gaat hier om wat men noemt een “structurele” contaminatie van zoutzuur met dioxines. Via zuiveringstrappen tracht men dit vervolgens uit het eindproduct te halen.

Een ander deel van het zoutzuur (HCl) is afkomstig uit de anorganische afdeling van TC (sulfaat- en fosfaatproductie), met name bij de productie van zout (kaliumchloride). Dit zoutzuur is van meer “natuurlijke” oorsprong, en ontstaat niet uit een productieproces waar koolwaterstoffen met chloor reageren. Bijgevolg ontstaan hieruit vermoedelijk ook geen dioxines als afvalproduct.

PB Gelatins maakt gelatine voor allerlei toepassingen, zoals in de voeding, snoepgoed en capsules voor geneesmiddelen. Vet als restproduct wordt verkocht aan de veevoederindustrie. Zoutzuur wordt slechts marginaal toegepast in de gelatineproductie. Het is vooral een middel om – na de klassieke behandeling – nog een paar procenten bijkomend vet te winnen uit varkensbeenderafval. De meeste vetmesters gebruiken geen chemisch proces (met zoutzuur) om vet uit slachtafval te halen. Het gebeurt via een louter mechanisch proces.

Bijgevolg vallen er vragen te stellen bij het gebruik van een reststof uit een gevaarlijk chemisch proces voor een voedingtoepassing. Dat zoutzuur wordt gebruikt uit de anorganische toepassing zou nog te begrijpen zijn, hoewel dat zoals blijkt dit ook geen courant gebruikte praktijk is in de vetmelterijen. Maar wat heel moeilijk te begrijpen valt, is het feit dat (ook) het eerste type zoutzuur bij de productie van gelatine en grondstof voor de veevoederindustrie wordt gebruikt. Van dit type van zoutzuur kan men aannemen dat het gecontamineerd is met onder andere dioxines. Dit lijkt mij een vorm van onzorgvuldig beleid.

1. Het bestaan van zoutzuur als restproduct uit de aanmaak van MVC is al tientallen jaren een feit (zie productieschema's uit 1981).

Sinds wanneer wordt dat type van zoutzuur gebruikt bij de productie van gelatine?

2. Sinds wanneer zijn er filters in werking om dat type van zoutzuur te filtreren?

Werd daarvoor een milieuvergunning afgeleverd? Zo ja, wanneer?

Zo neen, waarom niet?

3. Welk type "filters" gebruikt TC voor de verwijdering van dioxines?

Hoeveel van de dioxineverontreiniging kan door dergelijke filters opgevangen worden?

Wat gebeurt er met het afval van deze filters?

4. Het bedrijf TC reageerde op de aantijgingen door te zeggen dat steeds volgens de vigerende milieuvergunning werd gewerkt.

Klopt dit?

Om welke vergunning(en) gaat het?

5. Wanneer werden (in voorkomend geval) in de loop van de laatste 10 jaar controles uitgeoefend door de Vlaamse Milieu-inspectie op de werking van deze filters?

Wat waren de meetresultaten?

6. Werden er ook dioxines gevonden in de (vee)voederfosfaten die ontsloten worden met zoutzuur?

Werd dit al onderzocht?

Werden er ook dioxines geloosd via afvalwater door TC en TCH, onder meer door gebruik van verontreinigd zoutzuur in de voederfosfaatafdeling?

7. Tot slot lijkt het onverantwoord dat er zo'n structurele verbinding bestaat tussen het restproduct van een chemisch proces en voedselproductie.

Is het aanvaardbaar (vanuit milieuhygiënisch en gezondheidsoogpunt) dat dit type van zoutzuur gebruikt wordt voor toepassing in de voedingsnijverheid?

8. Welke initiatieven neemt de minister binnen de grenzen van zijn bevoegdheid om te verzekeren dat dit soort gevaarlijk chemisch afval in de toekomst niet meer in de voedselketen terecht komt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 301 van 20 februari 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Bij de productie van MVC, nl. bij de kalking van EDC tot MVC, ontstaat er HCl-gas. Dit HCl-gas wordt intern bij LVM als grondstof gebruikt in de oxychloreringsreactoren. Het zoutzuur dat bij de productie van gelatine gebruikt werd, was niet afkomstig van de MVC-productie bij LVM, maar van de sulfaatproductie bij Tessenderlo Chemie. Het zuur dat bij de sulfaatproductie bekomen wordt, is van oudsher grondstof bij de gelatinebereiding, nl. voor uitloging van fosfaten uit de gebruikte beenderen. Tot midden 1992 werden er bij Tessenderlo Chemie Vilvoorde (PB Gelatins) nog sulfaten geproduceerd en werd het zoutzuur dat bij deze productie bekomen werd, als grondstof gebruikt bij de gelatinebereiding. Na het stopzetten van de sulfaatproductie bij PB Gelatins wordt het zoutzuur dat nodig is voor de gelatineproductie, van elders betrokken.
2. Het zoutzuur dat bij de productie van gelatine wordt gebruikt, is afkomstig van de sulfaatproductie. In de zomer van 1999 (kort na de dioxinecrisis) werden bij Tessenderlo Chemie Tessenderlo actieve koolfilters geïnstalleerd (twee actieve koolfilters in serie geschakeld) voor de filtratie van T-zuur. T-zuur is zoutzuur dat op de sulfaatafdeling wordt bekomen. Het was de bedoeling dat externe klanten, ook PB Gelatines (TC Vilvoorde), enkel nog gefilterd zuur zouden ontvangen.

Dergelijke filters zijn niet milieuvergunningplichtig. Er werd voor deze filters dan ook geen milieuvergunning afgeleverd.
3. Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen filters die gebruikt worden om te kunnen voldoen aan de kwaliteitseisen van een product, in casu het zoutzuur, en de zuiveringsinstallaties gebruikt om de verspreiding van dioxines naar de omgeving te weerhouden.

Voor de filtering van het zoutzuur maakt het bedrijf gebruik van actieve koolfilters. In de sulfaatafdeling van Tessenderlo Chemie Tessenderlo passeren de restgassen van de HCl-absorptie van de herbewerkingovens ook over een filterinstallatie op basis van actieve kool vooraleer deze geloosd worden. Bij Tessenderlo Chemie Ham zal in mei 2006 op de sulfaatafdeling de huidige gaswasser met demister vervangen zijn door een zuiveringsinstallatie op basis van actieve koolfilters. Bij LVM is een restgasincinerator geplaatst die de dioxines in de restgassen verwijdert.

De actieve koolfilters op het zoutzuur zorgen voor verwijdering van dioxines tot op het niveau dat aan de kwaliteitseisen voldaan is. De actieve koolfilters op de sulfaatafdeling verwijderen de dioxines in de restgassen om een emissiewaarde van minder dan 0,1 ng TEQ/Nm³ te bekomen. Ook de restgasincinerator van LVM verwijdert dioxines tot een gehalte van minder dan 0,1 ng TEQ/Nm³.

Het afval van de actieve koolfilters wordt voor verwerking afgevoerd naar Indaver.

4. Kwaliteitseisen van het aangemaakte product zoutzuur situeren zich op het niveau van productnormering. Productnormering betreft een federale bevoegdheid. De VLAREM-

reglementering laat bijgevolg niet toe eisen te stellen aan de kwaliteit van de producten die door de bedrijven worden aangemaakt. Ook niet wat het gehalte aan dioxines in deze producten betreft. Het gehalte aan dioxines bvb. in het aangemaakt product zoutzuur kan aldus niet via VLAREM worden gereguleerd. Er is dan ook geen milieuvergunning voorhanden waarin kwaliteitseisen aan het product zoutzuur zijn gesteld. Het feit dat volgens de vigerende milieuvergunning werd gewerkt is derhalve niet relevant voor de kwaliteit van het gefabriceerde product.

5. Op de werking van de filters gebruikt voor het zuiveren van het zoutzuur zijn door de Milieu-inspectie geen metingen uitgevoerd, daar deze geplaatst zijn om te kunnen voldoen aan de kwaliteitseisen van een product, een materie waarvoor de federale overheid bevoegd is.

Op 9 november 2005 zijn er in opdracht van de Milieu-inspectie metingen uitgevoerd op de luchtemissies afkomstig van de restgasincinerator van LVM. Er werd een gehalte aan dioxines gemeten van 0,035 ng TEQ/Nm³. In februari 2000 werden in opdracht van de Milieu-inspectie metingen uitgevoerd op de verbrandingsgassen van de moffelovens bij TCH, waarbij volgende gehalten aan dioxines gemeten werden: 0,13 ng TEQ/Nm³; 0,049 ng TEQ/Nm³ en 0,023 ng TEQ/Nm³.

De Milieu-inspectie zal in de loop van de volgende maanden nog emissiemetingen uitvoeren op enkele relevante emissiepunten.

6. Het bedrijf kan meetresultaten voorleggen van dioxinemetingen in veevoederfosfaten, uitgevoerd door een erkend labo. Het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de Voedselketen (FAVV) volgt dit verder op.

Het gezuiverde afvalwater van TCT/LVM en TCH bevat nog een restgehalte aan dioxines. Een bemonstering van het afvalwater aan het lozingspunt van TCT/LVM wees op een dioxineconcentratie van 0,064 ng I-TEQ/l; aan het lozingspunt van TCH werd 0,022 ng I-TEQ/l gevonden. Voor het afvalwater van TCT/LVM, dat na gezamenlijke zuivering geloosd wordt, is de meetwaarde in overeenstemming met de in de Europese BBT-studie (BREF-LVOC) vermelde referentiewaarden.

7. Sinds het najaar van 1999 wordt het type zoutzuur dat geleverd wordt aan PB Gelatins gefiltreerd over actieve kool. Na filtratie bevat dit zoutzuur nog slechts zeer lage concentraties dioxines, nl. minder dan 0,1 ng TEQ/kg. Het opstellen van kwaliteitseisen voor producten die in de voedingsnijverheid worden toegepast is echter een federale bevoegdheid. Vanuit milieuhygiënisch standpunt dient de uitstoot en verspreiding van dioxines naar de milieucompartimenten lucht, water en bodem maximaal te worden voorkomen.
8. In de sulfaatproductie-eenheid van Tessenderlo Chemie wordt naast het product kaliumsulfaat ook zoutzuur aangemaakt. Dit laatste is geen afvalstof maar een product, en wordt ook als dusdanig verhandeld. Productnormering is een federale bevoegdheid. Bij verwerking van afvalstoffen is de Vlaamse milieureglementering wel van toepassing (bv. Vlaremvergunningsplicht voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 305
van 20 januari 2006
van **BART DE WEVER**

Terrein NV De Scheepvaart Ekeren - Sanering

De stad Antwerpen heeft op 10 februari 2006, bij monde van het college van burgemeester en schepenen, beslist om een tijdelijke parking te laten aanleggen op het grondgebied van het district Ekeren. Deze parking zou worden aangelegd tussen de Carettestraat, de Vaartkaai en de Binnenweg, meer bepaald op een terrein dat toebehoort aan de NV De Scheepvaart en heeft tot doel de parkeerdruk ter hoogte van het Sportpaleis mee op te vangen. Vermits de NV Scheepvaart onder de Vlaamse Gemeenschap ressorteert, moet deze laatste ook de toelating verlenen om deze parking aan te leggen.

Een probleem is echter dat dit terrein het voorwerp uitmaakt van een saneringsoperatie in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap. Deze saneringsoperatie moest normaliter uitgevoerd worden tussen april 2005 en 31 december 2005 en werd gegund voor een totaalbedrag van ongeveer 350.000 euro. Men vatte deze saneringswerken wel aan, maar tot op heden zijn ze verre van afgerond.

1. Wat is het eigenlijke voorwerp van deze saneringsoperatie?

Heeft het te maken met vervuilde grond of ondergrond? Of is het louter in het kader van het bedrijfsklaar maken van het terrein voor de aanleg van een parking?

2. Waarom liggen deze werken al maanden stil?

3. Is het voltooiën van deze saneringswerken geen voorafgaandelijke voorwaarde voor het verlenen van de effectieve toelating door de Vlaamse Gemeenschap voor de aanleg van een tijdelijke parking?

4. Werd er door de Vlaamse Gemeenschap en/of NV De Scheepvaart reeds een officiële toelating gegeven voor de aanleg van een tijdelijke parking?

5. In welke mate draagt de NV Sportpaleis bij tot het betalen van de kostprijs van deze saneringswerken? De grond is eigendom van NV De Scheepvaart, maar NV Sportpaleis heeft een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd om een tijdelijke parking aan te leggen. Hoe liggen die juridische verhoudingen juist?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 305 van 20 februari 2006

van **BART DE WEVER**

Het gaat hier over twee aaneengesloten terreinen langs de rechteroever van het Albertkanaal te Merksem. Deze terreinen liggen braak en moeten worden gesaneerd.

Het betreft het terrein van Vamo-Mills (aan opwaartse zijde) en het terrein van Beerens (aan afwaartse zijde). Beide terreinen zijn met hekkens afgeschermd van de openbare weg.

1. Het gaat hier over de sanering van bedrijventerreinen als gevolg van de voormalige industriële activiteiten op deze terreinen. Na uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek in het kader van de eigendomsoverdracht van deze terreinen (door onteigening van de vroegere gebruikers door het Vlaamse Gewest, in het kader van de verbredingswerken aan het Albertkanaal), werden de volgende verontreinigingen vastgesteld: historische verontreiniging van minerale olie in bodem en grondwater, historische verontreiniging van PAKS in het grondwater (terrein Vamo-Mills en terrein Beerens). Vervolgens dienden de verontreinigingen afgeperkt te worden in een beschrijvend bodemonderzoek.
2. De saneringswerken moeten nog aangevat worden. Op het terrein Beerens is de afperking van de verontreiniging inmiddels gekend. Hier wordt een bodemsaneringsproject uitgewerkt dat ter goedkeuring aan OVAM wordt voorgelegd. Een eerder saneringsplan werd door OVAM afgekeurd. Op het terrein Vamo-Mills heeft men, na een derde reeks boringen, nog geen definitieve afperking van de verontreiniging kunnen vastleggen. Nadat de verontreiniging zal afgeperkt zijn (vierde afperkingsronde), moet ook hier een bodemsaneringsproject worden opgesteld en voor goedkeuring aan OVAM bezorgd. De milieuwetgeving vraagt uitgebreide bodemonderzoeken en bodemsaneringsprojecten, conform verklaard door OVAM, om een sanering overeenkomstig het bodemsaneringsdecreet te kunnen uitvoeren.
3. Als beheerder opteert nv De Scheepvaart ervoor deze gronden pas voor nieuw gebruik vrij te geven als duidelijk is dat hieraan geen risico 's verbonden zijn. Meer specifiek moet voorafgaand geweten zijn:
 - tot waar de historische verontreinigingen zich uitstrekken ;
 - of het opgestelde saneringsproject door OVAM wordt aanvaard ;

Tevens moet erop worden toegezien dat er geen bijkomende verontreiniging ontstaat bij het tijdelijke gebruik als parking, zodat het bodemsaneringsproject (weerom) moet worden herbekeken. Bovendien moet worden onderzocht of de uitvoering van het bodemsaneringsproject compatibel is met een tijdelijk gebruik als parking.

4. Er zijn inderdaad al gesprekken geweest tussen Antwerps Sportpaleis NV en nv De Scheepvaart omtrent het tijdelijke gebruik van deze terreinen als parking. Toen indertijd de omvang van de vervuiling nog niet bekend was, was het de bedoeling om deze terreinen tijdelijk als parking te laten gebruiken, zolang de verbredingswerken aan het Albertkanaal niet waren aangevat. Maar gelet op de nog steeds lopende onderzoeken op dit terrein kan er nog geen concrete overeenkomst worden ondertekend.

5. De saneringskost wordt gedragen door nv De Scheepvaart (Vlaamse Gewest). Bij de aankoop van deze gronden werd rekening gehouden met de toekomstige saneringskosten. Dat NV Sportpaleis een stedenbouwkundige vergunning aanvraagt voor een project op grond van een andere eigenaar moet als juridische basis een overeenkomst hebben die tussen de beide partijen wordt afgesloten. Daar in een vroeger stadium al verwacht werd duidelijkheid te hebben omtrent de saneringsprojecten, werden al stappen gezet in de richting van een stedenbouwkundige aanvraag, maar, zoals reeds hoger gesteld, kan er nog geen concrete overeenkomst worden ondertekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 308
van 22 februari 2006
van **JOS STASSEN**

Fietspad N419 Kruibeke - Doortrekking

Deze vraag betreft de doortrekking van het fietspad langs de N419 op het grondgebied van de gemeente Zwijndrecht.

Enkele weken geleden eindigden de werken aan het fietspad langs de N419 in de Burchtstraat in Kruibeke. Dankzij dit fietspad is de fietsveiligheid langs de “zeven bochten” sterk verbeterd. Opvallend is wel dat dit afgescheiden fietspad eindigt aan de gemeente- en provinciegrens ter hoogte van het bedrijf Argex, met alle gevolgen van onveiligheid van dien.

De uitleg hiervoor zal wel administratief van aard zijn: dezelfde gewestweg, maar een andere directie van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) wegens een andere provincie. Dit valt echter aan niemand uit te leggen, zeker niet als bij een mogelijke verlenging van dit fietspad op Zwijndrecht's grondgebied dezelfde omleiding voor het verkeer gebruikt moet worden.

1. Waarom werd het fietspad niet op het volledige traject (tot over de E17 en het oprittencomplex) aangelegd?

Is hiervoor een andere uitleg dan de simpele verklaring, namelijk een andere provincie?

2. Wanneer plant de minister de aanleg van dit fietspad in Burcht?

Welke werken zijn hiervoor nodig (onteigening, eventueel heraanleg van de weg zelf, overleg met de bedrijven in de omgeving..)?

3. Wat is de kostprijs van dit project?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 308 van 22 februari 2006

van **JOS STASSEN**

1. Het fietspad werd aangelegd via een module 13 van het mobiliteitsconvenantenbeleid. De gemeente speelt hierin een trekkende rol en het Vlaamse gewest subsidieert. Omwille van deze reden is er enkel een fietspad op het grondgebied van de gemeente Kruibeke aangelegd. Vanuit de gemeente Zwijndrecht is er tot op heden nog geen aanvraag tot subsidiëring gekomen.
2. De administratie Wegen en Verkeer zal de gemeente Zwijndrecht aanspreken in verband met de mogelijke heraanleg van het bestaande fietspad langs de N419. In het kader van de module 13 dient in dit geval immers niet alleen de aanvraag vanuit de gemeente te komen, maar ook een deelname in de kosten van 20%. De module 13 voorziet maar een financiering van 100% door het Vlaamse gewest wanneer uit de objectieve behoefte analyse (OBA) een prioriteit van meer dan 80 blijkt (op een schaal tot 100). Voor het fietspad in Zwijndrecht bedraagt deze prioriteit 72, zodat aan de gemeente een deelname van 20 % zal worden gevraagd.

Er is nog geen studie gemaakt voor de heraanleg van het fietspad, zodat een exacte beschrijving van de nodige werken nog niet kan worden gegeven.

3. Een kostprijs kan pas worden berekend nadat er een studie van het project is gemaakt. Een grove raming op basis van gemiddelde prijzen is hier niet aangewezen, aangezien de kostprijs te veel wordt bepaald door factoren die nu nog niet gekend zijn, zoals eventuele onteigeningen, verleggen of overwelden van grachten, heraanleg van kruispunten, enz.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 310
van 22 februari 2006
van **JORIS VANDENBROUCKE**

Ongevallen op autosnelwegen - Evolutie en knelpunten

Dat de ongevallencijfers de laatste jaren een dalende trend vertonen, is een feit. Het is ook bekend dat op autosnelwegen gemiddeld minder ongevallen gebeuren dan op gewestwegen.

De vraag is of dit goede gemiddelde eventuele knelpunten verhult.

1. Wat is de evolutie van het aantal ongevallen in absolute cijfers en percentages op de autosnelwegen in het Vlaamse gewest sinds 1999, en dit opgesplitst per categorie (doden 30 dagen, ernstig gewonden, licht gewonden)?
2. Hoeveel van deze ongevallen – uitgesplitst per categorie en over dezelfde periode – gebeurden op de volgende knelpunten:
 - R0 rond Brussel (gedeelte Vlaamse gewest);
 - R1 rond Antwerpen;
 - de aansluitingspunten dichtbij de ring van de toeleidende autosnelwegen, dit zowel voor de R0 als de R1;
 - omgeving van knooppunt E40/E17;
 - omgeving van knooppunt E40/E314;
 - omgeving van knooppunt E313/E314?
3. Hoe verhouden de cijfers voor de autosnelwegen zich ten opzichte van het totaal aantal ongevallen in het Vlaamse gewest over dezelfde periode?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 310 van 22 februari 2006

van **JORIS VANDENBROUCKE**

1. Uit de NIS-gegevens over letselongevallen kunnen volgende gegevens gehaald worden:

Vlaamse Gewest	Doden + 30 d	Zwaargewonden	Lichtgewonden	Aantal ongevallen
1999	806	6714	40.296	34.353
2000	871	6334	39.086	33.023
2001	848	5725	38.070	32.073
2002	721	5234	38.277	32.120

2. De gegevens zullen bezorgd worden van zodra deze beschikbaar zijn.

- 3.

A-wegen Vlaamse Gewest (% van totaal, afgerond op 1 %)	Doden + 30 d	Zwaargewonden	Lichtgewonden	Aantal ongevallen
1999	123 (15 %)	699 (10 %)	3726 (9 %)	2892 (8 %)
2000	143 (16 %)	671 (11 %)	3949 (10 %)	3049 (9 %)
2001	109 (13 %)	604 (11 %)	3721 (10 %)	2793 (9 %)
2002	99 (14 %)	611 (12 %)	3293 (9 %)	2531 (8 %)

2002 zijn de meest recente cijfers, beschikbaar bij AWV.

De meer recentere cijfers zijn nog niet beschikbaar gesteld door het NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 310 van 22 februari 2006

van **JORIS VANDENBROUCKE**

2. Absoluut aantal en procentueel aantal (evolutie) ongevallen sinds 1999, per categorie (dood + 30d, zwaar en licht gewond) op volgende locaties:
- R0
 - R1
 - Aansluiting R0, R1 => 1 km
 - Omgeving knooppunt E40/E17 (Gent) => 1 km
 - Omgeving knooppunt E40/E314 (Bertem) => 1 km
 - Omgeving knooppunt E313/E314 (Lummen) => 1 km

zie bijlage.

BIJLAGEN:

1. Kaart met locaties waarvoor ongevallenstatistieken werden berekend
2. Cijfergegevens ongevallen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/310/antw.310.aanv.bijl.2.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/310/antw.310.aanv.bijl.1.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 312
van 22 februari 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Gentse Kanaalzone - Uitvoering strategisch plan

Het strategisch plan Gent Zeehaven had als doel de daadwerkelijke verhoging van de kwaliteiten in de Gentse Kanaalzone. Het strategisch plan vormt de leidraad voor de toekomstige uitbouw en inrichting van de Gentse kanaalzone voor partners, zowel op Vlaams, provinciaal als gemeentelijk niveau. Het voormeld plan bestaat uit een richtinggevend deel en een bindend deel.

Het richtinggevende deel bevat visie-elementen, de werkwijze en een uitvoeringsprogramma voor de partners op de verschillende niveaus. Het bindende gedeelte, genaamd de kernbeslissingen, engageert de partners tot effectieve inspanningen.

Ook het Vlaams Gewest keurde de kernbeslissingen goed. In de bindende bepalingen staat onder andere wat volgt:

- Koppelingsgebieden tussen kanaaldorpen en -wijken en bedrijvzones worden op een kwaliteitsvolle wijze ingericht en beheerd. Zij krijgen functies en een vormgeving die voor beide naastgelegen gebieden bruikbaar zijn, een betekenis hebben. De belangrijkste koppelingsgebieden zijn: Klein-Rusland-Oost en -West, Rieme-Noord, -Oost en -Zuid (Avrijevaart), Doornzele-Noord (Molenaardeke), Doornzele-Zuid Doornzeelsestraat, Kerkbrugge-Oost, Langerbrugge-Zuid, Desteldonk-Noord en -Zuid, Oostakker-Noord. De uit te graven grond van het Kluisendok wordt gebruikt voor noodzakelijke ophogingen van nieuwe bedrijventerreinen, maar ook voor landschapontwikkeling en de aanleg van (bos)bermen, onder meer in die koppelingsgebieden. De inrichting van een aantal van deze koppelingsgebieden versterkt de natuurlijke structuur van de valleien van Avrijevaart, Kale, Molenaardeken en Moervaart en van de bossen op de stuifzandburg van Rostijne.
- Het SRN evalueert het voorliggende plan van actie en formuleert een voorstel voor een plan van actie 2004-2007 naar de Vlaamse Regering voor eind 2003.

In het Jaarprogramma 2005 Netwerk Gentse Kanaalzone, waaraan de Vlaamse overheid participeert, zijn eveneens verscheidene actiepunten opgenomen die aandacht schenken aan de leefbaarheid van de kanaaldorpen.

1. Hoever staat het met de uitvoering van de bindende bepalingen van het door de Vlaamse Regering goedgekeurde strategisch plan "Wel-varende kanaalzone", omtrent de koppelingsgebieden en de realisatie van de geluidsbermen?
2. Welke budgetten heeft de Vlaamse Regering vrijgemaakt voor de realisatie van de bindende bepalingen uit het goedgekeurde strategisch plan "Wel-varende kanaalzone"?

3. Is voor het jaar 2006 reeds in aanplantingen voorzien in het kader van “Duurzame kanaalzone” met het oog op het creëren van buffer naar de kanaaldorpen?
4. Wat is de stand van zaken in de uitvoering van punt 3.5 uit het Jaarprogramma 2005 Netwerk Gentse Kanaalzone “Uitvoering koppelingsgebieden Rieme-Zuid, Doornzele-Noord, Desteldonk-Noord en Desteldonk-Zuid, Langerbrugge-Zuid, Doornzele-Kanaalzijde, Rieme-Oost, Sint-Kruis-Winkel-Zuid en Klein-Rusland-Oost”?

En heeft de Vlaamse Regering het ontwerp-planprogramma goedgekeurd?

5. Wat is de stand van zaken in de uitvoering van punt 3.6 uit het Jaarprogramma 2005 Netwerk Gentse Kanaalzone “Initiatieven voor inrichting koppelingsgebieden te Oostakker-Noord, Doornzele-Zuid, Zelzate-Zuid en Klein-Rusland-West”?
6. Wat is de stand van zaken in de uitvoering van punt 3.7 uit het Jaarprogramma 2005 Netwerk Gentse Kanaalzone “Initiatieven voor inrichting voor buffergebieden langs R4-West/spoorlijn 55 ter hoogte van Ertvelde-Rieme en Kerkbrugge-Langerbrugge”?

Is de aanbesteding voor de opmaak van het landschapsplan gebeurd?

Is dit landschapsplan reeds klaar, en zo ja is dit beschikbaar?

In welke timing is voorzien voor de realisatie van dit landschapsplan en wanneer zullen de eerste resultaten op het terrein zichtbaar zijn?

7. Wat is de stand van zaken in de uitvoering van punt 5.3 uit het Jaarprogramma 2005 Netwerk Gentse Kanaalzone “Situering en operationalisering van de ecologische infrastructuur in en rond de kanaalzone”?

Is de oplevering van het eindrapport “Opmaak van een inventaris van de ecologische infrastructuur in de Gentse kanaalzone” gebeurd en zo ja, is dit eindrapport beschikbaar?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 312 van 22 februari 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Er dient vooreerst duidelijk te worden gesteld dat het ontwerp van strategisch plan Gentse Kanaalzone (2002), genaamd “Wel-varende kanaalzone”, nooit formeel is goedgekeurd door de Vlaamse Regering. In die zin heeft de Vlaamse Regering zich nooit geëngageerd tot de (volledige) uitvoering van het bindend en/of richtinggevend gedeelte van dit ontwerp van strategisch plan. Wel geldt dit document als onderbouwend voor het Vlaamse havenbeleid en wordt het als richtinggevende leidraad ondersteund door de betrokken overheden en andere partners in de subregio.

Op vraag van de Vlaamse Regering moet dit voorstel van strategisch plan voor de Gentse kanaalzone nog geactualiseerd worden op basis van enkele vervolgstudies, die ondertussen in afronding zijn, met name :

- Nota-planMER strategisch plan Haven van Gent;
- Ruimtelijk Veiligheidsrapport op strategisch planniveau;
- Continue verduurzaming van de Gentse kanaalzone;
- Inventaris ecologische infrastructuur in de Gentse Kanaalzone.

Ik heb dan ook de gouverneur van provincie Oost-Vlaanderen als voorzitter van de stuurgroep opgedragen alles in het werk te stellen opdat medio 2006 het strategisch plan voor de haven van Gent kan worden afgerond en beschikbaar zou zijn voor eventuele verdere besluitvorming.

Hoewel de bepalingen in het plandocument “Wel-varende kanaalzone” dus geen enkele rechtstreekse formele basis hebben, worden reeds diverse acties uit het algemeen uitvoeringsprogramma en het kortetermijnplan van actie 2006-2007 ondernomen. Deze worden beschreven in de jaarverslagen en jaarprogramma's die worden opgemaakt door Projectbureau Gentse Kanaalzone van de provincie Oost-Vlaanderen.

2. Aangezien het ontwerp van strategisch plan nog dient geactualiseerd te worden, is er nog geen optelsom van de uitvoeringsbudgetten voor de verschillende acties uit het algemeen uitvoeringsprogramma opgesteld. Per actie die wordt opgenomen uit het voorstel tot strategisch plan, wordt door de initiatiefnemer (verschillende administraties) het nodige budget afzonderlijk vrijgemaakt. De werking van het Projectbureau Gentse Kanaalzone van de provincie Oost-Vlaanderen wordt gefinancierd door het Vlaamse Gewest voor een bedrag van 62.000 euro per jaar.
3. Er is voor het jaar 2006 nog niet voorzien in aanplantingen in het kader van “Duurzame kanaalzone” met het oog op het creëren van buffer naar de kanaaldorpen. Vóór de goedkeuring van het Planprogramma “Gentse Kanaalzone – Koppelingsgebieden fase 1” voor de inrichting van de koppelingsgebieden, konden deze aanplantingen niet worden voorzien. Het planprogramma werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 24 februari 2006. De VLM heeft dit planprogramma voorbereid en is tevens belast met de opmaak van het landinrichtingsplan van het landinrichtingsproject “Gentse Kanaalzone – Koppelingsgebieden – fase 1.”

4. Voor de door u opgegeven koppelingsgebieden aangevuld met Rieme Noord werd door de Vlaamse Regering op 24 februari 2006 door de Vlaamse Regering het Planprogramma “Gentse Kanaalzone – Koppelingsgebieden - fase 1” goedgekeurd.
Voor de uitvoering hiervan dient eerst een planbegeleidingsgroep te worden opgericht onder wiens begeleiding de VLM de inrichtingsplannen zal opmaken.
Momenteel wordt de oprichting van deze planbegeleidingsgroep voorbereid.
5. De koppelingsgebieden, vermeld in deze vraag 5, zijn nog niet opgenomen in een planprogramma. Ze zullen het voorwerp uitmaken van een nog goed te keuren Planprogramma “Gentse Kanaalzone – Koppelingsgebieden - fase 2”. Dit wordt momenteel voorbereid. Het Projectbureau Gentse Kanaalzone inventariseert de beschikbare onderzoeksresultaten met het oog op het vaststellen van het aanvullende noodzakelijk onderzoek. Dit alles in overleg met de afdeling Ruimtelijke Planning van AROHM.
6. Geluidsmetingen zijn uitgevoerd door de administratie Wegen en Verkeer en geven aan waar langs de R4-West en de spoorlijn 55 geluidsschermen noodzakelijk zijn. De opdracht die door de administratie Waterwegen en Zeewezen werd uitgeschreven voor het opstellen van een landschapsplan, is ondertussen gegund aan bvba Paul Deroose. Begin april 2006 is een terugkoppeling voorzien van het voorlopig voorontwerp naar de bewonersgroep Kerkbrugge-Langerbrugge. Een definitief landschapsplan zal tegen juni 2006 beschikbaar zijn. Voor de realisatie van dit landschapsplan zal rekening worden gehouden met het plantseizoen.

De studie rond ecologische infrastructuur is op dit moment nog niet opgeleverd. Een laatste overleg is einde maart 2006 voorzien om de finale aanpassingen te bespreken en het vervolgtraject uit te stippelen. Indien daar consensus wordt bereikt over de tekst, kan de studie aansluitend worden opgeleverd.

In het vervolgtraject zullen de conclusies van deze studie worden meegenomen in de actualisatie van het voorstel tot strategisch plan voor het zomerreces 2006. Tevens zal de ecologische infrastructuur concreet worden afgebakend en zullen de nodige financiële middelen worden gezocht voor de gefaseerde aanleg en het beheer van de ecologische infrastructuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 313
van 22 februari 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Gentse Kanaalzone - Natuurcompensaties

In 1996 werd voor de Gentse Kanaalzone een streefbeeld uitgewerkt, dit als rechtstreeks gevolg van het in 1993 opgestarte ROM-project "Gentse Kanaalzone". In 2002 ging men nog verder in de visievorming met het strategisch plan "Wel-varende kanaalzone". Een constante in deze opeenvolgende projecten is dat de leefbaarheid van de kanaaldorpen moet worden gegarandeerd. De Vlaamse overheid engageerde zich als één van de betrokken partners om deze leefbaarheid van de kanaaldorpen te behouden zonder de verdere ontplooiing van de economische pijler van het havengebied hierbij te vergeten.

In de bindende bepalingen van het strategisch plan "Wel-varende kanaalzone" en in het "jaarprogramma 2005 Netwerk Gentse Kanaalzone" worden een aantal kernbeslissingen naar voren geschoven aangaande de koppelingsgebieden, landschappelijke en ecologische structuur en de aanleg van (bos)bermen in onder meer die koppelingsgebieden. Bij de afbakening GRUP Gent Zeehaven (gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan) werd hiermee rekening gehouden.

Momenteel is voor de verdere uitbouw van de NV Volvo Cars beslist dat voor de aanleg van een parking een bebost terrein in het industriepark Skaldenstraat wordt geroid. Hiervoor werd door het provinciebestuur een stedenbouwkundige vergunning verleend. De NV Volvo Cars zal voor het kappen van de bomen deze natuur compenseren door op een andere plaats tweemaal dezelfde oppervlakte te bebossen. De NV Volvo Cars is hierbij een voorbeeld van hoe economische en natuurontwikkeling kunnen samengaan.

Voor de realisatie van deze natuurcompensatie hebben de NV Volvo Cars en het provinciebestuur een compromis gesloten waarbij de NV Volvo Cars aan de rand van het provinciaal domein "Het Leen" in Eeklo een nieuw bos van 6,50 ha zal aanplanten. Het is goed dat voor de verdere uitbouw van het provinciaal domein "Het Leen" in een nieuw bos voorzien wordt, maar voor deze natuurcompensatie valt de geplande locatie buiten het afgebakende gebied GRUP Gent Zeehaven, wat haaks staat op de visie onwikkeld in het strategisch plan "Wel-varende kanaalzone".

1. Kan de natuurcompensatie wel worden gerealiseerd buiten de afbakening GRUP Gent Zeehaven?
2. Is het niet aangewezen om de natuurcompensatie te realiseren binnen de afbakening GRUP Gent Zeehaven, gelet op de lopende processen om te komen tot een "Duurzame Kanaalzone" waarbij nog heel wat aanplantingen dienen te gebeuren als buffer om de leefbaarheid van de kanaaldorpen te garanderen?
3. Welke instrumenten heeft de minister om de compensatie te realiseren binnen de afbakening GRUP Gent Zeehaven?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

vraag nr. 313 van 22 februari 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Om de verdere uitbouw van de NV Volvo Cars mogelijk te maken werd vastgesteld dat voor de aanleg van een parking een bebost terrein in het industriegebied Skaldenstraat zal worden geroid. De provincie heeft hiervoor een stedenbouwkundige vergunning toegekend.

In het kader van het Bosdecreet geldt er een duidelijke regelgeving m.b.t. ontbossing. Ontbossing is slechts toegestaan in een aantal gevallen, meer bepaald in woongebieden, industriegebieden, verkavelingen, of omwille van het algemeen belang. In vernoemde gevallen dient een stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing te worden aangevraagd waarbij een voorstel van compensatie dient te worden toegevoegd. Deze compensatie kan ofwel financieel zijn (door het betalen van een bosbehoudsbijdrage), of in natura door elders te bebossen.

In het specifieke geval van NV Volvo Cars werd een stedenbouwkundige aanvraag ingediend en zal een boscompensatie in natura (ten zuiden van het provinciaal domein Het Leen) gebeuren. Gezien een loofbos wordt geroid, dient de gerooide oppervlakte in dubbele omvang te worden gecompenseerd. De exacte oppervlakte van het te compenseren bos werd vastgesteld door de verantwoordelijke overheidsinstantie (afdeling Bos & Groen Oost-Vlaanderen). Dit gebeurde aan de hand van een analyse van luchtfoto's en een terreinbezoek. Uiteindelijk dient 3,26 ha loofbos te worden geroid. Dit betekent dat 6,52 ha in natura zal worden gecompenseerd.

De vraag wordt gesteld of het wel mogelijk is de natuurcompensatie te realiseren buiten de afbakening van het GRUP Gent zeehaven (vraag 1).

In eerste instantie werd vanuit de provincie gezocht naar een plaats in de buurt van het originele bos om te compenseren. Echter, gezien er onvoldoende aaneengesloten gebied beschikbaar was in de omgeving, bleek dit niet mogelijk te zijn. De opportuniteit die zich stelde aan het provinciaal domein "Het Leen", bood een oplossing. Binnen het kader van de betreffende decreetsbeaplingen stelt dit geen juridisch probleem.

De suggestie (vraag 2) om de boscompensatie te realiseren binnen de Gentse Kanaalzone, kaderend binnen de aandacht voor leefbaarheid, sluit inderdaad nauw aan bij de doelstellingen van het Project Gentse Kanaalzone van de provincie Oost-Vlaanderen. Dit plan heeft als één van de centrale doelstellingen om de leefbaarheid van de omliggende kanaaldorpen te optimaliseren.

Eenzijds voorziet NV Volvo Cars een aantal milderende maatregelen op niveau van dit concrete project. Zo voorziet NV Volvo Cars groenaanplantingen in de bufferzones rondom de aan te leggen parking. Er wordt in de zuidelijke zone een bergingsvijver aangelegd. Daarnaast worden een nieuwe afwateringssloot en een twee meter brede groenstrook parallel met de F.N. Piratenstraat aangelegd. Dit komt overeen met ongeveer 12.000 m² waterpartijen en 16.000 m² groenvoorziening, dit is bijna 20% van de oppervlakte van het terrein.

Anderzijds wordt in het Project Gentse Kanaalzone gestreefd naar een goed afgewogen inrichting en een evenwichtige uitbouw van de hele kanaalzone. Alle betrokken partners (van Vlaams tot lokaal wijkniveau) hebben de jongste jaren hard gewerkt om hiervoor een strategie te ontwikkelen. Het ontwerp van strategisch plan van juni 2002 vermeldt de visie en krachtlijnen voor deze

ontwikkelingen, en somt daarnaast ook de projecten op die op korte en lange termijn op stapel staan. Bij die projecten zijn ook een aantal acties ter verbetering van de leefbaarheid van de kanaaldorpen opgenomen.

Hoewel de boscompensatie in kader van het Volvo-dossier buiten het gebied van de Gentse kanaalzone wordt voorzien, worden binnen de kanaalzone wel degelijk ook andere initiatieven op touw gezet.

De Vlaamse Regering heeft de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) gelast de inrichting van de koppelingsgebieden verder uit te werken. In de koppelingsgebieden worden ook beplantingen met bos voorzien; conform de bestemmingen in het RUP Gentse Kanaalzone. Specifiek voor Oostakker en Desteldonk (kanaaldorpen in de omgeving van industriegebied Skaldenpark) werden de koppelingsgebieden "Desteldonk-noord" en "Desteldonk-zuid" opgenomen. Het planprogramma van het landinrichtingsproject werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 24 februari 2006, zodat kan worden gestart met de opmaak van de inrichtingsplannen voor deze koppelingsgebieden. In het RUP kregen de koppelingsgebieden ten noorden en zuiden van Desteldonk de bestemming "zone voor buffer met natuurlijk karakter", "landbouw" en "landschappelijk waardevol gebied". Het koppelingsgebied "Oostakker-noord" zal onderwerp uitmaken van een nieuw gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De visies en krachtlijnen dienen hiervoor nog te worden ontwikkeld.

Daarnaast zal in het Gentse havengebied conform de bepalingen uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, ook ecologische infrastructuur worden voorzien. Ecologische infrastructuur in de vorm van taluds, bermen, plassen, bossen, etc. die op een ecologische manier worden beheerd en via 'stapstenen' en 'corridors' met elkaar in verbinding worden gebracht. Bijvoorbeeld een bos dat op een ecologische wijze wordt beheerd, moet voldoen aan de richtlijnen van een duurzaam bosbeheer, in navolging van het bosdecreet. Op dit ogenblik is vanuit de provincie Oost-Vlaanderen een studie lopende die o.a. bekijkt wat de mogelijkheden in de Gentse Kanaalzone zijn voor de realisatie van deze ecologische infrastructuur. In het concept-eindrapport wordt ca. 200 ha ecologische infrastructuur voorzien. De resultaten van deze studie zullen spoedig worden bekend gemaakt.

Duidelijk is alvast dat op relatief korte termijn de nodige inspanningen zullen gebeuren om de leefbaarheid van de kanaaldorpen te verbeteren. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van diverse instrumenten (vraag 3). Er werd al melding gemaakt van het landinrichtingsproject. Voor de realisatie van ecologische infrastructuur binnen de grenzen van het havengebied zal een overeenkomst dienen te worden opgemaakt tussen de betrokken partners, onder meer het Gemeentelijk Havenbedrijf Gent, de administratie Waterwegen en Zeewezen, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en de Vlaamse Landmaatschappij. In deze overeenkomst zullen afspraken (incl. financiering) dienen te worden vastgelegd over de concrete realisatie van de ecologische infrastructuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 314
van 22 februari 2006
van **VERA VAN DER BORGHT**

Sanering site Schotte Aalst - Planning

In het najaar van 2005 gaf de Vlaamse Regering toestemming aan de OVAM tot de start van een grondige sanering van de zwaar vervuilde gronden van de voormalige industriële site van leerlooierij Schotte in Aalst. Dit is een dossier dat al vele jaren aansleept.

De stad Aalst heeft heel wat plannen met (een deel van) de gronden op het vlak van cultuur, toerisme en recreatie. Er zou ook een samenwerking komen met de provincie Oost-Vlaanderen.

Kan de minister aangeven wanneer de sanering zal aanvangen?

Hoe lang zal het duren vooraleer de gronden volledig gesaneerd zullen zijn?

Hoeveel bedraagt de kostprijs van deze sanering?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 314 van 22 februari 2006

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. In november 2005 is de bodemsaneringsdeskundige Soresma nv in opdracht van de OVAM gestart met de opmaak van het bodemsaneringsproject voor de site Schotte te Aalst. Er wordt overlegd met de stad Aalst en de intercommunale SOLVA om na te gaan in hoeverre de sanering kan worden afgestemd op de herontwikkeling van de terreinen. Momenteel onderzoeken de stad Aalst en SOLVA hoe ze de gronden van de site kunnen verwerven.
2. De sanering van de gronden zal worden geïntegreerd in de herontwikkeling van de terreinen. De termijnen voor de saneringswerken worden nog bepaald in het bodemsaneringsproject. De timing is functie van de uitvoering van de herontwikkeling.
3. De kostprijs van de sanering wordt geraamd in het bodemsaneringsproject. Dit is nog lopende.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 318
van 23 februari 2006
van **RUDI DAEMS**

Oosterweelverbinding - Tolheffing Kennedytunnel - Alternatief tracé

De ruimtelijke en mobiliteitsimpact van de zogenaamde “Lange Wapper” of het geplande Oosterweelviaduct ten noorden van de Antwerpse kernstad mag niet onderschat worden. Dat zegt de vereniging Straten-Generaal als antwoord op de plannen van de Vlaamse Regering, en samen met Straten-Generaal, tal van plaatselijke comités, planologen en bezorgde Antwerpenaren.

De kern van de keuze van de Vlaamse Regering is de sluiting van de kleine ring met tolheffing aan het Oosterweelviaduct en vrachtwagenverbod in de Kennedytunnel. Voor het tracé van de Oosterweelverbinding werd een (voorlopig) Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) principieel goedgekeurd, waarvan het openbaar onderzoek eind 2005 afliep. Tijdens dit openbaar onderzoek heeft Straten-Generaal een noordelijker tracé voorgesteld (door de haven). Dit tracé zou gepaard gaan met een tolheffing aan beide tunnels (Kennedy en Oosterweel). Ook zou vrachtverkeer toegelaten blijven in de Kennedytunnel. Deze variant op het sluiten van de kleine ring moet de verkeersstromen meer spreiden, en de verkeersdrukte ter hoogte Merksem en het knooppunt van Ekeren doen verminderen. Ook berekende Straten-Generaal dat het aantal afgelegde vrachtkilometers daardoor met 25% zou dalen, met een daling van de transportkosten en externe kosten (wegens verminderde milieudruk) als gevolg.

Tegen deze variant voor de sluiting van de kleine ring werden verschillende bezwaren geuit door vertegenwoordigers van de NV BAM en de Vlaamse Regering.

Ten eerste zou dit de vooropgestelde timing van de werken aanzienlijk vertragen. Dit blijkt nogal mee te vallen, omdat het oorspronkelijk opgemaakte MER-rapport grotendeels kan “gerecycleerd” worden, beweren technici. “Wat heet overigens vertraging in het licht van de langdurige impact van het bouwproject op de leefkwaliteit in Antwerpen?”, oordeelt Straten-Generaal.

Ten tweede zou de variant met tolheffing op beide tunnels op bezwaren stoten van de Europese Commissie. Zo’n heffing zou enkel mogen voor nieuwe infrastructuur. De NV BAM antwoordt in dit verband het volgende: “Tol vragen voor een ont dubbelde Kennedytunnel zou Europa niet aanvaarden, omdat dit traject al 40 jaar gratis aangeboden wordt.” Straten-Generaal weerlegt dit met klem: “Nergens in richtlijn 1999/62/EC, het Europese basisdocument over ‘tolheffing op vrachtverkeer voor het gebruik van bepaalde infrastructuur’, wordt een dergelijke restrictie vermeld. Het tegendeel is waar. Europa moedigt tolheffing aan op alle snelweginfrastructuur, precies om de externe kosten betaalbaar te houden voor de gemeenschap en om de mobiliteit mee te beïnvloeden in de gunstige zin (minder files)”, aldus nog Straten-Generaal.

Ook zeiden vertegenwoordigers van de NV BAM dat het voorgestelde alternatieve tracé fel lijkt op de oorspronkelijk bestudeerde vaiaante 5 in het alternatievenonderzoek. Een analyse van het alternatieve tracé door de NV BAM (21/10/2005) vergelijkt appelen met citroenen, stelt Straten-Generaal. De NV

BAM spreekt van groot omrijgedrag voor vrachtwagens en dus congestie op de Zuidelijke Ring. Maar er wordt geen rekening gehouden met het scenario van een tolheffing op de Kennedytunnel. Ook is er in variant 5 sprake van (extra) geboorde tunnels, terwijl dit in het alternatief tracé niet is. Dit leidde bijgevolg tot een scheeftrekking van het kostenplaatje.

1. Heeft de minister al een standpunt ingenomen over een eventuele tolheffing op de Kennedytunnel?

Kan een dergelijke heffing inderdaad niet volgens de Europese Commissie?

Is er specifiek over deze kwestie al contact geweest met de EU-Commissie? Wat waren de resultaten?

2. Wordt het voorgestelde alternatief tracé alsnog ernstig onderzocht?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 318), Van Brempt (nr. 115) en Van Mechelen (nr. 100).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 318 van 23 februari 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Neen. Gelet op de bijzondere richtlijnen dd. 31 januari 2006 van de Cel MER voor de MER Oosterweelverbinding (ref. PRMER-0152-RL) zal de Vlaamse Regering haar eerder ingenomen standpunt dienaangaande (tolheffing op de Oosterweeltunnel en vrachtwagenverbod aan de tolvrije Kennedytunnel) opnieuw evalueren aan de hand van de resultaten van het project-MER onderzoek.

Noch de richtlijn 1999/62/EG van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen (voortaan aangeduid als 'de oude tolrichtlijn'), noch de nieuwe tolrichtlijn verbieden de tolheffing aan de Kennedy-tunnel. De lidstaten hebben de keuzevrijheid om al dan niet tolgelden op te leggen. Wanneer de lidstaten evenwel beslissen voertuigen op wegen tolplichtig te maken, die onderworpen zijn aan de nieuwe (vrachtwagens > 3,5T) of de oude tolrichtlijn (>12T), dienen de lidstaten de bepalingen van deze richtlijnen in acht te nemen.

Overeenkomstig artikel 7, lid 9 van de nieuwe tolrichtlijn zijn de toltarieven uitsluitend gebaseerd op het beginsel van het terugverdienen van de infrastructuurkosten en moeten de gewogen gemiddelde toltarieven gerelateerd zijn aan de kosten van de aanleg, de exploitatie, het onderhoud en de uitbreiding van het betrokken infrastructuurnet

Tot de aanlegkosten kunnen evenwel in beginsel niet de volgende kosten worden gerekend: kosten in verband met de aanleg, in voorkomend geval, de financieringskosten van infrastructuur en infrastructuurverbeteringen die meer dan 30 jaar zijn voltooid voor de inwerkingtreding van de nieuwe tolrichtlijn (artikel 2 a bis).

Slechts zeer uitzonderlijk zouden alsnog aanlegkosten van meer dan 30 jaar geleden in rekening kunnen worden gebracht, met name :

- indien een tolsysteem is ingesteld dat voorziet in het terugbetalen van deze kosten door middel van een overeenkomst met een exploitant van een tolsysteem of andere rechtshandelingen van gelijke werking die in werking treden 24 maanden voor de inwerkingtreding van de nieuwe tolrichtlijn,

of

- indien kan worden aangetoond dat de aanleg van de betrokken infrastructuur slechts gerechtvaardigd was als de geplande levensduur meer dan 30 jaar bedroeg.

Het aandeel van de aanlegkosten dat in aanmerking wordt genomen, mag in geen geval groter zijn dan het gedeelte van de huidige geplande levensduur van de infrastructuurcomponenten dat nog moet ingaan 24 maanden na de inwerkingtreding van de richtlijn of op de datum waarop de nieuwe tolregelingen worden ingevoerd indien deze datum later valt.

Ook deze bijkomende mogelijkheden lijken derhalve (hetgeen echter in het licht van de concrete cijfers is na te gaan) slechts toe te staan dat een zeer beperkt aandeel van de aanlegkosten van de Kennedytunnel in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de tol op Kennedytunnel.

De Kennedytunnel werd voor het eerst immers in gebruik genomen in 1969. Behoudens voor infrastructuurverbeteringen die minder dan dertig jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe tolrichtlijn aan de Kennedy-tunnel werden verricht, kunnen de aanlegkosten van de Kennedytunnel derhalve niet worden opgenomen in de berekeningsgrondslag van de toltarieven voor de Kennedy-tunnel. De toltarieven voor de Kennedy-tunnel zullen – aldus valt aan te nemen, maar dit is nader te berekenen – bijgevolg allicht aanzienlijk lager zijn dan de toltarieven voor de Oosterweelverbinding, waar de aanlegkosten wel in rekening zullen kunnen worden gebracht. Dit zou wellicht een groot onevenwicht in de vraag tussen beide tunnels veroorzaken en de prognose voor de Oosterweelverbinding in gevaar brengen.

Er is nog geen contact geweest met de EU-Commissie in het kader van de nieuwe tolrichtlijn.

2. Overeenkomstig de bijzondere richtlijnen van de Cel MER dient het tracé “stRaten-generaal” naast een aantal andere belangrijke uitvoeringsalternatieven, in de project MER als volwaardig alternatief te worden onderzocht voor zover dit zowel technisch als naar veiligheid een haalbaar alternatief vormt.

Het onderzoek in de Project MER van het alternatief van de stRaten-Generaal zal derhalve een screening omvatten op de technische haalbaarheid en de veiligheid van dit alternatief, waarbij onder meer aandacht zal worden besteed aan:

- de technische haalbaarheid van de verknoping ter hoogte van de verkeerswisselaar A12/E19;
- de zuidelijke ontsluiting van de haven;
- de inplanting van de tolinfrastructuur;
- de externe veiligheid.

Ook het impact van het tracé “stRaten-Generaal” op o.m. het natuurreservaat Oude Landen, zal deel dienen uit te maken van het onderzoek.

Daarnaast zal worden nagegaan in hoeverre het alternatief stRaten-Generaal tegemoet komt aan de doelstellingen en randvoorwaarden van het Masterplan Antwerpen, te weten:

- garanderen van de bereikbaarheid van stad en haven;
- verbeteren van leefbaarheid in centra en langs grote assen;
- verminderen van congestie, in het bijzonder het ontlasten van de zuidelijke ring R1 en steeds zorgen voor een goede vrachtwagenverbinding voor doorgaand verkeer, ook bij calamiteiten;
- verbeteren van de verkeersveiligheid.

Wat de “mate van grondigheid” van het onderzoek van het voorgestelde alternatief betreft, zal de MER deskundige zich houden aan de vereisten van de Europese en Vlaamse MER reglementering, hetgeen inhoudt dat het onderzoek binnen deze grenzen ernstig zal gebeuren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 320
van 1 maart 2006
van **JORIS VANDENBROUCKE**

N29 en N73 Beringen - Aanpassing

De Paalsesteenweg in Beringen heeft af te rekenen met oververzadiging en is het toneel van gemiddeld 23 verkeersongevallen per jaar. Om één en ander te verbeteren, werd in de voorbije jaren geïnvesteerd in een aangepast op- en afrittencomplex met verkeerslichten, een versmalling naar twee rijstroken, vluchtheuvels en een verlaging van de maximumsnelheid.

Het stadsbestuur van Beringen acht bijkomende investeringen wenselijk en pleit voor een doortrekking van de N73 vanaf de E313 tot de grens Beverlo-Heppen. Op die manier wordt ook het industrieterrein Ravenshout-Noord beter ontsloten. Over de wenselijkheid daarvan zou een studie in opmaak zijn. Voor het ontlasten van de Paalsesteenweg zou een streefbeeldstudie gemaakt zijn met onder meer de aanleg van ventwegen voor lokaal verkeer en het afsluiten van bepaalde aansluitingen van lokale wegen.

1. Zijn in het investeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) middelen ingeschreven met het oog op de uitvoering van (onderdelen van) de streefbeeldstudie voor de Paalsesteenweg?

Zo ja, over hoeveel middelen gaat het?

Voor welke concrete ingrepen?

En wat is de timing van de investeringen?

2. Wat is de stand van zaken m.b.t. het doortrekken van de N73 naar Beverlo/Heppen?

Wanneer wordt hierover uitsluitel verwacht?

Wat zou de timing van de uitvoering van de doortrekking (of een gedeelte daarvan) kunnen zijn?

3. Hoeveel ongevallen met doden/zwaargewonden/lichtgewonden werden genoteerd op de Paalsesteenweg tussen 1998 en 2005?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 320 van 1 maart 2006

van **JORIS VANDENBROUCKE**

1. Er zijn de voorbije jaren heel wat projecten uitgevoerd op de Paalsesteenweg die kaderen in de streefbeeldstudie:
 - aanleg verkeerslichten op de 2 op- en afritten met de E313;
 - aanleg verkeerslichten Industrieweg;
 - aanleg carpoolparking;
 - terugbrengen van de rijbaan van 3 naar 2x1 rijstrook met inhaal mogelijkheden;
 - renovatie verhardingen.

Omdat er nog steeds problemen omtrent verkeersveiligheid zijn op deze weg, wordt door AWV Limburg een analyse uitgevoerd van de recente ongevalcijfers. Uit de conclusies hiervan zullen mogelijke nieuwe kleine ingrepen volgen. De timing is nog niet gekend.

2. De studie "Streefbeeld en haalbaarheidsstudie primaire weg II van de Meerhoutstraat tot aan de N73 en de doortrekking van de N73 van Tessenderlo tot Beringen" werd aanbesteed op 19 mei 2005. Het aanvangsbevel is gegeven op 15 december. De studieduur bedraagt 13 maanden. De studie is gestart met een verkeersonderzoek.

De studie valt uiteen in twee grote delen. Het eerste deel, de doortrekking van de Kanaalweg tot de N141, wordt prioritair behandeld.

Startvergadering: 26.01.2006

Stuurgroep deel Antwerpen: 06.03.2006

Stuurgroep deel Limburg: 20.03.2006

Het tweede deel behandelt het aanleggen van de N73 tussen complex 25a en de N72 in Beverlo. Dit valt op zijn beurt weer uiteen in 2 delen:

- *Realisatie van de N73 van E313 (complex 25a) tot aan de Olmsesteenweg ter ontsluiting van Ravenshout-Noord.*
Over dit wegvak is er nu al min of meer consensus. Na goedkeuring van het PRUP en de haalbaarheidsstudie kan deze verbinding ontworpen worden.
 - *Doortrekking van de N73 vanaf Ravenshout-Noord tot de N72.*
De wenselijkheid en haalbaarheid van dit wegvak vormt deel uit van de studie. Hierover kan dan ook nog geen uitspraak worden gedaan.
3. Voor dit punt kan de afdeling Wegen en Verkeer Limburg geen volledige antwoord verstrekken gezien ze niet over alle gevraagde ongevalgegevens beschikt. De gegevens die vandaag worden geanalyseerd zijn de dodelijke ongevallen van 2003 tot 2005 in heel Beringen. Er viel immers een stijging waar te nemen van 1 dodelijk ongeval in 2003 naar 2 in 2004 en 6 in 2005. Deze cijfers gelden voor het volledige grondgebied van de gemeente. De gevraagde cijfers voor 1998-2005 werden opgevraagd bij de lokale politie en zullen worden overgemaakt zodra de afdeling ze heeft ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 322
van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Mobility Center Genk-Zuid - Stand van zaken

Het Mobility Center Genk-Zuid wil verschillende complementaire bedrijfsactiviteiten clusteren op één locatie. Het is de bedoeling vervoersprocessen en het gebruik van bedrijfsmiddelen te optimaliseren en de samenwerking met de verschillende bedrijven onderling en/of met publieke instellingen te vergemakkelijken en te intensifiëren.

Het oorspronkelijk businessplan voorzag in een instelling met drie kernfuncties: een logistiek centrum (een centrale locatie voor logistieke activiteiten: overslag- en opslagfaciliteiten, goederenbehandeling,...), een facilitair dienstencentrum (rustplaats chauffeurs, shop, restaurant, kantoren, opleidingsfaciliteiten,...) en een technisch dienstencentrum (reparatie en onderhoud, tanken, wasstraat,...).

Het Limburgplan spreekt enkel over het jaarlijks opleiden van 1.000 werkzoekenden en werknemers in de logistieke sector.

1. Wat is de stand van zaken in het project Mobility Center Genk-Zuid?
2. Welke harde engagementen zijn er reeds genomen:
 - a) door privé-investeerders?
 - b) door overheidsinstanties?
3. Hoeveel heeft NV De Scheepvaart reeds geïnvesteerd en waarin?
4. Welke oppervlakte van het industrieterrein zal door het Mobility Center worden ingenomen?
5. Komt er een treinspoor tot aan het multi-modaal logistiek centrum en langs welk traject?
6. Zal er een laad- en loskade worden aangelegd en wie zal deze uitbaten?
7. Wat is het huidige stappenplan met de vooropgestelde timing?
8. Welke zijn de uitgetrokken budgetten, zowel aan privé-zijde als van overheidswege?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 103), Peeters (nr.322), Moerman (nr. 53) en Vandenbroucke (nr.120).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 322 van 1 maart 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Fientje Moerman, Vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 324
van 1 maart 2006
van **JACKY MAES**

Veerdienst vaargeul Nieuwpoort - Concessie

De huidige exploitatie van het veer in Nieuwpoort wordt beëindigd op 31 maart 2006. Om de betrokken exploitant de nodige tijd te geven het gebouwtje af te breken, wordt de concessieovereenkomst opgezegd met ingang van 30 juni 2006.

Gedurende welke periode zal er geen veerdienst zijn in de haven van Nieuwpoort?

Welke procedure wordt er gevolgd om de nieuwe concessie toe te kennen?

Zijn de concessievoorwaarden al bekend?

Heeft de huidige concessionaris eventueel een voorrangsrecht bij de toekenning van de concessie?

Wanneer wordt de nieuwe veerdienst geïnstalleerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 324 van 1 maart 2006

van **JACKY MAES**

1. De continuïteit van de veerdienst blijft gewaarborgd. De exploitatie door de huidige exploitant wordt voorzien tot de nieuwe uitbating door de DAB Vloot van start gaat.
De bezetting van het openbaar domein met het veerhuisje wordt eveneens met een zelfde periode verlengd.
2. De exploitatie van het veer van op de nieuwe veerinstallatie zal gebeuren door de DAB Vloot. Voor het ter beschikking stellen en het onderhoud van de veerboot zal beroep worden gedaan op de privémarkt. Hiertoe zal door de DAB Vloot een PPS worden aangegaan.
Voor de eigenlijke exploitatie wordt dus geen procedure uitgeschreven.
3. De exploitatievoorwaarden zijn opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst tussen de afdeling Kust en DAB Vloot.
4. Bij openbare aanbesteding kan geen sprake zijn van "voorrangsrecht".
Gezien er geen nieuwe concessie wordt uitgeschreven, stelt dit probleem zich niet.
5. De werken voor de aanleg van de nieuwe veerinfrastructuur worden in mei 2005 aangevat. Het bestek voorziet in een uitvoeringsperiode van 100 werkdagen.
Vanaf het ogenblik dat de nieuwe infrastructuur in gebruik kan worden genomen, zal de exploitatie gebeuren door DAB Vloot.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 325
van 1 maart 2006
van **JACKY MAES**

Handzamevallei Diksmuide - Waterzuivering

De Handzamevallei (Diksmuide-Kortemark) vormt een zijtak van de - naar Vlaamse normen - immense IJzervallei. Deze zijtak bestaat voor een groot deel uit een open weiden- en hooilandenlandschap en oefent eveneens een grote aantrekkingskracht uit op vogels. Pakweg vijf jaar geleden was de Handzamevaart (de levensader van de vallei) nog een open riool.

Het afvalwater van tienduizenden gezinnen liep ongezuiverd in de Krekelbeek/de Handzamevaart en vandaar in de IJzer. De jongste jaren is het tij gelukkig ook in dit gebied aan het keren en beginnen de inspanningen van de Vlaamse overheid resultaat op te leveren.

Toch blijft er nog werk om het netwerk van rioleringen volledig aan te sluiten op waterzuiveringsinfrastructuur en het bekken van de Krekelbeek/Handzamevaart echt zuiver te krijgen.

1. Welke woonkernen voeren hun afvalwater momenteel nog ongezuiverd af naar de Krekelbeek/de Handzamevaart en om welke vuilvrachten gaat het?
2. Welke maatregelen en/of projecten (riolerings- en collectorwerken, aanleg waterzuiveringsvoorzieningen, ...) moeten er nog uitgevoerd worden om deze knelpunten weg te werken?
3. Wat is de planning voor deze werken en hoeveel middelen zijn hiervoor ingeschreven op de begroting?
4. Op welke manier wordt hiervoor samengewerkt met de betrokken gemeenten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 325 van 1 maart 2006

van **JACKY MAES**

1. Het gebied van de Handzamevaartvallei strekt zich uit over de gemeenten Diksmuide, Bovekerke (deelgemeente Koekelare), Kortemark, Torhout, Lichtervelde en Gits (deelgemeente Hooglede). Binnen deze gemeenten worden volgende vuilvrachten via de gemeentelijke riolen nog in oppervlaktewater geloosd:

Gemeente	Woonkernen	Vuilvracht
Koekelare	Bovekerke-centrum	406 IE
	Moskou	113 IE
Kortemark	Centrum Zarren	734 IE
	Centrum Werken	441 IE
	Centrum Kortemark	513 IE
Torhout	Revinzestraat	1.493 IE
	Breskensstraat	19 IE
Lichtervelde	Centrum	1.032 IE
Hooglede	Centrum Gits	1.625 IE
	Vosseberg	461 IE
Diksmuide	Vladslo – Werkenstraat	29 IE
	Kortewildestraat	37 IE
	Esen – Roeselarestraat	17 IE

2.+ 3.

Voor de sanering van Bovekerke en Moskou (Koekelare) werd begin 2005 het project 20584 "RWZI Bovekerke + toevoerleiding" ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin. Het technisch plan van dit project dat momenteel in opmaak is, zal eind juli 2006 aan het Vlaams gewest ter goedkeuring worden overgemaakt. Op het Optimalisatieprogramma 2006 wordt de kostprijs van dit project geraamd op ca. 670.000 euro.

Daarnaast is ook reeds de subsidie (239.397 euro) voor het gemeentelijk project "Rioleringswerken Bovekerke - fase 2" (W203017) vastgelegd.

Wat Kortemark betreft, werd enerzijds met het Investeringsprogramma 2005 het project 20178 "Collector Werken - Zarren" ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin. In het technisch plan dat momenteel in bespreking is tussen Aquafin en het Vlaams gewest, wordt de kostprijs voor dit project geraamd op 1,7 mio euro.

Voor de sanering van Zarren is het voorontwerp van het gemeentelijk project (W206176)

"Herinrichten van de Stadenstraat: de N36 vanaf kilometerpunt 0 tot kilometerpunt 1,1 en het kruispunt N36 - N35" recent door de gemeente ingediend, en besproken op de Ambtelijke Commissie van 14 maart ll. De gemeente zal eerstdaags in kennis worden gesteld van de beslissing van de Commissie. Het gemeentelijke project "Rioleringswerken en opschikkingswerken in de 20e Liniestraat" is momenteel opgenomen op het indicatief subsidieprogramma 2006-2009.

Anderzijds werd met het Investeringsprogramma 2004 ook het project 20583 "Collector Elle" opgedragen. Volgens de meest recente ramingen is met dit project een investeringskost gemoeid van ruim 360.000 euro. Dit project werd recent gepubliceerd, en de start van de werken is voorzien voor september 2006.

Door de gemeente zal in diezelfde regio op termijn ook nog het project "DWA-stelsel in de Gitsstraat - Oude Zeedijkstraat - Ieperstraat - Ellestraat", dat momenteel op het indicatieve subsidieprogramma is opgenomen, worden uitgevoerd.

Voor de sanering van de gemeente Torhout werden de projecten 96581 "Collector Vredelaan-Noordlaan" (ca. 2,4 mio euro) en 20172 "Collector Bakvoorde - Don Bosco" (ca. 0,55 mio euro) aan Aquafin opgedragen. Voor het project 96581 dat heel wat vertraging heeft opgelopen ten gevolge van de afstemming op andere werken, is het ontwerp intussen afgewerkt, zodat de werken later dit jaar na het verkrijgen van de noodzakelijke vergunningen zullen kunnen worden aanbesteed. Van het project 20172 is het technisch plan echter nog steeds niet goedgekeurd.

Voor het gemeentelijk project "Collector Vredelaan - Noordlaan; aanleg van RWA- en dienst-rioleringen in de Vredelaan, Noordlaan en Kortemarkstraat, vergroten RWA afvoer, bouwen overstort Oostendestraat" (W205108) dat gecombineerd wordt uitgevoerd met het Aquafin-project 96581, is de gewestelijke subsidie (4.056.797 euro) in augustus 2005 vastgelegd.

Wat de sanering van Lichtervelde betreft, zijn er geen bovengemeentelijke projecten meer voorzien. De gemeente voorziet nog wel enkele rioleringsprojecten, die echter maar weinig extra vuilvracht zullen saneren (37 IE).

Voor de sanering van de gemeente Hoogdele tenslotte, dient Aquafin nog het project 20174 (A+B) uit te voeren. Voor het A-deel van dit project (raming ca. 1,8 mio euro) werd recent het ontwerp afgewerkt. Na het verkrijgen van de noodzakelijke vergunningen kan dit project later dit jaar aanbesteed worden, en begin 2007 in uitvoering gaan. Gecombineerd met het B-deel zal de gemeente ook het gemeentelijke project "Gecombineerd dossier met Aquafin-project ' 20.174 Kortemark: Collector Bakvoorde - St. Henricus - Grijspeerdstraat (Gits)' - fase 2: Middenstraat - Koolskampstraat", waarvan de gewestelijke subsidie eind 2005 ook reeds is vastgelegd, uitvoeren.

Wat Diksmuide betreft, dient de sanering, gelet op de beperkte grootte van de lozingspunten, door de gemeente zelf te worden uitgevoerd. Of hieromtrent reeds concrete plannen bestaan, is bij het Vlaams gewest niet bekend.

Door de hogervermelde projecten zullen op relatief korte termijn in totaal zo'n 4.250 IE bijkomend worden aangesloten op een zuiveringsinstallatie.

Ondertussen werden in de Handzamevallei ook reeds een 80-tal IBA's (Individuele Behandeling van Afvalwater) door particulieren gebouwd. De bouw ervan werd ondersteund door een gemeentelijke en gewestelijke subsidie.

4. Bij de opmaak van de investerings- en subsidiëringsprogramma's wordt er overlegd met de gemeenten.

Het voorbije jaar werden bovendien de voorstellen van zoneringsplannen opgemaakt en voorgelegd aan de gemeente.

Na het definitief vaststellen van de zoneringsplannen zal het duidelijk worden wie (gewest, gemeente, burger) waar verantwoordelijk is voor de verdere optimalisatie van de toestand in het gebeid en kunnen afspraken en uitvoeringsplannen gemaakt worden in het licht van de

doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 326
van 1 maart 2006
van **JAN PEUMANS**

Zone 30 - Variabele borden 30-70

De invoering van de zones 30 is een feit. Op sommige plaatsen waar men de zone voorzien heeft van variabele borden, doet zich echter een vreemde situatie voor, die ik hieronder kort zal schetsen.

Op een gewestweg met een snelheidsbeperking van 70 km/u (die aangeduid wordt met verschillende standaardborden C43) bevindt zich een variabele zone 30 die aangeduid wordt met variabele borden. De zone 30 is “niet actief”, de variabele borden geven met andere woorden aan dat de snelheidsbeperking 70 km/u bedraagt. Wanneer de weggebruiker de “niet actieve” zone 30 binnenrijdt, ziet hij m.a.w. het variabele bord dat de snelheidsbeperking van 70 km/u aangeeft. Wanneer hij de “niet actieve” zone 30 verlaat, ziet hij het variabele bord dat de snelheidsbeperking van 70 km/u opheft (= C45).

Amper 20 meter later ziet de bestuurder opnieuw een standaardbord C43, dat opnieuw een snelheidsbeperking van 70 km/u aangeeft.

De vraag rijst dan ook of het variabele bord dat de zone 70 opheft in die specifieke situaties niet overbodig is en zelfs verwarring in de hand werkt. In deze specifieke situatie lijkt een simpele uitschakeling van het betrokken variabele bord (ophef zone 70) logisch. Deze aanpassing zou eveneens misverstanden kunnen vermijden.

1. Op basis van welke motivatie komt men tot een dergelijke inrichting van de zone, nl. een opheffing van de zone 70 (door variabel bord) onmiddellijk laten volgen door een statisch bord dat de zone 70 opnieuw instelt?

Creëert een dergelijke situatie geen verwarring voor de weggebruikers?

2. Bestaat er een mogelijkheid om in deze concrete situatie het variabele bord dat de zone 70 opheft uit te schakelen, zoals hierboven geschetst?

Werden de technische aspecten en mogelijkheden van dergelijke aanpassing reeds onderzocht? Zo ja, met welk resultaat, zo neen, zijn er plannen in die richting?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 326 van 1 maart 2006

van **JAN PEUMANS**

1. Het einde van een zonereglementering dient steeds gesignaleerd te worden door een einde zonebord. Indien dit niet het geval zou zijn weet de weggebruiker niet dat hij die zone, in dit geval 70 km/uur, heeft verlaten.

Indien het einde van de zone 70 wordt gevolgd door een gewone snelheidsbeperking tot 70 km/uur dan geldt deze laatste snelheidsbeperking enkel op de betrokken weg, en slechts tot het volgende kruispunt.

Wanneer in een ruimer gebied met zowel gewest- als gemeentewegen een snelheidsbeperking tot 70 km/uur bestaat of wenselijk is, kan een uitgebreidere zone 70 gerealiseerd worden met in de totaliteit aanzienlijk minder verkeersborden. Er dient dan wel voor gezorgd dat deze grotere zone 70 een voldoende herkenbaarheid heeft voor de weggebruikers.

2. Indien verderop de beperking tot 70 km/uur enkel betrekking heeft op een wegvak, is het volgens de federale verkeersreglementering niet mogelijk op die plaats het einde van de zone 70 uit te schakelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 330
van 8 maart 2006
van **JAN LOONES**

Berekening mestquota - Oppervlakte kleine landschapselementen

Veel landbouwers in de Westhoek hebben, ter verfraaiing van het landschap, in de voorbije jaren hagen en houtkanten aangeplant, daarbij aangemoedigd door de overheid (provinciebestuur, gemeenten en Monumenten en Landschappen). Zo werden in de regio Ieper-Poperinge de voorbije tien jaar 192 landschapsbedrijfsplannen opgemaakt, goed voor 157.953 struiken, 4.241 hoogstammen en 1.025 fruitbomen.

De betrokken landbouwers voelen zich nu echter bedrogen door de gewijzigde houding van de Mestbank: terwijl ze aanvankelijk te horen kregen dat de oppervlakte van de aanplantingen niet zou worden afgetrokken om hun mestquota te berekenen, blijkt dit nu wel te gebeuren. Het gevolg is dat ze niet langer geneigd zijn om groen aan te planten, terwijl dit volgens hen toch zou moeten worden gestimuleerd, vooral op de minderwaardige gronden op de bedrijven.

Vanuit de VLM (Vlaamse Landmaatschappij) wordt bevestigd dat de Mestbank, onder Europese druk, sedert begin 2006 de wetgeving volgens de letter toepast: een houtkant en een heg zijn geen productieve oppervlakte en dus niet bemestbaar.

Het RLWH (Regionaal Landschap West-Vlaamse Heuvels), dat ondertussen een schrijven aan de minister van Landbouw richtte, vraagt om een oplossing voor deze impasse.

1. Is de minister op de hoogte van het schrijven van het RLWH (Regionaal Landschap West-Vlaamse Heuvels) aan zijn collega van Landbouw?
2. Zo ja, werd daarover intussen overleg gepleegd tussen beide ministers? Met welk resultaat?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 42) en aan minister Peeters (nr. 330).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 330 van 8 maart 2006

van **JAN LOONES**

1. Ik ben op de hoogte van het schrijven van het Regionaal Landschap Westvlaamse Heuvels (RLWH) aan minister-president Leterme. Het RLWH heeft ook mij aangeschreven voor de door u aangehaalde problematiek. Ik heb betreffende deze problematiek reeds geantwoord op vragen nr. 66 van Vlaams volksvertegenwoordiger Jos De Meyer en nr. 724 van Vlaams volksvertegenwoordiger Stefaan Sintobin.
2. In overleg met minister-president Leterme heb ik de RLWH volgend antwoord gegeven.

Op 21 oktober 2005 (B.S. 10 januari 2006) werd door de Vlaamse regering een nieuw besluit betreffende de beheersovereenkomsten genomen, waaraan ik bij ministerieel besluit van 21 oktober 2005 (B.S. 13 februari 2006) uitvoering gaf.

In het ministerieel besluit wordt gesteld dat:

1° Er geen meststoffen met inbegrip van bemesting door beweiding of slib afkomstig van rioolwaterzuiveringsinstallaties, mogen worden aangebracht op de beschermingsstrook in het kader van het beheerspakket perceelsrandenbeheer milieu of natuur (M.B. art. 26, 4° respectievelijk art. 28, 4°).

2° Er geen meststoffen of slib afkomstig van rioolwaterzuiveringsinstallaties mogen worden aangebracht in het landschapselement bij het beheerspakket herstel, ontwikkeling en onderhoud van houtige landschapselementen of in het bestaande landschapselement in het kader van het beheerspakket onderhoud van bestaande houtige landschapselementen (M.B. art. 30, 6° en art. 32, 4°).

Deze bepalingen zijn duidelijk. Wie vergoed wordt om niet te bemesten kan de oppervlakte waarop de beheersovereenkomst slaat logischerwijze ook niet aangeven als te bemesten cultuurgrond.

Maar laat ons redeneren met gezond verstand. Ik ben van oordeel dat de kleine landschapselementen hagen of bomen (bv. knotwilgen), indien ze éénrijig zijn geen ruimte innemen en er dus geen aftrek van oppervlakte nodig is. In de meeste gevallen zijn ze zelfs vergelijkbaar met weideafsluitingen.

In het nieuwe mestdecreet zou ik desbetreffend niets nuttigs kunnen toevoegen. Immers, indoen men de meststoffen die men niet mag opbrengen op basis van een beheersovereenkomst zou mogen opbrengen op de rest van het perceel zou dit tot gevolg hebben dat er sprake is van overbemesting. En dit wil ik uiteraard vermijden in het kader van de zorg voor de kwaliteit van oppervlakte- en grondwater.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 331
van 8 maart 2006
van **HILDE CREVITS**

Jaagpaden - Vergunningenbeleid

Op 1 juli 2004 fuseerde de oude NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen met een deel van de administratie Waterwegen en Zeewezen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot een nieuw extern verzelfstandigd agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z). Dit is een uitvoeringsgerichte Vlaamse overheidsdienst die beschikt over een eigen rechtspersoonlijkheid en waarop de Vlaamse Regering toezicht uitoefent.

De in Vlaanderen gelegen waterwegen alsook de ernaast gelegen gronden, uitgezonderd de waterwegen beheerd door de havens en De Scheepvaart NV, vallen onder het beheer van deze nieuwe organisatie.

De missie van Waterwegen en Zeekanaal NV is het duurzame en dynamische beheer van haar waterwegen en gronden met het oog op het stimuleren van hun multifunctioneel gebruik.

Sinds de oprichting van de nieuwe structuur is het gebruik van de jaagpaden langs kanalen echter een dure en administratief ingewikkelde zaak geworden.

Voor het gebruik van de jaagpaden moet nu jaarlijks een vergunning worden aangevraagd. Tevens dienen er elk jaar administratiekosten voor een bedrag van 60,50 euro betaald te worden. Dit is een zware financiële en administratieve last voor onder meer de landbouwers die gronden liggen hebben langs de kanalen, de hengelaars die langs de jaagpaden gaan vissen, de recreanten en de personen die beroepshalve gebruikmaken van de jaagpaden en staat mijns inziens haaks op het principe van de administratieve vereenvoudiging.

1. Om hoeveel vergunningen gaat het precies?
2. De Vlaamse Regering oefent toezicht uit op het extern verzelfstandigd agentschap NV Waterwegen en Zeekanaal.

Werd de Vlaamse Regering in die hoedanigheid geraadpleegd over de beslissing van de NV Waterwegen en Zeekanaal om de procedure tot aanvraag voor een vergunning te wijzigen?

3. Op welke wijze strookt de beslissing van de NV Waterwegen en Zeekanaal met de principes van de administratieve vereenvoudiging?

Beschikt de Vlaamse Regering over mogelijkheden om de beslissing ongedaan te laten maken en overweegt zij om deze toe te passen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 331 van 8 maart 2006

van **HILDE CREVITS**

Vooraf weze vermeld dat het hier geen vergunningen betreft, waarvoor de toekenning wordt geregeld overeenkomstig een aparte regelgeving van de Vlaamse Regering, maar toelatingen die overeenkomstig het scheepvaartreglement door de beheerder van de waterweg worden afgeleverd, betreft.

1. Op jaarbasis werden 416 toelatingen afgeleverd door de territoriale afdelingen van W&Z.
2. De procedure tot aanvraag van een toelating werd niet gewijzigd. Overeenkomstig de door de Raad van Bestuur van W&Z op 14 mei 2003 genomen beslissing en het uitvoerend besluit van de Voorzitter van de Raad van Bestuur van 06 oktober 2003, wordt voor dergelijke dossiers een beheerskost van 50 EUR (excl. BTW) aangerekend.
3. Het principe van de administratieve vereenvoudiging kan niet voorbijgaan aan het feit dat de regelgeving de mogelijkheid om van het jaagpad gebruik te maken, onderwerpt aan het afleveren van een toelating. Het gebruik van de jaagpaden dient duidelijk aan beperkingen onderworpen. De jaagpaden zijn aangelegd in functie van het beheer van de waterweg (toezicht, inspectie, onderhoud, herstellingen, optreden bij calamiteiten, ...). Daarnaast wordt op deze jaagpaden het medegebruik door fietsers en voetgangers toegelaten. Voor het overige is elk ander gebruik van het jaagpad niet toegelaten, tenzij hiervoor een toelating wordt bekomen. Waterwegen en Zeekanaal treedt op dat vlak restrictief op.

Aan de hierna genoemde personen en instanties worden toelatingen afgeleverd zonder het aanrekenen van de beheerskost:

- personeelsleden van het agentschap W&Z, in de uitoefening van hun opdracht;
- personen en/of instanties die in opdracht van W&Z werken;
- personeel van nutsmaatschappijen die de jaagpaden moeten berijden voor hun controleactiviteiten;
- personeel van andere openbare diensten voor de uitoefening van hun opdracht;
- personen met een blijvende invaliditeit van 66% of meer, in het bijzonder vissers.

Daarnaast tracht Waterwegen en Zeekanaal als kostenbewuste instelling, de kost voor de behandeling van de dossiers door te rekenen inclusief BTW.

Het is de decreetgever die de bevoegdheid tot het vaststellen van de tarieven aan W&Z heeft toegekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 332
van 8 maart 2006
van **STEFAAN SINTOBIN**

Fietspad N305 Meulebeke - - Timing

Al geruime tijd vraagt de lokale overheid in Meulebeke een fietspad langs de drukke gewestweg N305, beter bekend als de Gentstraat. Deze weg verbindt het centrum van Meulebeke met dat van Dentergem.

Het gemeentebestuur van Meulebeke diende jaren geleden al een aanvraag in voor dit fietspad. Toenmalig minister Steve Stevaert gaf hiervoor al drie jaar geleden de goedkeuring! De noodzaak van dit fietspad wordt door niemand in twijfel getrokken.

1. Erkent ook de minister de noodzaak van dit fietspad?
2. Wanneer mag dit fietspad verwacht worden?
3. Is hiervoor al een tijdspad uitgetekend?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 332 van 8 maart 2006

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Het is reeds lang een gemeenschappelijk standpunt van gemeente én gewest dat het noodzakelijk is een fietspad te voorzien langs de N305.
2. De realisatie van dit fietspad gebeurt via de module 13, namelijk “De subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen.”.
De module hiervoor dient te worden ondertekend worden door drie gemeenten, namelijk de gemeenten Dentergem, Oostrozebeke en Meulebeke.
De verschillende gemeenten moeten een conform verklaard mobiliteitsplan hebben om modules voor convenantgebonden projecten te kunnen afsluiten met het Vlaamse Gewest.
De gemeenten Oostrozebeke en Dentergem hebben sedert 2002 een conform verklaard mobiliteitsplan. De gemeente Meulebeke heeft pas sedert 13 juni 2005 een conform verklaard mobiliteitsplan.
Het initiatief voor dit project ligt dus bij de gemeenten. Binnenkort zal dan ook door de gemeenten voor de opmaak van de startnota een ontwerper worden aangesteld.
Na de goedkeuring van de startnota in de Provinciale Auditcommissie, kan de projectnota worden opgemaakt. Na goedkeuring van de projectnota kan het definitieve ontwerp worden opgemaakt en de aanbesteding volgen.
In mei 2001 is door de gemeenten Dentergem, Oostrozebeke en Meulebeke de vraag gesteld naar 100% subsidie voor de aanleg van fietspaden langs de N305.
Hierop werd door onze afdeling een brief gestuurd naar deze gemeenten met het antwoord dat de aanleg van de fietspaden konden genieten van 100% subsidie indien zij deze fietspaden zelf aanlegden op haar grondgebied door middel van het afsluiten van de module 13.
3. Het is moeilijk om een tijdspad uit te tekenen voor dit project, aangezien we nog maar in de beginfase zitten van de volledige procedure.
Ook zullen voor de aanleg van het fietspad mogelijks onteigeningen dienen te gebeuren, wat het vooropstellen van een exacte timing onmogelijk maakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 333
van 8 maart 2006
van **GILBERT BOSSUYT**

Waterwegen West-Vlaanderen - Recreatieve projecten

Sedert enige tijd zijn Waterwegen en Zeekanaal NV, samen met de NV De Scheepvaart, de beheerders van de bevaarbare waterwegen en watergebonden gronden. Zij krijgen hiervoor een subsidie van het Vlaams Gewest om hun opdrachten uit te voeren.

Eén van deze opdrachten is de recreatieve functie van de bevaarbare waterlopen. De waterlopen hebben een brede waaier van recreatieve gebruiken die zich zowel op het water als aan de landzijde voordoen. De pleziervaart neemt nog steeds toe en is vooral vragende partij voor accommodaties aan wal. Het jaagpad kent een stijgend intensief gebruik door fietsers en voetgangers. Er is eveneens een stijgende vraag om nieuwe oeververbindingen te realiseren.

1. Welke investeringen worden er in 2006 in West-Vlaanderen uitgevoerd door Waterwegen en Zeekanaal NV ten behoeve van de recreatie in de ruime betekenis van het woord?

Voor welke bedragen?

2. Welke projecten staan nog op de wachtlijst om in de periode 2007-2009 uitgevoerd te worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 333 van 8 maart 2006

van **GILBERT BOSSUYT**

1. In 2006 zijn de hiernavolgende investeringen met recreatieve inslag gepland in West-Vlaanderen:

- Kanaal Gent-Brugge, fiets- en voetgangersbrug te Beernem, 1.262.000 euro.
- Leie, Collegebrug te Kortrijk, 3.500.000 euro.
- IJzerbekken, aanmeersteiger te Veurne, 167.000 euro.

2. Voor de periode 2007-2009 staan de hiernavolgende investeringen op de wachtlijst:

- Kanaal Ieper-IJzer, fiets- en wandelpad en meerplaatsen Oostkaai Ieper, 350.000 euro.
- Kanaal Brugge-Oostende, fietspad LF1 Waggelwater-Nieuwwege, 585.000 euro.
- IJzer, heraanleg jaagpad, sluizencomplex Nieuwpoort-jachthaven VVW Westhoek, 250.000 euro.
- IJzer, herstellen jaagpad Roesbrugge-Fintele, 250.000 euro.
- IJzer, fiets- en wandelpad en meerplaatsen, 200.000 euro.
- Kanaal Plassendale-Nieuwpoort, verlengen fietspad tussen Rattevalle en Nieuwpoort, 400.000 euro.
- Kanaal Ieper-IJzer, veiligheidsstrook fietsers, 450.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 334
van 8 maart 2006
van **GILBERT BOSSUYT**

Waterwegen West-Vlaanderen - Oeverherstel

Sedert enige tijd zijn Waterwegen en Zeekanaal NV, samen met de NV De Scheepvaart, de beheerders van de bevaarbare waterwegen en watergebonden gronden. Zij krijgen hiervoor een subsidie van het Vlaams Gewest om hun opdrachten uit te voeren.

Eén van deze opdrachten is het onderhoud van de oevers ter beveiliging van de aangelanden, maar ook hun ecologische functie als onderdeel van het ecologisch netwerk.

1. Welke investeringen worden er in 2006 in West-Vlaanderen uitgevoerd door Waterwegen en Zeekanaal NV om de oevers te herstellen en hun ecologische functie te versterken? Voor welke bedragen?
2. Welke projecten staan nog op de wachtlijst om in de periode 2007-2009 uitgevoerd te worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 334 van 8 maart 2006

van **GILBERT BOSSUYT**

1. In 2006 is voorzien om de afgekalfde oevers van de Leie tussen Menen en Wervik te herstellen, voor een bedrag van 1.100.000 euro. De nieuwe oevers zullen volgens de principes van natuurtechnische milieubouw worden uitgevoerd.
2. In de periode 2007-2009 zullen deze inspanningen op de Leie worden verder gezet. De locaties zullen vooral worden bepaald in functie van de dringendheid van de herstelling op gebied van veiligheid en ecologisch belang.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 335
van 8 maart 2006
van **GILBERT BOSSUYT**

Niveau-3-projecten West-Vlaanderen - Stand van zaken

De gemeenten en provincies kunnen vrijwillig samenwerkingsovereenkomsten afsluiten met het Vlaams Gewest op het vlak van milieu. In ruil voor het uitvoeren van een aantal taken krijgen ze financiële en inhoudelijke ondersteuning van de Vlaamse overheid.

Het model van samenwerkingsovereenkomst “Milieu als opstap naar Duurzame Ontwikkeling” voorziet in de mogelijkheid om een niveau 3-project in te dienen.

1. Dit project doorloopt een specifieke procedure vooraleer het goedgekeurd wordt door de minister. Voor 15 januari moet een projectnota opgemaakt worden, een evaluatie volgt, waarna een uitgewerkte projectnota wordt ingediend bij de Vlaamse administratie. Concreet volgt de goedkeuring van het niveau 3-project uiterlijk één jaar na de indiening van de eerste projectnota.
2. Welke niveau 3-projecten werden reeds door de minister goedgekeurd en voor welk bedrag?
3. Waarom zijn sommige niveau 3-projecten (nog) niet goedgekeurd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 335 van 8 maart 2006

van **GILBERT BOSSUYT**

In het kader van de Samenwerkingsovereenkomst kunnen inderdaad niveau 3-projecten worden ingediend. Het gaat hierbij niet enkel om gebiedsgerichte projecten, maar ook om doelgroepgerichte projecten.

De provincie West-Vlaanderen heeft tot nu toe 3 gebiedsgerichte projecten ingediend.

In het kader van de samenwerkingsovereenkomst 2002-2004:

- de Oudlandpolder is begin 2005 van start gegaan (bedrag: 249.563 euro).

In het kader van de samenwerkingsovereenkomst 2005-2007:

Volgende projecten werden ingediend – de procedure is momenteel nog lopende:

- het project "Leievallei tussen Wervik en Kortrijk" wordt aan de minister ter ondertekening voorgelegd na ontvangst van de ondertekende overeenkomst van de provincie (bedrag: 247.415 euro);
- het project "Dorpen tussen Leie en Schelde" ligt voor advies bij de Inspectie van Financiën (bedrag: 249.240 euro).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 336
van 8 maart 2006
van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

Brug Steenbrugge - Vervanging

Op maandag 13 en dinsdag 14 februari was de brug van Steenbrugge bij Brugge defect. Gevolg: ellenlange files en uren vertraging. De brug ligt immers op de belangrijke verbinding Oostkamp-Brugge. Maar zelfs als ze niet defect is, zorgt de verouderde brug voor eindeloze files: dagelijks gaat zij gemiddeld 20 keer open voor de binnen- en pleziervaart. "Hij gaat zelfs open voor moeder eend", hoor je hier en daar.

De brug is 35 jaar oud en tot op de draad versleten. Zij moet dan ook dringend vervangen worden. Een nieuwe halfhoge brug zou enkel nog voor vrachtvervoer (10%) moeten opengaan, wat het fileleed sterk zou verminderen. Vijfentwintig jaar geleden reeds werden de huizen in de omgeving onteigend om zo'n brug mogelijk te maken.

De huidige files belemmeren uiteraard ook een vlot openbaar vervoer. Vanaf Brugge is de Baron Ruzettelaan een optimale busbaan. Aan de brug is in randparking voorzien....dergelijke goede investeringen komen door de huidige brug niet tot een volledig rendement.

Dit dossier zou door de administratie van de Bovenschelde prioritair behandeld moeten worden. Ik stel echter vast dat er al jaren getalmd wordt.

Kortom, een nieuwe brug lost het fileleed op, bevordert het openbaar vervoer, zorgt voor een vlotte pleziervaart,... Soms zijn zowel Steenbrugge als Moerbrugge (Oostkamp) afgesloten. Dan is Moerbrugge niet meer bereikbaar voor brandweer of ziekenwagens. De gemeentebesturen van Brugge en Oostkamp zijn sinds jaren vragende partij.

Kan de minister dan ook bevestigen dat de brug opnieuw op het investeringsprogramma wordt gezet?

Kan de minister medelen hoeveel keer de bruggen van Steenbrugge en Moerbrugge opengingen in 2004 en 2005?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 336 van 8 maart 2006

van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

De huidige brug van Steenbrugge hindert inderdaad de doorstroming van het wegverkeer, maar betekent eveneens een hinder voor het scheepvaartverkeer.

De brug dateert van 1960 en heeft sedertdien enkele grondige herstellingen moeten ondergaan.

In de voorbije jaren is deze brug reeds verschillende malen ter sprake gekomen, meer in het bijzonder kaderend in de problematiek van de zuidelijke ontsluiting van Brugge, waarin de stad Brugge in het recente verleden het voortouw nam. Hierbij moet worden gesteld dat de visie omtrent het verkeer over de brug en de aansluitende wegen, in de voorbije jaren meermaals werd gewijzigd.

Eerder werd bij de voorontwerpplannen een nieuwe beweegbare brug ingetekend.

Nadien werden enkele lengteprofielen uitgeprobeerd om een vaste brug te kunnen bouwen. De hellingen zouden vrij steil moeten worden, plaatselijk ongeveer 7 %, wat voor fietsers veel is. Een halfhoge brug reduceert deze hellingen tot ongeveer 5 %.

Dit project zit dan nog in de voorontwerpfase, waarbij nog verder overleg met de lokale besturen gewenst is, waardoor de bouw van deze brug op kort termijn niet mogelijk is. Zo is er nog geen definitieve keuze tussen een halfhoge beweegbare brug of een vaste brug met relatief sterke helling.

Het aantal keren dat de bruggen Steenbrugge en Moerbrugge worden geopend, wordt door de waterwegbeheerder niet afzonderlijk bijgehouden.

Wel kan een idee van het aantal bewegingen worden gevormd aan de hand van het aantal schepen dat in de Doortocht Brugge, met in het bijzonder Sluis Dammepoort, passeert.

Hierbij de evolutie van de laatste 5 jaar:

<i>Totaal aantal schepen per jaar – Doortocht Brugge - Dammepoortsluis</i>				
2001	2002	2003	2004	2005
2680	2804	3287	3205	3765

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 337
van 8 maart 2006
van **HELGA STEVENS**

Schelde Gentbrugge-St.-Amandsberg - Uitbaggering (2)

Ik verwijs naar schriftelijke vraag nr.128 van 13 januari 2006 over de problemen rond de Zeescheldearm in Gentbrugge-Sint-Amandsberg.

1. Eén van de argumenten die vaak aangehaald worden om te baggeren, is de mogelijke kombergingsfunctie. Dit zou nuttig zijn bij hoge bovendebieten en zware stormtijden. Door het slib is er geen of minder sprake van een buffer bij overstromingen. Uit het antwoord van de minister blijkt dat er geen concrete plannen zijn om te baggeren.

Zijn de baggerwerken gezien deze kombergingsfunctie toch niet aangewezen?

Zo neen, wordt dit overstromingsgevaar onvoldoende hoog ingeschat of is er een alternatief om het overstromingsgevaar af te wenden?

2. Naast visuele hinder en geurhinder zijn er ook enkele meldingen over vochtproblemen in kelders. Inwoners van Gentbrugge en Sint-Amandsberg in de buurt van de Schelde zouden meer en meer last hebben van opstijgend grondwater in hun kelders. Hun kelders zouden intussen immers lager liggen dan het waterniveau.

Is de minister op de hoogte van deze problematiek?

Zo ja, op welke wijze is hij op de hoogte gebracht van deze problematiek (studie / individuele meldingen aan administratie /...)?

Zo neen, lijkt een onderzoek naar aanleiding van deze meldingen niet aangewezen? Waarom wel of waarom niet?

3. Uit het antwoord op mijn vraag en contacten met de administratie leerde ik dat de geurhinder op termijn zal verdwijnen doordat de lozingen van afvalwater aangepakt worden. Volgens de administratie zou het, nadat de werken aan de collectoren beëindigd zijn, nog een kwestie zijn van enkele maanden tot een jaar voordat ook de geurhinder als gevolg van het historisch vervuilde slib weg zou zijn.

Engageert de minister zich om nog voor het einde van deze legislatuur na te gaan of het probleem van de geurhinder bij warm weer effectief verdwenen is?

4. Als er geopteerd wordt voor schorvorming, dan bestaat de mogelijkheid om dit te versnellen. Dit kan door het aanplanten van riet en andere ingrepen zoals het ophogen van het slib op bepaalde plaatsen.

Is er een studie uitgevoerd of aangevraagd naar de kostprijs van deze werken? Acht de minister dergelijke studie opportuun?

Zijn er in Vlaanderen gelijkaardige werken uitgevoerd die als voorbeeld kunnen dienen?

5. Uit het antwoord van de minister bleek dat hij aan de administratie gevraagd heeft een globaal plan op te maken.

Wanneer werd deze opdracht gegeven?

Binnen welke termijn mogen wij hiervan het resultaat verwachten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN INFRASTRUCTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 337 van 8 maart 2006

van **HELGA STEVENS**

1. Baggerwerken hebben hun effect op het kombergingsvermogen. De huidige toestand is evenwel zo dat de capaciteit voor komberging er in extreme omstandigheden van stormtij, nog is.

Het overstromingsgevaar wordt terdege ingeschat. Daarom dat in het kader van de actualisatie van het Sigmaplan werd beslist dat de veiligheid tegen overstromingen in het Zeescheldebekken te garanderen door middel van het verhogen van waterkeringen en het aanleggen van gecontroleerde overstromingsgebieden.

In het afwaarts gebied zullen gecontroleerde overstromingsgebieden worden aangelegd die een positief effect zullen hebben op de veiligheid.

2. De problematiek is een nieuw gegeven. Het is weinig waarschijnlijk dat het in de Schelde aanwezige slib een invloed heeft op de grondwaterstanden. Dit belet niet dat ik NV. Waterwegen en Zeekanaal heb gevraagd deze zaak nader te onderzoeken.
3. De evolutie van de geurhinder zal opgevolgd en geëvalueerd worden.
4. Een studie terzake werd nog niet opgedragen. Wel zal deze piste mee worden opgenomen in de afwegingen bij het uitwerken van een globaal plan. In Vlaanderen zijn nog geen dergelijke werken uitgevoerd.
5. De opdracht voor het uitwerken van een globaal plan werd recent gegeven. Er mag worden verwacht dat de eerste resultaten hiervan in het najaar beschikbaar kunnen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 338
van 10 maart 2006
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Waterbeheersing Zwinpolder - Voorstellen

In de regionale editie Brugge-Oostkust van het Nieuwsblad van 13 februari laatstleden, konden we lezen dat de gemeente Knokke-Heist aandringt op de plaatsing van een pompgemaal aan de monding van het Leopoldkanaal in Zeebrugge om wateroverlast op haar grondgebied te vermijden.

Naar aanleiding van een recente vraag van collega Erik Matthijs in dit verband (schriftelijke vraag 209 van 6 januari 2006 betreffende de evaluatie van de wateroverlast 2005 in Oost- en West-Vlaanderen, Websitebulletin, publicatiedatum 24/02/06), antwoordde de minister dat er gezocht wordt naar een alternatief, met name de plaatsing van een persleiding door het havengebied die het teveel aan water sneller en goedkoper zou laten gebeuren.

Dit alles wekt enige verbazing. Het plan dat de Internationale Zwincommissie tegen de verzanding van Het Zwin heeft uitgewerkt en dat momenteel uitvoering zou moeten krijgen in het kader van de Ontwikkelingsschets voor het Schelde-Estuarium 2010 (ProSes 2010), zag de omkering van de afwatering van de Zwinpolder immers als een mogelijke maatregel. Dus van onder andere het grondgebied van de gemeente Knokke-Heist, weg van de monding van het Leopoldkanaal in de richting van Het Zwin.

Het polderwater dat bij een dergelijke omkering van de richting van het afwateringsstelsel ter hoogte van de Willem-Leopolder geloosd zou worden in de mondinggeul van Het Zwin, zou door het spuien van die geul een betekenisvolle bijdrage leveren tegen de verzanding van dit uiterst waardevolle natuurgebied.

Hiermee zou uiteindelijk een win-winsituatie gecreëerd worden: enerzijds een betere waterbeheersing in de Zwinpolder dan thans het geval is, en anderzijds een vertraging van de verzanding van Het Zwin.

1. Kent de minister het voorstel van de Internationale Zwincommissie om de afwatering van de polders aan beide zijden van de Belgisch-Nederlandse grens te laten uitmonden in Het Zwin en kan hij het beknopt toelichten naar opzet en verwachte effecten?
2. Wat is de stand van zaken van de uitvoering van het plan van de Internationale Zwincommissie in het kader van de ProSes 2010?
3. Wat zijn de implicaties naar waterkwaliteit van de bovenvermelde optie?

Voldoet op heden de waterkwaliteit van de polderwaterlopen om in Het Zwin geloosd te worden en zo neen, wat zijn de voornemens om dit te verhelpen?

4. Zijn de vraag om een pompgemaal op het Leopoldkanaal te plaatsen en de verklaringen omtrent de aanleg van een persleiding door het Zeebrugse havengebied niet strijdig met het door de Internationale Zwincommissie aanbevolen met polderwater spuien van de Zwingel?
5. Bevinden zich in het af te wateren grondgebied van Knokke-Heist geen vogelrichtlijngebieden en is er krachtens artikel 6 van de Europese Habitatrichtlijn en artikel 36ter van het decreet natuurbehoud, vooraleer een pompgemaal of een persleiding met een effect op de waterhuishouding van die vogelrichtlijngebieden kan worden geplaatst, geen passende beoordeling nodig? Moet er ook geen MER (milieueffectrapport) opgemaakt worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 338 van 10 maart 2006

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Het advies van de Internationale Zwincommissie betreffende structurele maatregelen tegen de verzanding van het grensoverschrijdende natuurgebied Het Zwin, is mij bekend. Eén van de hierin voorgestelde structurele maatregelen tegen de verzanding van het krekensysteem van 'Het Zwin', bestaat uit het spuien met polderwater van de mondinggeul van 'Het Zwin'. Hiertoe zou het polderwater dat op heden op Nederlands grondgebied uit Zeeuws Vlaanderen rechtstreeks in zee wordt geloosd via het pompemaal te Cadzand-Bad en op Belgisch grondgebied uit de Zwinpolder wordt geloosd in het Leopoldkanaal, in de toekomst via een bergingsbekken of bergingsvijver worden geloosd in het krekensysteem van 'Het Zwin'. In totaal zou dan de afwatering van een 13.000 tot 17.000 hectare groot gebied in Nederland en een 7.000 hectare groot gebied in Vlaanderen in het krekensysteem van Het Zwin terechtkomen. Dit zou betekenisvol moeten bijdragen tot het open houden van de mondinggeul van Het Zwin. De omkering naar Het Zwin toe van de afwatering van de Belgische Zwinpolder en van de Nederlandse Zeeuws - Vlaamse polders houdt niet louter een structurele maatregel tegen de verzanding in, maar ook het herstel van het Zwin in zijn oorspronkelijke toestand van estuarien natuurgebied. Tot omstreeks het midden van de 19de eeuw mondden de waterlopen van de regio Brugge-Knokke-Sluis immers uit in het toenmalige Zwin. Dit herstel als estuarien natuurgebied schept ook heel wat nieuwe kansen aan de voor de zoet-zout- milieugradiënt typische organismen, in het bijzonder euryhaliene vissen en kreeftachtigen. Bovendien biedt de omkering van de afwatering van de Zwinpolder in de richting van Het Zwin, ook de mogelijkheid om de waterbeheersing in het gebied van de Zwinpolder (dit is onder meer het grondgebied van de Gemeente Knokke-Heist) aanzienlijk te verbeteren, zodat een win- win-situatie voor én waterbeheersing en natuurherstel zou ontstaan.
2. In uitvoering van de besluiten van de Nederlandse en Vlaamse regeringen betreffende de ontwikkelingsschets 2010 voor het Schelde-estuarium, werd door Projectdirectie ProSes vorig najaar de opmaak van een internationaal MER-rapport voor het behoud en de uitbreiding van Het Zwin als natuurlijk intergetijdengebied toegewezen aan een consortium van adviesbureaus, samengesteld uit o.a. Technum, Arcadis, Econnection, Alkyon, IMDC, Eco-consult en Resource Analysis. Op 21 maart 2006 werden tijdens de derde vergadering van de stuurgroep van dit MER-project reeds de voorstellen van de door te rekenen scenario's besproken. In de voorgestelde scenario's blijft het spuien van Het Zwin met polderwater nog steeds behouden als één van de te verder af te toetsen maatregelen.
3. Op dit ogenblik bestaan voor het lozen van het polderwater in Het Zwin geen kwaliteitseisen, noch normen. Wel zou het kunnen zijn dat via de lopende internationale MER - studie een aantal kwaliteitsvoorwaarden worden gesteld.

Op heden is de kwaliteit van het polderwater van de Zwinpolder redelijk slecht o.a. doordat het huishoudelijk afvalwater van de deelgemeente Westkapelle grotendeels terecht komt in één van de belangrijkste polderwaterlopen, de Zwinvaart, die dan als open riool fungeert. De bevoegdheid van de sanering van de oppervlaktewateren ligt echter bij de gemeenten, in het huidige geval Knokke-Heist, en Aquafin nv. Aquafin heeft momenteel het project 'pompinstallatie en persleiding Kalvekeetdijk' in voorbereiding. Door dit project moet de vuilvracht vanuit Westkapelle op de Zwinvaart tot nul worden herleid.

Normaliter moet het mogelijk zijn dat dit waterzuiveringsproject nog voor de effectieve uitvoering van het structurele maatregelenpakket voor het behoud en de uitbreiding van Het Zwin, aanvangt.

4. Het voorstel om de waterbeheersing in op het grondgebied van Knokke-Heist te verbeteren door het plaatsen van een pompgemaal op het Leopoldkanaal, komt van het agentschap Waterwegen & Zeekanaal. Deze optie werd opgenomen in het door de afdeling Water uitgewerkt bekkenbeheerplan. Het installeren van een persleiding doorheen het havengebied is een alternatief vanuit het oogpunt waterbeheersing. Van zodra het lopende internationaal MER-rapport voor het behoud en de uitbreiding van Het Zwin als natuurlijk intergetijdengebied definitief duidelijkheid zal scheppen omtrent de wenselijkheid van het spuien van Het Zwin met polderwater, zal ik een keuze maken tussen, hetzij het verder lozen van het polderwater van de Zwinpolder via het Leopoldkanaal in de Zeebrugse voorhaven, hetzij het omkeren van de afwatering van de Zwinpolder in de richting van Het Zwin. Vermits de resultaten van het MER – rapport op vrij korte termijn worden verwacht, wacht ik deze af om een beslissing te treffen.
5. Op het grondgebied van Knokke-Heist en binnen het ambtsgebied van de Zwinpolder bevinden zich
 - het bij Koninklijk Besluit van 27 september 1984 aangewezen watergebied van internationale betekenis 'het Zwinreservaat, te Knokke' in uitvoering van de wet van 22 februari 1979 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, in het bijzonder als woongebied voor watervogels, opgemaakt te Ramsar (Iran) op 2 februari 1971;
 - de bij besluit van de Vlaamse Regering van 17 oktober 1988 aangeduide speciale beschermingszone 'Het Zwin' (code BE 3.3) in de zin van artikel 4 van de Richtlijn 79/409/EEG van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979, houdende behoud van de Vogelstand;
 - het bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2002 (B.S. 17.08.2002) vastgesteld en bij beschikking van de Europese Commissie van 7 december 2004 (P.B. Europese Unie 29.12.2004) in de lijst van Gebieden van Communautair Belang opgenomen gebied in de zin van artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna 'Duingebieden inclusief IJzermonding en Zwin' (code BE2500001 - 25).

Het plaatsen van een pompgemaal of de aanleg van een persleiding die de afwatering van het grondgebied van Knokke-Heist kunnen versnellen en zo overstromingen tegengaan, kunnen eventueel een effect hebben op de waterhuishouding van de bovenvermelde speciale beschermingszones, in het bijzonder op de Europese Vogel- en Habitatrichtlijngebieden. Het is dan ook evident dat de installatie van deze infrastructuur moet worden onderworpen aan een passende beoordeling overeenkomstig artikel 6 van de Europese Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Immers vindt ook reeds een dergelijke passende beoordeling plaats van o.a. het met polderwater spuien van Het Zwin als onderdeel van de lopende internationale MER – studie voor het behoud en de uitbreiding van Het Zwin als natuurlijk intergetijdengebied.

Het plaatsen van een pompgemaal op het Leopoldkanaal of de aanleg van een persleiding doorheen het Zeebrugse havengebied, die beiden een invloed kunnen hebben op de waterhuishouding van Europese Vogel- en Habitatrichtlijngebieden en een Ramsargebied, behoren tot de rubriek 1c) uit de bijlage II bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, namelijk 'waterbeheersingsprojecten op onbevaarbare waterlopen (...) die gelegen zijn in of een aanzienlijke invloed kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied, met uitzondering van instandhoudings-, herstel- of onderhoudswerken', en kunnen dus MER-plichtig zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 339
van 10 maart 2006
van **MARCEL LOGIST**

Noordelijke ontsluitingsweg Tienen - Realisatie

In het kader van de uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Tienen en de invoering van een lussensysteem voor het doorgaand verkeer in Tienen lijken belangrijke aanpassingen noodzakelijk aan enkele belangrijke verkeersaders van de stad.

Het Vlaams Gewest is van mening dat in Tienen conform het doortochtprincipe in eerste instantie de aandacht dient te gaan naar de heraanleg van de vesten en pas in tweede instantie kan, volgens het Vlaams Gewest, gesproken worden over de aanleg van de reeds voorziene noordelijke ontsluitingsweg.

In Tienen is men echter van oordeel dat bij de heraanleg van de vesten de verkeersdruk op de aanvoerende wegen zal verhogen en de leefbaarheid hierlangs zal dalen. Aangezien deze wegen dicht bevolkt zijn, verkiest men in Tienen een vervroegde aanleg van de noordelijke ontsluitingsweg. Een tweede argument voor een vervroegde aanleg is de gewenste ruimtelijke ontwikkeling, met name de verbeterde ontsluiting/relatie tussen regionaal belangrijke plekken. Een “noordelijke verbindingsweg” zou de relaties tussen belangrijke aanvoerrassen zoals de brandweer, het recreatiedomein Houtenveld en Viander, ziekenhuiscampus St.-Jan en de oostelijke bedrijvzones merklijk verbeteren.

De aanleg van het eerste deel van deze ontsluitingsweg, met name tussen de Ambachtenlaan en de Diestsesteenweg, zou volgens de cel Verkeerstechniek en Mobiliteit het onderzoeken waard zijn voor de lokale verkeersstromen.

De stad Tienen wenst dit tracé dan ook op te nemen in het voorkeursscenario als een lokale verbindingsweg. De aanleg van het oostelijk deel van deze verbindingsweg kan worden onderbouwd via module 14, aangezien dit deel de ontsluiting uitmaakt van een nog niet gerealiseerd deel van de noordelijke bedrijvzone “Soldatenveld”.

Normaal kan hiermee het probleem op een pragmatische manier worden opgelost, alhoewel hierbij een deel van de uitgangsprincipes met voeten moet worden getreden, met name geen gelijktijdige aanleg van een doortocht én een omleidingsweg.

Vraag is of dit principe van het Vlaams Gewest wel kan worden volgehouden: kan men blijven spreken over enkel autobehersende maatregelen (zoals de heraanleg van de vesten) zonder enig alternatief te bieden voor het bestaande doorgaand verkeer?

Mijn vraag is dan ook of de minister het niet verantwoord acht om een dossier op te starten voor de realisatie van deze noordelijke ontsluitingsweg zoals die voorzien is op het gewestplan.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 339 van 10 maart 2006

van **MARCEL LOGIST**

Het conform verklaarde mobiliteitsplan van de stad Tienen voorziet in een doortochtherinrichting van de vesten op korte termijn. Hierbij wordt duidelijk geopteerd om de huidige 2x2 rijvakken om te vormen tot 2x1 rijvakken voor het auto- en vrachtverkeer en langsliggende busbanen, behalve op de kruispunten met de invalswegen.

Indien de verdeelfunctie van de (heraangelegde) vesten de bereikbaarheid van de bedrijvzones of de recreatieve zones na evaluatie onvoldoende zou garanderen, stelt het mobiliteitsplan dat de aanleg van een noordelijke ontsluitingsweg op de rand van het stedelijk gebied dient te worden overwogen. Een beheerste aanleg moet dan verhinderen dat (bijkomend) doorgaand verkeer wordt aangetrokken. Het mobiliteitsplan van de stad stelt dus zelf heel duidelijk dat de aanleg van deze noordelijke ontsluitingsweg als een lokale verbindingsweg, afhankelijk is van de realisatie en de verkeersimpact van de heraanleg van de vesten conform het doortochtprincipe, m.a.w. eerst de herinrichting van de vesten, daarna eventueel de aanleg van de noordelijke ontsluitingsweg. In de samenvattende tabel van prioritaire acties is de heraanleg van de vesten met realisatie van vrije busbanen voorzien op korte termijn. De aanleg van de noordelijke ontsluitingsweg staat als enige actie voorzien op lange termijn.

Tot op heden heeft het college van burgemeester en schepenen van de stad bij AWV geen afwijkende visie tegenover haar mobiliteitsplan kenbaar gemaakt en dus nog niet gevraagd naar een vervroegde aanleg van de noordelijke ontsluitingsweg.

De in opmaak zijnde ontwerpplannen voor de herinrichting van de vesten, in het kader van het wegwerken van de verschillende gevaarlijke punten op dit deel van de N3, proberen maximaal tegemoet te komen aan de principes die in het mobiliteitsplan gesteld zijn. Als bijkomend uitgangspunt bij deze herinrichting is echter ook steeds vooropgesteld dat de doorstroming en de verkeersafwikkeling er niet mogen op achteruit gaan. De heraanleg van de vesten mag geen verdringing betekenen van doorgaand verkeer van de secundaire wegen naar de wegen van lagere orde. Om dit te onderzoeken voert TV3V momenteel microsимуlaties uit.

AWV vindt het op dit ogenblik dan ook niet opportuun een dossier op te starten voor de realisatie van de noordelijke ontsluitingsweg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 341
van 10 maart 2006
van **WERNER MARGINET**

Recupel-bijdrage - Afwijkingsmogelijkheden

Sinds 1 juli 2001 bestaat er in België een inzamel- en recyclagesysteem voor afgedankte elektrische en elektronische apparaten, namelijk de “aanvaardingsplicht”. Aangezien milieubescherming en afvalbeheer gewestelijke materies zijn, wordt de toepassing van deze verplichting gereguleerd door verschillende decreten en ordonnanties.

Om de inzameling en de verwerking van afgedankte apparaten mogelijk te maken, wordt een recyclagebijdrage geïnd, de zogenaamde Recupel-bijdrage. Het bedrag van deze bijdrage varieert van productgroep tot productgroep. Het wordt berekend in functie van de bewerkingen nodig voor de recyclage. De bijdrage wordt gebruikt om de kosten te dekken die voortvloeien uit de inzameling, de sortering, het transport en de recyclage van afgedankte toestellen. De bedragen variëren vandaag tussen 0,10 euro inclusief BTW en 650 euro exclusief BTW en worden geïnd door de VZW RECUPEL.

Voor de invoerders en de fabrikanten van apparaten betekent dit dat ze verantwoordelijk zijn voor de terugname en de recyclage van de door de consument afgedankte apparaten. Om hieraan tegemoet te komen, kunnen ze ofwel lid worden van één of meerdere Recupel-sector - VZW's, ofwel een individueel afvalbeheersplan opstellen dat door de controlerende gewestelijke overheidsinstanties moet worden goedgekeurd.

Bij de bedrijven die aan import-export doen van goederen die onder de aanvaardingsplicht vallen doen, en dus ook aan de Recupel-bijdrage onderworpen zijn, rijzen echter problemen. Indien hun respectieve klanten goederen aankopen om deze rechtstreeks en onmiddellijk weer te exporteren, dan blijft de hele Recupel-procedure van toepassing terwijl deze producten in feite niet op de Belgische markt blijven.

Dit brengt een hele rompslomp met zich mee en een concurrentieel nadeel voor deze bedrijven.

1. Bestaat er reeds een mogelijkheid om af te wijken van de gewone procedure in dergelijke of andere specifieke handelsrelaties?
2. Bestaat de mogelijkheid om de invoer van onderworpen goederen die rechtstreeks naar de uitvoerder gaan te onttrekken aan deze verplichting?
3. Is er in de ons omringende landen een gelijkaardig systeem van toepassing? Zo ja, welk? Bestaan daar ook uitzonderingsregels op?
4. Ondervinden Vlaamse handelaars door de Recupel-regeling een concurrentieel nadeel?

Zo ja, zijn er reeds plannen of maatregelen om dit tegen te gaan?

5. Zijn er precedënten van afwijkingen door de VZW Recupel toegestaan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 341 van 10 maart 2006

van **WERNER MARGINET**

1. Sinds 1 juli 1999 is er een aanvaardingsplicht van kracht voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA). De producent of invoerder van nieuwe toestellen die op de Vlaamse markt worden gebracht, heeft 2 mogelijkheden om aan de wetgeving te voldoen. Hij kan een individueel plan opstellen of aansluiten bij een collectief systeem. In België is sinds 2001 het collectieve systeem Recupel operationeel. Indien men niet wenst aan te sluiten bij Recupel, kan men een individueel afvalbeheerplan indienen bij de OVAM. In dat plan moet dan opgenomen zijn op welke manier de aanvaardingsplicht wordt uitgevoerd. Een handleiding om een afvalbeheerplan op te stellen staat op de website van OVAM. Bij een collectief systeem betaalt de producent een milieubijdrage aan Recupel, die via de verkoopsketen wordt doorgerekend aan de klanten. Met deze milieubijdrage neemt Recupel de wettelijke taken over van de producent : rapportering aan de overheid, contracten met ophalers en verwerkers, informatiefolders, ...
2. In het collectieve systeem is er geen ruimte mogelijk voor een eventuele afwijking. In het kader van een individueel plan bestaat wél de mogelijkheid een ander systeem van financiering te voorzien. Meer bepaald kan het plan stipuleren dat de producten pas worden gefinancierd als ze in afvalfase komen.
3. De aanvaardingsplicht zoals van kracht in Vlaanderen, is gebaseerd op Richtlijn 2002/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 betreffende AEEA. Deze richtlijn moet in de 25 Europese lidstaten worden omgezet. Iedere lidstaat kan tot een bepaald niveau van deze richtlijn afwijken. Het is op dit ogenblik nog niet duidelijk hoe de Europese landen de richtlijn hebben omgezet en hoe er in de praktijk wordt mee omgesprongen.
4. Vlaamse handelaars ondervinden door de Recupel-regeling geen concurrentieel nadeel. Uiteindelijk is het een nul-operatie. De invoerder/producent is de eerste in de Belgische keten die een milieubijdrage vraagt aan de tussenhandelaar. Deze tussenhandelaar rekent deze milieubijdrage door aan de detailhandelaar en de detailhandelaar rekent deze bijdrage door aan de eindconsument. In principe betaalt de eindconsument de milieubijdrage. De invoerder/producent stort de milieubijdrage door naar het collectieve systeem (Recupel).
5. Bedrijven die elektrische en elektronische apparaten uitvoeren, waarop een bijdrage aan Recupel werd betaald, hebben recht op teruggave van de milieubijdrage. Recupel heeft hier speciale toetredingsovereenkomsten voor. Na aanvaarding van de teruggavevoorwaarden kan het bedrijf een verzoek tot teruggave van recyclagebijdragen indienen bij Recupel. Op het aangifteformulier geeft het bedrijf aan voor welke goederen en voor hoeveel goederen, per categorie, het recht op teruggave van recyclagebijdragen doen ontstaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 342
van 10 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Wachtbekkens Begijnenbeek - Stand van zaken

Op 3 december 2004 stelde ik een schriftelijke vraag over de wachtbekkens van de Begijnenbeek in Diest (vraag nr. 141, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 29 april 2005, blz. 874).

De minister antwoordde toen dat na de afronding van de oppervlaktewaterkwantiteitsmodellering de afdeling Water zal starten met de opmaak van een “Milieueffectenrapport voor het waterhuishoudingsproject in de vallei van de Begijnenbeek”. De resultaten van deze MER-procedure zouden midden 2005 beschikbaar moeten zijn.

Het was de intentie om onmiddellijk na de finalisering van het MER een definitief ontwerp te laten opmaken voor de realisatie van extra waterberging in het valleigebied door de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied. Daarnaast is het belangrijk dat ook de lokale waterbeheerders (gemeenten en provincies) in het kader van de deelbekkenwerking concrete maatregelen nemen om het water overstroom langer vast te houden.

1. Wat is de stand van zaken in deze aangelegenheid?
2. Wat zijn de concrete resultaten van de MER-studie?
3. Hoever staat het met de opmaak van het definitief ontwerp?
4. Welke maatregelen werden er reeds genomen voor de noodzakelijke wachtbekkens stroomopwaarts de Begijnenbeek?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 342 van 10 maart 2006

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het ontwerp-MER werd besproken op de plenaire vergadering van 14 maart 2006. Op zeer korte termijn zal het definitieve MER worden ingediend. De cel MER moet vervolgens binnen de 40 dagen na ontvangst het MER al of niet goedkeuren.
De milieueffectenrapportage heeft enige vertraging opgelopen ten opzichte van de oorspronkelijk voorziene timing omdat extra hydraulische berekeningen noodzakelijk waren. Door deze bijkomende berekeningen werden efficiëntere maatregelen geformuleerd die de kans op wateroverlast in Diest drastisch kunnen beperken.
2. In het MER werden 3 zones in het valleigebied weerhouden waar de realisatie van extra waterberging op een maatschappelijk en ecologisch verantwoorde wijze kan worden gerealiseerd. Uit het MER en de bijkomend uitgevoerde modelberekeningen blijkt duidelijk dat deze projecten de sterkste bijdrage leveren tot een afname van wateroverlast in Diest. Het is echter belangrijk dat in het volledige valleigebied de mogelijkheid tot waterberging behouden blijft en waar mogelijk wordt hersteld. De afdeling Water wenst de meest stroomafwaartse projecten zo snel mogelijk te realiseren. Hierdoor kan de veiligheid voor Diest worden verhoogd tot 100 jaar (bescherming tegen buien met een terugkeurfrequentie van éénmaal per honderd jaar). Voor de realisatie van het derde gecontroleerde overstromingsgebied is een beslissing over de afgraving van de (illegale) ophoging in het valleigebied noodzakelijk (juridisch dispuut). Door ook dit derde overstromingsgebied aan te leggen kan de veiligheid nog gevoelig worden verhoogd. Een overstroming zoals bij de neerslag situatie in september 1998 (retourperiode > 250 jaar) blijft echter problematisch.
3. Na afronding van het MER zal op korte termijn een opdracht worden opgestart om een definitief ontwerp op te maken voor de 2 meest stroomafwaartse projectgebieden op basis van de geformuleerde projectbeschrijvingen in het MER. Deze studieopdracht is trouwens voorzien op het investeringsprogramma 2006 van de afdeling Water. Na aanbesteding en gunning kan dan worden begonnen met de opdracht tot het opmaken van uitvoeringsplannen en -bestek.
4. Het MER benadrukt het belang van maatregelen stroomopwaarts (anti-erosiemaatregelen, buffering E314, behoud waterbergingscapaciteit valleigebied bovenlopen,...). De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van deze maatregelen is in eerste instantie de bevoegdheid van de provincie en de gemeentes. Het deelbekkenbeheerplan is het ideale planniveau om dergelijke maatregelen uit te werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 343
van 10 maart 2006
van **STEFAAN SINTOBIN**

Kruispunt R32-Meensesteenweg Roeselare - Verkeersveiligheid

In Roeselare staan momenteel langs de grote ring R32 ter hoogte van de Meensesteenweg borden om het kruispunt over te rijden met maximaal 30 km per uur, ook als men rechtdoor moet. Het is natuurlijk levensgevaarlijk om op een viervaksweg met 30 km per uur een kruispunt over te rijden, wanneer de voorsorteerstroken links en rechts weggezuken met 90 km per uur voorbijsteken.

Volgens de administratie Wegen en Verkeer (AWV) Kortrijk werden die borden er geplaatst om zich in te dekken tegen eventuele schade-eisen. Op één van de betonplaten op het kruispunt is er een beschadiging vastgesteld en blijktbaar zijn er geen kredieten voorhanden voor de herstelling, aldus AWV. Dergelijke beslissingen kunnen blijktbaar autonoom genomen worden bij AWV, zonder door een politieverordening onderbouwd te zijn.

1. Is de minister op de hoogte van dit dossier?
2. Wordt er in dit geval geen extra gevaarlijke situatie gecreëerd?

Moet bij dergelijke beslissingen de lokale politie niet worden betrokken?

3. Wanneer wordt het wegdek op dit kruispunt hersteld?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 343 van 10 maart 2006

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. De administratie Wegen en Verkeer (AWV) is op de hoogte van dit dossier.
2. Door AWV werd opdracht gegeven de beperking tot 30 km/uur te verwijderen.
Dit is intussen gebeurd.
Er blijft een progressieve snelheidsverlaging van 90 km/uur, over 70 km/uur naar 50 km/uur gehandhaafd.
Voor tijdelijke snelheidsbeperkingen is er geen aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer nodig. Overleg is uiteraard wel wenselijk.
3. Wanneer het wegdek zal worden hersteld, kan voor het ogenblik niet worden bepaald.
AWV onderzoekt samen met het Opzoekingscentrum van de Wegen (OCW) de juiste oorzaak van de verzakking van de betonplaten en de beste oplossing om de verharding te herstellen, rekening houdende met de gevoeligheid tot spoorvorming op dergelijke plaatsen. In functie van dit onderzoek en de beschikbare middelen zal de herstelling worden ingepland.

VLAAMS PARLEMENT**☐** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 344
van 10 maart 2006
van **JOS STASSEN**

Heraanleg N485 Temse-Kruibeke - Stand van zaken

In december vorig jaar antwoordde de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 174 in verband met de mogelijke heraanleg van de N485 op het grondgebied van de gemeenten Temse en Kruibeke: “De administratie Wegen en Verkeer heeft de gemeenten Kruibeke en Temse gevraagd om in navolging van de gemeente Beveren na te denken over de herinrichting van de N485 door het afsluiten van een module 16 van het mobiliteitsconvenantenbeleid. Op deze manier is een eerste aanzet gegeven tot het vinden van een oplossing voor deze gewestweg. In de loop van 2006 zal de problematiek verder worden behandeld op de gemeentelijke begeleidingscommissies. Een correcte termijn en raming kan nu nog niet worden gegeven.” (Websitebulletin, publicatiedatum 01/02/2006)

Dit antwoord staat in contrast met de verklaringen van de minister in de lokale pers, namelijk dat hij deze gevaarlijke gewestweg op vraag van de lokale CD&V-afdelingen snel verkeersveilig zou maken. De minister geeft hiermee aan dat hij deze problematiek op een lange(re) baan schuift.

Daarom lijkt een precisering van het antwoord van de minister aangewezen.

1. Wat houdt het afsluiten van module 16 van het mobiliteitsconvenant precies in voor de gemeenten Temse en Kruibeke?

Wat wordt er precies van de gemeenten verwacht?

2. Wanneer wordt of werd deze problematiek behandeld op de gemeentelijke begeleidingscommissies dit jaar?
3. Staat de heraanleg van de N485 in de gemeenten Temse en Kruibeke op het rollend programma van administratie Wegen?

Zo ja, voor welk bedrag en voor welke periode?

Zo neen, waarom heeft de minister dan publieke verklaringen afgelegd in verband met de heraanleg van de N485 op korte termijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 344 van 10 maart 2006

van **JOS STASSEN**

1. De module 16 van het mobiliteitsconvenantenbeleid handelt over de herinrichting van wegvakken die niet als doortocht kunnen worden beschouwd.

De verbintenissen vanwege de lokale overheid zijn de volgende:

- § 1 De lokale overheid verbindt zich ertoe om de kosten, verbonden aan volgende deelaspecten van de herinrichting van het wegvak, voor haar rekening te nemen:

- 1° levering en plaatsing van nieuwe stoepverharding en onderhoud ervan;
- 2° levering en plaatsing van het straatmeubilair en onderhoud ervan;
- 3° levering en plaatsing van het groen en onderhoud ervan.

De kosten voor deze herinrichting gaan als bijlage bij deze module en worden er verder gespecificeerd.

- § 2 De lokale overheid verbindt zich ertoe om binnen het kader van haar bevoegdheid alle stedenbouwkundige maatregelen te treffen ter vrijwaring van de verbindingsfunctie van de in artikel 3, §1, genoemde weginfrastructuur, zoals zal blijken uit de beslissingen en adviezen van de burgemeester en schepenen of van de gemeenteraad krachtens de artikelen 31-36, de artikelen 48-53, de artikelen 55-56 en de artikelen 59-60 van het meermaals gewijzigd decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

De overige partijen worden vooraf van deze maatregelen op de hoogte gebracht. Minimaal worden maatregelen genomen ter bestrijding van nieuwe bedrijfsbebouwing of andere lintbebouwing langs de nieuwe weginfrastructuur.

De VVM zal om advies worden gevraagd over deze maatregelen.

- § 3 De lokale overheid verbindt zich ertoe om vóór de ingebruikneming van de nieuwe weginfrastructuur een aanvullend verkeersreglement goed te keuren, dat van toepassing is op deze weginfrastructuur overeenkomstig artikel 2 en 3 van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer. Ze doet dat ter ondersteuning van deze module.

De vraag die reeds aan de gemeentes Kruibeke en Temse werd gesteld is, of zij bereid zijn gezamenlijk samen te werken met AWV om door middel van een module 16 een oplossing te zoeken voor de herinrichting van de N485 op hun grondgebied.

2. De problematiek is op 16 november 2005 een eerste maal besproken met de gemeente Kruibeke. De gemeente heeft een ontwerp-startnota opgemaakt voor het tracé op haar grondgebied. AWV heeft hierop opmerkingen geformuleerd en er bij de gemeente op aangedrongen contact op te nemen met Temse.
Tevens heeft AWV het kruispunt 'De Kraak' laten opmeten.
Dit project wordt samen uitgevoerd met de aanleg van fietspaden door de gemeenten via module 12.
3. De N485 staat ingeschreven op het indicatief 3-jarenprogramma op het jaar 2007 voor een bedrag van 2 miljoen euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 345
van 10 maart 2006
van **JOHAN DECKMYN**

Vlaamse Landmaatschappij - Gebruikscodes e-mailadressen

Op de webstek van de Vlaamse Landmaatschappij kunnen we lezen dat de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) een Vlaamse instelling is die het Vlaamse beleid ten uitvoer brengt. Er wordt ook vermeld dat de VLM valt onder de bevoegdheid van Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Aangezien de VLM als Vlaamse openbare instelling zich neutraal dient op te stellen, lijkt het niet aangewezen om e-mailadressen verbonden aan VLM te gebruiken in partijpolitieke publicaties. Nochtans moet ik vaststellen dat dit wel degelijk gebeurt.

Hierbij rijst de vraag of dit wel deontologisch verantwoord is. Het gebruik van e-mail-accounts van VLM voor partijpolitieke doeleinden leidt voor de burger immers tot grote onduidelijkheid betreffende het politieke profiel van deze Vlaamse openbare instelling.

1. Bestaat er bij de VLM een deontologische code voor dergelijke zaken?
2. Is men bij de VLM op de hoogte van het gebruik van haar e-mailkanalen bij partijpolitieke propaganda?
3. Welke maatregelen neemt de minister om dergelijke schending van de neutraliteit van een Vlaamse openbare instelling tegen te gaan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 345 van 10 maart 2006

van **JOHAN DECKMYN**

1. Op 21 januari 2004 werd binnen de VLM een gedragscode voor het gebruik van internet en e-mail door de personeelsleden van de Vlaamse Landmaatschappij van kracht.

De gedragscode van de Vlaamse Landmaatschappij is gebaseerd op de omzendbrief ICT/2003/01 van 25 maart 2003 betreffende de gedragscode voor het gebruik van internet, e-mail en prikborden voor de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De gedragscode die van kracht is binnen de VLM, voorziet niets omtrent het gebruik van e-mail accounts van de VLM (= ...@vlm.be) in publicaties of andere media die de neutraliteit van een Vlaamse openbare instelling in vraag kunnen stellen.

2. Na onderzoek is gebleken dat in een heel beperkt aantal gevallen, gebruik is gemaakt van e-mail accounts van de VLM in publicaties of media die zich in de privé-sfeer situeren.
3. Ik zal de VLM opdragen haar gedragscode rond het gebruik van internet en e-mail zodanig aan te passen dat in de toekomst het gebruik van e-mail accounts van de VLM in publicaties of media die de neutraliteit van een Vlaamse openbare instelling in vraag kunnen stellen, niet toegelaten wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 346
van 10 maart 2006
van **JAN ROEGIERS**

Aanbevelingen interne audit AWW - Logboeken

Op 8 november 2005 ondervroeg ik de minister in commissie over de aanbevelingen van de interne audit bij de administratie Wegen en Verkeer. De minister beloofde toen een aantal antwoorden schriftelijk te bezorgen. Vandaag, exact vijf maanden later, heb ik nog steeds geen antwoord mogen ontvangen (Handelingen C50 van 8 november 2005, blz. 15-24).

In aanbeveling A3 wordt aangehaald dat er een logboek per district wordt aangehouden. Wat verder bij de winterdienst III.1 staat dat er een strooi-actietabel en een digitaal register komt ter vervanging van het vroegere logboek. Er wordt ook aanbevolen dat er een logboek per district zou worden aangehouden.

1. Is het ene een vervanging van het andere?
2. Waarom staat er dan nog dat er een logboek per district moet worden aangehouden als het vervangen wordt door een strooi-actietabel en een digitaal register?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 346 van 10 maart 2006

van **JAN ROEGIERS**

De term “ logboek” komt nergens voor in de technische richtlijn betreffende de uitvoering van de winterdienst (LIN/AWV 2001/6).

In de technische richtlijn is er sprake van een register van de winterdienst. Voorheen was dit een gewoon boek waarin de gebeurtenissen, de in- en uitgaande gesprekken en de beslissingen nuttig voor de werking, werden geschreven.

Door het overschakelen op digitaal registreren en verder informatiseren, heeft dit register een andere vorm en functie gekregen.

De gegevens nuttig voor de winterdienstwerking worden nu in twee documenten genoteerd ; enerzijds de “strooiactietabel” en anderzijds “het digitaal register“.

Het logboek waarvan sprake in de aanbevelingen, wordt door beide genoemde documenten vervangen.

1. De Strooiactietabel

De “strooiactietabel” is een intranettoepassing waarop de beslissingen van de leiding worden genoteerd en waarop eveneens de verschillende fases van de uitvoering worden genoteerd tot de beëindiging van de actie. Dit is louter een communicatiemiddel om de gegevens en de stand van zaken kenbaar te maken aan alle rechtstreeks betrokkenen van de winterdienst.

2. Het digitaal register

Dit is een digitaal document waarin de volgende gegevens worden bijgehouden:

- Alle ontvangen en gegeven oproepen met vermelding van het tijdstip en een korte beschrijving van de inhoud.
- Het aanwezige personeel voor de uitvoering van de actie.
- Alle andere gegevens die nuttig kunnen zijn .

Dit register is via de server raadpleegbaar door alle leidinggevenden van het district.

De beide documenten zullen worden geïntegreerd in het nieuw te ontwikkelen programma voor de komende winter 2006-2007. Dit nieuwe computerprogramma wordt in alle districten van de administratie Wegen en Verkeer ingevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 348
van 10 maart 2006
van **JAN ROEGIERS**

Aanbevelingen interne audit AWW - Tachograafschijven

Op 8 november 2005 ondervroeg ik de minister in commissie over de aanbevelingen van de interne audit bij de administratie Wegen en Verkeer. De minister beloofde toen een aantal antwoorden schriftelijk te bezorgen. Vandaag, exact vijf maanden later, heb ik nog steeds geen antwoord mogen ontvangen (Handelingen C50 van 8 november 2005, blz. 15-24).

Er moet steeds een kopie worden genomen van de tachograaf. Bij de winterdienst III.1 staat dat er wordt afgestapt van het direct opvragen van de tachograafschijven.

Moet de tachograafschijf (of een kopie ervan) worden afgegeven of niet, en wat komt daarvoor dan in de plaats?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 348 van 10 maart 2006

van **JAN ROEGIERS**

De afrekening van de prestaties zal vanaf de komende winterdienst 2006-2007 niet meer gebeuren op basis van de tachograafschijven, dit in navolging van de werkwijze in de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen, waar de prestaties reeds op een digitale manier werden geregistreerd in de vorm van een strooiverslag.

De fasen van de prestaties worden via de klok van de PC in het winterdienstprogramma verwerkt. Het direct opvragen van de tachograafschijven heeft bijgevolg geen enkele zin, gezien er rechtstreeks digitaal wordt geregistreerd.

Deze manier van registratie is veel correcter dan het interpreteren van tachograafschijven, vermits het werkelijk aanbieden van de aannemer op de startplaats wordt geregistreerd in een strooiverslag.

Dit strooiverslag wordt dan op het einde van de dagprestatie door beide partijen "voor akkoord" ondertekend. Betwistingen zijn bijgevolg uitgesloten.

Deze werkwijze zal tegen de komende winter 2006-2007 in de uniforme bestekken voor het strooien worden voorzien voor alle districten in Vlaanderen.

De mogelijkheid om een tachograafschijf op te vragen zal echter nog behouden blijven in het nieuwe uniforme bestek van de winterdienst.

Het opvragen van de tachograafschijven zal enkel nog gebeuren bij eventuele betwistingen, gebeurlijke technische of elektrische pannes en andere mankementen die kunnen optreden bij het digitaal registreren van de prestaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 349
van 10 maart 2006
van **JAN ROEGIERS**

Aanbevelingen interne audit AWW - Prijsvraag en schadebestek

Op 8 november 2005 ondervroeg ik de minister in commissie over de aanbevelingen van de interne audit bij de administratie Wegen en Verkeer. De minister beloofde toen een aantal antwoorden schriftelijk te bezorgen. Vandaag, exact vijf maanden later, heb ik nog steeds geen antwoord mogen ontvangen (Handelingen C50 van 8 november 2005, blz. 15-24).

Bij punt III.2 staat dat de herstellingen die vroeger gebeurden via een prijsvraag, nu voor de autosnelwegen E17, E40 en E34 geregeld worden via een speciaal schadebestek.

Waarin bestaat het verschil tussen een prijsvraag en een schadebestek?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 349 van 10 maart 2006

van **JAN ROEGIERS**

Bij een prijsvraag worden voor één of meerdere schadegevallen offertes gevraagd aan een aantal aannemers. De prijsvragen gebeuren in toepassing van art. 17§2 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten (onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking) en bevatten minimale technische en administratieve voorschriften.

Thans worden de herstellingen uitgevoerd op basis van een bestek met uitgebreide administratieve en technische voorwaarden en geldig voor een periode van 1 kalenderjaar. Alle schadeherstellingen worden nu toevertrouwd aan dezelfde aannemer die als meest gunstige bidder werd weerhouden bij de openbare aanbesteding van deze schadeherstellingen. Dergelijke procedure laat een snellere herstelling van de schade toe en maakt ook de controle op de werken eenvoudiger.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 350
van 10 maart 2006
van **JOS DE MEYER**

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Bevaarbare waterlopen

In de provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zovele andere waterlopen speelt hierbij een belangrijke rol. Deze overstromingen tonen aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland. De uitzonderlijke neerslag is uiteraard de oorzaak.

Vandaar de noodzaak van een goede waterafvoer door baggeren en slibruimen van de waterlopen en het belang van goed onderhouden en stevige dijken.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2005 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, slibruimen, onderhoudswerken, enz.) uitgevoerd aan de bevaarbare waterlopen in de provincie Oost-Vlaanderen? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.
2. Welke werkzaamheden worden in 2006 aanbesteed? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 350 van 10 maart 2006

van **JOS DE MEYER**

1.

Leiebekken

•

Leie te Drongen. Herinrichting dijk van de Assels – 2^e fase. Kostprijs 200.000 euro.

- Leie. Onderwaterbulldozeren. Kostprijs 150.000 euro.
- Baggeren kruispunt Afleidingskanaal van de Leie en kanaal Gent-Oostende. Kostprijs 750.000 euro.

•

Boven-Schelde

•

Baggerwerken op het Westervak van de Ringvaart om Gent en afname en verwerking van de baggerspecie. Kostprijs 8.300.000 euro.

- Baggerwerken op het Noordervak van de Ringvaart om Gent en afname en verwerking van de baggerspecie. Kostprijs 3.800.000 euro.
- Bouwen van de nieuwe stuw te Asper – deelcontract 1. Kostprijs 3.056.000 euro.

Dender

•

Onderwaterbulldozeren. Kostprijs: 110.000 euro.

•

Zeeschelde

RO. Baasrode. Dijkversterking De Briel. Kostprijs 3.330,38 euro.

LO. Temse. Bouw geïntegreerde waterkering. Kostprijs 627.826,52 euro.

LO. Destelbergen. Dijkwerken tussen Heusdenbrug en Ringvaart. Kostprijs 645.234,62 euro.

Wetteren. Dijkwerken aan de voetgangersbrug. Kostprijs 484.797,20 euro.

GOG Kruibeke-Bazel-Rupelmonde. Bouw ringdijk. Kostprijs 668.972,57 euro.

Hamme. Bouw GOG (GGG) Lippensbroek. Kostprijs 693.846,15 euro. (*)

Onderhoud en dringende interventies op Zeeschelde en Durme. Kostprijs 1.898.269,50 euro.

Werkingskosten tijdelijk pompgemaal Kruibeke. Kostprijs 106.984,30 euro.

Onderhoud van dijken door middel van maaien en kappen van hout. Kostprijs 257.087,35 euro.

Durme

Plaatsen, in huur geven en bedienen van pompen op de Durme afwaarts Lokeren. Kostprijs 59.631,24 euro.

Werkingskosten pompgemaal Zele. Kostprijs 34.004,47 euro.

Onderwaterbulldozeren op de Durme. Kostprijs 156.236,99 euro.

2.

Boven-Schelde

•

Bouwen van de nieuwe stuw te Asper – deelcontract 2. Kostprijs 855.000 euro.

Dender-Moervaart

Onderwaterbulldozeren: Kostprijs 110.000 euro.

Durme. Herstel oeververdediging te Lokeren. Kostprijs 205.000 euro.

• **Zeeschelde**

Onderhoud en dringende interventies op Zeeschelde en Durme. Kostprijs 2.074.600 euro.

Werkingskosten tijdelijk pompgemaal Kruibeke. Kostprijs 172.000 euro (**)

Onderhoud van dijken door maaien en kappen van hout van Gentbrugge tot de monding van de Durme. Kostprijs 246.000 euro

GOG Kruibeke-Bazel-Rupelmonde

- voorbereidende werken uitwateringsluis en overloopdijk. Kostprijs 1.000.000 euro.
- bouw sluizen overloopdijk. Kostprijs 5.000.000 euro.
- profileren en aanbrengen open steenafsvalt binnendijks overloopdijk
Kostprijs 4.500.000 euro.
- Inrichtingsmaatregelen. Kostprijs 2.000.000 euro.

Wetteren. Dijkwerken Scheldedreef-Schellebelle. Kostprijs 1.500.000 euro.

Uitbergen. Dijkwerken Schellebelleveer tot oude Uitbergenbrug. Kostprijs 1.500.000 euro.

Durme

Plaatsen, in huur geven en bedienen van pompen op de Durme afwaarts Lokeren. Kostprijs 95.000 euro. (**)

Werkingskosten pompgemaal Zele. Kostprijs 36.400 euro.

Onderwaterbulldozeren op de Durme. Kostprijs 299.600 euro. (**)

(*) lastens de begroting 2005 AMINAL.

(**) voorziene bedragen voor werkjaar 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 351
van 10 maart 2006
van **JOS DE MEYER**

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Onbevaarbare waterlopen

In de provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zovele andere waterlopen speelt hierbij een belangrijke rol. Deze overstromingen tonen aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland. De uitzonderlijke neerslag is uiteraard de oorzaak.

Vandaar de noodzaak van een goede waterafvoer door baggeren en slibruimen van de waterlopen en het belang van goed onderhouden en stevige dijken.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2005 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, slibruimen, onderhoudswerken, enz.) uitgevoerd aan de onbevaarbare waterlopen eerste categorie in de provincie Oost-Vlaanderen? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.
2. Welke werkzaamheden worden in 2006 aanbesteed? Graag de omschrijving en de kostprijs per bekken.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 351 van 10 maart 2006

van **JOS DE MEYER**

1. Als bijlage vindt u een overzicht van de werken die in 2005 geheel of gedeeltelijk werden uitgevoerd. De vermelde bedragen zijn de gunningsbedragen. Daarnaast zijn ook een aantal dossiers vermeld die in 2005 werden vastgelegd, maar waarvan de uitvoering pas in 2006 zal worden aangevat. Het betreft meer bepaald de dossiers in Dendermonde en Erpe-Mere.
2. Als bijlage vindt u een overzicht van de werken die in 2006 werden gegund (herstel dak Dendermonde, aanleg overloopgebieden te Brakel), waarvoor de gunningsprocedure lopend is (slibruiming van de Zuidlede) of die in principe dit jaar worden aanbesteed. De vermelde bedragen zijn de best beschikbare ramingen. Daarnaast worden uiteraard ook de klassieke onderhoudswerken gegund. Tenslotte werkt de afdeling Water van mijn administratie ook nog verder aan een aantal dossiers die opgenomen zijn op het reserveprogramma. Als in de loop van het jaar budgettaire ruimte vrijkomt, kunnen zo extra projecten worden vastgelegd. Op dit reserveprogramma staan onder meer de ruiming van het slibontwateringsbekken te Eksaarde, de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden te Brakel en het vernieuwen van de roosters aan het gemaal te Dendermonde.

BIJLAGE

Overzicht werken 2005 + Overzicht werken 2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/351/antw.351.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 353
van 15 maart 2006
van **LUDWIG CALUWÉ**

Waterkeringspoort Lillo - Bediening

Op 28 februari kwam in Lillo omtrent 15.30 u het water over de dijk. De computertabellen hadden het niet aangekondigd, met als gevolg dat de waterkeringsmuur niet gesloten was toen het eerste water het dorpje Lillo binnen begon te stromen.

Uiteindelijk viel de schade mee omdat een burger met verantwoordelijkheidszin zich tot aan de waterkering kon begeven en zo de muur kon sluiten. Als gevolg van dit incident kwam aan het licht dat de taak om deze waterkeringsmuur te sluiten, bij een oudere persoon in dienst van de Stad Antwerpen ligt.

De districtsraad van Berendrecht, Zandvliet en Lillo vraagt nu aan zowel de Vlaamse overheid als het Antwerpse college om de situatie zoals die nu bestaat aan te pakken. Deze taak, die bijna op vrijwillige basis wordt vervuld, komt in het gedrang wanneer de huidige poortwachter ziek wordt of beslist er definitief mee op te houden.

1. Hoe is het sluiten van de verschillende waterkeringsmuren globaal georganiseerd?
2. Zal de situatie in Lillo zoals deze nu bestaat, behouden blijven?
3. Wat zijn de vereisten om voor deze taak in aanmerking te komen?
4. Wordt er, wanneer de huidige poortwachter beslist ermee op te houden, gezocht naar een andere “vrijwilliger”, of zal deze taak dan anders worden ingevuld?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 353 van 15 maart 2006

van **LUDWIG CALUWÉ**

1. Voor de globale organisatie betreffende het sluiten van verschillende waterkeringsmuren zijn de voorschriften opgenomen in "*Onderrichtingen bij optreden van stormtij of gevaarlijk stormtij in het Zeescheldebekken - periode 2005-2006*" van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV - afdeling Zeeschelde. Specifiek voor Lillo, bestaat een overeenkomst tussen de Stad Antwerpen en mevrouw C. Van Agtmael-De Lee uit Lillo daterend van 27 mei 1986. De overeenkomst handelt o.a. over de bediening van de waterkeringspoort van de haven van de gewezen gemeente Lillo. Deze moet buiten de regelmatige tijdstippen ook op bevel van de politie, van de afdeling Zeeschelde van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV en van de hoofdingenieur van het Gemeentelijk Havenbedrijf en de havenkapitein-commandant, in noodgevallen worden gesloten.
2. De situatie zoals ze nu is in Lillo, is gebaseerd op voornoemde overeenkomst tussen de Stad Antwerpen en mevrouw C. Van Agtmael-De Lee. Mevrouw C. Van Agtmael-De Lee engageerde zich er toe te allen tijde de havenpoort te bedienen, opdat elk gevaar van overstroming of onheil wordt uitgesloten. Deze overeenkomst dient zeker geëvalueerd te worden. Evenwel is dit een beslissing die door de Stad Antwerpen moet worden genomen wegens het feit dat de bediening van de havenpoort te Lillo een bevoegdheid is die eenduidig de stad toekomt.
3. De enige vereiste die wordt gesteld voor de uitoefening van poortwachter is het stellen van de waarborg dat in alle omstandigheden de volledige verplichtingen opgelegd door de overeenkomst worden uitgevoerd en dat door geen enkel beletsel de contractant zich aan zijn verplichtingen kan onttrekken.
4. De bevoegdheid tot het nemen van een beslissing in het geval de huidige "vrijwilliger" ermee ophoudt en het feit dat naar een opvolger zal worden gezocht, is een beslissing die door de Stad Antwerpen (Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen) dient te worden genomen. Op zich biedt de overeenkomst voldoende garanties voor een adequate bediening van de havenpoort van Lillo.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 371
van 24 maart 2006
van **VERA VAN DER BORGHT**

N8 Ninove-Brussel - Heraanleg

In het gecoördineerde antwoord van 10 april 2005 op mijn schriftelijke vraag van 4 maart 2005 betreffende de herinrichting van de N8 gewestweg tussen Ninove en Brussel, spreken de ministers elk hun steun uit voor de plannen zoals die voorliggen, zijnde de creatie van twee busrijvakken (één in elke richting), door twee rijvakken voor het autoverkeer te schrappen (één in elke richting) (vraag nr. 13, Bulletin nr.20 van 8 juli 2005, blz. 2298).

In mijn schriftelijke vraag van vorig jaar haalde ik reeds de vele bezwaren aan die geuit kunnen worden m.b.t. deze herinrichtingsplannen. Ze betreffen onder andere de vrees voor grote filevorming door een halvering van de capaciteit voor het autoverkeer op deze drukke gewestweg. Bovendien fungeert de N8 ook dikwijls als alternatief voor de E40 indien deze ter hoogte van Aalst niet meer toegankelijk zou zijn wegens verkeersongevallen en andere. Verder kan ook verwacht worden dat het verkeer wegens de files zijn toevlucht zal nemen tot sluiptwegen in de omliggende dorpskernen van Meerbeke, Gooik en Dilbeek. De geschatte tijdwinst voor de bussen bedraagt bovendien slechts zes à acht minuten, terwijl het autoverkeer zo'n kwartier lang moet aanschuiven op de Ninoofse ringwegen (N8) tijdens de ochtend- en avondspits. De grote investeringskosten voor de herinrichtingsplannen kunnen beter aangewend worden voor de heraanleg van de kruispunten van de N8 in Ninove met de Halsesteenweg en de Edingsesteenweg die al jaren aangekondigd wordt, maar opnieuw geschrapt werd van de lijst met weg te werken zwarte punten.

Alternatieven zijn, zoals reeds aangekaart, een vlottere verkeersdoorstroming op de Ninoofse ring door de heraanleg van de bovenvermelde kruispunten, het voorzien in een elektronische sturing van de verkeerslichten door bussen van De Lijn (ook "groene stroom" genaamd), langere afslagstroken aan de kruispunten, enzovoort. Bovendien kan de verkeersveiligheid ook verbeterd worden door de plaatsing van enkele flitscamera's langs het Ninoofse gedeelte van de N8, waar zich, in tegenstelling tot het traject op Vlaams-Brabants grondgebied, geen enkele camera bevindt. Het openbaar vervoer kan worden ondersteund, maar zoiets mag niet altijd ten koste gaan van de autobestuurders, waarvan velen genoodzaakt zijn om met de wagen naar het werk te gaan. Kan niet meer werk gemaakt worden van betere en snellere treinverbindingen met Brussel tijdens de spitsuren? Een snellere integratie van het Ninoofse station binnen het Gewestelijk Expresnet (GEN) zou hier een oplossing kunnen zijn.

Het protest tegen de plannen blijft groot, zowel bij de bevolking als bij de lokale bestuurders, over de partijgrenzen heen. Onlangs mochten de ministers trouwens ook een brief ontvangen waarin ikzelf en de burgemeesters van Ninove, Dilbeek, Brakel en Geraardsbergen nogmaals verzoeken de plannen niet door te voeren. De Ninoofse gemeenteraad nam met grote meerderheid op 15 december 2005 een motie aan waarin gevraagd wordt de huidige plannen niet door te voeren en alternatieve pistes te bewandelen.

Vorig jaar kondigde de minister een studie aan die dit jaar zou worden uitgevoerd, teneinde een definitief zicht te krijgen op de gevolgen van de herinrichting van de N8 voor de verkeerssituatie in de ganse regio. Niets zou dan nog de plannen in de weg staan voor de aanvang der werken in 2007.

1. Worden de herinrichtingsplannen nog steeds ondersteund?

Zo ja, welke antwoorden geeft de minister op de opgesomde bezwaren vanuit de lokale overheden en bevolking? Wanneer wordt de uitvoering van de plannen voorzien? Zijn de oorspronkelijke plannen nog steeds behouden of zijn er wijzigingen aangebracht? Wat is de kostprijs van de plannen? En hoe beoordeelt de minister de geschetste alternatieven?

Zo niet, hoe is de minister tot dit besluit gekomen?

2. Staat de aangekondigde studie nog steeds gepland voor 2006?

Zo ja, wanneer wordt ze uitgevoerd? Wat is de kostprijs? Wanneer kunnen de resultaten ervan worden voorgelegd?

Zo niet, waarom werd de studie geannuleerd of uitgesteld?

3. Is er geen overleg mogelijk met de federale minister bevoegd voor de NMBS om het openbaar vervoer vanuit Ninove met de trein beter te ondersteunen als alternatief voor de plannen voor de vrije busbanen?

Het station van Ninove zal nu pas ten vroegste na 2010 binnen het GEN worden geïntegreerd, kan dit in deze context niet vervroegd worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 371 van 24 maart 2006

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Naar aanleiding van de steeds terugkerende bezwaren tegen de geplande herinrichting van de N8 heb ik aan mijn administratie Wegen en Verkeer de opdracht gegeven om te onderzoeken of en hoe de doorstroming van het openbaar vervoer verbeterd kan worden zonder dat de aanleg van een busbaan over de hele lengte van de weg nodig is. Daarbij worden, naast het bestaande streefbeeld doorstromingsmaatregelen onderzocht ter hoogte van kruispunten en wordt nagegaan of het systeem van de zogenaamde 'tidal flow' perspectieven biedt om de capaciteit voor de verschillende vervoersmodi te optimaliseren. Dit onderzoek van de administratie zal op korte termijn aanleiding geven tot overleg over de geplande herinrichting van de weg.

Voor wat de uitvoering van de plannen betreft, is het voor het vak Roosdaal-Ninove onze ambitie om met de nodige onteigeningen nog dit jaar te starten en de uitvoering daarop zo spoedig mogelijk te laten volgen. De geraamde kostprijs bedraagt 6,3 miljoen euro.

Een volgende of gelijklopende fase betreft het vak Schepdaal (Dilbeek) tot het kruispunt Eizeringen (Lennik). Een eerste raming van dat project bedraagt 7,5 miljoen euro.

De geplande aanpak van die wegvakken past in het algemeen kader van herinrichting, waarvan de betere doorstroming voor het openbaar slechts één doelstelling is; daarnaast wordt nog beoogd:

- de aanleg van volwaardige fietspaden langs deze secundaire weg type III;
- het verbeteren van de verkeersleefbaarheid in de bebouwde omgevingen met maximale aandacht voor plaats en ruimte voor de langsbewoners en voetgangers;
- vernieuwen van de waterafvoer, voorzien van bufferbekkens en realisatie van een gescheiden afvoerstelsel;
- verbeteren van de verkeersveiligheid door herinrichting van kruispunten en realisatie van een middenberm (ook - gedeeltelijke - afkoppeling van sommige kleinere zijstraten);
- het realiseren van terugkeerpunten om de bereikbaarheid van alle functies te garanderen;
- volledig structureel onderhoud van de wegverharding.

In het overleg met de betrokken partners zijn steeds een aantal (rand)voorwaarden voor ogen gehouden met betrekking tot de aanleg van deze busbanen:

- het aanbod van bussen van De Lijn is structureel op te drijven in het kader van het GEN-netwerk;
- garantie op een optimale werforganisatie door AWV (zo kort mogelijke hinder, met een maximum aan tijdelijke maatregelen en informatie);
- sluipverkeerprobleem in kaart brengen en oplossingen presenteren (AWV + betrokken gemeenten).

Vermits deze randvoorwaarden vandaag niet zijn voldaan, worden de hoger geschetste alternatieven met betrekking tot de verbetering van de doorstroming onderzocht.

2. Deze studie is nog niet aanbesteed in afwachting van de resultaten die zullen volgen uit bovenstaand overleg. Het gebrek aan draagkracht voor de plannen bij onder meer lokale betrokkenen maakt het overigens niet mogelijk om op dit ogenblik al met deze studie te starten.

Van zodra er een akkoord is over de voorgestelde maatregelen ten behoeve van de doorstroming, zal het bestek voor de studie worden afgerond en kan de aanbesteding gepland worden.

3. Deze vraag behoort tot het bevoegdheidsdomein van minister Van Brempt, bevoegd voor het geregeld personenvervoer.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 97
van 22 februari 2006
van **STEFAAN SINTOBIN**

Begraafplaatsen - Omzetting naar concessie

Sommige mensen kunnen, om diverse redenen, geen grond aankopen op gemeentelijke begraafplaatsen. Sommige gemeenten voorzien daarom op hun begraafplaatsen blijkbaar in een strook waar voor een bepaalde periode een stuk grond kan worden gehuurd. Ieder jaar moet hiervoor een soort huurgeld worden betaald.

Na verloop van tijd moet het stoffelijk overschot dan blijkbaar overgeplaatst worden naar een andere locatie op het kerkhof, waarvoor dan wel grond moet worden aangekocht. Dit brengt, naast het emotionele aspect, heel wat extra kosten met zich mee: de grafsteen moet, met alle risico's van dien, verplaatst worden, er komen graafwerken aan te pas, in vele gevallen moet een nieuwe kist worden aangekocht,...

1. Kent de minister de problematiek van deze "huurgraven"?
2. Is deze werkwijze niet in strijd met het besluit van de regering van 14 mei 2004, meer bepaald wat het principe van "grafrust" betreft (art. 8)?

Moeten de betrokken gemeenten niet minstens voorzien in een overschakeling naar een normale concessie op dezelfde locatie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 22 februari 2006

van **STEFAAN SINTOBIN**

Wanneer een persoon overlijdt, kan hij begraven worden in een geconcedeerd graf of in een niet-geconcedeerd graf.

In toepassing van artikel 6, eerste lid, van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, kan de gemeenteraad concessies op haar begraafplaats toestaan.

De rechtsleer is het erover eens dat de concessie noch een verkoop noch een verhuring is en dat er geen enkel eigendomsrecht of enig ander zakelijk recht op de plaats van de concessie verleend wordt. De concessie opent een bijzonder recht, het zogenaamde *ius sepulchri*, dat de gerechtigde of gerechtigden toestaat in de concessie begraven te worden en er te blijven zolang het contract niet vervallen is. De concessieovereenkomst kan noch vervreemd noch bij de erfenis overgedragen worden.

De gemeenteraad stelt de duur van de concessies vast (artikel 8, eerste lid, van het decreet van 16 januari 2004), zonder dat dit vijftig jaar mag overschrijden (artikel 7, eerste lid).

Op aanvraag worden opeenvolgende hernieuwingen van de concessie toegestaan voor de bepaalde tijd ervan verstreken is (artikel 7, §2, eerste lid). Dit kan ook vanaf elke nieuwe bijzetting in de concessie (artikel 7, §3).

Minstens een jaar voor het verstrijken van de concessie of van de hernieuwingen ervan, maakt de burgemeester of zijn gemachtigde of het bevoegde orgaan van het intergemeentelijke samenwerkingsverband een akte op waarbij eraan herinnerd wordt dat een aanvraag om hernieuwing bij hem moet toekomen. Een afschrift van deze akte wordt een jaar lang zowel bij het graf als aan de ingang van de begraafplaats uitgehangen. Als er geen aanvraag voor een hernieuwing is gedaan, vervalt de concessie (artikel 7, §2, tweede tot en met vijfde lid).

Een niet-geconcedeerd graf wordt minstens tien jaar bewaard (artikel 18, eerste lid).

Dergelijk graf mag enkel verwijderd worden nadat gedurende een jaar een afschrift van de beslissing tot verwijdering, zowel bij het graf als aan de ingang van de begraafplaats, werd uitgehangen (artikel 18, tweede lid).

Een niet-geconcedeerd graf kan in een geconcedeerd graf worden omgezet. De gemeenteraad kan dit voorzien in haar huishoudelijk reglement op de begraafplaatsen. Teneinde diegenen die vanaf het begin van de begraving een concessie hebben genomen niet te benadelen, lijkt het aangewezen een hoger verschuldigd bedrag voor die omgezette graven aan te rekenen. Anders zou men eerst voor een niet-geconcedeerd graf opteren om alzo tijdens de bestaanstermijn van dit graf geen verschuldigd bedrag te moeten betalen en pas bij het verdwijnen ervan een concessie te nemen.

De omzetting van een niet-geconcedeerd graf naar een geconcedeerd graf gaat gepaard met de overbrenging van het graf van het perceel bestemd voor niet-geconcedeerde graven naar het perceel bestemd voor geconcedeerde graven.

Tenslotte wens ik het geachte lid mee te delen dat het verbod tot opgraving, behoudens op gerechtelijk bevel, opgenomen in artikel 8, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 tot organisatie, inrichting en beheer van begraafplaatsen en crematoria, werd opgeheven bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 december 2005.

Door deze wijziging zal de burgemeester zowel de eerste tien jaar na de begraaving als daarna een toestemming tot opgraving kunnen verlenen om ernstige redenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 100
van 1 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Stichting Welzijnszorg Provincie Antwerpen - Taalgebruik

Op 15 juni 2005 stelde ik een schriftelijke vraag (nr. 215) betreffende een tekst die de provinciale VZW Stichting Welzijnszorg Provincie Antwerpen heeft verspreid onder de titel “wat kan je doen als je niet akkoord gaat met de beslissingen van het OCMW?” (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 24 van 16 september 2005, blz. 3171).

Deze tekst was niet alleen in het Nederlands beschikbaar, maar werd eveneens in het Frans, Engels, Russisch en Arabisch verspreid.

De minister kondigde een onderzoek aan door de gouverneur van de provincie Antwerpen omtrent mogelijke overtredingen op de taalwetgeving.

Kan de minister meedelen of dit onderzoek reeds is afgerond en welke de bevindingen van de gouverneur waren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 1 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik ontving ondertussen inderdaad de resultaten van het onderzoek waarmee ik de gouverneur had belast naar aanleiding van de schriftelijke vraag nr. 215 van de heer Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Hieruit is gebleken dat de Stichting Welzijnszorg inderdaad, zoals u stelt, een para-provinciale VZW van de provincie Antwerpen is, met als doelstelling het welzijn te verhogen in de provincie.

Deze VZW is in die hoedanigheid duidelijk onderworpen aan het Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Dit betekent dan ook dat, aangezien de VZW binnen haar werkingsgebied enkel gemeenten telt zonder speciale regeling, de door haar te gebruiken taal enkel het Nederlands kan zijn (art. 33 van de SWT.).

Uit het onderzoek van de gouverneur is gebleken dat de VZW een brochure heeft opgesteld en verspreid waarin zij stap voor stap uiteenzet wat er moet gebeuren wanneer iemand zich niet akkoord kan verklaren met een beslissing van het OCMW waarbij hij belang heeft. Deze brochure is gesteld in het Nederlands en de communicatie met de mogelijke gebruikers van de brochure en de bekendmaking van het aanbod van de vereniging met betrekking tot de armoedebestrijding in het algemeen gebeurt uitsluitend in het Nederlands.

Tot zover wordt de wet derhalve correct toegepast. Het is echter zo dat de VZW, samen met de Nederlandstalige versie van de brochure ook een uitgeprinte vertaling in het Frans, het Engels, het Arabisch of het Russisch toestuurt aan diegene die er uitdrukkelijk om verzoekt. Deze anderstalige informatie is bovendien, samen met de Nederlandstalige versie, ter beschikking via het internet als ondersteuning van anderstaligen bij het gebruik van de Nederlandstalige tekst.

De praktijk om de brochure ook in andere talen dan het Nederlands aan te bieden, zelfs op het internet waar ze voor iedereen beschikbaar is, is in strijd met de taalwetgeving. Ik zal de gouverneur van de provincie Antwerpen dan ook verzoeken om de raad van bestuur van de VZW aan te manen de anderstalige brochures niet meer te verspreiden en ze ook van het internet te verwijderen.

Bij vorige gelegenheden heb ik echter verduidelijkt dat ik er geen probleem in zie wanneer anderstaligen die op de diensten van de VZW een beroep zouden doen, in persoonlijke contacten in hun taal zouden benaderd worden, op voorwaarde echter dat dit slechts gedurende een beperkte periode gebeurt, in het kader van een traject van onthaal van nieuwkomers. Het gaat echter niet op dat anderstaligen stelselmatig en ook nog nadat zij geruime tijd in Vlaanderen verblijven, niet in staat kunnen geacht worden om een voldoende kennis van de taal te verwerven.

Mijn houding kadert binnen het integratiebeleid van de Vlaamse overheid, zoals vervat in het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden en binnen de doelstellingen van het Vlaams minderhedenbeleid in het algemeen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 101
van 8 maart 2006
van **FILIP DEWINTER**

Sociale huurders - Brandverzekering

Naar aanleiding van een brand in een Antwerps sociaal appartement, waarbij ook de aangrenzende appartementen schade opliepen, bleek dat de huurder die brand veroorzaakte niet verzekerd was tegen brand. Nochtans is het afsluiten van een brandverzekering een wettelijke verplichting voor een huurder.

1. Op welke wijze controleren de socialehuisvestingsmaatschappijen of de huurders wel verzekerd zijn tegen brand?
2. Heeft de minister of de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) terzake al richtlijnen verstrekt aan de socialehuisvestingsmaatschappijen? Zo ja, welke?
3. Op welke wijze wordt er opgetreden tegenover sociale huurders die niet over een brandverzekering beschikken?
4. Worden er in de sociale huisvesting bepaalde minimumvoorwaarden gesteld aan de brandpolissen van de huurders? Zo ja, welke?
5. Wie vergoedt de schade van de andere huurders bij brand wanneer de huurder in wiens appartement de brand is ontstaan niet verzekerd is?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 8 maart 2006

van **FILIP DEWINTER**

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 6 april 1995 tot vaststelling van de typehuurovereenkomst voor de woningen die toebehoren aan de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende sociale huisvestingsmaatschappijen of aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij verplicht de huurder er inderdaad toe een verzekering van het type "omnium brand" af te sluiten welke tegelijkertijd zijn inboedel en zijn aansprakelijkheid als huurder dekt. Hij is verplicht een afschrift van de polis en het bewijs van de betaling van de premie voor te leggen telkens de verhuurder daarom vraagt.

De sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen dus wanneer zij dat wensen de nodige bewijsstukken opvragen. Er is geen informatie beschikbaar over het aantal sociale huisvestingsmaatschappijen die deze controle uitvoeren. Er dient te worden opgemerkt dat het systematisch opvragen van deze bewijzen een aanzienlijke administratieve werklast inhoudt.

2. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij beveelt de sociale huisvestingsmaatschappijen aan om een omnium brandverzekering af te sluiten die een clause van afstand van verhaal op de huurder bevat. In dat geval moet de huurder enkel zijn inboedel en het verhaal van de burens verzekeren. Indien de sociale huisvestingsmaatschappij een dergelijk contract heeft afgesloten, mag zij de premiekosten voor deze afstand van verhaal terugvorderen van de huurders.
3. Het is niet evident om op te treden indien een huurder geen brandverzekering afsluit. In de huidige reglementering zijn in dat verband immers geen sanctiemogelijkheden voorzien. Ik ben dan ook van mening dat alle sociale huisvestingsmaatschappijen het best een brandverzekering met afstand van verhaal op de huurder clause afsluiten. Steeds meer sociale huisvestingsmaatschappijen kiezen overigens voor een brandverzekering met afstand van verhaal. In dat geval moet de huurder zijn aansprakelijkheid t.o.v. de eigenaar immers niet meer verzekeren. Er wordt momenteel gewerkt aan een nieuwe sociale huurreglementering, waarbij ook het besluit van 6 april 1995 grondig herbekeken wordt. In dat kader zal ik nagaan of er algemeen kan gewerkt worden met een dergelijke brandverzekering.
4. Indien de sociale huisvestingsmaatschappij geen brandverzekering met afstand van verhaal heeft afgesloten, moeten volgens het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 april 1995 betreffende de typehuurovereenkomst (cf. vraag 1) door de huurder volgende risico's gedekt zijn:
 - brand en bijkomende risico's; eventueel afbraak- en ontruimingskosten;
 - hagel- en stormschade, waterschade, glasbreuk en burgerlijke aansprakelijkheid voor het gebouw.De huurder moet daarnaast in het contract het kapitaal voorzien dat hem een volledige vergoeding waarborgt ingeval van ramp.
5. De huurder die verantwoordelijk is voor de schade zal in principe de kosten moeten vergoeden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 102
van 8 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Sportfunctionaris Wommel - Taalkennis

Ik verneem dat het gemeentebestuur van Wommel in de loop van de maand december 2005 een nieuwe functionaris zou hebben benoemd voor de gemeentelijke VZW Sport.

Het zou gaan om iemand met een Franstalig diploma die evenwel geen Selorbrevet kan voorleggen inzake kennis van het Nederlands.

Kan de minister bevestigen dat aanstellingen voor een gemeentelijke VZW aan dezelfde voorwaarden zijn onderworpen als voor het andere gemeentelijke personeel inzake de toepassing van de taalwetgeving, zelfs als het om een tijdelijke aanstelling zou gaan?

Is de minister op de hoogte van het concrete geval waarvan hierboven sprake is?

Heeft hij eventueel reeds maatregelen getroffen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 8 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het concrete geval, waarbij iemand met een Franstalig diploma, die ook geen attest van Selor kon voorleggen, benoemd zou zijn in de gemeentelijke vzw Sport in Wemmel, is mij niet bekend.

Beslissingen van gemeentelijke vzw's zijn immers niet onderworpen aan het administratief toezicht. Zij moeten niet spontaan opgestuurd worden aan de hogere overheid en moeten ook niet vermeld worden op een lijst die opgestuurd wordt aan de provinciegouverneur. Er kunnen geen rechtstreekse toezichtsmaatregelen tegen genomen worden. Er kan enkel opgetreden worden via het toezicht op de gemeentebegroting en de dotatie aan de vzw.

Klaarblijkelijk gaat het hier om een vzw die de gemeentelijke sportaccommodatie beheert. Volgens de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht moeten vzw's die gemeentelijke belangen behartigen en gesubsidieerd en gepatroneerd worden door de gemeente, beschouwd worden als gemeentelijke diensten voor de toepassing van de taalwetgeving in bestuurszaken. De personeelsleden van de vzw moeten dus voldoen aan de wettelijke vereisten inzake kennis van het Nederlands, ook als het om tijdelijke aanstellingen gaat. Dit wettelijk bewijs van kennis van het Nederlands wordt geleverd door de taal van het diploma of een attest van Selor.

Ik heb opdracht gegeven aan de provinciegouverneur om een onderzoek in te stellen naar dit concrete geval en houd u verder op de hoogte.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 103
van 10 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Politievoertuigen Asse-Merchtem-Opwijk-Wemmel - Taalgebruik

De politiewagens van de politiezone waartoe naast Opwijk, Merchtem en Asse ook de faciliteitengemeente Wemmel behoort, rijden rond met het opschrift POL AMOW.

Hoogstwaarschijnlijk is het de bedoeling om op die manier de taalwetgeving te omzeilen die eentalig Nederlandse opschriften voorschrijft. Volgens de aanbevelingen van professor Boes geldt dat ook voor faciliteitengemeenten, vermits het een boodschap betreft die niet enkel voor de plaatselijke bevolking is bestemd.

Wat mijns inziens niet kan, is het gebruik van afkortingen.

Dienen de wagens van de lokale politie niet de volledige benaming “politie” te vermelden?

Heeft de minister eventueel al richtlijnen in die zin verstrekt?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 11 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het taalgebruik van de politiezones behoort tot de bevoegdheid van de heer Patrick Dewael, Federaal minister van Binnenlandse Zaken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 104
van 10 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Sociale woningbouw - Vlaams-Brabant

Het is genoegzaam bekend dat Vlaams-Brabant inzake sociale woningbouw het zwakke broertje van Vlaanderen is niettegenstaande het feit dat de bouwgrond- en huisprijzen er een pak hoger zijn. Het aantal realisaties ligt beduidend lager dan in de andere Vlaamse provincies.

1. Wat zijn hiervan de oorzaken? In hoeveel gemeenten zijn er nog steeds géén sociale woningen?
2. Hoe wordt dit aangepakt?
3. Wat zijn de geplande sociale huisvestingsprojecten voor de komende vijf jaar in Vlaams-Brabant?
4. Vervolgens nog een bijkomende vraag. In mei 2003 keurde de minister een groot sociaal huisvestingsproject goed in de gemeente Lubbeek (Vlaams-Brabant). Het zou gaan om een honderdtal sociale woningen.

Kan de minister hierover wat meer informatie verschaffen?

Wat zijn het exacte concept en de exacte planning van dit grootse project?

Over hoeveel geld gaat het?

Is dit nu definitief goedgekeurd?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 10 maart 2006

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Vooreerst wens ik te wijzen op het feit dat de overheid zich reeds van dit probleem bewust was begin de jaren negentig en daarvoor specifiek het Investeringsfond voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant heeft opgericht en dit bij artikel 16 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, gekend onder VLABINVEST. Met de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 werd voor VLABINVEST nog eens € 25 miljoen vrijgemaakt. Daarenboven krijgt VLABINVEST jaarlijks nog een € 4,5 miljoen aan middelen. Deze middelen moeten het de sociale huisvestingsmaatschappijen makkelijker maken om samen met VLABINVEST projecten te realiseren in Vlaams-Brabant en in het bijzonder de faciliteitengemeenten en het uitgebreid werkingsgebied.

Anderzijds kunnen er een aantal oorzaken aangehaald worden voor het feit dat Vlaams-Brabant ietwat achterop hinkt inzake sociale woningbouw. Vooreerst vormen de hoge grond- en bouwrijzen niet alleen een belemmering voor particuliere bouwers, maar ook voor de sociale huisvestingsmaatschappijen. Er blijkt niet alleen een tekort te zijn aan betaalbare en kwalitatieve locaties om projecten te ontwikkelen in deze regio, bovendien zijn de bouwkosten hier ook hoger dan elders. Daarnaast blijken een aantal gemeenten sociale huurwoningen niet erg genegen te zijn. Vooral gemeenten die in de nabijheid van stedelijke gebieden liggen, zijn bang voor een toeloop van zwakke inkomensgroepen vanuit de stad. Bij taalgrensgemeenten komt daar nog een communautair aspect bovenop. Tenslotte zijn er ook een aantal Vlaams-Brabantse sociale huisvestingsmaatschappijen met een beperkte thesaurie. De impuls via de verhuursubsidie – reeds voor de derde keer op rij € 11 miljoen – moet aan deze sociale huisvestingsmaatschappijen de kans bieden terug een gezonde thesaurie op te bouwen zodoende ze hun taak in de toekomst terug ten volle kunnen opnemen en terug beginnen bouwen. Zo werd in totaal € 6.787.933,16 op een totaal van € 33 miljoen uitbetaald aan 9 Vlaams-Brabantse sociale huisvestingsmaatschappijen in financiële moeilijkheden (zijnde 20,6%).

Op datum van maart 2006 zijn er 10 gemeenten zonder sociale huurwoningen beheerd door een sociale huisvestingsmaatschappij: Herne, Lennik, Linkebeek, Pepingen, Begijnendijk, Bekkevoort, Geetbets, Glabbeek, Hoegaarden en Kortenaeken. In Lennik en Hoegaarden zijn recent nog wel sociale koopwoningen gebouwd. In Bekkevoort is momenteel een werf van 18 sociale huurwoningen in aanbouw.

2. In het verleden is er vanuit verschillende overheidsdiensten al vrij intensief gepoogd om de plaatselijke actoren op weg te helpen bij de verwezenlijking van sociale huurprojecten. Aan het eind van de jaren '90 en in het begin van de jaren '00 zijn de gemeenten zonder sociale huurwoningen of met minder dan het Vlaams gemiddelde intensief en gecoördineerd benaderd door de VHM, AROHM Vlaams-Brabant en de Provincie (Vlaams-)Brabant. Daarbij is men tweemaal langs geweest in alle problematische gemeenten. Concreet werden hierbij per gemeente volgende plaatselijke actoren samen rond de tafel gebracht: gemeentebestuur, O.C.M.W., plaatselijke sociale huisvestingsmaatschappijen, AROHM, Provincie Vlaams-Brabant en de VHM. Deze aanpak heeft vooralsnog niet geleid tot veel bijkomende sociale huisvesting. Nu doet zich een nieuwe opportuniteit voor.

Zoals reeds eerder gesteld hebben de € 6.787.933,16 aan 9 Vlaams-Brabantse sociale huisvestingsmaatschappijen in financiële moeilijkheden al gezorgd voor een betere financiële situatie van deze sociale huisvestingsmaatschappijen. Ook de eenmalige bijkomende middelen van € 25 miljoen en de recurrente middelen van € 4,5 miljoen aan VLABINVEST moeten zorgen voor een bijkomende stimulans voor Vlaams-Brabant. De uitbreiding van het werkingsgebied van VLABINVEST moet tevens zorgen dat sociale huisvesting in bijna gans Vlaams-Brabant wezenlijk verder wordt uitgebouwd.

3. Voor de geplande sociale huisvestingsprojecten en lopende werven verwijs ik naar de lijsten als bijlagen 1 en 2. In Bijlage 1 vindt u de planning van de projecten zowel voor de koop als de huursector in Vlaams-Brabant op korte en middellange termijn. Het betreft projecten waarvoor al een ontwerp of een intentie bij de VHM werd ingediend en desgevallend werd goedgekeurd en waarvan de werf nog niet werd aangevat. In Bijlage 2 vindt u een overzicht van de werven in zowel de koop- als de huursector in Vlaams-Brabant die momenteel in uitvoering zijn en nog niet voorlopig werden opgeleverd.
4. Voor de gemeente Lubbeek werd in oktober 2003 een subsidieaanvraagformulier voor bouw en infrastructuurwerken bij de VHM ingediend door de sociale huisvestingsmaatschappijen De Goede Haard en SBK Leuven. Het betreft een aanvraag voor een gemengd project van 20 huurwoningen en 20 koopwoningen op reservegronden van beide huisvestingsmaatschappijen, gelegen Hazeputstraat, Laukensstraat, Kloosterblok en Uilekotstraat. Deze gronden zijn gelegen in woonuitbreidingsgebied en in samenwerking met de afdeling Woonbeleid van AROHM dient nog uitgemaakt te worden in welke mate deze gronden prioritair zouden kunnen aangesneden worden alvorens het project kan goedgekeurd worden

BIJLAGEN

1. Overzicht van de projecten in Vlaams-Brabant op korte en middellange termijn
2. Overzicht van de projecten in uitvoering in Vlaams-Brabant

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/104/antw.104.bijlage.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/104/antw.104.bijlage.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 105
van 10 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Cafeteria Wezembeek-Oppem - Taalregeling

De facilititeitengemeente Wezembeek-Oppem is op zoek naar een uitbater voor de cafeteria van de gemeentelijke sporthal.

Kan de minister bevestigen dat mensen die een gemeentelijk gebouw willen uitbaten, zoals dat hier het geval is, onder dezelfde regels vallen als de ambtenaren wat de taalwetgeving betreft, dat ze met andere woorden Nederlandstalig moeten zijn?

Zo ja, wordt erop toegezien dat dit wordt nageleefd?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 10 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het door de heer Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde concrete geval is mij niet bekend.

Ik vraag de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant dan ook terzake een onderzoek te willen voeren en mij de resultaten hiervan mee te delen.

Na het ontvangen van die resultaten kom ik op deze vraag terug en zal ik de maatregelen treffen die zich eventueel zouden opdringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 106
van 10 maart 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Adjunct-gouverneur Vl.-Brabant - Aanstellingsprocedure

Artikel 6, § 1, VIII van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat de Vlaamse Regering de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant benoemt, op eensluidend advies van de federale regering.

Bij besluit van 30 september 2005 benoemde de Vlaamse Regering een nieuwe adjunct van de gouverneur op eensluidend advies van de federale regering (antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 236 van 13 juli 2005, Websitebulletin, publicatiedatum 16/11/2005).

Het is mij evenwel niet duidelijk wie nu eigenlijk het initiële initiatief neemt om een kandidaat naar voren te schuiven.

1. Is het de Vlaamse Regering die een voorstel doet, het daarna voor eensluidend advies naar de federale regering stuurt om dan formeel te benoemen? Of is het de federale regering die iemand voordraagt met een eensluidend advies, waarop de Vlaamse Regering dan benoemt?
2. Kan de minister verduidelijken welke criteria de Vlaamse Regering in het eerste geval hanteert om iemand voor te dragen, of in het tweede geval om de adjunct van de gouverneur te benoemen? Ik ga er immers van uit dat de benoeming meer dan een formalisme is.
3. Waarom heeft de Vlaamse Regering niet overwogen om bij de opruststelling van de vorige adjunct van de gouverneur de functie van adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant ter discussie te stellen? Immers, de werking van de voorbije jaren wijst niet echt op een over-bevraging van het ambt. Er zijn trouwens nog andere mogelijkheden voor wie taaklachten wenst neer te leggen.

Kan de minister preciseren of er daaromtrent enig overleg is geweest?

4. Ten slotte antwoordt de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 90 van 3 februari 2006 dat de uitgaven van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant worden betaald vanuit de Vlaamse begroting (Websitebulletin, publicatiedatum 08/03/2006).

Kan hij preciseren hoeveel die kosten de jongste drie jaar beliepen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 10 maart 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Krachtens artikel 6, §1, VIII van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen worden de gouverneurs en de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant benoemd door de Vlaamse Regering, op eensluidend advies van de Ministerraad.

Vermits de Vlaamse Regering de benoemende overheid is, komt het haar in casu toe om de procedure te voeren die leidt tot de benoeming. Dat betekent dat zij ook het advies inwint van de federale ministerraad. Vermits het om een eensluidend advies gaat, begrijpt u dat er hierover contacten lopen tussen de beide overheden, alvorens de regeringen ter zake formeel beslissen.

Vermits het ambt van adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant opgenomen is in de bijzondere wet en overigens voortvloeit uit de bestuurstaalwet, is de Vlaamse Regering niet bevoegd om wijzigingen aan te brengen aan de ter zake geldende regeling.

Wat de criteria voor het ambt betreft, bepaalt de regelgeving dat het statuut van de adjunct gelijk is aan dat van de andere gouverneurs. Vanzelfsprekend moet de adjunct de beide talen kennen.

Het statuut van de gouverneurs en van de adjunct is geregeld bij Besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 (Belgisch Staatsblad van 26 maart 2004).

De budgetlast voor de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams Brabant bedroeg voor

- 2003 : € 132.041,56

- 2004 : € 134.195,58

- 2005 : € 111.397,64

Het bedrag voor 2005 lag lager aangezien er in de periode juli t/m september 2005 geen adjunct van de gouverneur was aangesteld.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 102
van 20 februari 2006
van **VERA JANS**

Arbeidsgehandicapten - Definitie - De Lijn

Vanaf april 2006 wordt de minister van Sociale Economie bevoegd voor de 17.300 personeelsleden van de beschutte werkplaatsen in Vlaanderen.

De minister ontvouwde haar plannen om mensen uit het beschermd arbeidscircuit (beschutte en sociale werkplaatsen) te halen met het oog op hun tewerkstelling in het reguliere arbeidscircuit. De minister wijst de werkgevers hiervoor op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid.

1. Welke definitie van arbeidshandicap hanteert de minister?
2. Hoeveel bedraagt de tewerkstelling van mensen met een arbeidshandicap bij De Lijn sinds 1999?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 20 februari 2006

van **VERA JANS**

1. Als definitie ga ik voor de beschutte werkplaatsen momenteel uit van de afbakening van het begrip arbeidshandicap die in het kader van de platformtekst onderschreven werd door de Vlaamse Regering, de Vlaamse sociale partners en de eigen organisaties van de kansengroep op de ronde tafel conferentie van 2 december 2003.

Deze luidt als volgt:

“Mensen met een aantasting van hun mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke mogelijkheden, voor wie het uitzicht op het verwerven en behouden van een arbeidsplaats en op vooruitgang op die plaats, langdurig en in belangrijke mate beperkt is.”

Ter operationalisering van deze min of meer theoretische omschrijving hanteer ik de volgende categoriale benadering als het gaat om de **beschutte tewerkstelling**:

De gehandicapten die voorlopig of definitief niet in staat zijn onder gewone arbeidsomstandigheden te werken. Dit is een subcategorie van mensen binnen de definitie uit de platformtekst.

De doelgroepwerknemers in **sociale werkplaatsen** moeten vandaag de dag tegelijkertijd voldoen aan volgende voorwaarden:

- fysieke of psychische of sociale beperkingen en moeilijkheden hebben;
- op de dag voor de indienstneming ingeschreven zijn bij de VDAB als niet-werkende werkzoekende;
- een begeleidingstraject van de VDAB of door de VDAB erkende derden volgen;
- op de dag voor de indienstneming ononderbroken gedurende een periode van minstens 5 jaar inactief zijn (voor de bepaling van de periode van 5 jaar inactiviteit zijn een aantal gelijkstellingen voorzien);
- geen hoger diploma, getuigschrift of brevet hebben behaald dan een diploma van lager secundair onderwijs, buitengewoon hoger secundair onderwijs of hoger secundair beroepsonderwijs

Wellicht weet u dat de regelgeving van de sociale en beschutte werkplaatsen zal overgaan naar een **eenheidsdecreet**. De beleidsvoorbereiding, in samenspraak met de sector, is volop aan de gang. Ook de doelgroepdefinitie maakt deel uit van deze besprekingen. In dit kader plan ik trouwens ook een Ronde Tafel in de schoot van de SERV.

2. De Lijn beschikt op dit moment nog niet over statistische gegevens betreffende arbeidsgehandicapten in de organisatie. De organisatie hanteert een vrijwillig registratiesysteem waarin personeelsleden zich kenbaar kunnen maken als persoon met een handicap, maar daarin heeft niemand zich geregistreerd als arbeidsgehandicapte.

Wel is het zo dat de organisatie hoge fysieke eisen stelt binnen bepaalde jobs, bijvoorbeeld buschauffeur. Personen die hier niet meer aan voldoen, omwille van fysieke of andere beperkingen en al dan niet een arbeidshandicap hebben in bovenstaande zin, tracht men in de mate van het

mogelijke te herwaarderen in een andere functie. Er werken in deze zin zeker een aantal arbeidsgehandicapten in de organisatie, maar men heeft op dit moment geen zicht op het aantal. Wel zal worden nagegaan hoe de organisatie indirect beroep kan doen op organisaties die deze kansengroepen wel tewerkstellen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 107
van 22 februari 2006
van **JAN PENRIS**

De Lijn - Kwaliteit uniformen

Vele chauffeurs van De Lijn klagen over de kwaliteit van de hun toebedeelde uniformen. Zo zouden geregelde wasbeurten verantwoordelijk zijn voor het grauw worden van het uniform enerzijds, terwijl er ook klachten zijn over huidirritaties anderzijds.

Bij zowel de havenarbeiders als de politiediensten werden bij het ontwerp en de bestelling van de werkkledij de hoogste normen inzake kwaliteit en comfort nagestreefd.

Werd de ervaring uit andere (semi)-overheidssectoren ook bij De Lijn aangewend?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 22 februari 2006

van **JAN PENRIS**

Bij De Lijn worden hoge normen gesteld inzake kwaliteit en comfort. Gebeurlijke klachten en eventuele evoluties in de uitvoering van het uniform worden besproken in de respectieve paritair samengestelde kledijcommissies.

Nieuwe ontwikkelingen of nieuwe uniformonderdelen worden bovendien eerst uitgetest door de personeelsafgevaardigden van de betrokken commissies.

Uit een navraag bij de verschillende afdelingen personeel blijkt dat de vermelde klacht betreffende het grauw worden van het uniform niet bekend is.

In 2004 is er een ernstig kwaliteitsprobleem geweest met de hemden waarbij een productie, die al gedeeltelijk verdeeld was bij het personeel diende teruggenomen te worden door de leverancier. Sindsdien is er een strenge keuring ingevoerd voor alle belangrijke leveringen, waarbij ook bijzonder gelet wordt op de kleur en de kleurechtheid van de kledij.

Occasioneel zijn er klachten geuit betreffende irritaties bij personenleden die kennelijk allergisch zijn voor blauwe broeken, waarschijnlijk aan een pigment in de kleurstof, of voor wol.. Inmiddels werden nieuwe raamovereenkomsten met andere leveranciers afgesloten waarbij beslist werd alle broeken tot de knie te voorzien van een voering.

Ten slotte wordt gebruik gemaakt van de kennis van andere overheidsopdrachten. Zo werd bijvoorbeeld de kwaliteit en het model van de bermuda voor het exploitatiepersoneel afgeleid van het model dat ontwikkeld werd voor De Post.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 108
van 22 februari 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

De Lijn - Biobrandstof

Sinds 2004 loopt bij de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn een project met bussen die op 100 % biologische brandstof rijden.

Inmiddels moet het mogelijk zijn om dit project op een aantal punten te evalueren. De kostprijs is daarbij ongetwijfeld een belangrijk element.

1. Zijn de exploitatiekosten hoger van deze milieuvriendelijke autobussen en zo ja, welke supplementaire brandstofkost per kilometer is er verbonden aan dit project en wat zijn de supplementaire onderhoudskosten per kilometer die men thans kan berekenen?
2. Welk gevolg werd er gegeven aan de vraag om de 100 % plantaardige diesel (PPO) vrij te stellen van accijnzen?
3. Ontvangt de VVM De Lijn, naast haar jaarlijkse dotatie, subsidies voor de milieuvriendelijke investeringen?
4. Vloeit een deel van deze eventuele subsidiëring terug naar de federale overheid in devorm van vennootschapsbelastingen op de VVM De Lijn?
5. Bestaat er geen mogelijkheid dat private ondernemers via een PPS-constructie die productie en distributie van plantaardige diesel organiseren, in plaats van deze aan te kopen in Duitsland?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 22 februari 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1. De exploitatiekosten van bussen op 100% plantenolie zijn licht hoger doordat het brandstoffilter regelmatig moet vervangen worden. Deze kosten kunnen geraamd worden op 50€ per 50.000 km. Er is ook een lichte verhoging van het verbruik van maximum 10%, maar dit wordt gecompenseerd door de lagere kostprijs van de PPO, die accijnsvrij is voor dit proefproject.
2. Er is wetgeving klaar die de PPO accijnsvrij stelt voor het openbaar vervoer vanaf 3 april 2006.
3. Voor de meeste investeringen voor milieuvriendelijke autobussen beschikt De Lijn over de reguliere kapitaalsubsidies van het Vlaamse Gewest.
4. Neen want De Lijn betaalt geen vennootschapsbelasting.
5. Er bestaan verschillende mogelijkheden van coöperaties of PPS-constructies zodat de PPO van plaatselijke productie kan komen, maar de besprekingen in dat verband hebben nog tot geen concrete overeenkomsten geleid, mede door het feit dat er vandaag nog geen accijnsvrijstelling is.

De aankoop in Duitsland is slechts een voorlopige oplossing, het gaat hier over beperkte leveringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 110
van 22 februari 2006
van **WIM VAN DIJCK**

De Lijn Gent - Wisselcomplex Sint-Pieters

De voorbije maanden waren er problemen met het wisselcomplex aan het Sint-Pietersstation.

Daar treedt om de haverklap het veiligheidssysteem in werking, waardoor alles stilvalt. Het systeem opnieuw opstarten, duurt drie minuten. Dat leidde tot vertragingen, geblokkeerde reizigers en vooral veel wrevel. Oorzaak zou het slechte weer zijn, sneeuw en zout. Medio februari zou een firma het systeem hebben bijgesteld.

1. Zijn er sinds 15 februari nog problemen geweest met het wisselcomplex?
2. Bestaat er kans dat door slechte weersomstandigheden het wisselcomplex opnieuw zal beginnen haperen (en is het probleem dus van structurele aard)?
3. Zijn er elders nog wisselcomplexen in gebruik die met dergelijk systeem zijn uitgerust?

Zo ja, deden er zich daar gelijkaardige problemen voor?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 22 februari 2006

van **WIM VAN DIJCK**

1. Op 15 februari heeft de constructeur bepaalde aanpassingen aangebracht aan de sturing. Sindsdien zijn er veel minder onderbrekingen geweest.
2. Het wisselcomplex is opgevat volgens de veiligheidsklasse AK6 (DIN-norm 19250). Dit houdt in dat voor iedere aanmelding van een tram pas groen wordt gegeven nadat alle veiligheidscontroles zijn uitgevoerd door de sturing. Op deze wijze zijn aanrijdingen van trams in de praktijk onmogelijk. Bij tegenstrijdige aanmeldingen wordt de sturing en de signalen uitgeschakeld, zodat er geen verkeerde signalen worden gegeven. Er kan dan beslist worden tijdelijk op het zicht te rijden met een aangepaste snelheid tot het systeem terug is ingeschakeld.
Om te voldoen aan de veiligheidsklasse AK6 worden de spoorvoertuigen gedetecteerd door spoorstroomkringen, die werken op basis van de elektrische verbinding die de wielen maken tussen de rails van één spoor. Dit houdt in dat er een goed elektrisch contact moet zijn tussen de wielen en de rails. Bij sporen die zeer weinig bereden worden treedt er roestvorming op waardoor het elektrisch contact vermindert. Sporen die geruime tijd niet gebruikt worden daarom in de zone van de spoorstroomkring opgeschuurd om het contact optimaal te houden. Ook vuil op de sporen en de combinatie van remzand en strooizouten kunnen een invloed hebben op de weerstand van de spoorstroomkringen. Daarom is het geheel bij slechte weersomstandigheden, t.t.z. wanneer er zout wordt gestrooid bij regen en sneeuw, kritischer en zullen de sporen sneller moeten worden schoongemaakt en opgeschuurd. Ook kan door de combinatie van vuil en zout de asweerstand van sommige wielen van de trams nadelig worden beïnvloed, daar waar er contact tussen de wielen wordt gemaakt door sleepringen.

Opdat een spoorstroomkring de verschillende assen als een voertuig zou herkennen moet de volgende as reeds in de spoorstroomkring zijn alvorens de vorige deze verlaten heeft. De spoorstroomkring moet dus langer zijn dan de grootste afstand tussen 2 assen. Optimaal bevinden zich er steeds 3 assen van de tram in de spoorstroomkring. Sommige spoorstroomkringen in het wisselcomplex Gent Sint-Pieters zijn kort en konden ook niet langer worden gemaakt, omwille van de beperkte ruimte, waardoor de detectie van deze spoorstroomkringen kritisch wordt.

Het wisselcomplex Gent Sint-Pieters bestaat uit een opeenvolging van verschillende wissels, die zeer kort na elkaar liggen. Omwille van de korte afstand tussen het wisselcomplex en de tram-busbaan in de Voskenslaan worden de verkeerslichten die de dwarsing van de tram met de Voskenslaan beveiligen eveneens gestuurd door het wisselcomplex.

Het wisselcomplex wordt gebruikt door 2 verschillende soorten trams, de PCC en de Hermelijn die een verschillende lengte en verschillende afstand tussen de assen hebben, wat het bijzonder moeilijk maakt om de optimale lengte van een spoorstroomkring te bepalen.

3. De meeste trambedrijven maken gebruik van spoorstroomkringen. Alle wisselsturingen bij De Lijn worden beveiligd met spoorstroomkringen en deze functioneren goed. Ook in het buitenland zijn er betrouwbare wisselcomplexen met een vergelijkbare complexiteit.

Het haperen van de sturing van het wisselcomplex heeft dus te maken met de extreme randvoorwaarden, zoals:

- verschillende types van rijtuigen
- het beveiligen van de tram-busbaan (bijkomende detectie voor bussen)
- het aantal componenten van het geheel (wissels, tramsignalen, overwegsignalen, verkeerslichten)
- de korte afstanden tussen deze componenten, zodat zij elkaar beïnvloeden
- het aantal bewegingen die moeten mogelijk zijn zowel voor tram als voor bus
- de korte lengte van de opstelsporen, omwille van de beperkte ruimte
- de capaciteit van de tramtunnel als stopplaats (3 lijnen met een hoge frequenties).

In de sturingskast worden alle toestanden van de sturing, signalisatie en de plaats van de voertuigen geregistreerd. Op basis van deze registratie wordt de uitval geanalyseerd en zoekt de constructeur in overleg met De Lijn naar oplossingen om het systeem verder te optimaliseren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 114
van 22 februari 2006
van **JAN PENRIS**

Hermelijntrams Antwerpen - Assen - Geluidshinder

1. De assen van een hermelijntram zouden volgens transportspecialisten op normaal spoorverkeer 500.000 kilometer meegaan. In Antwerpen zijn zij naar ik verneem na 180.000 kilometer reeds aan vervanging toe.

Wat is de kostprijs voor het vervangen en/of herstellen van één as (zonder vervoer en werkuren per as is dit naar verluidt 5.000 euro)?

2. Daarenboven zouden sommige hermelijnen wegens geluidsoverlast niet meer op bepaalde trajecten (lijn 8, tijdens de dag?) mogen rijden.

Klopt deze informatie? Zo ja, wat wordt er door de minister aan gedaan?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 22 februari 2006

van **JAN PENRIS**

1. De slijtage van de wielbanden van een Hermelijn is afhankelijk van de aard van het spoornet waarop het voertuig wordt ingezet.
De Hermelijnen in Antwerpen rijden op een stadsnet en leggen dus dagelijks een traject af met veel bochten. Het spreekt voor zich dat er bij de wielbanden van deze Hermelijnen sneller slijtage optreedt dan bijvoorbeeld bij de wielbanden van een trein die een recht traject aflegt in eigen bedding.

Elke Hermelijn is uitgerust met 2 motoronderstellen, waarbij de wielbanden worden aangestuurd door een motor, en 1 looponderstel (zonder motoraansturing).
Op de motoronderstellen zijn de wielbanden na 300 000 km aan vervanging toe, op de looponderstellen na 150 000 km.

De kostprijs voor het vervangen van de wielbanden per onderstel bedraagt 5 300 euro.
2. Door lokale geluidshinder (ter hoogte van Mechelseplein – Sint Jorispoort) werden tijdelijk geen hermelijnen meer ingezet op tramlijn 8. De Lijn heeft hiervoor een oplossing gezocht. Als proef werd een hermelijn uitgerust met een sproeifilter die het spoor als het ware smeert waardoor het geluid in de bogen gedempt wordt. De resultaten van deze proef zijn positief. In de toekomst zullen stapsgewijs meer en meer hermelijnen met zo'n sproei-installatie uitgerust worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 118
van 1 maart 2006
van **PIETER HUYBRECHTS**

Premetrostellen De Lijn - Veiligheidssysteem deuren

Onlangs stierf een 83-jarige vrouw in de Brusselse metro. Zij raakte met haar jas vast tussen de deuren, werd 15 meter meegesleurd en viel daarna tussen het perron en het rijtuig.

De woordvoester bij de MIVB verklaarde dat de deuren automatisch weer opengaan als iets met de dikte van een voet of een boekentas tussen de deuren zit. Zit een kledingsstuk, bijvoorbeeld een mantel of een sjaal, tussen de deuren geklemd, dan merkt het detectiesysteem dat niet en blijven de deuren gesloten als de metro vertrekt.

Ofschoon de bestuurder via de boordradio werd verwittigd dat een vrouw werd meegesleurd, stopte het metrostel pas in het volgende station. Volgens de veiligheidsvoorschriften van de MIVB mag de chauffeur niet stoppen als het metrostel al in de tunnel is.

1. Werkt het detectiesysteem bij De Lijn op dezelfde wijze?
2. Welke maatregelen neemt De Lijn om dergelijke ongevallen te voorkomen?
3. Verbieden de veiligheidsvoorschriften ook bij De Lijn dat in noodgevallen de chauffeur stopt als het metrostel al in de tunnel is?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 1 maart 2006

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. De Lijn heeft enkel te Antwerpen exploitatie in premetro tunnels.

De Lijn heeft een eigen veiligheidssysteem waarbij de volgende deurveiligheden voorzien zijn:

- Zonebeveiliging via een gevoelige trede of via een elektrisch of infrarood oog. In geval van detectie bij een geopende deur, sluiten de deuren niet. In geval van detectie bij een sluitende deur, gaan de deuren weer open.
- Inkleembeveiliging via een gevoelige boord of via motorstroombewaking of via beiden. In geval van detectie bij een geopende deur, sluiten de deuren niet. In geval van detectie bij een sluitende deur, gaan de deuren weer open.
- Zelfbevrijding via soepele rubbers aan de deurrand. Deze soepele rubbers maken het lostrekken van tussen de deurvleugels geklemde lichaamsdelen of kledingsstukken gemakkelijker.
- Visuele controle door de chauffeur. De chauffeur beschikt daartoe over de haltespiegel van de tram en een vaste spiegel aan het uiteinde van het perron. De vaste spiegel aan het uiteinde van het perron is voorzien in alle premetro stations. Alle premetro stations bevinden zich in rechte lijn, hetgeen de visuele controle door de chauffeur via de haltespiegel en de vaste spiegel verbetert. Alvorens te vertrekken, dient de chauffeur zich ervan te vergewissen dat de veiligheid van de reizigers verzekerd is.

2. Niet alle elementen van het ongeval zijn De Lijn bekend. Doch de soepele rubbers maken zelfbevrijding veel gemakkelijker.

3. Neen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 119
van 1 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Vlaams Instituut voor Mobiliteit - Stand van zaken

In het Limburgplan wordt gesproken over het Vlaams Instituut voor Mobiliteit.

“Gelet op de belangrijke aanknopingspunten met de bestaande onderwijs- en onderzoekscluster op de Limburgse Universitaire Campus is de Vlaamse regering bereid het VIM in Limburg te verankeren en te erkennen. Met de uitbouw van het VIM als competentiepool in Limburg kan verder gebouwd worden op de expertise aan de Universiteit Hasselt en dit in nauwe samenwerking met de overige universiteiten.”

1. Wat zijn de doelstellingen van dit project?
2. Wat zal de wijze van verankering en erkenning zijn?
3. In hoeverre zal de Universiteit Hasselt en de TUL bij dit project worden betrokken?
4. Wat is de stand van zaken in dit dossier?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 1 maart 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Vanuit het Limburgse bedrijfsleven en het Instituut voor Mobiliteit bij het LUC is een studie gemaakt over de opzet van een 'Vlaams Instituut Mobiliteit' (VIM), met steun uit EFRO-middelen en van de De Lijn en Dienst voor de Scheepvaart.

Dit dossier beoogt 'ondersteuning van de tewerkstelling door innovatie en ondersteuning van het innovatiebeleid gericht op zwaartepuntvorming'. Het dossier werd aan het kabinet van de minister bevoegd voor Innovatie overgemaakt.

Het VIM is beoogd als een multi-disciplinair kenniscentrum dat via wetenschappelijk onderzoek en de toepassing ervan in de praktijk een motor kan zijn voor het Vlaamse mobiliteitsbeleid en tegelijk voor het LUC en Limburg een verdere uitbouw betekent van de expertise rond mobiliteit.

Het business-plan van VIM is opgemaakt naar analogie met het businessplan van het Vlaams Instituut Logistiek ('VIL'). Er wordt vertrokken vanuit een missie, een hoofdopdracht en een aantal nevenopdrachten.

De missie is het versterken van de mobiliteitssector in Vlaanderen door innovatie en onderzoek, kennisoverdracht en begeleiding van doelgroepen. De visie die hieraan ten grondslag ligt is de behoefte in Vlaanderen om over een platform te beschikken om de belanghebbende partijen in mobiliteit op een blijvende manier te verenigen. Het VIM heeft hierbij de taak om concrete antwoorden te formuleren op relevante probleemstellingen en thema's.

Hoofdopdracht van het VIM is het definiëren van inhoudelijke onderzoeksprogramma's, namelijk 'openbaar en collectief vervoer', 'congestie', 'verplaatsingsgedrag' en 'verkeersveiligheid'. De programma's zoeken steun in de recentste technologische evoluties. De nadruk in alle programma's zal liggen op duurzaamheid.

Nevenopdrachten zijn: kennisoverdracht vanuit de onderzoeksprogramma's, het optreden als een Vlaams Mobiliteitsforum (neutraal discussieplatform voor mobiliteit en beleidsvoorbereiding) en het begeleiden van doelgroepen zoals lokale overheden.

Voor het antwoord op vragen 2, 3 en 4 moet ik u doorverwijzen naar minister Moerman die in het kader van het Limburgplan optreedt als trekker in het dossier van het VIM.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 121
van 1 maart 2006
van SVEN GATZ

DINA-project - Betrokkenheid NMBS

Met de bedoeling meer mensen te laten overschakelen van de auto als vervoermiddel naar het gebruik van het openbaar vervoer, biedt de Vlaamse overheid de burgers de mogelijkheid hun nummerplaat in te ruilen voor een gratis abonnement van De Lijn. Dat abonnement krijgt men voor de periode van drie jaar. Daarna dient de persoon in kwestie een abonnement te betalen indien hij/zij dat wenst.

Dit project heeft als doel het gebruik van het openbaar vervoer op korte en lange termijn als valabel alternatief te stimuleren.

Een eerste bedenking bij dit systeem betreft de lange termijn. De vraag rijst of het niet mogelijk is om de termijn voor het gratis abonnement te verlengen (meerdere jaren of levenslang) of na de periode van drie jaar het abonnement tegen voordeeltarief aan te bieden.

Een tweede bedenking betreft het “valabele” van het alternatief. Reizen met De Lijn biedt heel wat mogelijkheden, maar blijft naar schaal ook beperkt. De vraag rijst dan ook of er reeds aan gedacht werd om de diensten van de NMBS in dit project te betrekken. Een optie kan bijvoorbeeld het jaarlijks verstrekken van één of meerdere Railpassen zijn, waardoor langere trajecten mogelijk worden. Op die manier wordt het stimuleren van het gebruik van het openbaar vervoer ook breder opgevat. Werd een uitbreiding in die zin reeds overwogen?

Werd een uitbreiding in die zin reeds overwogen?

Zijn er reeds plannen of voorstellen in die aard?

Zijn er reeds gesprekken geweest met de NMBS?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 1 maart 2006

van **SVEN GATZ**

Verlenging van de termijn / aankoopkorting na de termijn:

Het DINA-project laat automobilisten kennis maken met het openbaar vervoer. Na 3 jaar hebben mensen ruim de kans gekregen om het openbaar vervoer uit te proberen en de voordelen te ervaren. Dit blijkt ook uit de resultaten van een enquête die (schriftelijk en on-line) werd afgenomen (07/2005) bij 622 DINA-abonnees. Daaruit bleek dat, waar 27% van de respondenten De Lijn vaak gebruikten voor ze DINA-abonnee werden, dit sinds hun DINA-abonnement 65% is geworden. Ook ander openbaar vervoer, de fiets en te voet gaan winnen aan belang. Meer dan driekwart van de DINA-abonnees gebruikt het abonnement zowel op weekdays als tijdens het weekend. En maar liefst 80% van de respondenten geeft aan de intentie te hebben na het DINA-abonnement geen nieuwe wagen te zullen kopen.

Na deze periode van 3 jaar, dienen de DINA-abonnees te betalen voor hun abonnement. Maar ze genieten, zoals elke abonnee, van de zeer voordelige tarieven van de netabonnementen van De Lijn.

Verder moet De Lijn ook rekening houden met het standpunt van mensen die nooit een wagen hebben gebruikt en/of al lang abonnee zijn bij De Lijn. Van deze personen krijgt De Lijn soms reacties over het feit dat personen die altijd al de bus hebben gebruikt, niet krijgen wat mensen die voorheen een wagen gebruikten, wel krijgen. De Lijn verantwoordt dit door te stellen dat het DINA-abonnement een tijdelijk abonnement is, dat aan ex-automobilisten wordt uitgereikt om hen te overtuigen van de mogelijkheden van De Lijn. Een gratis abonnement voor drie jaar is een mooie aanmoediging voor automobilisten die overstappen naar het openbaar vervoer, maar een bijkomend voordeel voor ex-automobilisten is niet te verantwoorden is tegenover de andere, trouwe gebruikers van het openbaar vervoer. Een uitbreiding is, hiermee rekening houdend, niet aan de orde.

Uitbreiding van het DINA-principe naar de NMBS:

Een uitbreiding van het DINA-principe naar de NMBS is een beslissing van de NMBS en de bevoegde minister(s). De Lijn is altijd bereid informatie te verstrekken en samen te werken, zoals ze o.m. reeds met de TEC heeft gedaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 123
van 2 maart 2006
van **WERNER MARGINET**

Verkeersveiligheidsfonds - Stand van zaken

De verdeling van de geldboetes is “onbillijk en onrechtvaardig”, zo stelde de minister in haar antwoord op een actuele vraag (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 52 van 7 juli 2005, blz. 10-12).

Om dit onrecht te verhelpen, is haar “eerste inzet” “de regionalisering van het verkeersboetefonds”. Deze aangelegenheid werd doorgeschoven naar het Overlegcomité.

1. Kan de minister medelen wat op dit ogenblik de stand van zaken is?
2. Wat zijn de meest recente cijfers over de bijdrage aan en de herverdeling van het verkeersveiligheidsfonds?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 2 maart 2006

van **WERNER MARGINET**

1. Dit punt werd besproken op het overlegcomité van 8 maart 2006. De verdere inhoudelijke bespreking is verschoven naar het overlegcomité van april.
2. Ik beschik over geen officiële cijfers, enkel over deze gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 december 2005, waar het bedrag per politiezone vermeld is. Over de oorsprong van de middelen zijn er geen gegevens beschikbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 124
van 8 maart 2006
van **MARIE-ROSE MOREL**

VZW Rosa - Lessen over feminisme

De VZW Rol & Samenleving (Rosa) trekt met elf bekende Vlamingen naar de Vlaamse scholen om les te geven over het “feminisme”. Zeven van deze bekende Vlamingen zijn politicus. Naast CD&V’er Sabine de Bethune, betreft het ook zes politici van sp.a-signatuur: Steve Stevaert, Patrick Janssens, Frank Beke, Yamilla Idrissi, Caroline Gennez en de minister zelf.

Tijdens het vragenuurtje in de plenaire vergadering werd minister Vandenbroucke enkele weken geleden al ondervraagd over deze merkwaardige selectie. Hij antwoordde dat Rosa zou hebben gezegd dat naast sp.a ook andere partijen zouden zijn aangeschreven. Meer details kon/wilde hij echter niet geven. Vragen over de selectie zouden, zijns inziens, veeleer aan de minister gesteld moeten worden (Handelingen Plenaire Vergadering nr.30 van 15 februari 2006, blz. 11-12).

De minister beschouwt Rosa als een belangrijke partner in de uitbouw van het gelijkekansenbeleid. Getuige daarvan ook de ruime subsidie die aan deze organisatie wordt toebedeeld in de begroting, 466.000 euro voor 2006.

1. Welke politici van welke politieke partijen werden door Rosa gecontacteerd in verband met de “feminisme”-lessen?
2. Welke politici antwoordden positief?
3. Worden door deze optredens van politici in scholen de decretale bepalingen met betrekking tot de politieke neutraliteit in het onderwijs niet overtreden?
4. Zijn er medewerkers van het kabinet van de minister actief in Rosa?
5. Op welke wijze brengt Rosa aan de minister verslag uit over de resultaten van dit project?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 8 maart 2006

van **MARIE-ROSE MOREL**

1. Dit project werd gerealiseerd door de autonome vzw Rol en Samenleving (vzw RoSa). Uit ingewonnen informatie blijkt dat een stagiaire instond voor de praktische uitvoering. Deze stagiaire is niet langer bij vzw RoSa aan de slag. De uitnodigingsbrieven in het kader van 'lessen over feminisme' werden gewist en de vzw beschikt niet langer over een exhaustieve lijst met gecontacteerden. Naar verluidt werden er een honderdtal uitnodigingen verstuurd, waarvan ongeveer 1/5de naar politici. Die laatsten maken deel uit van verschillende politieke partijen en zijn werkzaam op verschillende politieke niveaus.
Ik betreur het feit dat de politici die uiteindelijk deelnamen, overwegend afkomstig waren uit één partij.
2. Alle politici die positief reageerden op de uitnodiging, hebben ook deelgenomen.
3. Zoals minister Vandenbroucke tijdens de plenaire vergadering nr. 30 op 15 februari 2006 reeds opmerkte, kan iedereen die een klacht heeft over een eventuele overtreding van decretale bepalingen met betrekking tot politieke activiteiten in scholen, zich wenden tot de Commissie voor Zorgvuldig Bestuur. Die commissie oordeelt over een al dan niet overtreding, en niet de minister.
4. Er zijn geen medewerkers van vzw RoSa gedetacheerd naar het kabinet. Ook zijn er geen kabinetsmedewerkers actief bij vzw RoSa of in haar beheersorganen.
5. Een verslag van de lessen over feminisme maakt deel uit van het Jaarverslag 2006 dat vzw RoSa (in haar hoedanigheid als organisatie die vanuit het gelijkheidsbeleid ad nominatim wordt gesubsidieerd) dient voor te leggen aan de Vlaamse minister van Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 125
van 10 maart 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

De Lijn - Rolstoelgebruikers

Het mobiliteitsprobleem van mensen met een handicap is een bijzonder complex probleem. Het openbaar vervoer speelt hierin een bijzondere rol. Zo voert De Lijn sinds enkele jaren een beleid waarbij systematisch bij de aankoop van nieuwe voertuigen de toegankelijkheid voor mensen met een handicap bijzondere aandacht krijgt. Dit beleid moet er op termijn, volgens de webstek van De Lijn tegen het jaar 2022, toe leiden dat alle voertuigen van De Lijn toegankelijk zijn voor mensen met een handicap.

De Lijn beschikt nu reeds over een heel aantal toegankelijke voertuigen. Het is wenselijk deze voertuigen zo optimaal mogelijk in te zetten in functie van het cliënteel van De Lijn, in het bijzonder het cliënteel dat een rolstoel gebruikt.

1. Over hoeveel aangepaste bussen en trams beschikt De Lijn momenteel?
2. Hoe is de spreiding van deze aangepaste bussen en trams over Vlaanderen?
3. Hoe bepaalt De Lijn waar deze aangepaste bussen en trams worden ingezet en wordt daarbij rekening gehouden met concrete vragen van rolstoelgebruikers?
4. Worden deze aangepaste bussen en trams ingezet op welbepaalde trajecten en uren?
5. Kunnen rolstoelgebruikers, buiten de toegankelijke stadsgebieden, die op een regelmatige basis gebruik willen maken van de diensten van De Lijn op een vast traject, bijvoorbeeld om een verplaatsing van en naar de werkplaats te doen, dit melden bij De Lijn?

Hoe springt De Lijn om met dergelijke vragen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 10 maart 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Op dit ogenblik beschikt De Lijn over volgende aantallen rolstoeltoegankelijke voertuigen:

- trams: 134
- autobussen: 1.058

Eind 2005 beschikte De Lijn over 1.058 lagevloerbussen in eigen beheer. Dit is ongeveer de helft van het wagenpark. Sinds 2006 zijn de exploitanten gebonden aan dezelfde besteknormen. Het streefdoel is dat dit wagenpark tegen 2018 volledig toegankelijk wordt.

Trams hebben een langere levensduur. Momenteel rijden er in Gent 31 rolstoeltoegankelijke trams, in Antwerpen 56. Tegen 2018 zouden alle Antwerpse trams toegankelijk moeten zijn, in Gent in 2022. Alle kusttrams zijn sinds 2003 voorzien van een toegankelijke tussenkast.

2. Spreiding

	Trams	Autobussen
Antwerpen	56	312
Oost-Vlaanderen	31	209
Vlaams Brabant		196
Limburg		184
West-Vlaanderen	47	157
	134	1.058

De toegankelijke voertuigen worden zo efficiënt mogelijk ingezet. Bij de verdeling van de toegankelijke voertuigen wordt prioriteit gegeven aan de stadsgebieden. Voor de streeklijnen is de spreiding over Vlaanderen gelijkmatig.

3. De Lijn geeft prioriteit aan het toegankelijk maken van de stadsgebieden. Stadsgebieden worden immers gekenmerkt door een groot klantenpotentieel en daar is ook de meeste vraag naar toegankelijk vervoer. Bovendien vereist het toegankelijk maken van dergelijke gebieden slechts een beperkt aantal bijkomende middelen.
4. De toegankelijke voertuigen worden toegekend aan vaste voertuiglopen, gespreid over gans Vlaanderen. Hierdoor kan De Lijn vaste toegankelijke ritten aanbieden. Op korte termijn kunnen de rolstoelgebruikers op de website informatie over de evolutie van de toegankelijke service vinden (vb. bijkomende aangepaste haltes). Indien men specifieke vragen heeft over de toegankelijkheid van een bepaalde rit dan dient men contact op te nemen met de belbuscentrale.

Voor het toegankelijk maken van ritten kent De Lijn een aantal beperkingen. Vooreerst de halte-infrastructuur, indien een bepaalde lijn over geen aangepaste haltes beschikt dan kunnen rolstoelgebruikers sowieso geen gebruik maken van deze lijn, ongeacht het voertuig. Bijkomend beschikt elke toegankelijke bus maar over 1 rolstoelplatform.

5. De Lijn vraagt – met ingang van 1 mei - aan de rolstoelgebruikers om contact op te nemen met de belbuscentrale. De belbusoperator zal nagaan of de gevraagde rit toegankelijk is. Als de rit toegankelijk is dan kan de rolstoelgebruiker een reservatie plaatsen. Als de gevraagde verplaatsing niet toegankelijk is, worden toch de begin- en eindhaltes van die gewenste verplaatsing door de Lijn bijgehouden.

De haltes waarop regelmatig gewenste verplaatsingen worden vastgesteld, zullen prioritair aangepast worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 126
van 10 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - VDAB-jobpas

De Lijn en de VDAB hebben een overeenkomst m.b.t. de VDAB-jobpas tot eind 2006. Op jaarbasis betaalt de VDAB 1 miljoen euro. Er zouden ongeveer 19.000 werkzoekenden van gebruikmaken.

1. Wordt deze ontvangst van De Lijn geboekt bij de vervoersontvangsten “tussenkost derden”?
2. Wie ontvangt de vergoeding van 12,5 euro die werkzoekenden in trajectbegeleiding betalen voor een netabonnement, De Lijn of de VDAB?
3. Hoe wordt de vergoeding van de VDAB berekend (de gewone waarde van de abonnementen kan op 3,4 miljoen euro worden geraamd)?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 10 maart 2006

van **JOHAN SAUWENS**

1. Deze ontvangsten komen niet voor in de vervoersontvangsten "tussenkost derden"; met het oog op de correcte invulling van een geïntegreerde budgettaire en economische boekhouding (BVR-norm binnen de sector overheid) dient De Lijn deze ontvangst op te nemen onder de vorm van een dotatie.
2. Werkzoekenden in trajectbegeleiding betalen 12,50 euro per jaar voor een VDAB jobpas. Het bedrag van 12,50 euro wordt betaald aan De Lijn.
3. De vergoeding van de VDAB is een forfaitaire inbreng die bij de start van de overeenkomst in november 2001, werd overeengekomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 127
van 17 maart 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Basismobiliteit - Sint-Lambrechts-Herk (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 91 van 8 februari 2006 stelt de minister, onder punt 2 dat:

"Indien op dergelijke plaatsen toch voldoende potentieel voor het openbaar vervoer zou bestaan, dit zal moeten blijken uit de potentieelonderzoeken in het kader van netmanagement, dat vanaf 2007 aanpassingen aan het net mogelijk zal maken".

Vraag nr. 91 heeft betrekking op een aantal straten van de Hasseltse deelgemeente Sint-Lambrechts-Herk (Bekstraat, Steenberg, Muntelbeekstraat, Kattendans en Sasput), waar heel wat jonge gezinnen met kinderen wonen die verstoken blijven van busvervoer van en naar de stad.

Na het antwoord van de minister blijven er volgende vragen.

Zijn deze potentieelonderzoeken lopende? Welke timing wordt hiervoor gehanteerd?

Indien deze potentieelonderzoeken reeds afgelopen zijn, welke zijn de resultaten hiervan?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 17 maart 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Er is momenteel een onderzoek in het kader van netmanagement lopende in het vervoergebied Hasselt-Genk. Dit onderzoek concentreert zich enkel op de belangrijkste vervoersassen. Er zijn nog geen resultaten gerapporteerd. Er is geen specifiek onderzoek voor St.-Lambrechts-Herk lopende.

De bedoeling van het netmanagement is het maximaal tegemoetkomen aan de verplaatsingsbehoeften en verplaatsingsstromen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 131
van 22 maart 2006
van **TOM DEHAENE**

De Lijn - Taalgebruik

Op het grondgebied van verschillende gemeenten in Vlaams-Brabant – bijvoorbeeld Grimbergen, Dilbeek, Overijse, Kampenhout, Asse, Zellik – rijden autobussen van De Lijn met alternerend de bestemmingsaanduiding “Bruxelles-Nord” en “Brussel-Noord”.

Het is duidelijk dat dit geen goede zaak is vanuit het oogpunt van het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand. Nochtans werd in de regeringsverklaring van 18 mei 2005 gesteld dat een sterk beleid voor de Vlaamse Rand o.a. prioritair gericht is op het waarborgen en bevorderen van de taalhomogeniteit op het grondgebied van de Vlaamse Rand.

Dat deze zaak wel degelijk bij de mensen leeft, blijkt uit het feit dat verschillende klachten werden ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht tegen vermelde bestemmingsaanduiding op de bussen van De Lijn. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft deze klachten gegrond verklaard en gesteld dat het technisch mogelijk moet zijn de alternerende Nederlands-Franse aanduiding op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten te vervangen door de uitsluitend in het Nederlands gestelde aanduiding “Brussel-Noord”.

Mijn vraag aan de minister is dan ook hoe en wanneer er gevolg zal worden gegeven aan deze uitspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 131 van 22 maart 2006

van **TOM DEHAENE**

De Lijn heeft steeds getracht het Vlaamse karakter van de provincie Vlaams-Brabant ten volle te respecteren, maar houdt daarbij rekening met de adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Aldus was er de permanente visie dat de buslijnen die zowel het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als het Vlaamse Gewest aandoen als een gewestelijke dienst dienen beschouwd te worden.

De vaste Commissie voor Taaltoezicht zegt in meerdere adviezen: *“Een dergelijke gewestelijke dienst valt volgens art. 35 § 1 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in de bestuurszaken (SWT – KB van 18.07.1966) onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn”*. Een filmaanduiding is in de zin van de taalwetgeving een mededeling aan het publiek, en dient in casu overeenkomstig art. 18, al 1 SWT gesteld te worden in het Nederlands en in het Frans.

Inderdaad werd onlangs door de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een nieuw advies inzake gebruik van de lijnfilmen geformuleerd. In dit advies nr. 37.134 wordt gestipuleerd: *“De bedoelde buslijnen doen gemeenten aan uit Brussel-Hoofdstad en uit het Nederlandse taalgebied. Het zijn derhalve gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, §1, b, SWT. Zij vallen onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad. De trajectaanduidingen op de lijnbussen moeten worden beschouwd als berichten en mededelingen bestemd voor het publiek. Overeenkomstig artikel 18 SWT worden deze berichten in casu gesteld in het Nederlands en in het Frans. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse afdeling, is dan ook van oordeel dat de afwisselende aanduiding Brussel-Noord – Bruxelles Nord niet strijdig is met de gecoördineerde taalwetten, wanneer de bussen zich bevinden op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of dat van een randgemeente. Zij is evenwel van oordeel dat het technisch mogelijk zijn de alternerende Nederlands-Franse aanduiding op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten te vervangen door de uitsluitend in het Nederlands gestelde aanduiding “Brussel-Noord”*

De Lijn heeft onmiddellijk onderzocht op welke wijze zij ten spoedigste hieraan kan voldoen. Het aanwenden van een automatisch systeem op basis van GPS vormt een oplossing, maar is op korte termijn technisch niet haalbaar. Daarom werd gezocht naar een handmatig systeem, door de chauffeur te bedienen, doch zonder dat de dienstverlening aan de klanten noch de algemene veiligheid in het gedrang zouden komen. De technische ontwikkeling hiervoor is gebeurd zodat de installatie binnenkort kan aanvangen.

Aldus zullen de bussen op ritten naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tweetalige of alternerende opschriften dragen wanneer zij zich bevinden op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de randgemeenten en zullen zij uitsluitend Nederlandstalige opschriften dragen wanneer zij zich bevinden op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten.

Op ritten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar Vlaanderen behoudt De Lijn haar bestaande werkwijze om reeds bij vertrek de Nederlandse naam van de eindbestemming zoals Leuven, Halle, Aalst, ... te gebruiken.

Aangezien de nodige materialen dienen besteld te worden, dit werk door gespecialiseerde technici dient uitgevoerd te worden, de programmatie van de elektronische filmen dient te gebeuren, dit terwijl

alle bussen dagelijks in dienst moeten blijven, verwacht De Lijn dat in de loop van augustus 2006 de eerste aanpassingen effectief zichtbaar zullen zijn.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 85
van 20 januari 2006
van **BART SOMERS**

Charter van de werkzoekende - Uitvoeringsbesluiten

Aan het eind van de vorige legislatuur werd het decreet betreffende het charter van de werzoekende goedgekeurd.

Tijdens de bespreking van de beleidsbrief Werk antwoordde de minister dat het decreet nog niet in uitvoering is wegens het uitblijven van de vereiste uitvoeringsbesluiten.

1. Welke zijn de oorzaken van het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten voor het operationeel maken van het charter van de werkzoekende?
2. Hebben er zich onvoorziene of praktische problemen voorgedaan voor de uitvoering van het charter van de werkzoekende?
3. Welke timing zal de minister respecteren voor de publicatie van de uitvoeringsbesluiten en de inwerkingtreding van het decreet?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 20 januari 2006
van **BART SOMERS**

De uitvoeringsbesluiten voor het operationeel maken van het charter van de werkzoekende zijn nog niet genomen. De reden hiervoor is dat ik mijn administratie gevraagd heb om absoluut prioritair voorrang te verlenen aan de uitvoering van het Meerbanenplan.

Dit betekent natuurlijk niet dat er geen uitvoeringsbesluiten dienen genomen te worden maar de rechten van de werkzoekende zijn vandaag al vervat in andere wetteksten. De werkzoekende kan zijn rechten bijgevolg afdwingen op grond van reeds bestaande wetgeving.

Het Handvest van de werkzoekende heeft echter als groot voordeel dat het al deze rechten bundelt en dat is de reden waarom ik zo snel als praktisch mogelijk effectief uitvoering aan dit Handvest wil geven.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 104
van 15 februari 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Jaarplan 2006 VZW De Rand - Discussienota's

“De Rand” zou in 2006 actiever partner zijn van de Task Force van de Vlaamse Gemeenschap en van het platform van de gemeenten van de Vlaamse Rand. Ze zal in overleg met de overheden discussienota's opstellen, blijkt uit het jaarplan 2006.

Kan de minister bevestigen dat het wel degelijk de bedoeling is om die nota's eveneens aan het Vlaams Parlement te bezorgen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 15 februari 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bij de samenstelling van de Task Force van de Vlaamse Gemeenschap heb ik er voor gekozen ook een vertegenwoordiger van VZW de Rand op te nemen, gezien de terreinkennis van de VZW en haar medewerkers. De gedeputeerde van de provincie Vlaams-Brabant bevoegd voor het Vlaams karakter heeft dezelfde redenering gevolgd bij het oprichten van het Platform van de gemeenten van de Vlaamse Rand.

Gezien de terreinkennis van de VZW de Rand is het evident dat zij, net zoals andere deelnemers aan de overlegorganen en al naargelang de behandelde onderwerpen, interne discussienota's opstelt voor de vergadering. Deze werkteksten zijn een stand van zaken met als bedoeling de behandelde thematiek te duiden ten behoeve van de deelnemers aan de Task Force of het Platform. Het gaat niet om officiële standpunten van de vzw de Rand, zoals die worden goedgekeurd door de Raad van Beheer van de VZW.

Het resultaat van de gedachtenwisseling over deze nota's en de daaruit volgende conclusies van de vergadering zijn terug te vinden in de verslagen van het Platform enerzijds en het werkingsverslag van de Task Force anderzijds.

Zodra het eerste werkingsverslag van de Task Force klaar is, zal ik dit bezorgen aan de leden van de commissie Brussel en de Vlaamse Rand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 122
van 1 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Hoeve “Klosken” St.-Martens-Lennik - Bescherming

In Sint-Martens-Lennik, een deelgemeente van Lennik, is er grote beroering ontstaan rond de verkoop en de mogelijke afbraak van de historische hoeve “Klosken” in het centrum van het dorp. Deze “herberghoeve” vormt onmiskenbaar een zeer waardevol historisch en architecturaal geheel, dat weliswaar nog niet officieel beschermd is, maar wel in tal van bouwkundige inventarissen is opgenomen. Het behoud ervan ligt dan ook veel mensen na aan het hart.

Het Klosken is, samen met de kerk en de notariswoning, bepalend voor de authenticiteit van het Pajotse dorp Sint-Martens-Lennik. De sloop van het gebouwencomplex en de bouw van een flatgebouw op de plaats ervan zou het authentieke karakter van dit typische dorpsgezicht definitief aantasten. De hoeve is een getuige van de landelijke structuur van onze vroegere samenleving en is uniek omdat ze in het centrum van het dorp is gelegen, één van de laatste in zijn soort. Ook het interieur van deze hoeve, een herberg uit de 19de eeuw, is werkelijk uniek en verdient bewaard te blijven!

Ik verneem dat een bouwpromotor uit Antwerpen een sloopaanvraag voor het Klosken heeft ingediend. De firma zou plannen koesteren om er een twintigtal appartementen te bouwen. Tegen deze plannen zijn ondertussen zo'n 3.000 bezwaren ingediend bij de gemeente! Omwille van de grote erfgoedwaarde van deze hoeve en de sterke betekenis voor het gemeenschapsgevoel van Sint-Martens-Lennik stuit de mogelijke sloop - begrijpelijkerwijze - op heel wat ongelooft, onbegrip en verzet.

In de bezwaarschriften die naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden ingediend, worden verschillende argumenten aangehaald tegen de bouw van een nieuw flatgebouw op de site van het Klosken, van verkeerstechnische tot sociologische argumenten. Zo wordt bijvoorbeeld - niet ten onrechte - gevreesd dat de nieuwe appartementen niet in de eerste plaats tegemoet komen aan de lokale woonbehoefte, maar de verfransing in de hand zullen werken. Wie vertrouwd is met de Vlaamse Rand, weet dat de bouw van een paar tientallen luxueuze flats in het centrum van dit kleine dorp inderdaad niet de plaatselijke jeugd ten goede komt, maar dat door de nabijheid van Brussel andere kandidaat-kopers worden aangetrokken. Het is natuurlijk een argument dat kapitaalkrachtige bouwpromotoren geenszins beroert... maar de bevolking en sociaalvoelende politici die haar vertegenwoordigen des te meer!

Het behoud van het groene en Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand is voor vele gemeentebesturen, voor de provincie Vlaams-Brabant en voor de Vlaamse Regering een belangrijk aandachtspunt. In het cultuurbeleidsplan van de gemeente Lennik lezen we het volgende: “Open ruimte, landschappelijke schoonheid, rust en stilte zijn de sterkten van het hele Pajottenland. Zij worden een steeds zeldzamer goed in een steeds drukker Vlaanderen. Zij zorgen voor levenskwaliteit. Op een boogscheut van de Europese hoofdstad vormt het natuur- en cultuurlandschap van Lennik - met zijn trage wegen,

monumenten en waardevolle landschappen en dorpsgezichten - onvervangbaar erfgoed dat permanente aandacht en zorg verdient." Dit wordt verder in het cultuurbeleidsplan vertaald in volgende doelstelling: "Het cultureel erfgoed moet in optimale omstandigheden bewaard, beschermd en ontsloten worden." In de aanvullende regeerverklaring van 18 mei van de Vlaamse Regering lezen we dan weer: "Wij zullen er over waken dat in het ruimtelijk ordeningsbeleid een halt wordt toegevoerd aan het onverantwoord aansnijden van open ruimte en de sluipende uitbreiding van Brussel."

De bevolking van de Vlaamse Rand verwacht van de overheid natuurlijk wel dat zij woorden en doelstellingen ook omzet in daden en realisaties. Het opofferen van het historisch patrimonium aan de grondspeculatie en het openzetten voor een nog verdere verfransing van de streek staan hier haaks op.

Een alternatief voor een afbraak van het Klosken is een bescherming, waarna het gebouwencomplex een maatschappelijke functie kan krijgen. De herbergfunctie kan daarbij bewaard blijven, terwijl de gebouwen ook heel wat mogelijkheden bieden voor cultuur.

Ik wil de minister, als minister bevoegd voor de coördinatie van het beleid met betrekking tot de Vlaamse Rand, het volgende vragen.

1. De combinatie herberg en hoeve, verkoophandel, is een van de laatste in zijn soort.

Wat is de visie van de minister m.b.t. het bepalende karakter van de herberghoeve "Klosken" voor de authenticiteit van het dorpsgezicht van Sint-Martens-Lennik?

2. De bouw op deze site van 20 luxeappartementen gaat voorbij aan de autochtone bevolking, zal niet alleen het sociaal weefsel van het dorp verstoren, maar zal ook gezien de cruciale ligging overwegend Franstaligen aantrekken, een fenomeen dat bekend is in de streek.

Welke maatregelen neemt de minister hier concreet om dit fenomeen tegen te gaan?

Als er geen maatregelen genomen worden, betekent dit dan dat de minister akkoord gaat met deze gang van zaken?

3. Heeft de minister, vanuit zijn horizontale bevoegdheid inzake de Vlaamse Rand, reeds initiatieven genomen naar zijn collega Dirk Van Mechelen om de bescherming van het "Klosken" effectief te ondersteunen, om zodoende de authenticiteit van de Vlaamse Rand rond Brussel ook hier te bewaren? Zo ja, welke?

N.B. Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr.106), Bourgeois (nr.66) en Vandenbroucke (nr.122).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 1 maart 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger richt zich met zijn vraag tot de Vlaamse minister bevoegd voor de coördinatie van het beleid met betrekking tot de Vlaamse Rand. Zoals bepaald in de beleidsnota Vlaamse Rand, omvat deze regio 19 gemeenten. Dit zijn de zes gemeenten met bijzonder taalstatuut alsook die gemeenten die rechtstreeks grenzen aan het Brussels Hoofdstedelijk gewest of aan één van de voornoemde zes faciliteitengemeenten. De gemeente Lennik hoort daar niet bij.

Ik deel evenwel de bekommernis in verband met het behoud van de historische hoeve 'Klosken' in het centrum van de gemeente Sint-Martens-Lennik.

Als ik goed ben ingelicht, kreeg de afbraak van deze hoeve een negatief advies van de dienst monumenten en landschappen. Bovendien meen ik te weten dat de door u vernoemde bouwpromotor uit Antwerpen inmiddels het pand heeft doorverkocht aan een investeerder uit de gemeente Lennik. Naar verluidt zou deze niet van plan zijn het 'Klosken' af te breken.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 105
van 1 maart 2006
van **VERA JANS**

Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning - Capaciteit

In het Globaal Plan Jeugdzorg lees ik dat de minister vaststelt dat de bezettingscijfers van de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (CKG) regionaal sterk verschillen.

De minister gaf daarom aan Kind en Gezin de opdracht om een voorstel uit te werken waarmee de capaciteit beter benut kan worden en zo nodig kan worden bijgestuurd afhankelijk van de noden op het terrein.

Om tegemoet te komen aan de huidige problemen van overbezetting voorziet zij in een uitbreiding van de capaciteit van de CKG's met veertig bijkomende plaatsen.

1. In welke mate verschillen de bezettingscijfers van de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning per CKG en per provincie?
2. Werd er door Kind en Gezin reeds een voorstel uitgewerkt om te komen tot een betere benutting van de capaciteit en zo nodig bijstellingen?

Wat is de stand van zaken?

3. Op basis van welke objectieve criteria zal Kind en Gezin overgaan tot toewijzing van de veertig bijkomende plaatsen over de verschillende CKG's?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 1 maart 2006

van **VERA JANS**

1. De bezetting van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning bedraagt jaarlijks gemiddeld ongeveer 90 %. Deze bezettingscijfers variëren op jaarbasis van CKG tot CKG, en van provincie tot provincie. Er zijn CKG's die op jaarbasis de vereiste 80% niet behalen terwijl andere CKG's een constante overbezetting hebben. De verschillen zijn minder uitgesproken indien we de bezettingscijfers vergelijken over de provincies heen.

Hierna geef ik een overzicht van het aantal CKG's, de totale capaciteit en het gemiddelde bezettingspercentage per provincie.

Provincie	aantal CKG's	capaciteit	bezettingspercentage
Antwerpen	10	638	91,39%
Limburg	3	185	86,53%
Oost-Vlaanderen	5	307	80,49%
Vlaams-Brabant en Brussels Hoofdstedelijk Gewest	2	140	88,24%
West-Vlaanderen	3	180	99,67%
Totaal	23	1450	89,18%

Ik heb Kind en Gezin gevraagd om nader onderzoek te doen naar deze regionale verschillen inzake bezettingscijfers.

2. De administratie van Kind en Gezin heeft hierover eind februari 2006 een eerste denkoefening voorgesteld aan de Raad van Bestuur van Kind en Gezin. Uit deze denkoefening bleek dat zowel de vraagzijde als de aanbodzijde van de CKG's in kaart moet gebracht worden, zodat duidelijk wordt of het aanbod beantwoordt aan de vraag en men vaststellingen kan doen waar er tekorten zijn of waar er een overaanbod is. Er zal ook overleg plaatsvinden met onder andere Bijzondere Jeugdbijstand, om beter zicht te krijgen op de instroom van cliënten die eigenlijk thuishoren bij voorzieningen bijzondere jeugdbijstand. Op basis van verder onderzoek hieromtrent zal Kind en Gezin maatregelen treffen om te komen tot een betere benutting van de capaciteit in bepaalde regio's.
Kind en Gezin zal dit de komende maanden verder uitwerken.
3. De toewijzing van de veertig bijkomende plaatsen kan niet losgekoppeld worden van de evaluatie van de bezettingscijfers. Zowel voor een betere regionale spreiding van de capaciteit als voor de toekenning van de veertig bijkomende plaatsen zal Kind en Gezin objectieve indicatoren vastleggen.
Kind en Gezin zal zich hiervoor baseren op gegevens uit wetenschappelijke onderzoeken en programmatie-oefeningen in belendende sectoren. Mogelijke parameters zijn gegevens inzake kansarmoede, gegevens met betrekking tot andere hulpverleners in de regio, het aantal kinderen in een regio...

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 39
van 25 november 2005
van **GREET VAN LINTER**

Dag van de Natuur - Initiatieven

Afgelopen weekend vond overal in Vlaanderen de Dag van de Natuur plaats.

Natuurwaarden in de brede zin vormen een essentieel gemeenschapsgoed. Het behoud, het beheer en de ontwikkeling ervan voor de gemeenschap en voor toekomstige generaties is een ecologische noodzaak en een ethische plicht. Naast de inzet voor de algemene natuurkwaliteit geldt dit in het bijzonder voor de ecologisch belangrijke, educatief interessante of zeldzame en kwetsbare natuurwaarden. Mensen aanmoedigen om meer voeling te krijgen met de natuur, zodat een breder draagvlak voor natuurbehoud verkregen wordt, is de bedoeling van deze Dag.

Op verschillende plaatsen werden initiatieven genomen en activiteiten gepland om deze Dag kleur te geven. Het gaat hier echter meestal om initiatieven van vrijwilligers en verenigingen. Zij proberen door acties het publiek te sensibiliseren.

Zij zetten zich in op het vlak van natuurbehoud en –beheer, natuurbeleving, natuurstudie, beleidswerking, vorming en educatie rond natuur en de ruimtelijke en milieucondities die noodzakelijk zijn voor de duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van natuur in Vlaanderen. Daarnaast ijveren zij voor een betere landschapsbescherming en het ecologisch en ruimtelijk inpassen van het menselijk handelen. De vrijwilligers zien dit als een maatschappelijke opdracht.

1. Welke initiatieven nam de minister in zijn beleidsdomeinen voor deze Dag van de Natuur?
2. Was er samenwerking en overleg met de minister van Leefmilieu en de verschillende vrijwilligersverenigingen?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 17), vice-minister-president Vandenbroucke (nr. 37) en de ministers Vervotte (nr; 39), Van Mechelen (39), Anciaux (28), Bourgeois (25), Peeters (128) en Keulen (37).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 25 november 2005

van **GREET VAN LINTER**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 57
van 10 februari 2006
van **RUDI DAEMS**

Contractuele ambtenaren - Pensioenregeling

Zowat 20 % van de 2.150.000 gepensioneerden blikt terug op een loopbaan als ambtenaar. De uitgaven voor de overheidspensioenen bedragen dit jaar ruim 7,6 miljard euro. Ook hier slaat de vergrijzing toe, sterker nog dan in de privé-sector. Een ambtenarenpensioen wordt zowat beschouwd als een “uitgesteld loon”.

De ambtenarenpensioenen van de Vlaamse en lokale ambtenaren zorgen voor enige animositeit. Aan de ene kant maken ambtenaren zich zorgen over de betaalbaarheid ervan. Aan de andere stellen we vast dat het aantal contractuele ambtenaren alsmaar toeneemt.

Bij de overheid werken intussen om en bij de 250.000 contractuele ambtenaren. Dit aandeel neemt toe.

De ongelijkheid tussen de vastbenoemde en de contractuele ambtenaar is niet alleen nadelig voor eventuele promotiekansen. Contractuelen krijgen ook een lager pensioen, dit terwijl het vaak om gelijkaardige arbeidsprestaties gaat. In De Standaard van 24 oktober 2005 leest men dat een gewoon werknemerspensioen voor contractuelen slechts zowat de helft bedraagt van dat van vastbenoemden. De CCOD-voorzitter pleit in een Knack-interview (november 2005) voor grote sectorale pensioenfondsen voor de hele openbare sector, in plaats van dit voor elke gemeente of ieder ministerie apart te organiseren. Dit zou zorgen voor meer solidariteit en rechtvaardigheid voor ambtenaren op lokaal, regionaal en federaal niveau.

1. Hoeveel contractuelen zijn er bij de Vlaamse overheid in dienst? Hoe is de evolutie van de verhouding tussen contractuelen en statutairen de laatste tien jaar?
2. Welke verdeling van contractuelen en statutairen is er bij de Vlaamse overheid, bij de administratie (ministerie en departementen), bij de IVA's en EVA's, bij de Vlaamse overheidsbedrijven (De Lijn, VRT,...)?
3. In welke orde van grootte is er op het einde van de loopbaan een (financieel) verschil in pensioen tussen statutaire personeelsleden en contractuelen?
4. Is de minister op de hoogte van en/of betrokken bij werkzaamheden van de Bijzondere Commissie voor de Pensioenen van Lokale Besturen?

Hoe is de stand van zaken en welke conclusies trekt de minister uit het verslag over de pensioenen van contractuelen?

5. Wordt de minister geïnformeerd over de onderhandelingen tussen de federale minister Tobback en de vakbonden?

Heeft de minister hierbij een inbreng? Wat is in voorkomend geval zijn standpunt?

6. Werd de suggestie van een vakbond al onderzocht m.b.t. de oprichting van “sectorale pensioenfondsen” voor contractuelen/voor alle ambtenaren?

Op welke manier kan dit eventueel gefinancierd worden?

7. Heeft de minister zicht op/weet van regelingen van aanvullend pensioen bij lokale besturen en/of provinciale besturen?

Zo ja, welke types van regelingen bestaan er in gemeenten en provincies? Komt dit frequent voor?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

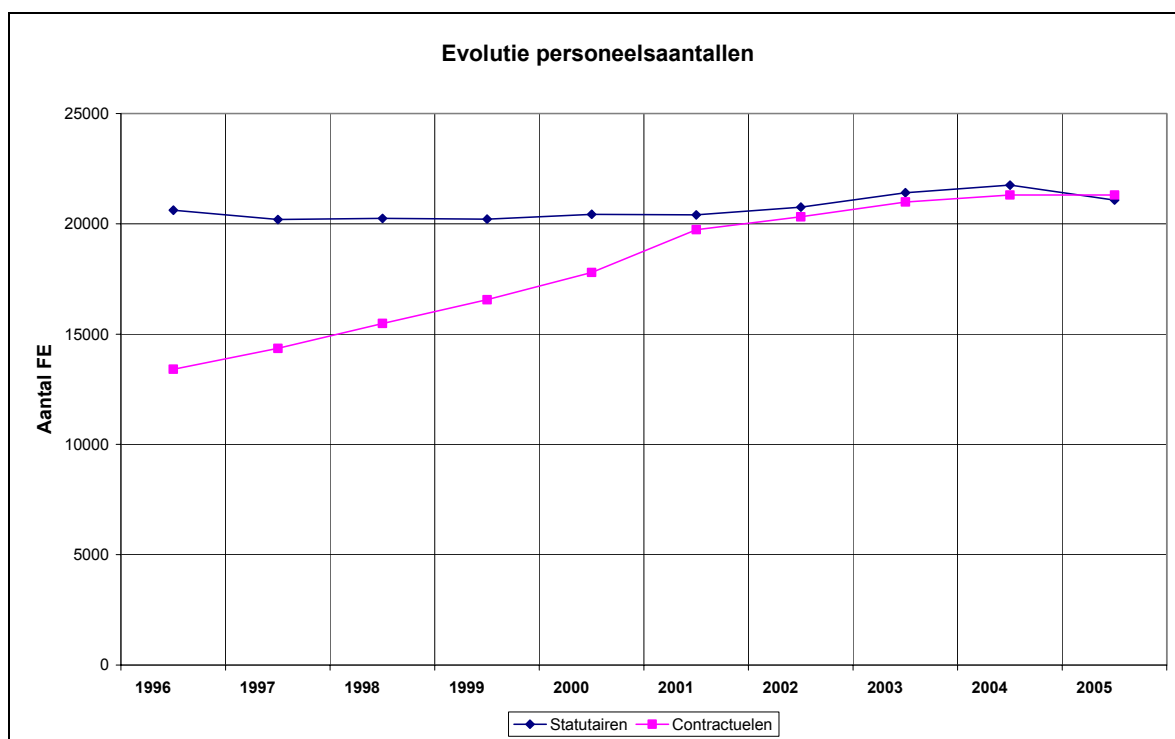
ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 10 februari 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Momenteel zijn er zo'n 21500 contractuelen in dienst bij de Vlaamse overheid, zijnde het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG), de Vlaamse Openbare Instellingen (VOI) en de Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen (WI) vóór de inwerkingtreding van BBB. Ruim 17500 daarvan werkten in een Vlaamse Openbare Instelling. De verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap stelden een kleine 3500 contractuelen tewerk, terwijl de Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen een 300-tal contractuelen in hun rangen telden.

Vooraf in de tweede helft van de jaren negentig was er binnen de Vlaamse overheid een duidelijke evolutie merkbaar in de verhouding tussen contractuelen en statutairen. Het aantal contractuelen lag anno 1996 nog veel lager dan het aantal statutairen (13407 versus 20612), maar in een tijdspanne van vijf jaar was dit nagenoeg evenredig. In 2001 waren er al bijna evenveel contractuelen als statutairen in dienst (19730 versus 20408). Het percentage contractueel personeel binnen de Vlaamse overheid steeg met andere woorden van 39,41 % in 1996 naar 49,16 % in 2001. Sinds 2001 is die verhouding tussen beide vrij stabiel gebleven, met telkens iets meer statutairen als contractuelen. 2005 bleek het eerste jaar te zijn waarin de Vlaamse overheid iets meer contractuelen als statutairen telde (21303 versus 21071).

Figuur 1: evolutie van de verhouding tussen contractuelen en statutairen binnen de Vlaamse overheid (1996-2005)

2. De evolutie in de verhouding tussen contractuelen en statutairen is het meest uitgesproken bij de Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen. Anno 1997 waren er 82 contractuelen en 111 statutairen werkzaam in de WI. In 2005 werden er 331 contractuelen en 125 statutairen geteld. Het percentage contractueel personeel steeg dus van 42,49 % naar 72,59 %, een toename van 30,1 %.

Ook bij de Vlaamse Openbare Instellingen, die in vergelijking met de WI een pak meer mensen tewerkstellen, is eenzelfde trend waarneembaar. In 1996 was het aantal contractuelen en statutairen nog vrijwel identiek (11846 versus 11685), maar terwijl het aantal statutairen in de daarop volgende jaren stabiel bleef, groeide het aantal contractuelen gestaag aan (van 14963 in 2000 tot 17585 in 2005). Met andere woorden: het percentage contractueel personeel binnen de VOI steeg van 50,34 % naar 60,16 %, een toename van 9,82 %.

De verschillende departementen binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, tenslotte, beantwoorden eveneens aan het geschetste patroon. Terwijl het aantal statutairen op tien jaar tijd nauwelijks steeg (van 8927 naar 9301), was er een verdubbeling van het aantal contractuelen (van 1561 naar 3386). Het percentage contractueel personeel binnen het MVG steeg dus van 14,88 % in 1996 naar 26,69 % in 2005, een toename van 11,81 %. In tegenstelling tot de VOI en de WI, blijven de statutairen binnen het MVG evenwel ruim in de meerderheid: 73,31 % van het personeel is nog steeds statutair in dienst, tegenover 39,84 % bij de VOI en 27,41 % bij de WI.

3. De Vlaamse overheid is niet bevoegd voor de pensioenen, noch voor de gewezen statutaire, noch voor de gewezen contractuele personeelsleden. De pensioendossiers worden zowel inzake toekenning als inzake berekening volledig afgehandeld door de federale diensten, respectievelijk door de Pensioendienst voor de overheidssector (statutairen) als door de Rijksdienst voor werknemerspensioenen (contractuelen).
In de huidige stand van de werkzaamheden (zie punt 4 en 5) is het derhalve niet opportuun dat de Vlaamse overheid cijfers zou meedelen nopens de pensioenverschillen tussen statutaire en contractuele personeelsleden.
4. Mijn kabinet noch mijn administratie is betrokken bij de werkzaamheden van de Bijzondere Commissie voor de Pensioenen van Lokale Besturen. Ik moet u daarvoor verwijzen naar mijn collega Marino Keulen die bevoegd is voor de lokale besturen.
5. Het antwoord luidt neen. Er werd aan de federale overheid wel gevraagd te worden betrokken bij de besprekingen terzake, maar voorlopig zonder resultaat.
6. Ik verwijs hiervoor naar het antwoord op vraag 5.
7. Ik verwijs hiervoor naar mijn collega Marino Keulen die bevoegd is voor de lokale en provinciale besturen.

BIJLAGE

Overzicht contractuelen en statutairen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/BOURGEOIS/57/antw.057.bijl.001.doc>

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 287
van 10 februari 2006
van **TINNE ROMBOUTS**

Stortplaatsen baggerspecie - Niet-bevaarbare waterlopen

Er bestond al enige tijd onzekerheid over de afzetplaatsen voor baggerspecie. Dit probleem heeft niet alleen gezorgd voor achterstallige slibruiming, maar veroorzaakte ook heel wat overlast zoals wateroverlast, overstromingsgevaar,... Ook de binnenscheepvaart ondervond de nodige last.

Dat de minister ondertussen tot een akkoord is gekomen met NV Argex over een geschikte locatie voor het storten van baggerspecie van de bevaarbare waterlopen, is op zich uiteraard een goede zaak. Op deze manier zal er eindelijk werk kunnen worden gemaakt van de achterstallige slibruiming.

Wel rijst nu de vraag hoe het verder moet met het slib van de niet-bevaarbare waterlopen meer bepaald in het Scheldebekken. Deze zijn de voorbije jaren sterk op de achtergrond beland, voornamelijk te wijten aan de slechte kwaliteit van het slib. Voor het verontreinigde slib waren er namelijk geen afzetplaatsen meer.

Dit probleem is als ik het goed begrepen heb dus nog altijd niet van de baan.

1. Wanneer gaat de minister werk maken van een stortplaats voor het slib afkomstig van de niet-bevaarbare waterlopen? Of is de stortcapaciteit bij Argex NV voldoende om ook nog bijkomend slib te bergen? Met andere woorden is er voldoende stortcapaciteit voor alle waterlopen uit het Scheldebekken, zowel de bevaarbare als de niet-bevaarbare? Of dienen er nog bijkomende stortplaatsen gezocht te worden?

Waar kunnen deze dan worden aangelegd en wie wordt met deze zoektocht belast?

2. Heeft de minister reeds een finaal zicht op het tijdstip waarop de ruiming van de niet-bevaarbare waterlopen zullen plaatsvinden en de manier waarop dit gaat gebeuren?
3. Wordt de stortplaats van Argex NV alleen gebruikt voor het stockeren van vervuild slib?

Zo ja, moet er dan ook niet op zoek gegaan worden naar plaatsen waar het slib in eerste instantie kan uitlogen en het slib van de zandfractie kan worden gescheiden, alvorens de vervuilde fractie af te voeren?

Waar denkt de minister deze eventueel bijkomende “tijdelijke” stortplaatsen te vinden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 287 van 10 februari 2006

van **TINNE ROMBOUTS**

1. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven de modaliteiten te onderzoeken om de bergingscapaciteit die de kleiput van Argex biedt ook ter beschikking te stellen voor de beheerders van de onbevaarbare waterlopen. Volgens mij ligt het voor de hand dat de capaciteit ook toegankelijk is voor de kleinere waterloopbeheerders aangezien de kosten voor de realisatie en exploitatie onmogelijk door iedere waterloopbeheerder afzonderlijk kunnen gedragen worden. Uit dit onderzoek moet ook blijken of de stortcapaciteit toereikend is voor de berging van het slib afkomstig van alle waterlopen in het Scheldebekken en er bijgevolg nog nood is aan extra bergingscapaciteit.
2. Ik kan in mijn antwoord enkel ingaan op de onbevaarbare waterlopen van de 1ste categorie die beheerd worden door de afdeling Water van mijn administratie. De overige onbevaarbare waterlopen worden immers beheerd door de provincies, de steden & gemeenten en de polders en wateringen. Algemeen worden de onbevaarbare waterlopen niet volgens een vaste periodiciteit geruimd. Wel wordt het ruimingstijdstip ingegeven door de noodwendigheden ter plaatse zoals lokale wateroverlast, een belemmering van bepaalde maatschappelijke functies (recreatie, natuur, drainage) of de problematiek van sterk vervuild slib. Uiteraard speelt ook de budgettaire ruimte een rol. De ruimingens zullen gebeuren volgens de procedures zoals vervat in de recent door mij goedgekeurde code van goede praktijk voor bagger- en ruimingsspecie.
3. De opvulling van de put Argex zal in de eerste plaats met vervuilde specie gebeuren, omwille van de kwaliteit van de aanwezige natuurlijke afscherming. W&Z zoekt naar mogelijke oplossingen om uitwatering en zandafscheiding van de specie te bewerkstelligen. Tot op heden is hieromtrent nog geen uitsluitel.

Op de vraag aangaande de locaties voor voorafgaande behandeling, heb ik de afdeling Water van mijn administratie de opdracht gegeven om in deze context verspreid over Vlaanderen een aantal ontwateringsbekkens voor specie in te richten. In deze bekkens zal de specie ontwateren zodat ze vervolgens eenvoudig kan afgevoerd worden naar een plaats van hergebruik of berging.

Momenteel is er in uitvoering van het afvalstoffendecreet een sectoraal uitvoeringsplan bagger- en ruimingsspecie in opmaak, dat in de komende maanden zal worden gefinaliseerd. Daarbij is voorzien om alle betrokkenen opnieuw te raadplegen.

In dit plan wordt nagegaan welke capaciteiten nodig zijn en worden tevens de nodige acties opgelijst om tot de realisatie van die capaciteiten te komen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 290
van 15 februari 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Project jachthaven St.-Amands - Stand van zaken

Recentelijk heeft Waterwegen en Zeekanaal een aantal projecten voorgesteld waaraan het werkt in de regio Klein-Brabant en Vaartland.

Eén van de projecten behelst de start dit jaar van de werken om een aanlegsteiger voor de pleziervaart te bouwen in Sint-Amands. De aanlegsteiger zou bestaan uit vier in elkaars verlengde liggende pontons.

In 2003 beschouwde de toenmalige Vlaamse Regering de bouw van een jachthaven in Sint-Amands niet meer als prioritair. Men wenste te wachten op een beleidsstudie die de administratie voor de waterrecreatie uitvoerde. Daarin zou de aanleg van nieuwe jachthavens zeker aan bod komen.

Kan de minister bevestigen dat de beslissing van Waterwegen en Zeekanaal om met pontons te werken, betekent dat de desbetreffende studie aantoont dat de aanleg van een heuse jachthaven in Sint-Amands voorgoed wordt afgeschreven?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 290 van 15 februari 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Reeds in 2000 werd er een studie uitgevoerd naar de draagkracht van de Bovenschelde met betrekking tot waterinfrastructuur in Sint-Amands. Het eindrapport poneert dat het vanuit ruimtelijk, ecologisch en economisch oogpunt, moeilijk zal zijn een beslissing te treffen omtrent de inplanting van een jachthaven, die aan de gestelde voorwaarden zal kunnen voldoen.

Voornoemd rapport stelt verder dat voor Sint-Amands eerder een rol is weggelegd als tussenstop voor passanten tussen nabijgelegen en meer uitgebouwde bestaande infrastructures zoals de jachthavens van Baasrode, Temse en zelfs Klein-Willebroek.

Het eindrapport "Opmaken van een beleidsplan waterrecreatie en - toerisme van de waterwegen en de kust in Vlaanderen" van november 2003 (uitgegeven door de toenmalige administratie Waterwegen en Zeewezen) stelt geen concreet voorstel voor inzake aanleg van een jachthaven in Sint-Amands. In dit eindrapport worden trouwens geen concrete projecten voorgesteld.

Rekening houdend met voornoemde rapporten en de technische en stedenbouwkundige mogelijkheden, werd de situatie te Sint-Amands onderzocht. Gekozen werd voor de aanleg van een gecombineerde infrastructuur voor veerdiensten, passagiers- en pleziervaart. Een jachthaven in de echte betekenis van het woord wordt niet voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 295
van 15 februari 2006
van **GREET VAN LINTER**

Brusselse Ring - Files

De Brusselse buitenring is op 10 januari jongstleden een tijdlang volledig afgesloten geweest ten gevolge van een oliespoor op het wegdek.

Het verkeer kwam daardoor muurvast te zitten ter hoogte van Zaventem, richting Groot-Bijgaarden, en er ontstond een file die reikte tot in Wezembeek. Het verkeer werd omgeleid via de Woluwelaan, wat een file opleverde vanaf het Leonardkruispunt. In de andere richting stond er tevens een kijkfile. Bovendien zorgden enkele kleine ongevallen voor lichtgewonden. De brandweer moest de hulp van de civiele bescherming invoeren, die het spoor met warm water te lijf zou gaan. De chaos in de avondspits was enorm.

1. Hoelang hebben de opruimwerken van het oliespoor geduurd?
2. Hoelang heeft deze file concreet geduurd? Hoeveel kilometer file heeft het incident naar schatting veroorzaakt?
3. Op hoeveel wordt de economische kostprijs van dergelijke file geraamd? Op hoeveel de jaarlijkse kostprijs van de files in Vlaanderen?
4. Worden er nog specifieke maatregelen overwogen om de congestieproblemen op de Brusselse Ring te beperken?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Van Brempt (vraag nr.101).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 295 van 15 februari 2006

van **GREET VAN LINTER**

1. De opruimingswerken duurden ongeveer 11 uur.
2. De files duurden ca. 8u30 en waren rond 00:00 u opgelost.

- Op de Buitenring stond er ca. 8 km file.
- Op de A3 richting Leuven stond er ca. 5 km file.
- Op de A3 richting Brussel stond er ca. 5 km file.
- Op de A201 stond er in beide richtingen ca. 2 km file.

Over de grootte van de files op het onderliggende wegennet - voornamelijk R22 en N21 - zijn er geen gegevens beschikbaar maar deze mag toch geraamd worden op minimum 10 km.

3. Voor de berekening van de economische kostprijs van een file verwijs ik u naar de website van "Transport & Mobility Leuven", die deze berekening maakten. De resultaten van deze berekeningen en bijhorende rapporten zijn terug te vinden op de website <http://www.tmlleuven.be> onder "verkeerskunde" en vervolgens "verkeersindices".

Bij wijze van voorbeeld volgt hierna de berekening van de gemiddelde kostprijs van een fileur. Basis "Mobiliteit: de juiste prijs" van B. De Borger en S. Proost tabel 2.4 "Monetaire waardering van tijd naar vervoersmodus en reisdoeleinde" [BEF (1990) per uur, voor 2005]

- personenwagen:
 - pendel = 245 BEF (= circa 6 euro)
 - zaken = 800 BEF (= 20 euro)
 - andere = 195 (= circa 5 euro)
- vrachtvervoer: 1473 BEF (= circa 40 euro)

Veronderstel volgende samenstelling van 100 voertuigen in de file

- 55 wagens voor pendel = 55 x 6 = 330 euro
- 30 wagens voor zaken = 30 x 20 = 600 euro
- 7 andere = 7 x 5 = 35 euro
- 8 vrachtwagens = 8 x 40 = 320 euro

(in file is % vrachtwagens lager dan over de volledige dag) totaal = 1285 euro per uur

Indien men deze samenstelling aanhoudt, komt de theoretische kostprijs op 8,5 x 1285 euro = 10.922,5 euro voor deze file. Ik benadruk dat deze raming gebaseerd is op een theoretische aanname en het beschikbaar studiemateriaal hierover.

Dit is enkel de "tijdskost", andere kosten (vb milieu) zijn hier niet inbegrepen.

4. Op middellange termijn zal het START-project bijkomende capaciteit creëren ter hoogte van de zone A1/E19 naar de Luchthaven (noordelijke ontsluiting), de zone Zaventem (R0 tussen A1/E19 en A3/E40) en de Ring Noord (R0 tussen A10/E40 en A12). In het kader van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest en het Brussels

Hoofdstedelijk Gewest wordt momenteel een gezamenlijke studieopdracht “Dynamisch Verkeersbeheer op de Ring R0” gerealiseerd.

Onderwerp van deze opdracht betreft het gezamenlijk bepalen van strategieën en methodes met betrekking tot een gecoördineerd dynamisch verkeersbeheer op de Ring R0 om Brussel, het identificeren van de hiervoor vereiste middelen en het voorstellen van procedures en organisatorische ingrepen.

Na de afronding van de studie kan aan de hand van de verkregen technische nota, binnen de administratie een voorstel uitgewerkt worden van te nemen maatregelen om in de toekomst beter en vlugger te anticiperen bij gelijkaardige congestieproblemen ingevolge opgetreden calamiteiten. Dit dient uiteraard gezien te worden in functie van de beschikbare budgettaire ruimte.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 300
van 20 februari 2006
van **ANDRE VAN NIEUWERKE**

Vlarem - Hondenclubs

Ook hondenclubs zijn onderhevig aan de Vlarem-reglementering. Heel wat van die clubs liggen in bebouwde kommen en hier en daar ontstaan ook conflicten met buurtbewoners. De clubs hebben er dus alle belang bij om zich terzake in orde te stellen.

Nu bestaat er echter heel wat onduidelijkheid met betrekking tot de rubrieken die al dan niet meldings-/vergunningplichtig zijn.

Kan de minister hieromtrent wat meer duidelijkheid verschaffen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 300 van 20 februari 2006

van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

Inrichtingen waarin honden worden gehouden, inrichtingen voor het africhten van honden, hondenkennels, e.d. zijn in de VLAREM-indelingslijst ingedeeld onder rubriek 9.9, vanaf het ogenblik dat er ten minste 5 volwassen dieren worden gehouden.

Vanaf 5 tot en met 10 volwassen dieren is de inrichting ingedeeld in de 3de klasse en dus louter meldingsplichtig. Wanneer er meer dan 10 volwassen honden worden gehouden, is de inrichting ingedeeld in de tweede klasse en dus milieuvergunningplichtig.

Op basis van de vragen die de bevoegde afdeling Milieuvergunningen terzake in het verleden al kreeg, kan worden vermoed dat de mogelijke onduidelijkheid waarnaar u verwijst, te maken heeft met het begrip “volwassen hond”. In tegenstelling tot de indelingscriteria voor andere diersoorten is hier voor honden immers geen ouderdom aangegeven vanaf dewelke het dier mee in aanmerking moet worden genomen. De reden hiervan is dat voor honden de hondenjongen gebruikelijk als “puppy’s” of “puppies” worden aangegeven. De term “volwassen dier” moet in deze dan ook geïnterpreteerd worden als een hond, exclusief puppies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 307
van 20 februari 2006
van **ANNICK DE RIDDER**

Lokale mobiliteitsmanagers - Opzet

Naar verluidt is de minister, voortbouwende op de positieve ervaring bij het aantrekken van een mobiliteitsmanager voor de werken aan de R1, dit beleid naar andere werkzaamheden in Vlaanderen gaan toepassen.

Voor de werken aan de R1, die een belangrijke Vlaamse impact gehad hebben, heeft de voorganger van de minister dit project toevertrouwd aan het VEV/Kamer van Koophandel Antwerpen-Waasland/Unizo. De resultaten waren mijn inziens positief en de bedrijvenorganisaties hebben samen met de overheid ten volle hun rol gespeeld in het voorkomen van een verkeersinfarct in de Antwerpse regio.

Nu ook op het lokale vlak dit experiment wordt herhaald, volgende vragen aan de minister.

1. Wat zijn de taken van deze lokale mobiliteitsmanagers?
2. Op welke manier werd deze opdracht gegund?
3. Werd hier ook geopteerd voor een "model R1", waarbij men de vraag stelt aan bedrijvenorganisaties?

Welke criteria werden gesteld om hieraan te voldoen?

Is er hiervoor een publieke oproep geweest?

4. Aan welke partners werden de opdrachten voor elke regio in Vlaanderen gegund?
5. Wat is er concreet al gebeurd en wat zit er in de pipeline voor elk van deze regio's?
6. Wat zijn de middelen die de Vlaamse overheid hiervoor ter beschikking stelt?
7. Welke verwachtingen stelt de minister voorop?
8. Hoe zal de minister de monitoring doen van de noodzakelijke resultaten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 307 van 20 februari 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

1. Het project dat naar heel Vlaanderen is uitgebreid, betreft de aanstelling van provinciale bereikbaarheidsadviseurs.
De opdracht heeft tot doel de communicatie tussen de diverse actoren betrokken bij openbare werken en de plaatselijke zelfstandige ondernemers en ondernemersorganisaties te verbeteren en de optimale bereikbaarheid te verzekeren. De bereikbaarheidsadviseur zal voornamelijk betrokken worden bij openbare werken waarbij hinder in de bebouwde omgeving verwacht wordt.
2. De opdracht werd gegund via algemene offerteaanvraag in het kader van een aanneming van diensten.
3. Het “model R1” is niet toepasbaar op eender welk werk van AWW. De werken omtrent de R1 waren van een bijzondere omvang met mogelijk zeer grote gevolgen voor de economie van heel Vlaanderen. Daarom werden ook buitengewone maatregelen getroffen omtrent minder hinder. De huidige bereikbaarheidsadviseurs hebben een veel meer specifieke en lokale opdracht. Bedrijvenorganisaties waren vrij om op de algemene offerteaanvraag in te schrijven. De criteria waaraan moest worden voldaan, zijn de klassieke criteria voor een kwalitatieve selectie:
 - attesten RSZ, belasting, rechtbank van koophandel:
 - referenties i.v.m. de financiële en economische draagkracht:
 - bewijs van technische bekwaamheid.
4. Limburg – Unizo
Antwerpen – Unizo
West-Vlaanderen – Unizo
Oost-Vlaanderen - TV.NSZ - Confederatie Bouw
Vlaams-Brabant - TV NSZ – Studiebureau Talboom
5. Limburg: de bereikbaarheidsadviseur werd al ingezet bij een aantal concrete projecten van AWW en zal hij ook betrokken worden binnen het project van de Noord-Zuid.

Antwerpen: Sint-Bernardsesteenweg (vanaf 1 april 2006)

West-Vlaanderen: nihil

Oost-Vlaanderen: nihil

Vlaams-Brabant: de bereikbaarheidsadviseur werd reeds ingeschakeld bij de “Doortocht Kortenberg”, “Doortocht Lennik” en bij het project “Landen N283”.
6. Limburg - 50.820€
Antwerpen – 45.900€
West-Vlaanderen – 50.000€
Oost-Vlaanderen - 29.947,50€
Vlaams-Brabant – 50.000€

7. Zie punt 1.
8. Door middel van een enquête en individuele gesprekken wordt gepeild naar de tevredenheid bij de betrokkenen. Ook worden de fouten en knelpunten geïnventariseerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 309
van 22 februari 2006
van **ANNICK DE RIDDER**

Kattendijksluis Antwerpen - Heropening

In mijn schriftelijke vraag nr. 123 van 18 november 2005 peilde ik naar de toekomst van de toegankelijkheid van de Antwerpse jachthavens op Linkeroever (JAL) en het Willemdok (JAW). Dit vraagstuk is van belang in het licht van de komst van de Oosterweelverbinding.

Doel is om de toegang voor grote zeilschepen tot de jachthaven van het Willemdok en aanpalende bassins te verzekeren eens het wegwerken van de “missing link” in de R1 in Antwerpen een feit is. In de huidige plannen wordt daartoe in een doorgang voorzien waarbij zeilschepen met een hoogte tot 14,20 meter kunnen binnenvaren.

De heropening van de Kattendijksluis speelt in het waarborgen van de toegang een belangrijke rol. Hiertoe werd in het verleden een onderzoek tot PPS-constructie (publiek-private samenwerking) verricht.

Naar aanleiding van het vorige antwoord van de minister had ik graag toelichting met volgende bijkomende vragen.

1. Gelet op het antwoord op vraag nr. 123 waarin de minister stelt dat het niet wenselijk is om de werken nodig voor het opnieuw operationaliseren van de Kattendijksluis nog op te nemen in het “Masterplan”: hoe staat hij tegenover de activering via een PPS-constructie in de toekomst, los van het Masterplan?
2. Hoe luidt het standpunt van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) ten opzichte van het opnieuw in gebruik nemen van de Kattendijksluis?
3. Werd in het kader van het PPS-onderzoek reeds interesse bij private investeerders opgemerkt?
4. Valt de te heractiveren infrastructuur onder toepassing van artikel 87 EG-Verdrag en zo ja, werden hiertoe reeds de nodige adviezen van de Europese Commissie aangevraagd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 309 van 22 februari 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

1. Om de toegankelijkheid van het deel van de haven ten zuiden van de Oosterweelverbinding ook vanaf de bouw van deze missing link te verzekeren voor schepen met een hoogte groter dan 14,2 meter, moet er op dat moment een alternatief beschikbaar zijn. Dit is niet alleen belangrijk voor de jachthaven in het Willemdok, maar ook voor een aantal bedrijven die in dit deel van de haven actief zijn. De renovatie en heropening van de Kattendijksluis is de meest voor de hand liggende oplossing om deze toegankelijkheid te verzekeren. Zoals aangegeven, dient de Kattendijksluis dan wel heropend te zijn op het moment dat wordt gestart met de bouw van de Oosterweelverbinding. Indien dit kan met een PPS-constructie wil ik dit niet uitsluiten. Wanneer evenwel zou blijken dat een tijdige heropening van de Kattendijksluis onzeker of zelfs onmogelijk zou blijken te zijn via een PPS, zal dit dienen te gebeuren door de Vlaamse overheid of BAM. In dit laatste geval moet dit, zoals ik reeds in mijn antwoord op vraag nr. 123 aangaf, gebeuren via een bijzondere opdracht voor BAM.
2. In bovenstaand antwoord wees ik er reeds op dat het opnieuw in gebruik nemen van de Kattendijksluis aangewezen lijkt omdat door de bouw van de Oosterweelverbinding de toegang tot een deel van de Antwerpse haven onmogelijk zal worden voor schepen met een hoogte van meer dan 14,2 meter.
3. In het verleden werden door minister Dirk Van Mechelen de mogelijkheden onderzocht om de ontwikkeling van de Scheldekaaien 26 t.e.m. 28 en de Loodsgebouwsite samen met de renovatie van de Kattendijksluis via een PPS-constructie te realiseren. Mij zijn op dit ogenblik nog geen geïnteresseerde private partners bekend.
4. De renovatie van de Kattendijksluis valt onder artikel 87 van het E.G. Verdrag. Hierover werd nog geen contact opgenomen met de Europese Commissie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 317
van 22 februari 2006
van **JOS DE MEYER**

N41 Elversele - Fietspad

Sinds de aanleg van de tunnel aan het kruispunt Duivenhoek in Elversele bleek dat er nog enkele aanpassingen nodig waren om de veiligheid te verbeteren. Het kruispunt wordt veiliger gemaakt en dit voorjaar wordt een volledig gescheiden fietspad richting Hamme aangelegd. Dit is uiteraard een goede zaak.

Het herstel van de N41 tussen het kruispunt Duivenhoek en Sint-Niklaas (in afwachting van een definitieve heraanleg), aangekondigd voor maart, is een noodzaak. Maar de zwakke weggebruiker blijft hier in de kou: het fietspad van de Nieuwe Steenweg wordt de komende dagen wel "gereinigd", maar er wordt niet aan gewerkt. De bewoners vragen een veilig fietspad in hun straat.

Wordt in afwachting van de volledige heraanleg van de N41 onderzocht of een fietspad tussen de woonhuizen en de bomenrij kan worden aangelegd tussen het kruispunt Duivenhoek tot Sint-Niklaas?

Binnen welke termijn kan dit onderzoek afgerond zijn en een eventuele realisatie gebeuren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 317 van 22 februari 2006

van **JOS DE MEYER**

De aanleg van een fietspad langs de N41 tussen het kruispunt Duivenhoek en de E17 in afwachting van de herinrichting van de N41, is totnogtoe niet overwogen. Dergelijk project dient immers ook de procedure van start- en projectnota te volgen. Binnen die procedures zal de vraag worden gesteld of het project past binnen het streefbeeld van de N41. Dit streefbeeld is in opmaak.

Momenteel is de administratie bezig met het opmaken van een raming voor de herinrichting van het wegvak tussen de Duivenhoek en Kettermuit. Wanneer deze raming beschikbaar is, kan er beter worden bekeken hoe de nodige budgetten op het investeringsprogramma kunnen worden ingepast.

De herstellingen op de N41 die in maart worden uitgevoerd, zullen een gunstig effect hebben op de bereikbaarheid van het fietspad, doordat er geen steentjes meer op het fietspad zullen terecht komen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 319
van 23 februari 2006
van **JOS STASSEN**

Tweede Scheldebrug Temse - - Project

De minister beschouwt de bouw van een tweede brug over de Schelde in Temse als één van zijn belangrijke opdrachten als minister van Openbare Werken. Dit project werd opgenomen in de realisatie van (zes) missing links in het wegennet in Vlaanderen.

Met deze vragen wil ik een beter inzicht krijgen in dit project.

1. Welke alternatieven voor een verdubbelde brug werden onderzocht? Werden hiervoor uitbestede studieopdrachten gegeven? Zo ja welke? Zo neen, hoe werden de alternatieven dan onderzocht:
 - nulalternatief: behoud van de huidige situatie,
 - bijkomend rijvak op de brug zelf,
 - een tunnel in de plaats van een brug?
2. Welke voorbereidende studies werden gemaakt op basis waarvan de minister de beslissing tot deze tweede brug heeft genomen :
 - wie heeft de studies uitgevoerd,
 - wat was de juiste opdracht,
 - wat zijn de belangrijkste conclusies?
3. Hoe werd het projectteam voor de bouw van deze brug samengesteld? Wie zit er in? Hoe zijn de verantwoordelijkheden verdeeld?
4. Welke andere voorbereidende studies werden reeds uitgevoerd of staan nog in de steigers? Wie kreeg de opdracht, wat was de precieze opdracht en wat zijn de (voorlopige) conclusies?
5. Wat is de timing van dit project: voorbereiding, studies, voorbereidende werkzaamheden, uitvoering, openingsdatum?
6. Wat is de geschatte kostprijs van dit project? Op welke manier werd deze schatting vastgesteld?
7. Op welke manier past dit project in het Mobiliteitsplan Vlaanderen en het Masterplan Antwerpen?
8. Wat is de stand van zaken van de onderhoud- en herstelwerkzaamheden die er sinds enige tijd aan de huidige brug worden uitgevoerd:
 - wat was hier de juiste opdracht,
 - wat is hiervan de kostprijs,
 - hebben deze werken enig verband met de nieuwe Scheldebrug,
 - wanneer is hiervan de einddatum?

9. Welke procedures moet deze nieuwe brug en de verbreding van de N16 tot overal 4 rijvakken nog doorlopen? Wat is hiervan de timing? Moeten hiervoor nog studies of andere opdrachten uitbesteed worden? Wat zijn hiervan nog de inspraakmogelijkheden? Graag een antwoord per procedure:
- ruimtelijk uitvoeringsplan,
 - milieueffectenrapportage,
 - bouwvergunning.
10. Hoe past de beslissing voor de bouw van een nieuwe brug bij de milieu- en exploitatievergunning die het bedrijf Belgomin enige tijd geleden kreeg voor haar activiteiten langs de Scheldekaai vlakbij het centrum van Temse:
- behoudt Belgomin haar volledige exploitatievoorwaarden;
 - wie betaalt de meerkosten voor een gedeeltelijke verhuizing van dit bedrijf;
 - komt er een ontsluitingsweg voor dit bedrijf? Zo ja, wanneer, langs welk traject, met welke onteigeningen, tegen welke kostprijs;
 - wat zijn de gevolgen voor de watersportclub van Temse? Krijgen zij een herlokalisatie? Zo ja, wanneer en tegen welke voorwaarden en kostprijs;
 - wat betekent de verhuizing van Belgomin voor het jaagpad langs de Schelde?
11. Welke opdracht houdt het technisch bestek in (ontwerp, bouw, financiering, onderhoud, ...)?
12. Het fietspad langs de N16 verdwijnt langs het traject dat op 4 rijvakken wordt gebracht.
- Komt er een alternatief afgebakend fietspad? Zo ja, wanneer, tegen welke kostprijs, onder wiens verantwoordelijkheid?
13. Wat zijn de milieueffecten van dit dossier: lawaaihinder, toename van uitstoot in de lucht, bijkomende werken langs de Scheldeoever, ...?
- N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 101), Peeters (nr. 319) en Van Brempt (nr. 117).*

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 319 van 23 februari 2006

van **JOS STASSEN**

Een aantal antwoorden werd reeds gegeven bij de beantwoording van de parlementaire vragen:

- nr. 87 van 28/02/2005 van de heer Jos Stassen
- nr. 561 van 11/05/2005 van de heer Luc Van Nieuwenhuysen
- nr. 586 van 20/05/2005 van de heer Marc Cordeel
- nr. 693 van 28/07/2005 van mevrouw Helga Stevens
- nr. 117 van 23/02/2006 van de heer Jos Stassen.

1. De brug over de Schelde te Temse veroorzaakt reeds lang zware verkeersproblemen. De brug in de N16 voldoet immers niet meer aan de moderne mobiliteitseisen en vormt door het voortdurend toenemend verkeer een "bottle neck" in het Vlaamse wegennet. Vooral de bereikbaarheid van de aansluitende centra van Temse en Bornem/Puurs komt steeds meer in het gedrang. Met het oog op een definitieve oplossing van de verkeersproblemen op de N16 te Temse en meer specifiek van de bottle neck ter hoogte van de brug over de Schelde, is het nulalternatief niet aan de orde.

De ombouw van de bestaande Scheldebrug van twee naar drie rijstroken zou grote aanpassingswerken meebrengen aan zowel de vaste toegangsoverspanningen als aan het beweegbaar gedeelte met onaanvaardbare grote hinder gedurende minstens 6 maanden. Van de vaste toegangsoverspanningen zou de volledige draagstructuur van de rijweg moeten worden vernieuwd. Het beweegbaar gedeelte dient tevens te worden weggenomen, vervolgens aangepast (met inbegrip van een nieuwe ballastkist) en teruggeplaatst te worden.

De eventuele bouw van een tunnel werd onderzocht, maar deze is technisch en financieel niet te verantwoorden.

Een tunnel vergt langs beide zijden lange toegangen, rekening houdend met de diepte van de vaargeul in de rivier en met de toegelaten hellingspercentages.

De bebouwing onmiddellijk naast de N16 te Temse laat niet toe dat de tunnel in de onmiddellijke omgeving van de bestaande brug zou kunnen worden ingeplant zodat een ganse gebiedsstudie moet worden opgestart, met alle problemen die daaraan kunnen worden verbonden.

Volgende mogelijke uitvoeringswijzen werden onderzocht en gerelateerd met de volgende kostprijs:

- a. Een afgezonken tunnel.

Een afgezonken tunnel afwaarts Temsebrug voor 2 x 2 rijstroken met een totale lengte van 500 m (de Schelde is ruim 300m breed en op beide oevers is in eerste instantie te rekenen met aansluitingen van telkens ongeveer 100 m) en die voldoet aan de huidige veiligheidsvoorschriften, kan worden geraamd op 50 miljoen euro. In deze ramingsprijs zijn de toegangshellingen niet inbegrepen, evenmin als de aansluitende wegenis. Omtrent deze elementen van het project is vooralsnog geen kostprijs voorop te stellen, vermits de tunnel niet in de onmiddellijke omgeving van Temse kan worden gebouwd, waardoor een groot aantal onbekende randvoorwaarden overblijven.

Bij de opmaak van de raming is ervan uitgegaan dat de tunnelementen minstens 9m hoogte moeten hebben om de vrije hoogte in de kokers te kunnen garanderen (vloerplaat, dakplaat, verlichting, verluchting, signalisatie, e.d ...).

De Schelde is in de omgeving van Temse bij laag water 4 m diep, zodat alleen al voor het transport van de tunnelementen tussen de plaats waar zij worden gebouwd en de plaats van afzinken, de Schelde dient te worden uitgebaggerd.

De daarmee verbonden kosten zijn evenmin in de raming inbegrepen.

b. Een geboorde tunnel.

Een geboorde tunnel is op zich nog duurder, gelet op de veiligheidsafstand die moet worden gerespecteerd tussen de rivierbodem en de bovenkant van de tunnel, ten einde doorslag te vermijden. De grotere diepteligging van de tunnel heeft dan weer zijn impact op de toegangshellingen.

c. Een in situ gebouwde tunnel.

Een in situ gebouwde tunnel binnen een kistdam, kofferdam of dergelijke is omwille van de veiligheid en de continuïteit van de scheepvaart, niet te verantwoorden op de Schelde.

Deze studies werden niet uitbesteed, doch door de diensten in eigen beheer uitgevoerd.

- Op basis van een studie uitgevoerd door de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten - afdeling Metaalstructuren van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, tot aanpassing van de rijweg van de bestaande brug van twee tot drie rijstroken met verkeersgeleiding onder de vorm van een tidal-flow, bleek dat enerzijds grote technische aanpassingswerken nodig zijn en dat anderzijds de bestaande brug bovendien maanden buiten gebruik zou zijn. Dergelijke optie is niet in overeenstemming met de lokale mobiliteitseisen. De ontdubbeling van de Temsebrug over de Schelde bleek de meest voor de hand liggende optie.

De alternatieve oplossing met de bouw van een tunnel werd onderzocht door Waterwegen en Zeekanaal NV- afdeling Zeeschelde. Vanuit technisch en financieel oogpunt is deze oplossing af te raden en niet haalbaar.

- Het totaalconcept wordt begeleid door een Stuurgroep onder leiding van Waterwegen en Zeekanaal NV die ontwerp en uitvoering stuurt, met ondersteuning van een multidisciplinair projectgroep op het terrein, waarin ook de andere betrokken administraties zetelen. De stuurgroep is als volgt samengesteld:

Waterwegen en Zeekanaal NV	Voorzitter
	afdeling Zeeschelde
	Projectingenieur (secretariaat)
Administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten	afdeling Metaalstructuren
	afdeling Electromechanica Antwerpen
Administratie Wegen en Verkeer	afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen
	afdeling Wegen en Verkeer Oost Vlaanderen
AMINAL	afdeling Natuur
	algemene diensten
AROHM	afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen
	afdeling Ruimtelijke Planning

- De bouw van deze nieuwe brug vereist een herlokalisatie van de firma Belgomine. De combinatie van het brugproject met de herlokalisatie van de loskade Belgomine wordt dan ook gelijktijdig aangepakt.

De bestaande beleids-MER-studie voor watergebonden infrastructuur (op- en overslag van zand) werd afgerond en conform verklaard.

Een aantal technische studies is inmiddels reeds uitgevoerd:

- Hydrografische inmeting;
- Hydraulisch / nautische studie;
- Geotechnische studie (sonderingen / boringen);
- Tracéstudie (brug met fietspaden en aansluitingen op N16);
- Technische / stabiliteitsstudie;
- Electromechanische / technische studie;
- Een aantal milieutechnische en –hygiënische studies is momenteel reeds uitgevoerd en/of nog lopende.

Ter ondersteuning en in functie van de opstart en voorbereiding van de GRUP-procedure met het oog op de aanpassing van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan, werden volgende studies uitgevoerd:

- Nota Passende Beoordeling;
- Mobiliteitsstudie;
- Milieusynthesenota.

Voormelde studies werden uitgevoerd door de THV Iris Consulting – Belconsulting die een opdracht van procesbegeleiding is toegekend.

5. Op 3 mei 2005 werd de Stuurgroep samengesteld en werd gestart met de technische en juridische studies.

Op basis van de reeds uitgevoerde studies werd een technisch bestek opgemaakt. De openbare aanbesteding is voorzien voor juni 2006, zodat begin 2007 de uitvoering van de werken kan worden aangevat en de ingebruikname medio 2009 kan gebeuren.

6. De bouw van een nieuwe brug naast de bestaande vereist eveneens een herlokalisatie van de firma Belgomine. De combinatie van het brugproject (bouw nieuwe brug) met de herlokalisatie van de loskade Belgomine vereist dan ook een gelijktijdige aanpak.

Het totaalproject Scheldebrug omvat:

- a. de bouw van een tweede brug aan de opwaartse kant van de bestaande en bestemd voor de rijrichting Temse – Bornem ;
- b. de bouw van een nieuwe loskade ten behoeve van de N.V. Belgomine ter hoogte van de huidige stockageplaats van zand en grind afwaarts de bestaande Scheldebrug ;
- c. de aanleg op beide Scheldeoeveren van de op de nieuwe brug aansluitende toegangs-wegenis van de N16 op het grondgebied van de gemeenten Temse en Bornem ;
- d. de aanleg van een ontsluitingsweg tussen de Schelde en de N 417, o.a. ten behoeve van de nieuwe vestiging van Belgomine ;
- e. de aanleg van een ontsluitingsweg naar de N16 via Sas (Weert) van de Temsesteenweg te Bornem in vervanging van een bestaande ontsluiting en ten einde de veiligheid ervan te vergroten.

Het project valt uiteen in diverse deelopdrachten:

- een eerste deelopdracht bestaat uit de bouw van een nieuwe loskade. De kosten worden begroot op 5,9 Mio euro. Voor deze deelopdracht is de voor de bouw van kaaimuren klassieke kostenverdeling van 80-20 van toepassing.
- een tweede deelopdracht is deze van de eigenlijke brug. De kosten worden begroot op 20,2 Mio euro.
- een derde deelopdracht omvat de aanleg van de toegangswegenis naar de nieuwe brug kant Bornem. De kosten worden begroot op 1 Mio euro.

- een vierde deelopdracht omvat gelijkaardige werken langs de kant Temse. De kosten worden geraamd op 1 Mio euro.
- een vijfde deelopdracht is deze voor de ontsluitingsweg tussen de N417 en de Schelde. De kosten worden begroot op 1,3 Mio euro.
- een zesde deelopdracht omvat de aanleg van een ontsluitingsweg, in vervanging van een bestaande, aansluiting op de N16, op het grondgebied van de gemeente Bornem. De kosten hiervoor worden begroot op 0,2 Mio euro.

Op basis van het eerder genoemde, kan de totale kost van het project worden begroot op 29,6 Mio euro.

De raming van de kostprijs werd begroot door de verschillende actoren en administraties die mede het technisch bestek hebben opgemaakt (W&Z NV, AOSO-AMS, AOSO-EMA, AWW-Oost Vlaanderen, AWW-Antwerpen en Vlaamse Bouwmeester) op basis van ervaring en vergelijkbare aannemingen.

7. In opdracht van de Vlaamse Bouwmeester werd een ontwerpteam belast met de opmaak van een stedenbouwkundige analyse voor het project Scheldebrug. In het kader van de stedenbouwkundige context werden een aantal relevante passages uit bestaande plandocumenten samengebracht. Deze worden aangevuld met een beknopte schets van de bestaande ruimtelijke structuur.

Met de volgende bestaande beleidsplannen en mobiliteitsstudies werd rekening gehouden:

- structuurplan / mobiliteitsplan Vlaanderen;
- provinciaal structuurplan Oost Vlaanderen / Antwerpen;
- voorontwerp ruimtelijk structuurplan Temse;
- mobiliteitsplan Temse;
- streefbeeldstudie;
- simulaties in kader van Masterplan Antwerpen;
- e.a.

Het project laat toe het huidige knelpunt aan de brug op te lossen. Als dusdanig past het in het mobiliteitsplan Vlaanderen.

De invloed van het project op het geheel van de mobiliteitsstromen is beperkt. Terzake verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 586 d.d. 20.05.2005 van de heer Marc Cordeel. Dit geldt dus ook voor het samengaan met het Masterplan Antwerpen.

8. Deze opdracht heeft hoofdzakelijk als doel het opnieuw aanbrengen van een anti-corrosiebescherming (stralen en schilderen) onderaan het brugdek. Bijkomend worden nog een aantal aanpassings- en herstellingswerken voorzien (o.m. betonherstellingen onderaan het brugdek, vernieuwen verharding op de buitenste uitkragingen aan voet en fietspaden, e.a.) teneinde de huidige toestand van de baan- en spoorbrug te verbeteren.

Het bedrag van de laagst regelmatige inschrijving (NV O.I.L.) bedraagt 2.157.914,15 euro (incl. BTW). Ingevolge de bijzondere overeenkomst met de NMBS uit 1956 en de daaruit vloeiende bilaterale afspraken, draagt laatstgenoemde instantie 1/3de van de uitgaven. Voor Waterwegen en Zeekanaal NV betekent dit een uitgave van 1.438.609,43 euro.

De roestvorming aan de onderzijde van de baan- en spoorbrug te Temse/Bornem was van die aard dat een dringende interventie was aangewezen. Om deze buitengewone onderhoudswerken te kunnen opstarten, werd in 2003 een openbare procedure uitgeschreven. Er is geen verband met de nieuwe Scheldebrug.

De herstellingswerken zijn zodanig gevorderd dat einde maart 2006 het voet- en fietspad langs de kant centrum Temse terug in dienst kan worden genomen. Het einde van de werken wordt - afhankelijk van de weersomstandigheden - voorzien vóór het bouwverlof 2006.

9. De gewestweg N16 is reeds op 4 rijvakken gebracht tussen de Schelde en de aansluiting met de A12 te Willebroek en tussen de Schelde en Sint-Niklaas. Alleen de Scheldebrug zelf met de lokale aansluitingen op de N16 worden in het kader van de bouw van de tweede brug van 2 naar 4 rijvakken gebracht. De procedures hieromtrent worden gestuurd door de Waterwegen en Zeekanaal NV. Dit houdt in dat voor de bouw van de brug te Temse/Bornem nog volgende procedures moeten worden doorlopen:

- vaststellen van een GRUP;
- afleveren van de bouwvergunning.

In beide gevallen zijn de decretaal voorziene inspraakmomenten nog te doorlopen. Dit is op korte termijn te verwachten.

In beide gevallen moeten op heden hiervoor geen studies meer worden uitbesteed.

Voor wat betreft het vak Willebroek – Mechelen van de N16, dient de streefbeeldstudie nog te worden gemaakt. Er kan dus niets worden gemeld i.v.m. mogelijke timing en procedures terzake.

10. Tussen Waterwegen en Zeekanaal NV en het bedrijf “Belgomine” werd op 12/10/2005 een Raamovereenkomst-Concessie met nieuwe infrastructuur op lange termijn afgesloten met de bedoeling de wederzijdse verbintenissen i.v.m. de bouw en het gebruik van een nieuwe laad- en losinstallatie vast te leggen. Deze overeenkomst werd gesloten onder de uitdrukkelijke voorwaarde van het verkrijgen van een nieuwe milieuvergunning en onder de opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een bouwvergunning voor de geplande infrastructuurwerken van de concessionaris (o.m. het kantoorgebouw). De bedoeling is dat na herlokalisatie het bedrijf zijn exploitatie kan voortzetten.

In functie van de bouw van de tweede Scheldebrug te Temse is de onteigening vereist van een aantal onroerende goederen, eigendom van de firma Belgomine. Hiertoe werd een onteigeningsplan opgemaakt en is de procedure ingezet. De effecten van deze onteigening op de bedrijfsvoering zullen worden meegenomen in de onteigeningsvergoeding.

De aanleg van de ontsluitingsweg tussen de N417 en de Schelde waarvan sprake in deelopdracht 5, is mede opgenomen in het project. Langs deze weg kan het vrachtverkeer voor het bedrijf Belgomine en de activiteiten op de nieuwe loskade verlopen. Deze weg is in de eindfase van het project voorzien.

De ontsluitingsweg loopt vanaf de Wilfordkaai afwaarts de spoorbrug, parallel aan de spoorweg, via een brug over de Kasteelstraat, over het terrein van de bestaande “pottenbakkerij” tot de aansluiting met het Stationsplein.

De kost voor de aanleg voor deze ontsluitingsweg wordt geraamd op 1,3 Mio euro. Voor de aanleg van de geplande ontsluitingsweg over de “pottenbakkerij” wordt een onteigeningsplan opgemaakt. De raming van de onteigeningskosten werd gevraagd aan het Comité tot Aankoop, maar nog niet ontvangen.

De bouw van de nieuwe Scheldebrug vereist de herlokalisatie van de firma Belgomine en van de jachtclub KTWV. Vermits de bouw van de nieuwe brug moet gecombineerd worden met de bouw van een nieuwe loskade voor de firma Belgomine, zijn deze twee infrastructuurwerken opgenomen in hetzelfde bijzonder bestek betreffende de bouw van de Tweede Scheldebrug waardoor de noodzakelijke gelijktijdige aanpak ervan wordt gegarandeerd.

De nieuwe loskade is ingeplant ter plaatse van de huidige jachthaven, rekening houdend met de van kracht zijnde speciale beschermingszones langs de Schelde.

Om de activiteiten van KTWV te Temse te kunnen behouden, is door de jachtclub een nieuwe vestiging van het clubhuis met de noodzakelijke infrastructuur voorzien ter plaatse van de nieuwe verkaveling "De Zaat" op de terreinen van de ex – Boelwerf.

Het is dan ook logisch dat de nieuwe jachthaven op die plaats wordt gebouwd en wordt uitgerust met dezelfde faciliteiten qua aanmeerpontons en toegangsmogelijkheden als de te verlaten locatie.

Het project dat werd uitgewerkt, omvat de bouw van 4 vlottende steigers en hun verankeringselementen in de rivier (geleidingspalen) met inbegrip van de aanlandinfrastructuur (toegangsbruggen op brugpontons met pijlers en landhoofden in de oever). Ten einde de herlokalisatie tijdig te kunnen realiseren, werd de gunningprocedure reeds ingezet. De bedoeling is de werken te starten in de tweede helft van dit jaar.

De uitgave voor dit project wordt geraamd op 1,8 Mio Euro voor de basisoplossing. Vermits varianten mogelijk zijn, kan dit bedrag lager uitvallen.

Zie ook het antwoord op vraag 5 van PV nr. 117 van dhr. Stassen. Voor fietsers en voetgangers langs de Schelde interfereert het laden en lossen van de schepen op vrachtwagens met het jaagpad langs de oever van de Schelde. De vrachtwagens kruisen ter hoogte van de loskade het jaagpad. Het jaagpad blijft wel behouden ten behoeve van het beheer en onderhoud langs de Schelde.

Het project voorziet de omlegging van het fietspad/voetpad om veiligheidsredenen aan de achterzijde van Belgomine.

11. Zie eveneens het antwoord op vraag 6 hiervoor. Het technisch bestek voorziet het ontwerp en de bouw van de nieuwe brug.

In verband met de financiering van het project wordt afgeweken van de klassieke betaling van de werken op basis van maandelijksse vorderingsstaten. Er worden beperkte "betaalmomenten" ingelast bij het voltooiën van belangrijke delen van de aanneming. Zo wordt een eerste betaling voorzien bij de afwerking en indienstneming van de nieuwe loskade. Andere betaalmomenten zijn voorzien bij het voltooiën van de onderbouw van de nieuwe brug, bij voltooiing van de bovenbouw met inbegrip van het beweegbaar gedeelte, e.d.

Voor de nieuwe brug wordt eveneens een waarborgtermijn van 7 jaar gevraagd. In deze periode dient de aannemer in te staan voor het onderhoud van de nieuwe brug en te zorgen voor het beschikbaar zijn van het kunstwerk.

12. In het kader van het wegwerken van de gevaarlijke punten – in dit geval het punt N16-N419 – is door de auditor van de Provinciale Auditcommissie d.d. 23/04/2004 gesteld dat fietsverkeer van de N16 moet worden geweerd, conform de richtlijnen van het RSV. Daarom werd in overleg tussen TV3V, AWV en de gemeente Temse een nieuw voorstel gelanceerd, waarbij fietsers tussen het kruispunt Gasthuisstraat/Doornstraat en de Scheldebrug niet meer langs de N16 mogen fietsen. Vanaf het kruispunt Gasthuisstraat/Doornstraat kunnen zij wel nog gebruik maken van de bestaande fietspaden. Deze zullen wel fysisch wordt afgeschermd van de N16. Dit werd goedgekeurd op de PAC d.d. 27/08/2004.

Op deze manier worden gevaarlijke situaties ter hoogte van de op- en afritten naar de N419, vermeden. Gunstig neveneffect is dat er plaats vrijkomt om zonder extra onteigeningen 2 x 2 rijstroken te creëren op de N16.

Op 25 juni 2004 werd op de Gemeentelijke Begeleidingscommissie volgend fietstraject voorgesteld als alternatief: komende van Bornem wordt het fietsverkeer naar de opwaartse kant van de Scheldebrug gebracht. Via het (bestaande) dubbelrichtingsfietspad wordt het fietsverkeer afgeleid naar het kruispunt Kasteelstraat/Stationstraat. Vanaf daar heeft het fietsverkeer de keuze via de kaaien en de Hoogkamerstraat, waar reeds een dubbel fietspad ligt, naar Sint - Niklaas of via een bewegwijzerde route door het centrum naar het kruispunt Gasthuisstraat/Doornstraat. Vanaf daar wordt het vrijliggend fietspad langs de N16 behouden blijven en zal het bovendien fysisch van de rijweg worden afgeschermd. Deze alternatieve routes maken dus onderdeel uit van TV3V-projecten. Deze projecten worden momenteel verder uitgewerkt door TV3V.

In het wegvak Schelde – A12 van de gewestweg N16 verandert bij toepassing van de steefbeeldstudie de ligging van de fietsroute langs de N16. Tussens de A12 en de spoorwegviaduct te Puurs is reeds een project in opmaak in het kader van het wegwerken van gevaarlijke punten voor TV3V. Hierbij worden de fietspaden verlegd naar nieuw aan te leggen of reeds bestaande laterale wegen. Deze eerste fase zal nog dit jaar worden aanbesteed met uitvoering vanaf begin 2007. De totale kostprijs ervan, met inbegrip van de aanleg van de fietspaden, wordt door TV3V geraamd op 13,4 miljoen euro (inclusief BTW).

13. In de milieusynthesenota opgemaakt door THV Irisconsulting –Belconsulting worden alle relevante onderzoeken in zes disciplines (bodem, water, geluid, lucht, monumenten en landschappen) onderzocht.

In deze nota werd voor elke discipline een algemene conclusie gebundeld. De milieusynthesenota dient samen gezien met zowel de mobiliteitsnota, de passende beoordeling en de toelichtingsnota van het gewestelijk RUP.

Volgende voorlopige algemene conclusies voor volgende disciplines zijn te geven:

a) Bodem en Grondwater

T.h.v. de werfzone te Bornem bestaat de kans op verdichting van de bodem. Om dit te verhinderen, wordt aangeraden om (bij voorkeur in de zomer of najaar) de bovenste grondlaag (met zaadbank) af te graven en te stockeren op het deel van het grasland dat niet als werfzone wordt gebruikt. De bodem dient te worden afgedekt met geotextiel en een laag steenslag van ca. 25cm vooraleer er kan worden gestockeerd. Er wordt tevens aangeraden de stockage te laten aansluiten aan de N16 (reeds verharde zone).

b) Oppervlaktewater

- Ter hoogte van Temse dient een analyse van de afwatering op projectniveau te worden opgemaakt.
- Het afstromende hemelwater t.h.v. Bornem mag niet terechtkomen in de beschermde gebieden, tenzij wordt aangetoond dat dit geen negatieve effecten met zich kan meebrengen. Indien het water wordt gecollecteerd en rechtstreeks in de Schelde wordt afgevoerd, wordt er aangeraden een olie-afscheider te voorzien.

c) Geluid

- Er is geen concrete wetgeving omtrent geluid tijdens de bouwfase. De machines die tijdens de werken worden ingezet, dienen te worden onderworpen aan de EG-type keuringen (EU-richtlijn omgezet in KB van 0.6/03/02).
- De resultaten van de geluidsmetingen t.h.v. Wilfordkaai en de Kasteelstraat geven aan dat het geluid hoofdzakelijk door het wegverkeer wordt gedomineerd.
- Een gedetailleerde geluidsstudie wordt opgemaakt om na te gaan of en welke geluidswerende installaties nodig zijn. Deze studie kadert in de uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 betreffende beheersing van het omgevingslawaai. De resultaten van deze geluidsstudie kunnen in het definitieve ontwerp worden geïntegreerd.

d) Fauna en Flora

- Ten gevolge van het geplande project dient ca. 3.200 m² wilgenstruweel gelegen in Volgelrichtlijn- en VEN-gebied permanent te worden ingenomen. Het effect van deze inname is relatief onbelangrijk in verhouding met de voorziene natuurontwikkelingsmaatregelen in het gebied stroomafwaarts de Scheldebrug, waardoor de uiteindelijke natuurwaarde in het gebied groter zal zijn dan actueel.
- De tijdelijke werfzone te Bornem wordt gepland ter hoogte van biologisch waardevolle vegetaties. Teneinde natuurlijk herstel van deze waardevolle vegetaties na de

werkzaamheden te stimuleren, dienen volgende maatregelen in acht te worden genomen : beperkte inname van het terrein indien mogelijk, afgraven van de zaadbank, d.i. de grondlaag met zaadjes van de planten (bij voorkeur in de zomer) en apart stockeren, plaatsen van een geotextiel en steenslag, vooraleer te stockeren om aantasting van de bodemstructuur tegen te gaan en na de werken de zaadbank terug openspreiden.

Tevens wordt aangeraden een monitoring van de vegetatie uit te voeren vooraleer de terreinen in gebruik worden genomen. Indien na 2 en 5 jaar blijkt dat de vegetatie niet ontwikkelt tot een dotterbloemgrasland, moeten inrichtings-maatregelen voor herstel worden getroffen.

- De geluidstoename t.g.v. de bouwwerken en t.g.v. de exploitatie van de brug, de toegenomen wegverlichting en de inplanting van de brug in het landschap (visuele verstoring) kunnen de fauna in beperkte mate negatief beïnvloeden.
- De geplande brug zal geen significante verandering veroorzaken in de naburige slikken en schorren.

e) Lucht

Algemeen kan worden gesteld dat, t.g.v. de betere technologie van het wagenpark, in 2010 na ontdubbeling van de brug een daling van de NO₂-waarde wordt verwacht. De PM₁₀-waarde blijft nagenoeg constant indien rekening wordt gehouden met een constante achtergrondwaarde.

f) Monumenten en Landschappen

- Bij de aanleg van de werfzone te Bornem moet er voldoende afstand worden gehouden tussen de werfzone en de waardevolle relictten in de onmiddellijke omgeving, nl. de Oude Schelde en het sas op de Oude Schelde.
- Na de werken dient het terrein op korte tot middellange termijn in zijn oorspronkelijke toestand te worden heringericht zodanig dat de erfgoedelementen terug in hun historisch correcte landschappelijke context worden ingebed. De werfzone is te beperken tot een smalle strook langsheen de N16.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 321
van 1 maart 2006
van **JOHAN DECKMYN**

Jaagpad Zuivelbrug Gent - Herstelling

Toen vorig jaar de staat van het jaagpad aan de Zuivelbrug in Gent in de Gentse gemeenteraad werd aangekaart, antwoordde de bevoegde schepen dat het hout al besteld was om dit jaagpad te herstellen.

Eerst diende echter de onderliggende structuur van het jaagpad te worden nagekeken. Tot op de dag van vandaag is het pad nog altijd afgesloten omwille van de veiligheid en is er nog niets aan gebeurd. De staat van het jaagpad is erbarmelijk. Op sommige plaatsen zijn de nadarhekkens, die het geheel moeten beveiligen, opengedraaid, wat onverantwoord gevaarlijk is.

Op een nieuwe vraag naar de staat van dit jaagpad tijdens de gemeenteraad van 9 februari jongstleden antwoordde de bevoegde schepen dat er een gedeelde bevoegdheid is met de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ). Er zou ondertussen hieromtrent in fondsen worden voorzien vanuit AWZ.

1. Welke verantwoordelijkheden heeft AWZ met betrekking tot dit dossier?
2. Wanneer zullen deze fondsen worden vrijgemaakt om de dringende herstelling van dit jaagpad mogelijk te maken?
3. Wat is het voorgestelde tijdpad om de volledige herstelling te verwezenlijken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 321 van 1 maart 2006

van **JOHAN DECKMYN**

Vooreerst weze vermeld dat de beheerder van de waterweg het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z) is, die in rechten en plichten is getreden van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) met betrekking tot het beheer van deze binnenwateren.

1. Er werd een beheersovereenkomst met de stad Gent opgemaakt, waarbij dit jaagpad in beheer van W&Z zal komen. Deze beheersovereenkomst is nog niet ondertekend, maar vooruitlopend op deze ondertekening zal W&Z zorgen voor de herstelling van het pad.
2. De opdracht tot herstelling van het jaagpad werd doorgegeven aan de onderhoudsaannemer en ondertussen werden ook al de nodige opmetingen gedaan.
3. De aannemer heeft hout besteld. De leveringsduur hiervan bedraagt 6 à 8 weken. De werken zijn gepland na de paasvakantie en zullen vermoedelijk een week duren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 323
van 1 maart 2006
van **CARL DECALUWE**

Luchthaven Oostende - Verlenging taxibaan - Certificaat

De Vlaamse overheid investeert 6 miljoen euro om de luchthaven van Oostende zowel economisch als ecologisch te verbeteren. De taxibaan wordt verlengd en verbreed zodat de vliegtuigen zonder onderbreking na elkaar kunnen vertrekken. De uitvoering van de werken was gepland voor 2005-2006.

Vanaf 27 november 2003 mogen er geen internationale vluchten meer uitgevoerd worden vanaf een luchthaven die niet in de vereiste luchthavencategorie gecertificeerd is. In aanloop van deze regelgeving werd gesteld dat de luchthaven van Oostende een certificering zou aanvragen in de categorie 4E.

Omwonenden klagen nog steeds over diverse hinderbronnen, als lawaai, stank en fijn stof.

1. Wat is de stand van zaken van de werkzaamheden voor de verlenging van de taxibaan?

Wat is de uiteindelijke kostprijs?

2. Bestaan er metingen die illustreren dat deze investering effectief resulteerde in een vermindering van de uitstoot van de gassen en van de geurhinder voor de omwonenden?
3. Over welk certificaat beschikt de Luchthaven Oostende vandaag?

Wat is de toekomstvisie van het management inzake certificering?

4. In welke mate wordt tegemoet gekomen aan de klachten van de omwonenden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 323 van 1 maart 2006

van **CARL DECALUWE**

1. Gelet op de nieuwe prioriteiten in het licht van de inspecties voor ICAO-certificering zijn er nog geen budgettaire middelen beschikbaar voor de verlening.
De geraamde kostprijs is 6,5 miljoen euro.
2. Neen, aangezien het project nog niet is uitgevoerd.
3. De luchthaven beschikt momenteel over het Aerodrome Certificate – Annex 14 met als certificaatnummer A-POR\2005\Annex14_001.
De luchthaven werd gecertificeerd in de categorie 4E.

Het luchthavenmanagement wenst dat de luchthaven gecertificeerd blijft als Internationale Luchthaven.

4. Aangezien de Internationale Luchthaven Oostende-Brugge een klasse I-inrichting is, worden de klachten die betrekking hebben op een overtreding van de reglementering bezorgd aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Afdeling Milieu-Inspectie die vervolgens deze klachten verder onderzoekt en behandelt. Dit klachtenrapport wordt door de Operations & Safety Manager meegedeeld aan de leden van de overlegcommissie. Op de overlegcommissie wordt gezamenlijk gezocht naar oplossingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 327
van 1 maart 2006
van **WIM VAN DIJCK**

Afsluiting Gete Tienen - Herstelling

In juni 2003 gebeurde er aan het kruispunt Reizigersstraat-Beauduinstraat (in de wandeling 't Schip') een ongeval waarbij een wagen de afsluiting van de Gete kapot reed. De afsluiting van de Gete bestond uit smeedwerk (zoals elders in de stad), maar moest weggehaald worden omdat ze compleet verwrongen was. Sindsdien zette de stad Tienen op die plaats nadarafsluitingen.

De toestand is tot op heden niet gewijzigd en niet echt veilig te noemen. Gevraagd naar een oplossing verwijst het stadsbestuur steeds naar het gewest.

1. Wie moet de noodzakelijke herstellingswerken uitvoeren? Kan bijvoorbeeld de stad Tienen de werken uitvoeren mits een machtiging van Aminal (afdeling Water)?
2. Hoe komt het dat er na meer dan 2,5 jaar nog steeds geen enkele herstelling is uitgevoerd?
3. Welke instantie werd vergoed voor de schade veroorzaakt door het ongeval?
4. Wanneer wordt een nieuwe afsluiting geplaatst?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 327 van 1 maart 2006

van **WIM VAN DIJCK**

1. De herstellingswerken aan de beschadigde leuning zullen worden uitgevoerd in opdracht van de afdeling Water (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) .
2. De afwikkeling van dit dossier heeft lang geduurd. Ondertussen is de gunningsprocedure voor de toewijzing van de herstellingswerken wel zo goed als afgerond.
3. Uiteraard zal mijn administratie proberen de kosten te recupereren bij de veroorzaker van de schade.
4. De afsluiting zal nog dit voorjaar worden geplaatst.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 328
van 1 maart 2006
van **LINDA VISSERS**

Ongebruikte gewestwegen - Stand van zaken

Vlaanderen beschikt over veel ongebruikte snel- en/of gewestwegen.

1. Kan de minister de inventaris meedelen van de niet-gebruikte snel- en/of gewestwegen?

Graag een opsplitsing per provincie.

2. Wat is de waarde van deze ongebruikte stukken weg?

3. Waarom worden deze wegen niet gebruikt?

4. Overweegt de minister om deze ongebruikte stukken weg in de toekomst toch een bestemming te geven?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 328 van 1 maart 2006

van **LINDA VISSERS**

1. **Antwerpen**

Er zijn er geen ongebruikte snel- en/of gewestwegen.

Limburg

De N769 van kmp 1.717 tot kmp 2.447

Oost-Vlaanderen

Er zijn geen ongebruikte snel- en/of gewestwegen.

Vlaams-Brabant

Lussen gelegen in de verkeerswisselaar R0 - A1(E19) te Diegem/Machelen.

R000.222: 301m x 8m

R000.223: 812m x 8m (bevat een brug)

R000.225: 660m x 8m (bevat een brug)

R000.228: 460m x 8m

A1/E19: 915m x 40m (bevat drie bruggen; middenberm ingerekend)

West-Vlaanderen

Er zijn geen ongebruikte snel- en/of gewestwegen.

2. **Limburg**

Dit stuk gewestweg vertegenwoordigt een waarde van 1.250.000 euro.

Vlaams-Brabant

De lussen vertegenwoordigen een totale oppervlakte van 54.464 m². Met een geraamde investeringskost van 500 euro/m² geeft dit een investeringsbedrag van 27.232.000 euro.

3. **Limburg**

Het betreft hier een stukje gewestweg dat de aanzet vormt naar het op het gewestplan weerhouden tracé van de N769, richting Leopoldsburg. De N769 is dus tot op heden niet afgewerkt. Deze aanzet is vóór- en achteraan afgezet met vangrails.

Vlaams-Brabant

De reden is het niet doortrekken van de A1 (E19) op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het valt buiten de bevoegdheid van het Vlaams Gewest om deze lussen te verbinden met de openbare weg.

4. **Limburg**

Dit stukje gewestweg wordt o.a. benut voor het tijdelijk stapelen van materialen voor onderhoudswerken aan N-wegen (bijv. bestrijkingen).

Vlaams-Brabant

Het gedeelte met een lengte van 915m in de A1 (E19) zal in de toekomst (tegen 2010) geïntegreerd worden in de spoorweginfrastructuur.

Het maakt als dusdanig deel uit van het "Diabolo-project" dat momenteel bij Tuc-Rail op stapel staat.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 329
van 2 maart 2006
van **RUDI DAEMS**

Fijn stof - Verkeersmaatregelen

Provinciaal gedeputeerde en voorzitter van De Lijn Jos Geuens deed het voorbije weekend nogal wat mensen opschrikken met zijn voorstel om verkeersdrempels weg te nemen als middel in de strijd tegen fijn-stofvervuiling. Hij baseert zich hiervoor op een studie van VUB en TNO uit 2002.

Het lijkt nochtans geen twijfel dat deze drempels zorgen voor minder snel rijden en meer veiligheid voor de zwakke weggebruikers. Minister Van Brempt verdedigt in haar beleidsnota Mobiliteit terecht een geïntegreerde aanpak op het vlak van verkeersveiligheid, waar naast maatregelen om het rijgedrag van de bestuurder te beïnvloeden en de technische aspecten van de wagens te verbeteren, ook de inrichting van het wegdek wordt aangepakt, om te anticiperen op mogelijk fouten of overtredingen van de weggebruikers. Om snelheidsbeperkingen effectief te laten respecteren zijn bijkomende infrastructuurmaatregelen nodig, zoals wegversmallingen, verkeersdrempels, asverschuivingen, enzovoort. Op plaatsen waar deze maatregelen werden genomen, werd in 85 percent van de gevallen de snelheidsbeperking gerespecteerd, terwijl dat slechts in 42 percent van de gevallen gebeurde op plaatsen waar deze maatregelen ontbreken. Alle drempels afschaffen en vervangen door flitscamera's is dus spelen met de veiligheid van de zwaksten in het verkeer.

In het Vlaams Mobiliteitsplan wordende principes vastgelegd voor het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen. Verkeersveiligheid en milieu worden beide als belangrijke uitgangspunten genomen. Dat een agressieve rijstijl met bruusk afremmen en optrekken, leidt tot meer luchtvervuiling, is al lang bekend. Maar om die reden kan je moeilijk alle snelheidsbelemmerende maatregelen afschaffen. Waarom dan geen pleidooi houden voor het afschaffen van alle verkeerslichten? Want hard remmen voor een rood licht en daarna weer optrekken zorgt natuurlijk ook voor extra vervuiling.

In een studie van "Transport en Mobiliteit" van Leuven van 2004 worden verschillende maatregelen opgesomd om de vervuiling door het verkeer (en o.m. de uitstoot van fijn stof) te beperken. Verminderen van de snelheid is daarvan één van de meest effectieve maatregelen, maar dan liefst over grotere zones. Een zone 30 in de binnensteden is zeer effectief: het zorgt voor meer veiligheid voor onze kinderen en voor meer propere lucht. Maar ook minder snel rijden op autostrades vlakbij woonzones is doelmatig. De 80 km/u-zones die men in Nederland invoerde op ringwegen rond grote steden en het weren van vrachtwagens in de stadskernen, draagt ook bij tot de vermindering van de luchtvervuiling en van fijn stof.

Daarnaast dienen we werk te maken van properder auto's. Op elke dieselwagen en zeker op elke vrachtwagen hoort een dieselroetfilter te zitten. En natuurlijk op elke bus. De Lijn is bezig met het installeren van roetfilters op bussen met een motor van het type 2. Begin dit jaar zouden er 579 bussen met zo'n roetfilter uitgerust zijn. Maar er rijden wel 2.152 bussen rond in Vlaanderen (cijfer eind 2004).

Als we het aantal verkeersdrempels op termijn willen verminderen, kan dat alleen als andere maatregelen worden ingevoerd zoals bijvoorbeeld intelligente snelheidsbegrenzing (ISA) in de auto's zelf. De Voetgangersbeweging dringt hier al een tijd op aan. Een pilootproject in Gent was bijzonder hoopgevend. Ook voor automobilisten zelf verhoogt een half open systeem van snelheidsbegrenzing het rijcomfort.

Op dit ogenblik zijn goed aangelegde drempels nog altijd een noodzakelijk kwaad. Sinds 1996 voert het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid overigens al actie voor busvriendelijke verkeersplateaus.

1. Wat is het standpunt van de minister in verband met de verkeersdrempels?
2. Welke beleidsvisie hanteert de minister m.b.t. het veralgemeend invoeren van snelheidsbeperkingen tot 30 km/h in binnensteden om de uitstoot met fijn stof te beperken en de verkeersveiligheid te verhogen?
3. Heeft de minister de beleidsmaatregelen van bijvoorbeeld Nederland om een veralgemeende snelheidsbeperking in te voeren op ringwegen rond grote steden en om vrachtwagens maximaal te weren uit de woonkernen, en dit als onderdeel van een actieplan tegen luchtvervuiling, reeds geëvalueerd?
4. Hoeveel dienstwagens van de Vlaamse overheid rijden op diesel?

Hoeveel daarvan zijn uitgerust met een dieselroetfilter?

Tegen wanneer wil de minister de dieselroetfilter veralgemenen in het voertuigenpark van de Vlaamse Gemeenschap?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 122) en Peeters (nr.329).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 329 van 2 maart 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Verkeersveiligheid, milieu, bereikbaarheid en een aangepaste mobiliteit zijn belangrijke pijlers van het beleid.

Vooraf om de verkeersveiligheid te bevorderen en de nadelige milieueffecten te minimaliseren, is een combinatie van maatregelen vereist, waarbij wordt ingegrepen op:

- de weg en zijn omgeving;
- de bestuurder : door educatie, sensibilisering, handhaving van bepaalde maatregelen ;
- het voertuig: milieuvriendelijker motoren, allerhande uitrustingen om de rijstroken van de bestuurder optimaal te ondersteunen.

Verkeersdrempels en in mindere mate verkeersplateaus zijn drastische ingrepen op de weginfrastructuur om op die plaatsen een bepaald snelheidsgedrag af te dwingen. Op plaatsen waar dit snelheidsgedrag in belangrijke mate dient gecorrigeerd, veroorzaakt een dergelijke drempel letterlijk en figuurlijk een schokeffect, dat naar het effectief beperken van de snelheid toe erg effectief is. Andere ingrepen op de weg, om het globaal wegbeeld aan te passen, hebben een gelijkaardig resultaat, zij het op een veel minder effectieve manier. Dergelijke aanpassingen van het wegbeeld vereisen een grotere multidisciplinaire kennis, die vooral aanwezig is bij ontwerpers en wegbeheerders. Wanneer men de inrichting van recent aangelegde doortochten vergelijkt met de aanpak van een aantal jaren geleden, komt men ongetwijfeld tot hetzelfde besluit. Er dient trouwens vermeld dat verkeersdrempels niet of nauwelijks voorkomen op gewestwegen.

2. Zones met een snelheidsbeperking tot 30 km/u hebben ongetwijfeld veel nut in een aantal gebieden, zoals centra van gemeenten en steden en dit uit de oogpunten verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en milieu.

Om effectief te zijn zou echter het wegbeeld ook aan deze maatregel dienen aangepast. Omwille van hun functie komen gewestwegen echter vaak niet in aanmerking voor het invoeren van een grotere permanente zone 30. Het instellen van een beperking op lokale wegen behoort tot de bevoegdheid van de lokale overheden.

3. Op de meeste ringwegen rond de grote steden wordt nu een maximumsnelheid opgelegd die lager is dan de algemeen toegelaten snelheid in functie van de wegindeling. Het vrachtverkeer wordt in de regel om wooncentra heengeleid, hetzij met (zachtere) infrastructurele maatregelen die deze vrachtwagens gepast geleiden, hetzij met dwingende maatregelen (verbod om bepaalde wegvakken te gebruiken). Aan de al opgelegde snelheidsbeperkingen rondom centra is er echter een praktische ondergrens. Beneden deze grens wordt voor de automobilisten de verleiding groot om toch maar dwars doorheen het centrum te rijden.

4. Het beheer van het voertuigenpark in het Vlaams Gewest behoort tot de bevoegdheid van collega Bourgeois.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 340
van 10 maart 2006
van **JAN LOONES**

Heraanleg N357 Izegem - Stand van zaken

In Izegem werd een belangrijk deel van de N357 (Roeselaarsestraat – Gentstraat) een tijd geleden heraangelegd. Deze werken werden gefaseerd uitgevoerd. De N357 is nu heraangelegd van het kruispunt Gentstraat – Baronielaan tot en met het kruispunt Roeselaarsestraat – Kruisstraat. Er was ook sprake van de uitvoering van de heraanleg van de N357 in de richting van Roeselare, maar over deze plannen hoort men al een tijd niets meer.

In Izegem is men nu volop bezig met de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Onder andere het deel van de N357 in de richting van Roeselare is aan de beurt.

Een bepaald aspect van die mogelijk herinrichting vraagt bijzondere aandacht. Er werd namelijk gesuggereerd dat het kruispunt Roeselaarsestraat – Oekensestraat – Abelestraat zou worden omgevormd tot een rotonde. Daarvoor moeten onteigeningen gebeuren op de hoek van de Roeselaarsestraat – Oekensestraat.

Aangezien de Izegemse gemeenteraad op maandag 6 maart 2006 de voorlopige vaststelling doet van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Roeselaarsestraat-West”, is duidelijkheid over de herinrichtingsplannen wenselijk. De aanleg van de rotonde maakt immers onteigeningen noodzakelijk en dit moet dus ook in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opgenomen worden.

1. Kan de minister de stand van zaken meedelen in verband met de plannen voor de herinrichting van de N357 op het grondgebied Izegem in de richting van Roeselare?
2. Is er in deze plannen nog altijd sprake van de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de Roeselaarsestraat – Oekensestraat – Abelestraat?
3. Kan de minister meedelen wanneer de herinrichtingsplannen voor de N357 effectief worden uitgevoerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 340 van 10 maart 2006

van **JAN LOONES**

1. De 2^e fase voor de herinrichting van de doortocht van de N357 te Izegem (= richting Roeselare) komt niet voor op het indicatief 3-jarenprogramma AWW 2005-2007. Die 2^e fase kan bijgevolg ten vroegste op het programma 2008 worden voorzien. Daar het echter een doortocht betreft, is module nr. 3 van de mobiliteitsconvenants van toepassing. Dit impliceert dat het stadsbestuur van Izegem aan een studiebureau opdracht moet geven om het ontwerp op te maken. Voor zover ons bekend is dit tot op heden nog niet gebeurd.
2. In de startnota, die de volledige doortocht omvatte, was een rotonde voor het kruispunt Roeselarestraat – Oekensestraat – Abelestraat een mogelijke oplossing. De uitwerking van het ontwerp en de projectnota, op te maken door het aan te duiden studiebureau, moet uitsluitel geven over de te verkiezen oplossing.
3. Gelet op wat voorafgaat, kan ik nog niet medelen wanneer de uitvoering van de 2^e fase effectief zal gebeuren. Het zou wenselijk zijn dat het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor het gebied ter hoogte van het kruispunt Roeselaarsestraat – Oekensestraat – Abelestraat, de mogelijkheid om een rotonde aan te leggen voorziet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 347
van 10 maart 2006
van **JAN ROEGIERS**

Aanbevelingen interne audit AWV - Opleidingssessies

Op 8 november 2005 ondervroeg ik de minister in commissie over de aanbevelingen van de interne audit bij de administratie Wegen en Verkeer. De minister beloofde toen een aantal antwoorden schriftelijk te bezorgen. Vandaag, exact vijf maanden later, heb ik nog steeds geen antwoord mogen ontvangen (Handelingen C50 van 8 november 2005, blz. 15-24).

Er wordt aangehaald: “Voor de start van de winterdienst op 17 oktober 2005 werden per district hieromtrent opleidingssessies georganiseerd. Daarop werden alle personeelsleden die aan de winterdienst meewerkten alsook de aannemers schriftelijk uitgenodigd.”

Ik heb uit het auditrapport geleerd dat er nogal wat belangenvermenging mogelijk was tussen aannemers en de mensen bij de AWV.

Hoeveel aannemers zijn ingegaan op die schriftelijke uitnodiging en hebben effectief deelgenomen aan die opleidingssessies?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 347 van 10 maart 2006

van **JAN ROEGIERS**

Bij de Afdeling van de Wegen Oost-Vlaanderen werden in de verschillende districten opleidingssessies gehouden:

- een sessie speciaal voor de personeelsleden die ingeschakeld waren voor de organisatie van de huidige winterdienst;
- een aparte sessie voor alle aannemers die zich hadden ingeschreven voor de winterdienst.

Tijdens deze info vergadering werd de werking benaderd zowel op het aspect van veiligheid als op het aspect van hun verplichtingen naar het Bestuur toe.

Er werd vooral uitvoerig ingegaan op de werkwijze en de procedure om zich aan te melden (de start van de prestaties).

De deelname aan de infosessie door de aannemers op de dag zelf werd bijgewoond door 69 op de 76 aannemingen zijnde 90,78%. De overige aannemers (7) hebben de info nadien opgehaald.

Alle aannemers worden dus op voorhand geïnformeerd over de werking van de winterdienst bij de Wegen Oost-Vlaanderen.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 98
van 23 februari 2006
van **LINDA VISSERS**

Zaterdagvergoeding brandweer - Stand van zaken

In de stad Antwerpen hebben de twee vakbonden enige tijd geleden hun eisenbundels op tafel gelegd. Bovenaan de verlanglijst staat de zaterdagvergoeding. De brandweer is één van de eerste die in aanmerking komt voor een zaterdagvergoeding. Maar ook het personeel van musea, bibliotheken en sportinstellingen staat de op lijst. In vele, om niet te zeggen bijna alle steden met een brandweerkorps, bestaat reeds de zaterdagvergoeding.

Deze problematiek heb ik reeds voorgelegd aan de bevoegde schepen van de stad Antwerpen. In zijn antwoord meldt hij “dat de eis voor zaterdagvergoeding zou besproken worden in een globale onderhandeling op stadsniveau, na een Vlaams Sectoraal akkoord. Aangezien dit Vlaams akkoord voor het personeel van de lokale overheden zopas gesloten is, zullen we ook op stedelijk niveau de onderhandelingen opstarten. Hier zal de zaterdagvergoeding zeker een van de onderwerpen worden.”

In hoeverre zijn de onderhandelingen betreffende deze problematiek bezig over gans Vlaanderen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERGING

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 23 februari 2006

van **LINDA VISSERS**

Een zaterdagvergoeding kan aan het brandweerpersoneel worden toegekend op grond van het koninklijk besluit van 20 juni 1994 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van nacht-, zaterdag- en zondagtoelagen voor het personeel van openbare brandweerdiensten en de gemeentepolitie. Dat koninklijk besluit geeft aan de besturen met beroepsbrandweerpersoneel de machtiging om een zaterdagvergoeding te geven, maar houdt geen verplichting in voor de besturen om dat te doen. De besturen beslissen daar zelf over.

Het beleid en de regelgeving ten aanzien van de brandweer is een federale bevoegdheid. Het Vlaamse Gewest is helemaal niet bevoegd om daarover afspraken op gewestelijk vlak te maken en er lopen daarover dan ook geen onderhandelingen 'over gans Vlaanderen'.

Ook voor andere personeelscategorieën zoals het personeel van musea, bibliotheken en sportinstellingen zijn de besturen niet verplicht om een zaterdagvergoeding te geven. De bestaande sectorale afspraken (sectoraal akkoord 1997-1998) daarover bevelen eerder een compensatie aan van de prestaties die op zaterdag geleverd worden. Niettemin zijn de besturen ter zake vrij hun eigen keuze te bepalen.

Onderhandelingen over gans Vlaanderen worden hierover niet meer gevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 99
van 23 februari 2006
van **JAN PENRIS**

Sociale huurders - Kosten van herhuisvesting bij renovatie

Wanneer sociale woonblokken worden gerenoveerd, moeten de huurders veelal tijdelijk elders gehuisvest worden. Voor de renovatie worden gas en elektriciteit in het te renoveren appartement afgesloten.

Sommige socialehuisvestingsmaatschappijen rekenen de kosten voor afsluiting van gas en elektriciteit door aan de huurders. Aangezien het een gedwongen verhuis betreft, lijkt deze aanrekening van kosten nogal onbillijk.

Zijn er betreffende deze problematiek reeds richtlijnen gegeven aan de socialehuisvestingsmaatschappijen?

Mag een socialehuisvestingsmaatschappij bij gedwongen herhuisvesting omwille van renovatie de kosten voor afsluiting van elektriciteit en gas doorrekenen aan de huurder?

Overweegt de minister terzake maatregelen te nemen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 23 februari 2006

van **JAN PENRIS**

Het doorrekenen van de kost van het afsluiten van gas en elektriciteit bij herhuisvesting in het kader van renovatie is, gezien het gedwongen karakter van de herhuisvesting, zeker niet wenselijk. Hieromtrent werden er evenwel nog geen richtlijnen gegeven aan de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Ik heb betreffende deze aangelegenheid verdere inlichtingen ingewonnen bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Over de gestelde problematiek worden omzeggens nooit klachten ontvangen. Vaak nemen sociale huisvestingsmaatschappijen zelfs alle kosten voor een dergelijke gedwongen verhuis op zich, inclusief verhuiskosten, eventuele behang- of verfkosten, enz.

Zeer uitzonderlijk kan er wel discussie ontstaan wanneer een huurder zelf de opzeg geeft voor een woning die een tijd later gerenoveerd zal worden. Hierover zal er dan ook een expliciete richtlijn worden opgenomen in het 'vademecum sociale verhuring', dat door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ter beschikking wordt gesteld aan de sociale huisvestingsmaatschappijen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 106
van 22 februari 2006
van **FRANS PEETERS**

Bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo - Pendelfonds

Eind 2007 zullen er grote infrastructuurwerken starten aan de Noord-Zuidverbinding in de Kempen.

In een schriftelijke vraag aan minister Peeters (nr. 294 van 15 februari 2006) stelde ik reeds de vraag naar minder-hindermaatregelen.

Bij grote infrastructuurwerken is er meestal veel verkeersellende, zijn er ontevreden burgers en grote moeilijkheden voor de bedrijven. De bedrijven ervaren problemen met bereikbaarheid en ontsluiting van het gebied. De werknemers kunnen hun werk niet bereiken zonder problemen.

Ik stelde in het verleden reeds een schriftelijke vraag in verband met het bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo (vraag nr. 101 van 18 februari 2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 24 juni 2005, blz. 1769). VOKA-Kamer van Koophandel Kempen stuurde de minister eveneens hieromtrent een schrijven op 16 januari laatstleden. Bij de opmaak van dit bedrijfsvervoerplan werkten een twintigtal bedrijven uit de industriezone Geel-Westerlo samen onder leiding van VOKA-Kamer van Koophandel Kempen. Ze werkten een concreet voorstel van zes buslijnen uit. Het is net in deze regio dat de werken uitgevoerd zullen worden. De minister antwoordde toen dat er voor dit project geen middelen voorzien waren in 2005. Maar zij antwoordde eveneens dat er door het kabinet Mobiliteit gewerkt werd aan de opmaak van een beleidskader waarin praktische toepassingen van de principes woon-werkmobiliteit (niet louter openbaarvervoergeöriënteerd) konden worden uitgewerkt. Ik veronderstel dat dit kader doelt op het Pendelplan.

In het Pendelplan dat de minister opgemaakt heeft, stelt zij dat het doel ervan is om het aantal autoverplaatsingen in woon-werkverkeer met 10 % te doen dalen tot 60 %. Het bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo is een schoolvoorbeeld van "Pendelen op maat". Hiervoor kunnen er financiële middelen geput worden uit het Pendelfonds of uit de financiële middelen voor bedrijven via convenants.

Het Pendelfonds is opgericht om proefprojecten inzake woon-werkverkeer te financieren. Momenteel zijn er vanuit de Vlaamse overheid enkel middelen beschikbaar om bedrijfsvervoerplannen op te stellen, maar niet voor het uitvoeren van acties die hierin zijn opgenomen. Dit fonds moet middelen mobiliseren om op het terrein duurzame mobiliteitsmaatregelen inzake woon-werkverkeer te realiseren. Het gaat om een combinatie van middelen aangereikt door de Vlaamse overheid en middelen die door andere publieke en private partners ter beschikking worden gesteld (principe: tegen één euro publieke middelen staat één euro private middelen).

De Gentse Kanaalzone is reeds een proefproject, de selectie van de andere proefprojecten is gepland voor het voorjaar 2006.

Het lijkt zeer interessant om dit bedrijfsvervoersplan binnen het Pendelfonds op te richten omwille van de duurzaamheid van het woon-werkverkeer, maar ook als een minder-hindermaatregel bij de komende grote infrastructuurwerken in deze regio. In het Pendelplan kunnen we eveneens lezen dat de provinciale mobiliteitswinkel, een samenwerking van De Lijn en de provincies, bedrijven zal ondersteunen bij het opstellen en ontwikkelen van bedrijfsvervoersplannen.

1. Is de organisatiestructuur die het Pendelfonds beheert reeds uitgewerkt? Zo ja, hoe ziet die structuur eruit?
2. Is er reeds een samenwerkingsakkoord tussen de verschillende betrokken partners en de Vlaamse administratie opgesteld?

Zo ja, wat is hiervan het resultaat?

Hoe zullen de ingediende projecten beoordeeld worden?

Aan welke criteria moeten deze projecten voldoen?

3. Zijn er plannen om het project "Bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo" te onderzoeken en eventueel mee op te nemen als proefproject voor het Pendelfonds en er dus de nodige financiële middelen voor vrij te maken?
4. Zijn er nog andere proefprojecten ingediend voor het Pendelfonds (buiten de Gentse Kanaalzone)? Zo ja, welke?
5. Wat bedoelt de minister in het Pendelplan met "financiële middelen voor bedrijven via convenanten"?

Kan bovenvermeld project ook hieruit financiële middelen putten?

6. Zijn er plannen om in het kader van de minder-hindermaatregelen overleg te plegen met minister Peeters over initiatieven voor deze regio? Zo ja, binnen welke termijn?
7. Dient de studie voor het hierboven aangehaalde bedrijfsvervoersplan opnieuw opgemaakt te worden in overleg met de nog op te richten mobiliteitswinkel, of kan er verder gewerkt worden met de bestaande studie (na actualisatie) om zo minder tijd te verliezen?
8. Indien de bedrijven akkoord gaan met het principe één euro publieke middelen tegen één euro private middelen, kan er dan met dit dossier verder gewerkt worden of zijn er dan nog belemmeringen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 22 februari 2006

van **FRANS PEETERS**

1. Momenteel wordt in samenwerking met de sociale partners de organisatiestructuur uitgewerkt die het Pendelfonds zal beheren. Het beheer van dit fonds zal op Vlaams niveau gebeuren, en conform het "Herplaatsingsfonds" worden uitgewerkt. Dit impliceert een belangrijke rol voor de SERV en de Vlaamse Administratie. De gesprekken hierover zijn echter nog volop aan de gang, en ik kan u op dit moment dan ook nog geen concrete structuur voorleggen. De doelstelling is evenwel om het Pendelfonds tegen de zomer van 2006 operationeel te hebben, en zodoende zal ook de beheerstructuur van het fonds op korte termijn worden uitgeklaard.
2. Ook wat de samenwerking tussen de verschillende betrokken partners en de Vlaamse Overheid betreft, kan ik u melden dat hier volop aan wordt gewerkt. Dit samenwerkingsakkoord zal trouwens opgesteld worden in het kader van de nog op te richten provinciale mobiliteitspunten, waarin de verschillende partners (Vlaamse overheid, De Lijn, provincies, ...) een functie zullen vervullen.

Een ingediend project zal inhoudelijk worden beoordeeld door de (nog vast te stellen) stuurgroep van het betrokken provinciale mobiliteitspunt. Deze stuurgroep zal het ingediende project toetsen aan de criteria voor instap in het Pendelfonds, dan wel voor een verdere uitwerking via het traject van netmanagement of via de modules van het mobiliteitsconvenant. De nog uit te werken beheerstructuur op Vlaams niveau zal de projecten adviseren voor mij.

Samen met de uitwerking van de beheersstructuur wordt gewerkt aan de specifieke criteria voor een mogelijke instap in het Pendelfonds. Alhoewel deze criteria nog niet helemaal zijn scherp gesteld zijn, is het wel al duidelijk dat enkel projecten die aanvullend, niet geregeld vervoer voorzien (complementariteitprincipe) in aanmerking komen voor het Pendelfonds. Het is zeker niet de bedoeling om een uitbreiding van het netwerk van De Lijn via het Pendelfonds te subsidiëren. Ook het innovatieve karakter van de ingediende projecten zal een rol spelen bij de toekenning van de projecten. Een belangrijke instapvoorwaarde is zeker de gedeelde verantwoordelijkheid. Door het principe van cofinanciering toe te passen wordt de betrokkenheid van de bedrijven en andere overheden vergroot. Op die manier worden projecten uitgewerkt die zowel door de overheid als door de bedrijven zelf gedragen worden.

3. De beoordeling van projecten zal gebeuren als zowel de criteria voor instap in het Pendelfonds, als de verschillende organisatiestructuren die hierin een rol moeten vervullen (beheerstructuur fonds, stuurgroepen provinciale mobiliteitspunten) duidelijk zijn afgelijnd. Vanaf dat moment kunnen de reeds ingediende projecten worden gescreend op hun conformiteit met de gestelde criteria en randvoorwaarden in functie van het Pendelfonds, netmanagement en de voor bedrijven opengestelde modules van het mobiliteitsconvenant. Zodoende zal ook het bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo onderzocht kunnen worden. Indien dit plan aan de gestelde voorwaarden of criteria van één van de mogelijke vervolgttrajecten voldoet, kunnen verdere stappen worden ondernomen en afspraken worden gemaakt inzake financiering.
4. Het project in de Gentse kanaalzone (Max Mobiel) was het pilootproject voor het Pendelfonds. In navolging van dit project werden reeds een aantal andere aanvragen ingediend, waaronder dat van Geel – Westerlo, een project in Temse – Sint-Niklaas, een project in Lokeren en een project in Meise-Westrode. Ook vanuit de Antwerpse haven is er een concrete vraag binnengekomen over de mogelijkheden van een project in het kader van het Pendelfonds.

5. Het Pendelplan stelt dat het convenantenbeleid de mogelijkheid moet bieden aan bedrijven om mee te participeren. Dit impliceert dat bedrijven mee betrokken kunnen worden in het afsluiten van specifieke modules zoals module 8 (doorstroming), module 9 (verruiming aanbod openbaar vervoer), module 13 (aanleg van fietspaden m.b.v. subsidies) en module 15 (flankerende maatregelen). De betrokkenheid van de bedrijven betekent dan ook wederzijdse engagementen. De bedrijven kunnen hun vraag duidelijk ondersteunen via de betrokkenheid, maar zullen zelf ook gevraagd worden een aantal engagementen aan te gaan.
Het project in Geel-Westerlo zou van deze modules gebruik kunnen maken, indien er bijvoorbeeld geopteerd zou worden om het bestaande aanbod aan geregeld vervoer aan te passen of uit te breiden (via module 9, netmanagement De Lijn). Als er daarentegen geopteerd wordt om op het bestaande aanbod van De Lijn aanvullend, niet geregeld vervoer te voorzien, dan kan dit niet via de module 9, maar zou het wel kunnen via het Pendelfonds.
6. De infrastructuurwerken die gepland zijn voor de Noord-Zuidverbinding in de Kempen vallen onder de bevoegdheid van minister Peeters. Een vraag voor overleg omtrent de uitvoering van minder hinder is nog niet gesteld door de bevoegde minister. Ook in functie van de mogelijke rol van De Lijn binnen dit pakket van minder hinder-maatregelen is er nog geen contact met mijn kabinet opgenomen.
7. Het reeds opgemaakt bedrijfsvervoerplan kan – mits actualisatie – zeker gebruikt worden als basis voor de uitwerking van de verschillende benodigde maatregelen. Het is zeker niet de bedoeling om het reeds geleverde werk aan kant te leggen, integendeel, reeds uitgevoerd onderzoek zal toelaten om het onderzoeksproces te bespoedigen en zo ook sneller tot concrete maatregelen te komen.
8. Het akkoord van de betrokken bedrijven aangaande het principe van cofinanciering is zeker een stap in de goede richting om het project daadwerkelijk van start te laten gaan. Wel dien ik er op te wijzen dat er eerst voldaan moet zijn aan de criteria voor instap in het Pendelfonds, en er dan pas verder kan gesproken worden over het vervolgtraject en daarmee samenhangende financieringsafspraken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 109
van 22 februari 2006
van **WIM VAN DIJCK**

De Lijn - Ticketautomaten

De Lijn heeft in Gent en Antwerpen op enkele lijnen ticketautomaten in gebruik. Het gebruik ervan wordt gepromoot doordat vanaf 1 maart tickets in voorverkoop 30 eurocent goedkoper zullen zijn dan tickets gekocht op de bus of de tram.

Maar de automaten werken niet naar behoren. Er zijn blijkbaar problemen bij het afsnijden van de tickets. Het probleem is niet nieuw: het werd al aangekaart bij de leverancier(s).

1. Is de leverancier van de automaten in Gent dezelfde als die in Antwerpen?
2. Hoeveel keer werd de leverancier al aangemaand om de automaten in orde te brengen?

Werd er al effectief aan de apparaten gewerkt?

3. Wat als vanaf 1 maart de automaten nog niet naar behoren werken (de chauffeurs in Gent dreigen met een betaaltstaking)?
4. Als de automaten defect zijn, moet de chauffeur het prijsverschil met de voorverkooptickets terugbetalen.

Zal dat niet tot discussies leiden met de chauffeur?

Moet de chauffeur dan zelf gaan vaststellen of de automaat echt wel defect is (en dus uitstappen)?

5. In de toekomst zullen allicht meer lijnen uitgerust worden met ticketautomaten.

Hoe kunnen bovenvermelde problemen worden vermeden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 22 februari 2006

van **WIM VAN DIJCK**

1. De betaalautomaten, waarmee men in Antwerpen en in Gent problemen ondervindt, zijn afkomstig van dezelfde leverancier.
2. Meermaals werd, en in steeds meer manende bewoordingen, bij de leverancier melding gemaakt van de slechte werking van de biljetautomaten. Er werd bovendien een externe consultant aangesteld met als uitdrukkelijke taak de werking van de kleine voorverkoopautomaten te optimaliseren.
Als ultieme interventie loopt er nu een test met een, door de leverancier aangebracht, verbeterd binnenwerk. De testresultaten zijn positief.
De Lijn zal starten met het vervangen van de bestaande binnenwerken, waardoor de technische problemen moeten opgelost zijn.
3. De Lijn heeft er alles aan gedaan om de automaten naar behoren te laten werken. Alle automaten hebben een nazicht gekregen, en in sommige automaten zijn onderdelen (ticketgevers) vervangen om de betrouwbaarheid maximaal te houden. Alle automaten staan voortdurend in verbinding met een centrale, zodat via permanente monitoring onregelmatigheden onmiddellijk kunnen worden gedetecteerd. Daarnaast is er 7 dagen op 7 een onderhoudsploeg beschikbaar die kan ingrijpen, indien er zich pannes voordoen.
4. Defecte automaten kunnen inderdaad leiden tot eventuele discussies tussen reiziger en chauffeur. Om dit te vermijden heeft De Lijn een oplossing voorzien: wanneer een reiziger omwille van een defecte automaat niet de kans heeft gekregen een biljet aan voorverkooptarief te kopen, wordt hij door de chauffeur doorverwezen naar de LijnInfo (via een infofolder en/of affichering). Via een contactname met de LijnInfo kan de reiziger een compensatie verkrijgen. Deze bestaat dan uit een nieuw biljet, dat de gedupeerde reiziger wordt opgestuurd via de Post.
5. De Lijn heeft in totaal 200 kleine voorverkoopautomaten gekocht. Van zodra de technische problemen opgelost zijn, zal De Lijn verder gaan met de plaatsing hiervan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 111
van 22 februari 2006
van **WIM VAN DIJCK**

De Lijn Gent - Stelplaats Wissenhage

De Lijn heeft in Gent ambitieuze plannen voor een grote stelplaats in Wissenhage (Wondelgemse Meersen). De maatschappij beschikt er over een terrein van 14 hectare. De bouw van de stelplaats is noodzakelijk, aangezien De Lijn nu al met plaatsgebrek kampt en het vervoer de jongste jaren fel is toegenomen. Tegen 2010 moet de stelplaats klaar zijn.

Een deel van de beschikbare grond moet echter worden afgestaan aan het Ministerie van Justitie voor de bouw van een psychiatrische instelling.

1. Wordt De Lijn door Justitie gecompenseerd voor het verlies van een deel van de gronden? Zo ja, op welke wijze?
2. Welk deel van de plannen voor de stelplaats kan niet worden uitgevoerd wegens het verlies aan grond?
3. De Lijn beweert dat ze in feite het hele terrein nodig had. Dat betekent dat er op Wissenhage ook plaatsgebrek zal zijn.

Hoe wordt dat opgelost? (Blijft de tijdelijke stelplaats onder het viaduct van de E17 behouden?)

4. Werd in de plannen die nu deel uitmaken van het openbaar onderzoek reeds rekening gehouden met het verlies van grond?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 22 februari 2006

van **WIM VAN DIJCK**

1. De Lijn wordt deels gecompenseerd voor het verlies aan gronden, ingenomen door Justitie, met een stuk grond aan de andere kant van het terrein.
2. Het huidig lopend project kan volledig gerealiseerd worden; het toekomstig project "busstelplaats" ten noorden van spoorlijn 58 dient opnieuw bestudeerd.
3. In het huidig project is beslist tot een maximale invulling en compactering van functies, bvb burelen boven werkplaatsen; parkeerplaatsen voor personeel in open parkeertoren; krappe manoeuvreer-ruimte voor trams; zodoende kan verwacht worden dat het plaatsgebrek bij het toekomstig project "busstelplaats" beperkt zal zijn.
Het is niet de bedoeling de tijdelijke stelplaats onder de E17 te behouden; de afgeleverde vergunningen terzake impliceren dat.
4. Zie antwoord op vraag 3.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 112
van 22 februari 2006
van **JORIS VANDENBROUCKE**

Gewestoverschrijdende buslijnen - Tariefafspraken

De Vlaams-Brabantse gemeente Landen ligt op het 4-provinciepunt Vlaams-Brabant, Waals-Brabant, Luik en Limburg. Door de specifieke ligging van deze gemeente doen er zich enkele problemen voor inzake busregeling en gehanteerde tarieven. De deelgemeenten Waasmont, Walshoutem, Walsbets en Wezeren liggen het dichtst tegen de taalgrens. Dat maakt dat de busdiensten er verzorgd worden door de TEC en niet door De Lijn. Dit brengt volgens de gebruikers toch enkele problemen met zich mee.

Een inwoner die van Waasmont naar Sint-Truiden wenst te gaan, is genoodzaakt twee tickets te kopen: enerzijds van Waasmont tot Landen bij de TEC en anderzijds van Landen naar Sint-Truiden bij De Lijn. Een persoon die dagelijks dit traject doet en een abonnement wenst te nemen, zal hierdoor ook twee abonnementen moeten aankopen of een gecombineerd abonnement van de TEC en De Lijn. De busrit Waasmont - Sint-Truiden vindt echter binnen het Vlaamse gewest plaats. Ook van Waasmont naar Rumsdorp doet dit probleem zich voor.

Een tweede probleem is dat van de speciale abonnementen van De Lijn die niet bestaan bij de TEC, bijvoorbeeld het gunsttarief voor WIGW's met een jaarabonnement bij De Lijn voor 25 euro. Als de busrit wordt verzorgd door TEC - die geen speciaal jaarabonnement heeft voor WIGW's - kost een jaarabonnement ongeveer 200 euro. Dat geldt bijvoorbeeld voor het traject Walshoutem-Landen, dat eveneens volledig over Vlaams grondgebied loopt maar verzorgd wordt door TEC.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek?
2. Doen er zich op het grondgebied van andere grensgemeenten gelijkaardige problemen voor?
3. Wat zijn de afspraken tussen De Lijn en de TEC inzake gewestgrensoverschrijdende busbedieningen?
4. Is het mogelijk om de inwoners van Landen (of andere grensgemeenten) aan de voorwaarden van De Lijn te laten rijden op busritten van de TEC tussen twee Vlaamse haltes?
5. Sommige chauffeurs van de TEC laten mensen met een abonnement van De Lijn toch opstappen, maar vanuit het hoofdbureau krijgen ze te horen dat dit niet geldig is.

Worden er initiatieven genomen om de inwoners duidelijk te informeren over wat mag en wat niet mag?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 22 februari 2006

van **JORIS VANDENBROUCKE**

1. Het is mij bekend dat de tarieven van De Lijn en de TEC verschillen. Zij hebben elk hun eigen tarieven overeenkomstig het mobiliteitsbeleid. In gebieden waar er aanbod is van De Lijn en de TEC, zijn er enkele afspraken gemaakt voor abonnementsreizigers om de verschillen op te vangen. Die afspraken maken deel uit van de tarieven van De Lijn, die recent nog gewijzigd zijn (1 maart 2006). Reizigers die gebruik wensen te maken van meer dan één vervoermaatschappij, hebben de mogelijkheid om een gecombineerd abonnement te kopen en hoeven zich dus maar één vervoerbewijs aan te schaffen.
2. Goed openbaar vervoer eindigt niet aan de grenzen. Net zoals De Lijn op enkele plaatsen in Wallonië komt, is de TEC aanwezig in enkele Vlaamse grensgemeenten (bv. ook rond Brussel). Alle reizigers die dat wensen, kunnen echter gebruik maken van de gecombineerde abonnementen De Lijn/TEC.
3. Het gecombineerde abonnement TEC-De Lijn is een gemeenschappelijk abonnement voor een bepaald traject.
Deze abonnementen worden afgeleverd voor:
 - a. de gemeenschappelijke assen: trajecten die zowel door De Lijn als door de TEC gereden worden. Klanten met een dergelijk abonnement kunnen op dit traject van beide maatschappijen gebruik maken.
 - b. op elkaar aansluitende trajecten waarvan een gedeelte door De Lijn en gedeelte door de TEC uitgebaat wordt.

Voor de gecombineerde abonnementen TEC/De Lijn zijn de tarieven van de TEC van toepassing en word berekend op basis van het totaal aantal afgelegde zones (de zones afgelegd op het aanbod van De Lijn, worden door De Lijn berekend).

Voor het vervoer binnen de steden Luik en Moeskroen bestaan er specifieke biljetten en kaarten, die afgeleverd worden aan de tarieven van de TEC. Deze vervoerbewijzen zijn zowel bij de TEC als De Lijn geldig en worden ook verkocht op de voertuigen van De Lijn. De abonnementen van de TEC die geldig zijn binnen deze steden, mogen eveneens gebruikt worden op de voertuigen van De Lijn.

4. Met uitzondering van de hierboven vermelde specifieke gevallen zijn de abonnementen van De Lijn beperkt tot het net van De Lijn. De TEC hanteert steeds de eigen tarieven.
5. Een buzzy pazz of omnipas geeft duidelijk aan dat hij enkel geldig is op de diensten van De Lijn. Specifieke initiatieven van de TEC zijn mij niet bekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 113
van 22 februari 2006
van **HELGA STEVENS**

Tramlijn Gent-Lovendegem-Zomergem - Stand van zaken

Reeds enkele jaren is er sprake van het doortrekken van de tramlijn van Gent naar Lovendegem en Zomergem. Dit zou een belangrijke verbetering betekenen van de mobiliteit van de inwoners van de omliggende gemeenten.

Bovendien zou het niet alleen een ontlasting van de N9 met zich mee kunnen brengen, maar ook van de wegen van en naar de stations Gent-Sint-Pieters en Gent-Dampoort.

Inwoners van Lovendegem die één van beide stations wensen te bereiken, rijden zich gegarandeerd vast in één of meerdere verkeersopstoppingen. Wellicht zal dit voor een aantal mensen een reden zijn om ook de trein, als openbaar vervoermiddel voor het woon-werkverkeer, links te laten liggen.

Zijn er concrete plannen om binnen de huidige legislatuur de werken voor de verlenging van de tramlijn van Gent naar Lovendegem en/of Zomergem te realiseren of aan te vatten?

Zo ja,

- welke stappen zijn reeds genomen in de totstandkoming;
- binnen welk tijdpad wenst men deze tramlijn te realiseren en wanneer wenst men dat de werken een aanvang nemen;
- zijn er reeds concrete plannen m.b.t. het traject? Zo neen, hoe, wanneer en door wie zullen de mogelijke trajecten vastgelegd worden;
- zijn er reeds plannen rond de mogelijk haltes;
- wat is de begroting voor dit project?

Zo neen,

- op basis van welke argumenten acht de minister de realisatie van deze tramlijn of de aanvang van de werken in de huidige legislatuur niet nuttig of haalbaar?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 22 februari 2006

van **HELGA STEVENS**

Pegasusplan Oost-Vlaanderen

In 2003 werd de studie van het Pegasusplan Oost-Vlaanderen afgerond. In deze studie werden de hoofdassen van het Gentse openbaar vervoer-net aangegeven, samen met de nodige tramverlengingen. Aangezien er een sterk verband bestaat tussen openbaar vervoer en ruimtelijke structuur, werd beslist om de tramverlengingen enkel te voorzien binnen de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent. Bijgevolg is er dan ook geen tramlijn voorzien tussen Gent – Lovendegem – Zomergem.

Basismobiliteit Lovendegem – Zomergem - Waarschoot

In het kader van basismobiliteit plant De Lijn wel een opwaardering van het openbaar vervoer-aanbod in Lovendegem – Zomergem en Waarschoot.

In dit project komt er een belbus Lovendegem – Zomergem – Waarschoot met als aantakpunt Eeklo station.

Verder wordt er een nieuwe buslijn 67 Zomergem – Waarschoot – Eeklo uitgewerkt en krijgt lijn 69 Gent – Waarschoot een nieuwe variant via Lovendegem en Vinderhoute.

Eventuele andere noden in het openbaar vervoer in Lovendegem en Zomergem, zullen worden bestudeerd in het kader van het netmanagement, waarvoor vanaf 2007 middelen vrijkomen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 115
van 23 februari 2006
van **RUDI DAEMS**

Oosterweelverbinding - Mobiliteitseffecten

De ruimtelijke en mobiliteitsimpact van de zogenaamde “Lange Wapper” of het geplande Oosterweelviaduct ten noorden van de Antwerpse kernstad mag niet onderschat worden. Dat zegt de vereniging Straten-Generaal als antwoord op de plannen van de Vlaamse Regering, en samen met Straten-Generaal, tal van plaatselijke comités, planologen en bezorgde Antwerpenaren.

De kern van de keuze van de Vlaamse Regering is de sluiting van de kleine ring met tolheffing aan het Oosterweelviaduct en vrachtwagenverbod in de Kennedytunnel. Voor het tracé van de Oosterweelverbinding werd een (voorlopig) Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) principieel goedgekeurd, waarvan het openbaar onderzoek eind 2005 afliep. Tijdens dit openbaar onderzoek heeft Straten-Generaal een noordelijker tracé voorgesteld (door de haven). Dit tracé zou gepaard gaan met een tolheffing aan beide tunnels (Kennedy en Oosterweel). Ook zou vrachtverkeer toegelaten blijven in de Kennedytunnel. Deze variant op het sluiten van de kleine ring moet de verkeersstromen meer spreiden, en de verkeersdrukte ter hoogte Merksem en het knooppunt van Ekeren doen verminderen. Ook berekende Straten-Generaal dat het aantal afgelegde vrachtkilometers daardoor met 25% zou dalen, met een daling van de transportkosten en externe kosten (wegens verminderde milieudruk) als gevolg.

Tegen deze variant voor de sluiting van de kleine ring werden verschillende bezwaren geuit door vertegenwoordigers van de NV BAM en de Vlaamse Regering.

Ten eerste zou dit de vooropgestelde timing van de werken aanzienlijk vertragen. Dit blijkt nogal mee te vallen, omdat het oorspronkelijk opgemaakte MER-rapport grotendeels kan “gerecycleerd” worden, beweren technici. “Wat heet overigens vertraging in het licht van de langdurige impact van het bouwproject op de leefkwaliteit in Antwerpen?”, oordeelt Straten-Generaal.

Ten tweede zou de variant met tolheffing op beide tunnels op bezwaren stoten van de Europese Commissie. Zo’n heffing zou enkel mogen voor nieuwe infrastructuur. De NV BAM antwoordt in dit verband het volgende: “Tol vragen voor een ont dubbelde Kennedytunnel zou Europa niet aanvaarden, omdat dit traject al 40 jaar gratis aangeboden wordt.” Straten-Generaal weerlegt dit met klem: “Nergens in richtlijn 1999/62/EC, het Europese basisdocument over ‘tolheffing op vrachtverkeer voor het gebruik van bepaalde infrastructuur’, wordt een dergelijke restrictie vermeld. Het tegendeel is waar. Europa moedigt tolheffing aan op alle snelweginfrastructuur, precies om de externe kosten betaalbaar te houden voor de gemeenschap en om de mobiliteit mee te beïnvloeden in de gunstige zin (minder files)”, aldus nog Straten-Generaal.

Ook zeiden vertegenwoordigers van de NV BAM dat het voorgestelde alternatieve tracé fel lijkt op de oorspronkelijk bestudeerde vaiaante 5 in het alternatievenonderzoek. Een analyse van het alternatieve tracé door de NV BAM (21/10/2005) vergelijkt appelen met citroenen, stelt Straten-Generaal. De NV

BAM spreekt van groot omrijgedrag voor vrachtwagens en dus congestie op de Zuidelijke Ring. Maar er wordt geen rekening gehouden met het scenario van een tolheffing op de Kennedytunnel. Ook is er in variant 5 sprake van (extra) geboorde tunnels, terwijl dit in het alternatief tracé niet is. Dit leidde bijgevolg tot een scheeftrekking van het kostenplaatje.

1. Is het inderdaad zo dat het voorgestelde alternatief tot minder gereden vrachtkilometers zal leiden?
2. Wordt het door Straten-Generaal voorgestelde alternatief tracé alsnog ernstig onderzocht op zijn mobiliteitseffecten?
3. Heeft de minister al een standpunt ingenomen over een eventuele tolheffing op de Kennedytunnel? Kan een dergelijke heffing inderdaad niet volgens de Europese Commissie?
4. Acht de minister het niet aangewezen dat ook het (internationaal) transport op de Noord-Zuid-as (bv. van Nederland naar Frankrijk) op de Antwerpse Ring aan tolheffing moet onderworpen worden? Zo ja, hoe zal zij dit voorzien? Zo neen, waarom niet?
5. Het Mobiliteitsplan Vlaanderen voorziet de invoering van het principe van rekeningrijden in Vlaanderen. Valt de beslissing van de Antwerpse tolheffing in te passen in een globaal voorstel rond rekeningrijden in Vlaanderen?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 318) , Van Brempt (vraag nr.115) en Van Mechelen (nr.100).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 23 februari 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Het voorgestelde alternatief (StRaten Generaal) zal, onder dezelfde randvoorwaarden van het GRUP-tracé (vrachtverbod in Kennedytunnel en tol op de Oosterweeltunnel cfr. Plan MER) aanleiding geven tot meer gereden vrachtkilometers, zoals ook in het Plan-MER Masterplan is aangegeven. Het effect bij gewijzigde randvoorwaarden (geen vrachtverbod en even hoge tol in kennedytunnel) maakt voorwerp uit van het onderzoek dat momenteel door TV SAM in opdracht van BAM wordt uitgevoerd naar aanleiding van de richtlijnen van de Cel MER in de Project MER procedure "Oosterweelverbinding".
2. Overeenkomst de bijzondere richtlijnen van de Cel MER dient het tracé "stRaten-generaal" naast een aantal andere belangrijke uitvoeringsalternatieven in de project MER als volwaardig alternatief onderzocht te worden voor zover dit zowel technisch als naar veiligheid een haalbaar alternatief vormen.

De MER deskundige zal zich houden aan de vereisten van de Europese en Vlaamse MER reglementering, hetgeen inhoudt dat het onderzoek binnen deze grenzen ernstig gebeurt.

3. Noch de richtlijn 1999/62/EG van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen (voortaan aangeduid als 'de oude tolrichtlijn'), noch de nieuwe ontwerp-tolrichtlijn verbiedt de tolheffing aan de Kennedy-tunnel. De lidstaten hebben de keuzevrijheid om al dan niet tolgelden op te leggen. Wanneer de lidstaten evenwel beslissen voertuigen op wegen tolplichtig te maken, die onderworpen zijn aan de nieuwe ontwerptolrichtlijn (vrachtwagens > 3,5T) of de oude tolrichtlijn (>12T), dienen de lidstaten de bepalingen van deze richtlijnen in acht te nemen.

Overeenkomstig artikel 7, lid 9 van de nieuwe ontwerptolrichtlijn zijn de toltarieven uitsluitend gebaseerd op het beginsel van het terugverdienen van de infrastructuurkosten en moeten de gewogen gemiddelde toltarieven gerelateerd zijn aan de kosten van de aanleg, de exploitatie, het onderhoud en de uitbreiding van het betrokken infrastructuurnet

Tot de aanlegkosten kunnen evenwel in beginsel niet de volgende kosten worden gerekend : kosten in verband met de aanleg, in voorkomend geval, de financieringskosten van infrastructuur en infrastructuurverbeteringen die meer dan 30 jaar zijn voltooid voor de inwerkingtreding van de nieuwe tolrichtlijn (artikel 2 a bis). Slechts zeer uitzonderlijk zouden alsnog aanlegkosten van meer dan 30 jaar geleden in rekening kunnen worden gebracht, met name :

- indien een tolsysteem is ingesteld dat voorziet in het terugbetalen van deze kosten door middel van een overeenkomst met een exploitant van een tolsysteem of andere rechtshandelingen van gelijke werking die in werking treden 24 maanden voor de inwerkingtreding van de nieuwe tolrichtlijn,
of
- indien aangetoond kan worden dat de aanleg van de betrokken infrastructuur slechts gerechtvaardigd was als de geplande levensduur meer dan 30 jaar bedroeg.

Het aandeel van de aanlegkosten dat in aanmerking wordt genomen, mag in geen geval groter zijn dan het gedeelte van de huidige geplande levensduur van de infrastructuur-componenten dat nog moet ingaan 24 maanden na de inwerkingtreding van de richtlijn of op de datum waarop de nieuwe tolregelingen worden ingevoerd indien deze datum later valt.

Ook deze bijkomende mogelijkheden lijken derhalve (hetgeen echter in het licht van de concrete cijfers is na te gaan) slechts toe te staan dat een zeer beperkt aandeel van de aanlegkosten van de Kennedytunnel in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de tol op Kennedy.

De Kennedy-tunnel werd voor het eerst immers in gebruik genomen in mei 1969. Behoudens voor infrastructuurverbeteringen die minder dan dertig jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe tolrichtlijn aan de Kennedy-tunnel werden verricht, kunnen de aanlegkosten van de Kennedy-tunnel derhalve niet worden opgenomen in de berekeningsgrondslag van de toltarieven voor de Kennedy-tunnel. De toltarieven voor de Kennedy-tunnel zullen – aldus valt aan te nemen maar dit is nader te berekenen – bijgevolg aanzienlijk lager zijn dan de maximale toltarieven voor de Oosterweelverbinding, waar de aanlegkosten wel in rekening zullen kunnen worden gebracht

Het is altijd een uitgangspunt van het Masterplan geweest om een tolvrije verbinding voor personenvervoer te houden. Het in concurrentie stellen van de Oosterweelverbinding en de Kennedytunnel zou bovendien de financiering van het Masterplan in gevaar brengen en dus ook de realisatie van de water- en openbaar vervoerprojecten.

4. Gelet op de huidige randvoorwaarden bij het in de Plan MER Masterplan onderzochte en door de Vlaamse Regering gekozen “Verbeterd Middentracé”, zal *de facto* tol worden geheven op het (internationaal) vrachtwagentransport op de Noord-Zuid as dat de Schelde te Antwerpen kruist, aangezien er wordt uitgegaan van een vrachtverbod op de Kennedytunnel zodat de enige overblijvende alternatieven op de Antwerpse Ring de Oosterweeltoltunnel en de Liekenshoekoltunnel zullen zijn. Vermits er echter geen tol is op de ganse Ring te Antwerpen, zal het verkeer dat bijvoorbeeld de as Rotterdam- Antwerpen-Brussel neemt niet tolplichtig zijn.
5. De invoering van een systeem van rekeningrijden enerzijds en de tolheffing op de Oosterweelverbinding anderzijds staan los van elkaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 116
van 23 februari 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

De Lijn - Tevredenheidsenquête

Tweejaarlijks peilt De Lijn naar de tevredenheid van haar klanten. De laatste tevredenheidsenquête werd uitgevoerd in het voorjaar 2004. Uit zulke bevragingen blijkt toch telkens dat de klanten zich vooral aan een aantal kwaliteitsgebreken storen.

De meeste kwaliteitsgebreken waar de klant zich aan stoort gaan over het comfort aan de haltes, de frequentie van de bussen, de prijs, de properheid, maar vooral de informatie en communicatie worden het slechtst beoordeeld. Het is bijvoorbeeld voor vele reizigers onduidelijk welk traject wordt gevolgd en hoe aansluitingen verder verlopen. Maar ook de uurregeling laat veelal te wensen over.

Het komt er dus op aan een degelijk en gebruiksvriendelijk informatie- en communicatienetwerk uit te bouwen om zoveel mogelijk reizigers tevreden te stellen.

In het voorjaar 2006 zal opnieuw een tevredenheidsenquête uitgevoerd worden. Of de communicatie en informatiedoorstroming en de invulling van een aantal kwaliteitseisen twee jaar na het laatste onderzoek verbeterd zijn, zal uit deze enquête blijken.

1. Kan de minister medelen op welke manier de tevredenheidsenquête wordt uitgevoerd?
2. Welke inspanningen werden na de resultaten van de vorige tevredenheidsenquête geleverd inzake communicatie en informatiedoorstroming, maar ook wat betreft de andere punten die minder goed werden bevonden?
3. Wanneer mogen de resultaten van de nieuwe tevredenheidsenquête verwacht worden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 23 februari 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De tevredenheidsmeting van De Lijn is een twee-jarlijkse enquête die persoonlijk wordt afgenomen, bij de mensen thuis, met behulp van een draagbare computer (CAPI=computer aided personal interview). Twee-jarlijks wordt een representatief staal van rond de 3200 reizigers bevraagd door professionele enquêteurs van een onderzoeksbureau dat in opdracht van De Lijn werkt. Deze respondenten worden gerekruteerd volgens de random walk methode, gespreid over heel Vlaanderen. De steekproef wordt in evenwicht gebracht met het profiel van de reizigers van De Lijn zodat een juist beeld kan gegeven worden van de tevredenheid van alle reizigers van De Lijn.
2. De resultaten van de tevredenheidsmeting worden verwerkt in het volledige kwaliteitsproces bij De Lijn. De tevredenheidsmeting vormt, samen met de interne kwaliteitsmetingen de basis voor de kwaliteitswerking. Ze levert de input aan het proces van 'verbeteracties'. Op basis van voorgaande tevredenheidsmetingen, werden voor heel Vlaanderen gecoördineerde verbeteracties ondernomen voor properheid en de beschikbaarheid van informatie over tarieven in de voertuigen. Bijkomend onderneemt elke entiteit continu specifieke acties ter verbetering van de dienstverlening, specifiek toegespitst op de lokale situatie.

Naast de specifieke verbeteracties, werden gerichte marketingacties ondernomen om de communicatie en informatie naar de reizigers toe te verbeteren. Volgende acties kunnen worden vermeld:

1. De verdere uitbouw van De Lijninfo, het telefonisch contactcenter van De Lijn. Maandelijks worden door De LijnInfo zo'n 30.000 vragen naar informatie behandeld.
 2. De website van De Lijn werd de afgelopen maanden en jaren zeer sterk uitgebreid wat betreft actuele informatie en informatie over lokale acties. De website van De Lijn trekt momenteel dan ook 15.000 bezoekers per dag.
 3. De jongerencampagne van De Lijn, de Buzzy Pazz campagne is een absoluut succes (170% stijging in het aantal Buzzy Pazzen sinds de invoering half 2001). Dit wordt niet enkel bewezen door de stijgende verkoop van abonnementen, maar ook door de enquête die bij werd uitgevoerd bij de jongeren.
 4. De Lijn startte een strategisch project op rond "informatie aan haltes". Dit project heeft als doel het verbeteren van de informatie die verstrekt wordt aan reizigers voor zij op de bus of tram stappen.
 5. Ook het uitzicht en de vormgeving, evenals de leesbaarheid van de communicatie werd verbeterd: een groot project rond huisstijl in de communicatie werd uitgewerkt in de loop van 2005 en zal tegen eind 2006 volledig geïmplementeerd zijn.
3. Het veldwerk van de nieuwe tevredenheidsmeting zal plaatsvinden in de maanden april en mei 2006. De volledige rapportering wordt verwacht tegen half juli 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 117
van 23 februari 2006
van **JOS STASSEN**

Tweede Scheldebrug Temse - Verkeerseffecten

De minister van Openbare Werken, de heer Kris Peeters, beschouwt de bouw van een tweede brug over de Schelde in Temse als één van zijn belangrijke opdrachten als minister van Openbare Werken. Dit project werd opgenomen in de realisatie van (zes) missing links in het wegennet in Vlaanderen.

Met deze vragen wil ik een beter inzicht krijgen in de verkeerseffecten van dit project.

1. Welke alternatieven voor een verdubbelde brug werden onderzocht in het licht van de mogelijke verkeerseffecten? Werden hiervoor uitbestede studieopdrachten gegeven? Zo ja welke? Zo neen, hoe werden de alternatieven dan onderzocht:
 - nulalternatief: behoud van de huidige situatie,
 - bijkomend rijvak op de brug zelf,
 - een tunnel in de plaats van een brug?
2. Werd voor de bouw van deze brug een afzonderlijke verkeersstudie gemaakt? Zo ja, wie kreeg de opdracht, wat hield deze opdracht precies in, wat waren hiervan de conclusies?
3. Door de realisatie van deze brug wordt één van de “verstoppingspunten” langs de N16 weggenomen.

Wat betekent dit voor de doorstroming van het verkeer richting Willebroek of Temse, gezien het aantal verkeerslichten langs deze gewestweg?

4. Wat is de relatie van deze brug met het Oosterweelproject in Antwerpen? Anders gesteld, hoeveel vrachtwagens zullen dagelijks de “versnelde” en tolvrije N16 nemen in plaats van tol te betalen voor de Oosterweeltunnel?
5. Wat betekent de realisatie van dit project voor het recreatieve en functionele fietsverkeer in deze regio?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr.101), Peeters (nr.319) en Van Brempt (nr.117).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 117 van 23 februari 2006

van **JOS STASSEN**

1. De brug over de Schelde te Temse veroorzaakt reeds lang zware verkeersproblemen. De brug in de N16 voldoet immers niet meer aan de moderne mobiliteitseisen en vormt door het voortdurend toenemend verkeer een "bottle neck" in het Vlaamse wegennet. Vooral de bereikbaarheid van de aansluitende centra van Temse en Bornem/Puurs komt steeds meer in het gedrang. Met het oog op een definitieve oplossing van de verkeersproblemen op de N16 te Temse en meer specifiek van de "bottle neck" ter hoogte van de brug over de Schelde, is het nulalternatief niet aan de orde.

De ombouw van de bestaande Scheldebrug van twee naar drie rijstroken zou grote aanpassingswerken meebrengen aan zowel de vaste toegangsoverspanningen als aan het beweegbaar gedeelte, met onaanvaardbare grote hinder gedurende minstens 6 maanden. Van de vaste toegangsoverspanningen zou de volledige draagstructuur van de rijweg moeten worden vernieuwd. Het beweegbaar gedeelte dient tevens te worden weggenomen, vervolgens aangepast (met inbegrip van een nieuwe ballastkist) en te worden teruggeplaatst.

De eventuele bouw van een tunnel werd onderzocht, maar deze is technisch en financieel niet te verantwoorden. Een tunnel vergt langs beide zijden lange toegangen, rekening houdend met de diepte van de vaargeul in de rivier en met de toegelaten hellingspercentages.

De bebouwing onmiddellijk naast de N16 te Temse laat niet toe dat de tunnel in de onmiddellijke omgeving van de bestaande brug zou kunnen worden ingeplant, zodat een ganse gebiedsstudie moet worden opgestart, met alle problemen die daaraan kunnen worden verbonden en die tevens een zware impact zullen hebben op de timing.

Volgende mogelijke uitvoeringswijzen werden onderzocht en gerelateerd met de volgende kostprijs:

- a) Een afgezonken tunnel.
Een afgezonken tunnel afwaarts Temsebrug voor 2 x 2 rijstroken met een totale lengte van 500 m (de Schelde is ruim 300m breed en op beide oevers is in eerste instantie te rekenen met aansluitingen van telkens ongeveer 100 m) en die voldoet aan de huidige veiligheidsvoorschriften, kan worden geraamd op 50 miljoen euro. In deze ramingsprijs zijn de toegangshellingen niet inbegrepen, evenmin als de aansluitende wegenis. Omtrent deze elementen van het project is vooralsnog geen kostprijs voorop te stellen vermits de tunnel niet in de onmiddellijke omgeving van Temse kan worden gebouwd, waardoor een groot aantal onbekende randvoorwaarden overblijven.

Bij de opmaak van de raming is ervan uitgegaan dat de tunnelementen minstens 9m hoogte moeten hebben om de vrije hoogte in de kokers te kunnen garanderen (vloerplaat, dakplaat, verlichting, verluchting, signalisatie, e.d ...).

De Schelde is in de omgeving van Temse bij laag water 4 m diep zodat alleen al voor het transport van de tunnelementen tussen de plaats waar zij worden gebouwd en de plaats van afzinken, de Schelde dient te worden uitgebaggerd.

- De daarmee verbonden kosten zijn evenmin in de raming inbegrepen.
- b) Een geboorde tunnel.
Een geboorde tunnel is op zich nog duurder, gelet op de veiligheidsafstand die moet worden gerespecteerd tussen de rivierbodem en de bovenkant van de tunnel ten einde doorslag te vermijden. De grotere diepteligging van de tunnel heeft dan weer zijn impact op de toegangshellingen.
- c) Een in situ gebouwde tunnel.
Een in situ gebouwde tunnel binnen een kistdam, kofferdam of dergelijke is omwille van de veiligheid en de continuïteit van de scheepvaart, niet te verantwoorden op de Schelde.

Deze studies werden niet uitbesteed, doch door de diensten in eigen beheer uitgevoerd.

2. Ter ondersteuning en in functie van de opstart en voorbereiding van de GRUP-procedure met het oog op de aanpassing van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan, werd een mobiliteitsstudie nieuwe Temsebrug uitgevoerd.
De opdrachthouder is de THV Iris Consulting - Belconsulting die een opdracht van procesbegeleiding is toegekend.
Eén van de studies is het mobiliteitsonderzoek, dat wordt gebaseerd op bestaande data en onderzoeken. De mobiliteitsnota is in eerste instantie bedoeld om de mobiliteitsproblematiek te bekijken gerelateerd aan de nieuwe Temsebrug.
De nota geeft met betrekking tot mobiliteit volgende aspecten aan:

- bestaande situatie en context mobiliteitsstudies / besluiten uit de Beleids-MER Temse voor watergebonden infrastructuur (op-en overslag van zand), maart 2005 ;
- knelpunten – definiëring en analyse ;
- scenario's en toetsing aan beleidskaders.

Het globaal mobiliteitsonderzoek focust op onderstaande thema's :

- in het thema “verdubbeling brug” gaat men de effecten na van de brugverbreding op de onmiddellijke omgeving (veranderend verkeerspatroon, ruimtelijke kwaliteit, ...) ;
- in het thema “vrachtverkeer” worden de effecten van de brugverbreding op de afwikkeling van het vrachtverkeer voor Belgomine onderzocht (bestaande, via parking en via een nieuwe ontsluitingsweg over de Kasteelstraat tot het Stationsplein) ;
- in het thema “fietsers en voetgangers” onderzoekt men de effecten van de brugverbreding voor fietsers en voetgangers (alternatieve doorgangen op terrein Belgomine, relatie naar brug en naar kern, ...).

Voor elk thema werd de verkeersveiligheid en – leefbaarheid onderzocht.

Conclusies

- a) Thema “verdubbeling brug”

De geplande verbreding van de Temsebrug en de beperkte capaciteitsvergroting nabij de A12 hebben een beperkte toename van het verkeer tot gevolg (400 pae in noordelijke richting, iets meer dan 500 pae⁴ in zuidelijke richting).
De files echter die er momenteel ontstaan zullen volgens de modelmatige berekening voor een belangrijk deel opgelost zijn.

- b) Thema “vrachtverkeer”

⁴ personenauto-equivalent

Het scenario waarin de Kasteelstraat wordt overbrugd via een nieuwe ontsluitingsweg tot aan het Stationsplein is uit verkeersveiligheidsoverwegingen het meest gunstig. Ook de verkeersleefbaarheid neemt voor dit scenario het meest toe in de kern van Temse.

c) Thema “fietsers en voetgangers”

De elementen van antwoord worden gegeven in het antwoord op vraag 5 hierna en op de deelvragen 9 en 12 van uw parlementaire vraag nr. 319.

3. Een ontubbeling van het bestaande knelpunt ter hoogte van de Scheldeovergang brengt met zich dat de congestie ter plaatse van dit knelpunt wordt opgelost. Buiten de ontubbeling van de Scheldebrug te Temse / Bornem zijn er vooralsnog geen andere technische ingrepen gepland aan de N16 tussen de Scheldeovergang en de aansluiting met de A12.

In het eindrapport van de streefbeeldstudie, opgesteld in opdracht van AWZ – Antwerpen en uitgevoerd door Studiegroep Omgeving en Tritel, is gesteld dat de N16 tussen E17 en E19 een primaire weg type I moet zijn.

Dit houdt onder meer in dat de onaantrekkelijkheid als doorgangsroute, met name snelheidsbeperkingen, aanwezigheid verkeerslichten, ... niet wezenlijk verandert. Daarbij kan worden vastgesteld dat de Temsebrug vooral een regionale verbindingfunctie heeft met de as Sint-Niklaas – Willebroek als voornaamste bedieningsgebied. Echt doorgaand verkeer dat op beide oevers een belangrijke afstand aflegt, komt weinig voor. In september 2005 werd een berekening uitgevoerd naar de invloed van het verbreden van de Scheldebrug in Temse en het verbeteren van de doorstroming van de N16 nabij de A12 in Willebroek. De opdracht werd uitgevoerd met behulp van het Masterplannetwerk 2015 met hierin opgenomen de Oosterweelverbinding en de andere Masterplanprojecten (TVSAM,2005, Bespreking berekening ontubbeling Temsebrug).

Uit deze modelberekening kan men concluderen dat de geplande verbreding van de Temsebrug een beperkte toename van het verkeer tot gevolg heeft. De files echter die er momenteel ontstaan, zullen voor een belangrijk deel zijn opgelost.

Eén van de voorwaarden hiertoe is dat de kruispunten aan beide Scheldeoeveren het verkeer de baas moeten kunnen.

Met betrekking tot de regionale en lokale bereikbaarheid stelt de studie het volgende:

- het aanzuigeffect volgens het simulatiemodel geeft bijkomend 900 pae, waarvan 400 pae in de richting St. Niklaas, en ca. 500 pae in de richting Bornem. De Intensiteit/Capaciteit verhouding zal dalen tot ca. 1. Dit houdt in dat er zich nog files zullen voordoen, maar een stuk minder dan in de bestaande situatie ;
- het sluipverkeer doorheen Temse zal verminderen doordat er minder file staat op de N16 ;
- de Schelde vormt een barrière, op basis waarvan een bepaalde mate menging van lokaal en regionaal verkeer reëel is, niettegenstaande het feit dat er sprake is van een primaire weg type I ;
- het opheffen van de op- en afrit N16 Kasteelstraat heeft meer voor- dan nadelen. Dit impliceert wel dat er een realistisch alternatief moet komen voor vrachtwagens van Belgomine.

4. Voor het antwoord op dit punt verwijst ik naar mijn antwoord op vraag nr. 586 van 20.05.2005 van de heer Marc Cordeel.

5. Voor fietsers en voetgangers langs de Schelde interfereert het laden en lossen van de schepen op vrachtwagens met het jaagpad langs de oever van de Schelde. Er dient over te worden gewaakt dat het fietsen op een veilige manier kan plaatsvinden (zo veel mogelijk) zonder conflicten. Het jaagpad dient evenwel behouden te blijven ten behoeve van beheer en onderhoud langs de Schelde.

Drie mogelijke scenario's zijn onderzocht:

- Scenario 1 – Overkoepeling van het jaagpad ;
- Scenario 2 – Verlegging van fietspad / voetpad achter Belgomine: verbinding met Kasteelstraat ;
- Scenario 3 – Verlegging van fietspad / voetpad achter Belgomine: onder Temsebrug.

Voor het recreatieve fietsverkeer langs de Schelde wordt geconcludeerd dat de overkoepeling van het jaagpad technisch niet mogelijk is. De verkeersveiligheid voor fietsers wordt het best gewaarborgd met fietsscenario 3. Deze optie werd weerhouden en conceptioneel opgenomen in het project voor het bouwen van een Tweede Scheldebrug.

De huidige toestand voor de fietsers langs de N16 is voor verbetering vatbaar. Aan de kant van Temse ligt er aan twee kanten een smal aanliggend fietspad. In geval van file is dit zeer onaangenaam en gevaarlijk door uitwijkende auto's en niet oplettende chauffeurs. Fietsers uit de richting Bornem worden afgeleid aan de afrit, waar ze in feite aan hun lot worden overgelaten.

Met betrekking tot het functionele fietsverkeer geldt dat dit deel langs de N16 plaatsvindt, deels op lokale parallelle wegen (zie in dit verband eveneens het antwoord op vraag 9 en vraag 12 van uw PV nr. 319).

De nieuwe brug is voorzien van een dubbelrichtingsvoet- en fietspad langs de westzijde en afgescheiden van het wegverkeer.

Als richtinggevende bepaling bevat het ontwerp tevens een bijkomend fiets- en voetpad dat een vlotte verbinding naar de Wilfordkaai kant Temse en naar het jaagpad kant Bornem moet mogelijk maken.

Op lange termijn is het afsluiten van de op- en afrit N16 Kasteelstraat gunstig voor de verkeersveiligheid van de fietsers.

In het algemeen kan worden gesteld dat door het project de situatie voor het fietsverkeer beduidend verbetert.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 120
van 1 maart 2006
van **CARL DECALUWE**

DINA-project - Stand van zaken

Vorig jaar in maart waren er 23.120 DINA-abonnementen in omloop. DINA staat voor “Dienst Inruilen Nummerplaat voor Abonnement”.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 119 van 18 maart 2005, stelde ik de minister graag volgende vragen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 8 juli 2005, blz. 2205).

1. Kan de minister een overzicht per provincie geven van het aantal DINA-abonnementen dat momenteel in omloop is?

Hoe wordt deze evolutie gepercipieerd?

2. Hoeveel afzeggingen van abonnementen zijn er sedert maart 2005, waarbij personen ervoor opteren om opnieuw een nummerplaat aan te vragen?

Wat is de voornaamste reden voor deze afzeggingen?

3. Werd het effect van de DINA-abonnementen op de Vlaamse mobiliteit reeds geëvalueerd?

Zo ja, wat waren de bevindingen?

Indien niet, is de minister van plan dit te doen? Zo ja, wanneer?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 1 maart 2006

van **CARL DECALUWE**

1.

	Antwerpen	Oost-VI	Brabant	Limburg	West-VI	VVM
Jan/05	9.629,	5.191,	3.066,	2.162,	4.673,	24.721,
Okt/05	12.484,	6.422,	3.769,	2.774,	5.684,	31.133,
Dec/05	12.779,	6.508,	3.877,	2.852,	5.804,	31.820,
Jan/06	12.629,	6.474,	3.877,	2.844,	5.755,	31.579,
Febr/06	12.725,	6.555,	3.914,	2.849,	5.834,	31.877,
Omnipas 25-59	8.296,	4.345,	2.573,	1.829,	3.933,	20.976,
Omnipas 60+	1.466,	866,	517,	334,	608,	3.791,
Buzzy Pazz	2.963,	1.344,	824,	686,	1.293,	7.110,

Vanaf 1/09/2002 (aanvang DINA) tot 30/09/2005 is het aantal DINA-abonnementen steeds blijven stijgen, omdat er altijd nieuwe abonnementen bijkwamen zonder dat er abonnementen afliepen (enkel een handvol afzeggingen/weigeringen, zie verder). Vanaf oktober 2005 blijft het aantal DINA-abonnementen in omloop min of meer stabiel (gemiddeld **31.500 abonnementen**), omdat er vanaf dan ook abonnementen die drie jaar hebben gelopen, uit de cijfers verdwijnen.

2. Uit onderzoek blijkt dat bijna **2%** van het aantal DINA-abonnementen in omloop wordt opgezegd, ten voordele van een nieuwe nummerplaat. Dit betekent dat ongeveer 60 abonnementen per maand die worden teruggestuurd ter vernietiging. Vanaf 1 maart 2005 tot eind februari 2006 zijn er dus **een 720-tal abonnementen** vernietigd.

De belangrijkste redenen zijn:

- veranderingen op persoonlijk vlak (nieuw werk of nieuwe gezinssituatie);
- de dienstverlening van De Lijn wordt als onvoldoende ervaren voor de beoogde verplaatsingen.

Abonnementen worden niet alleen stopgezet in geval van afzeggingen; elke maand worden ook ongeveer 25 verlengingen door De Lijn geweigerd na controle bij het DIV op fraude.

3. Uit een enquête die werd afgenomen (schriftelijk en on-line) bij 622 DINA-gebruikers in juli 2005, kan men een aantal gegevens afleiden over het effect van DINA op de Vlaamse mobiliteit:
- a. Bijna de helft van de respondenten zou zonder het DINA-project geen abonnement van De Lijn aanschaffen.
 - b. Waar 27% van de respondenten De Lijn vaak gebruikten voor ze DINA-abonnee werden, is dit sinds hun DINA-abonnement 65% geworden. Ook ander openbaar vervoer, de fiets en te voet gaan winnen aan belang.
 - c. Meer dan driekwart van de DINA-abonnees gebruikt het abonnement zowel op weekdays als tijdens het weekend.
 - d. 80% van de respondenten geeft aan de intentie te hebben na het DINA-abonnement geen nieuwe wagen te zullen kopen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 122
van 2 maart 2006
van **RUDI DAEMS**

Fijn stof - Verkeersmaatregelen

Provinciaal gedeputeerde en voorzitter van De Lijn Jos Geuens deed onlangs nogal wat mensen opschrikken met zijn voorstel om verkeersdrempels weg te nemen als middel in de strijd tegen fijnstofvervuiling. Hij baseert zich hiervoor op een studie van VUB en TNO uit 2002.

Het lijkt nochtans geen twijfel dat deze drempels zorgen voor minder snel rijden en meer veiligheid voor de zwakke weggebruikers. De minister verdedigt in haar beleidsnota Mobiliteit terecht een geïntegreerde aanpak op het vlak van verkeersveiligheid, waar naast maatregelen om het rijgedrag van de bestuurder te beïnvloeden en de technische aspecten van de wagens te verbeteren, ook de inrichting van het wegdek wordt aangepakt, om te anticiperen op mogelijke fouten of overtredingen van de weggebruikers. Om snelheidsbeperkingen effectief te laten respecteren, zijn bijkomende infrastructuurmaatregelen nodig, zoals wegversmallingen, verkeersdrempels, asverschuivingen, enzovoort. Op plaatsen waar deze maatregelen werden genomen, werd in 85 percent van de gevallen de snelheidsbeperking gerespecteerd, terwijl dat slechts in 42 percent van de gevallen gebeurde op plaatsen waar deze maatregelen ontbreken. Alle drempels afschaffen en vervangen door flitscamera's is dus spelen met de veiligheid van de zwaksten in het verkeer.

In het Vlaams Mobiliteitsplan worden de principes vastgelegd voor het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen. Verkeersveiligheid en milieu worden beide als belangrijke uitgangspunten genomen. Dat een agressieve rijstijl met bruusk afremmen en optrekken, leidt tot meer luchtvervuiling, is al lang bekend. Maar om die reden kan je moeilijk alle snelheidsbelemmerende maatregelen afschaffen. Waarom dan geen pleidooi houden voor het afschaffen van alle verkeerslichten? Want hard remmen voor een rood licht en daarna weer optrekken zorgt natuurlijk ook voor extra vervuiling.

In een studie van "Transport en Mobiliteit" van Leuven van 2004 worden verschillende maatregelen opgesomd om de vervuiling door het verkeer (en o.m. de uitstoot van fijn stof) te beperken. Verminderen van de snelheid is daarvan één van de meest effectieve maatregelen, maar dan liefst over grotere zones. Een zone 30 in de binnensteden is zeer effectief: het zorgt voor meer veiligheid voor onze kinderen en voor meer propere lucht. Maar ook minder snel rijden op autostrades vlakbij woonzones is doelmatig. De 80 km/u-zones die men in Nederland invoerde op ringwegen rond grote steden en het weren van vrachtwagens in de stadskernen, draagt ook bij tot de vermindering van de luchtvervuiling en van fijn stof.

Daarnaast dienen we werk te maken van properder auto's. Op elke dieselwagen en zeker op elke vrachtwagen hoort een dieselroetfilter te zitten. En natuurlijk op elke bus. De Lijn is bezig met het installeren van roetfilters op bussen met een motor van het type 2. Begin dit jaar zouden er 579 bussen met zo'n roetfilter uitgerust zijn. Maar er rijden wel 2.152 bussen rond in Vlaanderen (cijfer eind 2004).

Als we het aantal verkeersdrempels op termijn willen verminderen, kan dat alleen als andere maatregelen worden ingevoerd zoals bijvoorbeeld intelligente snelheidsbegrenzing (ISA) in de auto's zelf. De Voetgangersbeweging dringt hier al een tijd op aan. Een proefproject in Gent was bijzonder hoopgevend. Ook voor automobilisten zelf verhoogt een half open systeem van snelheidsbegrenzing het rijcomfort.

Op dit ogenblik zijn goed aangelegde drempels nog altijd een noodzakelijk kwaad. Sinds 1996 voert het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid overigens al actie voor busvriendelijke verkeersplateaus.

1. Wat is het standpunt van de minister in verband met de verkeersdrempels?
2. Welke beleidsvisie hanteert de minister m.b.t. het veralgemeend invoeren van snelheidsbeperkingen tot 30 km/h in binnensteden om de uitstoot met fijn stof te beperken en de verkeersveiligheid te verhogen?
3. Heeft de minister de beleidsmaatregelen van bijvoorbeeld Nederland om een veralgemeende snelheidsbeperking in te voeren op ringwegen rond grote steden en om vrachtwagens maximaal te weren uit de woonkernen, en dit als onderdeel van een actieplan tegen luchtvervuiling, reeds geëvalueerd?
4. Hoever staat het met het overleg met de transportsector en de uitbestede studies over een uitbreiding van ISA- of GPS-toepassingen om vrachtverkeer maximaal te weren uit de woonkernen? Wat zijn de resultaten daarvan?
5. Klopt het dat ongeveer een vierde van de (diesel)bussen van De Lijn uitgerust zijn met een dieselroetfilter?
6. Tegen wanneer zal het volledige (diesel)bussenpark uitgerust zijn met dergelijke filter?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 122) en Peeters (nr. 329).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 2 maart 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Verkeersdrempels hebben een positief effect op de verkeersveiligheid en ze kunnen bijzonder efficiënt zijn in het verlagen van de snelheid op onze wegen. Maar, niet alleen de verhoging van fijn stof maar ook van CO₂ en NO_x hebben een effect op het leefmilieu. Ook het geluid kan een grote impact hebben op een lokale leefomgeving. Er zijn dus enkele nadelen verbonden aan verkeersdrempels en daar moeten we rekening mee houden.

We kunnen echter ook andere ingrepen doen om de situatie verkeersveiliger te maken.

Er zijn zachte infrastructurele maatregelen die vooral psychisch inwerken op de verkeersveiligheid, zoals poorten en wegversmallingen. Vervolgens zijn er de handhaving en de camera's en de ingrepen die te maken hebben met snelheidsbegrenzers, zoals ISA e.d.

Hoe hoger de categorisering van de weg is, hoe minder wenselijk het is om verkeersdrempels te installeren. Ze zijn pas zinvol en werken effectief zoals in woonerven, woonstraten en op plaatsen waar er een laag snelheidsregime geldt van 30 tot 50 kilometer per uur.

2. Zones met een snelheidsbeperking tot 30 km per uur hebben ongetwijfeld veel nut in een aantal gebieden, zoals centra van gemeenten en steden en dit uit het oogpunt van de verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en het milieu.

Het zou nuttig zijn om duidelijke richtlijnen te geven aan de lokale besturen en wegbeheerders over waar het zinvol en waar het minder zinvol is om met verkeersdrempels te werken en waar andere infrastructuurmaatregelen beter geschikt zijn.

Wel moeten er de noodzakelijke flankerende maatregelen en handhavingsactiviteiten worden aangewend om bus en tram tussen de halten overal aan 30 km per uur te laten rijden.

3. Op de meeste ringwegen rond de grote steden wordt nu een maximumsnelheid opgelegd die al lager is dan de algemeen toegelaten snelheid in functie van de wegindeling. Het vrachtverkeer wordt in de regel om wooncentra heengeleid, hetzij met (zachtere) infrastructurele maatregelen die deze vrachtwagens gepast geleiden, hetzij met dwingende maatregelen (verbod om bepaalde wegvakken te gebruiken). Aan de al opgelegde snelheidsbeperkingen rondom centra is er echter een praktische ondergrens. Beneden deze grens wordt voor de automobilisten de verleiding groot om toch maar dwars doorheen het centrum te rijden.

Het lijkt mij inderdaad zinvol om uit de resultaten van de Nederlandse experimenten, met betrekking tot het weren van vrachtwagens uit de woonkernen, de nodige lessen te trekken voor het Vlaamse beleid.

Voor het vrachtverkeer heb ik aan mijn federale collega Renaat Landuyt voorgesteld om ter bevordering van de verkeersveiligheid en om milieuredenen de maximale snelheid van vrachtwagens boven de 3,5 ton terug te brengen tot 80 km per uur.

4. De onderzoeksopdracht waarnaar u in uw vraag verwijst bestaat er in om na te gaan in welke mate navigatiesystemen kunnen bijdragen tot het verhogen van de verkeersveiligheid. In het bijzonder

wordt nagegaan welke de krachtlijnen zijn waaraan een snelheidsdatabank moet voldoen, en hoe deze op een snelle wijze door de navigatieoperatoren kan worden geïntegreerd in de GPS-systemen.

Deze studie wordt nog in de maand juli van dit jaar opgeleverd.

5. De Lijn heeft vandaag 491 bussen uitgerust met een roetfilter. De montage van 91 roetfilters, besteld in februari 2006, is bezig, zodat er tegen eind mei 582 bussen zullen uitgerust zijn met een roetfilter, dit is ongeveer een vierde van de bussen.
6. Voor de kleine belbussen bestaat er geen roetfilter en op de bussen ouder dan 1996 is het niet mogelijk om een roetfilter te plaatsen. Daardoor zijn er vandaag 637 bussen die niet zullen uitgerust worden.

De Lijn heeft in haar planning de montage van roetfilters op 750 bussen met euro 3 motor opgenomen voor de periode 2006-08. Van de 765 bussen met euro 2 motor, waarvan de uitrusting nu bezig is, zullen er ongeveer 60 niet kunnen uitgerust worden, zodat De Lijn tegen eind 2008 in totaal 1450 roetfilters zal geplaatst hebben.

De Lijn heeft verder voor aankopen van 2004-05 de eis gesteld heeft dat de bussen voldoen aan de euro 4 norm. Van deze 242 bussen in bestelling zullen er 42 uitgerust zijn met een roetfilter (te leveren in 2006) en 200 met een katalysator met ureuminspuiting ter vermindering van de stikstofoxiden (te leveren in 2006-07).

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
42	08.03.2006	J. Loones	Berekening mestquota - Oppervlakte kleine landschapselementen	5
43	10.03.2006	E. Matthijs	Evolutie leeftijdsgebonden overheidsuitgaven - Vlaanderen	7
44	10.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Overdracht Nationale Plantentuin Meise - Stand van zaken	13
45	15.03.2006	J. De Meyer	Fokkerijsectoren - Werking en controle	15
47	21.03.2006	L. Sannen	Visserijovereenkomst EU-Marokko - Westelijke Sahara	19
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
53	01.03.2006	J. Sauwens	Mobility Center Genk-Zuid - Stand van zaken.....	25
54	01.03.2006	J. Sauwens	Vlaamse economische vertegenwoordigers - Beleidsvisie	31
57	24.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Handelsmissies - Vergoeding prins Filip.....	33
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
85	20.01.2006	B. Somers	Charter van de werkzoekende - Uitvoeringsbesluiten	515
104	15.02.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Jaarplan 2006 VZW De Rand - Discussienota's.....	517
112	15.02.2006	G. Van Linter	Openbare bibliotheek Wemmel - Raad van bestuur	37
113	22.02.2006	A. Van Nieuwerkerke	Lerarenkaart - Gepensioneerden.....	39
114	22.02.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Chinese studenten - Selectie	41
115	22.02.2006	W. Marginet	Schooldirecteurs - Mandaatsysteem	43
116	22.02.2006	K. Van Dijk	Geweld op school - Trends	51
118	23.02.2006	W. Marginet	Deense cartoons - Richtlijnen naar scholen	55
119	01.03.2006	S. Sintobin	Werkgelegenheidsbeleid - Westhoek.....	57
120	01.03.2006	J. Sauwens	Mobility Center Genk Zuid - Stand van zaken	61
121	01.03.2006	C. Berx	Lerarenopleiding - Inschrijvingscijfers	63
122	01.03.2006	M. Demesmaeker	Hoeve "Klosken" St.-Martens-Lennik - Bescherming	519
123	08.03.2006	D. De Cock	Huisonderwijs - Overstap naar reguliere school.....	65
124	08.03.2006	A. Michiels	Vlaamse Rand - Aanvullende lestijden taalvaardigheid (2)	71
125	08.03.2006	A. Michiels	Vlaamse Rand - Aanvullende lestijden taalvaardigheid (3)	77
126	08.03.2006	J. Sauwens	Serviceflats - Limburg	81

127	10.03.2006	G. Van Linter	Nederlandstalig onderwijs Brussel - Kwaliteit	83
128	10.03.2006	G. Van Linter	Nederlandstalig onderwijs Brussel - Inschrijvingsregeling.....	89
129	10.03.2006	K. Van Dijk	Hogere Zeevaartschool - Franstalige opleiding.....	91
130	10.03.2006	J. Laurys	Werkzoekendencijfers - Categorieën en meettechnieken	93
131	15.03.2006	M. Morel	"Scholen voor democratie" - Holocaust-informatie.....	99
132	17.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Radioactieve bliksemafleiders op schoolgebouwen - Verwijdering.....	103
133	17.03.2006	L. Vissers	Radioactieve bliksemafleiders op schoolgebouwen - Verwijdering.....	105

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

103	22.02.2006	C. Berx	Rusthuizen - Werkingsinformatie.....	109
104	23.02.2006	B. Caron	Fiscaal aftrekbare kinderopvang - Stand van zaken.....	113
105	01.03.2006	V. Jans	Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning - Capaciteit.....	525
106	01.03.2006	V. Jans	Diensten voor gezinszorg - Impact dienstencheques	117
107	01.03.2006	V. Jans	Opleiding palliatieve zorg - Subsidiëring	123
108	01.03.2006	R. Daems	Verzekering vrijwilligerswerk - Stand van zaken.....	127
109	01.03.2006	T. Rombouts	Voorzieningen voor bejaarden - Voorafgaande vergunningen.....	129
110	08.03.2006	T. Dehaene	RVT-bedden Vlaams-Brabant - Stand van zaken.....	137
111	08.03.2006	C. Berx	Welzijn en Volksgezondheid - Kredieten wetenschappelijk onderzoek.....	141
112	08.03.2006	S. Vanackere	Welzijn en Volksgezondheid - Projectsubsidies	147
113	08.03.2006	S. Vanackere	Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden - Evaluatie.....	159
114	10.03.2006	T. Dehaene	Zorgverzekering - Controle indicatiestellingen	163
115	10.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	MUG's Vlaamse Rand - Stand van zaken	167
116	10.03.2006	J. Schauvliege	Jeugdhulpvoorzieningen - Zorgregio Gent.....	169
117	10.03.2006	P. Ceysens	St.-Pietersziekenhuis Leuven - Stand van zaken	179
118	10.03.2006	V. Jans	Welzijnsvoorzieningen - Subsidies Nationale Loterij	181
119	10.03.2006	V. Jans	Gehandicaptenvoorzieningen - Infrastructuursubsidies	183
120	10.03.2006	K. Helsen	Partnerschap met onderwijs - Stand van zaken.....	187
121	10.03.2006	G. Van Linter	Zorgverzekering Brussel - Taalgebruik bicommunautaire instellingen.....	191
122	15.03.2006	V. Jans	Vlaams Fonds - Klantentevredenheid.....	193
136	24.03.2006	C. Decaluwe	Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken	197
137	24.03.2006	J. Van Hautem	Vlaamse administratie - Niet-Belgen.....	199
141	28.03.2006	C. Decaluwe	Vlaamse openbare instellingen - Ziekteverzuim	201

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

39	25.11.2005	G. Van Linter	Dag van de Natuur - Initiatieven	529
79	25.01.2006	B. Caron	Bescherming monumenten en landschappen - Stand van zaken	205
82	27.01.2006	R. Daems	Geplande logistieke zone Willebroek - Gewestplan.....	211
85	01.02.2006	W. Van Dijk	Spaans Huis Tervuren - Restauratie	217

88	03.02.2006	C. Decaluwe	<i>Bouwmisdrijven - Evolutie</i>	219
98	22.02.2006	A. De Ridder	<i>Watertoets - Maatregelen</i>	221
99	22.02.2006	J. Sauwens	<i>Financieringsfonds éénmalige uitgaven - Middelen 2000-2005</i>	225
100	23.02.2006	R. Daems	<i>Oosterweelverbinding - Ruimtelijke impact</i>	227
101	23.02.2006	J. Stassen	<i>Tweede Scheldebrug Temse - Impact op BAM-projecten</i>	231
102	01.03.2006	C. Decaluwe	<i>Afbakening stedelijk gebied Kortrijk - Zones Gaverzicht en Molenhoek</i>	235
103	01.03.2006	J. Sauwens	<i>Mobility Center Genk-Zuid - Stand van zaken</i>	237
104	01.03.2006	V. Dua	<i>Aardgasleiding Brakel-Haaltert - Tracé</i>	239
105	01.03.2006	L. Sannen	<i>Militaire domeinen - Protocol ruimtelijke ordening</i>	243
106	01.03.2006	M. Demesmaeker	<i>Hoeve "Klosken" St.-Martens-Lennik - Bescherming</i>	245
107	01.03.2006	J. Tavernier	<i>RUP Leievallei - Stand van zaken</i>	249
108	01.03.2006	R. Verreycken	<i>LRM - Renovatie bedrijfsgebouw</i>	251
109	01.03.2006	R. Verreycken	<i>LRM - Dienstvoertuigen</i>	255
110	08.03.2006	R. Verreycken	<i>LRM en LISOM - Participaties</i>	259
111	10.03.2006	E. Matthijs	<i>Atlas van de woonuitbreidingsgebieden - Toepassing</i>	263
112	10.03.2006	E. Glorieux	<i>Windturbines - Vergunningsaanvragen</i>	267
113	10.03.2006	H. Philtjens	<i>Stedenbouwkundige aanvragen - Ongunstige adviezen</i>	271
114	15.03.2006	K. Van den Heuvel	<i>Steunpunt BOV-Fiscaliteit - Publicaties</i>	275
115	17.03.2006	R. Verreycken	<i>LRM - Aankoop informaticamateriaal</i>	277
116	17.03.2006	R. Verreycken	<i>LRM - Pensioenfonds Kempisch Steenkoolbekken</i>	279
118	21.03.2006	E. De Wachter	<i>Vrijstelling successierechten gezinswoning - Overgangsregeling</i>	283
119	22.03.2006	M. Demesmaeker	<i>Bouwproject kasteelvijver Essenbeek - Vergunning</i>	285
122	24.03.2006	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving - Stand van zaken</i>	289
125	24.03.2006	J. Van Hauthem	<i>Vlaamse administratie - Niet-Belgen</i>	291

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

50	22.02.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Medische wachtdienst Brussel - Tweektaligheid</i>	295
51	22.02.2006	D. Guns	<i>Na-tour-criterium Aalst - Subsidiëring</i>	299
53	02.03.2006	F. Vermeiren	<i>BLOSO-subsidies voor gemeentepersoneel - Voorwaarden</i>	301
54	08.03.2006	K. Van Dijk	<i>Jeugdhuis Rzoemie Mechelen - Subsidiëring</i>	303
55	08.03.2006	J. Deckmyn	<i>Sportinfrastructuur universiteiten - Subsidiëring</i>	305
56	08.03.2006	J. Deckmyn	<i>Dossier sportparticipatie gehandicapten - Stand van zaken</i>	307
57	10.03.2006	S. Poleyn	<i>Verzekering vrijwilligerswerk - Erkennings- of subsidievoorwaarden</i>	309
58	10.03.2006	J. Verstreken	<i>Zamu Awards - Nederlandstalige muziek</i>	313
59	17.03.2006	J. Schauvliege	<i>Wielersport - Veiligheid</i>	317

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

57	10.02.2006	R. Daems	<i>Contractuele ambtenaren - Pensioenregeling</i>	533
----	------------	----------	---	-----

62	15.02.2006	S. Sintobin	<i>Bezoek Chinese journalisten - Betrokkenheid</i>	323
63	22.02.2006	C. Decaluwe	<i>VRT Sportweekend - Kostprijs VRT vs. productiehuisen</i>	325
64	22.02.2006	C. Decaluwe	<i>VRT - Productiehuisen en auteursrechten</i>	327
65	01.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlands voor diplomaten - Aantal cursisten</i>	329
66	01.03.2006	M. Demesmaeker	<i>Hoeve "Klosken" St.-Martens-Lennik - Bescherming</i>	331
67	01.03.2006	M. Demesmaeker	<i>Telenet - Taalgebruik</i>	335
68	08.03.2006	B. Caron	<i>VRT-programma's - Politici</i>	337
69	08.03.2006	B. Caron	<i>VRT - Boodschappen van Algemeen Nut en Open Scherm</i>	341
70	10.03.2006	K. Van Overmeire	<i>Voorzitterschap OVSE - Betrokkenheid</i>	345
71	10.03.2006	J. Sauwens	<i>Openstelling databank NADIA - Stand van zaken</i>	347
78	24.03.2006	J. Vrancken	<i>Noodhulp - Soedan</i>	349

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

287	10.02.2006	T. Rombouts	<i>Stortplaatsen baggerspecie - Niet-bevaarbare waterlopen</i>	539
290	15.02.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Project jachthaven St.-Amands - Stand van zaken</i>	541
295	15.02.2006	G. Van Linter	<i>Brusselse Ring - Files</i>	543
300	20.02.2006	A. Van Nieuwkerke	<i>Vlarem - Hondenclubs</i>	547
301	20.02.2006	R. Daems	<i>Zoutzuurgebruik PB Gelatins - Milieuvergunning</i>	355
305	20.02.2006	B. De Wever	<i>Terrein NV De Scheepvaart Ekeren - Sanering</i>	359
307	20.02.2006	A. De Ridder	<i>Lokale mobiliteitsmanagers - Opzet</i>	549
308	22.02.2006	J. Stassen	<i>Fietspad N419 Kruibeke - Doortrekking</i>	363
309	22.02.2006	A. De Ridder	<i>Kattendijksluis Antwerpen - Heropening</i>	553
310	22.02.2006	J. Vandenbroucke	<i>Ongevallen op autosnelwegen - Evolutie en knelpunten</i>	365
312	22.02.2006	J. Schauvliege	<i>Gentse Kanaalzone - Uitvoering strategisch plan</i>	369
313	22.02.2006	J. Schauvliege	<i>Gentse Kanaalzone - Natuurcompensaties</i>	373
314	22.02.2006	V. Van der Borght	<i>Sanering site Schotte Aalst - Planning</i>	377
317	22.02.2006	J. De Meyer	<i>N41 Elversele - Fietspad</i>	555
318	23.02.2006	R. Daems	<i>Oosterweelverbinding - Tolheffing Kennedytunnel - Alternatief tracé</i>	379
319	23.02.2006	J. Stassen	<i>Tweede Scheldebrug Temse - Project</i>	557
320	01.03.2006	J. Vandenbroucke	<i>N29 en N73 Beringen - Aanpassing</i>	383
321	01.03.2006	J. Deckmyn	<i>Jaagpad Zuivelbrug Gent - Herstelling</i>	567
322	01.03.2006	J. Sauwens	<i>Mobility Center Genk Zuid - Stand van zaken</i>	385
323	01.03.2006	C. Decaluwe	<i>Luchthaven Oostende - Verlenging taxibaan - Certificaat</i>	569
324	01.03.2006	J. Maes	<i>Veedienst vaargeul Nieuwpoort - Concessie</i>	387
325	01.03.2006	J. Maes	<i>Handzamevallei Diksmuide - Waterzuivering</i>	389
326	01.03.2006	J. Peumans	<i>Zone 30 - Variabele borden 30-70</i>	393
327	01.03.2006	W. Van Dijk	<i>Afsluiting Gete Tienen - Herstelling</i>	571
328	01.03.2006	L. Vissers	<i>Ongebruikte gewestwegen - Stand van zaken</i>	573
329	02.03.2006	R. Daems	<i>Fijn stof - Verkeersmaatregelen</i>	575

330	08.03.2006	J. Loones	Berekening mestquota - Oppervlakte kleine landschapselementen	395
331	08.03.2006	H. Crevits	Jaagpaden - Vergunningenbeleid	397
332	08.03.2006	S. Sintobin	Fietspad N305 Meulebeke - Timing.....	399
333	08.03.2006	G. Bossuyt	Waterwegen West-Vlaanderen - Recreatieve projecten.....	401
334	08.03.2006	G. Bossuyt	Waterwegen West-Vlaanderen - Oeverherstel.....	403
335	08.03.2006	G. Bossuyt	Niveau-3-projecten West-Vlaanderen - Stand van zaken	405
336	08.03.2006	A. Van Nieuwerkerke	Brug Steenbrugge - Vervanging	407
337	08.03.2006	H. Stevens	Schelde Gentbrugge-St.-Amandsberg - Uitbaggering (2).....	409
338	10.03.2006	M. Hostekint	Waterbeheersing Zwinpolder - Voorstellen.....	413
339	10.03.2006	M. Logist	Noordelijke ontsluitingsweg Tienen - Realisatie	417
340	10.03.2006	J. Loones	Heraanleg N357 Izegem - Stand van zaken	579
341	10.03.2006	W. Marginet	Recupel-bijdrage - Afwijkingmogelijkheden	419
342	10.03.2006	M. Demesmaeker	Wachtbekkens Begijnenbeek - Stand van zaken.....	423
343	10.03.2006	S. Sintobin	Kruispunt R32-Meensesteenweg Roeselare - Verkeersveiligheid.....	425
344	10.03.2006	J. Stassen	Heraanleg N485 Temse-Kruike - Stand van zaken	427
345	10.03.2006	J. Deckmyn	Vlaamse Landmaatschappij - Gebruikscodes e-mailadressen	431
346	10.03.2006	J. Roegiers	Aanbevelingen interne audit AWW - Logboeken	433
347	10.03.2006	J. Roegiers	Aanbevelingen interne audit AWW - Opleidings sessies	581
348	10.03.2006	J. Roegiers	Aanbevelingen interne audit AWW - Tachograafschilden	435
349	10.03.2006	J. Roegiers	Aanbevelingen interne audit AWW - Prijsvraag en shadebestek.....	437
350	10.03.2006	J. De Meyer	Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Bevaarbare waterlopen.....	439
351	10.03.2006	J. De Meyer	Waterbeheersing Oost-Vlaanderen - Onbevaarbare waterlopen	443
353	15.03.2006	L. Caluwé	Waterkeringspoort Lillo - Bediening	445
371	24.03.2006	V. Van der Borgh	N8 Ninove-Brussel - Heraanleg.....	447

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

97	22.02.2006	S. Sintobin	Begraafplaatsen - Omzetting naar concessie	453
98	23.02.2006	L. Vissers	Zaterdagvergoeding brandweer - Stand van zaken	585
99	23.02.2006	J. Penris	Sociale huurders - Kosten van herhuisvesting bij renovatie.....	587
100	01.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Stichting Welzijnszorg Provincie Antwerpen - Taalgebruik	457
101	08.03.2006	F. Dewinter	Sociale huurders - Brandverzekering	459
102	08.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Sportfunctionaris Wommel - Taalkennis.....	461
103	10.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Politievoertuigen Asse-Merchtem-Opwijk-Wommel - Taalgebruik	463
104	10.03.2006	M. Demesmaeker	Sociale woningbouw - Vlaams-Brabant	465
105	10.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Cafeteria Wezembeek-Oppem - Taalregeling.....	469
106	10.03.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Adjunct-gouverneur Vl.-Brabant - Aanstellingsprocedure.....	471

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

102	20.02.2006	V. Jans	<i>Arbeidsgehandicapten - Definitie - De Lijn</i>	475
106	22.02.2006	F. Peeters	<i>Bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo - Pendelfonds</i>	591
107	22.02.2006	J. Penris	<i>De Lijn - Kwaliteit uniformen</i>	479
108	22.02.2006	D. Guns	<i>De Lijn - Biobrandstof</i>	481
109	22.02.2006	W. Van Dijck	<i>De Lijn - Ticketautomaten</i>	595
110	22.02.2006	W. Van Dijck	<i>De Lijn Gent - Wisselcomplex Sint-Pieters</i>	483
111	22.02.2006	W. Van Dijck	<i>De Lijn Gent - Stelplaats Wissenhage</i>	597
112	22.02.2006	J. Vandenbroucke	<i>Gewestoverschrijdende buslijnen - Tariefafspraken</i>	599
113	22.02.2006	H. Stevens	<i>Tramlijn Gent-Lovendegem-Zomergem - Stand van zaken</i>	601
114	22.02.2006	J. Penris	<i>Hermelijntrams Antwerpen - Assen - Geluidshinder</i>	487
115	23.02.2006	R. Daems	<i>Oosterweelverbinding - Mobiliteitseffecten</i>	603
116	23.02.2006	M. Van den Eynde	<i>De Lijn - Tevredenheidsenquête</i>	607
117	23.02.2006	J. Stassen	<i>Tweede Scheldebrug Temse - Verkeerseffecten</i>	609
118	01.03.2006	P. Huybrechts	<i>Premetrostellen De Lijn - Veiligheidssysteem deuren</i>	489
119	01.03.2006	J. Sauwens	<i>Vlaams Instituut voor Mobiliteit - Stand van zaken</i>	491
120	01.03.2006	C. Decaluwe	<i>DINA-project - Stand van zaken</i>	615
121	01.03.2006	S. Gatz	<i>DINA-project - Betrokkenheid NMBS</i>	493
122	02.03.2006	R. Daems	<i>Fijn stof - Verkeersmaatregelen</i>	617
123	02.03.2006	W. Marginet	<i>Verkeersveiligheidsfonds - Stand van zaken</i>	495
124	08.03.2006	M. Morel	<i>VZW Rosa - Lessen over feminisme</i>	497
125	10.03.2006	J. Schauvliege	<i>De Lijn - Rolstoelgebruikers</i>	499
126	10.03.2006	J. Sauwens	<i>De Lijn - VDAB-jobpas</i>	503
127	17.03.2006	J. Sauwens	<i>Basismobiliteit - Sint-Lambrechts-Herk (2)</i>	505
131	22.03.2006	T. Dehaene	<i>De Lijn - Taalgebruik</i>	507

